

กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร
ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

วิทยานิพนธ์เสนอมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

ตุลาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร
ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

วิทยานิพนธ์เสนอมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ตุลาคม 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

CONSTRUCTIVE TECHNIQUES AND LOVE LIFE THEMES
OF THE CHARACTERS IN THAI YAOI NOVELS

SUCHANYA WONGWET

A Dissertation Submitted to University of Phayao
in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Doctor of Philosophy Degree in Thai
October 2022

Copyright 2022 by University of Phayao

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร
ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ของ สุชัญญา วงศ์เวสซ์

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรทัย เพ็ญยุระ)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวรรธน์ ศรียามัย)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญยงค์ เกศเทศ)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศานติ ภัคดีคำ)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. วรัญญา ยิ่งยงค์ศักดิ์)

..... คณบดีคณะศิลปศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)

เรื่อง:	กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
ผู้วิจัย:	สุชญญา วงศ์เวสซ์, วิทยานิพนธ์: ปร.ด. (ภาษาไทย), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2565
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวรรณ์ ศรียาภย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. บุญยงค์ เกศเทศ รองศาสตราจารย์ ดร.ศานติ ภัคดีคำ
คำสำคัญ:	นิยายวาย, เพศวิถี, ความหลากหลายทางเพศ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสในประเด็น กลวิธีการประกอบสร้าง และ แนวคิดการครองคู่ของตัวละคร ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสจำนวน 15 เรื่อง โดยใช้กรอบแนวคิดองค์ประกอบของการสร้างนวนิยาย การวิเคราะห์ตัวละครและแนวคิดความสัมพันธ์ในการครองคู่ ผลการวิจัย พบว่า กลวิธีประกอบสร้างของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสแบ่งตามเพศวิถีของตัวละครเป็น 5 ประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ 1) ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเกย์กับเกย์ 2) ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์ 3) ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชาย 4) ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเกย์กับชาย และ 5) ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงกับหญิง ประเด็นแนวคิดการครองคู่ตัวละครในแต่ละประเภทความสัมพันธ์แบ่งตามขั้นตอนการดำเนินความสัมพันธ์ได้ 3 ชั้น คือ 1) แนวคิดการครองคู่ระยะเริ่มต้น เกิดจากความพึงพอใจรูปลักษณ์ลักษณะนิสัยที่สอดคล้องกัน พึงพาอาศัยได้และมีรสนิยมทางเพศตรงกัน รูปแบบความสัมพันธ์เป็นแบบไม่ผูกมัดและเน้นเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ 2) แนวคิดการครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ เกิดจากความใกล้ชิด พึงพอใจในรสนิยมและความสบายใจในปฏิสัมพันธ์ รูปแบบความสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นแบบเพศรสเสนาหาและความลุ่มหลง และ 3) แนวคิดการครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์ ปิดเรื่องด้วยความสุขสมหวัง สร้างทางออกในการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันด้วยการสร้างครอบครัวที่มีความมั่นคง นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทั้ง 5 ประเภทความสัมพันธ์มีกลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่เป็นไปตามรูปแบบและองค์ประกอบของการสร้างนวนิยาย โดยเน้นการเล่าถึงรูปแบบความสัมพันธ์และปัญหาของความรักแบบเพศเดียวกัน โครงสร้างในการดำเนินเรื่องของแต่ละประเภทความสัมพันธ์ได้นำบรรทัดฐานรักต่างเพศ ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาทางจิตของตัวละคร ปัญหาสังคมมาเป็นอุปสรรคในความสัมพันธ์เพื่อให้ตัวละครแก้ไขปัญหาและพิสูจน์ว่ารักร่วมเพศหรือความรักในเพศเดียวกันสามารถเกิดขึ้นได้ รวมถึงการสร้างแนวคิดให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องความเป็นปกติในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครบนพื้นฐานของความพึงพอใจ ความเข้าใจและความสบายใจ

Title: CONSTRUCTIVE TECHNIQUES AND LOVE LIFE THEMES
OF THE CHARACTERS IN THAI YAOI NOVELS

Author: Suchanya Wongwet, Dissertation: Ph.D. (Thai), University of Phayao, 2022

Advisor: Assistant Professor Dr. Warawat Sriyabhaya Co–advisor Associate Professor Dr.Boonyong
Ketthet Associate Professor Dr.Santi Pakdeekam

Keywords: YAOI Novels, Sexuality, LGBTQ+

ABSTRACT

The study aimed to analyze YAOI novels on their content construction mechanism and characters' life-sharing perspectives using 15 YAOI novels, a content conceptual framework, characters analysis and life-sharing concepts. The study found that according to the characters' sexuality, there are five categories for YAOI novel content construction: 1) Relationship between gay men, 2) Relationship between gay and bisexual men, 3) Relationship between men, 4) Relationship between gay and straight men and 5) Relationship between women. For each category, there are three stages of relationship development: 1) An initial attraction stage. In this stage, the partners are attracted to each other by their appearances, habits, friendliness and sexual preferences. It is not a tied but sex-based relationship. 2) An opening for relationship stage. This stage is formed after the partners have spent times together and have been comfortable with each other's life style. The main focuses are sex and passions. 3) A commitment stage. It is the stage in which the partners most value and agree to have a same sex relationship, start their secure family which brings the story to a happy ending. All five types of YAOI novel express the content construction mechanism and characters' life-sharing concepts through same sex relationships and problems of the relationships. Through the structure of each type of relationship in the novels, a norm of same sex relationship, sexual, mental and social problems are raised up as obstacles in the relationships for the characters to find solutions to witness the existence of same sex love as well as to establish, in the readers, an understanding, acceptance and positive attitudes towards same sex relationship.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้เริ่มจากความรักในการอ่านนวนิยายและต้องการเชื่อมโยงโลกของบันเทิงคดีสู่งานวิชาการ ความมุ่งมั่นของผู้วิจัยสำเร็จได้ด้วยรับแรงสนับสนุน อนุเคราะห์ และได้คำแนะนำจากผู้มีส่วนร่วมในทุกชั้นของการศึกษา ผู้วิจัยจึงขอกล่าวขอบคุณด้วยความเคารพยิ่ง เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านทั้งหลายที่ส่งผลให้งานวิจัยบรรลุผลได้ในที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ ศรียาภัย ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้ให้คำแนะนำอันมีค่ายิ่งและช่วยเหลือด้วยเมตตาจิตตั้งแต่เริ่มศึกษาค้นคว้า อนุเคราะห์เอกสาร ตำรา แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนชี้แนะแนวทางเพื่อให้ลูกศิษย์ดำเนินการศึกษาได้สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอย่างสุดซึ้งไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อรทัย เพ็ญยระ ที่เสียสละเวลาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.บุญยงค์ เกศเทศ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศานติ ภัคศิคำ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และชี้แนะแนวทางจนงานวิจัยดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วรัญญา ยิ่งยงค์กดี ที่สละเวลาเป็นกรรมการสอบ ทั้งให้คำแนะนำพร้อมตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน แสนใจพรหม และอาจารย์ ดร.รัตนวัชร เพ็ญรัตน์หรือที่อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา กุลสุวรรณ ที่ได้เมตตาตรวจสอบเครื่องมือทั้งให้คำชี้แนะแนวทางให้ครอบคลุมประเด็นในการศึกษาเพื่อความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยพะเยาทุกท่าน ผู้ร่วมรุ่นลงเรือแห่งการศึกษาในระดับปริญญาเอก ช่วยเหลือเกื้อกูลให้กำลังใจกันด้วยมิตรภาพที่งดงามเสมอมา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่อนุเคราะห์เวลาและทุนการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต และขอบคุณเพื่อนคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่สนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ ดาบตำรวจสุรพล วงศ์เวสซ์ บิดาผู้ล่วงลับที่สร้างแรงบันดาลใจอันสำคัญยิ่งกับผู้วิจัยในการฝังรากความสำคัญของการศึกษา เรียนให้สูงเท่าที่กำลังของเราจะ

ทำได้ นางวรรณวิไล วงศ์वेश์ มารดาที่คอยดูแลอย่างดีเสมอมา ผู้ให้กำลังใจตั้งแต่วันแรกของการเป็นนิสิตจนสำเร็จการศึกษาในที่สุด และสุดท้ายขอบคุณความมานะพยายามของตนเองที่เพียรศึกษา ตั้งมั่นว่าจะนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตนเอง องค์กรและสร้างประโยชน์ต่อสังคมในฐานะครูต่อไป

สุชัญญา วงศ์वेश์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	13
กรอบแนวคิดการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานวนิยาย	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรักและการครองคู่ของบุคคล	40
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ.....	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87

การเก็บรวบรวมข้อมูล	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	90
สรุปและอภิปรายผล	92
บทที่ 4 กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส	93
การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส	95
ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส	129
กลวิธีประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส	132
บทที่ 5 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส	232
แนวคิดการครองคู่ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์	232
แนวคิดการครองคู่ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์	255
แนวคิดการครองคู่ของคู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย	279
แนวคิดการครองคู่ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย	307
บทที่ 6 บทสรุป	326
สรุปผลการวิจัย	326
อภิปรายผลการวิจัย	335
ข้อเสนอแนะ	341
บรรณานุกรม	345
ภาคผนวก	353
ภาคผนวก ก แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้นของตัวละคร	354
ภาคผนวก ข แบบบันทึกการวิเคราะห์วิถีการครองคู่ของตัวละครด้านสาเหตุความสัมพันธ์	355
ภาคผนวก ค แบบบันทึกการวิเคราะห์ความเป็นไปในรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร หลากหลายความนิยมทางเพศรส	356
ประวัติผู้วิจัย	357

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงรายชื่อนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส	11
2	แสดงรูปแบบของความรัก จากองค์ประกอบของความรักของ Sternberg.....	52
3	แสดงการแบ่งเพศวิถีและบทบาทตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ...	128
4	แสดงประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยม ทางเพศรส.....	129
5	แสดงปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส.....	223
6	แสดงแนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส	227

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย	14
2	แสดงล้อสีแห่งความรัก “The Colour wheel of love” จากทฤษฎี The Colour Wheel Model of love ของ John Alan Lee.....	48
3	แสดงสามเหลี่ยมองค์ประกอบของความรัก ของ Sternberg.....	50
4	แสดงองค์ประกอบของความรักตามทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักของ Sternberg .	52
5	แสดงขั้นตอนความรัก ขั้นที่ 1-3 จากทฤษฎีวงจรชีวิตรัก (Love Life Cycle).....	56
6	แสดงขั้นตอนความรัก ขั้นที่ 4 จากทฤษฎีวงจรชีวิตรัก (Love Life Cycle).....	57
7	แสดงช่วงเวลาต่อเนื่องจากช่วงเวลาแสงสว่างทางปัญญา.....	58
8	แสดงวงกรอบเพศวิถี (Sexuality)	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศหรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับเพศแห่งตน ถูกมองว่าเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ ในทางการแพทย์อธิบายว่าการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมทางเพศแตกต่างออกไปอย่างไม่เหมาะสม มีผลทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกทางเพศ ทัดคนคติ ค่านิยม ผิดแผกแตกต่างหรือเบี่ยงเบนไปจากสามัญชนในสังคม (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2548, หน้า 163) และเรียกกลุ่มบุคคลเหล่านี้ว่า “รักร่วมเพศ” คือพฤติกรรมของผู้ความสัมพันธ์ทางเพศ หรือมีกิจกรรมทางเพศตลอดจนมีความสนใจจะมีความสุขทางเพศร่วมกับเพศเดียวกัน ถ้าเป็นชายรักชาย เรียกว่า พวกเกย์ (Gay) ถ้าเป็นหญิงรักหญิง เรียกว่า เลสเบี้ยน (Lesbian) แต่บางรายอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศได้กับคนทั้งสองเพศ เรียกว่า พวกไบเซ็กชวล (Bisexual) (ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ, 2557, หน้า 270) นักคิดแนวสตรีนิยมเกล รูบิน (อ้างอิงใน มุลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง, 2550, หน้า 91) อธิบายถึงความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศแบบคับแคบนี้ไว้ในทฤษฎีที่เรียกว่า “ชนชั้นทางเพศ” (The Sex Hierarchy) โดยชี้ว่า สังคมมีระบบการให้คุณค่าทางเพศ มีการสร้างกฎระเบียบว่าด้วยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ขึ้นมา หากรูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์เป็นไปตามกฎระเบียบที่สร้างขึ้นมา เพศสัมพันธ์นั้นจะถูกจัดอันดับให้เป็นเพศสัมพันธ์ ‘ปกติ’ ส่วนเพศสัมพันธ์ที่ ‘ละเมิด’ กฎระเบียบที่สร้างไว้ จะถูกประณามว่าเป็นเพศสัมพันธ์ ‘ผิดปกติ’ โดยความสัมพันธ์หรือเพศสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มคนมีความหลากหลายทางเพศ จัดเป็นหนึ่งในความสัมพันธ์หรือเพศสัมพันธ์ ‘ผิดปกติ’ ส่งผลให้บุคคลในกลุ่มดังกล่าวมีความสัมพันธ์แบบถาวรหรืออื่น ๆ ต้องปกปิดพฤติกรรมหรือรับรู้ได้ในเฉพาะวงแคบ เพราะสัมผัสเสี่ยงต่อการถูกประณามว่าเป็นความเบี่ยงเบนหรือผิดปกติ ทำให้มีชีวิตอย่างไร้อิสระในการแสดงออกทางเพศและไร้ความสุขในสังคม

สังคมไทยในอดีต บุคคลมีรสนิยมทางเพศแตกต่างไปจากบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศ แม้ไม่มีบันทึกเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในเรื่องของนิยามหรือความหมายความเป็นบุคคลหลากหลายเพศ แต่พบว่าได้เกิดพฤติกรรมทางเพศแบบรักสองเพศขึ้น เช่น บันทึกพงศาวดารรัชกาลที่ 3 แสดงทัศนคติในเชิงตำหนิตายเจ้านายบางพระองค์ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันทั้งที่มีลูกเมียแล้ว (เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2545, หน้า 22) หรือจากงานค้นคว้าของ ชานันท์ ยอดหงษ์ (2556) พบว่า พฤติกรรมทางเพศแบบชายรักชายในคำให้การของพวกโขนละคร ได้กล่าวหาพฤติกรรมทางเพศของกรมหลวงรักษ์

รณเรศร์ ความว่า “...เป็นสวาทไม่ถึงกับซ้ำเรา แต่เอามือเจ้าละครและมือท่านกำคูดุยฐานด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย ให้สัมผัสธาตุเคลื่อนพร้อมกัน...” และนอกจาก “ไม้อินั่งซังซอกกับลูกเมีย มาหลงรักอ้ายคนไขนละคร” กรมหลวงรักษัรณเรศร์ยังให้พวกละครผู้ชายที่เลี้ยงไว้ แต่งหญิงด้วยการ “หม่อมแพรสีทับทิมใส่แหวนเพชรแทนหม่อมห้าม” ส่วนพฤติกรรมการทางเพศแบบหญิงรักหญิง พบว่า ลูกสาวพระยาศรีพัฒน์ (แพ บุนนาค) ชื่อ “ซุ่ม” ครูละครในพระบรมมหาราชวัง ไม่เพียงรำตัวละครเจ้าเงาะได้สวยงามและเล่นละครเป็นพระเอกจนนางในติดกันมาก แต่ยังแต่งตัวแบบผู้ชาย นุ่งผ้าพื้นผ้าม่วง ซักชายพกจนใหญ่ สวมเสื้อมีสกรีนผ้าปาน สวมบุหรีสะพานโตรวมไปถึงเล่นเพื่อนกับนางใน เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาททว่าร่วมเพศกับนางในที่มีบรรดาศักดิ์ จึงถูกลงพระราชอาญา นอกจากบันทึกทางประวัติศาสตร์ยังปรากฏพฤติกรรมรักร่วมเพศในวรรณกรรม เช่น สุนทรภู่ ได้กล่าวถึงเรื่องราวรักร่วมเพศระหว่างหญิงกับหญิงในวรรณกรรมหลายเรื่อง ทั้งในสังคมของหญิงชาววัง และหญิงชาวบ้าน และเรียกพฤติกรรมนี้ว่า “เล่นเพื่อน” ดังปรากฏในเรื่อง สิงหไกรภพ

ฝ่ายห้ามแหนแสงนอนแต่ก่อนเก่า	ที่เคยเฝ้าภูวนาถไม่ปรารถนา
นึกว่าพระมเหสีองค์นี้มา	จะโสภาสักเพียงไหนจะใคร่ชม
จึงทรงศักดิ์รักเหลือไม่เบื่อหน่าย	ถ้าแยกคายใช้ชิดสนิทสนม
หรือพริ้มเพริศเลิศล้ำทั้งข้าคม	จะได้ชมโฉมเจ้าแล้วคราวนี้
ต่างแต่งกายหมายใจจะไปอวด	ได้ประกวดกับพระมเหสี
บ้างอาบน้ำชำระสุบุดี	นึกล่ำลิม้วนไม้กรีดโรย
บ้างผัดหน้าทากระแจะ	บ้างกันคิ้วค้อมงอนดังซ้อนหอย
เปิดคั่นช่องมองพิศตะบิดตะบอย	ซ้ำเลื่องลอยหน้าตาให้น่าชม
บ้างสีซี่ยาพินเป็นมันขลับ	ฝนหมึกจับตางเขมาหวีฝ้าผม
ขัดขม้นกลืนกลบบ้างอบรม	ต่างนุ่งหม่อมหน้าทุกนารี
ถึงเวรเฝ้าเข้าไปให้ใช้สอย	เห็นโฉมสร้อยสุดามารศรี
ดั่งเดือนเพ็ญเปล่งฟ้าไม่ราศี	ถึงทั้งมีลูกเต้ายังเพราพริ้ง
ประไพพิศตรัสลักษณะพระวิลาส	ดูผุดผาดล้ำเลิศประเสริฐหญิง
ที่เหิมฮึกนึกไว้อายุใจจริง	เหลือจะชิงชมชิดทำปิดเปื้อน
แต่ลูกสาวท้าวพระยาพวกข้าหลวง	ทุกกระทรวงห้ามแหนไม่แมนเหมือน
ต่างเมินหมางห่างแห่ทำแซ่เชื่อน	เที่ยวเล่นเพื่อนพิศวาสละราชการ

(กรมศิลปากร, 2558, สืบออนไลน์)

เนื้อความในบทประพันธ์กล่าวว่า “การเล่นเพื่อน” เป็นการประพุดิตนเบี่ยงเบนไปจากปกติ คือ เดิมเป็นหญิงที่มีความรัก ความสนใจในเพศชาย แต่เมื่อสิ้นหวังหมดหวังว่าตัวเองฝ่ายชายคงไม่สนใจตนอีกต่อไปจึงเบี่ยงเบนไปมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับหญิงนางกำนัลด้วยตนเอง

หลักฐานต่าง ๆ นี้แสดงให้เห็นว่า ความนิยมทางเพศรสแบบรักร่วมเพศหรือบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดขึ้นมานานแล้วในสังคมไทยและถูกจัดว่าเป็นพฤติกรรมผิดปกติ

ในสังคมปัจจุบันแม้เราจะพบเห็นและยอมรับการมีอยู่ของกลุ่มคนหลากหลายเพศ กลุ่มคนรักร่วมเพศ รวมถึงกลุ่มคนรักสองเพศใช้ชีวิตในสังคมกับครอบครัวและเพื่อนฝูงได้อย่างเปิดเผย แต่ทัศนคติของสังคมไทยส่วนใหญ่ยังจัดให้คนกลุ่มดังกล่าวเป็น “คนชายขอบ” หรือ “กลุ่มคนอื่น” ด้วยยังมีวิถีทางเพศเป็นที่ยอมรับว่าเป็นแบบอย่างได้และมีวิถีทางเพศโดยสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ศาสนา และสถาบันอื่น ๆ ยอมรับให้เป็นแบบอย่างให้พลเมืองของชาติปฏิบัติตามได้ (กนกวรรณ ธรรมวรรณ, 2555, หน้า 152) จึงปรากฏการต่อสู้เรียกร้องของกลุ่มบุคคลดังกล่าว เพื่อเปิดเผยตัวตนและเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ในสังคม โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนสากลและสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว ดังปรากฏในหลักการยกยอการรื้อว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ

“หลักการข้อที่ 1 สิทธิในสิทธิมนุษยชนที่เป็นสากล: ทุกคนเกิดมาพร้อมเสรีภาพและด้วยศักดิ์ศรีและสิทธิเสมอภาคกัน มนุษย์ที่มีวิถีทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศทุกรูปแบบล้วนมีสิทธิในบรรดาสหิทธิมนุษยชนทั้งหมดเช่นเดียวกัน” (จันทร์จิรา บุญประเสริฐ, 2554, หน้า 99)

“หลักการข้อ 24 สิทธิในการก่อตั้งครอบครัว: ทุกคนมีสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวโดยไม่ขึ้นกับวิถีทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศ ครอบครัวมีรูปแบบหลากหลาย ห้ามมิให้ครอบครัวใดถูกเลือกปฏิบัติด้วยสาเหตุวิถีทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศของสมาชิกคนหนึ่งคนใดในครอบครัว” (จันทร์จิรา บุญประเสริฐ, 2554, หน้า 161)

การเรียกร้องสิทธิของกลุ่มบุคคลเพศที่สามดังกล่าวนี้ นักเขียนได้นำมาเป็นวัตถุดิบประกอบการสร้างเรื่องราวไว้ในวรรณกรรม โดยเฉพาะวรรณกรรมประเภทนวนิยาย อันถือว่าเป็นงานเขียนบันเทิงคดีที่เปรียบดังกระจกในการสะท้อนภาพสังคม

เปลื้อง ณ นคร (2541, หน้า 101) กล่าวว่า นวนิยาย คือ เรื่องราวที่มีพฤติกรรมต่อเนื่องกัน เรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องสมมติที่แต่งขึ้น แต่อาจมีมูลความจริงแฝงอยู่ บางครั้งนักเขียนใช้เป็นเครื่องมือสำหรับสะท้อนภาพสังคมหรือแสดงแนวคิดทางการเมืองจึงถือได้ว่า นวนิยายเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อเน้นความบันเทิง แต่นำเหตุการณ์ที่ปรากฏในสังคมมาจำลองชีวิตมนุษย์

ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร นอกจากนั้น ผู้เขียนยังนำเอาประสบการณ์ที่สัมผัสมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างนวนิยาย

ในทำนองเดียวกัน เจตนา นาควัชระ (2542, หน้า 85) กล่าวว่า วรรณกรรมตั้งอยู่บนรากฐานของประสบการณ์มนุษย์ ซึ่งนักประพันธ์ได้กลั่นกรองแล้วถ่ายทอดออกมาด้วยวิธีการทางศิลปะ ชีวิตที่เราพบเห็นกับชีวิตซึ่งเราสัมผัสในวรรณกรรมแม้จะไม่ใช้สิ่งเดียวกัน แต่ก็เป็นสิ่งที่มีอะไรร่วมกันอยู่มาก...วรรณกรรมได้เลือกพื้นชีวิตจริงมาสร้างโลกมาหาที่มีความสมจริง นวนิยายยังสอดแทรกความขัดแย้ง อุปสรรค พร้อมทั้งแนวทางการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้อ่านได้สาระแง่คิดมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน นวนิยายจึงเป็นงานเขียนสะท้อนภาพชีวิตมนุษย์ให้คุณค่าทางอารมณ์และคุณค่าทางสติปัญญาไปในตัว

นวนิยายไทยที่ผู้แต่งนำสังคมมาเป็นภาพจำลองผ่านองค์ประกอบปรากฏในเรื่อง ส่งผลให้นวนิยายได้รับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดในสังคมแต่ละยุคสมัยทั้งในด้านของภาษา รูปแบบ เนื้อหา และแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ดังเช่นนวนิยายเรื่อง **ละครแห่งชีวิต** ของหม่อมเจ้าอากาศดำเกิง รพีพัฒน์ ได้สะท้อนแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ ในเรื่องของ ความรัก การแต่งงาน และคัดค้านค่านิยมการมีภรรยามาก (บุญยงค์ เกศเทศ, 2536) เปลี่ยนแปลงของสังคมในแต่ละยุคสมัยส่งผลทำให้เกิดนวนิยายที่มีเนื้อหาอิงกับสภาพสังคมในยุคนั้น ๆ รวมถึงการนำเรื่องราวของการแสดงตัวตนของกลุ่มคนหลากหลายเพศในการเปิดเผยตนเองเพื่อให้สังคมยอมรับก็กลายมาเป็นวัตถุดิบในองค์ประกอบของเรื่อง

นวนิยายยุคเก่าจะปรากฏตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศหรือตัวละครรักร่วมเพศในการดำเนินเรื่อง ผู้ประพันธ์มักสร้างตัวละครเหล่านี้เป็นตัวละครรองหรือเป็นตัวละครหลัก แสดงทัศนคติว่ามีความผิดแปลกไปจากมนุษย์ทั่วไปหรือสร้างภาพเป็นตัวละครฝ่ายร้ายที่สร้างความเสียหายหรือปัญหาให้ตัวละครอื่น เช่น ตัวละคร ‘นพี’ กับ ‘รปิล’ คู่ตัวละครที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ ในเรื่อง **ประตูที่ปิดตาย** ของกฤษณา อโศกสิน มีพฤติกรรมปกปิดรสนิยมตนเองและหลอกให้ ‘จิลลา’ ตัวละครเพศหญิงมาแต่งงานเพื่อปกปิดรสนิยมตนเองต่อสังคมและมองผู้หญิงเป็นเพียงผู้ผลิตทายาท เรื่องราวในประเด็นดังกล่าวได้มีการนำมาศึกษาลักษณะของบุคคลรักร่วมเพศ ผ่านวรรณกรรมประเภทนวนิยาย อันแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับตัวตน รสนิยมของกลุ่มคนดังกล่าว เช่น บทความวิจัยของ วรรณนะ หนูหมื่น (2551) ที่ได้ศึกษา **นวนิยายรักร่วมเพศ: ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์** โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนวนิยายในช่วง พ.ศ. 2519-พ.ศ. 2547 พบว่า สังคมไทยยังไม่ยอมรับคนรักร่วมเพศ ทำให้ตัวละครเหล่านี้มีความทุกข์ในการใช้ชีวิตในสังคม รวมถึงงานวิจัยของ วรวิญญูณี ศรีสมาน (2557, หน้า 136) ได้วิจัยเรื่อง

ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์: ความสัมพันธ์กับเรื่องเพศในสังคมไทย โดยใช้ตัวบทนวนิยายในช่วง พ.ศ. 2519–2546 พบว่า สังคมไทยไม่ได้ยอมรับความหลากหลายทางเพศอย่างแท้จริง บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจึงต้องมีข้อพิสูจน์ตัวตน เป็นปัจจัยที่จะใช้มาต่อรอง ไม่ว่าจะด้วยความสามารถ ความรู้ คุณงามความดี การประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน

อย่างไรก็ตาม ในวรรณกรรมนวนิยายไทยสมัยต่อมา พบว่า นอกจากการรับรู้การมีอยู่ของเพศวิถีอื่นแล้ว สังคมยังเปิดเผย ยอมรับ และเข้าใจในพฤติกรรมและบทบาทของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศอย่างมีเงื่อนไข สังเกตได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้สร้างตัวละครเพศวิถีอื่นขึ้นมาเป็นตัวเด่นหรือรับบทเป็นตัวเอกของเรื่อง เช่น ภาพยนตร์ไทย เรื่อง **หอแต่ต่าง** ที่มีตัวละครเด่นเป็นกะเทย เรื่อง **เพื่อน...กูรักมีงวะ** มีตัวเอกเป็นเกย์ หรือเรื่อง **yes or no (อยากรักก็รักเลย)** นำเสนอเรื่องราวของเพศหญิงรักหญิง ถือว่าเป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มคนหลากหลายเพศ ได้แสดงตัวตนการมีอยู่ให้ชัดเจนขึ้น ในนวนิยายก็เกิดปรากฏการณ์สร้างเรื่องหลากหลายแนวโดยใช้ตัวละครรักเพศเดียวกันหรือมีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ถือเป็นภาพสะท้อนสังคมที่รับรู้และยอมรับการมีตัวตนของกลุ่มคนหลากหลายเพศผ่านวรรณกรรมนวนิยาย แต่น่าสังเกตว่า ตัวละครหลากหลายทางเพศในนวนิยายทั่วไป ยังเป็นตัวละครรอง เพื่อเสริมให้เรื่องราวมีความสนุกและเข้มข้นมากขึ้น จนกระทั่งเกิดปรากฏการณ์แนวใหม่ของนวนิยายที่สร้างเรื่องแนวโรมานซ์ โดยใช้ตัวละครเอกแบบรักเพศเดียวกันหรือมีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น เกิดเป็นกระแสความนิยมในกลุ่มนักอ่านที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น โดยเรียกนวนิยายแบบรักเพศเดียวกันว่า “นิยายวาย”

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2560, หน้า 30) อธิบายความหมายของ นิยายแนว Y ว่าเป็นนิยายรักร่วมเพศ มี 2 แบบ คือ Yaoi นิยายชายรักชาย และ Yuri นิยายหญิงรักหญิง โดยเริ่มขึ้นในกลุ่มนักอ่านออนไลน์เมื่อประมาณ พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา และเกิดความนิยมขึ้นตามลำดับ จนได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ในงานวิจัยนี้ “นิยายวาย” ผู้วิจัยเรียกว่า “นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส” อันเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของการสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกรักเพศเดียวกันและมีตัวละครเพศวิถีอื่นประกอบอยู่ในเรื่อง จากบทสัมภาษณ์ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท (springnews, 2560, สื่อออนไลน์) ซึ่งเป็น ผู้แต่งนิยายวาย ได้กล่าวถึงลักษณะนิยายวายว่า เป็นหนังสือนิยายประเภทหนึ่งที่บอกเล่าความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน เหมือนนิยายทั่วไปที่เล่าเรื่องของความเป็นมนุษย์ เล่าเรื่องตัวละครที่มีการกระทำสถานการณ์ นิยายวายก็เล่าเรื่องมนุษย์คนหนึ่งซึ่งประสบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เพียงแต่ว่าตัวละครมีเพศต่างออกไป ทำให้รู้สึกแตกต่างจาก

นิยายปกติ แต่ความเป็นจริงประเภทของนิยายวายมีหลากหลายประเภท เช่น วายรักเศร้า วายรักสืบสวน เหมือนลักษณะประเภทของวรรณกรรมปกติ

ส่วนบทสัมภาษณ์บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ Ever Y (Springnews, 2560, สื่อบทสัมภาษณ์ออนไลน์) กล่าวว่า นิยายวายนอกจากความบันเทิงต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่สะท้อนความเป็นจริงและสร้างสรรค์สังคม ไม่มีความรุนแรง ทุกอย่างจะต้องมีการอบที่สังคมยอมรับ มิได้พูดถึงเฉพาะความรักของคนสองคน แต่จะต้องมีเรื่องของครอบครัว เพื่อนและคนรอบข้างที่สังคมยังไม่ได้เปิดกว้างมาก เพราะฉะนั้น ความจริงในนิยายก็มีอยู่ เช่น ครอบครัวไม่ยอมรับ ตัวเอกต้องมีวิธีการฝ่าฟันและพิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าความรักแบบเพศเดียวกันไม่ผิด นิยายวายเป็นนิยายมีลักษณะเหมือนนวนิยายโรมานซ์แบบความรักต่างเพศ ทั้งยังสะท้อนภาพสังคม และหยิบยกเอาประสบการณ์ สถานการณ์ และความเป็นจริงที่เกิดในสังคมมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงาน

เดิมนิยายวายได้รับความนิยมจากกลุ่มนักอ่านในสังคมออนไลน์ ต่อมาได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหญิง ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเชิงสำรวจ **พฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชาย และความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15-18 ปี) ในกรุงเทพมหานคร** พบว่า วัยรุ่นหญิงนิยมอ่านนวนิยายวายเป็นอันดับสอง รองจากหนังสือการ์ตูน ทำให้เห็นว่านิยายวายเป็นที่นิยมกับกลุ่มนักอ่านวัยรุ่นในปัจจุบัน จนสำนักพิมพ์นำมาจัดพิมพ์เป็นรูปแบบหนังสือและวางขายในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไปอย่างเปิดเผยและได้รับการพิมพ์ซ้ำอย่างต่อเนื่อง เกิดกระแสความนิยมจนมีการนำมาสร้างเป็นละครซีรีส์เผยแพร่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ เช่นเรื่อง **เดือนเกี่ยวเดือน, SOTUS, Lovesick, Bad Romance, ทฤษฎีจิบเธอ** และ **ธารโศกเปลี่ยนคนมาเป็นที่รักชะติติ** สะท้อนให้เห็นถึงฐานของกลุ่มผู้อ่านที่มีมากขึ้นและเปิดกว้างในการยอมรับความหลากหลายทางเพศ

ตามที่ได้อ้างอิงบทสัมภาษณ์บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ Ever Y ข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า แท้จริงแล้วสังคมทั่วไปยังไม่ให้การยอมรับความรักของคนเพศเดียวกันอย่างแท้จริง นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศจึงเป็นการสร้างเรื่องแบบอุดมคติของกลุ่มเพศวิถีอื่นในการเปิดพื้นที่และแสดงรูปแบบอัตลักษณ์ได้อย่างเปิดเผยผ่านโลกวรรณกรรม ทั้งตอบสนองความต้องการการยอมรับจากสังคมทั่วไป ประเด็นปัญหาจากสังคมที่ปรากฏในนวนิยายเป็นความขัดแย้งภายนอกที่ตัวละครต้องต่อสู้กับสิ่งที่สังคมเชื่อหรือยึดถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นวนิยายทำให้เห็นการมีอยู่ของความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกัน แต่ไม่ยอมรับหากกลุ่มคนนั้นเข้ามามีอิทธิพลหรือใกล้ชิดกับตน โดยเฉพาะเป็นบุคคลในครอบครัว ดังเช่น เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ตัวละครจุลเกียรติ ตัวละครฝ่ายพระเอกที่เปิดเผย

และยอมรับในเพศวิถีตนเอง แต่ไม่ได้รับการยอมรับในเพศวิถีจากครอบครัวและถูกตัดขาด
ความสัมพันธ์ ดังข้อความ

“พี่มีพี่ชายด้วยหรือ”

“ตัวเฮีย” พุดไปก็เคี้ยวไป

“บ้านจีนหรือครับ”

“ใช่ ๆ” เขาพยักหน้า “มีน้องสาวอีกคน จะแต่งงานปีหน้า”

อึม ลุกสาวคนเดียวและคนสุดท้ายของบ้านจีนที่รวยลาก “คงเป็นงานแต่งงาน
ที่หรูหรามาก ผมรอดูรูปถ่ายเลย”

“เขาจะให้พี่ไปเรือ” คนหล่อลากเสียงยาว

“อ้าว ทำไม่ล่ะครับ”

“ตัวช่วยไม่ควรไปงานมงคล” เขาดวงตะเกียบ “ป้าบอกพี่ว่าไม่ต้องกลับมา
บ้านอีก จะโอนเงินให้เรื่อย ๆ ขอเท่าไรก็ได้ แต่อย่ากลับมาอยู่กับที่บ้าน”

ผมหยุดกินมองหน้าเขา แต่สีหน้าไม่ได้เศร้าอะไร

“สามปีก่อนเขาจะให้พี่แต่งงาน พี่สารภาพว่าเป็นเกย์ เกียงกันบ้านแตก
สุดท้ายเขาเลยไล่พี่ออกจากบ้าน ม้ากับเฮียสงสารเลยคอยให้เงินพี่ ป้ารู้แต่ก็ยอม
ตราบไตที่พี่ไม่กลับบ้าน”

(ร เรื่องในมหาสมุทร, 2560, หน้า 58-59)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ครอบครัวโดยเฉพาะครอบครัวที่มีเชื้อสายจีนมีความเชื่อ
และยึดมั่นเพศสภาพความเป็นชาย เมื่อบุคคลในครอบครัวที่มีวิถีทางเพศไม่ตรงกับเพศสภาพ
จะถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ “ตัวช่วย” และไม่ควรถูกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม
ในครอบครัว ด้วยมองว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปกติ ผู้เขียนจึงต้องสร้าง
เรื่องราวให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนมุมมองของสังคมจากทัศนคติ “ความไม่ปกติ”
ของรักร่วมเพศว่า ความรักความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งปกติและสามารถดำเนิน
ไปได้เฉกเช่นเดียวกับรักต่างเพศ ทั้งสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและมีความสุข
ในความสัมพันธ์นั้นได้เช่นคนทั่วไปในสังคม ผู้วิจัยจึงมองว่า การศึกษานวนิยายหลากหลาย
ความนิยมทางเพศรส จะทำให้เข้าถึงและได้ข้อมูลเชิงพฤติกรรมของตัวละครหลากหลายเพศ
อย่างปราศจากอคติและชัดเจนที่สุด นอกจากนั้นยังได้องค์ความรู้ในเรื่องของกลวิธีการ

ประกอบสร้างและรูปแบบของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยายวาย) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการสร้างสรรค์วรรณกรรมประเภทนวนิยายต่อไป

การศึกษาวรรณกรรมประเภทนวนิยายที่มุ่งวิเคราะห์ตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน พบว่า มีผู้ศึกษาแต่ยังอยู่ในวงแคบ เช่น อรรถวุดฒิ มุขมา(2546) วิจัยเรื่อง**นวนิยายรักร่วมเพศ เรื่อง “ซากดอกไม้” ของวีระวัฒน์ กนกนุเคราะห์: การศึกษาในเชิงวิเคราะห์ และนัยยะ** ประสานนาม (2551) ศึกษาเรื่อง**ภาพฝันของเทพบุตรตะวันออก: นิยายทงบังชินกิ โดยนักเขียน YAOTI ชาวไทย** นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษานวนิยายทั่วไปที่ปรากฏตัวละครหลากหลายเพศประกอบอยู่ในเรื่องหลายกรณี เช่น อริน พิณจวรารักษ์ (2527) ศึกษาเรื่อง**การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2525** นิตยา เข้มเพชร (2535) วิจัยเรื่อง**วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกใน นวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา** นัยน์ปพร จงสมจิตต์ (2550) ได้ศึกษานวนิยายรักร่วมเพศเชิงจิตวิทยาสังคม เรื่อง**ตัวละครรักร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย** และวิทยา พุ่มยิ้ม (2550) ศึกษาเรื่อง**ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548**

งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในลักษณะของจิตวิทยา สาเหตุที่ทำให้ตัวละครเป็นบุคคลหลากหลายเพศ บทบาททางเพศ การแสดงอัตลักษณ์ การเรียกร้องสิทธิ รวมถึงระดับการยอมรับตนเองของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศและการยอมรับจากสังคม แต่ยังไม่มีการศึกษาในประเด็นพฤติกรรมความสัมพันธ์ ความรัก และรูปแบบการครองคู่ ทั้งที่ประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่กลุ่มคนหลากหลายเพศ กลุ่มคนรักร่วมเพศ กลุ่มคนรักสองเพศ เรียกร้องมากที่สุด ในเรื่องของสิทธิการสมรส พบมีกล่าวถึงทัศนคติความต้องการด้านการใช้ชีวิตคู่ ในงานวิจัยของ ปกครอง บุญ-หลง (2554) ศึกษาเรื่อง**อัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายในอดีตชีวิตและบทละครไทยร่วมสมัย** แสดงให้เห็นถึงความต้องการใช้ชีวิตคู่ตามรูปแบบชีวิตของชายกับหญิงทั่วไป ที่ยึดมั่นในความรักและต้องการครองคู่แบบไม่ผันแปรเป็นอื่น หรือมีความหวังต่อการใช้ชีวิตแบบผัวเดียวเมียเดียว รักเดียวใจเดียว โดยมองข้ามความเป็นเพศสถานะหรือเพศวิถีของตน

จากความข้างต้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมนวนิยายอันเป็นปรากฏการณ์ และเป็นพัฒนาการหนึ่งของงานวรรณกรรมในการนำเสนอเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายเพศ โดยประเด็นสำคัญที่มุ่งศึกษา คือ กลวิธีการประกอบสร้างอันเป็นภาพรวมทั้งหมดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส รวมถึงแนวคิดการครองคู่ในนวนิยายที่เน้นให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกันอันเป็นประเด็นสำคัญในการสร้างทางออกการครองคู่ให้ตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นมุมมองและองค์ความรู้ใหม่ที่ควรศึกษาในศาสตร์ทาง

วรรณกรรม นอกจากนั้น ทางด้านสังคมยังทำให้เห็นเปลี่ยนแปลงหรือแนวโน้มทัศนคติเรื่องเพศ ผ่านงานวรรณกรรม ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษายังสามารถเชื่อมโยงไปยังการสร้างความเข้าใจ และการยอมรับรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในสังคม ด้วยการศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส นำเสนอแนวคิดด้านการใช้ชีวิตหรือวิถีความเป็นไปในชีวิตคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ ด้วยนวนิยายเป็นวรรณกรรมที่เป็นเครื่องมือรูปแบบหนึ่งในการร่วมพัฒนาสังคม อันจะนำไปสู่การแสดงสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ ลดความเหลื่อมล้ำ การได้รับการยอมรับและการปฏิบัติเฉกเช่นมนุษย์คนหนึ่งในสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยายวาย) ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
2. แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

สมมติฐานในการวิจัย

1. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสมีองค์ประกอบบางประการที่ปรากฏเป็นลักษณะเฉพาะ
2. แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ การดำเนินความสัมพันธ์ วิธีการแก้ปัญหาในความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นวิธีการที่หลากหลายและมีลักษณะเฉพาะของการดำเนินเรื่องที่ตัวละครมีการครองคู่ในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง **กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส** ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านข้อมูล ขอบเขตด้านแนวคิด และขอบเขตด้านเวลา มีรายละเอียด ดังนี้

1. ขอบเขตด้านข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีรายละเอียดการได้มาซึ่งข้อมูล ดังนี้

1.1 การคัดเลือกข้อมูล

คัดเลือกข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลจากนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสโดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1.1.1. นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสของสำนักพิมพ์ที่ได้รับความนิยมดีพิมพ์เป็นรูปเล่ม และได้รับการคัดเลือกให้วางขายในร้านหนังสือชั้นนำของประเทศไทย รวมถึงมีผลงานวางจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2562

1.1.2 เนื้อหาต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง ไม่เป็นเรื่องแนวแฟนตาซี และเป็นเรื่องที่ตัวละครดำเนินเรื่องอยู่ในสังคมไทย เพราะการศึกษาต้องการมุ่งเน้นกลวิธีการประกอบสร้างที่สะท้อนถึงความนิยมของความหลากหลายทางเพศรสในสังคมไทยที่ปรากฏผ่านวรรณกรรม ทั้งต้องการข้อมูลที่สะท้อนถึงทัศนคติหรือภาพมองของสังคมในปัจจุบันที่มีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน อันเป็นวัตถุประสงค์ในการดำเนินเรื่องของผู้แต่งซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการประกอบสร้างของนวนิยาย

1.1.3 เนื้อเรื่องต้องปรากฏความสัมพันธ์ที่มีการครองคู่ของตัวละครและในตอนจบของเรื่อง มุ่งหวังความสัมพันธ์แบบมั่นคงของคู่ตัวละครเอก เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การสร้างแนวคิดการครองคู่และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายเพศรสในนิยายวาย

1.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ตามเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ของสำนักพิมพ์แจ่มใส หมวด every y จากการสำรวจข้อมูลในร้านหนังสือทั่วไปพบว่า นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีสำนักพิมพ์จำนวนมากที่ผลิตหนังสือออกวางจำหน่ายตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 แต่สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ เช่น Deep นานู HappyBanana ห้องสมุด บ้านวายุบุ๊ก จะพิมพ์เฉพาะหนังสือที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านในอินเทอร์เน็ตหรือเป็นกระแสในสังคมออนไลน์ ในส่วนสำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นสำนักพิมพ์ที่นวนิยายวายทุกเรื่องจะถูกผลิตเป็นรูปเล่มและวางขายในร้านหนังสืออย่างต่อเนื่อง ทั้งเนื้อเรื่องจากบทสัมภาษณ์ของบรรณาธิการ ที่ได้อ้างแล้วในบทนำได้มีการพิจารณาเนื้อหาที่สะท้อนความเป็นจริงและสร้างสรรค์สังคม ไม่มีความรุนแรง ทุกอย่างจะต้องมีการอบที่สังคมยอมรับและหยิบยกเอาประสบการณ์ สถานการณ์ และความเป็นจริงที่เกิดในสังคมมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยจึงพิจารณานำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ตามเกณฑ์การคัดเลือกหนังสือข้างต้น จำนวน 15 เรื่อง ดังรายละเอียดของข้อมูลตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงรายชื่อนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

รายละเอียดข้อมูล		
รายชื่อหนังสือ	ผู้แต่ง (นามแฝง)	ปีที่พิมพ์
1. ลู่กลางใจ	-west-	2559
2. Candy	-west-	2559
3. เล่นเพื่อน	karnsaii	2559
4. คิดมาก	NIRIN	2560
5. Special Sound เก้าตะวัน	afterday	2560
6. คุณกในกรุงซัง	Chiffon_cake	2560
7. Hide and seek เล่น ซ่อน รัก	Ailime13	2560
8. Good Morning Mr. Bad Love อรุณสวัสดิ์ดีรักร้าย	ร เรือในมหาสมุทร	2560
9. กลพยัคฆ์	-west-	2560
10. Mr.gray	Raccool	2560
11. Cigarettes after sex	Ailime13	2561
12. Warm Eye ดวงตาของเธอ	Pillow_mark	2561
13. Return to love	karnsaii	2561
14. ภูสอยเดือน	huskyhund	2561
15. Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์ดีรักแท้	ร เรือในมหาสมุทร	2562

2. ขอบเขตด้านแนวคิด

เมื่อผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลในการวิจัยแล้ว ได้นำมาศึกษาทฤษฎีการประกอบสร้างและวิเคราะห์แนวคิดการครองคู่โดยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายการวิเคราะห์ตัวละคร และทฤษฎีความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ทฤษฎีการประกอบสร้างตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาวิธีการครองคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ ผู้วิจัยจึงปรับประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของนวนิยายในการค้นคว้าองค์ความรู้ตามจุดประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 1 และการวิเคราะห์ตัวละครในเชิง

จิตวิทยาของ ศรีเรือน แก้วกังวาล(2529, หน้า 20) และการพิจารณาการสร้างตัวละครของ ฟิลิปดา (2549, หน้า 103-150) และวิธีการสร้างลักษณะของตัวละครของ อีราวดี ไตลังคะ (2543, หน้า 55-59) โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครแบ่งเป็นลักษณะภายนอก และลักษณะภายในจิตใจ และพฤติกรรมของตัวละคร

2.2 การวิเคราะห์แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาวิธีการครองคู่เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ในรูปแบบ การครองคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ ได้แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

2.2.1 แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ของบุคคล ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดสาเหตุ ของความสัมพันธ์ของ สุรพล พยอมแย้ม (2548, หน้า 23-24); โยธิน คັນสนยุท และจุมพล พูลภัทรชีวิน(2529, หน้า 64); นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2527, หน้า 34-43)

2.2.2 รูปแบบความรักและการครองคู่ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีลัทธิ แห่งความรักของ Lee (1973) และทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก Sternbergn (Sternber, 1986, pp. 119-135)

3. ขอบเขตด้านเวลา

3.1 เวลาของข้อมูล คือ ช่วงเวลาที่ตีพิมพ์นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ทั้ง 15 เรื่อง อยู่ในช่วง พ.ศ. 2558-2562

3.2 เวลาของการวิจัย เริ่มตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น ของปีการศึกษา 2561 ถึงภาคการศึกษาปลาย ของปีการศึกษา 2563 รวมเวลา 2 ปี

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีการประกอบสร้าง หมายถึง วิธีการสร้างเนื้อหาและองค์ประกอบในนวนิยายวาย ที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน

แนวคิดการครองคู่ หมายถึง วิธีการสร้างความสัมพันธ์ของตัวละครในรูปแบบ ความสัมพันธ์แบบคนรักหรือมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่การเริ่มต้นความสัมพันธ์ สาเหตุความสัมพันธ์ ความเป็นไปในความสัมพันธ์ วิธีแก้ปัญหาในความสัมพันธ์ และผลของความสัมพันธ์

ตัวละครหลากหลายเพศ หมายถึง ตัวละครที่มีเพศวิถีตามความพึงพอใจ และความสุข ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การแสดงอัตลักษณ์ วิถีชีวิต โดยไม่ได้คำนึงถึงเพศ หรือเพศสภาพ

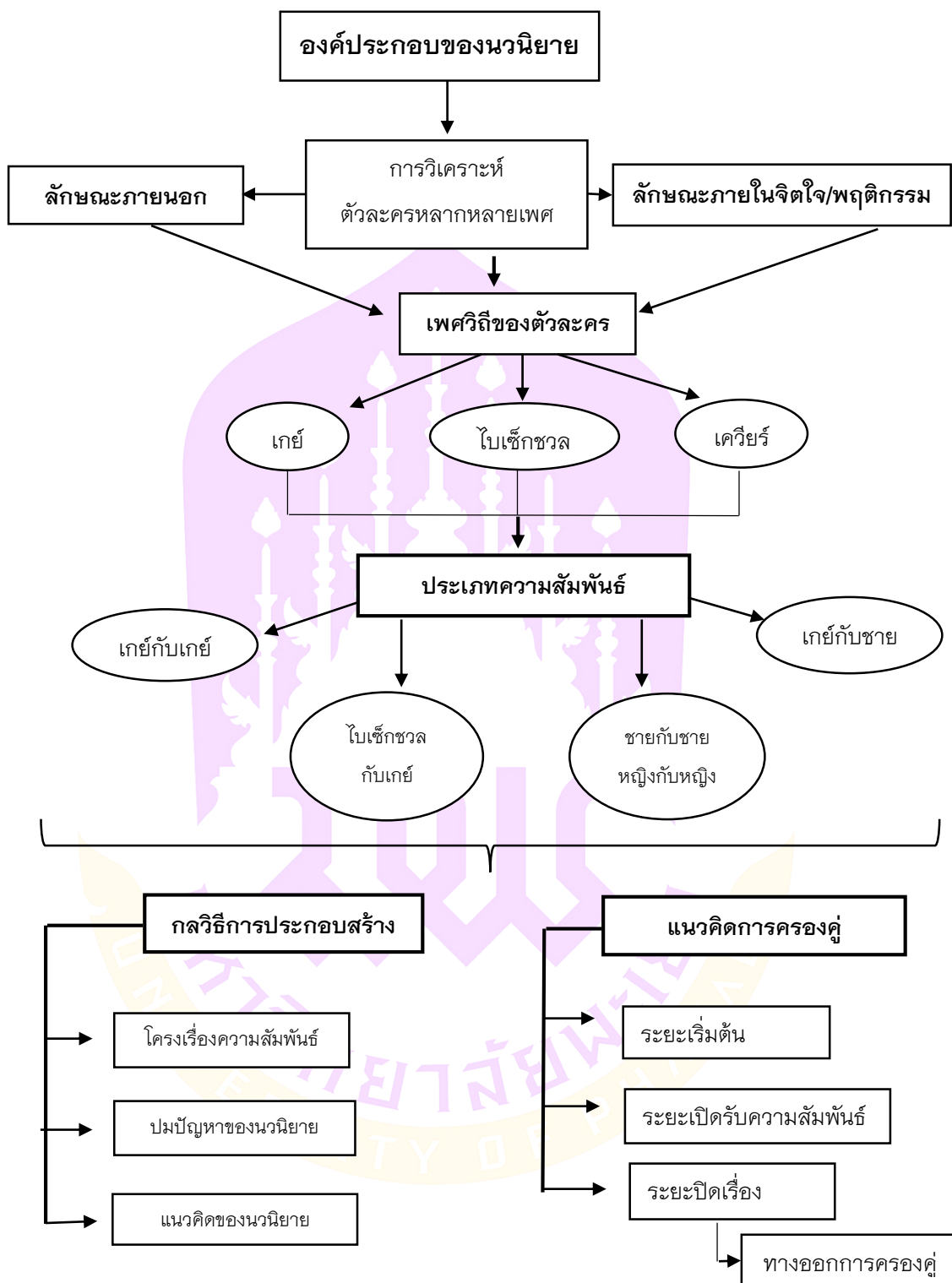
นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส หมายถึง นวนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน 15 เรื่อง ได้แก่ **สู่กลางใจ, Candy, เล่นเพื่อน, คิดมาก, Special Sound** เกล้าตะวัน, **ตุ๊กนุกในกรุงซัง, Good Morning Mr. Bad Love** อรุณสวัสดิ์รักร้าย, **Hide and seek** เล่น ซ่อน รัก, **กल्पย์คส์, Mr.gray, Cigarettes after sex, Warm Eye** ดวงตาของเธอ, **Return to love, ภูสอยเดือน,** และ **Good Night My Last Mistake** ราตรีสวัสดิ์รักแท้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงกลวิธีการประกอบสร้างอันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
2. ได้ทราบถึงแนวคิดหรือวิธีการครองคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ หรือตัวละครเพศเดียวกัน ที่ถูกใช้ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
3. ได้ทราบถึงกลวิธีการสร้างตัวละครหลากหลายเพศอันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินเรื่องของนวนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกันและสะท้อนถึงเพศวิถีในสังคมผ่านวรรณกรรม
4. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาต่อขององค์ความรู้จัดทำนวัตกรรมการศึกษา สร้างสารานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ ในศาสตร์วิชาวรรณกรรมบันเทิงคดี เรื่อง นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยาย Y) ในประเด็นกลวิธีการประกอบสร้างเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ศึกษาและการสร้างสรรค์งานประเภทนวนิยายวายและเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ที่สนใจ นำเสนอผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิธีการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ได้แบ่งการศึกษาเป็นสองประเด็น คือ การวิเคราะห์ตัวละครและความสัมพันธ์ในการครองคู่ของตัวละคร ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดตามที่ได้กล่าวไว้ในขอบเขตด้านแนวคิดข้างต้น และสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง **กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร** ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม และค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าและการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายและวิถีความเป็นไปในการครองคู่ของตัวละคร ในการได้ข้อมูลในแง่มุมที่ลึกซึ้งมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้จัดระเบียบข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานวนิยาย
  - 1.1. องค์ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย
    - 1.1.1. ความหมายของนวนิยาย
    - 1.1.2. ประเภทของนวนิยาย
  - 1.2. องค์ประกอบของนวนิยาย
  - 1.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
    - 1.3.1 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาความหลากหลายทางเพศในนวนิยายทั่วไป
    - 1.3.2 กลุ่มงานที่ศึกษานวนิยายวาย
  - 1.4. นิยามนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยายวาย)
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรักและการครองคู่ของบุคคล
  - 2.1. องค์ความรู้ของความสัมพันธ์ของบุคคล
    - 2.1.1. ประเภทของความสัมพันธ์
    - 2.1.2. สาเหตุของความสัมพันธ์
  - 2.2. องค์ความรู้ของความรัก
    - 2.2.1. ความหมายของความรัก
    - 2.2.2. รูปแบบของความรัก
      - 1) ทฤษฎีสี่อสีแห่งความรัก
      - 2) ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก
    - 2.2.3. ขั้นตอนนาการของความรัก
  - 2.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ รูปแบบความรักและการครองคู่
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ
  - 3.1. แนวคิดเรื่องเพศ เพศสภาพ และเพศวิถี

3.2 แนวคิดความหลากหลายทางเพศ

3.2.1 ความหมาย ความหลากหลายทางเพศ

3.2.2 สาเหตุของความหลากหลายทางเพศ

3.2.3 ความสัมพันธ์และวิถีชีวิตของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานวนิยาย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการศึกษานวนิยาย ประกอบไปด้วย หัวข้อเรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย องค์ประกอบของนวนิยาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตามรายละเอียด ดังนี้

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย

นวนิยาย วรรณกรรมประเภทเรื่องเล่าที่เน้นบันเทิงอารมณ์แก่ผู้เสพวรรณกรรม ทั้งยังทำหน้าที่สะท้อนความเกี่ยวเนื่องและจำลองสภาพความเป็นไปในสังคมสังคม ด้วยนวนิยายมีองค์ประกอบละเอียดและลึกซึ้งในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญของการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนวนิยาย ด้านความหมาย ประเภท องค์ประกอบ การวิเคราะห์ตัวละคร และทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความหมายของนวนิยาย

นวนิยายเป็นคำศัพท์ที่บัญญัติขึ้น เพื่อให้มีความแตกต่างจากนิยายนิทานแต่เดิมของไทย หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2522, หน้า 113) กล่าวถึงความหมายของนวนิยาย ไว้ว่า ธรรมชาติของนวนิยายนั้น อย่างที่หนึ่งถือเป็นเรื่องแต่งมีตัวละคร มักใช้กลวิธีที่ทำให้ผู้อ่านแลเห็นได้ง่ายว่าไม่ใช่เรื่องจริง เป็นเรื่องสมมติ แม้จะแต่งเรื่องของบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริง ๆ ก็จะทำให้คนอ่านรู้ว่าไม่ได้เขียนเรื่องจริง จากนิยามความหมายดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ วนิดา บำรุงไทย(2543, หน้า 16) ที่แสดงให้เห็นว่า นวนิยาย คือ “ความลวงที่สมมติว่าเป็นจริง” เนื้อหาสะท้อนภาพชีวิตของมนุษย์ ในลักษณะการเล่าที่เหมือนจริงด้วยภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาปกติประจำวันอย่างสอดคล้อง

เปลื้อง ณ นคร (2535, หน้า 119) นิยามความหมาย นวนิยาย คือ เรื่องราวที่มีพฤติกรรมต่อเนื่องกัน เรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องสมมติแต่งขึ้น แต่อาจมีมูลความจริงแฝงอยู่ก็ได้

ความมุ่งหมายของนวนิยายก็เพื่อความเพลิดเพลิน แต่บางที่นักเขียนก็ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเย้ยหยันเสียดแทง แนะนำสั่งสอน หรือแสดงแนวความคิดทางการเมืองและหลักธรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธวัช ปุณโณทก (2527, หน้า 87) กล่าวว่า นวนิยาย ก็คือ นิยายที่มีการผูกเรื่องให้สมจริง แสดงเหตุการณ์ พฤติกรรมของตัวละคร จำลองจากชีวิตจริงของมนุษย์ในสังคม โดยผู้ประพันธ์มีความมุ่งหมายที่จะให้ความประเทืองอารมณ์แก่ผู้อ่านเป็นเป้าหมายหลัก และให้ความประเทืองปัญญาเป็นเป้าหมายรอง

รีนฤทัย สัจจพันธุ์(2547) ได้แปลตามตัวอักษรของนวนิยาย มาจากคำว่า นว แปลว่าใหม่ นิยาย คือ เรื่องเล่า ฉะนั้น นวนิยาย คือ นิยายแบบใหม่หรือเรื่องเล่าแบบใหม่ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Novel และภาษาอิตาเลียน Novella ได้ยกแนวคิดของ Gilbert Highet นักเขียนผู้หนึ่งที่ได้อธิบายลักษณะของหนังสือนวนิยายได้ชัดเจนว่า “นวนิยาย คือ เรื่องเล่าขนาดยาวที่เกี่ยวกับบุคคลที่ไม่มีตัวตนจริง นวนิยายเป็นทั้งเรื่องจริงและเรื่องเท็จ กล่าวคือแม้ว่าบุคคลและเหตุการณ์ต่าง ๆ จะไม่ได้เกิดขึ้นจริง แต่ตัวละครในนวนิยายนั้นก็เป็นที่ยอมรับว่าเป็นแบบฉบับของบุคคลที่มีชีวิตจริง และพฤติกรรมของตัวละครก็สอดคล้องกับลักษณะความเป็นไปที่ปรากฏขึ้นจริงในสถานที่และยุคสมัยนั้น ๆ

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2548, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของนวนิยายไว้ว่า นวนิยาย (Novel) คือ งานเขียนที่เป็นภาพชีวิตทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยมีประเด็นความคิด และแนวคิดสำคัญที่เน้นนำเสนอผ่านเรื่องราวที่ผู้แต่งสร้างขึ้นอย่างมีเป้าหมายของเจตนาที่จะให้ผู้อ่านได้รับรู้หรือเข้าใจหรือได้คิดอะไรบางอย่าง โดยทั่วไปมักจะเป็นเรื่องราวที่น่าเสนอด้วยการเล่าเรื่อง การใช้สำนวนโวหารต่าง ๆ การสร้างฉาก ตัวละคร และเหตุการณ์ที่ผูกเข้าเป็นปมประเด็น ดำเนินเรื่องด้วยวิธีการและศิลปะที่ผู้เขียนสร้างสรรค์ขึ้น มักมีสาระของเรื่องแสดงภาพชีวิตอย่างครอบคลุมช่วงใดช่วงหนึ่งของตัวละครสำคัญหรือเหตุการณ์สำคัญ

จากความหมายข้างต้นจะเห็นว่า นวนิยายเป็นงานประพันธ์ที่สร้างขึ้นเพื่อสะท้อนเรื่องราวของตัวละครและเหตุการณ์สำคัญตามยุคสมัยที่สร้างนวนิยายนั้น ๆ อาจทำให้ออกนุমানได้ว่า ผู้แต่งนวนิยายได้หยิบยกเหตุการณ์จริงในแต่ละสมัยมาเป็นองค์ประกอบในนวนิยาย

วิภา กงกะนันทน์ (2540, หน้า 5) ได้แสดงทัศนะของ เรื่องราว ในนวนิยาย ว่า ต้องเป็นเรื่องสมมติ กล่าวคือ เป็นเรื่องที่ถูกแต่งเนรมิตขึ้นจากจินตนาการ โดยเขียนขึ้นให้ดูราวกับว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง และหากจะมีส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่องราวในนวนิยายเป็นความจริงอยู่บ้าง แต่ “ความจริง” นั้น ก็ถูกจินตนาการเจือปนเสียจนเราไม่อาจยอมรับได้ว่าเป็นเรื่องจริงอีกต่อไป เพราะเป็น “ความจริง” ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่สมบูรณ์เสียแล้ว แต่เราอาจจะเรียกว่า เรื่องราว

ในนวนิยายเป็น “ความจริง” ที่ผู้เขียนนวนิยายปรุงแต่งขึ้น ซึ่งก็คือ “ความจริง” ที่สมมติขึ้นนั่นเอง หากพิจารณาทัศนะของ วิภา กงกะนันท์ จะทำให้มองเห็นว่า นวนิยาย คือ เรื่องจริงที่นำมาปรุงแต่งให้เป็นเรื่องสมมติ หรือนำเรื่องสมมติมาสร้างให้เสมือนจริง สองสิ่งนี้ ระหว่างความจริง กับ จินตนาการ เป็นสิ่งที่ประสานผูกพันกันอย่างลงตัว ดังที่ ไพโรจน์ บัญประกอบ (2539, หน้า 103) สรุปนิยามของนวนิยาย ไว้ว่า นวนิยาย คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตไม่ว่าทางกายหรือทางจิต พฤติกรรมทุกชนิดของมนุษย์สามารถนำมาผูกเป็นเนื้อเรื่องของนวนิยายได้ นวนิยายอาจจะเกิดจากจินตนาการหรือความจริงผสมจินตนาการก็ได้

จากการศึกษา ความหมายของนวนิยาย ของนักวิชาการข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า นวนิยาย เป็นเรื่องแต่งที่ประสานความจริงจากคน เหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสังคมกับจินตนาการ ของผู้แต่ง หรืออาจเกิดจากการปรุงแต่งจินตนาการเพียงอย่างเดียวให้เป็นเรื่องสมมติ ของตัวละครที่แสดงพฤติกรรม เหตุการณ์ มุ่งความบันเทิงเป็นเหตุผลหลักให้กับผู้อ่าน แต่อาจแฝงข้อคิดอันประเทืองปัญญาเป็นเหตุผลรอง

1.2 ประเภทของนวนิยาย

การจัดประเภทของนวนิยายหรือการจัดหมวดหมู่ของนวนิยาย เป็นการกำหนดโครงสร้างและเนื้อหาที่นักเขียนได้สร้างเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ไว้เป็นเรื่องราวได้หลากหลายแง่มุม การศึกษาประเภทของนวนิยาย จะทำให้เข้าใจลักษณะของวรรณกรรมได้โดยง่าย และยังเป็นประโยชน์ที่ทำให้เกิดความเข้าใจธรรมชาตินิยมในการประพันธ์และภูมิหลังของเรื่อง ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้สามารถทำความเข้าใจ ตลอดจนการวิเคราะห์วรรณกรรมได้อย่างถูกต้องและลุ่มลึกยิ่งขึ้น (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2521, หน้า 27)

ประเภทของนวนิยายตามที่มีผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่า มีการแบ่งหลายแนวทางด้วยกัน แต่ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแนวทางการจัดประเภทของนวนิยายที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์นวนิยายกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยไว้ 3 ลักษณะ คือ แบ่งตามแนวคิดในการเขียน แบ่งตามเนื้อหาของเรื่อง และแบ่งตามแนวการเขียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 การแบ่งประเภทนวนิยายตามแนวคิดในการเขียน เป็นการจัดประเภทของนวนิยายตามแนวคิดของเรื่องจากประสบการณ์หรือความสนใจของผู้แต่ง มักจะได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก สายทิพย์ นุกุลกิจ (2537, หน้า 187-189); สุชัยญา วงศ์वेश (2558, หน้า 9-10) ได้ทำแบ่งประเภทของนวนิยายตามแนวการเขียน ตามรายละเอียดดังนี้

1) นวนิยายแนวจิตนิยม (Romanticism) หรือ “นวนิยายแนวพาฝัน” คือ นวนิยายที่มุ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของอารมณ์ ความรู้สึกและญาณสังหรณ์ เป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านไทยทุกสมัย มุ่งให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจอย่างรุนแรง

ด้วยความประทับใจ ตื่นเต้น หรือสยดสยอง เช่น เกมร้ายพ่ายเกมรัก ของ บุษบาพาฝัน, เลือดซัดตिया ของ ทมยันตี, เล่ห์รักบุษบา ของ ฉวารา, เล่น ซ่อน รัก ของ Aillime13 เป็นต้น

2) นวนิยายแนวสัจนิยม (Realism) หรือ “อรรถนิยม” คือ นวนิยายที่จะลองหรือเลียนแบบมนุษย์ในสังคม และสะท้อนภาพของสังคมอย่างสมจริงทั้งด้านดีและด้านร้าย เพื่อแสดงให้เห็นแก่นแท้ของชีวิตมนุษย์ แต่มิได้ทำให้ผู้อ่านรู้สึกหรือไฝ่ถึงอุดมการณ์ใด ๆ ในอนาคต เช่น สีแผ่นดิน ของ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช, เรือมนุษย์ ของ กฤษณา อโศกสิน เป็นต้น

3) นวนิยายแนวสัจนิยมใหม่ (Neo-Realism) หรือ “อรรถนิยมใหม่” เป็นนวนิยายที่พัฒนาแนวคิดต่อเนื่องจากนวนิยายแนวสัจนิยม โดยมองสภาพชีวิตและสังคมแบบสมจริงควบคู่กับการพัฒนาและการคลี่คลายของสังคม พร้อมทั้งสอดแทรกทรรคนะในการพัฒนาสังคมอย่างมีอุดมการณ์และเชื่อมั่น ตามสภาพของสังคมแต่ละท้องถิ่นแต่ละประเทศ เช่น พินาแดง ของ สุวัฒน์ วรดิลก, เมืองนิมิต ของ หม่อมราชวงศ์นิมิตรมงคล นวรัตน์ เป็นต้น

4) นวนิยายแนวธรรมชาตินิยม (Naturalism) เป็นนวนิยายที่นักเขียนมุ่งสะท้อนเฉพาะด้านเศร้า ทุกข์ยาก ขมขื่นของชีวิตมนุษย์เท่านั้น นวนิยายประเภทนี้จึงมีเป้าหมายที่จะตีแผ่แก่นแท้ของชีวิตในมุมที่มนุษย์ถูกรังแก กดขี่ แร้นแค้น อันเป็นด้านอัปมงคลของสังคม เช่น จันดารา ของ อุษณา เพลิงธรรม, รอยมลทิน ของ ทมยันตี, คำพิพากษา ของ ชาติ กอบจิตติ เป็นต้น

5) นวนิยายแนวสัญลักษณ์นิยม (Symbolism) คือ นวนิยายที่ใช้สัญลักษณ์แทนบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการจะกล่าวถึง เพื่อให้สัญลักษณ์ช่วยในการสื่อความหมายให้กว้างและลึกกว่าการกล่าวตรง ๆ และทำให้ความหมายนั้นแตกต่างกันได้หลายระดับ เช่น ดลิ่งสูง ชูงหนัก ของ นิคม รายยวา, ฐ ของ วิมล ไทรนิ่มนวล, แม่เป็ย ของ วาณิช จรุงกิจอนันต์ เป็นต้น

1.2.2 การแบ่งประเภทนวนิยายตามเนื้อหา มาโนช ดินลานสกุล (2547, หน้า 12-14) ได้นำเสนอการแบ่งประเภทนวนิยายออกเป็น 11 ประเภท ดังนี้

1) นวนิยายรัก หมายถึง นวนิยายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างชายกับหญิงมีสามแนว คือ นวนิยายรักเบาสมอง นวนิยายรักสุข และนิยายรักโศก

2) นวนิยายสะท้อนสังคม เป็นนวนิยายที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมส่วนใดส่วนหนึ่งในสมัยหนึ่ง ผู้ประพันธ์อาจแสดงสภาพความเป็นไปทั่ว ๆ ไป หรือมุ่งแสดงแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งของสังคมนั้น นวนิยายประเภทนี้มีลักษณะของนวนิยายสมจริงด้วย

3) นวนิยายแสดงข้อคิดหรือปัญหา หมายถึง นวนิยายที่มุ่งแสดงทัศนคติของผู้ประพันธ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม มีลักษณะคล้ายกับ

นวนิยายสะท้อนสังคมแต่เป็นการเน้นเฉพาะเรื่องที่เป็นปัญหาที่ใช้การแสดงรายละเอียดความเป็นไปในสังคมนั้น นวนิยายประเภทนี้ค่อนข้างหนัก แต่ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากข้อคิดนอกเหนือจากความบันเทิงตามเนื้อเรื่อง

4) นวนิยายโลดโผน ตัวเอกในนวนิยายประเภทนี้ต้องเก่งกล้ามาก เพราะมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการต่อสู้ การเสี่ยงชีวิตเพื่อแสดงความกล้าหาญและมักจบอย่างมีความสุข

5) อาชญากรรม คือ นวนิยายที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบสวนคดีต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยความลึกลับ การเผชิญอันตราย และการต่อสู้

6) นวนิยายพจญภัย หมายถึง นวนิยายที่มีเหตุการณ์เสี่ยงอันตราย ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเหตุการณ์มหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ อันเกิดจากจินตนาการของผู้แต่ง นอกจากนี้ยังมีการต่อสู้และเรื่องราวเกี่ยวข้องกับสตรีและเหตุการณ์ร้ายแรงต่าง ๆ ซึ่งตัวเอกของเรื่องต้องเผชิญ แต่ในที่สุดจะคลี่คลายไปในทางที่ดี

7) หนังสือนิยาย เป็นนวนิยายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานผ่อนคลายอารมณ์แก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ

8) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หมายถึง นวนิยายที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ มีหลายลักษณะ เช่น นวนิยายที่อาศัยเหตุการณ์สมัยใดสมัยหนึ่งในประวัติศาสตร์เป็นโครงเรื่อง ใช้บุคคลที่มีชีวิตจริงเป็นตัวละครบางตัว แต่กำหนดบทบาทบทเจรจาขึ้นใหม่หรืออาจอาศัยเพียงฉากและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์เป็นภูมิหลัง แล้วกำหนดเรื่องราวและตัวละครขึ้นใหม่ทั้งหมด

9) นวนิยายการเมือง เป็นนวนิยายแสดงข้อคิดแนวหนึ่ง มีวิธีการเสนอเรื่อง 4 แบบ คือ กล่าวถึงสถาบันการเมืองสถาบันใดสถาบันหนึ่ง กล่าวถึงการต่อสู้ทางการเมืองของตัวละครเอก กล่าวถึงการถกเถียงกับปรัชญาการเมืองและลัทธิความเชื่อถือต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของตัวละครในเรื่อง และเสนอเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์เป็นการสื่อแนวคิด

10) นวนิยายอิงพระพุทธศาสนา มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนาหรืออาศัยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นโครงเรื่อง อาจจัดเป็นนวนิยายแสดงข้อคิดเห็นแนวหนึ่ง

11) นวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ประกอบในการวางโครงเรื่อง และกำหนดเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้จินตนาการของผู้ประพันธ์

นอกจากนี้ ยังมีผู้แบ่งประเภทของนวนิยายโดยใช้เนื้อหาเป็นเกณฑ์อีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เนื้อหาที่แบ่งมีลักษณะคล้ายหรือใกล้เคียงกัน แต่มีบางเนื้อหา

ที่เพิ่มเติมจากข้อมูลข้างต้น เช่น การแบ่งประเภทนวนิยายตามเนื้อหาของ สายทิพย์ นุกุณิก (2537, หน้า 190-192) แบ่งย่อยได้ 15 ประเภท ได้แก่ นวนิยายเชิงชีวิต นวนิยายแนวสังคม นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายแสดงข้อคิด นวนิยายล้อเลียน นวนิยายผจญภัย นวนิยาย ลึกลับเหนือธรรมชาติ นวนิยายท้องถิ่น นวนิยายผู้ร้ายผู้ดี นวนิยายเชิงจิตวิทยา นวนิยาย เชิงปรัชญา จินตนิยาย อาชญากรรมและเรื่องลึกลับ หัสนิยาย และนวนิยายต่อเนื่องกัน และวนิดา บำรุงไทย (2543) พบประเภทย่อยเพิ่มเติมจากข้อมูลข้างต้น อีก 8 ประเภท ได้แก่ นวนิยายประเภทจดหมาย นวนิยายประเภทพัฒนาการอันเกิดจากการศึกษาชีวิต นวนิยายมีหุ่นจริง นวนิยายแนวสงคราม นวนิยายตะวันตก นวนิยายชนบท นวนิยายชีวิตต่างแดน และนวนิยาย อิงวรรณคดี

จากการศึกษาประเภทของนวนิยาย ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า นวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส ส่วนใหญ่เป็นนวนิยายแนวจิตนิยม (Romanticism) หรือ “นวนิยายแนวพาฝัน” หรือมีเนื้อหาเป็นนวนิยายรัก เช่น เรื่อง เดือนเกี้ยวเดือน ของ chiffon_cake หลงกาวัน(น์) ของ karnsai หรือ เพราะเราคู่กัน jitti Rain ที่มีเนื้อหาเป็นความสัมพันธ์ในเชิงรักใคร่ในรูปแบบต่าง ๆ ของตัวละคร ทั้งรักต้องห้าม รักซ้อน รักเร้น รักสุข รักโศก ฯลฯ แต่นวนิยายบางเรื่องก็มีเนื้อหา ในลักษณะอื่นเช่นกัน ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ลักษณะเนื้อเรื่องของนวนิยายในบท ต่อไป

2. องค์ประกอบของนวนิยาย

นวนิยายตามความหมายที่ได้รวบรวมไว้ แสดงให้เห็นว่าเป็นงานเขียนบันเทิงคดี ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นตามจินตนาการ ดังนั้นการอ่าน นวนิยายผู้อ่านจึงมุ่งอ่านเอาเฉพาะความบันเทิง เพื่อประเทืองอารมณ์เป็นเหตุผล แต่ผู้เขียนก็นำความจริงบางประการในสังคมมาเป็นวัสดุ ในการประกอบสร้างนวนิยายให้เป็นเรื่องของชีวิต เป็นภาพจำลองของสังคมในยุคสมัยนั้น ๆ การอ่านนวนิยายแล้วมาพิจารณาแม้เพียงเล็กน้อยย่อมจะให้แก่คิดหรือบทเรียนแก่ผู้อ่านบ้าง ดังนั้น การอ่านวิเคราะห์นวนิยายส่วนใหญ่จึงนำองค์ประกอบของนวนิยายมาเป็นแนวทาง หรือเกณฑ์ในการพิจารณา ดังเช่น ธิดา โมสิกรัตน์ (2537) ได้เสนอการพิจารณานวนิยาย 2 ลักษณะ คือ

2.1 พิจารณาตัวนวนิยาย ได้แก่ องค์ประกอบของนวนิยาย คือ เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉากหรือบรรยากาศ บทสนทนา และพรรณนาของผู้แต่ง

2.2 พิจารณาผลประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน

การแบ่งองค์ประกอบของนวนิยายเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง ยังมี นักวิชาการหลายท่าน ได้แบ่งองค์ประกอบของนวนิยายไว้ ดังนี้

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2539, หน้า 182-186) กล่าวว่า นวนิยาย เป็นบันเทิงคดีขนาดยาว มีผลทำให้ส่วนประกอบต่างๆ ของนวนิยายมีรายละเอียดแตกต่างไปจากเรื่องสั้น มีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และบรรยากาศ

พิมาน แจ่มจรัส (2550) ได้แบ่งองค์ประกอบของนวนิยาย ไว้ 6 ประการ ได้แก่ แก่นเรื่อง มุมมอง การวางแผน ฉาก ตัวละคร บทสนทนา การจัดการเขียน

ไพโรจน์ บุญประกอบ (2539, หน้า 118) จำแนกองค์ประกอบของนวนิยาย 6 ประการ ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก อารมณ์และบรรยากาศ บทสนทนา

วิบูลย์วรรณ มุสิกะนุเคราะห์ (2549, หน้า 219-224) แบ่งองค์ประกอบของนวนิยาย ดังนี้ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และบรรยากาศ

จากการแบ่งองค์ประกอบนวนิยายของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของนวนิยายและแสดงรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

2.1 แนวคิด

แนวคิดหรือแก่นเรื่อง คือ แนวคิดสำคัญที่ผู้แต่งมุ่งให้ผู้อ่านทราบ พิมาน แจ่มจรัส (2550, หน้า 181) อธิบายว่า Theme คือ แก่นเรื่อง แก่น คือ เนื้อหาของนวนิยาย เช่น การคบชู้, การแก้แค้น, ฆาตกรรมซ่อนเงื่อน ส่วน สายทิพย์ นุกูลกิจ (2539, หน้า 182-183) อธิบายว่า แก่นเรื่อง คือ แนวคิดสำคัญของเรื่องที่ผู้แต่งมุ่งจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ แต่ด้วยเหตุที่นวนิยายมีขนาดยาว นวนิยายจึงมีจุดที่จะให้แง่คิดแก่ผู้อ่านได้หลายจุด มีแนวคิดที่จะเสนอให้ผู้อ่านทราบหลายแนว ฉะนั้นแนวคิดในนวนิยายจึงแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ความคิดของเรื่องทั้งเรื่อง เรียกว่า แนวคิดเอก (Major theme) และความคิดเฉพาะบางตอนของเรื่อง เรียกว่า แนวคิดรอง (Minor theme)

อิรวดี ไตลังคะ (2543, หน้า 66-67) อธิบายว่า แนวคิด เป็นความคิดที่นำเสนอในเรื่อง ซึ่งสรุปจากสถานการณ์เฉพาะของโลกบันเทิงคดีออกมาเป็นความเข้าใจทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับโลกในชีวิตจริงและยังอ้างวิธีการหาแนวคิดของ เคลลี กริฟฟิธ ว่าแนวคิดสามารถหาได้จากกลอุบายต่าง ๆ สามแบบ คือ คู่ตรงข้าม สัญลักษณ์ และพัฒนาการของเรื่องและตัวละคร โดยอธิบายถึง คู่ตรงข้าม หมายถึง ความคิดที่ตรงกันข้ามกันที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ความรัก/ความเกลียดชัง ความงาม/ความน่าเกลียด ความดี/ความเลว ความเป็น/ความตาย และในแต่ละเรื่องมักเสนอคู่ตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งคู่ สัญลักษณ์ คือสิ่งที่ใช้แทนความหมายอีกสิ่งหนึ่ง หรือสิ่งที่มีความหมายมากกว่าความหมายตรงของมัน โดยสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเรื่องมักมีความสำคัญเพราะผู้เขียนอาจแฝงความหมายที่ลึกซึ้งเอาไว้ และพัฒนาการของเรื่องและตัวละครเมื่อเรื่องพัฒนามาถึงจุดจบจะเห็นว่าให้ข้อสรุปใดต่อผู้อ่าน

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า แก่นเรื่องหรือแนวคิด คือ ประเด็นสำคัญของเรื่อง ที่ผู้เขียนมุ่งให้ผู้อ่านรับทราบ ในนวนิยายมีแก่นเรื่องอยู่หลายและมีวิธีการนำเสนอที่ผู้อ่านจะค้นพบได้จากการนำเสนอเรื่องราว แต่แก่นเรื่องสำคัญจะมีประการเดียว เรียกว่า แก่นเรื่องหลัก และมีแก่นเรื่องอื่นที่สนับสนุนแก่นเรื่องหลักให้เด่นชัด เรียกว่ารอง

2.2 โครงเรื่อง

สมพร มั่นตะสูต (2525, หน้า 96) อธิบายไว้ว่า โครงเรื่อง คือ ส่วนสำคัญของเนื้อเรื่องที่แสดงให้เห็นปัญหาหรือข้อขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง อาจจะเป็นตอนที่เนื้อเรื่องมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งด้านเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ตัวละคร หรือข้อขัดแย้งในจิตใจของตัวละคร

โครงเรื่องเป็นเค้าโครงที่ผู้ประพันธ์วางไว้เป็นแนวทางในการดำเนินเรื่อง กำหนดจุดมุ่งหมาย เหตุการณ์ และปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ของเนื้อเรื่องและตัวละครไว้แน่นอน เหตุการณ์ในเรื่องอาจมีหลายเหตุการณ์แต่ต้องไม่สับสน ทั้งที่เป็นโครงเรื่องใหญ่ และโครงเรื่องย่อย โครงเรื่องที่ดีจะมีความสัมพันธ์กันทั้งโครงเรื่องใหญ่และโครงเรื่องย่อย และประกอบด้วย พฤติกรรมและข้อขัดแย้งอันสมเหตุสมผล มีการดำเนินต่อสู้อย่างต่อเนื่อง และอุปสรรคตามสมควร

วิบูลย์วรรณ มุลินุเคราะห์ (2549, หน้า 219-220) อธิบายว่า โครงเรื่อง (Plot) เป็นเหตุการณ์ทั้งหมดของเรื่องที่จะใช้ควบคุมการดำเนินเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง โครงเรื่องในนวนิยายมีอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.2.1 โครงเรื่องใหญ่ หมายถึง แนวทางของเรื่องและผู้ประพันธ์กำหนดคร่าว ๆ ว่า นวนิยายที่เขียนขึ้นมานั้นจะให้เรื่องเกิดขึ้นอย่างไร ดำเนินไปอย่างไร และจบลงอย่างไร

2.2.2 โครงเรื่องย่อย หมายถึง โครงเรื่องเล็ก ๆ ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งแทรกเป็นตอน ๆ อยู่ในโครงเรื่องใหญ่ เพื่อสร้างข้อขัดแย้ง หรืออุปสรรคที่จะเร้าให้ผู้อ่านติดตามเรื่องโดยตลอด หรือเพื่อสร้างความต่อเนื่องให้เรื่องทั้งหมดดำเนินไปตามเป้าหมายสำคัญที่วางไว้

อิรวดี ไตลังคะ (2543, หน้า 4-5) ได้ศึกษาแนวคิดของโครงเรื่องจาก นักวิชาการหลายท่านสรุปได้ว่าโครงเรื่องเป็นการสืบเนื่องของลำดับเหตุการณ์และความเป็นเหตุเป็นผลของแต่ละเหตุการณ์ มีการผูกปมและการแก้ปม สิ่งสำคัญมากในโครงเรื่อง คือ ความขัดแย้ง ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการผูกปมที่จะนำไปสู่จุดสุดยอด ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม มนุษย์กับสังคมหรือสภาพแวดล้อม หรือระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ทั้งหมดนี้เรียกว่า เป็นความขัดแย้งภายนอก นอกจากนี้คือความขัดแย้งภายใน ซึ่งเป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอง อิรวดี ยังได้สรุปลักษณะโครงเรื่องแนวพาฝันของ เดวิด ลอร์ด (1990, p. 117 อ้างอิงใน อิรวดี ไตลังคะ 2543, หน้า 18-19) ว่าลักษณะเรื่องพาฝันหรือเกี่ยวกับความรักโดยโครงสร้าง คือ การเลื่อนความสมปรารถนาในความรักของ

ตัวละครเอกออกไปโดยการสร้างอุปสรรคลักษณะต่าง ๆ ผลก็คือทำให้ตัวละครเอกเกิดความกังวลใจและความอ่อนไหวของอารมณ์ ความน่าสนใจของเรื่องพาฝันจึงอยู่ที่การนำเสนออารมณ์ ความกังวลใจ และทางเลือกของตัวละครเอก

สรุปได้ว่า โครงเรื่อง คือ โครงสร้างของนวนิยายที่ผู้ประพันธ์สร้างไว้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินเรื่องให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของเรื่องอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน ประกอบไปด้วยเหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์ ปมปัญหาและข้อขัดแย้ง ในนวนิยายมีทั้งโครงเรื่องใหญ่ และโครงเรื่องย่อย ที่ต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันตลอดเรื่องและโครงเรื่องของนวนิยายแนวพาฝันหรือนิยายรัก ซึ่งเป็นโครงเรื่องของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มักดำเนินเรื่องด้วยความไม่สมหวังในความรักของตัวละครที่สร้างความกังวลใจให้กับตัวละครเอกรสนิยมรักเพศเดียวกันให้ต้องแก้ปมนั้น ๆ เพื่อดำเนินเรื่องไปสู่จุดจบของเรื่อง อันเป็นการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน

2.3 ตัวละคร

2.3.1 การสร้างตัวละคร

ไพโรจน์ บุญประกอบ (2539, หน้า 183-185) อธิบายว่า ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย เพราะตัวละครคือสิ่งที่ทำให้เรื่องดำเนินไปถึงจุดหมายปลายทาง ข้อขัดแย้งและเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดจากตัวละครเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำและได้จำแนกตัวละครตามบทบาทไว้เป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1. ตัวละครเอกของเรื่อง (Hero or Protagonist) คือ พระเอก นางเอก ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง สามารถจำแนกเป็นประเภทย่อยได้อีก 3 ประเภท

1.1 ตัวเอกตามแบบฉบับ (Traditional Hero) คือตัวละครที่เป็นคนดีพร้อม เก่งกล้าสามารถ รูปร่างดงาม สามารถเอาชนะอุปสรรคข้อขัดแย้งด้วยคุณลักษณะที่เพียบพร้อมอยู่ในตัว มักปรากฏในนวนิยายแนวพาฝัน

1.2 ตัวเอกประเภทขบขัน (Comic Hero) ตัวเอกประเภทนี้มักแฝงความซื่อ เซย หรือมีบุคลิกลักษณะนิสัยแปลก ๆ ที่ก่อให้เกิดความขบขันแก่ตัวละครตัวอื่นและผู้อ่าน เช่น ตัวละครหนูษา นางเอกจากเรื่อง กามเทพหรรษา ของ อิศยาห์

1.3 ตัวเอกประเภทโศกนาฏกรรม (Tragic Hero) เป็นตัวละครเอกที่มีคุณสมบัติโดดเด่น น่าจะประสบความสำเร็จในชีวิต แต่กลับล้มเหลวต้องอยู่อย่างทุกข์ทรมานหรือสิ้นชีวิตไปเพราะลักษณะนิสัยเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างที่ยกพร่อง หรือถูกเหตุการณ์สถานการณ์บีบบังคับจนต้องประสบชะตากรรมดังกล่าว

2. ผู้ร้ายหรือฝ่ายปรปักษ์ (Villain or Antagonist) เป็นตัวละครฝ่ายตรงข้ามกับตัวเอก ความขัดแย้งหลักของเรื่องที่ตัวเอกจะต้องฟันฝ่าคลี่คลายให้สำเร็จจะเกิดจากการกระทำของตัวละครประเภทนี้ ในขณะที่เดียวกันพฤติกรรมของผู้ร้ายหรือฝ่ายปรปักษ์จะทำให้ภาพของตัวเอกชัดเจนขึ้นด้วย

3. ตัวละครย่อย (Foil) ตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นตัวเปรียบเทียบหรือให้ภาพที่ชัดเจนแก่ตัวเอกหรือผู้ร้าย เป็นตัวละครที่ใช้เพิ่มลักษณะเด่นของตัวเอก ทำให้เห็นสติปัญญา ลักษณะนิสัย หรือความสามารถในการแก้ปัญหาของตัวละครเอกหรือผู้ร้ายให้ชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้ ฟิลิปดา (2549, หน้า 106) ได้แบ่งประเภทของตัวละครตามบทบาท ได้ 3 ประเภท ซึ่งตรงกับคำอธิบายของ ไพโรจน์ บุญประกอบ คือ ตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญ, ตัวร้ายหรือตัวปรปักษ์ และตัวประกอบต่าง ๆ และให้แนวคิดในการวิเคราะห์ตัวละครว่า ผู้อ่านจะดูความสมจริงของตัวละครจากการแสดงกิริยา คำพูด และความคิด เช่นเดียวกับคนจริง ๆ ตัวละครในนวนิยายถ้าแบ่งตามลักษณะนิสัย จะแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. ตัวละครที่ไม่เปลี่ยนแปลง หรือตัวละครประเภทตัวแบน เป็นตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยไม่ว่าสภาพเหตุการณ์หรือสิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไร

2. ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือตัวละครประเภทตัวกลม เป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามสภาพเหตุการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มากระทบตามโครงเรื่องและผู้แต่งวางไว้

สรุปได้ว่า ตัวละคร คือ ผู้ดำเนินเรื่องราวให้เป็นไปตามที่ผู้เขียนได้วางโครงเรื่องไว้ เป็นผู้แสดงพฤติกรรม ทั้งเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ มีทั้งตัวละครเอก ตัวละครปรปักษ์ และตัวละครรอง

2.3.2 การวิเคราะห์ตัวละคร

งานวิจัยครั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาวิธีวิเคราะห์ตัวละคร อันจะนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางของการวิจัยด้านการแสดงพฤติกรรมการครองคู่ของตัวละคร จากการศึกษาองค์ประกอบของนวนิยาย ตัวละครเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งกับการดำเนินเรื่อง เพราะตัวละคร คือ สิ่งที่ทำให้เรื่องดำเนินไปถึงจุดหมายปลายทาง ดังที่ อิงอร สุพันธ์ุวณิช (2547, หน้า 152) แสดงความคิดเห็นว่า ตัวละครมักจะเป็นตัวดำเนินเรื่อง เพื่อสื่อแนวคิดของเรื่องให้ชัดเจนขึ้น ในการเขียนถึงตัวละครก็อาจจะพิจารณาถึงตัวละครแต่ละตัว ตัวละครที่เป็นคู่เปรียบเทียบ หรือจะศึกษาตัวละครของนักเขียนคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาตัวละคร สามารถทำการศึกษา วิเคราะห์ได้หลายแง่มุม ทั้งตัวละครเอก ตัวละครรอง

หรือลักษณะทางกายภาพ ความคิด อาชีพ พัฒนาการ ความสมจริง นิสัยใจคอ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้แนวทางในการวิเคราะห์ตัวละคร อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษานวนิยายไว้หลายท่าน ดังนี้

ธวัช ปุณโณทก (2527, หน้า 105-106) ให้แนวทางการวิเคราะห์ตัวละคร คือ ศึกษาบุคลิกของตัวสำคัญ ๆ ในเรื่องและผู้เขียนได้สร้างไว้อย่างมีชีวิตเพียงไร ตลอดจนการให้รายละเอียด ภูมิหลังของตัวละคร เหมาะกับบทบาทที่ปรากฏอยู่ในท้องเรื่อง หรือมีบุคลิกภาพที่น่าสนใจแปลกใหม่ควรค่าแก่การยึดเป็นแบบฉบับเพียงไร นอกจากนี้ท่วงท่าทาง คำพูดของตัวละครสอดคล้องกับฐานะทางการศึกษา เศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมของตัวละครเพียงไร สอดคล้องกับแนวทางของ วิบูลย์วรรณ มุสิกนุเคราะห์ (2549, หน้า 229-230) คือ การวิเคราะห์ตัวละคร เป็นการพิจารณาจากการสร้างตัวละครของผู้เขียนว่าให้ภูมิหลังของตัวละครอย่างไร เช่น กล่าวถึงชาติกำเนิด การอบรมเลี้ยงดู การศึกษา สิ่งแวดล้อม ฯลฯ และการกระทำรวมทั้งการคิดการพูดของตัวละคร สอดคล้องกับภูมิหลังที่ผู้เขียนวางไว้หรือไม่ ผู้อ่านจัดลำดับความสำคัญของตัวละครได้ว่าใครเป็นตัวละครเอก ใครเป็นตัวละครรอง นอกจากนี้ยังต้องพิจารณากลไกชีวิตของตัวละครตัวนั้นว่าเป็นอย่างไร ตัวละครที่มีชีวิตชีวามักจะมีพัฒนาการทางด้านความรู้ ความคิด อารมณ์ไปตามประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม และกาลเวลา ฉะนั้น ตัวละครเอกในนวนิยายควรจะเป็นตัวละครที่ไม่ตาย คือ มีชีวิตชีวามีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดอยู่กับที่

ลินจง จันทร์วราทิพย์(2548, หน้า 125-126) กล่าวว่า ผู้อ่านต้องพิจารณากลวิธีการสร้างตัวละครของผู้แต่งว่านำเสนอโดยวิธีใด การให้รายละเอียดตัวละครมีความชัดเจนและสมจริงเพียงใด สิ่งใดเป็นตัวกระตุ้นให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมออกมา รวมถึงต้องวิเคราะห์แรงจูงใจที่ผู้แต่งสร้างขึ้นว่าเหมาะสมในการแสดงพฤติกรรมนั้นหรือไม่ ทั้งยังต้องพิจารณาถึงคุณลักษณะและบทบาทของตัวละคร โดยพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

1. บทบาทของตัวละคร การกระทำของตัวละครในสถานการณ์ต่าง ๆ
2. ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ซึ่งอาจถ่ายทอดออกมาจากกระแสสำนึกของตัวละคร

3. ตัวละครอื่น ๆ ที่พูดถึงตัวละครที่ผู้อ่านต้องพิจารณา

4. ผู้เขียนกล่าวถึงตัวละครนั้น ๆ ด้วยน้ำเสียงอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้แนวทางในการวิเคราะห์ตัวละคร แยกองค์ประกอบออกเป็นแต่ละด้าน ดังที่ วรรณ บัวเกิด (2538, หน้า 649) ให้แนวทางการวิเคราะห์ตัวละครในเอกสารประกอบการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 7 วรรณคดีวิจารณ์สำหรับครู ว่า การพิจารณา

ตัวละครนั้น แนวทางที่จะพิจารณาคือลักษณะนิสัยตัวละครว่า ตัวละครตัวใดบ้างเป็นตัวสำคัญ ทำให้เนื้อเรื่องมีรสชาตดีขึ้นจนเรียกได้ว่าเป็น “ตัวเอก” ผู้เขียนสร้างตัวละครให้มีลักษณะนิสัย เช่นไร พฤติกรรมของตัวละครเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่ ข้อสำคัญคือ ตัวละครทุกตัว ต้องมีลักษณะสมจริงในด้านต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพ ตัวละครมีบุคลิกภาพที่เด่นออกมาจากบุคคลทั่วไปหรือไม่
2. บทสนทนา สอดคล้องกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตัวละครหรือไม่
3. ชื่อ ตัวละครแต่ละตัวมีชื่อเหมาะสมกับบทบาทและลักษณะนิสัยของตัวละครและอาจสื่อความหมายที่ผู้แต่งต้องการเสนอแก่ผู้อ่าน
4. สภาพจิตใจ ตัวละครทุกตัวต้องมีจิตใจและความรู้สึกเหมือนมนุษย์ทั่วไป คือ มีทั้งความดีและความชั่วอยู่ในคนคนเดียว

การวิเคราะห์ตัวละคร คือการพิจารณากลวิธีการสร้างตัวละคร ในแต่ละองค์ประกอบ ดังที่ ฟิลิปดา (2549, หน้า 103-105) ได้นำเสนอประเด็นในแง่ส่วนของการสร้างตัวละคร เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยาย ดังนี้

1. ชื่อตัวละคร ดูความเหมาะสมกับตัวละครทางด้านสภาพสังคมหรือบริบทของตัวละคร ความสอดคล้องกับแนวของนวนิยาย และความโดดเด่นของชื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นตัวละครเอก
2. ลักษณะทางกายภาพ ได้แก่การแสดงออกทางเพศ และลักษณะทางกายภาพทั่วไปที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวละคร เช่น รูปร่าง สีผิว สีมม เป็นต้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพจากผลกระทบภายนอกที่อาจส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร
3. ลักษณะทางจิต ได้แก่ อารมณ์ความรู้สึกที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมค่านิยม ทศนคติ นิสัยที่เป็นผลมาจากวัฒนธรรมของสังคม
4. ลักษณะการดำเนินชีวิต ได้แก่ อาชีพ งานอดิเรก เป้าหมายระยะสั้นระยะยาวในการใช้ชีวิต ความหวัง เป็นต้น
5. ลักษณะทางสังคม ได้แก่ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง สิ่งแวดล้อม การศึกษา ความเชื่อทางศาสนา พิธีกรรมรวมถึงความเชื่อในสังคม ความคิดทางการเมือง
6. วิธีการแสดงออกของตัวละครเพื่อบ่งบอกความเป็นตัวเอง ทั้งการแสดงออกภายนอกและการแสดงออกภายใน ได้แก่ การแต่งกายที่สะท้อนให้เห็น

บุคลิกของตัวละคร ลักษณะการพูด น้ำเสียง การโต้ตอบทางความคิด รวมถึงกิริยาท่าทาง ที่แสดงออกจนเป็นนิสัย

7. ความสามารถหรือทักษะพิเศษของตัวละคร เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของตัวละครอันจะสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของตัวละครนั้น ๆ โดยเฉพาะตัวละครเอก เช่น การพูดได้หลายภาษา ความเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งจนเป็นที่ยอมรับ เป็นต้น

อิรวดี ไตลังคะ (2543, หน้า 55-59) กล่าวถึงการเข้าใจลักษณะของตัวละครวิเคราะห์จากวิธีสร้างตัวละคร ซึ่งมีความหลากหลายมาก ได้สรุปวิธีการสร้างลักษณะของตัวละครตามแนวทาง ริมมอน-เคนอน สรุปได้ดังนี้

1. การรู้จักลักษณะนิสัยตัวละครทางตรง ทำได้สองทาง คือ

ก. การรู้จักลักษณะนิสัยตัวละครโดยผู้เล่าเรื่อง พบในนวนิยายที่ใช้ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ หรือผู้เล่าเรื่องแบบผู้ประพันธ์ ลักษณะการบรรยายตัวละครในนวนิยายที่นิยมกัน คือ การบรรยายรูปร่างหน้าตา อาจเป็นเพราะเชื่อว่าลักษณะหน้าตาสามารถแสดงให้เห็นนิสัยได้ และรู้จักตัวละครจากการที่ผู้เล่าเรื่องสรุปนิสัยใจคอตัวละคร

ข. การรู้จักลักษณะและนิสัยของตัวละครโดยตัวละครตัวอื่น โดยการสรุปลักษณะนิสัยของตัวละครด้วยวิธีนี้อาจจะไม่สามารถเชื่อถือได้เพราะตัวละครอื่นนั้น ๆ อาจมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องหรือมีอคติ

2) การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม

ก. การรู้จักจากการกระทำของตัวละคร ทั้งสรุปจากการกระทำที่เกิดขึ้นครั้งเดียว และการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นนิสัย โดยการกระทำที่เกิดขึ้นครั้งเดียวเป็นการกระตุ้นลักษณะพลวัตของตัวละครซึ่งถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนของเรื่องเหล่านั้น ๆ ส่วนการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นนิสัย มักแสดงให้เห็นลักษณะสถิตหรือลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงของตัวละครนั้น

ข. การรู้จักนิสัยตัวละครจากบทสนทนา เป็นวิธีการที่ทำให้เรารู้จักตัวละครได้ชัดเจน ทั้งนิสัยใจคอ ชนชั้น การศึกษา อาชีพ

ค. การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ โดยการที่ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ถ่ายทอดความคิดของตัวละครออกมา

ง. การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร ผู้อ่านจะต้องตีความเองว่าตัวละครที่มีลักษณะภายนอกนั้น ๆ เป็นคนอย่างไร เช่น การแต่งหน้า การแต่งกาย การใช้เครื่องประดับฐานะ รวมทั้งสภาพแวดล้อมของตัวละครนั้น

นอกจากนี้ยังมีวิธีการอื่นที่ผู้เขียนใช้เพื่อให้รู้จักตัวละครมากขึ้น เช่น การตั้งชื่อตัวละคร เพราะชื่อตัวละครอาจแสดงลักษณะตัวละครหรือตั้งชื่อตัวละครที่มีความหมายตรงข้ามกับตัวละครนั้นเพื่อยั่วล้อหรือเยาะเย้ยและวิธีการสร้างตัวละครอื่นเพื่อเทียบเคียง คือการที่ผู้เขียนสร้างให้ตัวละครหลายตัวที่อยู่ในสภาพเดียวกันมีลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันเพื่อเปรียบเทียบลักษณะนิสัยและวิถีชีวิตระหว่างตัวละครนั้น ๆ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาแนวคิดหรือวิธีการที่ให้ตัวละครครองคู่หรือวิธีการครองคู่ของตัวละครที่มีรสนิยมหลากหลายความสัมพันธ์ทางเพศรส การศึกษาเหตุและผลที่จะนำไปสู่ความสัมพันธ์ของตัวละคร อันเป็นการศึกษาถึงอารมณ์ เหตุผล ในส่วนของภาวะทางจิตและพฤติกรรมของตัวละคร ดังนั้นผู้วิจัยจึงวางแนวทางการศึกษาถึงพฤติกรรมของตัวละครในเชิงจิตวิทยา (Psychological or Behavioral Approaches) แนวทางดังกล่าวจะเป็นการค้นหาและช่วยตอบคำถาม เรื่อง จิตใจ อารมณ์ และเหตุผล ในการแสดงพฤติกรรม รวมถึงเหตุผลในการดำเนินชีวิต ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2529, หน้า 20) กล่าวไว้ว่า กลวิธีในการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา คือ ความพยายามวิเคราะห์ความจริงเกี่ยวกับจิต และพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ โดยใช้ตัวละครใด ๆ ก็ได้ในเรื่องเป็นตัวตั้งรับการวิเคราะห์ เป็นการมองมนุษย์อย่างมีจิตจิตใจ ที่ตกอยู่สิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้าให้แสดงพฤติกรรม ตอบสนองจนมีความสมหวัง ความผิดหวัง ในเวลาเดียวกันก็พยายามศึกษาความเกี่ยวพันของ พฤติกรรมที่ตัวละครแต่ละตัวกระทำร่วมกันกับตัวละครอื่น ศึกษาว่าเหตุไรตัวละครจึงนิยล ความคิด หรือตัดสินใจดังที่ปรากฏในนวนิยาย ผู้วิจัยจะมุ่งศึกษาถึงรูปแบบการใช้ชีวิตคู่ภายใต้ ความคิด ภูมิหลัง การตัดสินใจ จนนำไปสู่ผลของเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง อันได้แก่ ความสุข สมหวัง และความผิดหวัง ความทุกข์ที่เกิดจากการกระทำร่วมของตัวละคร

2.4 บทสนทนา

บทสนทนา คือ คำพูดของตัวละครที่ใช้โต้ตอบกันในเรื่อง มีลักษณะเหมือน คำพูดที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันของคนมากที่สุด ทำให้ตัวละครมีชีวิตชีวา (วนิดา บำรุงไทย, 2544, หน้า 138-140) บทบาทหน้าที่ของบทสนทนา ในนวนิยาย มีดังนี้

2.4.1 ช่วยดำเนินเรื่องแทนการบรรยาย

2.4.2 ช่วยแสดงลักษณะนิสัยของตัวละครผู้พูด รวมทั้งบอกเล่าลักษณะนิสัยของตัวละครอื่น หน้าที่ประเด็นนี้เป็นคุณสมบัติสำคัญซึ่งเป็นไปโดยสอดคล้องกับการเสนอตัวละครที่ต้องมีความ “สมจริง” เหมาะสมกับยุคสมัย วัย การศึกษาและบุคลิกภาพของผู้พูด

2.4.3 ช่วยให้วิธีการนำเสนอเรื่องราวไม่จำเจ

2.4.4 บทสนทนาซึ่งมีลักษณะเหมือนถ้อยคำพูดจริง ๆ ของบุคคลสร้างความสมจริงยิ่งขึ้น

2.4.5 ทำให้บทประพันธ์มีชีวิตชีวาเร้าใจยิ่งขึ้น ด้วยบทพูดที่มีรสของอารมณ์อย่างเหมาะสมกับตัวละครและภาวการณ์ของเรื่อง หรือบทสนทนามีอารมณ์ขัน หรือคมคายให้แง่คิด

2.5 ฉากและบรรยากาศ

ฉาก เหตุการณ์และบรรยากาศเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของนวนิยายที่เพิ่มอรรถรสทางอารมณ์แก่ผู้อ่าน สมพร มั่นตะสูตร (2525, หน้า 97) ให้ความหมายของฉากและบรรยากาศ หมายถึง รายละเอียดในนวนิยายที่ก่อให้เกิดอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นพลังให้เกิดพฤติกรรมตามโครงเรื่อง โดยทั่วไปบรรยากาศเป็นส่วนสำคัญอีกอย่างหนึ่งในนวนิยายฉากที่ต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างอารมณ์ สถานที่กับตัวละคร สายทิพย์ นุกูลกิจ (2539, หน้า 185) อธิบายเพิ่มเติมว่า ฉากในนวนิยายหมายถึง เวลาและสถานที่ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ช่วยบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ที่ไหน ที่นั้นมีลักษณะอย่างไร ดังนั้นสรุปได้ว่าฉาก เป็นส่วนที่ช่วยเพิ่มความสมจริง สร้างบรรยากาศให้กับเรื่องและมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา

กานต์ ลิ้มสถาพร (2560, หน้า 83-84) อธิบายว่า Scenes หรือ ฉาก เหตุการณ์ เป็นสิ่งที่นักเขียนใช้สนับสนุนพล็อตเรื่องให้เคลื่อนไปตามที่วางไว้ โดยแสดงให้เห็นวิธีที่ตัวละครจัดการกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุก ๆ ฉากต้องเคลื่อนตัวละครเข้าไปจุดที่ทำให้เกิดปัญหาและเข้าไปเผชิญ ทั้งยังใช้เปิดเผยตัวละครในการกระทำต่าง ๆ สนับสนุนแก่นของเรื่องที่นักเขียนต้องการ และได้สรุปประเภทของ Scenes หรือ ฉาก ดังนี้

2.5.1 Opening Scenes ฉากเปิดของนวนิยาย เป็นฉากที่สำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกร่วมกับตัวละครเอกและติดตามไปจนจบ

2.5.2 Action Scenes ฉากที่แสดงบทบาทของตัวละครในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้เห็นถึงความพยายามของตัวละครที่จะนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของตัวเอง ฉากลักษณะนี้จะแสดงถึงอุปสรรคและความขัดแย้งซึ่งมาจากภายในของตัวละครเองหรือระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครร้าย

2.5.3 Exposition Scenes จุดมุ่งหมายของฉากเปิดเผย เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่และเวลาที่เรื่องราวเกิดขึ้น เปิดเผยให้เห็นภูมิหลังในอดีตของตัวละคร หรือเป้าหมายในอนาคตของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในตัวละครและเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่จุดเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2.5.4 Transition Scenes เป็นฉากในการเคลื่อนที่ของตัวละครจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หรือจากเวลาหนึ่งไปยังอีกเวลาหนึ่ง ทำให้นวนิยายลื่นไหลและเชื่อมเข้ากับฉากอื่น ๆ เข้าด้วยกัน

2.5.5 Ending Scenes ฉากสุดท้าย สำคัญเท่ากับฉากเปิดเรื่อง ในฉากสุดท้าย ความขัดแย้งจะถูกแก้ไขและปมจะถูกเปิดคลี่คลายคำตอบของเรื่อง

ดังนั้น ฉาก เหตุการณ์และบรรยากาศในนวนิยายจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มอรรถรสในการอ่านและช่วยในการดำเนินเรื่องในการอธิบายเหตุการณ์ โดยสนับสนุนแก่นหลักของเรื่องกระตุ้นการกระทำของตัวละครให้บรรลุเป้าหมายของแนวคิดที่ผู้เขียนตั้งไว้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนวนิยาย ทั้งด้านความหมาย ประเภท องค์ประกอบของนวนิยาย และการวิเคราะห์ตัวละคร ข้างต้น จะเห็นว่านวนิยายมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการตอบสนองทางอารมณ์แก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีคุณค่าในการสะท้อนภาพสังคม เพราะผู้เขียนนำประสบการณ์ที่สัมผัสได้ในสังคมมาเป็นวัสดุในการประกอบสร้างเรื่องราว ในขณะที่นวนิยายบางเรื่องยังเป็นนวนิยายที่พัฒนาสังคม ให้ข้อคิด ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร จนกลายเป็นประเด็นที่ทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจและมีลักษณะโดดเด่นตามแต่ผู้เขียนจะสร้างสรรค์ขึ้น การศึกษานวนิยายสามารถนำมาวิเคราะห์ได้หลายแง่มุมตามแต่จุดประสงค์ของผู้ศึกษา ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการประกอบสร้างและแนวคิดในการครองคู่ และรูปแบบของพฤติกรรมของตัวละครหลากหลายทางเพศ อันจะเป็นมุมมองใหม่ในการศึกษานวนิยายในสังคมไทยต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

จากการสำรวจงานวิจัยด้านวรรณกรรมที่ทำการศึกษาวินิจฉัยนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสหรือนวนิยายรักร่วมเพศ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาความหลากหลายทางเพศในนวนิยายทั่วไป และกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษานวนิยายวาย ดังนี้

3.1 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาความหลากหลายทางเพศในนวนิยายทั่วไป

พบว่าผู้สนใจศึกษานวนิยายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวหลายท่าน อาทิ อริน พิณจวรรักษ์ (2527); นิตยา เข้มเพชร (2535); วิทยา พุ่มยิ้ม (2550); นัยน์ปพร จงสมจิตต์ (2550)

งานวิจัยเรื่อง การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2525 ของ อริน พิณจวรรักษ์ ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายยุคแรกที่ปรากฏในไทย

เป็นการศึกษาภาพกว้างของการแตงนวนิยายรักร่วมเพศ เพื่อหาคำตอบว่าผู้ประพันธ์นำทฤษฎีทางจิตวิทยา ปรากฏการณ์ทางสังคมมาใช้ในนวนิยายลักษณะใด การศึกษาของ อริน มีลำดับขั้นตอนในการศึกษาอย่างชัดเจน โดยทำการศึกษาเรื่องรักร่วมเพศทางทฤษฎีจิตวิทยา พฤติกรรมรักร่วมเพศและประวัติการรักร่วมเพศ การยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพบว่า การยอมรับคนรักร่วมเพศในสังคมไทยขึ้นอยู่กับกาลเวลาและความนิยมของสังคมแต่ละสมัย และการเปิดเผยตัวตนของคนรักร่วมเพศส่งผลกระทบต่อวงการนวนิยายไทยในแง่ที่ผู้แตงนำปรากฏการณ์รักร่วมเพศมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างนวนิยาย ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงการใช้อธิบายเรื่องรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย แบ่งออกเป็น 3 ช่วง พบว่า นวนิยายไทยในยุคก่อน พ.ศ. 2516 มีการใช้เรื่องรักร่วมเพศน้อยมาก ต่อมายุค พ.ศ. 2516-2525 พบว่ามีการนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในนวนิยายอย่างแพร่หลาย คือ ใช้เป็นแก่นเรื่อง นำเสนอความรู้เกี่ยวกับคนรักร่วมเพศโดยใช้ข้อมูลทางจิตวิทยาประกอบการนำเสนอและใช้สร้างเป็นตัวละครทั้งตัวละครเอกและตัวละครรอง ที่สะท้อนปัญหาและทัศนคติทางสังคม และใช้เพื่อสร้างความบันเทิง งานวิจัยชิ้นนี้ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมเป็นปรากฏการณ์ที่ผู้ประพันธ์นำมาเป็นวัสดุในการสร้างนวนิยาย แสดงให้เห็นความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างวรรณกรรมกับสังคม การนำมาใช้ในลักษณะดังกล่าว ทำให้เห็นการเรียกร้องสิทธิของคนรักร่วมเพศในฐานะสมาชิกในสังคม นอกจากนี้เนื้อหาในนวนิยาย ผู้ประพันธ์ตั้งใจศึกษาถึงข้อมูลทางวิชาการและนำมาแทรกในนวนิยายอันเป็นการเสริมสร้างเนื้อหาให้มีสาระและความลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น การนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในนวนิยายเป็นการบุกเบิกความหมายของเพศวิถี ที่ท้าทายกรอบทางสังคมไทยและสร้างความรู้พื้นฐานเรื่องรักร่วมเพศ ให้กับคนในสังคม ผู้วิจัยให้แนวคิดไว้ในเวลาข้างหน้าตัวละครดังกล่าวอาจปรากฏเป็นตัวละครปกติ เพราะผู้อ่านมีประสบการณ์หรือความรู้เกี่ยวกับคนรักร่วมเพศพอสมควร ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นการคาดการณ์ที่ถูกต้อง เพราะในปัจจุบันตัวละครรักร่วมเพศถือเป็นเรื่องปกติของสังคม ทั้งยังปรากฏเป็นตัวละครเอกในนวนิยายเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปในสังคมปัจจุบัน

งานวิจัยที่ศึกษานวนิยายรักร่วมเพศ ยังปรากฏว่ามีงานวิจัยที่มุ่งศึกษาในเชิงจิตวิทยาวิเคราะห์ ที่เน้นการศึกษาถึงสาเหตุในการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ นิติยา เข้มเพชร (2535) วิจัยเรื่อง **วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา** เพื่อมุ่งวิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านความสมจริงของการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครในนวนิยายระหว่างปี พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2525 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง ลูกรัก ของ สุวรรณี สุคนธา ประตูปัดตาย ของ กฤษณา อโศกสิน หัวใจที่ต้องโซลัน ของ สุภาวดี เทวกุล

พิมพ์ฉาบ ของ โบตัน ใบไม้ที่ปลิดปลิว ของ ทมยันตี และ รูปทอง ของ กฤษณา อโศกสิน ผลการวิเคราะห์ พบว่า นวนิยาย 5 เรื่อง จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เสนอรายละเอียดความเป็นมาของตัวละครอันแสดงถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างสมเหตุสมผล สอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิทยาของ فروยด์ และทฤษฎีจิตสังคมของ อิริคสัน โดยสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมาจากปัจจัยสำคัญ คือ พื้นฐานทางครอบครัว ส่วนปัจจัยรองลงมา คือ การอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสังคมแวดล้อมภายนอก งานวิจัยของ นัยน์ปพร จงสมจิตต์ (2550) ก็ได้ทำการศึกษานวนิยายรักร่วมเพศเชิงจิตวิทยาสังคม โดยทำการศึกษาเรื่อง **ตัวละครรักร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย** จุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ตัวละครรักร่วมเพศหญิงเชิงจิตวิทยาและสังคมในนวนิยายจำนวน 11 เรื่อง จากผลงานนักเขียนอาชีพ 5 เรื่อง และผลงานของนักเขียนจากเว็บไซต์ “หญิงรักหญิง” จำนวน 6 เรื่อง ถือว่าเป็นงานวิจัยที่มีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้อย่างหลากหลาย และครอบคลุมมิติทางสังคม ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีจิตวิทยาศึกษาในเรื่องของภูมิหลัง บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และความรักของตัวละครรักร่วมเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ตัวละครที่มีบทบาทเป็น “ทอม” “ดี้” “เลส” และ “ตัวละครที่สับสนกับบทบาททางเพศของตนเอง” ผู้เขียนใช้ความรู้ทางจิตวิทยาสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของตัวละครให้เกิดความสมจริง ผลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่าเกิดจากครอบครัวและสังคมเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจคือ ความรักของตัวละครรักร่วมเพศหญิง ที่ปรากฏความรัก 4 ลักษณะ ได้แก่ ความรักแบบไม่จริงจัง ความรักแบบความผูกพัน ความรักแบบหลงใหล และความรักแบบจริงจัง ส่วนแนวคิดเรื่องความรักของกลุ่มรักร่วมเพศหญิง ได้แก่ ความรักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการคบหากัน ความรักไม่มีกฎเกณฑ์ ความคาดหวังที่จะมีชีวิตคู่ที่ดี และเมื่อเป็นคนรักกันแล้วต้องแสดงความเป็นเจ้าของ ต้องช่วยเหลือกัน ไม่สนใจความคิดของสังคม และพัฒนาการความสัมพันธ์มีความแตกต่างกันไป นอกจากนั้นตัวละครทั้ง 4 กลุ่ม ยังสะท้อนทัศนคติของหญิงรักร่วมเพศ ทัศนคติด้านบวก คือ มีความเชื่อมั่นในความรักแบบหญิงรักหญิงที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น และสามารถดำรงความรักแบบนี้ได้ในสังคม ส่วนทัศนคติด้านลบ คือ สังคมคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิดปรกติ เป็นโรคที่ต้องรักษา และสร้างผลกระทบต่อบุคคลอื่น การศึกษาวิทยานิพนธ์นวนิยายรักร่วมเพศเชิงจิตวิทยา และเชิงสังคม ทำให้เข้าใจสาเหตุ และภูมิหลัง กลุ่มรักร่วมเพศ รวมถึงเข้าใจรูปแบบชีวิตและทัศนคติของบุคคลรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาวรรณกรรมรักร่วมเพศ ในมุมมองของการสร้างอัตลักษณ์ เพื่อเรียกร้องสิทธิทางสังคม ในงานวิจัยของ วิทยา พุ่มยิ้ม (2550) เรื่อง **ภาพแทน**

ของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 และศึกษาทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง สังคมของชายรักร่วมเพศและสังคมไทย โดยศึกษานวนิยายจำนวน 25 เรื่อง ผู้วิจัยได้แสดงแนวคิดที่ว่าในอดีตวรรณกรรมชายรักร่วมเพศถือว่าเป็นวัฒนธรรมชายขอบที่ถูกมองว่าเปี่ยงเบน เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่ลักษณะดังกล่าวได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเกิดการโต้กลับในวรรณกรรมที่มีการพยายามสร้างพื้นที่เพื่อเรียกร้องสิทธิและสร้างการยอมรับในสังคม ผลการศึกษา พบว่า การสร้างอัตลักษณ์ในวรรณกรรมรักร่วมเพศคือ การให้ความสำคัญแก่สาเหตุของรักร่วมเพศว่าเกิดจากชีววิทยาและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่ความผิดปกติทางจิต ยังพบว่า กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ มีการชี้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักรู้ในเพศวิถี การพยายามค้นหาอัตลักษณ์ การต่อสู้ฝ่าฟันจนได้รับการยอมรับจากสังคม และความสุขที่ได้จากการค้นพบและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศสภาพที่สาม

ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในงานประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติ พบว่า มีความสอดคล้องกับลักษณะของโครงเรื่องในบันเทิงคดี คือ เป็นโครงเรื่องที่แสวงหาตัวตนโดยเข้าไปเรียนรู้ชีวิตรักร่วมเพศ เรียนรู้วิถีทางสังคมและวัฒนธรรม และเรื่องมักจบด้วยการยอมรับเพศสภาพของตน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์อีกประการหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การสร้างอัตลักษณ์ทางภาษา ปรากฏเป็นพจนานุกรมศัพท์รักร่วมเพศ จำนวน 2 เล่ม ที่มีการนิยามประเภทชายรักร่วมเพศอย่างหลากหลาย โดยแยกตามเพศวิถีและรสนิยมทางเพศที่เลื่อนไหล รวมถึงยังมีคำศัพท์ที่แยกแยะขั้นตอน วิธีการ และลักษณะการมีเพศสัมพันธ์อย่างละเอียด ส่วนปมขัดแย้งในวรรณกรรมที่เห็นได้ชัด คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยกับความปรารถนาที่จะมีความรักที่มั่นคง ในขณะที่งานวรรณกรรมประเภทสารคดีมีการเรียกร้องเชิงอุดมคติว่าชายรักร่วมเพศไม่ได้ล่าสอนทางเพศ ประเด็นในการพยายามสร้างความยอมรับในสังคมของกลุ่มรักร่วมเพศ ปรากฏภาพแทน คือ ความพยายามขยายพื้นที่ของกลุ่มตนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ผ่านความสามารถในการประกอบอาชีพจนประสบความสำเร็จทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ผ่านพื้นที่การแสดงออกตัวตนที่แท้จริงได้อย่างอิสระและทางด้านพื้นที่ทางการเมือง ผ่านองค์กรหรือสมาคม เพื่อเป็นตัวแทนเรียกร้องสิทธิเสรีภาพความเป็นชายรักร่วมเพศ พร้อมกับเผยแพร่ความรู้ให้สังคมเข้าใจกลุ่มรักร่วมเพศ และจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งในการแสดงอัตลักษณ์ผ่านงานวรรณกรรม คือ เพื่อให้สังคมรักต่างเพศยอมรับกลุ่มตนมากขึ้นและอยู่ร่วมกันอย่างราบรื่น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม ประเภทนวนิยายรักร่วมเพศ ทำมองเห็นและเข้าใจพฤติกรรมทางจิตวิทยา ภูมิหลัง และสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ของตัวละคร รวมถึงทัศนคติ และรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ อันเป็นพื้นฐานข้อมูลในการศึกษานวนิยายความหลายทางเพศรส ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ส่งผลต่อนวนิยาย อันเป็นข้อยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในฐานะเป็นองค์ประกอบหรือวัสดุในการสร้างนวนิยาย

3.2 กลุ่มงานที่ศึกษานวนิยายวาย

พบว่า มีผู้ทำการศึกษานวนิยายวายหลายท่าน อาทิ อรสุธิ ชัยทองศรี (2560); นันทนัย ประสานนาม (2551); สิทธา อุปกนิขิต (2554); ธงชัย แซ่เจ็ย (2559)

บทความวิจารณ์หนังสือ เรื่อง **Boy Love Manga and Beyond: History, Culture, and Community in Japan** ของ อรสุธิ ชัยทองศรี (2560) ได้ทำการศึกษาความเป็นมา และลักษณะของงานประเภท YAOTI หรือ Boy Love เป็นลักษณะทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เกิดในแถบเอเชียซึ่งแสดงออกถึงความชื่นชอบความสัมพันธ์แบบรักโรแมนติกระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย แต่ไม่ได้เรียกว่าชายรักชายหรือรักเพศเดียวกัน (Homosexual) แต่ถูกเรียกว่า “วาย” หรือ Boy Love หมายถึง เรื่องเล่าประเภทต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายในทำนองรักโรแมนติก ซึ่งผลิตและบริโภคโดยกลุ่มผู้หญิงที่เรียกตัวเองว่า “สาววาย” เรื่องเล่ามักปรากฏในรูปแบบนวนิยายหรือที่เรียกกันว่า “ฟิคชั่น” ซึ่งลักษณะทางวัฒนธรรม วาย ไม่ใช่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ เป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อย ที่ได้รับความนิยมมาเป็นเวลานาน แต่จำกัดอยู่ในกลุ่ม แคบ ๆ ติดตล่อสื่อสารกัน ผ่านช่องทางเฉพาะกลุ่มหรือทางออนไลน์ แต่ปัจจุบันกลับเป็นที่นิยมและขยายตัวไปสู่สื่อประเภทอื่นมากขึ้น ลักษณะตัวของวาย จัดอยู่ในงานประเภทโรมานซ์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ของตัวละคร มีการต่อสู้กับอุปสรรคเพื่อให้ได้รับความรักเป็นการตอบแทนในท้ายที่สุดเช่นเดียวกับงานโรมานซ์ทั่วไป แต่จุดเด่นสำคัญก็คือ ตัวละครหลักที่กระทำความสัมพันธ์ดังกล่าวล้วนแต่เป็นตัวละครชาย โดยตัวหนึ่งแสดงบทบาทเป็นผู้กระทำ เรียกว่า seme และตัวละครอีกตัวเป็นผู้ถูกกระทำ เรียกว่า uke ซึ่งงานวรรณกรรมดังกล่าวยังคงผลิตซ้ำรูปแบบความรักแบบรักต่างเพศอยู่

การศึกษาวเคราะห์องค์ประกอบของวรรณกรรมและเนื้อหาเฉพาะของนวนิยายวาย พบว่า มีผู้ทำการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงลักษณะของงานดังกล่าว ดังการศึกษาของ นันทนัย ประสานนาม (2551) ทำการศึกษาเรื่อง **ภาพฝันของเทพบุตรตะวันออก: นิยายทงบังชินกิ โดย นักเขียน YAOTI ชาวไทย** โดย “นิยายทงบังชินกิ” จะใช้กลุ่มนักร้องชายวงทงบังชินกิ ของเกาหลี เป็นวัตถุดิบในการประพันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะสำคัญของนิยายทงบังชินกิ คือ นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในวง โดยสืบทอดและปรับเปลี่ยน

ชนบของวรรณกรรม YAOI โครงเรื่องของวรรณกรรมกลุ่มนี้เน้นพัฒนาการความสัมพันธ์หรือนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกโดยการมีเพศสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในโครงเรื่อง การสร้างตัวละครให้เห็นว่าตัวละครตัวหนึ่งมีบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ (seme) และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ถูกกระทำ (uke) ซึ่งตัวละครจะไม่แสดงความรู้สึกว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดปกติ โดยที่ตัวละครฝ่ายกระทำจะไม่เปลี่ยนเพศวิถีของตนมาเป็นเกย์หรือคนรักสองเพศ (Bisexual) เพราะตัวละครฝ่ายกระทำจะไม่กลับไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอีก และตัวละครส่วนใหญ่ไม่คิดว่าตนเองเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้ศึกษาจึงจัดให้ตัวละครฝ่ายกระทำในนิยายทงบังชินกิเป็นเพียง “ผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย” โดยแก่นเรื่องของนิยายเน้นถึง รักแท้มีชัยชนะเหนือทุกสิ่ง ทั้งนิยายยังมีลักษณะของวรรณกรรมยุคหลังสมัยใหม่ กล่าวคือ มีลักษณะเป็นสหบท ที่ตัวบทเกิดจากการผสมผสานกันของวรรณกรรมหลายประเภท และนำมาสร้างเป็นโลกอุดมคติของตัวละคร เพราะแม้ว่าจะเป็นนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันที่ขัดต่อมาตรฐานของสังคมไทย แต่ในนิยายไม่มีแรงต้านเรื่องเพศเกิดขึ้นเป็นอุปสรรคในความสัมพันธ์

นอกจากนี้ยังมีการศึกษานิยายวายในประเด็นของพฤติกรรมของตัวละครแบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน ในการวิจัยของ สิทธา อุบนิกชิต (2554) เรื่อง **พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทัศนคติของกลุ่มผู้อ่าน** มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะนวนิยายและลักษณะพฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต จากนวนิยายรักในอินเทอร์เน็ต 18 เรื่อง ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีนวนิยายรักร่วมเพศหรือนิยายวาย 6 เรื่อง ในการศึกษาประเด็นของนวนิยายวาย พบว่า พฤติกรรมของตัวละครวัยรุ่นที่มีลักษณะเป็นคู่ตัวละครหลักชายและคู่ตัวละครหลักหญิงมีพฤติกรรมเป็นคนรักเพศเดียวกัน ฐานของพฤติกรรมแบบนี้จึงเป็นลักษณะร่วมกันระหว่างพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคม ตั้งแต่การกอด จูบ ไปจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่เดียวกันในแต่ละคู่ของตัวละครจะมีการแสดงออกที่บ่งบอกว่าฝ่ายหนึ่งเสมือนเป็นเพศชาย อีกฝ่ายหนึ่งเสมือนเป็นเพศหญิง ซึ่งตัวละครหลักชายที่แสดงออกเสมือนผู้ชายจะมีพฤติกรรมแสดงความเป็นผู้ใหญ่ ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต ในขณะที่เดียวกันยังมีความก้าวร้าว ส่วนตัวละครหลักชายที่แสดงออกเสมือนผู้หญิง จะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและบุคลิกภาพผิดปกติ เช่น ชอบดูถูกด้วยวาจา แสดงความรังเกียจ แต่ตัวละครคู่หลักหญิงจะมีการแสดงออกเป็นเพศหญิงทั้งคู่ ทั้งพฤติกรรมทางบวกและพฤติกรรมทางลบ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังสรุปว่าเนื้อหาของนิยายวายในอินเทอร์เน็ตเกิดจากการเลียนแบบแนวคิดตามจินตนาการของแฟนคลับกลุ่มศิลปินนักร้อง

ที่ต้องการจับคู่สมาชิกในวงให้รักกัน เป็นลักษณะ “แฟนคลับจับคู่” ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้มีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจเป็นนวนิยายวายแบบไทย ที่เน้นให้ตัวละครสนใจเพศเดียวกัน

ในการศึกษานิยายวายประเด็นของเพศวิถีและการทำทนายอำนาจแบบรักต่างเพศ ในสังคม ธงชัย แซ่เจี๋ย (2559) นำเสนอบทความเรื่อง **ผมก็แค่จับพี่ทำเมียครับ!: จินตนาการเรื่องการทำทนายอำนาจกับการ(ไม่)ทำทนายอำนาจภายใต้จินตนาการในนิยายวาย เรื่อง “Sotus: พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง”** โดยทำการศึกษานวนิยายวายที่ได้รับความนิยมอย่างมากทั้งในสื่อออนไลน์และรูปเล่ม เรื่อง Sotus พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ใช้แนวคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถี พิจารณานิยายเรื่องดังกล่าวในฐานะพื้นที่จินตนาการเรื่องการทำทนายอำนาจ ผลการศึกษา พบว่า มีการนำเสนอเพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครหลักชายรักชายที่ยังผลิตซ้ำอำนาจและบรรทัดฐานรักต่างเพศที่ไหลเวียนอยู่ในสังคม เพราะตัวละครยังดำรงความสัมพันธ์อยู่บนบรรทัดฐานรักต่างเพศที่กรอบกำหนดไว้ให้ยึดมั่นในศีลธรรมและความสัมพันธ์แบบผิวเดียวเมียวเดียว ไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่ทำทนายต่อวิถีคิดกระแสหลักของสังคมแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่านิยายวายเรื่อง Sotus พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ยังสยบยอมต่ออำนาจนั้น และยอมไม่อาจเป็นเครื่องมือในการต่อต้านกระแสความคิดในสังคมได้ เมื่อพิจารณาในแง่ของนักเขียน ซึ่งเป็นผู้หญิงอาจกล่าวได้ว่า นักเขียนหญิงยังคงตกอยู่ในอำนาจปิตาธิปไตย ที่ยังนำเสนอเรื่องราวความรักของชายรักชายแบบคู่รักเดียว ภายใต้อุดมการณ์รักต่างเพศ ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์กระแสหลัก ธงชัย แซ่เจี๋ย ยังสรุปผลประเด็นในทำยบทความไว้ว่า การไม่ทำทนายอำนาจของนิยายเรื่องดังกล่าว ไม่อาจนำไปสู่ข้อถกเถียงและเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นอันเป็นเครื่องยืนยันว่า วรรณกรรมมิได้มีอิทธิพลต่อสังคมและมิได้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงสังคมแต่อย่างใด ซึ่งผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับข้อสรุปดังกล่าว เพราะลักษณะเนื้อหาและธรรมชาติของนิยายวายเป็นนิยายรักพาฝัน วัตถุประสงค์หลัก คือ สร้างความสุนทรีย์ให้กับผู้อ่านส่วนใหญ่ที่เป็นเพศหญิงที่ต้องการเสพงานวรรณกรรมที่ตัวละครเอกเป็นชายรักชาย ไม่ใช่นวนิยายแนวสังคมนิยมใหม่ (Neo-Realism) หรือ “อัตนิยมใหม่” ที่มีจุดประสงค์ในการพัฒนาแนวคิดมองสภาพชีวิตและสังคมแบบสมจริงควบคู่กับการพัฒนาและการคลี่คลายของสังคม ดังนั้น การมองว่านวนิยายวายไม่ได้นำไปสู่การถกเถียงและเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเป็นการตัดสินที่ละเลยธรรมชาติของนิยายวายไป ทั้งนี้ผู้วิจัยยังมองว่า การที่นิยายวายยังคงรูปแบบของบรรทัดฐานรักต่างเพศ ไม่ใช่การละเลยการทำทนายอำนาจกระแสหลัก แต่การเลียนแบบบรรทัดฐานรักต่างเพศในนิยายวายเป็นการพยายามนำเสนอว่ารูปแบบความรัก พฤติกรรม ของตัวละครรักเพศเดียวกันก็มีวิถีปฏิบัติเช่นเดียวกับรูปแบบรักต่างเพศ เป็นปกติ ไม่ควรถูกกีดกันและแบ่งแยกให้เป็นอื่น

ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในบททฤษฎีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสต่อไป

4. นิยามนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยายวาย)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายวาย ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นลักษณะสำคัญและรูปแบบของนวนิยายวายซึ่งในงานวิจัยนี้เรียกว่า “นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส” นำมาสรุปนิยามและข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้เข้าใจลักษณะพื้นฐานและจุดประสงค์ของนวนิยายวายก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ ดังนี้

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสหรือที่ทั่วไปเรียกว่า “นิยายวาย” เป็นการเล่าถึงเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีเพศเดียวกันมี 2 แบบ คือ Yaoi นิยายชายรักชาย และ Yuri นิยายหญิงรักหญิง ความหมายของ YAOI ย่อมาจาก “Yama nashi, ochi nashi, imi nashi” แปลว่า “no climax, no point, no meaning” สอดคล้องกับธรรมชาติของวัฒนธรรมป๊อปที่มุ่งเสนองานให้แพร่หลายผ่านสื่อไปสู่ผู้บริโภคจำนวนมาก ไม่สนใจระเบียบโครงสร้างหรือความหมายอันเข้มข้นของสิ่งนั้น ๆ (นัทธนัย ประสานนาม, 2560, หน้า 278) คู่ความสัมพันธ์ของตัวละครอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์หรือบรรทัดฐานเดิมของสังคมที่กำหนดไว้ว่า คู่ความสัมพันธ์ต้องประกอบไปด้วยเพศชายกับเพศหญิง ผ่านพิธีการแต่งงาน สร้างครอบครัว และกำเนิดบุตร นวนิยายหลากหลายทางเพศรสได้สร้างเรื่องแบบละทิ้งบรรทัดฐานดังกล่าว สร้างจินตนาการขึ้นมาใหม่โดยให้ตัวละครมีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศแต่ยังคงไว้ซึ่งกฎเกณฑ์ของระบบ “โรมานซ์” และยังคงเลียนแบบพฤติกรรมบางประการของรักต่างเพศ ดังที่ รัญชนีย์ ศรีสมาน (2557, หน้า 30) อธิบายไว้ว่า นวนิยายโรมานซ์กับจินตนาการไม่ใช้การหลีกเลี่ยง แต่เป็นการทำในสิ่งตรงกันข้ามหรืออาจเกิดขึ้นไม่ได้จริง ซึ่งสามารถได้รับอนุญาตให้เกิดขึ้นได้ในจินตนาการหรือความเป็นแฟนตาซี ผู้วิจัยจึงมองว่า นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็น “วรรณกรรมประชานิยม” (Popular Fiction) ประเภทนวนิยายโรมานซ์ ซึ่งมีแนวคิดหลัก คือ ที่มุ่งเน้นไปยังกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และนักอ่านกลุ่มใหม่ (Murphy, 2017, p. 1) โดยมีปัจจัยเชิงการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม “สาววาย หุ่นวาย” ที่มีความสุขหรือพึงพอใจเมื่อตัวเองเป็นผู้ชายรักกันหรือผู้หญิงรักกัน เป็นตลาดนักอ่านใหม่และขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมไทย นวนิยายวายจึงเป็นเสมือนการสร้างเรื่องแบบ “สังคมอุดมคติโรมานซ์” ที่หยิบยกเอาความจริงบางประการที่เกิดขึ้นในสังคมเรื่องความหลากหลายทางเพศมาผนวกกับจินตนาการ เป็นการสร้างพื้นที่ต่อสู้ของปัจเจกชน เพื่อความเป็นอิสระจากอำนาจการควบคุมของเครื่องมือด้านเพศวิถี เรียกว่า การปฏิบัติการด้านเพศวิถีอย่างสุนทรีย์ (Foucault, 1985

อ้างอิงใน อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562, หน้า 163) คือ การยึดเอาความสุขใจทั้งผู้แต่งและผู้อ่าน ความเป็นอิสระบนพื้นที่ที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นนวนิยายรัก (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2562)

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ลักษณะสำคัญคือเล่าถึงความสัมพันธ์ด้านความรักของตัวละคร โดยผู้วิจัยแบ่งเป็น คู่ตัวละครที่มีรสนิยมรักร่วมเพศ และตัวละครที่เปลี่ยนไปชอบเพศเดียวกัน กล่าวคือ ตัวละครที่มีรสนิยมรักร่วมเพศ เป็นตัวละครที่มีเพศวิถีเป็น เกย์คิงหรือเกย์ผู้กระทำ เกย์ควีนหรือเกย์ถูกกระทำ และ ไบแซกซวล ตัวละครกลุ่มเหล่านี้จะมีความปรารถนาทางเพศต่อตัวละครที่มีรสนิยมในกลุ่มรักร่วมเพศเหมือนกัน จากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย แบ่งเป็น

เกย์กับเกย์ ได้แก่ ตัวละครจุลเกียรติ(เกียรติ)กับตัวละครจุลเกียรติ(จุล) เรื่อง Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักแท้ ตัวละครคริสกับตัวละครวิป เรื่อง Good night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้ ตัวละครหมอพิชญ์กับชินินทร์ เรื่อง Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก และตัวละครโอบอุ้มกับตัวละครรักคุณ เรื่อง Special Sound เก้าอี้ตัววัน

ไบแซกซวลกับเกย์ ได้แก่ ตัวละครศิธากับตัวละครเจเรมี เรื่อง กลพยัคฆ์ ตัวละครพุฒิกับตัวละครโพน เรื่อง Return to Love ตัวละครกรรณกับตัวละครพีรช เรื่อง cigarettes after Sex และตัวละครคืนกับตัวละครน้ำเงิน เรื่อง ดุจนกในกรงขัง

อีกกลุ่มหนึ่ง คือ ตัวละครที่เปลี่ยนไปชอบเพศเดียวกัน เดิมตัวละครมีลักษณะเป็นชายแท้ทั้งคู่หรือตัวละครตัวหนึ่งมีรสนิยมรักร่วมเพศกับตัวละครชายแท้แต่เพราะความใกล้ชิด ผูกพัน หรือด้วยปัจจัยบางประการ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกประทับใจ สบายใจในความสัมพันธ์กับตัวละครเพศเดียวกัน ทำให้เปลี่ยนเป็นความชอบและพัฒนาเป็นความรักโดยไม่นำเรื่องเพศมาเป็นประเด็นหลักในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ แบ่งเป็น

ชายกับชาย ได้แก่ ตัวละครวินท์กับตัวละครภูพิงค์ เรื่อง ภูสอยเดือน ตัวละครอชิระกับตัวละครปณณวิชญ์ เรื่อง คิดมาก ตัวละครแซคกับตัวละครนิธาน เรื่อง สู้กลางใจ และตัวละครครามกับตัวละครสพาย เรื่อง MR.GREY ในความสัมพันธ์ตามเพศวิถีนี้จากกลุ่มตัวอย่าง พบคู่ความสัมพันธ์แบบหญิงกับหญิง ตัวละครนารา/เลอมาณกับตัวละครเพลงพิน เรื่อง Warm eyes ดวงตาของเธอ

เกย์กับชายแท้ ได้แก่ ตัวละครเตี้ยกับตัวละครจ๊อบ เรื่อง เล่นเพื่อน และตัวละครแคนกับตัวละครว่าน เรื่อง Candy

รายละเอียดของประเภทความสัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละครผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ไว้ในประเด็นการสร้างตัวละคร

สรุปนิยามของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศหรือนิยายวาย เป็นนวนิยายแนวโรมานซ์หรือนิยายรัก ที่สร้างจุดประสงค์ใหม่ คือการเล่าถึงชีวิตรัก ความรัก ความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งความรักต้องห้าม การรักซ้อน การแอบรัก ความรักแบบสุข และความรักแบบไม่สมหวัง ของตัวละครเพศเดียวกัน เป็นการสร้างพื้นที่แบบสังคมอุดมคติโรมานซ์ผ่านวรรณกรรม สร้างภาพและมุมมองให้คนรักเพศเดียวกันหรือรักร่วมเพศเป็นคนปกติเช่นเดียวกับรักต่างเพศ ตอบสนองตลาดนักอ่านกลุ่มใหม่ที่เรียกว่า สาววายหนุ่มวาย ที่มีความพึงพอใจหรือชอบเรื่องราวแบบชายหนุ่มรักกัน แม้จะดำเนินเรื่องตามขนบของนวนิยายโรมานซ์รักต่างเพศแต่ก็มีลักษณะบางประการที่เป็นแบบเฉพาะซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพบตามประเด็นในหัวข้อต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรักและการครองคู่ของคุณบุคคล

ความสัมพันธ์หรือสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาพฤติกรรมระหว่างมนุษย์ เป็นพื้นฐานของการก่อเกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสมและเกิดความมั่นคงในชีวิต ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบวิธีการครองคู่ เพื่อหาถึงสาเหตุความเป็นไป รูปแบบความสัมพันธ์และความรัก และผลของความสัมพันธ์ในการครองคู่ จึงค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใน 3 ประเด็น คือ 1) องค์ความรู้ของความสัมพันธ์ 2) องค์ความรู้ของความรัก 3) องค์ความรู้ขั้นพัฒนาการของความรัก

1. องค์ความรู้ของความสัมพันธ์ของคุณบุคคล

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม นั้นหมายความว่า ในชีวิตมนุษย์ต้องมีการอยู่ร่วมกัน พึ่งพากันตลอดช่วงชีวิต ความสัมพันธ์จึงมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ สุรพล พยอมแย้ม (2548, หน้า 21) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นการสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ทั้งสองฝ่าย หรืออาจกล่าวได้ว่าเกิดความพึงพอใจในปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ส่วนความสัมพันธ์ด้านความรักนั้น มนุษย์มีความต้องการที่จะแต่งงานก็เพื่อต้องการเพื่อนชีวิต หรือคู่ปรึกษา ดังที่ นพมาศ อึ้งพระ (ธีรเวคิน) (2555, หน้า 123) ได้สรุปแนวคิดของ รอย บอไมสเตอร์ และมาร์ค เลียร์ นักจิตวิทยาสังคมว่า มนุษย์แสดงอำนาจของการดึงดูดทางสังคม ซึ่งต้องการที่จะคบหากัน มนุษย์จะคิดและรู้สึกอยากมีคนยอมรับและมีคุณค่า ถ้าได้พบเนื้อคู่ (Soul mate) ที่สนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาได้ การสูญเสียคนรักจะทำให้เกิดความสับสน เสียใจ และซึมเศร้า เวลาที่มีความรักกับบุคคลจะมีความสุขมาก มโนทัศน์ดังกล่าว

แสดงให้เห็นว่ามนุษย์จำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ที่เหมาะสม เพื่อเริ่มต้นและรักษาความเป็นไปในชีวิตคู่หรือการครองคู่ ให้ชีวิตมีความสุขและรู้สึกมีคุณค่าในการดำเนินชีวิต

1.1 ประเภทของความสัมพันธ์

มนุษย์มีวิธีสร้างความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันตามเหตุผลหรือความต้องการ นพมาศ อุ้งพระ (ธีรเวคิน) (2555, หน้า 129-131) ได้แบ่งความสัมพันธ์ออกเป็นความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยน (Exchange Relationships) และความสัมพันธ์แบบอยู่ร่วมกัน (Communal Relationships) ความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยนมีลักษณะสำคัญ คือ ตั้งอยู่บนหลักการของการต่างตอบแทน และความยุติธรรม บุคคลที่ดีกับผู้อื่นโดยคาดหวังว่าจะได้ผลประโยชน์ตอบแทนโดยตรงกับมาจากผู้นั้น ในทางตรงกันข้ามความสัมพันธ์แบบอยู่ร่วมกัน มีหลักสำคัญ คือ รักและห่วงใยซึ่งกันและกัน ในความสัมพันธ์แบบนี้บุคคลจะทำความดีให้กันโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ

สิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ของคนสองประเภทนี้ต่างกัน คือ การพยายามจดจำการกระทำของอีกฝ่าย นักจิตวิทยาสังคมคิดว่า ความสัมพันธ์แบบอยู่ร่วมกันมีวุฒิภาวะและความน่าปรารถนามากกว่าความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยน มีแนวโน้มที่จะอยู่ร่วมกันและแต่งงานกัน ซึ่งคนในสังคมสมัยใหม่นิยมที่จะมีความสัมพันธ์ทั้งสองรูปแบบ บุคคลจะใช้ชีวิตแบบแลกเปลี่ยนในขณะที่ทำงาน พร้อมกันนั้นก็ใช้ชีวิตครอบครัวแบบอยู่ร่วมกันโดยการใส่ใจซึ่งกันและกัน

นอกจากนั้นยังพบว่า มีการแบ่งประเภทของความผูกพัน ต้องต่อเนื่องมาจากความสัมพันธ์ ออกเป็น 3 ประเภท คือ ความผูกพันแบบมั่นคง (Secure attachment) ความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง (Avoidant attachment) และความผูกพันแบบวิตกกังวล (Anxious/Ambivalent attachment) ต่อมานักจิตวิทยา ฟิลิป เซฟเวอร์และเพื่อน ได้ขยายความความผูกพันดังกล่าว แบ่งเป็น

1.1.1 ความผูกพันแบบวิตกกังวลหรือสองจิตสองใจ (Anxious ambivalent) เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ดึงคนเข้ามาใกล้หรือการผลักดันคนให้ห่างออกไป โดยดึงคนให้สนิทกับตนมากที่สุด เกาะคนอื่นแจ แต่คนอื่นไม่อยากสนิทกับบุคคลประเภทนี้ด้วย

1.1.2 ความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ (Avoidant individuals) คือ บุคคลที่รู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนมาแสดงความสนิท

1.1.3 ความสัมพันธ์และผูกพันแบบมั่นคง (Secure attachment) คือ บุคคลมีความสุขเวลาอยู่ใกล้คู่และมีความสนิทสนม และไม่กังวลว่าจะต้องเสียใจหรือถูกทอดทิ้ง ในความสัมพันธ์ทุกรูปแบบการผูกพันอย่างมั่นคงมีผลดีมากที่สุด

1.2 สาเหตุของความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์หรือสัมพันธภาพเกิดจากความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งมาจากหลายสาเหตุ มีนักวิชาการได้สรุปสาเหตุของความสัมพันธภาพไว้ดังนี้

สุรพล พยอมแย้ม (2548, หน้า 23-24) กล่าวว่า ความต้องการมีสัมพันธภาพ อาจเริ่มจากความต้องการของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อนหรืออาจเป็นความต้องการที่ตรงกันทั้งสองฝ่าย สรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ต้องการได้รับความช่วยเหลือ เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ต้องการความช่วยเหลือ จะนึกถึงบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมาก่อน หากในสถานการณ์นั้นไม่มีบุคคลดังกล่าว ก็ต้องสร้างสัมพันธภาพกับผู้หนึ่งผู้ใดให้เกิดขึ้นก่อนที่จะขอความช่วยเหลือผู้นั้น

2. ต้องการได้รับการกระตุ้น การแลกเปลี่ยนความคิดหรือประสบการณ์ระหว่างกันและการที่มีความรู้สึกความต้องการที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกันล้วนเป็นตัวกระตุ้นให้กันและกันคิดหรือทำสิ่งใหม่ ๆ ดังนั้น มนุษย์จึงมักมองหาเพื่อนเพื่อให้มาร่วมกันคิดร่วมกันทำได้มากขึ้น

3. ต้องการลดความวิตกกังวลหรือความกลัว การอยู่ร่วมกันจำนวนมากทำให้รู้สึกมั่นใจกับสิ่งที่ต้องกระทำหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นมากกว่าอยู่อย่างโดดเดี่ยว ถ้ามีเพื่อนหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์อันดีอยู่ใกล้ ๆ จะอบอุ่นใจและลดความวิตกกังวลได้ และจะสบายใจขึ้นอีก หากผู้นั้นมีศักยภาพสูงพอที่จะป้องกันหรือคุ้มครองช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา ดังนั้นจึงต้องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

4. ต้องการได้รับข้อมูลเพิ่มเติม มนุษย์ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ ให้ได้มากที่สุด และมักบอกตนเองว่าไม่ควรรู้่น้อยกว่าคนอื่น แหล่งข้อมูลที่ดี โดยเฉพาะข้อมูลทางด้านสังคม คือ บรรดาผู้คนต่าง ๆ การรู้จักคนมากย่อมมีโอกาสได้รับข้อมูลมากและข้อมูลจะมีความหลากหลาย ซึ่งความหลากหลายนี้ทำให้เรามีโอกาสเปรียบเทียบหรือตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้ดีขึ้น ดังนั้นหากมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นจะเป็นการเพิ่มแหล่งที่มาของข้อมูลให้มากยิ่งขึ้น

5. ต้องการประเมินตนเอง การรู้จักคนมากโอกาสในการประเมินตนเองย่อมมีมากขึ้น การสร้างสัมพันธภาพเพื่อทำให้รู้เขารู้เราจึงเป็นเรื่องจูงใจประการหนึ่งในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

โยธิน ศันสนยุท และจุมพล พูลภัทรชีวิน (2529, หน้า 64) ได้พิจารณาพฤติกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเผชิญหน้ากันของคนสองคน ว่าเกิดจากพฤติกรรมการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หวังดีต่อกัน แบ่งเป็น

1. พฤติกรรมพึ่งพา ได้แก่ พฤติกรรมการแสวงหาความเอาใจใส่ทั้งหลาย ซึ่งรวมถึงการแสวงหาความช่วยเหลือ การแสวงหาความสนใจ และการแสวงหาความรัก พฤติกรรมพึ่งพา เป็นพฤติกรรมที่ใช้เป็นสื่อกลาง เพื่อให้ได้มาซึ่งจุดมุ่งหมายเชิงจูงใจบางประการ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการ และยังพบว่า ยังมีพฤติกรรมการพึ่งพาอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็น ความพึ่งพาเพื่อความสุข ความพึงใจ ไม่ใช่ตอบสนองของความจำเป็น คือ ความพึ่งพาทางด้าน อารมณ์

2. พฤติกรรมให้ความพึ่งพา ได้แก่ พฤติกรรมให้ความเอาใจใส่ทั้งหลาย รวมถึงพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ การให้ความสนใจ และการให้ความรัก

นอกจากนี้ โยธิน คັນสนยุทธ และจุมพล พูลภัทรชีวิน (โยธิน คັນสนยุทธ และจุมพล พูลภัทรชีวิน, หน้า 53-63) ยังได้พิจารณาพฤติกรรมของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิด โดยเรียกสาเหตุของความสัมพันธ์ระดับนี้ว่า ความดึงดูดระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย ความเป็นที่นิยม (Popularity) ความเป็นเพื่อน (Friendship) และความรัก (Love) ซึ่งในประเด็นความรัก ผู้วิจัยจะกล่าวเป็นลำดับต่อไป

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2527, หน้า 34-43) ได้กล่าวถึงขั้นตอนไปของความสัมพันธ์ โดยเรียกว่า การถูกใจกัน และสรุปปัจจัยที่กำหนดให้มนุษย์มีความชอบพอกัน มาจากสาเหตุ ดังนี้

1. มีความคล้ายคลึงกันทางความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติและลักษณะบางอย่าง ทางบุคลิกภาพ ให้แนวคิดว่าคุณค่าบุคคลที่มีความคล้ายคลึงกันมากก็ยิ่งจะมีโอกาสชอบพอกันมากขึ้น สังเกตได้ว่า คนที่เป็นคู่รักกัน หรือผู้ที่แต่งงานเป็นสามีภรรยา กัน มักมีความคล้ายคลึงกัน ในหลายเรื่อง ทั้งความคิดเห็น ความสนใจ ความชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเชื่อ และค่านิยม

2. ช่วยเสริมแรงสร้างความต้องการของเราให้สมบูรณ์ กล่าวคือ คนเราจะชอบพอกันได้ถ้าทั้ง 2 คน มีความแตกต่างกันมาก ๆ การที่คนหนึ่ง “มี” ในสิ่งที่อีกคนหนึ่ง “ไม่มี” ก่อให้เกิดความรู้สึกดึงดูดต่อกัน เป็นทฤษฎีเสริมสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Complementary Theory) มีความเชื่อว่ามนุษย์จะเลือกสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่ทำให้ความต้องการของเราได้รับการตอบสนอง คือ การ “เติม” ในสิ่งที่ “ขาด” ทำให้เกิดการถูกใจกัน

3. มีรูปร่างหน้าตาสวยงามหล่อเหลา มนุษย์ทั้งหญิงและชายพยายามตกแต่งตนเองให้เป็นที่พิศมัยของผู้อื่น โดยเฉพาะเพศตรงข้ามอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อว่า ความสวยงามเป็นสิ่งที่สังคมนิยม และมักจะนึกว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม ในประเด็นนี้ผู้เขียนได้นำเสนอ สมมติฐานเรื่องการจับคู่ไว้ว่า มนุษย์มักจะเลือกคนที่หน้าตาใกล้เคียงกับเราเป็นสำคัญ

4. มีความสามารถ ฉลาดเฉลียว มนุษย์ชอบคนที่ฉลาด มีความสามารถมากกว่าคนที่ฉลาดน้อย นักจิตวิทยาพบว่า ถ้าให้รู้จักหน้าตาผู้หญิงอย่างเดียว เราอาจจะเลือกความสวย แต่พอให้ข้อมูลเรื่องความฉลาด กลับเป็นข้อมูลสำคัญในการเลือกคู่มากกว่าความสวย ความหล่อ มีประเด็นหนึ่งจากผลวิจัยของ แอน และฟลอยด์ (Aronson, Willerman and Floyd, 1966 อ้างอิงใน นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2527, หน้า 41) พบว่า ถึงแม้มนุษย์จะชอบคนที่มีความฉลาด มีความสามารถ แต่ความฉลาดนั้นต้องพอเหมาะ ถ้าฉลาดเกินไปก็จะเป็นที่นิยมหนัก

5. เป็นคนน่ารักและมีลักษณะน่ารักอื่น ๆ รวมถึง อุปนิสัยดี การที่มนุษย์ชอบคบคนอุปนิสัยดีมักจะคำนึงถึงผลทางอ้อมของการเป็นคนดีของเขาด้วย กล่าวคือ การคบคนโอบอ้อมอารี ใจดี เพื่อแม่เพื่อนมนุษย์ เพราะเราเห็นว่านิสัยเช่นนี้ของเขาจะแผ่มาถึงเราด้วยในขณะเดียวกันก็เลี้ยงคบคนตรงข้ามกับลักษณะดังกล่าวด้วย

6. ชอบพอซึ่งกันและกัน โดยธรรมชาติมนุษย์มักจะชอบคนที่ชอบเรา ในทางตรงกันข้าม ถ้าใครไม่ชอบเรา เราก็จะไม่ชอบตอบเช่นกัน หรือถ้ามีใครมาเกลียดศัตรูของเรา เราก็จะเป็นเพื่อนได้กับบุคคลผู้นั้น กล่าวคือ การชอบพอของเรามักจะอยู่ในลักษณะสมดุลงค์ คือ รักคนที่เขารักเรา และเกลียดคนที่เขาเกลียดเรา

7. ความที่อยู่ใกล้กัน อธิบายได้ว่า การที่เราชอบคนที่อยู่ใกล้เรานั้น เป็นเพราะเราคุ่นเคยกับสิ่งนั้น นอกจากนี้การที่ได้พูดคุยกับบุคคลนั้นบ่อย ๆ ก็ส่งผลให้ชอบบุคคลนั้นเพิ่มขึ้นอีก แม้กระทั่งคนที่แรก ๆ ไม่ถูกชะตา แต่หากต้องอยู่ใกล้กัน ต้องเจอกันบ่อย ๆ ต้องมีการปะทะสัมพันธ์กัน ก็จะทำให้การเรียนรู้ที่จะชอบบุคคลนั้นขึ้นอีกมาก

จากการศึกษาสาเหตุของความสัมพันธ์ พบว่า มนุษย์ต้องการเริ่มความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพราะต้องการตอบสนองหรือเอื้อประโยชน์ในชีวิตของตนเอง ทั้งทางกายและทางจิตใจ ดังที่กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ย่อมต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความต้องการการยอมรับ โดยเฉพาะความต้องการทางด้านความรัก ซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ เพื่อให้ชีวิตดำเนินไปอย่างปกติสุขและมีความสุข โดยผู้วิจัยได้สรุปสาเหตุของความสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้ ต้องการพึ่งพา ต้องการดูแล ต้องการคู่คิด ลดความวิตกกังวล เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ มีความคิดคล้ายกัน รูปร่างหน้าตาถูกใจ ชอบความฉลาด ชอบนิสัย และความใกล้ชิด

2. องค์ความรู้ของความรัก

ความรัก และเพศรส เป็นสององค์ประกอบสำคัญในความสัมพันธ์แบบครองคู่ของมนุษย์ ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมและรูปแบบวิถีความสัมพันธ์ อันจะก่อให้เกิดความสุขหรือความทุกข์ของความเป็นไปในชีวิตคู่ ดังที่กล่าวไว้แล้วว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม

จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อตอบสนองความต้องการดำเนินชีวิต และสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ความสัมพันธ์เกิดความราบรื่น มั่นคง นั้นย่อมาจาก พื้นฐานของความรัก ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงทำความเข้าใจโมทัศน์ของความรัก 3 ประเด็น ได้แก่ ความหมาย รูปแบบ และขั้นตอนพัฒนาการของความรัก เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์วิถี การครองคู่ของตัวละครในนวนิยาย

2.1 ความหมายของความรัก

นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้แนวคิดว่าการจะนิยามความรักให้มีความหมายที่ชัดเจนนั้นเป็นเรื่องที่ยาก เพราะความรัก เกิดจากภาวะทางอารมณ์ของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีผลมาจากส่วนลึกของจิต ดังที่ เปค เอ็ม สก็อต (2539, หน้า 24) กล่าวไว้ว่า ความรักเป็นพลังงานอันสำคัญที่ให้แรงจูงใจและให้พลังงานสำหรับพัฒนาการทางชีวิตจิตใจของคนเรา มีทั้งความกว้างและความลึกมา จนไม่สามารถตรวจสอบ เข้าใจและอธิบายได้ดีเพียงพอ แต่ก็มิ้นักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรัก และให้คำนิยามหลากหลายแง่มุม สรุปดังนี้

L'Abate & Abate (1973) ได้แสดงแนวคิดว่า ความรักเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “การให้” “การดูแล” “การเอาใจใส่” คนที่เรารัก

Walster & Walster (1978 อ้างอิงใน นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2527, หน้า 46) กล่าวถึงความรักว่ามี 2 รูปแบบ คือ รักแบบโรแมนติก (Romantic Love) หมายถึง ความรักที่คนสองคนต้องการอยู่ด้วยกัน เป็นของกันและกัน ต่างฝ่ายต่างตอบสนองให้อีกคน มีความสมบูรณ์ และเป็นความรักที่มีลำดับขั้นของการกระตุ้นและตอบสนองทางร่างกายอย่างสูงสุด ความรักอีกรูปแบบหนึ่ง คือ ความรักแบบเพื่อน หมายถึง ความรู้สึกผูกใจที่เรา มีต่อบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา เป็นความรักที่ยาวนาน ไม่หิวหว่า และอาจเป็นพัฒนาการที่ต่อจากความรักโรแมนติก

มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมอง (2552, หน้า 11) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความรัก สอดคล้องกับรูปแบบความรักโรแมนติก ของ Walster โดยกล่าวว่า ความรักโดยทั่วไป หมายถึง ความรู้สึกที่สนองตอบรับทางด้านอารมณ์ของเราที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเราจะให้คุณค่าและความสำคัญกับความรักมาก มีความรู้สึกถึงความสุขที่ได้อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนร่วมกับการรักของเราตลอด อีกทั้งยังเป็นความรู้สึกปลื้มปิติยินดี เมื่อเรามอบความรักให้กับใคร หรือการได้รับความรักจากใครสักคน เหมือนกับการถูกเติมเต็มในสิ่งที่ยังขาดอยู่

ทั้งยังนำเสนอความรักในรูปแบบของกระบวนการทางจิตที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมว่า ความรักเป็นสัญลักษณ์ของความสอดคล้องและการประสาน

ทางจิตให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้คนสองคนเกิดความเป็นเอกภูมิ ความรู้สึกอันล้ำลึกที่เต็มไปด้วยพลังทางด้านอารมณ์รู้สึก การถ่ายทอดความรู้สึกผ่านการสัมผัสทางกาย เป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่มอบให้ซึ่งกันและกัน

ส่วน เปค เอ็ม สก็อต (2539) นิยามความหมายของความรักในแง่มุม จุดมุ่งหมายว่า ความรัก คือ “ความตั้งใจที่จะขยายความเป็นตัวของตัวเองออกไป” เพื่อพุ่มพักทำนุบำรุงความเจริญเติบโตทางจิต (Spiritual Growth) ของตัวเองหรือผู้อื่น” ในความหมายนี้ ผู้วิจัยของอธิบายต่อว่า ความรัก เป็นส่วนที่ต่อเนื่องมาจากความสัมพันธ์ ที่มนุษย์ต้องการได้มา ซึ่งการยอมรับจากสังคม แสดงการมีตัวตน โดยมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ เพื่อพัฒนาภาวะทางจิตของตนพร้อมกับพัฒนาภาวะทางจิตของผู้รับรักให้สูงขึ้น นั้นแสดงให้เห็นว่าความรัก ไม่ใช่เพียงตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ แต่เป็นการพัฒนาภาวะทางจิตไปด้วยในตัว

ไชย ณ พล (2554, หน้า 15-16) มีแนวคิดเกี่ยวกับความรักได้ประมวลทฤษฎีความรักและสรุปลักษณะความรักในเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ว่า ความรักนั้น เป็นปฏิกริยาระหว่างตัวตนผู้รักและถูกรัก ซึ่งภาวะแห่งรักจะบั้นเช่นไรขึ้นอยู่กับภาวะตัวตนของผู้รักและผู้ถูกรักเป็นสำคัญ ดังนี้

ภาวะต้องการการเติมให้เต็ม หากตัวตนผู้รักพร่องในรักหรือขาดความอบอุ่น จะเพรียกหาความรัก ขอหรืออ้อนวอนให้ผู้อื่นมารัก ยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งรัก ความรักเช่นนี้เป็นความรักที่ไร้เวลา สูญเปล่าและมักไม่ได้รับรักตอบ อย่างมากจะได้แค่ความสงสาร ความรักเช่นนี้นำไปสู่ความเสียใจ ผู้วิจัย มองว่า ความรักเช่นนี้เป็นความรักที่บุคคลหนึ่งมองไม่เห็นคุณค่าของตัวเองและมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการลดคุณค่า จนอีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกถึงความไม่มั่นคงหากจะให้ความรักตอบและความสัมพันธ์จะล่มสลายในที่สุด

ภาวะแลกเปลี่ยน เมื่อมนุษย์พัฒนาตนขึ้นมาจนพึงพอใจในตนเองก็จะเริ่มตระหนักในคุณค่าของตน แต่ก็รู้สึกว่ายากได้ความสมบูรณ์เพื่อมาเติมคุณสมบัติของตนให้ดีขึ้น จึงอยากแลกเปลี่ยน เสนอคุณค่าของตนเพื่อแลกเปลี่ยนกับคุณค่าของอีกบุคคลหนึ่งที่ตนไม่มี กลายเป็นปฏิกริยารัก และสนอง แลกเปลี่ยนคุณค่าของกันและกัน ซึ่งภาวะแลกเปลี่ยนส่งผลต่อเหตุผลในการเลือกคู่ครองตามแนวคิดของ ทศนีย์ ทองสว่าง (2549, หน้า 83) ที่ยึดเอาคุณสมบัติของคู่ชีวิตเป็นวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อตอบสนองความสุขและความสำเร็จทั้งทางกายและใจของคู่สมรส โดยมักเลือกพิจารณาคู่ครองจาก ความเหมือนกัน (Homogeneity) เป็นการเลือกคู่ครองที่ทั้งสองฝ่ายมีรสนิยมคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ รสนิยม สติปัญญา การศึกษา เชื้อชาติ อาชีพและศาสนา ฯลฯ และเลือกคู่ครองจากความแตกต่าง (Heterogeneity) เป็นการเลือกคู่ครองที่ทั้งสองฝ่ายนิยมเลือกคู่ที่มีลักษณะต่าง ๆ

และความต้องการที่แตกต่างกันหรือตรงข้ามกับตนเอง เพื่อเติมเต็มในคุณสมบัติที่ตนเองบกพร่อง ผู้วิจัย สรุปว่า ความรักประเภทนี้ เป็นความรักที่อยู่เป็นพื้นฐานของความเหมาะสมกับฐานะทางสังคม มากกว่าพื้นฐานทางอารมณ์และจิตใจ ไม่อาจตัดสินได้ว่าความสัมพันธ์จะประสบผลหรือล้มเหลว ต้องอาศัยบริบทอื่นในชีวิตคู่มาเป็นส่วนประกอบ

ภาวะเหนี่ยวนำ เมื่อจิตใจพัฒนามากขึ้น จนพึ่งตนเองได้ทางใจ มีความเต็มเปี่ยมชนิดไม่ต้องการให้ใครมาเติมเต็ม เมื่อนั้นจิตใจจะเอื้อเพื่อเผื่อแผ่อย่างไม่มีเงื่อนไข เป็นความรักที่บริสุทธิ์ ยินดีให้โดยไม่หวังผลตอบแทน และการให้นั้นจะเป็นไปอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์สุขของผู้รับ และต่อเนืองไปสู่สังคมโดยสมควร ผู้วิจัยขอให้ข้อสังเกตว่า ความรักประเภทนี้เป็นความรักที่สูงส่ง เกิดขึ้นน้อยมากในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ทางศาสนาเรียกว่า เป็นความรักที่ไม่มีกิเลสตัณหา เช่น ความรักของศาสนดาในศาสนาต่าง ๆ ความรักของพระมหากษัตริย์ ความรักของพ่อแม่ แต่หากเกิดความรักในภาวะนี้ ย่อมจะประสบกับความสำเร็จในการครองคู่ เพราะเป็นความรักที่ต่างฝ่ายต่างมอบอารมณ์รักและหวังดีให้กัน โดยไม่หวังสิ่งต่างตอบแทน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้ด้วยความเต็มใจ โดยพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมและไม่กระทบปัจจัยอื่นในชีวิตของตน

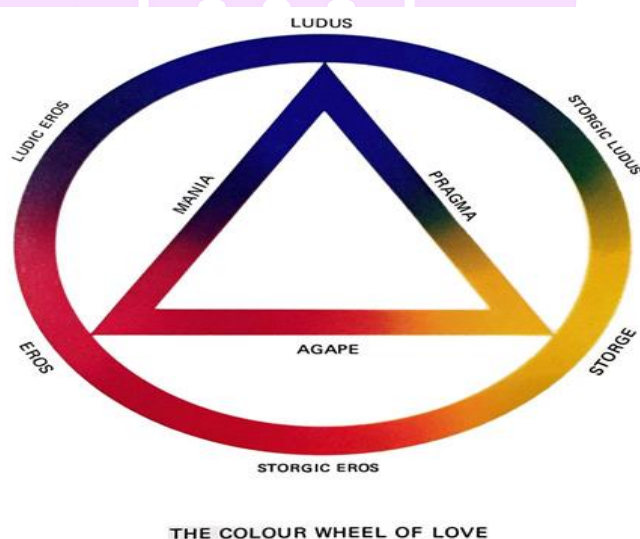
จากการศึกษาและรวบรวมความหมายของความรัก ทั้งความหมายทางภาวะอารมณ์ ความหมายทางจิตวิทยา รวมถึงความหมายเชิงปรัชญา จะเห็นได้ว่า ความรักต้องอาศัยปัจจัยทางอารมณ์เป็นตัวนำ และใช้ปัจจัยทางสังคมส่วนอื่นเป็นส่วนเสริม เพื่อตอบสนองตามความต้องการของจิตใจ ทั้งนี้เพื่อประสานความสัมพันธ์และความเป็นไปในชีวิตคู่ของบุคคลสองฝ่าย ให้เกิดภาวะแห่งความสุขและป้องกันภาวะแห่งความทุกข์ แต่ผลของความรักจะนำมาซึ่งสุขและทุกข์ย่อมอาศัยบริบทต่าง ๆ ประกอบกัน ทั้งยังใช้ความรักเป็นเครื่องมือในการสร้างประโยชน์ต่อผู้อื่น เพื่อให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นการยกระดับจิตใจของมนุษย์อีกทางหนึ่ง

2.2 รูปแบบของความรัก

จากความหมายของความรักในแง่มุมต่าง ๆ ทำให้ทราบได้ว่า ความรักเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ อันเป็นจุดเริ่มต้น จุดประสาน และเป็นปัจจัยในการครองคู่ระหว่างบุคคล แต่ผลของความรักสามารถเกิดได้ทั้งสุขและทุกข์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังนั้นในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รูปแบบของความรัก ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะทำให้ทราบถึงจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จุดประสาน ความเป็นไป และผลของการครองคู่ว่ามีสาเหตุมาจากองค์ประกอบใด และอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ความรักไปสู่ผลของสุขและทุกข์ โดยได้ทำการศึกษารูปแบบของความรัก อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการครองคู่ 2 ทฤษฎี ดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีล้อสีแห่งความรัก The Colour Wheel Model of love

John Alan Lee (1976) นักสังคมวิทยาที่ทำการศึกษาด้อยอดรูปแบบความรักของชาวกรีกโบราณ Lee พยายามจำแนกประเภทของความรัก เขาได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาเจตคติต่าง ๆ เกี่ยวกับความรัก โดยให้ผู้รับการทดลองคิดเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ในด้านความรักที่สำคัญที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือที่เคยเกิดขึ้นในอดีต โดยให้คิดว่าความสัมพันธ์นั้นเกิดขึ้นอย่างไร อะไรคือปัญหา และปัจจัยใดก่อให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์นั้น ความเข้มข้นของความรู้สึกของคู่รัก ความหลากหลายของพฤติกรรมพัฒนาการของความสัมพันธ์ และความสัมพันธ์นั้นสิ้นสุดอย่างไร (วาริน เทพยายน, 2542, หน้า 4) โดย Lee ได้สร้างทฤษฎีชื่อ “The Colour Wheel Model of love” ดังภาพ

ภาพ 2 แสดงล้อสีแห่งความรัก “The Colour wheel of love” จากทฤษฎี The Colour Wheel Model of love ของ John Alan Lee

ที่มา: Own Work, 2015, สื่อออนไลน์

จากภาพ Lee ได้แบ่งรูปแบบความรักออกเป็น 6 แบบ ตามสีที่กำหนด และยังนำคำจากภาษากรีกที่เกี่ยวกับความรัก โดยมีรูปแบบความรักจากแม่สี (Primary) 3 สี ได้แก่ สีแดง Eros, สีน้ำเงิน Ludus, สีเหลือง Storge และรูปแบบความรักจากสีผสม (Secondary) 3 สี ได้แก่ สีแดงผสมสีเหลือง Agape, สีแดงผสมสีน้ำเงิน Mania, และสีน้ำเงินผสมสีเหลือง Pragma รวมเป็นรูปแบบความรัก 6 แบบ อธิบายได้ดังนี้

1) ความรักแบบเสน่ห์หา (Eros) หรือเป็นความรักแรกพบ รูปแบบนี้ถือว่าความรักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต แต่ไม่มากพอที่จะทำให้ลายตัวเองได้ อาจเป็นความรู้สึกถูกใจตั้งแต่แรกพบและพยายามพัฒนาความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว มีความดึงดูดใจซึ่งกันและกัน และแสดงออกถึงความต้องการทั้งคำพูดและการแสดงความใกล้ชิด โดยการเปิดเผย ชื่อสัตย์จริงใจ ใส่ใจคู่รักมากเป็นพิเศษ แต่ไม่แสดงความเป็นเจ้าของหรือกลัวว่าจะมีคู่แข่ง

2) ความรักแบบไม่ผูกมัด (Ludus) ความรักรูปแบบนี้ถือว่าเป็นเกมชนิดหนึ่ง รักเพื่อความบันเทิงของทั้งสองฝ่ายไม่เน้นความสัมพันธ์ระยะยาว สามารถผลัดเปลี่ยนคู่ไปได้เรื่อย ๆ พยายามที่จะไม่สร้างความผูกพันทางอารมณ์อย่างลึกซึ้งกับใคร เพื่อรักษาอิสรภาพของตน ไม่ปรารถนาให้คู่ของตนเองเจ็บปวด แต่สามารถโกหกและไม่ซื่อสัตย์ได้ ความรักแบบนี้จะไม่มีการหึงหวง หรือแสดงความเป็นเจ้าของและต้องยอมรับหากคู่ของตนเองไปมีสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งนี้เพื่อสร้างความสมดุลในความสัมพันธ์ของตน ความรักประเภทนี้จึงมักพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด โดยมองว่าเป็นความสนุกของชีวิต

3) ความรักแบบมิตรภาพ (Storge) เป็นรูปแบบความรักที่พัฒนามาจากมิตรภาพ เป็นความรู้สึกรักใคร่อันเนื่องมาจากการคบหากันมาเป็นเวลานาน เรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่ได้มีความรู้สึกตื่นเต้น เร้าร้อน แต่เน้นการกระทำที่ทั้งสองฝ่ายมีความสนใจร่วมกันและมีกิจกรรมร่วมกัน ความรักเป็นสิ่งที่มั่นคง ผนวกเข้ากับการดำรงชีวิตตามปกติ

4) ความรักแบบมีเหตุผล (Pragma) เป็นรูปแบบความรักที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง ผู้ที่มีความรักแบบนี้จะแสวงหาคู่ที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด เชื่อว่าความสัมพันธ์จะราบรื่นก็ต่อเมื่อคู่รักตอบสนองความต้องการพื้นฐานของกันและกัน ถือเป็นความรักแบบแลกเปลี่ยน พยายามแสวงหาคู่นรักที่มีคุณสมบัติคล้ายตนหรือต่างจากตน แต่ช่วยเติมเต็มส่วนที่ขาดให้ชีวิตมีความสมบูรณ์ การเลือกคู่เป็นแบบรักเพื่อเลือก คล้ายความรักแบบไม่ผูกมัดแต่หวังความสัมพันธ์ในระยะยาว

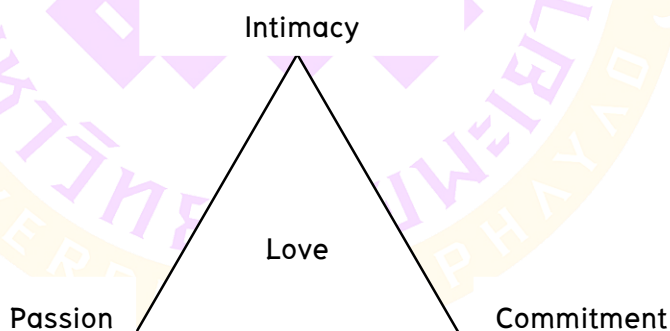
5) ความรักแบบลุ่มหลง (Mania) เป็นรูปแบบความรักที่ต้องการพึ่งพิงจากคู่ของตนเองสูง เพราะมีความนับถือในตนเองต่ำ ผู้มีความรักแบบนี้จะเฝ้าหาความรักปรารถนาความใกล้ชิดและแสดงความเป็นเจ้าของ มักจะเกิดความหึงหวงและเข้าใจผิดกัน ต้องการให้คู่รักของตนแสดงความรักมากกว่าปกติ ต้องการคำมั่นสัญญา เมื่อใดที่คู่รักไม่ได้แสดงความใส่ใจ หรือไม่แสดงความรักตามที่ปรารถนา อาจจะทำร้ายตนเองเพื่อเอาชนะความรักคู่รักประเภทนี้เชื่อว่า เมื่อปราศจากความรักจากอีกฝ่าย ชีวิตจะไร้คุณค่า

6) ความรักแบบเสียสละ (Agape) เป็นรูปแบบความรักที่ปราศจากความเห็นแก่ตัว ต้องการเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ มีความห่วงใยและคำนึงถึงความสุขของคู่รักเป็นสำคัญ จะผูกพันกับคู่รักของตนโดยไม่มีเงื่อนไขหรือต้องการสิ่งตอบแทนใด ๆ “การให้” เป็นปัจจัยสำคัญของความรักแบบนี้

จากรูปแบบความรักของ Lee ทั้ง 6 รูปแบบ ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการนิยามความรักที่ได้รวบรวมไว้ข้างต้น อาทิ ความรักแบบเสน่หา สอดคล้องกับรูปแบบความรักแบบโรแมนติก หรือ รูปแบบความรักแบบมีเหตุผล สอดคล้องกับ ภาวะแลกเปลี่ยน เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีของ Lee เป็นการอธิบายเหตุที่มาในของความรักในรูปแบบต่าง ๆ สามารถนำมาวิเคราะห์จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ การดำเนินความสัมพันธ์ รวมถึงผลของความสัมพันธ์ทั้งปัญหา และความสุขของคู่รัก ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อไป

2.2.2 ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก (Triangular theory of love)

Sternberg (1986, pp. 119-135) ได้พัฒนาทฤษฎีและนำเสนอองค์ประกอบของความรักเรียกว่า ทฤษฎี Triangle of love ก่อให้เกิดความรักในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบหลักด้วยกัน 3 ด้าน คือ Intimacy ความใกล้ชิด ผูกพัน, Passion ความหลงใหล, Commitment ความผูกมัด ซึ่งอยู่ปลายแต่ละยอดของสามเหลี่ยมและมีการเชื่อมโยงแต่ละองค์ประกอบเข้าหากัน ดังภาพ

ภาพ 3 แสดงสามเหลี่ยมองค์ประกอบของความรัก ของ Sternberg

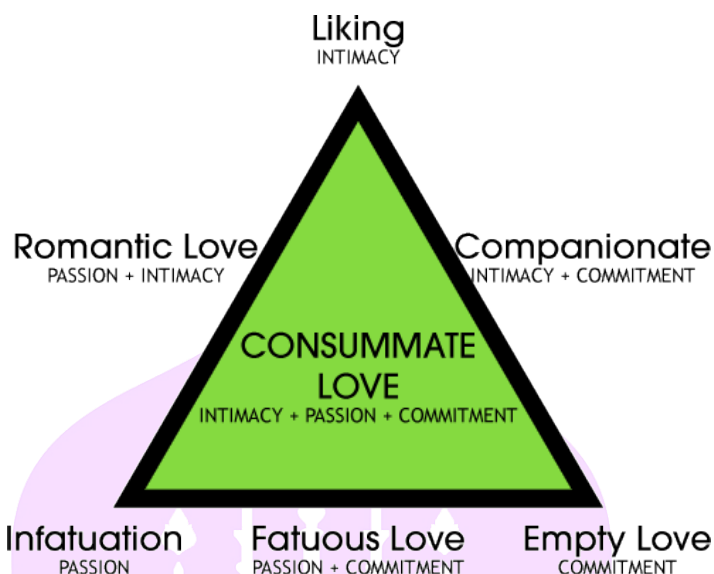
จากภาพ สามารถให้คำจำกัดความตามทฤษฎีของ Sternberg (1986) อ้างอิงใน พนิดาพร จงราเชนทร์, 2560, หน้า 202-203) ดังนี้

1) ความใกล้ชิด ผูกพัน (Intimacy) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ คือ มีความคุ้นเคยใกล้ชิดกันในความรู้สึกความเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง ความเอื้ออาทรต่อกัน สื่อสารกันได้อย่างดีและมีความไว้วางใจต่อกัน ความใกล้ชิดสนิทสนมจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์กันเป็นเวลานาน เป็นไปได้ว่าที่เวลานั้นอาจทำให้คู่สัมพันธ์มองข้ามความสนิทสนม และการต้องพึ่งพาต่อกัน

2) ความหลงใหล (Passion) เป็นองค์ประกอบทางแรงจูงใจ เกิดจากแรงขับภายในระบบของร่างกายหรือความรู้สึกที่ถูกระตุ้นทางสรีระ (Physiological arousal) เป็นความดึงดูดระหว่างเพศ เช่น ความพอใจในรูป กลิ่น เสียง หรือจริตกิริยาของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือเสน่ห์ (Appeal) อื่น ๆ และยักรวมถึงเหตุกระตุ้นอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกโรแมนติก

3) ความผูกมัด (Commitment) เป็นองค์ประกอบด้านความคิด คือ การตัดสินใจที่จะผูกพัน หรือมีพันธะทางใจหรือทางสังคมต่อกัน การใช้เวลาร่วมกันในกิจกรรมต่าง ๆ หรือการใช้ชีวิตร่วมกันต่อเนื่องไปเป็นระยะเวลายาวนาน รับผิดชอบในพันธะที่ตกลงต่อกัน การผูกมัดจะค่อย ๆ เริ่มผูกพันเพิ่มขึ้นเมื่อมีความสนิทสนมกันมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงไปตามระดับของความสุขความพอใจที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะเวลาเมื่อมีปัญหายุ่งยากในความสัมพันธ์ระหว่างกัน ความผูกมัด พันธะสัญญา ความยึดมั่น อาจลดระดับลงเรื่อย ๆ

ความใกล้ชิด ผูกพัน (Intimacy) ความหลงใหล (Passion) และความผูกมัด (Commitment) ไม่เป็นเป็นรูปแบบความรักที่แยกกัน ทั้งสามส่วนล้วนเชื่อมโยงกัน ในแต่ละองค์ประกอบสามารถผสมผสานกลายเป็นความรักในลักษณะต่าง ๆ ดังรูปภาพ

ภาพ 4 แสดงองค์ประกอบของความรักตามทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักของ Sternberg

ที่มา: ปรเมศวร์ กุมารบุญ, 2560, สื่อดิจิทัล

จากรูปภาพเราสามารถจำแนกความรักออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้ถึง 8 รูปแบบ พิจารณาได้จากตารางที่ 1 และคำจำกัดความของความรักแต่ละรูปแบบ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงรูปแบบของความรัก จากองค์ประกอบของความรักของ Sternberg

รูปแบบของความรัก	องค์ประกอบของความรัก		
	ความใกล้ชิด Intimacy	ความหลงใหล Passion	ความผูกมัด Commitment
ไม่มีความรัก	-	-	-
ชอบ	✓	-	-
รักแบบหลงใหล	-	✓	-
ปราศจากความรัก	-	-	✓
รักแบบโรแมนติก	✓	✓	-
รักแบบมิตรภาพ	✓	-	✓
รักหลง	-	✓	✓
รักที่สมบูรณ์แบบ	✓	✓	✓

1) ไม่มีความรัก (No love) เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลที่ไม่มีองค์ประกอบของความรักเลย ไม่ถือว่าเป็นความรัก เพราะไม่มีความรู้สึกทางความรักเข้ามาเกี่ยวข้อง

2) ชอบ (Liking) เป็นความรู้สึกที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับใครสักคน แต่ไม่ได้มีความรู้สึกรักเกิดขึ้นเลย มักเป็นความรู้สึกต่อเพื่อนสนิท เป็นเพื่อนแท้ หรือเป็นลักษณะของมิตรภาพที่ดี

3) รักแบบหลงใหล (Infatuation love) เป็นความรักแบบลุ่มหลง ที่มีแต่ความเสนาหาเพียงอย่างเดียว เป็นความรู้สึกที่คนทั่วไปเรียกว่า “Love at first sight” ไม่มี ความใกล้ชิดหรือเข้าใจกัน และไม่มีการผูกมัดใด ๆ ความรักแบบนี้อาจพัฒนาไปสู่ความรักแบบอื่นได้

4) ปราศจากความรัก (Empty love) เป็นรูปแบบความรักที่จืดชืดหรือถูกให้มาจับคู่สัมพันธ์กันโดยไม่สมัครใจ หรือคู่สัมพันธ์ที่ปัญหากัน แต่ยังคงต้องอยู่ร่วมกัน โดยไม่มีความสนิท ความผูกพันทางอารมณ์ และไม่มีความเสนาหาต่อกัน และอาจเกิดกับคู่แต่งงานที่อยู่ร่วมกันมานานหรือมีปัญหาในชีวิตสมรสแต่ต้องอยู่ร่วมกันด้วยเหตุผลบางประการ

5) รักแบบโรแมนติก (Romantic love) เป็นรูปแบบความรักที่ร้อนแรง เป็นความรู้สึกที่หิวหาว ที่มีพันธนาการทางอารมณ์และทางร่างกาย ส่วนมากเกิดจากการดึงดูดทางใจต่อกันหรือความชอบทางรูปลักษณะภายนอก เป็นความรักที่ไม่คิดถึงการผูกมัดและไม่มีอนาคตที่จะวางแผนเพื่อใช้ชีวิตร่วมกัน

6) รักแบบมิตรภาพ (Companionate love) เป็นรูปแบบความรักที่มักเกิดในคู่ที่มีความสัมพันธ์ระยะยาว แต่มีความใกล้ชิด ผูกพัน ที่เกิดขึ้นจากการยอมรับนับถือกัน มีความสนใจร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่ไม่มีความเสนาหาต่อกันแล้ว ในทางตรงกันข้ามกับมีความมั่นคงที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา

7) รักหลง (Fatuus love) เป็นรูปแบบความรักที่บุคคลทั้งสองฝ่ายตัดสินใจผูกมัดกันอย่างรวดเร็วจากเสนาหาที่มีต่อกัน โดยขาดการศึกษาเรียนรู้กันอย่างใกล้ชิด เช่น คู่แต่งงานที่ตัดสินใจแต่งงานกัน ทั้งที่มีระยะเวลารู้จักกันได้ไม่นาน ความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นแบบนี้เสี่ยงต่อการล้มเหลวของชีวิตคู่ เพราะขาดการเรียนรู้และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

8) รักที่สมบูรณ์แบบ (Consummate love) เป็นรูปแบบความรักที่มีองค์ประกอบครบทั้งสามส่วน เป็นความรักในอุดมคติที่มีความสมดุล ความสมบูรณ์ มีความสัมพันธ์แบบยั่งยืนและยาวนาน และเป็นความรักที่คนทั่วไปใฝ่ฝันแต่ก็เกิดขึ้นไม่มากในความเป็นจริง

ทฤษฎีสถิตสามเหลี่ยมแห่งรักของ Sternberg ที่กำหนดและอธิบายรูปแบบความรัก ทั้ง 8 แบบ ทำให้เราเห็นความเป็นไปและผลของการครองคู่ ทั้งผลด้านสุขและทุกข์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุแห่งวิถีการครองคู่ในนวนิยายได้

2.3 องค์ความรู้ขั้นพัฒนาการของความรัก

การศึกษารูปแบบของความรักในข้างต้น ทำให้เราเห็นสาเหตุและผลของความเป็นไปในวิถีการครองคู่ แต่ยังไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมในช่วงการเดินทางของความเป็นไปที่อยู่ระหว่างสาเหตุและผล ดังนั้นการศึกษาพัฒนาการของความรักจะทำให้เราเห็นถึงกระบวนการ ความเป็นไปหรือในทางวิจัยขั้นนี้เรียกว่าวิถี อันประกอบไปด้วยบริบทต่าง ๆ ของการครองคู่ ที่จะนำไปสู่ผลได้ชัดเจนขึ้น มีผู้ศึกษาและกำหนดขั้นพัฒนาการของความรักหลายแนวคิด ดังนี้

นักจิตวิทยาสังคม ชื่อ เลอวิงเกอร์ (1987, อ้างอิงใน นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2527, หน้า 47-48) ได้จัดอันดับขั้นความสัมพันธ์ออกเป็นขั้นต่าง ๆ ที่จะทำให้เห็นพัฒนาการของความรักแบบเพื่อนที่เข้าใจกันลึกซึ้งได้ เริ่มจากบุคคลสองคนที่ไม่มีความเกี่ยวเนื่องกันเลย ความสัมพันธ์จะออกมาในรูปศูนย์ แบ่งเป็นขั้นได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่เรียกว่า เราเริ่มรับรู้ (Awareness) ถึงบุคคลอื่น อาจเป็นการมีทัศนคติต่อเขาในทางใดทางหนึ่ง เขาอาจเป็นบุคคลที่คนทั่วไปรู้จัก และเราเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลเหล่านั้น ในขั้นนี้ยังไม่มีความเกี่ยวข้องของสัมพันธ์กัน แต่เพียงรับรู้ว่าคุณคนผู้นั้นเป็นใคร มีความรู้สึกบางประการเกี่ยวกับอีกฝ่าย

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นที่เริ่มมีความสัมพันธ์กับบุคคลนั้นในลักษณะต่าง ๆ เป็นการเริ่มความสัมพันธ์ในลักษณะผิวเผิน (Surface) ระดับเริ่มต้นที่สุดของการทำความรู้จักกันระหว่างบุคคล 2 คน อาจจะรู้จักแต่เพียงแคชื่อและสถานที่ทำงาน

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นที่เริ่มตอบสนองซึ่งกันและกัน (Mutual) เป็นขั้นที่รู้จักและมีการติดต่อสัมพันธ์กัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งสองฝ่าย และต่อมาก็มีการเผยแพร่งานมาให้ทราบบางอย่าง ในขั้นนี้แยกเป็น 4 ขั้นย่อย ๆ และแต่ละขั้นความสัมพันธ์ก็ลึกลงไปทุกขณะ

อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ดังกล่าวตามเป็นการเสนอขั้นตอนของความสัมพันธ์ แต่ไม่สามารถรู้ถึงพฤติกรรมที่มีในแต่ละความสัมพันธ์ได้ ดังนั้น ในปี 1979 เลอวิงเกอร์ จึงได้ร่วมกับ แรนต์ ทำการศึกษาใหม่ โดยให้ผู้เข้ารับการสำรวจตอบคำถามพฤติกรรมในแต่ละ 4 ขั้นตอน โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับรู้จักกันธรรมดาไม่ลึกซึ้ง 2) เพื่อนที่ดี 3) เพื่อนที่สนิทมาก ๆ 4) คู่สมรส ผลการศึกษาพบว่า คนเรามีความสนิทสนมกันมากเข้าก็ยังมีพฤติกรรมประเภทอนาถร ฟังพาช่วยเหลือกันมากขึ้น

ไชย ณ พล (2540, หน้า 18) เรียกว่า กลไกความรัก ความรักมีพัฒนาการ มาโดยลำดับ ที่จะส่งต่อวิถีแห่งสุขหรือทุกข์ ตามโครงสร้างนี้

โสพิณ หมูแก้ว (2546, หน้า 13) เรียกว่า กระบวนการมาใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกัน ได้ทำการศึกษา เรื่อง “อยู่ก่อนแต่ง”: การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่ได้ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

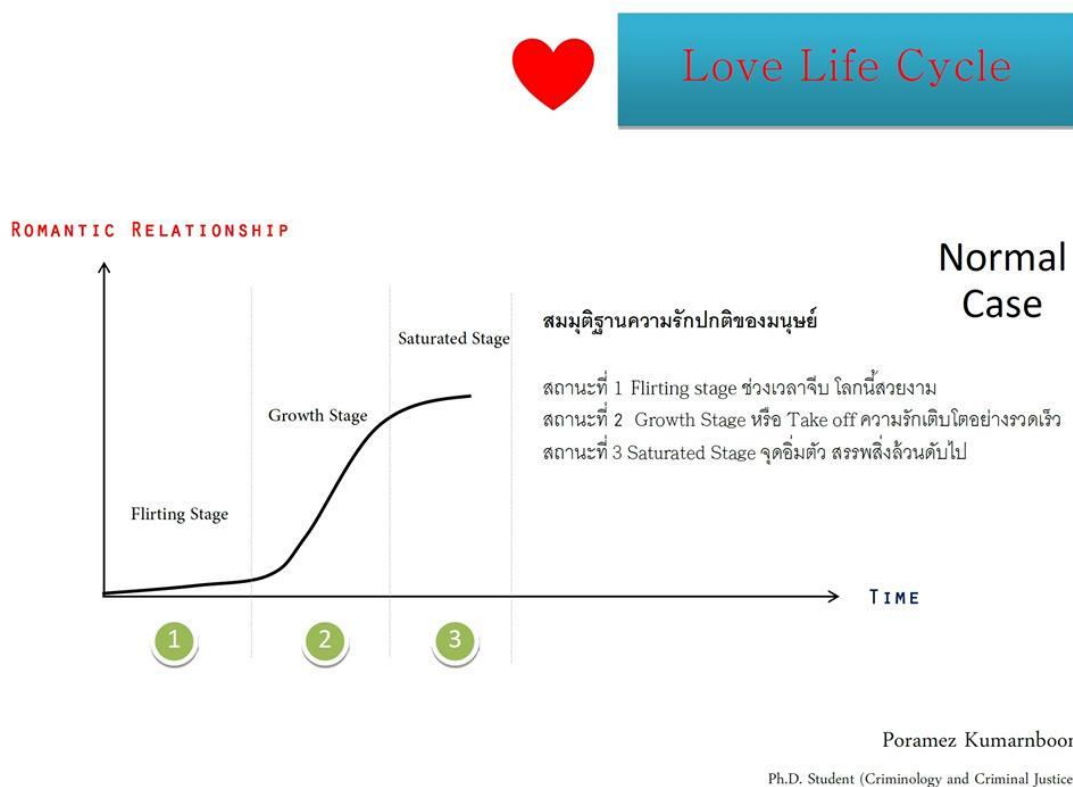
ขั้นที่ 1 คือ ชั้นเป็นแฟนแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นเงื่อนไขสำคัญที่นำไปสู่ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 คือ ชั้นการอยู่ร่วมกันเป็นครั้งคราว โดยที่ต่างฝ่ายต่างมีห้องพัก ของตัวเองแต่ละมาค้างด้วยกันในบางครั้ง

ขั้นที่ 3 คือ ชั้นการอยู่ร่วมกันอย่างถาวร ซึ่งการที่พวกเขาจะสามารถชำระ “วิถีชีวิต” แบบนี้ต่อไปได้ต้องมีวิธีการจัดการหรืออธิบายความสมเหตุสมผลในการกระทำต่อ ผู้ชมทางสังคมที่มีปฏิกริยาในทางที่เป็นลบโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อบุคคลนัยสำคัญ

จากขั้นตอนของความรักทั้งสามแนวคิดที่นำเสนอข้างต้น เป็นการแสดง ขั้นตอนของความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นตอนตั้งแต่เริ่มรู้จักและจบลงด้วยความสัมพันธ์แบบคู่รัก แต่ทั้งสามแนวคิดยังไม่ชัดเจนในขั้นตอนของการแสดงพฤติกรรมและผลของความรักจะจบลง ด้วยการอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา มีเพียงแนวคิดของ ไชย ณ พล เท่านั้น ที่สรุปผลสุดท้าย แบ่งเป็นสองทางทั้งสุขและทุกข์ ผู้วิจัยพบว่า มีผู้ศึกษาและสรุปขั้นตอนของความรัก โดยนำ

รูปแบบของความรักของทฤษฎีสามเหลี่ยมความรัก ของ Sternberg มาพัฒนานำเสนอเป็นทฤษฎีวงจรชีวิตรัก โดยเรียกทฤษฎีนี้ว่า Poramez's love life cycle Model (ปรเมศวร์ กุมารบุญ, 2559, สื่อออนไลน์) เขาได้ทำการวิเคราะห์ความจริงของวงจรชีวิตรัก ตั้งแต่ กำเนิด ตั้งอยู่ และดับไป และนำมาวางแผนเป็นแนวทางวงจรชีวิตรัก 4 ขั้นตอน นำเสนอเป็นรูปภาพ ดังนี้

ภาพ 5 แสดงขั้นตอนความรัก ขั้นที่ 1-3 จากทฤษฎีวงจรชีวิตรัก (Love Life Cycle)

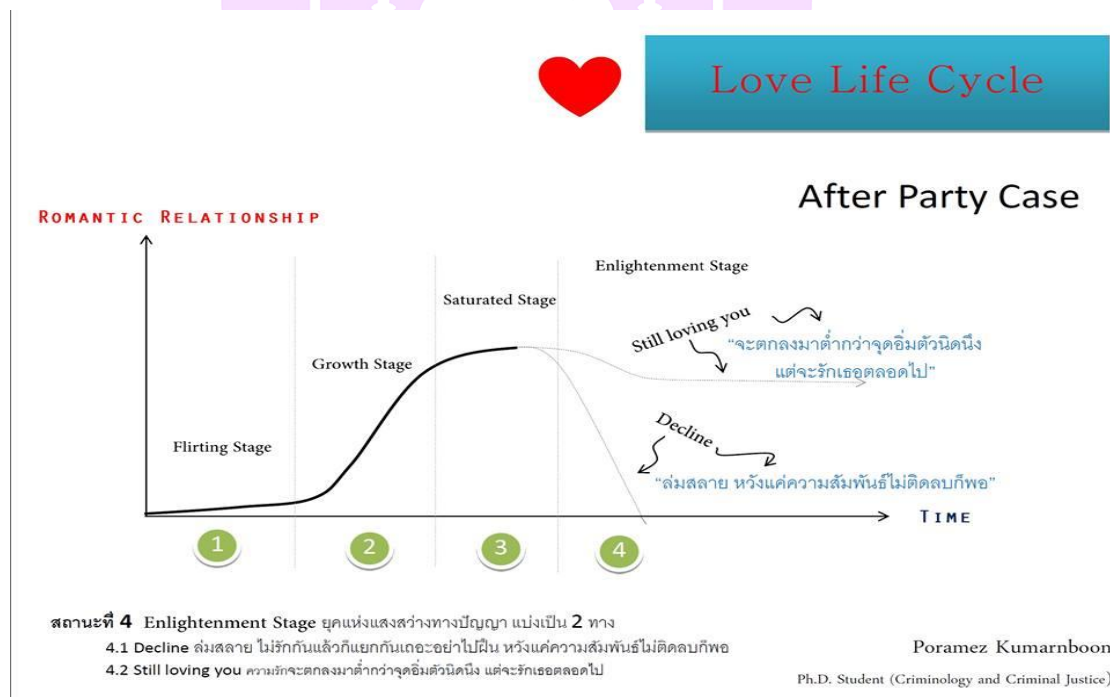
ที่มา: ปรเมศวร์ กุมารบุญ, 2559, สื่อออนไลน์

ขั้นที่ 1 เริ่มจีบกัน (flirting stage) เป็นการเริ่มต้นของความรัก เรียกว่าระยะพักตัวของความรัก เกิดเรื่องราวที่สร้างความประทับใจ เช่น การเดินสวนกัน การสบตากัน การแสดงออกถึงความสนใจในรูปแบบต่าง ๆ จนเริ่มพูดคุย สร้างการรู้จักมักคุ้น เรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจกัน พัฒนาความสัมพันธ์ด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ดูหนัง กินข้าว จนเกิดเป็นความผูกพันทางใจ เป็นองค์ประกอบแรกของความรักจากทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก คือ ความใกล้ชิด ผูกพัน (Intimacy) ได้ระยะเวลาหนึ่งแล้ว

ขั้นที่ 2 ความรักเบ่งบาน (Growth stage) เป็นขั้นที่ตกลงสานความสัมพันธ์ขึ้นอีกระดับหนึ่ง โดยการเป็นแฟนกัน มีการถูกเนื้อต้องตัว จับมือ ใช้คำพูดแสดงว่าเป็นคนรักกัน เส้นกราฟความรักโรแมนติคตั้งชัน คู่ที่อินเลิฟมากกราฟจะชันมากเกือบเป็นเส้นตรง ความรักเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นองค์ประกอบของความรักจากทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก คือ ความหลงใหล (passion) ในปลายของช่วงเวลานี้คือการขอแต่งงานหรือเริ่มอยู่ด้วยกันในฐานะสามีภรรยา

ขั้นที่ 3 จุดอิ่มตัว (Saturated Stage) เมื่อถึงเป้าหมายของความรัก ก็เกิดเป็นความอึดอัด ความรักไม่สามารถโรแมนติคได้มากกว่านี้แล้ว แต่ไม่ใช้การหมัดรัก เป็นความสัมพันธ์ที่ยังรักกันอยู่และยังคงมีอนาคตที่ฝันร่วมกันกับคนรัก เป็นองค์ประกอบของความรักจากทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก คือ ความผูกมัด (Commitment) อาจจะเป็นไปได้ที่ความรักจะอยู่ในช่วงระยะเวลาที่ตลอดไป

ขั้นที่ 4 เป็นผลของความรัก แบ่งเป็น 2 แนวทาง ดังรูปภาพ

ภาพ 6 แสดงขั้นตอนความรัก ขั้นที่ 4 จากทฤษฎีวงจรชีวิตรัก (Love Life Cycle)

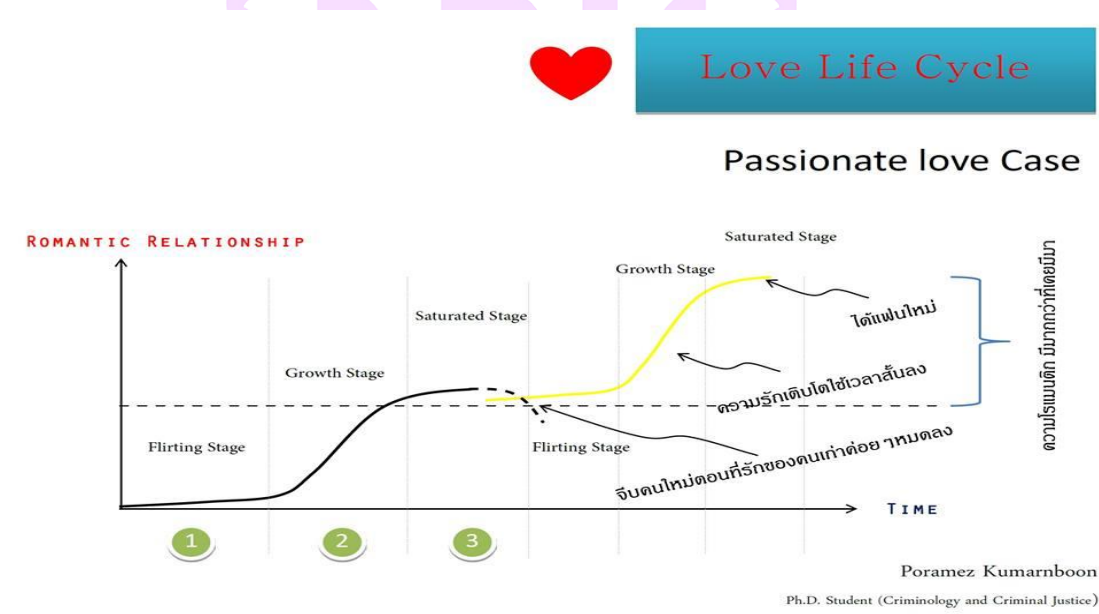
ที่มา: ประเมศวร์ กุมารบุญ, 2559, สื่อออนไลน์

ขั้นที่ 4 ช่วงเวลาแสงสว่างทางปัญญา (Enlightenment Stage) เรียกว่าเป็นช่วงเวลาเลิกปาร์ตี้ คือ การผ่านจุดอิมิตัวมาได้สักระยะหนึ่ง คู่รักจะเกิดความรู้สึกเฉย หรือเบื่อ ช่วงเวลานี้หากเรามองกลับไปยังจุดเริ่มต้นความรักจะเห็นความเป็นไปทั้งหมด ซึ่งก็คือ รูปแบบพฤติกรรมความรักแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อผ่านระยะที่ 3 มาถึงระยะนี้ จะเป็น 2 แนวทาง คือ ความสุขและความทุกข์ แยกได้ดังนี้

ขั้นที่ 4.1 ล่มสลาย (Decline) คือ การหมดรักกัน แล้วตัดสินใจยุติความสัมพันธ์ ด้วยการเลิกรา แม้ได้ทะเลาะหรือเกิดปัญหาแต่ก็ไม่อยากพบหน้าหรือสานสัมพันธ์หรือมีกิจกรรมร่วมกัน กราฟความรักโรแมนติกจะลดลงอย่างรวดเร็ว และเป็นไปได้ว่าหากคู่รักที่ทะเลาะกัน เมื่อความรักโรแมนติกลดลงจนติดลบ จะทำให้เกิดความเกลียดชังได้

ขั้นที่ 4.2 รักตลอดไป (Still loving you) กราฟความรักโรแมนติกด้านความหลงใหลจะตกลงมาเล็กน้อย แต่จะยังมีความรักอยู่และจะดำรงการครองคู่ยาวนานตลอดไป

นอกจากนั้น พรเมศวร์ ยังแสดงแนวคิดเพิ่มเติมว่า ยังมีช่วงเวลาต่อเนื่องของความรักล่มสลาย คือ “การที่มีคู่ครองอยู่แล้วแต่เริ่มหลงรักคนอื่น” พิจารณาได้จาก รูปภาพต่อไปนี้

ภาพ 7 แสดงช่วงเวลาต่อเนื่องจากช่วงเวลาแสงสว่างทางปัญญา

ที่มา: พรเมศวร์ กุมารบุญ, 2559, สื่อออนไลน์

อย่างที่กล่าวไว้ในขั้นที่ 4 ว่า เป็นช่วงเวลาที่บุคคลได้รู้จักตัวเอง แจ่มด้วยปัญญา ว่ามีความต้องการหรือความชอบแบบใด หรือต้องการให้ชีวิตดำเนินไปในทิศทางใด เมื่อผ่านช่วงอึดตัวของความรักแล้ว และหากความรักล่มสลาย โดยเกิดความรักครั้งใหม่กับใครอีกคน จะเกิดเป็นความรักใหม่ในขั้นที่ 1 และค่าความรักโรแมนติคจะสูงกว่าความรักกับคนเก่า เพราะเคยผ่านประสบการณ์ความรักและเกิดการบ่มเพาะทางอารมณ์จากความรักที่ผ่านมา ทำให้เกิดการเรียนรู้และรักษาชีวิตรักหรือวิธีการครองคู่ในสัมพันธที่ดีขึ้น

จากการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับความรัก ทำให้ทราบถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของมนุษย์ อันเป็นตัวแปรสำคัญในการทำให้เกิดความรัก และดำเนินความรักในรูปแบบต่าง ๆ ตามปัจจัยความต้องการของแต่ละบุคคล จนกลายเป็นรูปแบบความรักในลักษณะต่าง ๆ และดำเนินไปสู่จุดสุดท้ายของความสัมพันธ์ นั่นคือผลของความรักอันได้แก่ผลของความสุขและความทุกข์ อันมีสาเหตุมาจากวิถีของการครองคู่ตั้งแต่จุดเริ่มต้น มาจนถึงจุดสุดท้ายตามบริบท ภูมิหลัง ความต้องการ ของแต่ละบุคคล ซึ่งการศึกษามโนทัศน์ความรักนี้ผู้วิจัยจะนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความสัมพันธ์ทางเพศต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ รูปแบบความรักและการครองคู่

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรักความสัมพันธ์ และการครองคู่ พบว่า มีผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นดังกล่าวหลายราย อาทิ อัจจิมา อินทรีย์ (2540); บุปผา บุญทิพย์ (2552); วณันนันท ทุมโนน้อย (2553); ปาจารย์ย์ ณ นคร (2550); ชุติมา หลีพันธ์ (2550); วาริน เทพยานยน (2542); สรภรณ์ ระวังาน (2553); พนิดาพร จงราเชนทร์ (2560)

งานวิจัยที่ทำการศึกษารักในวรรณกรรมประเภทนวนิยาย อัจจิมา อินทรีย์ (2540) ทำการวิจัยเรื่อง “ความรัก” ในนวนิยายของ วิมล ศิริโพบูลย์: การศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้ทำการศึกษานวนิยายของ วิมล ศิริโพบูลย์ จาก 4 นามปากกา คือ ทมยันตี โรสลาเลน ลักษณะดี และกนกเรขา จำนวน 30 เรื่อง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรักของชายหญิงในเชิงจิตวิทยา รวมทั้งทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อความรักของหญิงชาย ผลการศึกษา พบว่า ความรักของหญิงชายในนวนิยาย มีการกล่าวถึงลักษณะความรักที่ตรงกับทฤษฎีจิตวิทยาความรัก 3 ประเด็น คือ 1) อิทธิพลของปัญหาในครอบครัวเดิมที่ส่งผลกระทบต่อความรักของหญิงชาย พบว่า ตัวละครที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหามักจะสร้างปัญหาให้กับชีวิตรักของตนและคู่รัก โดยปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากอุปนิสัยที่ขาดความมั่นใจในความรัก จึงมักมีความน้อยใจ คิดมาก มีความอหามาตแค้น ทิฐิสูง ยึดตัวเองเป็นใหญ่ ไม่ยอมปรับความเข้าใจ ทำให้เกิดการทะเลาะ และผิดใจกับคู่รักอยู่เสมอ มีผลทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปในทางลบ 2) การเลือกคู่ครองที่มี

ผลมาจากจิตใต้สำนึก พบว่า มีการเลือกคู่ครองที่มีลักษณะปางประการเหมือนพ่อแม่ของตน โดยเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่ดีและเลือกคู่ครองตามความปรารถนาของตน 3) อิทธิพลของความรักของชายหญิงที่มีต่อวิถีชีวิต พบว่า ตัวละครที่ถือความรักเป็นสิ่งสำคัญและยิ่งใหญ่ ความรักจะเป็นสิ่งเร้าให้ตัวละครเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

สำหรับทัศนะของ วิมล ศิริไพบูลย์ ที่มีต่อความรักพบว่า มี 8 ประเด็น คือ ความรักคือการให้ เป็นการให้โดยไม่หวังผลตอบแทน เพียงเพื่อให้คนรักมีความสุข, ความรักมีค่ามากกว่าทรัพย์สินและอำนาจ, ความรักต้องมีความเหมาะสมในสังคม, การกล่าวคำว่า “รัก” เป็นสิ่งที่ให้กำลังใจและความมั่นใจต่อคู่รัก, ความรักเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตมนุษย์ให้มีความสุข, หน้าที่สำคัญกว่าความรัก, ลูกเป็นสิ่งเชื่อมความสัมพันธ์แก่คู่รัก และความรักเป็นกรรมที่เคยครองคู่กันมา หากจะพิจารณาผลของการวิจัยชิ้นนี้ พบว่า เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการแสดงความรักเชิงจิตวิทยาของตัวละครที่ส่งผลให้เห็นถึงปลายทางหรือบทสรุปของความรัก

ผู้วิจัยพบบทความวิจัยที่ได้ทำการศึกษาผลและรูปแบบของความรักในนวนิยาย เป็นการศึกษาของ บุปผา บุญทิพย์ (2552) ได้นำเสนอบทความวิจัยเรื่อง **ความรักในนวนิยายเรื่องลูกทาส ของรพีพร** ซึ่งนวนิยายเรื่อง ลูกทาส จะเน้นประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับการเลิกทาส ด้านความรักต่อเพื่อนมนุษย์ และความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความรักต่อมนุษยชาติ ดังที่ปรากฏเป็นประเด็นหลักของเรื่อง คือ ความรักประชาชนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โดยที่พระองค์ประกาศเลิกทาส แต่ผู้เขียนได้มีมุมมองและนำเสนอประเด็นที่โดดเด่นอีกประเด็นหนึ่งด้านความรัก คือ เรื่องความรักและวาสนา โดยทำการศึกษาผ่านทฤษฎีจิตวิทยา ความต้องการของมนุษย์ ของ มาสโลว์ พบว่า ความรักที่ปรากฏในเรื่อง ลูกทาส แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ความรักเป็นพิษ คือ ความรักไม่สมหวัง ความโศกเกิดจากสิ่งที่รัก หรือการไม่สมหวังในความรัก อีกลักษณะหนึ่งคือ ความรักเป็นน้ำผึ้ง ปรากฏในคู่ของตัวละครเอก คือ แก้วกับคุณน้ำทิพย์ เป็นความรักที่หนักแน่น มั่นคง เป็นรักแท้และต้องใช้ความอดทนในการรอคอยความรักที่จะมาถึงอย่างถูกต้องตามประเพณี นอกจากนั้นยังพบรูปแบบความรักที่นอกเหนือจากความรักของหญิงชาย คือ ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ที่มีต่อกัน ในการช่วยเหลือกันเมื่อยามจำเป็น งานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่า ความรักย่อมนำพามาซึ่งทั้งความสุข และความทุกข์ แม้ความรักจะก่อให้เกิดความทุกข์แต่มนุษย์ก็ยังคงแสวงหาความรัก เพราะเป็นความต้องการของมนุษย์ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

งานวิจัยของ ปาจารย์ ณ นคร (2550) ทำการศึกษาเรื่อง **ความรักในทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต** มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งศึกษาความรักในวรรณคดีสันสกฤตประเภทตำราจำนวน 3 เล่ม ได้แก่ นาฏยศาสตร์ ทศรूपกะ และสาहितยทรรปณะ และประเภทชั้นท์ 3 เรื่อง

ได้แก่ อมรฤตตะกะ ศฤงคารศตตะกะ และเจารปัญจาติกา พบว่า นาฏยศาสตร์ กล่าวถึง ความรัก ระหว่างหญิงชายว่าเป็น ศฤงคารรส ซึ่งเป็นหนึ่งในรสทั้ง 8 ของรสวรรณคดีสันสกฤต การเกิดขึ้น ของรสเกี่ยวข้องกับภาวะต่าง ๆ หลายขั้นตอน คือ ความรู้สึกถาวรและดำรงอยู่นาน ผลของ ความรู้สึกที่มีมาก่อน ความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งทำให้มีการแสดงออกโดยทันทีและไม่ตั้งใจ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นและหายไปในระยะที่ไม่แน่นอน ส่วนผลของความรัก หรือศฤงคารรส แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ความรักที่สมหวัง และความรักที่ต้องพลัดพรากจากกัน

นอกจากนั้นยังพบการศึกษารูปแบบความรัก ผ่านการนำเสนอรูปแบบอื่น ในงานวิจัยของ วนัสนันท์ ทุมโนน้อย เรื่อง **ความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ปรากฏ ในมิวสิควิดีโอไทย** ผลการศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจและสอดคล้องกับการศึกษาของผู้วิจัย คือ พบประเภทความรักที่ปรากฏในมิวสิควิดีโอ 6 ประเภท ได้แก่ ความรักแบบเส่นหา ความรัก แบบไม่ผูกมัด ความรักแบบมิตรภาพ ความรักแบบลุ่มหลง ความรักแบบมีเหตุผล ความรัก แบบเสียสละ และประเภทของความรักที่ปรากฏมากที่สุด คือ ความรักแบบเส่นหา อันเป็น พฤติกรรมของวัยรุ่นที่สนใจในรูปร่างหน้าตา เป็นรักที่ไร้เหตุผลและขาดการคิดไตร่ตรอง ฉาบฉวย มองความรักในด้านบวกอย่างเดียว จึงไม่ได้ใส่ใจในเรื่องความผิดหวัง หากความรัก ประเภทนี้เกิดความล้มเหลวจะเสียใจมากบางคนไม่ยอมมีชีวิตอยู่ต่อไป อีกประเด็นหนึ่ง ที่น่าสนใจ คือ ความสัมพันธ์ของคู่รักในมิวสิควิดีโอ พบว่า มี “ความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน” ปรากฏทั้งความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง หรืออาจมีพฤติกรรมแบบรักสองเพศ ซึ่งผู้ศึกษาชี้ให้เห็นว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ผิดปกติ เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม งานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่า แม้เรื่องการรักษาเพศจะมีการเปิดเผย อยู่ในความรับรู้ของคน ในสังคม แต่ยังไม่ได้รับการยอมรับจากทัศนคติของคนทั่วไป ในส่วนของการอภิปรายผล ผู้ศึกษา ยังมีการอภิปรายถึงค่านิยมทางเพศที่ผิดในด้าน การไม่รักนวลสงวนตัวของผู้หญิง ทำให้เห็นว่าการกระทำต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงการไม่รักนวลสงวนตัว เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงไร้ค่า ซึ่งค่านิยมที่ดีของสังคมไทย คือ ผู้หญิงต้องสร้างคุณค่าให้ตัวเอง หรือ ต้องรักนวลสงวนตัว โดยการสร้างสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับเพศชาย ผู้ศึกษายังได้สรุปหลักในการเลือกคู่ครอง ที่เหมาะสมให้กับสตรีไทย คือ ต้องมีความรักเป็นพื้นฐาน และมีสถานะด้านต่าง ๆ เหมาะสมกัน เช่น อายุ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ระดับสติปัญญา คู่สมรสควรมีรสนิยมใกล้เคียงกัน รวมถึง ปัจจัยทางศาสนาและวัฒนธรรม งานวิจัยชิ้นนี้นอกจากจะสรุปผลการศึกษาดามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ คือ ศึกษาความรักผ่านเนื้อหาในมิวสิควิดีโอ ยังได้สะท้อนถึงแง่มุมทางวัฒนธรรม และสังคมไทย อันเป็นบริบทขององค์ประกอบของความรักและความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของ ความเหมาะสมกับสภาพสังคม

การศึกษาเกี่ยวกับประเด็นความรักและความสัมพันธ์ในงานวิจัย ยังพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับรูปแบบของความรัก โดยใช้ทฤษฎีของ Lee และ Sternberg อาทิ วาริน เทพยานยน (2542) ศึกษาเรื่อง **ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับรูปแบบความรักของคู่รัก** ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีความรักแบบเสน่หา ความรักแบบเสียสละ และความรักแบบมิตรภาพ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูง ในทางตรงกันข้ามผู้มีความรักแบบไม่ผูกมัด มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่ำ ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ความรักแบบลุ่มหลง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ กล่าวคือ ผู้มีความรักแบบลุ่มหลงจะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อเมื่ออยู่ในสถานภาพความสัมพันธ์แบบปกติ แต่หากมีสัมพันธภาพไม่มั่นคง ไม่ใส่ใจ ก็จะมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ ส่วนความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ พบว่า บุคคลที่มีความรักแบบไม่ผูกมัด และความรักแบบลุ่มหลง มักจะมีบุคลิกภาพในการตัดสินใจด้วยการใช้อารมณ์ ความรู้สึก และมีบุคลิกภาพที่ใช้ความคิดอยู่ในระดับต่ำ ส่วนงานวิจัยของ สิริภรณ์ ระวังงาน (2553) ก็ได้ศึกษาเรื่อง **ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก โดยมีองค์ประกอบของความรักทั้งสามเป็นตัวแปรสำคัญ** มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความรัก บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก ผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้ 1) องค์ประกอบความรักด้านความใกล้ชิด สัมพันธ์กับบุคลิกภาพการเปิดตัวและการเปิดรับประสบการณ์ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรและการมีจิตสำนึก องค์ประกอบความรักด้านเสน่หา สัมพันธ์กับบุคลิกภาพการเปิดรับประสบการณ์ และองค์ประกอบความรักด้านการผูกมัด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านประสบการณ์และการมีจิตสำนึก 2) องค์ประกอบความรักด้านความใกล้ชิด ความเสน่หา และความผูกมัด มีสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และ 3) บุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึกและการเปิดรับประสบการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงในอารมณ์ มีอิทธิพลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ พนิดาพร จงราเชนทร์ (2560) นำเสนอบทความวิจัย เรื่อง **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับมิติของความรัก** บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (Agreeableness) และบุคลิกภาพแบบสติปัญญา (Intellect) จะเป็นผู้ที่มีมิติของความรักในทางบวก ในขณะที่เดียวกันบุคลิกภาพแบบมีสติตระหนักรู้ (Conscientiousness) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติของความรักด้านความใกล้ชิด เพราะการมีสติตระหนักรู้ทำให้บุคคลเกิดการรู้ตัว ใช้กำกับตนเองให้ประพฤติกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม

ผลการศึกษาของ วาริน เทพยานยน, สิริภรณ์ ระวังงาน และพนิดาพร จงราเชนทร์ ซึ่งให้เห็นว่า องค์ประกอบความรักทั้งสามด้านตามทฤษฎีของ Sternberg มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของความรัก และความรักที่สมบูรณ์ต้องมีองค์ประกอบทั้งสามด้านประสานกันอย่างเหมาะสม เชื่อมต่อกันอย่างลงตัว ส่วนความรักที่มั่นคง ยั่งยืน คือ ความรักที่คู่รักต้องมีจิตสำนึก มีสติ ในการคิด การตัดสินใจ และพร้อมเรียนรู้เปิดรับประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกัน คู่รักที่ไม่มั่นคงในอารมณ์ ย่อมส่งผลให้ชีวิตรักล้มเหลว

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลของความรัก ในแง่มุมอื่น ๆ เช่น ชูติมา หลีพันธ์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง **ความผิดหวังในความรักกับจุดเปลี่ยนทิศทางการชีวิต: กรณีสาวไซด์ไลน์** มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการดำรงอยู่ของนักศึกษาหญิงที่ผิดหวังในความรัก แล้วนำมาสู่จุดเปลี่ยนทางชีวิตในการเลือกเข้าสู่การเป็นสาวไซด์ไลน์ ประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจในงานวิจัยของชูติมา คือ การใช้ชีวิตคู่รักนักศึกษาและผิดหวังในความรักจนเลิกกรากับคู่รัก โดยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า จุดเปลี่ยนทางชีวิตของนักศึกษา เป็นผลมาจากการเรียนรู้ในเรื่องความรัก โดยมีอารมณ์ความรู้สึกเป็นสำคัญ มากกว่าความคิดในเชิงเหตุผล จนนำมาสู่ความผิดหวังที่เป็นปัจจัยสำคัญผลักดันให้ตัดสินใจขายบริการทางเพศ โดยมีการเปลี่ยนแปลงจัดความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามใหม่ จากความสัมพันธ์แบบคู่รัก ที่พัฒนาความรักระหว่างหญิงชายดำเนินความสัมพันธ์ไปสู่ความสัมพันธ์แบบคู่รัก เมื่อความรักประสบความล้มเหลว จึงมีความคิดในความสัมพันธ์แบบใหม่ เรียกว่า ความสัมพันธ์แบบต่อรอง งานวิจัยชิ้นนี้เป็นเครื่องยืนยันอีกชิ้นหนึ่งว่าความสัมพันธ์ในความรักที่ประสบความสำเร็จ ต้องใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความสัมพันธ์ และการครองคู่ ทำให้เห็นภาพรวมของการศึกษาในประเด็นดังกล่าว ว่าได้มีการศึกษาถึงสาเหตุของความสัมพันธ์ การเกิดความรัก รูปแบบความรัก และผลของความรัก การครองคู่ในลักษณะต่าง ๆ โดยงานวิจัยทั้งหมดได้แยกประเด็นการศึกษาออกเป็นส่วน ๆ และยังไม่มียงานวิจัยที่นำประเด็นต่าง ๆ มาประสาน เชื่อมโยงให้เห็นถึงวิถีหรือความเป็นไปในเส้นทางการของครองคู่ตั้งแต่ต้น ระหว่างทาง และปลายทางของชีวิตคู่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในประเด็นการเชื่อมโยงดังกล่าวและนำมาสรุปเป็นแนวทางเชื่อมโยงกับการสร้างแนวคิดหรือวิธีการที่ใช้ในการครองคู่ของตัวละคร หลากหลายความนิยมทางเพศรส

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

1. แนวคิดเรื่องเพศ เพศสภาพ และเพศวิถี

การศึกษาถึงบุคคลหลากหลายทางเพศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจถึงเรื่องเพศ เพศสภาพ และเพศวิถี เพราะถือว่าเป็นเงื่อนไขหรือบรรทัดฐานทางสังคม ที่กำหนดบทบาทความเป็นเพศให้กับบุคคลนั้น ๆ

แนวคิดเรื่องเพศ (sex) โดยทั่วไปหมายความถึง ความเป็นเพศที่กำหนดจากลักษณะทางกายภาพ และ เพศสภาพ (gender) หรือสถานะเพศ หรือเพศภาวะนั้น หมายถึง ความเป็นชายหญิงที่ถูกกำหนดจากสังคมและวัฒนธรรม

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ (2548, หน้า 1-2) แสดงทัศนะไว้ว่า คนทั่วไปมักจะตีความหมาย เพศ ถึงความต้องการทางเพศหรือความรู้สึกทางเพศ เช่น คำว่า sexy ที่แปลว่า ความเย้ายวนทางเพศ หรือ sex symbol ที่แปลว่า สัญลักษณ์ทางเพศ เป็นต้น จึงทำให้เรื่องเพศถูกมองไปในลักษณะที่ไม่สุภาพ หยาดคาย และเป็นเรื่องต้องห้ามในสังคม ดังนั้น การจะศึกษาเพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ ควรศึกษาถึงความหมายของคำว่า “เพศ” ตามความหมายเชิงวิชาการ กล่าวโดยสรุปความหมายของเพศ หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิง เพศยังเป็นสัญชาติญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะมนุษย์ทุกรูปนามเกิดขึ้นมาพร้อมกับเพศ ครั้งเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ความเจริญเติบโตทางเพศก็เป็นพัฒนาการส่วนหนึ่งของมนุษย์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม “เพศ” จึงมีความหมายรวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งชายและหญิง ความสนใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงจนเกิดลูกหลานที่จะสืบทอดลักษณะทางพันธุกรรมต่อไป ซึ่งสิ่งดังกล่าวนี้ล้วนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อบุคลิกภาพอารมณ์ จิตใจ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ตลอดจนพัฒนาการทางกายของแต่ละบุคคล

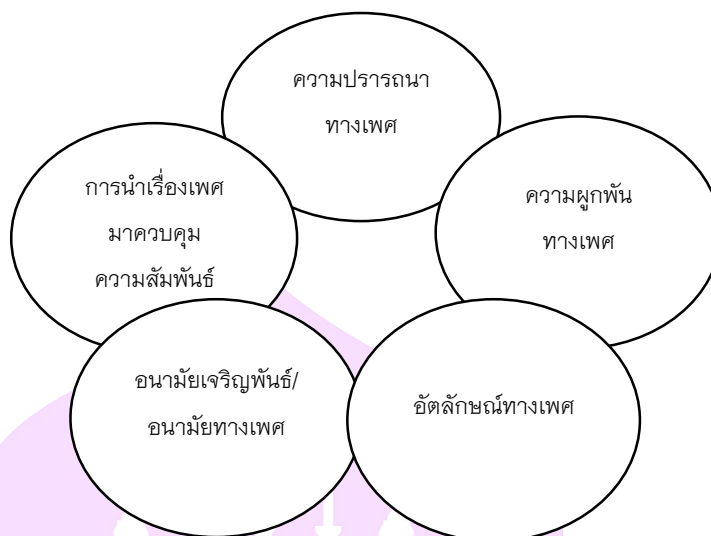
ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมาย เพศ หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าหญิงหรือชาย และสำนักงานราชบัณฑิตยสถาน (2552, สื่อออนไลน์) ให้ความหมายในเชิงสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม เพศ (Sex) หมายถึง ลักษณะทางชีวภาพที่ใช้ในการแบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นแต่ละเพศ ส่วนคำว่า สถานะทางเพศ (Gender) ลักษณะในเชิงสังคมและจิตวิทยาสังคมที่ใช้เป็นพื้นฐานในการแบ่งกลุ่มมนุษย์ว่า “เป็นหญิง” (Feminine) “เป็นชาย” (Masculine) หรือ “เป็นหญิงชาย” (Androgenus) (ซึ่งเป็นลักษณะผสมระหว่างลักษณะเด่นของความเป็นชายและความเป็นหญิง) นักสังคมวิทยาหลายท่านเห็นว่าในทางสังคมวิทยา **สถานะเพศ** ควรใช้กับกรณีที่กำลังถึงระบบการแบ่งแยกประเภทที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อกำหนดว่าใคร “เป็นหญิง” ใคร “เป็นชาย” คำว่า “หญิง (Female)” และ “ชาย (Male)”

ควรใช้สำหรับการแยกข้อแตกต่างทางชีวภาพระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และเด็กหญิงกับเด็กชาย ส่วนคำว่า “เป็นหญิง” “เป็นชาย” ควรสงวนไว้ใช้กับลักษณะการ (traits) ทางพฤติกรรมและนิสัยอารมณ์ (Temperament) ที่สังคมถือว่าเหมาะสมสำหรับแต่ละเพศ ลักษณะเหล่านี้ได้รับการเรียนรู้ผ่านทางกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง

จากการกำหนดความหมายของ “เพศ” และ “เพศสภาพ” สรุปได้ว่า เพศ คือ ลักษณะทางกายภาพของบุคคลที่ถูกกำหนดทางชีวภาพตั้งแต่เกิด มีอยู่สองเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง ซึ่งเพศที่ถูกกำหนดนี้ ส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางเพศให้มีอารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจ ให้รู้ว่าควรปฏิบัติตัวเป็นชาย หรือ เป็นหญิง ทั้งยังรวมไปการมีเพศสัมพันธ์จนสืบทอดทายาทอันเป็นการหน้าที่ของความเป็นเพศชายและเพศหญิง ส่วน เพศสภาพ คือ สิ่งที่เกี่ยวข้องมาจาก เพศ เมื่อบุคคลมีลักษณะทางกายภาพเป็นชาย เป็นหญิง ก็จะถูกสังคมและวัฒนธรรมหล่อหลอม กำหนดบทบาทและคาดหวังให้มีพฤติกรรม บุคลิกภาพ สอดคล้องเหมาะสมกับ สรีระของตน

หากพิจารณาจะเห็นว่า การกำหนดบุคคลด้วย เพศ หรือ เพศสภาพ เป็นการกำหนดจากปัจจัยรูปธรรมที่ปรากฏ ไม่ได้พิจารณาถึงความปรารถนา อันได้แก่ อารมณ์ ความต้องการ ความนิยมที่แท้จริงของบุคคลนั้น ดังนั้น จึงมีการกำหนดคำศัพท์ขึ้นมาอีกหนึ่งคำ คือ คำว่า เพศวิถี ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

นภาพกรณ์ หะวานนท์ (2554, หน้า 23) ได้อธิบายว่า เพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงภาพรวมของบุคคล ซึ่งหมายรวมถึงการตอบคำถามว่า เราคือใคร มีความเชื่ออย่างไร รู้สึกอย่างไร และเราจะตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการพูด การแสดงกริยาท่าทาง การแต่งตัว การแสดงความรู้สึก และรวมตลอดถึงลักษณะความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับบุคคลต่าง ๆ ยังรวมถึง อัตลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งได้อธิบายความซับซ้อนทางเพศวิถีนำเสนอในรูปแบบของวงกลมซ้อนทับกันของมิติต่าง ๆ เรียกว่า วงกรอบเพศวิถี (Circles of sexuality) ประกอบด้วยมิติต่างของเพศวิถี ได้แก่ ความปรารถนาทางเพศ (Sensuality) ความผูกพันทางเพศ (Sexual intimacy) อัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) อนามัยเจริญพันธุ์และอนามัยทางเพศ (Reproductive and Sexual Health) และการนำเรื่องเพศมาควบคุมความสัมพันธ์ (Sexualization) ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพ 8 แสดงวงกรอบเพศวิถี (Sexuality)

จากภาพที่ 8 แสดงวงกรอบเพศวิถีที่ประกอบด้วย 5 วง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศวิถีหมายถึงรวมถึง ความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม ที่เชื่อมโยงกับเพศสภาพ การมีเสน่ห์ดึงดูด การได้รับความรัก และการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในลักษณะของความปรารถนา ความรัก ความผูกพันทางเพศ และรวมถึงกิจกรรมทางเพศ เพศวิทยายังรวมถึงความสุขหรือความพึงพอใจที่บุคคลรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสทางรูป รส กลิ่น เสียง

หลักการยกยอการตา (จันทร์จิรา บุญประเสริฐ, 2554, หน้า 85) เป็นหลักที่วางด้วยกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ระบุในบทนำว่า “มนุษย์ทุกคนเกิดมาโดยอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิต่าง ๆ บรรดาสิทธิมนุษยชนทั้งหมดล้วนมีความเป็นสากล มีความเชื่อมโยงเกี่ยวพันกัน ไม่สามารถแบ่งแยกกันได้ “วิถีทางเพศ” (Sexual Orientation) และอัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) เป็นส่วนสำคัญของศักดิ์ศรีและความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคลและจำต้องไม่เป็นเหตุของการเลือกปฏิบัติหรือการกระทำทารุณกรรม”

ได้มีการให้ความหมายของ “วิถีทางเพศ” เพิ่มเติมไว้ว่า การที่บุคคลหนึ่งรู้สึกดึงดูดสนใจอย่างลุ่มลึกทั้งอารมณ์ ความรักใคร่ และทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศที่เต็มต่าลึกซึ้งกับบุคคลซึ่งมีเพศสภาพ (Gender) ที่แตกต่างไปหรือมีเพศสภาพเดียวกัน หรือมากกว่าหนึ่งเพศสภาพ

พิจารณาได้ว่า “เพศวิถี” คือ ความพึงพอใจของบุคคลที่ไม่ได้ยึดติดกับ “เพศ” หรือ “เพศสภาพ” ของตน เป็นความต้องการภายใน ที่ตอบสนองอารมณ์ ความรู้สึก และมีพฤติกรรม ความรัก การแสดงออกทางเพศ อันได้แก่ความใคร่ ความผูกพัน และความสัมพันธ์

กับบุคคลอื่นตามความพึงพอใจของตน และการที่บุคคลหนึ่งจะมีความรู้สึกประทับใจ สนใจ เสน่หา รัก มีความรู้สึกทางเพศ สามารถมีความสัมพันธ์กับบุคคลซึ่งมีเพศสภาพเดียวกันกับตน หรือแตกต่างกับตนเอง หรือเหมือนกับตนเองก็ได้ ดังนั้น “เพศวิถี” จึงยึดเอาความต้องการภายในของจิตใจเป็นสำคัญ ทำให้เพศ ไม่ได้จำกัดเฉพาะ “เพศหญิง” และ “เพศชาย” เท่านั้น แต่ยังปรากฏเป็น “กะเทย” “ทอม” “เลสเบี้ยน” “ชายรักชาย” “หญิงรักหญิง” “รักสองเพศ” ฯลฯ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้จะเรียกกลุ่มคนที่มีเพศวิถีต่าง ๆ ว่า “กลุ่มบุคคลหลากหลายเพศ” ซึ่งจะนำเสนอในหัวข้อต่อไป

2. แนวคิดความหลากหลายทางเพศ

จากแนวคิดเรื่อง เพศ เพศสภาพ และเพศวิถี ข้างต้นทำให้เข้าใจความหมาย และสร้างความเข้าใจพื้นฐานในการกลายเป็นบุคคลหลากหลายทางเพศ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาวิธีการครองคู่ของตัวละครที่มีความหลากหลายความนิยมทางเพศรสนิยม รวมถึงเพศวิถีของตัวละครเอกที่ปรากฏในนวนิยาย ดังนั้นผู้วิจัย จึงศึกษาถึงความหมาย สาเหตุและความสัมพันธ์และวิถีชีวิตของคนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายความหลากหลายทางเพศ

คำศัพท์ “ความหลากหลายทางเพศ” ถูกกำหนดขึ้นเพื่อแสดงตัวตนของคนที่มี “เพศวิถี” แตกต่างจาก “เพศ” และ “เพศสภาพ” ที่กำหนดด้วยสรีระและความคาดหวังของสังคม คำว่า “ความหลากหลายทางเพศ” ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2556, หน้า 29) อธิบายว่า เป็นคำใหม่ที่วงวิชาการและกลุ่มคนทำงานด้านสิทธิของเกย์ กะเทย ทอม ดี ในสังคมไทยนำมาใช้เพื่อที่จะอธิบายกับสังคมว่าเราไม่ได้มีแค่ผู้หญิงผู้ชายเท่านั้น แต่ยังมีเพศอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคม จากการกำหนดคำศัพท์ดังกล่าว ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า นอกจากเป็นการแสดงตัวตนแล้ว ยังเป็นการโต้แย้งการกำหนดคำเรียกกลุ่มคนที่มีเพศวิถีต่างจากเพศสภาพของตนตามหลักทางวิทยาศาสตร์ ที่ระบุว่ากลุ่มคนดังกล่าว คือ พวกที่มีความผิดปกติของบุคลิกภาพ หรือความเบี่ยงเบนทางเพศ (ทิพย์สิริ กาญจนวาลี, 2557, หน้า 270) และเรียกกลุ่มเหล่านี้ว่า “รักร่วมเพศ” หรือ “ลักเพศ” โดยมองว่าเป็นความผิดปกติ ดังนั้นคำศัพท์ “ความหลากหลายทางเพศ” จึงเป็นการโต้แย้งว่า ความพึงพอใจทางเพศที่ไม่ตรงกับบุคลิกทางเพศของตนไม่ใช่ความผิดปกติ แต่เป็นความหลากหลายที่เกิดขึ้นในสังคม

ความหลากหลายทางเพศ ได้มีผู้กำหนดคำศัพท์เพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมตัวตน อารมณ์ความปรารถนาทางเพศ โดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (2556, หน้า 9-12) กำหนดเพศหลากหลายที่ปรากฏในสังคม ดังนี้

คนรักสองเพศ (Bisexual) คนที่สามารถแสดงอารมณ์ปรารถนาทางเพศได้ทั้งกับคนเพศเดียวกันและคนต่างเพศ

การข้ามเพศภาวะ (Cross-Gender) การแสดงเพศภาวะหญิงหรือชายที่ตรงข้ามหรือไม่สอดคล้องกับเพศสรีระ

คนที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิง (Effeminacy) การแสดงพฤติกรรม ท่าทาง อารมณ์แบบผู้หญิง

เกย์ (Gay) เพศชายที่นิยามตัวเองว่ารัก ชอบ เล่นหาเพศเดียวกัน

คนรักต่างเพศ (Heterosexuality) บุคคลที่มีอารมณ์ปรารถนาทางเพศต่อคนที่ เป็นเพศตรงข้าม

คนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) บุคคลที่มีอารมณ์ความปรารถนาทางเพศต่อคนที่มีเพศเดียวกัน

เลสเบี้ยน (Lesbian) ผู้หญิงที่นิยามตัวเองว่ารักชอบและเล่นหาคนเพศเดียวกัน

ทอมบอย (Tomboy) เด็กผู้หญิงที่แสดงพฤติกรรม ท่าทางและบุคลิกภาพลักษณะเหมือนเด็กผู้ชาย

คนข้ามเพศ (Transgender) บุคคลที่มีสำนึกที่จะแสดงบทบาทและเพศภาวะตรงข้ามกับเพศสรีระของตนเอง

คนแปลงเพศ (Transsexual) บุคคลที่เปลี่ยนเพศสรีระ/เพศกำเนิดจากเพศหนึ่งไปเป็นอีกเพศหนึ่ง

กฤษฎา อาชวกุล (2560, สื่อออนไลน์) ได้อธิบายคำศัพท์ “ความหลากหลายทางเพศ” ว่าเป็นคำที่ใช้เป็นชื่อเครือข่ายคนทำงานเกี่ยวกับสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน หมายรวมถึงผู้ที่มีเพศวิถีทางเลือกทุกแบบ ไม่ว่าจะเป็น ชายรักชาย หญิงรักหญิง เกย์คิง เกย์ควีน ควิง ทอม ดี กะเทย สาวประเพศสอง คนข้ามเพศ ตู๊ด แต้บ และ ฯลฯ และภายหลังเปลี่ยนมาใช้คำว่า “กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ”

นอกจากนั้นในสื่อสังคมออนไลน์ กำหนดคำศัพท์เรียกคนที่มีความหลากหลายทางเพศ จำแนกได้เป็น 18 ประเภท (โฆษิต ทิพย์เทียมพงษ์, 2560, สื่อออนไลน์) ดังนี้

2.1.1 **ผู้ชาย** เพศชายทั่วไปที่ชอบผู้หญิง

2.1.2 **ผู้หญิง** เพศหญิงทั่วไปชอบผู้ชาย

2.1.3 **ทอม** ผู้หญิงที่ทำทางแบบผู้ชาย และชอบผู้หญิงหรือดี

2.1.4 **ดี** ผู้หญิงที่มีทำทางแบบผู้หญิงทั่วไป ชอบทอมหรือชอบผู้หญิงด้วยกัน

2.1.5 **ทอมเกย์** ทอมที่ชอบผู้หญิงก็ได้ ทอมหรือดีก็ได้

- 2.1.6 **ทอมเกย์คิง** ทอมที่ชอบทอมด้วยตัวเอง
- 2.1.7 **ไบ** รักร่วมสองเพศ (ไบเซ็กชวล)
- 2.1.8 **ไบธ** ผู้ชายที่คบได้ทั้งหญิง เกย์คิง เกย์ควีน ยกเว้นสาวประเภทสอง
- 2.1.9 **เกย์ควีน** ผู้ชายที่ชอบผู้ชายโดยเป็นฝ่ายรับการกระทำ
- 2.1.10 **เกย์คิง** ผู้ชายที่มีลักษณะเป็นผู้ชายและชอบเกย์ควีน
- 2.1.11 **ทอมเกย์ทเวย์** ทอมที่เป็นได้ทั้งทอมเกย์คิงและทอมเกย์ควีน
- 2.1.12 **ทอมเกย์ควีน** ทอมที่มีลักษณะแบบผู้หญิงและชอบทอม
- 2.1.13 **เลสเบียน** ผู้หญิงที่ชอบผู้หญิง
- 2.1.14 **กะเทย** ผู้ชายที่อยากเป็นผู้หญิง มีท่าทางกระตุงกระต้าง
- 2.1.15 **อดัม** ผู้ชายที่ชอบทอม
- 2.1.16 **แองจี้** สาวประเภทสองที่ชอบทอม
- 2.1.17 **เซอร์รี** ผู้หญิงที่ชอบเกย์และสาวประเภทสอง
- 2.1.18 **สามย่าน** ผู้หญิงที่คบได้ทั้งทอม เลสเบียน และผู้หญิง

จากการกำหนดความหมายของ “ความหลากหลายทางเพศ” ของกลุ่มบุคคลที่มีความพึงพอใจในเพศวิถีแห่งตน เป็นการแสดงตัวตนและตอบโต้ความคิดที่ว่า กลุ่มคนหลากหลายเพศเป็นคนผิดปกติและเบี่ยงเบน โดยพยายามคิดคำศัพท์เพื่อสร้างความเข้าใจในความชอบ ความพึงพอใจ กับความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีได้อย่างหลากหลายว่าเป็นเรื่องปกติของความปรารถนาทางอารมณ์ และต้องการใช้ชีวิตของตนตามความพึงพอใจนั้นได้อย่างปกติสุขในสังคม การนิยามความหมาย หรือการคิดคำศัพท์อธิบายความเป็นตัวตนดังกล่าว ทำให้เห็นว่าสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความหลากหลายทางเพศ การกำหนดเพศด้วยสรีระเพียงอย่างเดียวย่อมทำให้เกิดความคับแคบในความคิด ส่งผลไปสู่การต่อต้าน การยอมรับบุคคลหลากหลายทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม และส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและสิทธิต่าง ๆ ของบุคคลกลุ่มดังกล่าวในที่สุด

2.2 สาเหตุของความหลากหลายทางเพศ

การกลายเป็นบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศตามวิถีที่ตนปรารถนานั้น ได้มีศาสตร์ต่าง ๆ พยายามอธิบายไว้ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2550, หน้า 142-145) เรียกว่า “ภาวะเบี่ยงเบนเพศ” เกิดจากสาเหตุสำคัญ 6 ประการ สรุปดังนี้

ประการแรก เชื่อว่าเป็น พันธุกรรม ซึ่งหมายความว่า หากญาติฝ่ายพ่อหรือแม่มีคนในครอบครัวเป็นหญิงแล้วรู้สึกคล้ายชาย ส่วนผู้เป็นชายแล้วรู้สึกอยากเป็นหญิง ย่อมมี

โอกาสที่ลูกหลานคนต่อมาจะมีภาวะเบี่ยงเบนทางเพศไปด้วย ถ้าเป็นลูกแฝดพบว่าถ้าแฝดคนใดคนหนึ่งเบี่ยงเพศอีกคนหนึ่งจะเบี่ยงด้วย

ประการที่สอง เชื่อว่าเกิดจากการซัปเดตว์แบบ นักจิตวิทยาอธิบายว่า เด็กหญิงที่จะกลายเป็นชาย หรือ tomboy นั้น มีสาเหตุจากการเห็นแบบหรือตัวอย่างมาตั้งแต่เยาว์วัย แล้วเป็นตามโดยเฉพาะเด็กปฐมวัย 6 ขวบแรกจะสนใจมาก ส่วนเด็กชายจะกลายเป็นหญิงได้ ขึ้นอยู่กับครอบครัวให้การส่งเสริม โอกาสที่จะเป็นหญิงหรือทำตัวเป็นหญิงจะมีมากขึ้น

ในประเด็น จิตวิทยา ผู้วิจัยขออธิบายเพิ่มเติมตามทฤษฎีพัฒนาของพรอยด์ ที่ทำให้กลายเป็นวิธีของคนรักเพศเดียวกัน โดยบุคคลที่จะเติบโตมีความพึงใจไม่ตรงตามเพศสภาพ มักจะเกิดในพัฒนาการขั้นอวัยวะสืบพันธุ์ อยู่ในช่วง 3-5 ปี ในช่วงนี้เด็กจะสนใจลูกคล้าอวัยวะเพศของตนเอง ระยะนี้เด็กจะรักพ่อแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง โดยเด็กชายจะรักแม่และมีพ่อเป็นคู่แข่งกับตน เรียกว่า ปมออดิปัส ในขณะที่เด็กหญิงจะรักพ่อและรู้สึกว่าแม่เป็นคู่แข่ง เรียกว่า ปมอิเล็คตรา ทำให้เด็กพยายามเลียนแบบพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน ทั้งนี้เพื่อให้พ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนมารัก (วิไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ, 2549, หน้า 72) หากเกิดความล้มเหลวในขั้นพัฒนาการทางดังกล่าว เช่น เด็กชายยึดติดกับแม่มากเกินไป ก็จะเลียนแบบแม่หรือทำตนเองให้กลายเป็นบุคคลคลิกแบบแม่ และส่งผลให้กลายเป็นบุคคลที่ปรารถนาในการมีความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน

ประการที่สาม เชื่อว่ามาจากการสนับสนุนทางอ้อม พ่อแม่ที่อยากได้ลูกเพศหนึ่ง แต่พอคลอดมากลายเป็นอีกเพศหนึ่ง จึงถูกเลี้ยงดูส่งเสริม สนับสนุนให้ลูกมีความสนใจเพศตรงข้ามกับธรรมชาติจริงของตน ทำให้เด็กฝั่งรูปแบบความเป็นเพศที่ถูกสร้างเสริมนับว่าเป็นปัจจัยทางจิต

ประการที่สี่ เชื่อว่าการเบี่ยงเบนทางเพศเป็นปัจจัยสังคม ซึ่งหมายถึง การยอมรับทางสังคม ปัจจุบันการเบี่ยงเบนทางเพศสามารถเปิดเผยได้เป็นที่ยอมรับของสังคม และหากครอบครัวยอมรับก็จะแสดงออกภาวะทางเพศตรงข้ามจะสมบูรณ์

ประการที่ห้า เชื่อว่าเกิดจากปัจจัยทางฮอร์โมน ที่ฮอร์โมนเพศที่มีผลต่อพัฒนาการทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะเทสโทสเตอโรน จะมีแรงกระตุ้นทั้งชายหญิง ทำให้มีพฤติกรรมเพศตรงข้ามกับที่เป็นจริง

ประการที่หก เชื่อว่ายังไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริงว่าทำไมคนจึงเป็นบุคคลหลากหลายเพศ อาจเกิดจากเด็กยอมรับและประทับใจเพศตรงข้ามมาตั้งแต่เด็กแล้วอยากเป็น จึงเกิดเป็นภาวะเบี่ยงเบน

สาเหตุส่วนใหญ่เชื่อว่า การกลายเป็นบุคคลหลากหลายเพศเกิดจากหลักทางเพศชีววิทยาและการเลี้ยงดูในวัยเด็ก ทำให้บุคคลนั้นมีการแสดงออกลักษณะต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับเพศสภาพของตน ตามที่สังคมได้แบ่งเพศออกเป็นสองเพศ คือ เพศชาย กับ เพศหญิง กำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย กิริยา การแสดงออก ฯลฯ ให้เหมาะสมกับความเป็นหญิงชายตามเพศสภาพของตน ทำให้บุคคลที่มีความปรารถนา ความพึงพอใจ ความต้องการ หรือความสุขทางเพศไม่สอดคล้องกับเพศสภาพกลายเป็นกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ

2.3 ความสัมพันธ์และวิถีชีวิตของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

ความสัมพันธ์ของคนรักร่วมเพศ ในสถานะเพื่อน คนรักหรือคู่นอน ในอดีตนั้นมักจะปกปิด เพราะสังคมยังไม่ยอมรับ แต่ในปัจจุบันเราจะพบว่า กลุ่มบุคคลหลากหลายเพศมีการเปิดเผยตัวตนมากขึ้น สังคมรับรู้การมีตัวตนของบุคคลดังกล่าว แม้จะเป็นการเปิดใจรับแบบมีเงื่อนไข เช่น ต้องเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จอาชีพ มีการศึกษา หรือ เป็นบุคคลที่อยู่ในชนชั้นสูง การรับรู้ของสังคมและยอมรับอย่างมีเงื่อนไขนี้ ส่งผลให้บุคคลหลากหลายเพศเปิดเผยความสัมพันธ์มากขึ้น รัจรี นพเกตุ (2542, หน้า 93) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ แบ่งความสัมพันธ์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 คู่ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ประเภทนี้จะยึดมั่นกับคู่ของตนซึ่งมีเพียงคนเดียว และมีความสุขกับพฤติกรรมทางเพศของตน ความสัมพันธ์แบบนี้จะมีปัญหาน้อยที่สุด

2.3.2 คู่ที่มีความสัมพันธ์แบบเปิด ประเภทนี้จะมีคู่นอนที่แน่นอน 1 คน แต่จะแสวงหาคู่ข้างนอกบ้าง มีความสุขกับพฤติกรรมทางเพศของตน แต่จะปรับตัวได้น้อยกว่าประเภทที่ 1

2.3.3 พวกฝึกไฝ่หน้าที่ พวกนี้เป็นประเภทคนโสด ชอบสนุกสนานในกลุ่มคู่นอนของตน ชอบสังคม รื่นรมย์กับชีวิตที่อิสระเสรี ไม่เคยเสียใจกับการเป็นคนรักร่วมเพศ ต่อสู้ในเรื่องสิทธิ และเสรีภาพของพวกตน

2.3.4 การทำหน้าที่ผิดปกติ ประเภทนี้ประกอบกิจกรรมทางเพศมาก แต่ไม่ค่อยจะมีความสุขกับความเป็นคนรักร่วมเพศของตนและมักจะมีปัญหา ชอบอยู่คนเดียว วิตกกังวล และยากที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับใคร

ลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำไปประยุกต์กับข้อมูล ความสัมพันธ์ และ รูปแบบความรักที่ได้ทำการศึกษารวบรวมไว้ในหัวข้อข้างต้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาแนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรัก และวิถีชีวิตของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศ พบว่า มีงานวิจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาครั้งนี้จากผู้วิจัยหลายท่าน อาทิ ปกครอง บุญ-หลง (2554); รชยา บุญภิบาล (2552); พรชัย ปานอ่อน (2558); อนุช คำทอง (2546)

งานวิจัยที่ทำการศึกษาอัตลักษณ์ชายรักชายของ ปกครอง บุญ-หลง (2554) เรื่อง **อัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายในอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย** มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ชายรักชายในอัตชีวประวัติและบทละครร่วมสมัย เป็นการศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบอัตลักษณ์ตัวละครชายรักชายในตัวตนบันทึกความทรงจำที่ตีพิมพ์ในช่วงทศวรรษ พ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2551 และตัวบทละครชายที่แต่งในช่วงปลายทศวรรษ พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2551 โดยศึกษาตัวบทละครที่ตีพิมพ์เพื่อจำหน่ายในท้องตลาดและตัวบทที่แต่งไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ศึกษาองค์ประกอบในบันทึกความทรงจำที่นำมาวิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ชายรักชาย ได้แก่ ปกและภาพประกอบ คำนำ และประเด็นเนื้อหาอันว่าด้วยเรื่องตัวตนทางเพศ ความรัก-ความสัมพันธ์ และอาชีพ จากบทละครที่ศึกษาพบว่าอัตลักษณ์ชายรักชายสร้างจากบริบทการวิพากษ์ อคติ หรือแบบแผนของสังคม ด้วยประเด็นเนื้อหาและกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาตามที่ปรากฏในเรื่องเล่าในตัวบทละคร โดยใช้สุนทรียะแบบแคมป์ (การแสดงตัวตน การแสดงออกมากกว่าธรรมชาติ) เป็นกลวิธีสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์

เนื้อหาของบันทึกความทรงจำและบทละครมอบโอกาสสำหรับชายรักชายในการนำเสนอเรื่องเล่า ประเด็นเนื้อหาในบันทึกความทรงจำจะมีกระบวนการและมีรายละเอียด ทั้งนี้เพราะรูปแบบการประพันธ์ที่ใช้ในการเขียนเชิงพรรณนา ส่วนเรื่องเล่าในบทละครมีขอบข่ายในการนำเสนออยู่ในกระแสร่วมสมัยของสังคม เพราะการสวมบทบาทของตัวละครในการแสดงต้องอยู่ในเวลาของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ ชายรักชายยังใช้เรื่องเล่าทั้งสองรูปแบบงานประพันธ์เป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์ตัวตน เครื่องมือแสวงหาแนวร่วมทางสังคม แห่ลงเยียวยาความทุกข์ตรม และแหล่งบำบัดความรู้สึกอีกด้วย

ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ความรัก ความสัมพันธ์ของชายรักชาย ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบความรักที่ปรากฏในความสัมพันธ์ของชายรักชาย แบบหนึ่ง คือ ความรักตามแบบแผนโรแมนซ์ (romance) ความรักแบบนี้ให้คุณค่าและความสำคัญต่อความรัก เป็นรักต่างเพศ อันเป็นแบบแผนหลักทางเพศ โดยเรื่องเล่าชายรักชายในงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่ามีการยึดถือความรัก-ความสัมพันธ์ตามแบบแผนดังกล่าว พบในบันทึกความทรงจำ เรื่อง แม่ครับ

ผมเป็นเกย์ ฉันแต่งงานแล้วค่ะ ความในใจของผู้ชายแอบแมน น้ำตานางฟ้า กระเทียมไร่เทียมทาน และลาภก่อนที่รัก ที่ให้แนวคิดรูปแบบการใช้ชีวิตคู่ตามแบบชาย หญิง ทั่วไป ยึดมั่นในความรัก และต้องการครองคู่แบบไม่ผันแปรเป็นอื่น หรือมีความหวังต่อการใช้ชีวิตแบบผัวเดียวเมียเดียว โดยมองข้ามความเป็นเพศสถานะหรือเพศวิถีของตน

งานวิจัยของ รชยา บุญภิบาล (2552) เรื่อง **การสื่อสารความหลากหลายทางเพศวิถี: วาทกรรมชายรักชายในละครเวทีไทยร่วมสมัย** ได้ทำการศึกษาอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตชายรักชายในละครเวทีร่วมสมัย ตั้งแต่ พ.ศ. 2528 ถึง พ.ศ. 2551 โดยทำการวิเคราะห์ ตัวบทละครจาก 4 เรื่อง ผลการศึกษา พบว่า วาทกรรมชายรักชายในบทละครไทยร่วมสมัย ถูกสื่อสารผ่านองค์ประกอบทางการละคร คือ ประเภทและวิธีการนำเสนอบทละคร แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ลักษณะของตัวละคร ภาษา การแต่งกาย ฉากและพื้นที่ รวมทั้งเพลงและดนตรี ประกอบ โดยวาทกรรมชายรักชายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมในช่วงเวลาที่ละครถูกสร้างขึ้น

อัตลักษณ์ของตัวละครชายรักชาย ในปี พ.ศ. 2528 มีเพศสภาพเป็นชายที่มีเพศวิถีหลากหลายและเลื่อนไปมา มักปกปิดตัวตน เนื่องจากถูกบีบคั้น กดดันจากสังคมและบุคคลในครอบครัว ในงานวิจัยชิ้นนี้ยังได้วิเคราะห์ถึงประเด็น ความรักและการใช้ชีวิตคู่ของตัวละคร พบว่า ตัวละครในยุคแรก ๆ มักจะผิดหวังในความรัก น้อยคนนักที่จะสมหวังกับชีวิตคู่แบบชายรักชาย โดยปัจจัยสำคัญ คือ การยอมรับจากครอบครัวและสังคมแวดล้อม ในขณะที่ตัวละครยุคหลัง มีการเปิดเผยมากยิ่งขึ้น แต่ปัญหาคู่รักชายรักชาย ก็คือ ความไม่ซื่อสัตย์ ชอบเปลี่ยนคู่ อย่างไรก็ตาม ตัวละครในยุคหลังก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตรักไม่ได้แตกต่างจากหญิงชายทั่วไป ส่วนประเด็นความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม วาทกรรมที่ละครทั้ง 4 เรื่อง ต้องการสื่อสาร คือ ตัวละครชายรักชาย ก็เปรียบเสมือนปุถุชนทั่วไป แต่ละคนก็เป็นปัจเจกบุคคลที่มีทางเลือกในการใช้ชีวิตเฉพาะของตน ซึ่งก็ต้องการความรัก ความจริงใจ และความเข้าใจจากบุคคลรอบข้าง ทั้งที่เป็นคนในครอบครัว คนรัก กลุ่มเพื่อน และสังคมแวดล้อมไม่แตกต่างจากชายหญิงทั่วไป งานวิจัยชิ้นนี้เป็นเครื่องสะท้อนว่า กลุ่มคนหลากหลายทางเพศต้องการแสดงตัวตนและต้องการการยอมรับจากสังคม เพื่อใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขตามเพศวิถีแห่งตน

นอกจากนั้นยังพบงานวิจัยที่ทำการศึกษากฎหมายและการกำหนดนโยบาย การจดทะเบียนสมรสของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศ โดยงานวิจัยของ อนุช คำทอง (2546) เรื่อง **การสมรสของรักร่วมเพศ** ผู้วิจัยมองว่าความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ชีวิตคู่ของบุคคลเพศเดียวกันเกิดขึ้น แต่ไม่ได้รับการยอมรับทางกฎหมาย ปัญหาที่ตามมา คือ พวกรักร่วมเพศไม่มีสิทธิหน้าที่ระหว่างกันตามกฎหมาย และไม่ได้รับความคุ้มครองสิทธิ

ในการอยู่ร่วมกัน ผู้วิจัยจึงตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาความหมายของการสมรส และทำความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงความหมายของการสมรส ทั้งศึกษาความเป็นมา และลักษณะของพวกรักร่วมเพศเพื่อเข้าใจกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ถูกต้อง

ผลการศึกษา พบว่า พวกรักร่วมเพศแม้จะอยู่กินกันฉันสามีภรรยาที่ไม่มีสิทธิสมรสกันได้ตามกฎหมาย จึงขาดสิทธิ หน้าที่ หรือผลประโยชน์ที่คู่สมรสพึงมีในระหว่างกัน ในต่างประเทศได้พิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงในสังคมดังกล่าวและยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ส่งผลให้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาให้สิทธิในการอยู่ร่วมกันของพวกรักร่วมเพศ ได้รับความคุ้มครองเสมือนคู่สมรสพึงมี เพราะเล็งเห็นว่าคุณค่าของความรักกลุ่มรักร่วมเพศ เท่าเทียมกับพวกรักร่วมเพศ นอกจากนี้รูปแบบการอยู่ร่วมกันมีหลายรูปแบบ และรูปแบบของกลุ่มดังกล่าวก็เป็นเพียงหนึ่งรูปแบบเท่านั้น แต่ในประเทศไทยกฎหมายเพื่อรับรองสิทธิในการอยู่ร่วมกันของพวกรักร่วมเพศยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงเกิดความไม่เท่าเทียม ไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ทั้งที่กลุ่มดังกล่าวก็ต้องการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาทั่วไป ผู้เขียนจึงได้ศึกษากฎหมายต่างประเทศในแนวคิด วิธีการและรูปแบบการรับรอง และได้เสนอให้กฎหมายไทย มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาใหม่ โดยมีหลักการสำคัญ คือ ให้สิทธิพวกรักร่วมเพศที่ต้องการอยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยาให้ได้รับการรับรองตามกฎหมายเสมือนคู่สมรสทั่วไป และผู้วิจัยยังได้ร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการรับรองสิทธิของพวกรักร่วมเพศในการอยู่ร่วมกัน

ต่อมาได้มีผู้ศึกษาวิวัฒนาการของกฎหมายในการสมรสของกลุ่มรักร่วมเพศ พรชัย ปานอ่อน (2558) ได้ทำการศึกษา **การกำหนดนโยบายการจดทะเบียนคู่ชีวิตในประเทศไทย** มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาพัฒนาการ และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดนโยบายการจดทะเบียนคู่ชีวิตในประเทศไทย ตลอดจนศึกษาบทบาทของตัวแสดงที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจดทะเบียนคู่ชีวิต

ผลการศึกษาของ พรชัย ปานอ่อน พบว่า ด้านพัฒนาการของการกำหนดการจดทะเบียนคู่ชีวิตในประเทศไทย เริ่มต้นขึ้นจากความต้องการใช้สิทธิในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวของคู่รักเพศเดียวกัน และปัญหาการขาดสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และจากการถูกปฏิเสธในการขอจดทะเบียนสมรสของคู่รักเพศเดียวกันคู่หนึ่ง จึงได้ไปร้องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของรัฐบาล จนเป็นที่มาของการนำไปสู่การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจดทะเบียนคู่ชีวิต ขึ้นในที่สุด แต่ด้วยเกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในประเทศ จนเกิดรัฐบาลที่ไม่ได้มาจาก

การเลือกตั้ง ทำให้การกำหนดนโยบายการจดทะเบียนคู่ชีวิตมีความล่าช้าออกไปนั้น หมายถึงนโยบายไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในขณะนี้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรัก การใช้ชีวิตคู่ และวิถีการใช้ชีวิตของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศ พบว่า กลุ่มบุคคลหลากหลายเพศมีความต้องการที่จะมีชีวิตในสังคมเสมือนคนธรรมดาทั่วไป นอกจากต้องการการยอมรับความเป็นตัวตัวจากครอบครัว และสังคมแวดล้อมแล้ว ยังต้องการการได้รับสิทธิด้านต่าง ๆ เพื่อความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย เพราะถือว่าเป็นบุคคลหนึ่งในสังคมที่ย่อมได้รับการคุ้มครองสิทธิเสมอกัน แต่งานวิจัยต่าง ๆ ที่ทำการศึกษ พบแต่เพียงต้นเหตุ หรือผลของปัญหา ในรูปแบบการใช้ชีวิตด้านต่าง ๆ เท่านั้น ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ทำการเชื่อมโยงรูปแบบการครองคู่ หรือการใช้ชีวิตคู่ ความสัมพันธ์ ความรักของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศ ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาที่จะทำการศึกษาแนวคิดการครองคู่ตั้งแต่จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ การดำเนินความสัมพันธ์ ความรัก รูปแบบ ความเป็นไป วิธีแก้ปัญหาในการครองคู่ ตลอดจนผลของการครองคู่ เพื่อเปิดมุมมองแนวคิดและวิธีการที่ผู้เขียนนวนิยายนำเสนอถึงวิธีการใช้ชีวิตคู่ รวมถึงวิถีชีวิตของตัวละครหลากหลายเพศในนวนิยายให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาทฤษฎีประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทฤษฎีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครที่ปรากฏตัวละครในนวนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีรสนิยมชอบหรือถูกใจในเพศเดียวกัน ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามประเด็น ต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปและอภิปรายผล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง **ทฤษฎีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส** ผู้วิจัยได้ใช้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มของสำนักพิมพ์แจ่มใส ในช่วง พ.ศ. 2558–2562 โดยนวนิยายวายเป็นกลุ่มตัวอย่างมีเนื้อหาเล่าถึงความสัมพันธ์และการครองคู่ของตัวละครจำนวน 15 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลเบื้องต้นและเรื่องย่อ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลนวนิยายที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลในการวิจัยนี้เป็นการกล่าวถึงข้อมูลเบื้องต้น บทบาทตัวละครเอกและเรื่องย่อของนวนิยายที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 เรื่อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านบทวิเคราะห์ของงานวิจัยตามรายละเอียดดังนี้

1.1 สู่กลางใจ

1.1.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย –west– (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2559

1.1.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ แซค บทบาท พระเอก นิทานหรือชาม บทบาท นายเอก

1.1.3 เรื่องย่อ นวนิยายเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร แซค ตากล้องหนุ่ม และนิธานหรือชาม นายแบบผู้มีความพร้อมทั้งรูปร่างหน้าตาและทรัพย์สินแต่มีชีวิตที่โดดเดี่ยว และต้องใช้ชีวิตอยู่ในความลับเพราะบิดาเป็นนักการเมืองผู้มีชื่อเสียงในสังคม มารดามีศักดิ์เป็น ภรรยาของนิธาน จึงเติบโตมาจากการเลี้ยงดูของมารดาที่กำหนดกรอบและใช้ชีวิตตาม ความคาดหวังของมารดา ทำให้ นิธาน ปิดกั้นตนเองจากสังคมภายนอก จนมาพบ แซค ที่รู้จัก และเริ่มต้นความสัมพันธ์จากการทำงาน ด้วยความที่ นิธาน มีลักษณะกายภาพแบบ ยูนิเซ็กซ์ คือ เป็นเพศก้ำกึ่งระหว่างชายกับหญิง และด้วยลักษณะทางจิตที่ไม่ยอมเปิดใจสานสัมพันธ์กับ คนทั่วไป ทำให้ แซค สนใจและรู้สึกทำทนายจึงพยายามเข้ามาสานสัมพันธ์

จากการเติบโตของ นิธาน ที่ต้องปิดบังชีวิตครอบครัวจากบุคคลภายนอก ทำให้ นิธาน โหยหาความรักและพยายามเรียกร้องความสนใจจากบิดา เมื่อ แซค พยายามเข้ามา สานสัมพันธ์ จึงใช้ แซค เป็นเครื่องมือเพื่อให้บิดารู้สึกไม่พอใจที่ตนมีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน แต่เมื่อได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก แซค นิธานจึงรู้สึกว่าได้รับการเติมเต็มปมทางใจที่ถูกทอดทิ้ง จากบิดาในวัยเด็ก รู้สึกว่าตนเองเป็นคนสำคัญและเปิดรับ แซค เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ในสถานะคนรักและร่วมกันต่อสู้แก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตแบบคู่สัมพันธ์

1.2 Candy

1.2.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย -west- (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2559

1.2.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ แคน บทบาท พระเอก ว่าน บทบาท นายเอก

1.2.3 เรื่องย่อ เล่าถึงชีวิตของนักศึกษาชาย ว่าน และ แคน ที่พัฒนามาเป็นคนรัก โดย ว่าน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นเด็กผู้ชายที่ไม่มีความจริงจังทั้งเรื่องการเรียนรู้และการใช้ชีวิตทั่วไป จนพบ แคน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้มีรูปร่าง บุคลิกหน้าตาดี มีความสามารถรอบด้าน ด้วยว่า แคน มีปมในใจเรื่องครอบครัว คิดว่าตนเองไม่เป็นที่ต้องการของมารดาและเติบโตมากับบิดาที่ไม่ แสดงความรัก รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญ ทำให้พัฒนาตนเองให้เป็นคนมีความสามารถ เพื่อเรียกร้องความสนใจจากบิดา เมื่อ ว่าน รู้จัก แคน จึงรู้สึกประทับใจและยึดเป็นต้นแบบ ในการใช้ชีวิต พยายามเข้าไปสนิทสนมเพื่อให้ แคน ช่วยเหลือเรื่องการเรียน จนในที่สุดทั้งคู่ ก็ได้มาอยู่ร่วมกันในคอนโดมิเนียมของแคน

ตัวละคร แคน ผู้มีพฤติกรรมเป็นเกย์คิง เมื่อได้ทำความรู้จัก ว่าน จึงเกิด ความพึงพอใจอยากสานสัมพันธ์แบบคนรัก แต่ด้วยความที่ ว่าน ยืนยันว่าตนเองเป็นผู้ชายแท้ ๆ ทำให้ แคน วางความสัมพันธ์ไว้ในฐานะพี่น้องและพยายามถอยออกจากความสัมพันธ์นั้น แต่ได้อยู่ใกล้ชิดได้เรียนรู้นิสัยของกันและกัน ทั้งได้รับการดูแลเอาใจใส่ทำให้ ว่าน เกิดความลับสน

ในรสนิยมทางเพศของตน กอปรกับ แคน เริ่มถอยห่างจากความสัมพันธ์เพราะคิดว่า ว่าน คงเปลี่ยนมาชอบเพศเดียวกันไม่ได้ ทำให้ ว่าน ยอมรับรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตนเอง และเริ่มต้นสานสัมพันธ์กับแคนในสถานะคนรัก ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือ แก้อไข จุดบกพร่องและส่งเสริมพัฒนาชีวิตของกันและกันให้ดีขึ้น จนสุดท้ายตัวละครได้ใช้ชีวิต ในรูปแบบครอบครัวที่มั่นคงร่วมกัน

1.3 เล่นเพื่อน

1.3.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย kamsaii (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2559

1.3.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ จ๊อบ บทบาท พระเอก เตียบ บทบาท นายเอก

1.3.3 เรื่องย่อ เรื่องราวของ ตัวละคร เตียบ ที่แอบชอบ จ๊อบ เพื่อนสนิทตั้งแต่ สมัยมัธยม ได้ตัดสินใจบอกความรู้สึกที่มีให้ แต่ได้รับการปฏิเสธกลับมาว่า “กูเป็นผู้ชาย และกูไม่เคยชอบผู้ชาย...กูไม่ได้เป็นเกย์ และคงไม่มีทางชอบผู้ชาย” (Kamsaii, 2559, หน้า 7) การผิดหวังครั้งนั้นได้สร้างปมทางใจให้ เตียบ และกลายเป็นปมฝังใจในเรื่องรสนิยมทางเพศที่ จ๊อบ ไม่สามารถชอบเพศเดียวกันได้ ทำให้ เตียบ ถอยความสัมพันธ์และรักษาระยะห่าง แต่ยังคง กลับมาเป็นเพื่อนเหมือนเดิมแม้ภายในใจจะยังรู้สึกชอบอยู่ ด้วยคิดว่า การเป็นเพื่อนอาจเป็น สถานะที่ยั่งยืนกว่าการเป็นแฟนเพราะเพื่อนไม่สามารถเลิกกันได้

เมื่อ จ๊อบ ปฏิเสธ เตียบ ไปแล้วเพราะตนเป็นผู้ชายที่มีรสนิยมชอบผู้หญิงและคิดว่า อีกฝ่ายคือเพื่อนสนิท แต่ก็ยังคงดูแล ใส่ใจและทำดีกับ เตียบ เหมือนเดิมทำให้อีกฝ่ายคิดว่าตนยัง มีความหวังแต่แท้จริงแล้ว จ๊อบ ไม่สามารถเปลี่ยนรสนิยมได้ ทำให้ เตียบ เริ่มถอยความสัมพันธ์ และเปิดใจเริ่มความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ด้วยเหตุนี้ จ๊อบ จึงเข้าใจความรู้สึกภายในใจตนเอง ที่มีต่อเตียบ ที่มีให้กันเกินสถานะเพื่อนเพราะทั้งคู่มีความผูกพันกันมานาน ทั้งยังกลัวสูญเสีย เขาจึงเริ่มพยายามกลับมาสานสัมพันธ์แบบคนรัก ทำให้ เตียบ ลองเปิดใจให้กับ จ๊อบ อีกครั้ง แต่ก็ยังคงลัษสนในรสนิยมทางเพศของอีกฝ่าย แต่ด้วยความใกล้ชิด ความผูกพัน และความพยายามเอาใจใส่ดูแลของ จ๊อบ ทำให้ทั้งคู่ดำเนินความสัมพันธ์และใช้ชีวิตร่วมกัน และสร้างครอบครัวที่มั่นคง

1.4 คิดมาก

1.4.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย NIRIN (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.4.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ปณณวิชญ์ บทบาท พระเอก อชิระ บทบาท นายเอก

1.4.3 เรื่องย่อ เรื่องราวของนักศึกษาชายสองคนที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยการเป็นเพื่อนสนิท บัณฑิตวิชญ์ เข้ามาทำความรู้จักและกลายเป็นเพื่อนสนิทกับ อชิระ เพราะแท้จริงแล้วเขาแอบชอบจึงคอยมาอยู่ใกล้ซิด ทำความสนิทสนม ดูแล และมีพฤติกรรมบางอย่างเกินเพื่อน เช่น กอด นอนหนุนตัก หอม จนทำ อชิระ สงสัยและแปลกใจในพฤติกรรม แต่ด้วยความเป็นเพื่อนสนิททำให้ อชิระ ไม่นั่นใจในความสัมพันธ์และไม่แน่ใจว่าเป็นการแสดงความรักเชิงชู้สาวหรือแค่ความสนิทแบบเพื่อนเท่านั้น เพราะบัณฑิตวิชญ์ จะพูดย้ำเสมอว่า “เพื่อนกันนี่จำเป็นต้องคิดมากด้วยหรือวะ” หรือ “เพื่อนกันอย่าคิดมาก” (NIRIN, 2560, หน้า 46) ด้วยการอยู่ร่วมกัน ความใกล้ชิดของทั้งคู่ทำให้ได้เรียนรู้และผูกพันและพัฒนาความสัมพันธ์ จนเกินเพื่อนและยอมรับสถานะคนรักในที่สุด

1.5 Special Sound กล้าตะวัน

1.5.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย afterday (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.5.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ โอบอุณ บทบาท พระเอก รักคุณ บทบาท นายเอก

1.5.3 เรื่องย่อ นวนิยายภาคต่อจาก Deep Sound แสดงความรู้สึก เล่าชีวิตของ โอบอุณ และรักคุณ หลังจากใช้ชีวิตร่วมกันในรูปแบบครอบครัวมาแล้ว 8 ปี เนื้อเรื่องได้สะท้อนความคิดและทัศนคติในการครองคู่ของกลุ่มคนรักร่วมเพศที่ต้องการมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ ตามความหมายของสังคมไทย และมุมมองการใช้ชีวิตคู่ที่ยาวนานจนคิดว่าไม่มีสิ่งใดหรืออะไรเปลี่ยนแปลง แต่กลับมีอุปสรรคปัญหาเกิดขึ้นจนกระทบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ ความไม่มั่นคงในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการละลายความรู้สึก ความเคยชินที่อยู่ร่วมกันเป็นเวลานาน และคิดว่าอีกฝ่ายคงเข้าใจและเข้าใจใจมากพอจึงจะเลยที่จะแลกเปลี่ยนเรื่องราวในชีวิตต่อกันและกัน เมื่อวิถีชีวิตและกิจกรรมในครอบครัวที่อยู่ร่วมกันมานาน ทำให้ความเสนาหา ความหลงใหลและความสัมพันธ์ที่เร้าร้อนลดลง และด้วยเป็นการสร้างครอบครัวของรักร่วมเพศที่ไม่มีสิทธิทางกฎหมายไว้เป็นที่ยึดเหนี่ยวหรือแสดงถึงความมั่นคงแบบรักต่างเพศ ตัวละครจึงต้องแก้ปัญหาและสร้างความมั่นคงในครอบครัวด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อใจ ผู้แต่งได้สะท้อนประเด็นดังกล่าวผ่าน โอบอุณ ตัวละครที่มีลักษณะพฤติกรรมชอบช่วยเหลือคนอื่นเสมอ เขาได้เข้าไปรับรู้ปัญหาของ นิธย์ ที่ตั้งครรภ์และถูกสามีทิ้ง จึงเข้าไปช่วยเหลือดูแลแต่กลับปิดบังเรื่องราวต่อ รักคุณ เพราะคิดว่าคู่สัมพันธ์จะเข้าใจและคิดว่าไม่จำเป็นต้องบอกทั้งยังมีพฤติกรรมหรือกิจกรรมในชีวิตที่แปลกไปทำให้ รักคุณ เกิดความระแวงและสงสัย สะสมจนกลายเป็นความไม่เชื่อใจ ไม่ไว้ใจ มีความอึดอัดจากการอยู่ร่วมกันจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่กระทบต่อ

ความสัมพันธ์ แต่เมื่อความจริงทุกอย่างเปิดเผย รักคุณ ได้ทราบเรื่องราวทั้งหมดปมปัญหาของเรื่องจึงคลี่คลาย การคลายปมด้วยการรับรู้เรื่องราวทั้งหมดเหมือนเป็นการสร้างความจริงใจและความมั่นคงให้กับความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ยึดเอาความซื่อสัตย์เป็นบรรทัดฐานในการสร้างครอบครัว

1.6 คุณงอกในกรุงชิง

1.6.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย Chiffon cake (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.6.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ คิน บทบาท พระเอก น้ำเงิน บทบาท นายเอก

1.6.3 เรื่องย่อ ตัวละคร คิน ชายหนุ่มผู้มีรสนิยมแบบไบเซ็กชวล ฐานะร่ำรวย แต่ขาดความอบอุ่น เพราะคนรอบข้างทั้งเพื่อนและคู่นอนต่างเข้ามาสร้างสัมพันธ์เพราะหวังผลประโยชน์จากความร่ำรวยของเขา น้ำเงิน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีภูมิหลังลักษณะทางสังคมที่ยากจนเติบโตมากับปู่ที่มีอาชีพเป็นคนสวน เป็นปมทางใจคิดว่าตนเองต่ำต้อย ไม่มีตัวตน และขาดความอบอุ่น ทั้งคู่มาพบกันโดยบังเอิญและมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดทันทีในคืนแรก เพราะน้ำเงินต้องการประชดชีวิตจากความรู้สึกที่ตนเองไม่สำคัญและไม่มีตัวตนจากคนที่แอบรัก แต่เมื่อ คิน ได้รับรู้นิสัยน้ำเงินที่ไม่ต้องการผูกมัดและไม่ต้องการผลประโยชน์จากเขาเหมือนคู่นอนรายอื่น จึงรู้สึกประทับใจและรับน้ำเงินเข้ามาดูแลเป็นคู่นอนในฐานะ “เด็กเสีย”

ตัวละคร คิน และน้ำเงิน เมื่อได้อยู่และเรียนรู้นิสัยของกันและกันต่างเกิดความประทับใจเพราะรู้สึกได้ว่าอีกฝ่ายต่างเติมเต็มปมปัญหาในใจให้กัน แม้จะมีอุปสรรคเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ทั้งปมทางใจ ปัญหาจากคู่นอนเก่า และการไม่ยอมรับรักร่วมเพศของครอบครัว แต่ด้วยความเข้าใจและเริ่มรู้สึกผูกพันกันทำให้ต่างฝ่ายต่างช่วยแก้ปัญหา พิสูจน์และสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับรูปแบบความรักของคนรักร่วมเพศ

1.7 Good Morning Mr. Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย

1.7.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย ร เรือในมหาสมุทร (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.7.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ จุลเกียรติ(เกียรติ) บทบาท พระเอก จุลเกียรติ(จุล) บทบาท นายเอก

1.7.3 เรื่องย่อ นวนิยายที่เล่าถึงพัฒนาการของความสัมพันธ์ของ จุลเกียรติ (เกียรติ) และ จุลเกียรติ(จุล) เป็นความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นเพื่อชดเชยปมปัญหาทางใจของตัวละครทั้งคู่ พวกเขาพบกันในสถานบันเทิงและเริ่มต้นความสัมพันธ์ทันทีแบบไม่ผูกมัด ด้วยเหตุผลของ

จุลเกียรติ(เกียรติ) คือ หากคนใหม่ที่มีลักษณะคล้ายคนรักเก่าเพื่อชดเชยความรักที่สูญเสียไป ส่วน จุลเกียรติ(จุล) ตัดสินใจเริ่มต้นความสัมพันธ์เพียงเพราะอีกฝ่ายไม่รังเกียจแผลเป็นบนใบหน้า ทั้งสองเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยเงื่อนไขที่เป็นปมภายในใจของตน แต่เมื่อสานสัมพันธ์มีความใกล้ชิดใช้ชีวิตร่วมกัน จนกลายเป็นความผูกพันและเริ่มเรียนรู้นิสัยของกันและกัน ทั้งยังช่วยลบเลือนปมปัญหาในใจของกันได้ แต่เมื่อ วิป คนรักเก่ากลับเข้ามาในชีวิตคู่ทำให้ จุลเกียรติ (จุล) ต้องการยุติความสัมพันธ์เพราะคิดว่า จุลเกียรติ(เกียรติ) ยังไม่ลืมคนรักเก่าทำให้กระทบต่อความรู้สึกและความสัมพันธ์ เหตุการณ์นี้ทำให้ จุลเกียรติ(เกียรติ) ตระหนักได้ว่าความรัก ความสัมพันธ์ที่อีกฝ่ายมีให้เป็นความรักที่เกิดจากความหวังดีและส่งเสริมให้ชีวิตดีขึ้นไม่ใช่เพียงแค่การตอบสนองความต้องการทางเพศจึงไม่ต้องการเสียอีกฝ่ายไปและกลับมาใช้ชีวิตร่วมกัน เพื่อสร้างสัมพันธ์แบบมั่นคงในสถานะคนรัก

1.8 Hide and seek เล่น ซ่อน รัก

1.8.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย Ailime13 (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.8.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ หมอพิษณุ บทบาท พระเอก ชวินทร์ บทบาท นายเอก

1.8.3 เรื่องย่อ นวนิยายรักแนวสืบสวนสอบสวนผ่านคดีฆาตกรรม ชวินทร์ นายตำรวจหนุ่มเจ้าของคดีฆาตกรรมต่อเนื่อง หมอพิษณุ แพทย์นิติเวชชันสูตรศพ ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันแบบไม่ผูกมัด อยู่ร่วมกันแบบไม่มีสถานะ เริ่มต้นความสัมพันธ์เพราะรสนิยมทางเพศตรงกัน และสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของกันและกันได้

เนื้อเรื่องได้เล่าถึงความรักและทัศนคติที่ไม่ถูกต้องผ่านคดีฆาตกรรมต่อเนื่องของ หมอพิษณุ ที่มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศ เขาคิดว่าความรักคือการครอบครองและเป็นเจ้าของอีกฝ่ายทั้งจิตใจและร่างกาย เมื่อคนรักเริ่มตีตัวออกห่างเขาจะทำการฆาตกรรมทันที เพราะคิดว่าการตายจะทำให้อีกฝ่ายอยู่กับเขาคนเดียวตลอดไป เมื่อคดีฆาตกรรมที่คล้ายกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ ชวินทร์ ต้องเข้ามาสืบสวนและหาคนผิด แต่หนึ่งในผู้ต้องสงสัยคือ หมอพิษณุ คู่สัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดของตน เมื่อเรื่องราวดำเนินไปเพื่อหาคนร้ายตัวจริง หมอพิษณุ พยายามสานสัมพันธ์ต้องการ ชวินทร์ มาเป็นคนรักของตนและจะฆ่า ชวินทร์ เหมือนคนรักที่ผ่านมา เหตุการณ์นี้ทำให้ หมอพิษณุ รู้ความต้องการของตนเองที่อยากปกป้องดูแลและทำให้สถานะระหว่างตนกับ ชวินทร์ ชัดเจนว่าเป็นคนรักและหวังผลในความสัมพันธ์ระยะยาว เมื่อเรื่องราวคลี่คลาย ชวินทร์ กับ หมอพิษณุ ได้สร้างความมั่นคงในความรัก ตกลงสานสัมพันธ์ดูแลซึ่งกันและกันด้วยสถานะที่ชัดเจนแบบคู่ชีวิต

1.9 กลพยัคฆ์

1.9.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย –west- (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.9.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดิชา บทบาท พระเอก เจเรมี บทบาท นายเอก

1.9.3 เรื่องย่อ นวนิยายที่ใช้ตัวละครต่อเนื่องจากเรื่อง สู้กลางใจ เจเรมี ตัวละครรองที่หลงรัก แซค ในเรื่อง สู้กลางใจ แต่กลับผิดหวังในความรักครั้งนั้นเพราะ แซค เป็นเพศชายและมอง เจเรมี เป็นเพียงน้องชาย ในเรื่อง กลพยัคฆ์ ได้เล่าถึงภูมิหลังของ เจเรมี ออกเป็นสองช่วงชีวิต เมื่อ เจเรมี ผิดหวังจาก แซค จึงได้เริ่มต้นความสัมพันธ์กับ ดิชา แต่ผิดหวังกับความรักอีกครั้งเพราะถูกทิ้งโดยไม่ทราบสาเหตุ การผิดหวังซ้ำ ๆ ทำให้ เจเรมี ไม่ศรัทธาในความรักเป็นปมทางใจกลายเป็นคนไม่จริงจังกับความรักและมีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดไปเรื่อย ๆ และมีความคิดว่าความรักแบบมั่นคงของคนรักร่วมเพศไม่มีอยู่จริง เมื่อ ดิชา และเจเรมี กลับมาเจอกันอีกครั้งทั้งคู่ได้พยายามสานสัมพันธ์เพราะ เจเรมี สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของตนได้ เมื่อทั้งคู่ได้อยู่ร่วมกันจนกลายเป็นความผูกพัน ดิชา ต้องการความสัมพันธ์แบบระยะยาวและต้องการดูแล เจเรมี เพราะอีกฝ่ายเข้ากับลูกชายของตนได้ แต่ เจเรมี ไม่กล้าเปิดใจด้วยปมทางใจที่เคยผิดหวังกับความรักครั้งก่อนและยังต้องการมีชีวิตแบบอิสระ มีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ทำให้ ดิชา ค่อย ๆ แก้ไขปมทางใจ ต่างฝ่ายต่างเติมเต็มข้อบกพร่องทางใจให้แก่กัน ทำให้ เจเรมี กลับมามีความเชื่อมั่นในความรัก ส่งผลให้เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ที่หวังผลในระยะยาวและเริ่มต้นชีวิตคู่แบบครอบครัวที่มั่นคง

1.10 MR. GRAY

1.10.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย Raccool (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2560

1.10.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ คราม บทบาท พระเอก สพายหรือปาย บทบาท นายเอก

1.10.3 เรื่องย่อ นวนิยายเล่าถึงความสัมพันธ์แบบกะทันหันระหว่างตัวละคร ปาย และ คราม โดยใช้แนว “mr.gray หรือ สีเทา” เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ เริ่มเรื่องให้ตัวละคร ปาย พบแมวจรหลงทางตัวหนึ่งจึงคอยเอาอาหารไปให้ วันหนึ่งแมวโดนทำร้าย ปาย ได้ช่วยเหลือนำไปรักษาที่โรงพยาบาลสัตว์ทำให้ได้พบกับ คราม สัตวแพทย์และเป็นเจ้าของแมวตัวนั้น คราม เกิดความประทับใจ ปาย ที่ได้ช่วยเหลือแมวของเขา ทั้งยังถูกใจบุคลิกของอีกฝ่าย ส่วน ปาย เมื่อได้ช่วยเหลือ “สีเทา” ได้เกิดความรู้สึกชอบ จึงขอ คราม ไปเล่นกับแมวที่ห้องพัก กลายเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์และพัฒนาความสัมพันธ์อย่างรวดเร็วจนย้ายมาอยู่ร่วมกัน

แต่ระยะแรก ปาย ยังรู้สึกสับสนในพฤติกรรมที่ คราม ปฏิบัติกับตน เพราะคิดว่าการรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดปกติจึงไม่ยอมเปิดใจรับความสัมพันธ์นั้น กอปรกับคิดว่าความรักของเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่มั่นคง แต่เมื่อได้อยู่ร่วมกัน ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน จึงเปิดใจยอมรับและมองว่าความรักไม่ได้อยู่ที่เพศแต่อยู่ที่ความเข้าใจ ความสบายใจและมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกัน

1.11 Cigarettes after Sex

1.11.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย Ailime13 (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2561

1.11.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ กรรณ บทบาท พระเอก พีรัชหรือพีช บทบาท นายเอก

1.11.3 เรื่องย่อ เรื่องราวความสัมพันธ์ของ พีรัช เด็กหนุ่มผู้มีปัญหาในใจจากการสูญเสียมารดา เขาคิดว่าการที่มารดาเสียชีวิตเป็นการทิ้งให้เขาอยู่โดดเดี่ยว พีรัช จึงใช้กรรณ คนรักเก่าของมารดาเป็นที่ยึดเหนี่ยวทดแทนความอบอุ่นจากการสูญเสียมารดา โดยทั้งคู่มีความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ผูกมัดและไม่มีสถานะ เป็นเพียงตอบสนองความต้องการทางเพศและชดเชยปมในใจของตนเท่านั้น เป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์จากความเหงาและความไม่ถูกต้อง ทั้ง พีรัช ยังคิดว่าตนเป็นเพียงตัวแทนของมารดา ที่อีกฝ่ายใช้ทดแทนคนรักเก่า ส่วน กรรณ คิดว่าการมีความสัมพันธ์เกินเลยกับ พีรัช เพียงเพื่อต้องการดูแลอีกฝ่ายตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับ นลิน มารดาของเด็กหนุ่ม แต่ความรู้สึกที่แท้จริงแล้ว กรรณ รักและให้ความสำคัญกับ พีรัช ในฐานะคนรัก แต่ด้วยปมทางใจในการสูญเสียคนรักและลักษณะทางจิตในการเป็นคนที่ไม่แสดงความรู้สึก ทำให้ความสัมพันธ์คลุมเครือ ไม่ชัดเจนและสร้างความไม่มั่นคงในความสัมพันธ์ จนกลายเป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ ในท้ายที่สุดการดูแล ความใกล้ชิดและการผูกพันระหว่างตัวละครที่มีให้กันทำให้ตัวละครเปิดเผยความรู้สึก เต็มเต็มปมทางใจให้แก่กันและกัน จนกลายเป็นความสัมพันธ์แบบผูกมัดมั่นคงและหวังผลในระยะยาว

1.12 Warm Eye ดวงตาของเธอ

1.12.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย Pillow mark (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2561

1.12.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพลงพิน บทบาท นางเอก ฝ่ายกระทำ นาราหรือเลอमान บทบาท นางเอกฝ่ายถูกกระทำ

1.12.3 เรื่องย่อ นวนิยายที่ตัวละครเอกมีรสนิยมทางเพศแบบเลสเบี้ยน เล่าถึงความสัมพันธ์ของ นารา และเพลงพิน เป็นคู่ตัวละครที่มีปมทางใจจากครอบครัว เด็บโตมา

โดยขาดความอบอุ่นจึงโยยหาความรัก ต้องการการดูแลเอาใจใส่และการเติมเต็มความบกพร่องทางใจ

เรื่องราวแบ่งออกเป็นสองช่วง ในช่วงแรกเล่าถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของ ณาธา และเพลงพิน ขณะที่ทั้งคู่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ เพลงพิน ตัวละครที่มีฐานะร่ำรวยแต่เป็นผู้พิการทางสายตา บิดามารดาเสียชีวิตจากอุบัติเหตุและไม่มีญาติพี่น้อง ต้องได้รับการดูแลจากคนรับใช้ เป็นเหตุผลทำให้เจอกับ ณาธา ตัวละครที่มีปมปัญหาด้านครอบครัว ด้วยอาศัยอยู่กับบิดาที่ทำงานผิดกฎหมาย ไม่เคยได้รับความรักและการดูแลที่ดี ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตตัวเองรอดพ้นจากอันตรายต่าง ๆ จึงทำให้อยากหลุดพ้นจากชีวิตดังกล่าว ด้วยเหตุนี้เธอได้มาสมัครเป็นคนดูแล เพลงพิน โดยมีเงื่อนไขว่าต้องแต่งงานตามกฎหมายเพื่อเหตุผลในการป้องกันคนที่เข้ามาหาผลประโยชน์จากเพลงพิน เมื่อตัวละครอาศัยอยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรสก็ได้ดูแลซึ่งกันและกันจนกลายเป็นความผูกพันทางใจ แต่สุดท้ายทั้งคู่ก็ต้องแยกทางกันเพราะ ณาธา ต้องการกลับมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่เมืองไทย

เรื่องราวในช่วงที่สองเกิดขึ้นในบริบทสังคมไทย เพลงพิน เข้ารับการรักษาดวงตาให้กลับมามองเห็นเป็นปกติเหมือนเดิมและได้เดินทางมาทำธุรกิจที่เมืองไทย เป็นสาเหตุให้พบเจอกับ ณาธา อีกครั้ง แต่เธอจำ ณาธา ไม่ได้ เมื่อตัวละครได้ใกล้ชิดกันจากการทำงาน เรียนรู้นิสัยซึ่งกันและกัน เกิดเป็นความปรารถนาและความพึงพอใจเชิงชู้สาว แต่ด้วย เพลงพิน เป็นผู้หญิงจึงเกิดความสับสนทางเพศด้วยตนเองเคยคบกับเพศชายมาก่อนและยังมีทัศนคติว่า ผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง แต่ด้วยตัวละครสานสัมพันธ์กันด้วยความเข้าใจ ดูแลเอาใจใส่และเติมเต็มความบกพร่องที่เป็นปมทางใจของกันและกัน ทำให้ความรู้สึกจากชอบพัฒนาเป็นความรัก และพร้อมปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันด้วยพื้นฐานของความเข้าใจ จนสุดท้ายแม้ตัวละครจะดำรงชีวิตอยู่ในบริบทของสังคมไทยแต่ตัวละครได้สร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยการเข้าพิธีแต่งงานและจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายคู่สมรสในต่างประเทศ

1.13 Return to love

1.13.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย karnsaii (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2561

1.13.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ โฟม บทบาท พระเอก พุฒิบทบาทนายเอก

1.13.3 เรื่องย่อ นวนิยายเล่าถึงความสัมพันธ์ ของคู่ตัวละคร พุฒิ และ โฟม เคยคบกันในฐานะคนรักครั้งยังเป็นนักศึกษาแต่เลิกกันไปจนกระทั่งกลับมาคบกันอีกครั้ง โดยระยะเวลาในการดำเนินเรื่องตั้งแต่การคบกันครั้งแรกจนถึงการดำเนินเรื่อง ณ ปัจจุบัน

ตามเนื้อเรื่องยาวนาน 20 ปี และสืบเนื่องไปถึงตอนจบเรื่อง รวมประมาณ 40 ปี เพื่อให้เห็นพัฒนาการของความสัมพันธ์ของตัวละคร ผ่านปมปัญหาทางจิตและรูปแบบเพศที่ซับซ้อน พุฒิ ‘นายเอก’ เป็นชายที่มีรสนิยมทางเพศแบบไบเซ็กชวล ที่เอนเอียงไปทางชอบเพศชาย แต่ด้วยทัศนคติของสังคมที่เชื่อว่าเพศชายต้องคู่กับเพศหญิงทำให้เขากลัวการมองของสังคมว่าตนเป็นคนผิดปกติและแปลกแยก ทำให้เลิกรักกับ โฟม เมื่อครั้งทั้งคู่ยังเป็นนักศึกษา การยุติความสัมพันธ์ครั้งนั้น ได้สร้างความผิดหวังกับ โฟม เป็นอย่างมาก เพราะเขายึดเหนี่ยว พุฒิ เป็นที่พึ่งทางใจ ด้วยว่าครอบครัวแตกแยกเพราะบิดามีภรรยาใหม่ทำให้มารดาตรอมใจจนเสียชีวิต การเลิกรักในครั้งนี้ทำให้ตัวละครต่างดำเนินชีวิตไปตามวิถีทางของตน โฟม ไปเรียนต่อและใช้ชีวิตในต่างประเทศ ส่วน พุฒิ ทำงานและได้สร้างครอบครัวแต่งงานจนมีบุตรชายกับภรรยา

หลังจากผ่านการเลิกรักในครั้งแรกมาเกือบ 20 ปี โฟม มาเช่าบ้านอยู่ติดกับ พุฒิ ทำให้ตัวละครทั้งคู่ได้พบเจอกันอีกครั้ง โดยที่ทั้งคู่ยังคงคิดถึงและโหยหาความสัมพันธ์ในครั้งเก่า โฟม จึงให้อภัย พุฒิ และกลับมาสานสัมพันธ์อีกครั้งในฐานะคนรัก ทั้งคู่ใช้ชีวิตร่วมกัน ดูแลซึ่งกันและกัน อยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจ ทั้งยังช่วยกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ ทั้งปมทางจิต ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาครอบครัว ร่วมกันสร้างครอบครัวที่มั่นคงและช่วยกันดูแลบุตรของพุฒิ จนเรื่องราวดำเนินมาอีก 20 ปี เพื่อให้เห็นถึงวิถีของรักร่วมเพศแบบอุดมคติว่าความรักแบบรักร่วมเพศสามารถเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่มั่นคงและคนรักร่วมเพศสามารถอยู่ร่วมกันแบบครอบครัวเช่นเดียวกับรักต่างเพศได้

1.14 ภูสอยเดือน

1.14.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย huskyhund (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2561

1.14.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ภูพิงค์ บทบาท พระเอกรวิรินทร์ บทบาทนายเอก

1.14.3 เรื่องย่อ นวนิยายที่ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศของชายทั้งสองคนที่เปลี่ยนมามีความพึงพอใจต่อเพศเดียวกัน เพื่อแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่า คนไม่ได้เปลี่ยนรสนิยมเป็นเกย์หรือไบเซ็กชวล เพียงแค่รู้สึกพึงพอใจ สบายใจ หรือมีความสุขกับคน ๆ หนึ่ง โดยมองข้ามเรื่องเพศ เรื่อง ภูสอยเดือน ดำเนินเรื่องผ่านเหตุการณ์อันเป็นกิจกรรมที่ตัวละครได้มาพบกันเพื่อสร้างความใกล้ชิดให้เรียนรู้ตัวตนของกันและกัน และยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปของตนเอง

รวิรินทร์ นักศึกษาทันตแพทย์ชั้นปีสุดท้าย มีนิสัยไม่จริงจังกับชีวิต ทั้งเรื่องความรักและการใช้ชีวิตส่วนตัว ส่งผลให้แฟนสาวบอกเลิก ทำให้เขาต้องการพิสูจน์

ให้คนรักเห็นว่า จะปรับปรุงตัวใหม่และสามารถดูแลตัวเองในทุก ๆ เรื่องได้ โดยไปเป็นแพทย์ใช้ทุนที่โรงพยาบาลในต่างจังหวัด ทำให้พบกับ ภูพิงค์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ทั้งสองคนได้เริ่มรู้จักและสนิทสนมกันผ่านการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ในช่วงแรกทั้งคู่ต่างคบกันเพื่อต่างตอบแทนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน และมีสถานะแบบเพื่อน ภูพิงค์ได้ช่วยเหลือแนะนำการใช้ชีวิตให้ รวิรินทร์ ทั้งยังสะท้อนให้ รวิรินทร์ เห็นข้อเสียของตนเองในหลาย ๆ ด้าน ทำให้รวิรินทร์ได้เรียนรู้และปรับตัว ความใกล้ชิดค่อย ๆ สะสมเป็นความประทับใจและสบายใจเมื่อทั้งคู่ได้มาอยู่ร่วมกัน แม้ทั้งคู่จะรู้สึกชอบและเริ่มมีความเสน่หาต่อกันในเชิงผู้ชายแต่ยังไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์มากกว่าเพื่อน เพราะรวิรินทร์ แม้จะยอมรับในรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตนในการชอบเพศเดียวกัน แต่ยังคงคิดว่าอีกฝ่ายเป็นเพศชายและคงไม่มีทางเปลี่ยนรสนิยมชอบเพศเดียวกันได้ จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครเปิดเผยความรู้สึกต่อกันและเริ่มต้นสัมพันธ์กันในฐานะคนรัก แต่ก็เกิดปัญหาและอุปสรรคในความสัมพันธ์ขึ้นอีกครั้งเมื่อทั้งคู่ยังสับสนในบทบาททางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ ด้วยทั้งคู่เป็นเพศชายแท้และไม่พูดคุยกันจนกลายเป็นอุปสรรคและกระทบต่อความสัมพันธ์ แต่เมื่อ รวิรินทร์ และภูพิงค์ ได้ตกลงและเริ่มเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ จึงทำให้ความสัมพันธ์นั้นราบรื่น ดำเนินความสัมพันธ์แบบคนรักและวางแผนการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในระยะยาว

1.15 Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้

1.15.1 ข้อมูลการประพันธ์ ประพันธ์โดย ร เรือในมหาสมุทร (นามแฝง) ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2562

1.15.2 ชื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ โฟม บทบาท พระเอก พุฒิบทบาทนายเอก

1.15.3 เรื่องย่อ นวนิยายใช้ตัวละครต่อเนื่องที่ผิดหวังจากความรักจากเรื่อง Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย วิป คนรักเก่าที่สร้างปัญหาให้ความสัมพันธ์กับคู่ตัวละครหลักในเรื่องดังกล่าว และตัวละคร คริส ผู้ที่แอบชอบ จุลเกียรติ(จุล) ทั้งคู่มาพบกันโดยบังเอิญและเริ่มสานสัมพันธ์กันแบบเพื่อน แม้ คริส มีความรู้สึกชอบ วิป แต่ก็คงสถานะเพื่อนไว้ เพราะ วิป คิดว่าการคบกันแบบเพื่อนเป็นสถานะที่เหมาะสมสำหรับทั้งคู่

วิป เป็นคนที่ไม่มีความสัมพันธ์ ไม่มีสังคม ทั้งมีการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องความรัก มักจะตัดสินใจเลือกคบผู้ชายที่พฤติกรรมไม่ดี ชักชวนให้ชีวิตตกต่ำและทำร้ายตนเองอยู่เสมอ คริส เป็นเพื่อนเพียงคนเดียวยังคงคอยอยู่เคียงข้าง ดูแลและเข้าใจ ทั้งยังช่วยเหลือแนะนำ วิป เมื่อมีปัญหาและให้ใช้ชีวิตตามวิถีทางที่ถูกต้อง เมื่อทั้งคู่ได้เรียนรู้ สานสัมพันธ์กลายเป็นความผูกพัน คริส ได้เปิดเผยความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมว่า

มีความปรารถนาจะพัฒนาความสัมพันธ์ให้มากกว่าสถานะเพื่อน แต่ วิป ยังไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์เพราะกลัวว่าหากเปลี่ยนสถานะจากเพื่อนมาเป็นคนรัก สักวันหนึ่งอาจเลิกเรา และเสียเพื่อนที่ดีแบบ คริส ไป จนกระทั่งมีผู้หญิงเข้ามาในชีวิตของ คริส ทำให้ วิป รู้ใจตนเอง และไม่ต้องการเสีย คริส ให้กับคนอื่นจึงเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ ทั้งคู่ต่างดูแลซึ่งกันและกัน เติบโตเต็มในส่วนที่อีกฝ่ายขาด แนะนำและช่วยให้ชีวิตของอีกฝ่ายพัฒนาขึ้น ทำให้เห็นว่าความรักที่ดี คือ การที่คนรักคอยดูแลเอาใจใส่ สนับสนุนส่งเสริมให้ชีวิตของอีกฝ่ายดีขึ้นในทุกด้าน เพื่อพัฒนาไปสู่รูปแบบความสัมพันธ์ที่มั่นคงในระยะยาวต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 2 ชนิด คือ เครื่องมือในการเก็บข้อมูลและเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างและประเมินคุณภาพเครื่องมือมีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 การสร้างเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้บันทึกข้อมูล คือแบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้นของตัวละคร และแบบบันทึกการวิเคราะห์วิถีการครองคู่ของตัวละคร แบ่งเป็นแบบบันทึกการวิเคราะห์สาเหตุความสัมพันธ์ และแบบบันทึกการวิเคราะห์ความเป็นไปในรูปแบบความสัมพันธ์ รวมทั้งหมด 3 ชนิด ดังนี้

1.1.1 แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้นของตัวละคร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) ส่วนต้น ใช้บันทึกชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ปีที่พิมพ์ ชื่อตัวละคร
- 2) ส่วนเนื้อหา ใช้บันทึกข้อมูลลักษณะของตัวละคร ทั้งลักษณะภายนอก และลักษณะภายในจิตใจ พฤติกรรม โดยระบุลักษณะ เลขหน้า และข้อความบ่งชี้

1.1.2 แบบบันทึกการวิเคราะห์วิถีการครองคู่ของตัวละครด้านสาเหตุความสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) ส่วนต้น บอกชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อตัวละครที่ครองคู่สัมพันธ์ และเพศวิถีของตัวละคร
- 2) ส่วนเนื้อหา ใช้บันทึกการวิเคราะห์ข้อมูลถึงสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวละคร เหตุผลในการร่วมชีวิตคู่

1.1.3 แบบบันทึกการวิเคราะห์ความเป็นไปในรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร หลากหลายความนิยมทางเพศรส แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) ส่วนต้น บอกชื่อเรื่อง และชื่อตัวละครที่มีความสัมพันธ์ในการครองคู่
- 2) ส่วนเนื้อหา ใช้เก็บข้อมูลในส่วนของการวิเคราะห์ สรุปสาเหตุ ความสัมพันธ์ รูปแบบความเป็นไปในความสัมพันธ์ ข้อมูลเพิ่มเติม และผลของความสัมพันธ์

1.2 ประเมินคุณภาพเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยดำเนินการ ประเมินคุณภาพเครื่องมือ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย ด้านตัวละคร เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลและแนวคิดเรื่องความ หลากหลายทางเพศ จากนั้นกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้วิเคราะห์เนื้อหาและออกแบบเครื่องมือวิจัย นำเครื่องมือทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและด้านการวิจัยประเมินคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 5 คน ได้แก่

1.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล คุณวุฒิ ศศ.ด. (ภาษา เขมร) แขนงวิชาไทยศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา กุลสุวรรณ คุณวุฒิ ปร.ด.(ภาษาไทย) ข้าราชการบำนาญ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานุกุล คุณวุฒิ ศศ.ด.(ภาษาไทย) โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1.2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน แสนใจพรหม คุณวุฒิ ศษ.ด.(การวิจัย และพัฒนาการศึกษา) ภาควิชาเทคนิคการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1.2.5 ดร.รัตนวัชร เพ็ญรัตน์หิรัญ คุณวุฒิ ปร.ด.(จิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว) ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง ของเครื่องมือและวัตถุประสงค์ในการวิจัย รวมถึงขอบเขตด้านแนวคิดที่ประยุกต์ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.3 ทดลองใช้เครื่องมือ นำผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อแนะนำและนำเครื่องมือที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ในการเก็บข้อมูล ตามประเด็นที่ตั้งไว้เพื่อหาจุดบกพร่องเพื่อนำเนินการปรับปรุง

1.4 พัฒนาเครื่องมือ จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผลการทดลองใช้เครื่องมือ ในการเก็บข้อมูล นำมาปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์สอดคล้องกับแนวคิด และวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

2. เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรสในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหา องค์ประกอบของนวนิยายและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครที่ปรากฏในนวนิยาย เพื่อให้ทราบถึงการประกอบสร้าง ลักษณะเฉพาะของนวนิยาย และลักษณะของการสร้างตัวละครเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนประกอบการวิเคราะห์แนวคิดหรือวิธีการนำเสนอรูปแบบการครองคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ ทั้งสาเหตุของการครองคู่ ความเป็นไปในรูปแบบการครองคู่ ผลของการครองคู่ ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีหลัก ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของนวนิยายในการค้นคว้าองค์ความรู้ตามจุดประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 1 และการวิเคราะห์ตัวละครในเชิงจิตวิทยา ของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2529, หน้า 20) และการพิจารณาการสร้างตัวละครของ พิลิปดา (2549, หน้า 103-150) และวิธีการสร้างลักษณะของตัวละครของ อีราวดี ไตรลึงคะ (2543, หน้า 55-59) โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครแบ่งเป็นลักษณะภายนอกและลักษณะภายในจิตใจและพฤติกรรมของตัวละคร ดังนี้

2.1.1 ลักษณะภายนอก ประกอบด้วย ชื่อตัวละคร ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต และลักษณะทางสังคม

2.1.2 ลักษณะภายในจิตใจและพฤติกรรมของตัวละคร ประกอบด้วย ลักษณะทางจิต วิธีการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ และความสามารถหรือทักษะพิเศษ

2.2 ทฤษฎีรอง ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีความสัมพันธ์ของบุคคลเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

2.2.1 แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดสาเหตุของความสัมพันธ์ของ สุรพล พยอมแย้ม (2548, หน้า 23-24); โยธิน คັນสนยุท และจุมพล พูลภัทรชีวิน (2529, หน้า 64); นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2527, หน้า 34-43) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต้นเหตุในการครองคู่ของตัวละคร สรุปสาเหตุของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ในการครองคู่ได้ 10 สาเหตุ ได้แก่ ต้องการพึ่งพา ต้องการดูแล ต้องการคู่คิด ลดความวิตกกังวล เต็มเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ เลือคนที่มีความคิดคล้ายกัน พึ่งพอใจในรูปร่างหน้าตา ชอบคนฉลาด มีความสามารถ และชอบคนที่มีนิสัยดี

2.2.2 ทฤษฎีรูปแบบความรักและการครองคู่ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีลัทธิแห่งความรักของ John Alan Lee (1976) ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งรัก Robert Sternberg (1986, pp. 119-135) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์สาเหตุและความเป็นไปในขั้นตอนการครองคู่ของตัวละคร และศึกษาถึงผลของการครองคู่ของตัวละคร ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบความรักในแต่ละวิถีทางของความสัมพันธ์ในการครองคู่ ได้ 8 แนวทาง ได้แก่ ความรักแบบเสน่หา ความรักแบบไม่ผูกมัด ความรักแบบมิตรภาพ ความรักแบบมีเหตุผล ความรักแบบลุ่มหลง ความรักแบบเสียสละ การครองคู่แบบปราศจากความรัก และความรักที่สมบูรณ์ วิถีทางการครองคู่แต่ละแบบจะส่งผลให้การใช้ชีวิตคู่เป็นได้ทั้งวิถีแห่งความสุข และวิถีแห่งความทุกข์ ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มวางจำหน่ายในร้านหนังสือชั้นนำ และปรากฏเนื้อหาความสัมพันธ์แบบครองคู่ของตัวละคร จำนวน 15 เรื่อง โดยการเก็บข้อมูลในการศึกษา ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. อ่านนวนิยายทั้ง 15 เรื่องอย่างละเอียด
2. รวบรวม ศึกษาและคัดตัดบทในประเด็นการประกอบสร้าง ลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส การวิเคราะห์ตัวละครและรูปแบบวิถีการครองคู่ของตัวละคร ตั้งแต่จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ รูปแบบความเป็นไปใน การครองคู่ ผลของการครองคู่
3. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลบันทึกลงในเครื่องมือเก็บข้อมูลทั้ง 3 แบบ ให้สมบูรณ์ ชัดเจน และละเอียดที่สุด นำข้อมูลที่ได้บันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทั้ง 15 เรื่อง เมื่อได้เก็บรวบรวมข้อมูลครบทุกประเด็นตามกระบวนการที่วางไว้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิด และทฤษฎีที่ได้ศึกษาและกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมุ่งวิเคราะห์การประกอบสร้างอันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยาย การสร้างตัวละคร และพฤติกรรมของตัวละครที่ปรากฏเป็นแนวคิดที่ผู้แต่งใช้ในการครองคู่ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนจุดสุดท้ายของความสัมพันธ์ จากนั้นจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดระบบข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บได้มาจัดระบบได้ 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีรายละเอียดดังนี้

1.1 กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มี 3 ประเด็น คือ การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส และกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ดังนี้

1.1.1 การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

- 1) เพศวิถีของตัวละคร
- 2) การกำหนดลักษณะและบทบาทของตัวละคร

1.1.2 ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

- 1) เกย์กับเกย์
- 2) ไบเซ็กชวลกับเกย์
- 3) ชาย (เควีเยร์) กับชาย (เควีเยร์)
- 4) เกย์กับชาย (เควีเยร์)
- 5) หญิง (เควีเยร์) กับหญิง (เควีเยร์)

1.1.3 กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส วิเคราะห์ตามประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร ตามประเด็น ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์โครงเรื่อง
- 2) การวิเคราะห์ปมปัญหา
- 3) การวิเคราะห์แนวคิด

1.2 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ศึกษาสาเหตุความสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1.2.1 ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์
- 1.2.2 ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์
- 1.2.3 ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีชาย (เควีเยร์) กับชาย (เควีเยร์) และหญิง (เควีเยร์) กับหญิง (เควีเยร์)
- 1.2.4 ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย (เควีเยร์)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่จัดระบบแล้ว มาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ แล้วอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ประกอบด้วยอย่างข้อความที่ปรากฏในนวนิยายและจัดระบบการนำเสนอในบทที่ 4 กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส 5 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส และ 6 บทสรุป

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปการศึกษาและแปลผลข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยแบ่งหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการศึกษาวิจัย ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่
  - 1.1 ลักษณะตัวละครหลากหลายเพศที่ปรากฏในนวนิยาย
  - 1.2 กลวิธีการประกอบสร้างและรูปแบบเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
  - 1.3 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกันของคู่สัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละคร
2. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

นวนิยาย ถือเป็นงานวรรณกรรมปัจจุบันประเภทร้อยแก้วแนวใหม่ รังสรรค์ขึ้นจากจินตนาการของนักประพันธ์ที่นำวัตถุดิบมาจากประสบการณ์ชีวิต คือความรู้จริง ผสานความคิดและจินตนาการ เป็นบันเทิงคดีที่มีเนื้อหาและรูปแบบเหมาะสมกับแนวคิดและสภาพสังคมในขณะนั้น ดังที่ ธวัช ปุณโณทก (2527, หน้า 2) กล่าวว่า เนื้อหาสารประโยชน์ของวรรณกรรมมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มใหญ่ในสังคม ดังนั้น วรรณกรรม ทุกประเภทจึงมีรูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีแปรเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงตามการรับสารของผู้อ่านแต่ละยุคสมัย นวนิยายจึงมีการปรับเปลี่ยนกลวิธีการนำเสนอเป็นพัฒนาการของนวนิยายเรื่อยมาตั้งแต่นวนิยายเรื่องแรกปรากฏในไทย เมื่อปี พ.ศ. 2444 คือ ความพยายามที่ถูกละเมิดมาจากเรื่อง Vendetta จนมาถึงปัจจุบัน

นวนิยายที่กล่าวถึงบุคคลหลากหลายเพศหรือรักร่วมเพศ เป็นหนึ่งในพัฒนาการด้านการนำเสนอแนวคิดและเนื้อหาที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ของสังคม นำเอาชีวิตของกลุ่มคนที่มีพฤติกรรม รสนิยม และความชอบทางเพศที่คนส่วนใหญ่ในสังคมเห็นว่าไม่ปกติและเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานมาเป็นวัตถุดิบในการนำเสนอ โดยนักเขียนสร้างเรื่องราวสะท้อนการมีอยู่และวิถีของกลุ่มคนหลากหลายเพศให้คนสังคมรับรู้หรือเข้าใจในพฤติกรรม นวนิยายที่นำเรื่องราวของบุคคลหลากหลายเพศมาเป็นองค์ประกอบของเรื่อง ผ่านพฤติกรรมของตัวละครจากประสบการณ์การอ่านและค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นสามยุค คือ ยุคแรกระหว่าง พ.ศ. 2515-2534 เช่นเรื่อง ประตูที่ปิดตาย บัลลังก์ใยบัว รูปทอง ของกฤษณา อโศกสิน ยุคที่สองระหว่าง พ.ศ. 2535-2550 เช่นเรื่อง ซากดอกไม้ ด้ายสีม่วง ห่วงจำแลง ของ วีระวัฒน์ กนกนุเคราะห์ และยุคปัจจุบันระหว่าง พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน (พ.ศ. 2562) เรียกนวนิยายกลุ่มนี้ว่า นวนิยายวาย หรืองานวิจัยนี้เรียกว่า นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

นวนิยายสองยุคแรก การสร้างเรื่องแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับบุคคลหลากหลายทางเพศของสังคมไทย และแบ่งแยกให้กลายเป็นคนชายขอบ สร้างตัวละครหลากหลายเพศให้มีภาพที่เลวร้ายหรือแปลกแยกผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมทางเพศ การพูดจาหยาบค้าย การแต่งกายโดดเด่นฉูดฉาด สถานที่เฉพาะสำหรับกลุ่มคนรักร่วมเพศ เป็นต้น และนำเสนอทัศนคติว่า กลุ่มคนรักร่วมเพศหรือกลุ่มคนหลากหลายเพศเป็นคนวิปริต วิตถาร และเป็นโรคที่ต้องได้รับการรักษา เนื้อหาหลักมุ่งเน้นไปยังด้านกามารมณ์และหลงมัวเมาในเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด อันเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของระบบรักต่างเพศ

และเป็นความเสื่อมของศีลธรรมในสังคมไทยและจบด้วยโศกนาฏกรรม ความผิดหวัง โรคภัย และความตาย ทั้งนี้ เพราะระบบของสังคมไทยในยุคดังกล่าวยังไม่เปิดกว้างเรื่องเพศวิถี มีการกำหนดนิยามความเป็นเกย์ว่ามีความแตกต่าง ไม่ปกติ เป็นอื่น และแปลกประหลาด (กนกวรรณ ธนาวรรณ และคณะ, 2560, หน้า 154) เป็นวาทกรรมการสร้างความหมาย และความจริง โดยการกีดกันหรือแบ่งแยกให้เห็นถึงความแตกต่างและสร้างระบอบ “ความจริง” ว่าการครองคู่แบบรักต่างเพศเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ปฏิบัติการทางวาทกรรมดังกล่าว อานันท์ กาญจนพันธุ์ (2562, หน้า 57) กล่าวว่า เป็นอำนาจในการควบคุมและกำหนดความเป็นตัวตน และไปลดทอนความเป็นมนุษย์ของคนอื่นได้ ตัวละครรักร่วมเพศในนวนิยายยุคแรกและยุคที่สอง จึงต้องปิดบังซ่อนเร้นรสนิยมทางเพศของตัวเองต่อสังคมและหลอกลวงสังคมโดยแต่งงานกับผู้หญิง เช่น นพี ในเรื่องประตูที่ปิดตาย หรือชาติชาคริต ในเรื่องชากดอกไม้ แต่ลักษณะความเป็นอื่นของกลุ่มคนรักร่วมเพศข้างต้นไม่ได้ถูกนำเสนอในนวนิยายวาย เนื้อหาหลักของ นวนิยายวายไม่ได้มุ่งเน้นให้เห็นถึงพฤติกรรมด้านกามารมณ์หรือการหลงมัวเมาในเพศสัมพันธ์ และไม่ได้มองว่ากลุ่มคนที่มีความรักแบบรักร่วมเพศเป็นคนวิปริต เน้นการนำเสนอเนื้อหาที่เป็น ความรัก ความสัมพันธ์ ผ่านชีวิตของตัวละครบนพื้นฐานว่า กลุ่มคนที่มีความรักเพศเดียวกัน ก็เป็นคนปกติคนหนึ่ง ในสังคม มีการดำเนินเรื่องเช่นเดียวกับนวนิยายโรมานซ์รักต่างเพศ ผู้วิจัย มองว่า การสร้างเรื่องราวความรักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในนวนิยายวายเป็นการสื่อสาร รูปแบบหนึ่ง โดยสร้างพื้นที่ให้กลุ่มคนรักร่วมเพศได้แสดงตัวตนตามเพศวิถีที่ตนพึงใจ นวนิยายวาย เป็นพื้นที่ทางเลือกหนึ่งที่ทำให้คนหลายกลุ่มมีความเข้มแข็งพอที่จะตั้งคำถามกับกรอบเรื่องเพศ กระแสหลัก (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2553, หน้า 233) และเป็นการสร้างความเข้าใจเรื่อง ความรู้สึก ความรัก ความสัมพันธ์และความต้องการในการครองคู่เช่นคนรักต่างเพศในสังคม ลักษณะของนวนิยายวายไม่ได้มีจุดหมายหลักในการเรียกร้องให้ทุกคนยอมรับวิถีทางเพศ แต่แฝงการสร้าง ความเข้าใจในเรื่องรสนิยมทางเพศเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมแบบบุคคลปกติ

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ที่ได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มของสำนักพิมพ์แจ่มใส ในช่วงพ.ศ. 2558-2562 โดยนวนิยายวายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเนื้อหาเล่าถึงความสัมพันธ์และการครองคู่ของตัวละคร แบ่งประเด็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 จำแนกการผลการศึกษาพบ 3 ประเด็น ได้แก่ การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ประเภทความสัมพันธ์ตัวละคร หลากหลายเพศรส และกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศ

การศึกษาประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครและกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศ จำเป็นอย่างยิ่งในการวิเคราะห์การสร้างตัวละครเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครสนิยมรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวละคร ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในนวนิยายเพราะผู้เขียนสร้างตัวละครขึ้นมาเพื่อใช้เป็นตัวดำเนินเรื่องและเล่าเรื่องราวนำไปสู่จุดมุ่งหมายของเรื่อง ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้สรุปการสร้างตัวละครที่ปรากฏเป็นลักษณะเฉพาะในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศ จากการวิเคราะห์พบ 2 ประเด็น ได้แก่ เพศวิถีของตัวละครและลักษณะของตัวละครที่นำไปสู่ประเภทความสัมพันธ์รวมถึงกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศอันเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพศวิถีของตัวละคร

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศจะเน้นความสัมพันธ์ของตัวละครเอกที่มีเพศทางกายภาพเดียวกัน คือ ชายรักชาย และหญิงรักหญิง จากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พบว่ามีการสร้างตัวละครเอกที่มีความหลากหลายทางเพศหรือมีความชอบ ความพึงพอใจในเพศวิถีแห่งตน แบ่งตามการกำหนดศัพท์ของความหลากหลายทางเพศ ได้ 3 ประเภท ได้แก่ คนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) คนรักสองเพศหรือไบเซ็กชวล (Bisexual) และตัวละครไร้เพศ (Queer) ดังนี้

1.1 คนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) บุคคลที่มีความพึงพอใจและมีอารมณ์ความรู้สึกปรารถนาทางเพศต่อคนที่มีเพศเดียวกัน ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้พบการสร้างตัวละครแบบชายรักชาย เรียกว่า เกย์ หมายถึง ชายรักที่มีความปรารถนาต่อเพศเดียวกันมีลักษณะทางกายภาพ การแสดงออก การแต่งกายเหมือนผู้ชายทั่วไปโดยลักษณะทางกายภาพหรือเรือนร่างของ เกย์ ในนวนิยายถือเป็นทุนทางกายภาพ อธิบายตามแนวคิดของ ปีแอร์ บูร์ดีเยอ (Bourdieu, 1989 อ้างอิงใน กุลศิรี บรรจุแก้ว, 2559, หน้า 109) นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการผลิตซ้ำทางสังคมที่ให้ความสำคัญกับร่างกายในฐานะเป็นหน่วยบรรจุคุณค่าทางสัญลักษณ์ ทำให้เกิดการสร้างทุนทางกายภาพและการแปรรูปทุนทางกายภาพ ดังนั้น ทุนทางกายภาพในบทความนี้ คือ ร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งและเกิดคุณค่า โดย เกย์ ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศถูกสร้างให้มีทุนทางกายภาพบนขนบการสร้างตัวละครเอกในนิยายโรมานซ์ คือ ตัวละครต้องมีรูปร่างดี บุคลิกภาพดี หน้าตาดี และแปรรูปทุนนั้นเพื่อดึงดูดความสนใจต่อคู่ตัวละครหลัก รวมถึงตัวละครอื่น และแม้ตัวละครจะมีเพศวิถีแบบ เกย์ หรือ ไบเซ็กชวล แต่พบว่าถูกสร้างลักษณะทางกายภาพ

ตามอุดมคติความเป็นชาย ตามบรรทัดฐานสังคมให้ตัวละครตั้งดูความปรารถนาทางเพศ ทั้งเพศชายและหญิง เพราะต้องการใช้ทุนทางกายภาพนั้นสร้างความสนใจทั้งตัวละครในนิยาย และผู้อ่านเพศหญิง รวมถึงเพศทางเลือกในโลกความเป็นจริง (กุลธีร์ บรรจงแก้ว, 2559, หน้า 109)

ทุนทางกายภาพที่สื่อผ่านร่างกายของตัวละครเอก เกย์ ยังสะท้อนให้เห็น ความเป็นชนชั้น ด้วยชนชั้นที่มีอำนาจมากกว่าจะสามารถผลิตร่างกายที่มีคุณค่าหรือมูลค่า ทางสัญลักษณ์ได้มากกว่าชนชั้นอื่น หมายความว่า ปัจเจกชนคนหนึ่งแตกต่างจากคนอื่น ๆ เนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ อาชีพ การศึกษา พื้นฐานด้านรสนิยม และการใช้เวลาว่าง (Bourdieu, 1989, p. 106) นั่นคือ ตัวละครจะมีสภาพแวดล้อมเป็นทุนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ส่งผลต่อรสนิยมและการดำเนินชีวิต สามารถปรุงแต่ง ควบคุม จัดสรรรูปแบบชีวิตให้เหมาะสม บนพื้นฐานการสร้างลักษณะทางสังคมของตัวละครในนวนิยายโรมานซ์ โดยตัวละครเอกส่วนใหญ่ จะถูกสร้างให้มีฐานะร่ำรวย มีการศึกษาและสภาพแวดล้อมที่ดี จนสามารถควบคุมดูแลร่างกาย ให้กลายเป็นทุนทางกายภาพ เพื่อสร้างแรงปรารถนาทางเพศตามลักษณะ บุษย์เพศ หรืออุดมคติ ความเป็นชายตามบรรทัดฐานของสังคม ดังตัวอย่าง

...กรรม ปรัชญาธาตาเป็นผู้ชายที่น่ามองในทุกอิริยาบถ ผู้ชายคนนี้ทำอะไรก็ดู เซ็กซี่ไปหมดทั้งที่อายุสี่สิบกว่า ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลาไม่ได้ลดทอนความดูดี ตรงกันข้าม ...ประสบการณ์ชีวิตหล่อหลอมคุณกรรมจนกลายมาเป็นนักธุรกิจหนุ่มที่น่าเกรงขาม ประสบความสำเร็จเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ และเป็นผู้ชายในฝันของสาว ๆ หลายคน... (Ailime13, 2560, หน้า 193)

การสร้างลักษณะทางกายภาพหรือเรือนร่างตัวละคร เกย์ ตามลักษณะบุษย์เพศนี้ เป็นการสร้างเพื่อให้ภาพของตัวละครรักเพศเดียวกันไม่แตกต่างจากเพศชายแท้ในสังคม เมื่อทุนทางกายภาพที่ถูกสร้างผ่านร่างกายบรรจุคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ในความหมายที่ใช้ตั้งดูความปรารถนาทางเพศต่อตัวละครอื่นและต่อผู้อ่าน แต่ไม่มีความหมายหรือสร้างความแตกต่าง ให้กับเพศชายแท้ตามบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้น เพศวิถีแบบ เกย์ รวมถึง ไบเซ็กชวล จึงไม่สามารถพิจารณาจากการสร้างเรือนร่าง แต่ถูกสร้างให้มีวิธีการแสดงออกในรูปแบบอื่น ตามลักษณะเฉพาะในโลกของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสพบตัวละครรักเพศเดียวกัน ถูกประกอบสร้างเป็นเพศวิถีได้ 3 ลักษณะ คือ เกย์รุก เกย์รับ และเกย์ควิง ดังนี้

1.1.1 เกย์รูก หรือเกย์คิงส์ คือ ตัวละครชายรักเพศเดียวกัน โดยจะมีลักษณะเป็นผู้นำ ความคุมและขณะมีเพศสัมพันธ์จะเป็นฝ่าย “รูก” หรือฝ่ายกระทำ ตัวละครเพศวิถีดังกล่าวจากการศึกษาพบ 5 ตัว ดังนี้

ตัวละคร **จูลเกียรติ(เกียรติ)** เรื่อง “Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย” ถูกสร้างเป็นตัวละครเพศวิถีแบบเกย์รูก มีความพึงพอใจและความปรารถนาต่อเพศชาย เปิดเผยแพร่สนิมทางเพศต่อครอบครัวและสังคมอย่างชัดเจน แม้บิดาจะไม่ยอมรับในเพศวิถีแบบชายรักชายเพราะเป็นครอบครัวชาวจีน แต่ จูลเกียรติ(เกียรติ) เลือกที่จะใช้ชีวิตตามความปรารถนาของตน และเลือกจากครอบครัวออกมาใช้ชีวิตตัวคนเดียวในสังคม ถึงแม้ว่าตัวละคร จูลเกียรติ(เกียรติ) จะแสดงเพศวิถีแบบชายรักชายอย่างชัดเจนและยอมรับความเป็น เกย์ แต่ยังคงมีความทับซ้อนพฤติกรรมแบบชายแท้ โดยยังมีความสนใจและนิยมทำความรู้จักกับเพศหญิง แต่ไม่มีความปรารถนาทางเพศด้วย ดังข้อความ

...หลังเลิกเรียนผมออกมาหาเขาในร้านกาแฟที่นัดหมายกันไว้ เห็นเขานั่งคุยกับผู้หญิงแปลกหน้า ดูออกชัดเจนว่ากำลังบ๊อเธออยู่ หญิงสาวสวยแต่งตัวดี เธอพยักหน้ารับในสิ่งที่เขาพูดทุกคำ นัยน์ตาเป็นประกายอย่างตื่นตื่น แก้มแดงเขินอาย ทว่าเมื่อเขาหันมาเห็นผม เขาก็ยิ้มการดำที่สุด รวบโทรศัพท์มือถือลงในกระเป๋าทางเกงลุกขึ้นยืนแล้วตัดบท

“ขอโทษที่ แพนผมมาแล้ว”...

(ร เรือใหม่มหาสมุทร, 2560, หน้า 25)

การสร้างลักษณะเพศวิถีแบบเกย์แต่ยังคงให้ความสนใจเพศหญิงอยู่ ผู้วิจัยมองว่าเป็นการสร้างพฤติกรรม “ความเป็นชาย” ให้เกิดในตัวละครเพศวิถีแบบเกย์รูก เพราะผู้อ่านนิยายวายส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่ยังคงต้องการตัวละคร “พระเอก” ที่มีความเป็นชายตามแบบนิยายรักต่างเพศ มีความเจ้าชู้สนใจในเพศตรงข้าม “เพศหญิง”

ตัวละคร **โพน** เรื่อง “Return to Love” เป็นตัวละครที่ยอมรับในความรู้สึกและรสนิยมของตนและพร้อมเปิดเผยให้สังคมรับรู้ แม้บิดาจะไม่ยอมรับแต่ก็ไม่สนใจและยืนยันที่จะใช้ชีวิตตามความพึงพอใจของตน ตัวละครถูกสร้างให้มีลักษณะของบุรุษเพศที่ดึงดูดเพศหญิงแต่มีความชัดเจนในเพศวิถีที่มีความพึงพอใจและความปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันเท่านั้น ดังข้อความ

...โพมจ้องมองภาพนางแบบในชุดเสื้อผ้าน้อยชิ้นในกล้องด้วยสายตาว่างเปล่า แต่น่าแปลกที่แวบหนึ่งกลับคิดถึงใครบางคนที่ไม่ใช่เสื้อผ้ามิดชิด ใครคนนั้นที่มักชอบใส่เสื้อเซ็กซี่กับกางเกงยีนธรรมดา แต่ไม่รู้ทำไมยิ่งอีกฝ่ายสวมใส่ออย่างมิดชิดเท่าไร ก็ยิ่งทำให้โพมนึกอยากกระชากเครื่องนุ่งห่มนั้นให้หลุดออกแล้วเผยให้เห็นเนื้อแท้... (Karnsaii, 2561, หน้า 173)

เช่นเดียวกับตัวละคร **หมอปิซญี่** เรื่อง “Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก” เป็นตัวละครเพศวิถีแบบเกย์รัก มีรสนิยม ความปรารถนาในเพศเดียวกันอย่างชัดเจน ...“รสนิยมทางเพศของหมอปิซญี่ไม่ใช่ผู้หญิง ซึ่งตรงกับรสนิยมทางเพศของชวรินทร์พอดี นั่นทำให้เขาจูนติดกันได้ง่าย”... (Aillime13, 2560, หน้า 5)

ตัวละคร **คริส** เรื่อง “Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดีรักแท้” เป็นตัวละครที่ก้ำกึ่งระหว่าง เกย์รัก และ ไบเซ็กชวล แต่ด้วยพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศตามภูมิหลังของตัวละครที่ผู้แต่งได้อธิบายผ่านตัวละคร วิป ทำให้ทราบว่าตัวละคร คริส มีเพศวิถีแบบเกย์รัก มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศที่ปรารถนาและพึงพอใจในเพศชายเหมือนกันมาตั้งแต่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ...“เท่าที่ผมรู้ คริสโสดมาตั้งหลายปีแล้ว เขาเป็นเกย์ แต่ไม่เคยได้รบกับผู้ชายคนไหน เขาบอกผมว่าเขาจีบคนนั้นคนนี้อยู่บ้างแต่ไม่เคยสมหวังเสียที เลยเป็นโสดมาเกือบจะพอ ๆ กับอายุ”... (ร เรือโนมหาสมุทร, 2562, หน้า 5) แต่ด้วยตัวละคร คริส ผิดหวังจากการโดนเพศชายปฏิเสธซ้ำ ๆ และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ จึงคิดว่าจะลองเปลี่ยนมาคบและสานสัมพันธ์กับเพศหญิง และคิดว่าตนเองเป็นไบเซ็กชวล ดังบทสนทนายระหว่าง คริส กับ น้ำ

...‘พี่คริสเป็นเกย์มาตั้งแต่แรกแล้วหรือคะ’

‘พี่เป็นไบครับ แต่ไม่รู้พูดแบบนี้ว่าจะสบายใจขึ้นไหม’

‘ไม่คะ น้ำไม่สบายใจ เพื่อนน้ำบอกว่าคนที่ชอบผู้ชายไม่มีทางชอบผู้หญิงหรือพวกที่บอกว่าตัวเองเป็นไบคือการแทงกั๊ก ไม่กล้าบอกว่าตัวเองเป็นเกย์’

‘ไบเซ็กชวลมีจริงครับ คนเราเป็นไบกันได้จริง ๆ ไม่ใช่เพราะไม่กล้าหรือกั๊กที่ชอบได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายครับ’

น้ำไม่ค่อยเข้าใจหรอกคะ แต่จะถือว่าเข้าใจแล้วกัน จะคิดเสียว่าพี่พูดจริง’...

(ร เรือโนมหาสมุทร, 2562, หน้า 128)

แต่แท้จริงแล้วการที่ คริส ลองสานสัมพันธ์แบบรักต่างเพศเป็นเพียงการใช้ตัวละครเพศหญิงมาชดเชยความผิดหวังจากการโดนปฏิเสธจากคนเพศเดียวกัน

ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่สามารถเปลี่ยนรสนิยมได้ เพราะแท้จริงแล้วตัวละคร คริส เป็น เกย์รัก และมีความปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันเท่านั้น

ตัวละคร แคนตัล (แคน) เรื่อง “Candy” เป็นตัวละครที่ยอมรับ และแสดงออกถึงเพศวิถีแบบชายรักชายของตนอย่างชัด เพราะมองว่ารสนิยมทางเพศเป็นเรื่องปกติ ดังบทสนทนาระหว่าง แคน กับ ว่าน

...“มึงรู้ใหม่ว่า ในอดีตธรรมชาติของคนมีแค่สองอย่าง กินกับสืบพันธุ์ใครที่ชอบ เคยอ่านนิยายเรื่องหนึ่ง ตัวเอกกำลังกิน พออยากก็ลุกขึ้นมาทำแล้วก็กินต่อ ชีวิตมันก็แค่นี้ วิวัฒนาการต่างหากที่กำหนดกฎเกณฑ์ว่าอะไรควรทำไม่ควรทำ เซ็กซ์ในยุคโบราณไม่ได้กำหนดด้วยซ้ำว่าจะเป็นเพศไหน น้าตลกที่จู้ ๆ เรื่องธรรมชาติก็กลายเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ”

“ผมไม่ได้มองว่าผิดธรรมชาติ แค่มันไม่ควรพูด”

“แต่ถ้าตัดเรื่องเพศออกไปต่างอะไรกับที่มึงพูดถึงนมผู้หญิง”

เขามองผม เป็นสีหน้าที่ไม่ได้ตั้งคำถาม คล้ายจะเยาะเย้ยมากกว่ามหาคำตอบ ไม่ได้แน่ ถูกต้องครับ ผมไม่เห็นความแตกต่างของมัน และเข้าใจได้ดีว่าทำไมพี่แคน ถึงไม่คิดจะปกปิดรสนิยมตัวเอง เพราะมันคือธรรมชาติมันคือตัวตนที่แท้จริง...

(-west-, 2560ช, หน้า 179)

ตัวละคร แคน เปิดเผยรสนิยมแบบชายรักชายของตน ทั้งครอบครัว รวมถึงคนรอบข้างก็เข้าใจและยอมรับในเพศวิถีนั้น การรับรู้ถึงรสนิยมแบบชายรักชายของ แคน เกิดขึ้นจากรับรู้ว่าบิดาของตนเองเป็น เกย์ ซึ่งมีอิทธิพลทำให้ตัวละครเข้าใจถึงอารมณ์ทางเพศ และความปรารถนาต่อเพศเดียวกันและเห็นว่ารสนิยมแบบรักร่วมเพศหรือความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องปกติมนุษย์ ดังบทสนทนา

...“คนมาสมัครหลายคน แต่พี่ทัพเป็นคนเดียวที่เข้ากับกูได้ตั้งแต่ชั่วโมงแรก หลังจากนั้นก็เข้ามาอยู่ด้วยกัน กูไม่รู้หรอกว่าเริ่มจากเมื่อไหร่ แต่ช่วงม.ต้น กูแอบป็นออกไปกินเหล้ากับพวกไอ้กิม ขากลับก็ป็นรื้อบ้านกลับมาเจอพ่อจูงกับพี่ทัพ ที่ห้องนั่งเล่นตอนดึกสาม”

พีแคนรวบผ้ามามัด เขาดูเฉยชากับเรื่องนี้ ไม่ได้ต่อต้านอย่างที่ควรเป็น “คืนนั้นเกือบได้ดูหนังสดแล้ว พี่ทัพห้ามไว้ก่อน พวกขึ้นห้องไป แต่กุจำได้ ไหลเปสียหน้าอกแบน ๆ นุ่มเมียบอกูแท้ ๆ แต่กลับทำกามีอารมณ์”

“เหรอ แล้ว...”

“เลยรู้ว่าตัวเองชอบแบบไหนไป”

“เฮ้ย ไม่ดราม่าเหรอ” เรื่องแบบนี้มันต้องมีท่าต่อแยกันกับพ่อแยงเมียบลิวะ ผิดพล็อตไปแล้วพีแคน คนตัวโตปลักผมให้ล้มลงนอนบนเตียง สักพักก็คลานตามขึ้นมา เขากอดผมก่อนจะหอมแก้มอีกครั้ง

“ไร้สาระน่า เซ็กซ์ก็สวนเซ็กซ์ เขาแค่เป็นคนทำให้กูรู้ว่าชอบแบบไหน ไม่ได้หมายความว่า จะรักแบบนี้เสียหน่อย”

“แล้วพอกับทัพหรือเปล่านั้นรู้”

“ไม่รู้สิ ไม่เคยพูดถึง กูไปเรียกเขามานั่งเปิดใจเหมือนตอนที่กูพาเพื่อนผู้ชายมาเอาที่บ้านไม่ได้นี่หว่า สุดท้ายก็เลยเจียบ ๆ ไป พี่ทัพเองก็ดี อีกอย่างตอนที่เขารู้ว่ากูเป็นก็ไม่ได้ห้ามอะไรด้วย คงเพราะตัวเองก็ใช้นั้นแหละถึงพยักหน้ารับรู้เฉย ๆ”...

(-west-, 2560ช, หน้า 258-259)

การรับรู้ ยอมรับ และไม่ต่อต้านเมื่อ แคน รับรู้ว่าบิดาของตนเป็นเกย์ รวมถึงการที่บิดายอมรับเพศวิถีแบบชายรักชายของ แคน เป็นการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ การเพิกเฉยนั้นเป็นการบอกให้ผู้อ่านเห็นวาระสนิยมแบบรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ เป็นเพียงความต้องการ ความปรารถนา ความพึงพอใจตามธรรมชาติในวิถีทางเพศของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นหนึ่งในการสร้างความเข้าใจและการยอมรับความหลากหลายทางเพศในนวนิยาย

1.1.2 เกย์รับ หรือ เกย์ควีน คือ ตัวละครชายรักเพศเดียวกัน โดยมีลักษณะบางประการแสดงให้รู้ว่าเป็นผู้ตาม ขณะมีเพศสัมพันธ์จะเป็นฝ่าย “รับ” หรือฝ่ายถูกกระทำ แต่ลักษณะภายนอก เช่น การแต่งกาย การแสดงพฤติกรรม ยังแสดงออกแบบผู้ชายปกติ จากการศึกษารูปตัวละครเพศวิถีเกย์รับหรือเกย์ควีน 7 ตัว ดังนี้

ตัวละคร **จูลเกียรติ(จูล)** เรื่อง “Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย” ตัวละคร **ชวินทร์** เรื่อง “Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก” ตัวละคร **พีช** เรื่อง “Cigaerttes after Sex” ตัวละคร **รักคุณ** เรื่อง “Special Sound เก้าตั่ววัน” และตัวละคร **วิป** เรื่อง “Good Night My Last Mistake” มีรสนิยมทางเพศแบบเกย์รับ ถูกสร้างให้เป็นฝ่ายรับในการมีเพศสัมพันธ์

และดึงดูดความสนใจต่อคู่ตัวละครหลักและตัวละครอื่นในเรื่องที่มีเพศวิถีแบบเกย์รักและไบเซ็กชวล แม้ว่าตัวละคร ชวินทร์ จะมีอาชีพเป็นตำรวจและมีลักษณะทางกายภาพแบบบุรุษเพศ แต่ก็ใช้เป็นเหตุผลในการดึงดูดความสนใจต่อตัวละคร หมอพิชญ์ เกย์ฝ่ายกระทำเพราะ หมอพิชญ์ เป็นแพทย์ด้านกายวิภาค มองว่าร่างกายแบบบุรุษเพศของ ชวินทร์ เป็นร่างกายของเพศชายที่สมบูรณ์ซึ่งตอบสนองต่อความพึงพอใจและอารมณ์ทางเพศของเขาได้ ดังข้อความ

...ในสายตาของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกายวิภาค ร่างกายของผู้กองหนุ่ม ถูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ แข็งแรง ไม่ผอมบาง ยิ่งเวลาที่ฝายนั้นปิดตัวด้วยความเสียวซ่า กล้ามเนื้อจะเกร็งแน่นจนเห็นสัดส่วนได้รูปของโครงกระดูก หน้าท้องแบนราบรับกับช่วงเอวและสะโพกโค้งมนได้อย่างพอเหมาะรวมกับศิลปะชั้นเอก

...มันงดงาม ไร้ที่ติ และทำให้เขาารู้สึกถึงความพึงพอใจเมื่อได้ครอบครอง...

(Ailime13, 2560, หน้า 52)

ดังนั้น การสร้างลักษณะบุรุษเพศในตัวละครเพศวิถีแบบ เกย์รัก ของชวินทร์ จึงเป็นเหตุผลในการสร้างความสัมพันธ์และสอดคล้องกับการดำเนินเรื่อง

ตัวละคร **เตี้ย** เรื่อง “เล่นเพื่อน” เป็นตัวละครที่มีความชัดเจนในความรู้สึกของตนว่าเป็น เกย์รัก มีพฤติกรรมชอบเพศเดียวกันมาตั้งแต่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ดังข้อความ

...อย่างที่คุณคนเข้าใจแหละครับ ผมคิดกับมันเกินเพื่อน เรียกได้ว่าแอบรักมันข้างเดียวมาตลอดสี่ปี จริง ๆ แล้วผมกับมันสนิทกันมาตั้งแต่ ม.สาม ซึ่งไ้ผู้ชายคนแรกและคนเดียวที่ผมคิดเกินเลยก็มีแค่มันนี่แหละ เฮ้อ เข้าตำราแอบรักเพื่อนสนิทของตัวเอง... (karnsaii, 2560ก, หน้า 5)

นอกจากนั้น ผู้อ่านยังทราบเพศวิถีแบบ เกย์รัก ของตัวละคร จ๊อบ ผ่านพฤติกรรมและการแสดงออกที่นุ่มนวล เช่น อากาเรจินอาย ไม่ใจร้อนเหมือนวัยรุ่นชายทั่วไป ทั้งยังมีความต้องการให้คู่สัมพันธ์ที่ตนพึงใจรับสถานะสามี รวมถึงอยากมีลักษณะทางกายภาพแบบ เกย์รัก ตามความนิยมหรือตามความพึงพอใจของเกย์รัก คือ ตัวเล็ก น่ารัก นุ่มนวล เพราะตัวละครเตี้ยเป็นตัวละครที่มีลักษณะแบบผู้ชายทั่วไป ดังข้อความ

...‘वान’ คนที่กำลังอยู่ในหัวข้อสนทนาของเรา ว่าเป็นผู้ชายหน้าหวาน ร่างเล็ก ตัวขาว ปากแดง รูปร่างจิ้มลิ้มราวกับเกิดมาผิดเพศ เพราะไม่มีส่วนใดคล้ายกับบุรุษเพศเลยสักนิด

เห็นแล้วอดอิจฉาไม่ได้ เพราะมันเป็นลักษณะที่ผมอยากเป็นเหลือเกินให้ตายเถอะ คิดแล้วถอนใจใจแข็ง ๆ ก็มมองสภาพตัวเอง ผมนี่เป็นประเภทตรงกันข้ามกับว่านที่ไฉ่แท้คัมมันต์มึงถูกใจแบบคนละขั้ว ผมตัวสูงตั้ง 180 ถึงจะสูงโปร่งแต่ตัวก็ไม่หนามาก หน้าตาก็เฉย ๆ ธรรมดาเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่ดีหน่อยที่เป็นคนขาว โดยรวมเลยเหมือนผู้ชายหน้าตาพอไปวัดไปวา มีคนแวะเวียนมาชายชนมจีบบ้างประปรายพอให้กระชุ่มกระชวย แต่ไม่ใช่สเปกเกย์น้อย ๆ น่าทะนุถนอมเลยจริง ๆ...

(karnsaii, 2560ก, หน้า 9)

การที่ตัวละคร เต๋ย มีเพศวิถีแบบ เกย์รับ ถูกสร้างลักษณะทางกายภาพแบบเพศชายปกติ เหตุเพราะความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครหลัก เต๋ย และ จ๊อบ เกิดจากความใกล้ชิด ผูกพัน จากความเป็นเพื่อนสนิทไม่ใช่เหตุผลจากรูปร่างหน้าตา ทั้งตัวละคร จ๊อบ เป็นชายแท้ที่เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกันจากความใกล้ชิด ลักษณะทางกายภาพของตัวละคร เต๋ย จึงไม่ได้ถูกสร้างตามแบบนิยมของเกย์คิง เช่นเดียวกับตัวละคร **น้ำเงิน** เรื่อง “ดูจนกในกรุงชัง” มีเพศวิถีแบบ เกย์รับ ที่ชัดเจนในความรู้สึกว่าตนเองเป็น เกย์รับ ชอบเพศชายหน้าตาดีแบบวัยรุ่นผู้ชายทั่วไป แต่ไม่ได้ดึงดูดเพศชายและไม่ใช่เกย์รับตามความนิยม เพราะตัวละครคู่สัมพันธ์ไม่ได้เป็น เกย์คิง และไม่ได้สานสัมพันธ์เพราะลักษณะทางกายภาพ

1.1.3 เกย์คิง คือ ตัวละครชายที่มีรสนิยมแบบชายรักชาย ที่สามารถเป็นทั้งฝ่ายกระทำและถูกกระทำในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ เปลี่ยนไปตามความพึงพอใจและเพศวิถีของคู่สัมพันธ์ หากคู่สัมพันธ์เป็นเกย์รับก็สามารถทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุกและเมื่อคู่สัมพันธ์เป็นเกย์รุกก็จะเป็นฝ่ายรับ พบในตัวละคร **เจเรมี่** เรื่อง กลพยัคฆ์ ที่ชัดเจนในรสนิยมทางเพศของตนว่าเป็นแบบชายรักชายทั้งยังใช้ชีวิตเปิดเผยตามความพึงพอใจนั้น ๆ ตัวละครถูกสร้างให้มีปมทางจิตเรื่องความรัก ทำให้มีพฤติกรรมแบบมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยและไม่ผูกมัด เมื่อ เจเรมี่ มีเพศสัมพันธ์กับตัวละครอื่นก็สามารถเปลี่ยนบทบาทได้ตามความพึงพอใจและรสนิยมของฝ่ายตรงข้าม เพราะการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละคร เจเรมี่ เป็นเพื่อชดเชยปมทางจิตที่ตนไม่ศรัทธาในความรัก

...ผมคุ้นชินกับที่นี่ โน้ตคลับที่หลังกลับมาจากนอนครั้งแรกที่แชคก็พามาฉลองจัดโซนเป็นบาร์ โต๊ะนั่ง ฟลอร์เต้นรำ ส่วนชั้นสองเป็นโซนวีไอพี ผมเคยขึ้นไปด้านบนสองครั้ง เป็นส่วนที่น่าเบื่อที่สุดของร้าน เหมาะสำหรับคุยธุรกิจ หรือให้เสีย ๆ นั่งส่องเด็กผ่านกระจกใสด้านบนแล้วชี้เป้าหมายที่เรียงรายอยู่ด้านล่างให้คนของตัวเองลากขึ้น

ไปพาดก่อนคลับปิด สองครั้งนั้นผมถูกประกบให้ขึ้นไป คนของห้องเป็นผู้ชายวัยกลางคน กลัดมันสุด ๆ สลับกันทั้งรุกและรับจนสาแก่ใจ ครั้งที่สามเขาก็เรียกคนอื่นขึ้นไปแทน

ผมไม่ใส่ใจเรื่องความรู้สึก แค่พาไปถึงฝั่งฝัน ผ่านคืนวันอันเจียบเหงาไปด้วยความพึงพอใจของกันและกัน โชคดีหน่อยก็มีคนเลี้ยงเหล้า โชคร้ายก็ต้องเลี้ยงคนอื่น แต่ได้ผลตอบแทนคุ้มค่าเสมอ...

(-west-, 2560ก, หน้า 13)

แต่เมื่อตัวละคร เจเรมี มีความสัมพันธ์กับคู่ตัวละคร ดิชา อันเป็นเส้นเรื่องหลักจะเป็นฝ่ายถูกกระทำหรือฝ่ายรับเท่านั้น

จากตัวอย่างพบว่า แม้ตัวละคร เกย์ จะมีลักษณะทางกายภาพเหมือนเพศชายทั่วไป แต่สิ่งที่ทำให้ทราบถึงเพศวิถี คือ การแสดงออกผ่านพื้นที่ เป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคม (Social Space) หมายถึง การสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกอันเกิดจากกระบวนการความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำในสังคม (ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ, 2554) พื้นที่ทางสังคมนี้ถูกเรียกว่า พื้นที่พิเศษสำหรับผู้เบี่ยงเบนมาตรฐานของสังคม เป็นพื้นที่ของผู้ที่ถูกสังคมมองว่าผิดปกติ กระทำผิด ถูกโดดเดี่ยวจากสังคม ทั้งยังเป็นพื้นที่แสดงถึงความแปลกแยก ต้องปิดบังซ่อนเร้นจากสังคมและใช้เปิดเผยตัวตน (อรวรรณ ฤทธิศรีทอง, 2561, หน้า 36) ในกรณีนี้คือ รสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ ด้วยกลุ่มคนรักร่วมเพศหรือกลุ่มคนที่มีความปรารถนาทางเพศต่อบุคคลที่มีเพศสรีระเช่นตนถูกกระบวนการทางสังคมขับให้เป็นประชากรชายขอบ เป็นคนผิดปกติ ส่งผลให้กลุ่มคนเหล่านั้นไม่สามารถแสดงออกทางพฤติกรรมหรือรสนิยมของตนในพื้นที่สาธารณะได้ จึงมีการสร้างพื้นที่ขึ้นมาเพื่อรวมกลุ่มในการแสดงออกถึงความชอบ รสนิยม ประกอบสร้างตัวตนที่เลื่อนไหลทางเพศ ดังนั้น ไนต์คลับ ผับ บาร์ จึงถือว่าเป็นพื้นที่ทางสังคมรูปแบบหนึ่งที่ใช้รวมตัวของกลุ่มคนรักร่วมเพศเพื่อเปิดเผยปลดปล่อยตัวตน อารมณ์ปรารถนาทางเพศและมีปฏิสัมพันธ์ที่เลื่อนไหลทางเพศร่วมกัน

จากการสร้างพื้นที่พิเศษนี้ทำให้เห็นการประกอบสร้างของนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรส แม้จะสร้างโลกอุดมคติสำหรับความรักของคนเพศเดียวกัน นำเสนอให้สวยงาม สมหวัง และเป็นปกติ แต่ก็สะท้อนความเป็นอื่น บนพื้นที่พิเศษเพื่อให้นิยายยังสัมพันธ์กับความเป็นจริงในสังคม ผู้แต่งยังผูกโยงวิถีชีวิตของตัวละครอยู่กับโลกความจริงที่ยังมองรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีอื่น ๆ แตกต่างจากเพศชายและเพศหญิง แต่อีกนัยหนึ่ง ผู้ศึกษามองว่า การสร้างพื้นที่พิเศษในนวนิยายถือเป็นวิธีการสร้างความเห็นใจต่อบุคคลที่มี

รสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันผ่านตัวละครที่มีปมทางจิตเรื่องเพศ ตัวละครเกิดความโดดเดี่ยว อ้างว้าง และไม่สมหวังในความรัก ด้วยรสนิยมทางเพศของตนจึงต้องพึ่งพาพื้นที่พิเศษเพื่อแสดงความเป็นตัวตน และปลอบโยนปมทางจิตกับบุคคลรสนิยมเดียวกัน การสร้างปมดังกล่าว เป็นกลวิธีทำให้ผู้อ่านนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสที่ส่วนใหญ่เปิดใจยอมรับในความหลากหลายของเพศวิถีบ้างแล้ว เห็นใจตัวละครที่รู้สึกโดนกีดกันจากสังคม ด้วยวาทกรรมที่สร้างระบอบความจริงทำให้รักต่างเพศเป็นสิ่งที่ถูกต้องและทำให้ความรักแบบเพศเดียวกันจึงเป็นสิ่งที่ผิดและต้องปิดบังซ่อนเร้นจนไม่สามารถแสดงออกทางเพศวิถีและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขในพื้นที่สาธารณะของสังคม

1.2 คนรักสองเพศหรือไบเซ็กชวล (Bisexual) คือ คนที่สามารถแสดงอารมณ์ปรารถนาทางเพศและมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับคนเพศเดียวกันและคนต่างเพศ จากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พบว่า มีตัวละครไบเซ็กชวลที่มีความปรารถนาทางเพศและมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับเพศเดียวกันและต่างเพศ พบ 5 ตัว ดังนี้

ตัวละคร **คิน** เรื่อง “ดูจนกในกรุงซัง” มีความปรารถนาทางเพศและสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งเพศหญิงและชาย รวมถึง เกย์ มีพฤติกรรมในการเปลี่ยนคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ แบบไม่ผูกมัด และคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติของเพศชาย โดยสามารถร่วมเพศได้ทั้งชายและหญิง ดังข้อความ

...ผมขอแยกตัวออกมาจากเธอได้ในตอนเกือบรุ่งสางของวันที่ผมต้องกลับไปที่มีหอหลังวางสายจากน้ำเงิน ลิลลี่ก็จูบปิดปากผมและรีบเร้าให้ผมมีความสัมพันธ์ทางกายกับเธอต่อ สัญชาติญาณดิบของผมแพ้วทางผู้หญิงลึกลับโด้งสวอยอย่างลิลลี่อยู่กันแล้ว มีหน้าซ้ำเธอยังรู้จุดอ่อนของผมอีกว่าควรกระตุ้นตรงไหนถึงจะเอาผมอยู่... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 101)

เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจะมีบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ ดังข้อความ

...ผมกับมันไม่เคยญาติดีกันเลยตั้งแต่แย่งเด็กคนเดียวกันตอนปีสอง มันเป็นเกย์และผมก็เสือกที่จะชายก็ได้หญิงก็ได้ก็อีกเพราะผมรุกได้หมด การที่จะมีใครสักคนในหอสี่ซึ่งรวยมหาศาลล้านแปดมายอมเป็นเด็กใครสักคน แน่نونว่ามันต้องเป็นเรื่องที่ยากและมีน้อยมาก ๆ

พวกผู้ชายน่ารักตะมุตะมิเหล่านั้นจึงกลายเป็นเรวีไอเทม... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 120)

รสนิยมทางเพศแบบไบเซ็กชวลของ คิน เกิดขึ้นจากปมทางใจที่ต้องการความรักจากครอบครัว เมื่อมารดาเสียชีวิตทำให้เขารู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้างจึงต้องหาคู่นอนหรือสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้กับเพศหญิงและชาย เพราะคิดว่าเป็นความต้องการทางธรรมชาติ และขอให้

อีกฝ่ายคอยดูแลปรับทัศนคติ เพราะไม่ว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับเพศใดก็ตามตนก็เป็นฝ่ายกระทำ เช่นเดียวกับตัวละคร **กรรณ** เรื่อง “Cigarettes after Sex” ที่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการตามธรรมชาติของเพศชาย เดิม กรรณ มีความปรารถนาทางเพศต่อเพศหญิง แต่เมื่อสูญเสียคนรัก ทำให้ กรรณ เริ่มต้นความสัมพันธ์และมีสัมพันธ์ทางเพศกับ พี่ช ลูกชายของเธอ เพราะคิดว่า พี่ช คือตัวแทนของคนรักเก่า เขาคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นธรรมชาติของเพศชาย เป็นเรื่องปกติที่จะระบายความต้องการผ่าน “เซ็กซ์” ไม่ว่าคู่สัมพันธ์นั้นจะเป็น เพศหญิงหรือชาย ดังข้อความ

...สาวสวยในชุดเดรสกระโปรงสั้นส่งยิ้มหวานยั่วเข้ามาให้ ดูจากสายตาเขาก็รู้ว่า เธอต้องการอะไร ชายหนุ่มเชิญให้อีกฝ่ายนั่งตามมารยาท

“มาคนเดียวหรอคะ”

นั่นก็เป็นคำถามตามมารยาท เธอเห็นอยู่แล้วว่าเขานั่งอยู่คนเดียวถึงกล้าเข้ามา กรรณพยักหน้าก่อนเธอจะขอสวนแก้วเพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรี

ถ้าเป็นเมื่อก่อนกรรณคงตะปบเหยื่อไว้ในอุ้งมือและไม่ปล่อยเธอจนกว่าจะถึงตอนเช้า แต่ตอนนี้เขาอายุมากขึ้น ความรับผิดชอบมีเพิ่มมากขึ้น ไม่ได้รักสนุกเหมือนตอนวัยรุ่นที่ออกกล้าเหยื่อแทบทุกคืน ทุกวันนี้เขายังไม่อยากสร้างความสัมพันธ์กับใคร หากนั่นไม่ใช่ความรัก นลินสอนให้เขารู้จักกับคำว่ารัก บอกให้เขารู้ว่าความรักนั้นมีค่ายิ่งใหญ่มากแค่ไหน

แต่แน่นอน...เขาเป็นผู้ชายที่ต้องการเซ็กซ์ แต่เซ็กซ์สำหรับเขาไม่ได้หมายความว่า จะเป็นใครก็ได้

ลูกชายของอดีตคนรักอาจไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีนัก แต่พี่รัชก็เข้ามาในจังหวะที่เขา กำลังผิดหวังอยู่กับความเสียใจ แม้จุดเริ่มต้นจะเป็นการระบายความโกรธ แต่พอหลายครั้งเขาลำนึกผิดชอบชั่วดีก็เป็นแค่วันบုหรีที่ไม่นานก็จางหาย

กรรณเก็บพี่รัชไว้ข้างกายด้วยเหตุผลเดียวคือเซ็กซ์...

(Ailime13, 2561, หน้า 20-21)

ความปรารถนาและความต้องการทางเพศแบบไบเซ็กชวลของ คิน และ กรรณ ที่สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้กับทั้งหญิงและชายเพราะคิดว่าเป็นธรรมชาติของเพศชาย สะท้อนถึงแนวคิด ปิตาธิปไตย ที่ให้อำนาจของเพศชายในการแสดงบทบาททางเพศโดยอ้างว่าเป็นบทบาทตามธรรมชาติ ใช้อีกฝ่ายที่คิดว่าอยู่ใต้อำนาจทั้งเพศหญิงและชายที่ด้อยอำนาจกว่า

เป็น วัตถุประสงค์ทางเพศ คือ มีเพศสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของชายเท่านั้น เป็น การสะท้อนพฤติกรรมอันเลวร้ายของเพศชายในการกดขี่และทรมานทางเพศ ผ่านตัวละครไบเซ็กชวลที่ปรากฏในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เพื่อเป็น การเคลื่อนไหวทางความคิดในการกระตุ้นให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศทั้งเพศหญิงและเพศ หลากหลาย

ตัวละคร **คราม** เรื่อง “MR.GRAY” ตัวละครรสนิยมทางเพศแบบไบเซ็กชวล เดิมตัวละคร คราม เคยมีความสัมพันธ์คบหากับเพศหญิงมาก่อนแต่รู้สึกว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ เข้าใจยากและเกิดความรำคาญนิสัยบางประการของผู้หญิง ทำให้ความสัมพันธ์นั้นเกิดความอึดอัด และไม่สบายใจ เมื่อได้มารู้จักกับคู่ตัวละคร สบาย ซึ่งเป็นเพศชายเหมือนกันทำให้เกิดความรู้สึก สบายใจ และมีความเข้าใจกันมากขึ้น จนพัฒนาความสัมพันธ์เป็นความรัก ดังข้อความ

...ไม่เคยคิดจะชอบเด็กผู้ชายแต่ก็ไม่ได้ต่อต้าน ไม่ได้มีสเบ็กตายตัวอะไร คิดว่า ชอบใครก็อยู่กับคนนั้น สบายใจดี และตอนนี้ پایคือคนคนนั้น...อย่างน้อยมันก็เป็น ความชอบที่อยากอยู่ใกล้ อยากสัมผัส อยากให้ پایมีความสุข

รู้เรื่องแจนมาจากน้อง นิสัยแจนคือชอบพาลใส่คนรอบข้าง ไม่ต่างอะไรกับแพ้ว แล้วพาล มาลงอารมณ์ใส่เราไม่ได้ก็ไปทำใส่คนอื่น เราไปหาแจนทันทีหลังจากที่น้อง เล่าให้ฟัง ทำเป็นบอกว่าที่โรงพยาบาลสัตว์เล็กไม่ค่อยมีสัตว์ป่วย แม้ว่าอันที่จริงมันก็มีไม่เยอะจริง ๆ นั่นแหละ แต่ก็ขอลีกงานก่อนเวลาเพื่อไปคุยกับแจนให้รู้เรื่อง...

เธอถึงยอมบอกเล่าเรื่องราวแต่โดยดี แจนไม่ได้ทำอะไร پایอย่าง پایบอก จริง ๆ แค่เข้าไปพูดคุยเหมือนหาเรื่องตาม پایเล่า เจ้าหลอนอ้างว่าแค่อยากรู้จัก มีเพื่อนเธอเห็นเรามาส่ง پایเลยเอาไปบอกเธอ และนั่นทำให้เธอถ่อมมาหา پایถึงที่ เพื่อมาคุยว่าที่คนข้างตัวของเราคนใหม่

ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไปเพื่ออะไร นิสัยผู้หญิงบางทีก็เข้าไม่ถึง...

(Raccool, 2560, หน้า 123)

รูปแบบเพศวิถีของตัวละคร คราม เป็นตัวละครที่มีรสนิยมแบบไบเซ็กชวล ที่เดิมเป็นผู้ชายที่ความปรารถนาในเพศตรงข้าม แต่ไม่ได้ต่อต้านการคบหาคนเพศเดียวกัน เพราะไม่ได้กำหนด “เพศ” ในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลใด แต่ยึดเอาความสบายใจ ความเข้าใจเป็นเหตุผลในการสร้างความสัมพันธ์

ตัวละคร **ศิธา** เรื่อง “กลพย์คัม” และตัวละครรอง **เจริญกรู** เรื่อง “Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดีรักแท้” เป็นตัวละครโบแซ็กชวล ที่แต่งงานและมีบุตรกับ เพศหญิง มีความปรารถนาและสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับเพศหญิงและชาย แต่มีความ พึงพอใจและอึดอ้อมในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมากกว่า ด้วยทั้งสองเป็นตัวละครที่ถูก บริบทเรื่องบรรทัดฐานรักต่างเพศในเรื่องการแต่งงานกับเพศตรงข้ามและการมีบุตรเพื่อสืบทายาท โดนบีบบังคับจากครอบครัวให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานดังกล่าว แม้จะสามารถมีเพศสัมพันธ์กับ เพศหญิง แต่สุดท้ายแล้วก็กลับมามีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันตามความปรารถนา และความพึงพอใจในรสนิยมของตน โดยตัวละคร **ศิธา** ได้เลิกกับภรรยา เพราะภรรยาไม่ สามารถยอมรับรสนิยมทางเพศของเขาได้ เขาจึงกลับมาใช้ชีวิตแบบรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย ดังบทสนทนาระหว่าง **ศิธา** กับ **เจเรมี**

...“หย่าแล้ว” ศิธายึดตัวพิงพยักเก้าอี้ มือที่ประสานกันเมื่อครู่ว่างคว่ำบหน้าตก สายตาคู่ นั้นยังคงมองมาด้วยความอ่อนโยน และแน่นอนมุมปากข้างหนึ่งยกยิ้มราวกับ ตัวเองสามารถคุมทุกสถานการณ์ได้ดีนักหนา “ตอนนั้นฉันรีบกลับมาเพราะพ่อจะให้ แต่งงานจริง ๆ นั่นแหละ ต้องแต่งก่อนพ่อสิ้นใจเลยไม่มีเวลาอธิบายมากนัก”

“หี แต่งงานกับผู้หญิงทั้ง ๆ ที่ตัวเองเป็นเกย์”

“ใช่ มันจำเป็น แต่สุดท้ายก็หย่า แต่งได้ปีกว่าเมียดันจับได้เพราะชอบพาเด็ก ไปนอนด้วยที่โรงแรมใกล้ ๆ บริษัท ฉันมีสัมพันธ์กับผู้หญิงได้แต่ฉันไม่อึดอ้อมเท่ารส ของเพศเดียวกัน สุดท้ายก็ชวนชวายกลับไปเสพรสที่ชินลิ้นอยู่ดี” เขาไหวไหล่ราวกับ **ไม่รู้สึกละอายใจกับสิ่งที่ทำ และพูดคล้ายกับเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตของใคร ๆ “ช่วยไม่ได้ มันเป็นผลประโยชน์ที่เอื้อกันทั้งสองฝ่าย”...**

(-west-, 2560ก, หน้า 35)

แต่ตัวละคร **เจริญกรู** แม้ภรรยาจะรับรู้และไม่ยอมรับเพศวิถีของเขาแต่ก็ยังคง สถานะสามีภรรยาเพราะครอบครัวของ **เจริญกรู** คิดว่าการดูแลภรรยาของเขาเป็นหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบตามเพศภาวะของ **ความเป็นชาย** **เจริญกรู** และครอบครัวจึงดูแลภรรยา ด้านการเงินและให้ความเป็นอยู่ที่ดี แต่ **เจริญกรู** ยังคงใช้ชีวิตตามความปรารถนาเพื่อสนอง ความต้องการทางเพศแบบรักร่วมเพศของตน ดังบทสนทนาระหว่าง **บำรุงเมือง** น้องชายของ **เจริญกรู** กับ **วิป**

...“พวกเรา...อย่างน้อยก็พ่อแม่ บังคับให้เขาแต่งงาน เราหลงผิดไปทำให้เขาต้องฮึดฮัด และทำให้ภรรยาของเขาต้องเจ็บปวด พวกเราสำนึกผิดในสิ่งที่ทำลงไป การดูแลภรรยาของเขาให้อยู่ดีมีสุขเป็นภาระหน้าที่ของผมและครอบครัว”

“พวกคุณดูแลคนรักเขา แล้วที่ตัวพี่เขาต้องฮึดฮัดคับใจล่ะ ใครคอยเยียวยาเขาบ้าง” ผมถาม ไม่ได้หมายจะให้ท้ายเจริญกรุง แต่ผมแค่สงสัยเท่านั้น

“เขาแต่งงานไปแล้ว เขาต้องรับผิดชอบเมียและลูกของเขา” คู่สนทนาของผมตอบ...

(ร เรือใหม่หาสมุทร, 2562, หน้า 65)

ตัวละคร **พุดิ** เรื่อง “Return to Love” เป็นตัวละครไบเซ็กชวล แต่มีความปรารถนาและพึงพอใจในเพศชายมากกว่า แม้ได้แต่งงานกับเพศหญิงเพราะทำฝ่ายหญิงตั้งครรรมิโดยไม่ตั้งใจแต่ก็ยินดี รักและมีความสุขในการสร้างครอบครัวกับเพศหญิง เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม เชื่อว่าเพศชายต้องแต่งงานสร้างครอบครัวกับเพศหญิง การมีความรักแบบรักร่วมเพศหรือมีความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่สุดท้ายเมื่อภรรยาเสียชีวิตและกลับมาเจอคนรักเก่าซึ่งเป็นเพศชายก็ยอมรับในเพศวิถีและความปรารถนาอันแท้จริงของตน

มีข้อสังเกตว่า ตัวละคร ไบเซ็กชวล ส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายกระทำหรือฝ่ายรุกในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เพราะตัวละครดังกล่าวมีบทบาทเป็น “พระเอก” ในนวนิยายที่ต้องแสดงความเป็น “เพศชาย” การสร้างเพศวิถีแบบไบเซ็กชวลเป็นการแฝง “อุดมคติความเป็นชาย” ในลักษณะของการเป็นผู้นำทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการของนักอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่ยังคงต้องการและมีความปรารถนาในเพศชายอยู่ ทำให้เห็นว่าตัวละครดังกล่าวยังคงสนใจและมีความปรารถนาในเพศหญิง

1.3 ตัวละครไร้เพศ

ตัวละครไร้เพศ เป็นประเภทตัวละครที่พบมากที่สุดในกลุ่มตัวอย่าง เดิมตัวละครจะมีรสนิยมทางเพศแบบชายแท้หรือหญิงแท้ คือ มีความปรารถนาในเพศตรงข้าม แต่เมื่อมาพบตัวละครเพศเดียวกันที่สร้างความสบายใจในความสัมพันธ์หรือมีความพึงใจบางประการ จึงเกิดความเลือนไหลทางความรู้สึกต่อความปรารถนาต่อเพศเดียวกัน ตามทฤษฎี เควีย์ร์ (queer) สุรเดช โชติอุดมพันธ์ (2559, หน้า 225-226) อธิบายว่า เดิมคำนี้เคยเป็นคำพหูร่วที่ใช้เหยียดหยามกลุ่มรักเพศเดียวกัน แต่ภายหลังคำนี้ถูกนำเอามาปรับใช้และสร้างความหมายใหม่ในเชิงบวก ความหมายหนึ่งของคำว่า เควีย์ร์ คือ การทำให้เสีย ดังนั้น การปรับมาใช้ใน

ความหมายใหม่ จึงมักจะเป็นการเน้นมิติของการโต้กลับหรือบ่อนเซาะอุดมการณ์ปีศาจไปโดย หรือทำให้อุดมการณ์ดังกล่าว “เสีย” ไปนั่นเอง โดยวิธีการหนึ่งของเคเวียร์ คือ การรื้อสร้าง ข้อตรงข้ามต่าง ๆ ทั้งข้อตรงข้ามระหว่างชายกับหญิงหรือข้อต่างระหว่างรักต่างเพศกับความรัก เพศเดียวกัน แม้ว่าทฤษฎีเคเวียร์จะมีรากฐานมาจากทฤษฎีเฟมินิสต์ และพัฒนาต่อยอดจาก ทฤษฎีเกย์ ทฤษฎีเลสเบียน แต่เคเวียร์ก็ได้รื้อสร้างทฤษฎีดังกล่าว เพราะเกย์หรือเลสเบียน ยังพยายามสร้างสาร์ตอะหรืออัตลักษณ์ที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่เคเวียร์บ่งชี้ว่าเพศ สถานะเป็นสิ่งที่ไม่มีสาร์ตอะในตัวเอง ไม่สามารถจัดระเบียบแบบได้และมองว่าเพศเป็นสิ่งที่ไม่มี เอกภาพอยู่บนความแตกต่างและหลากหลาย เพศสถานะและความปรารถนาทางเพศสามารถ เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ดังนั้น หลักการ “เคเวียร์” จึงสามารถนำมาอธิบายตัวละครในนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรสที่ไม่สามารถระบุเพศหรือมีเพศวิถีเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลไป ตามแรงปรารถนาที่เกิดขึ้นต่อบุคคลที่ตนพึงใจ โดยมองข้ามความเป็นเพศ ความรักต่างเพศ หรือความรักเพศเดียวกัน

การสร้างตัวละครที่ถือว่าเป็นลักษณะเฉพาะแบบหนึ่งที่พบในนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรสตามหลักการ เคเวียร์ คือ ตัวละครเพศชายแท้หรือหญิงแท้ ที่ไม่เคยมีความรู้สึกหรือมีแรงปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันมาก่อน แต่เปลี่ยนรสนิยมหรือ มีความปรารถนากับบุคคลเพศเดียวกัน โดยจะมีความพึงพอใจ ความต้องการหรือต้องการ มีเพศสัมพันธ์เฉพาะปัจเจกบุคคล คือ มีความต้องการ ความพึงพอใจหรือความปรารถนากับคู่ ตัวละครเอกเพียงตัวเดียวเท่านั้น เพื่อแสดงหลักสำคัญหนึ่งของนวนิยายเรื่องของการสร้าง คุณค่าให้ความรักไร้เพศ ที่ต้องการความสัมพันธ์ในการสร้างความมั่นคงให้เกิดในความรักแบบ เพศเดียวกัน โดยที่ตัวละครนั้น ๆ และผู้อ่านยังสับสนและไม่สามารถกำหนด ความเป็นเพศ ต่อปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงหรือความปรารถนาที่เกิดขึ้นได้ โดยจากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบตัวละครไร้เพศ 12 ได้แก่ ตัวละคร **แซค** และ **นิธาน** เรื่อง “สู่กลางใจ” ตัวละคร **วาน** เรื่อง “Candy” ตัวละคร **จ๊อบ** เรื่อง “เล่นเพื่อน” ตัวละคร **ปัทมวิษญ์** และ **อชิระ** เรื่อง “คิดมาก” ตัวละคร **คราม** และ **สปาย** เรื่อง “MR.GRAY” ตัวละคร **ภูพิงค์** และ **รวินท์** เรื่อง “ภูสอยเดือน” และตัวละคร **เพลงพิน** และ **นารา** เรื่อง “Warm eyes ดวงตาของเธอ” โดยผู้วิจัยได้ยกตัวอย่าง ตัวละครไร้เพศในการวิเคราะห์เพศวิถี ดังนี้

ตัวละคร **แซค** เรื่อง สู่กลางใจ ถูกสร้างให้เป็นเพศชายแท้ที่มีความปรารถนา ต่อเพศหญิง แต่เมื่อ แซค มาพบกับ นิธาน เกิดเป็นความรู้สึกถูกใจในรูปร่างหน้าตาที่อีกฝ่าย มีลักษณะแบบ ยูนิเซ็กซ์ และมีบุคลิกที่สุ่มไม่เปิดรับ ไม่สร้างความสัมพันธ์กับคนทั่วไป ทำให้

แซค เกิดความท้าทายตามลักษณะของเพศชาย จึงพยายามเข้าไปทำความรู้จักและอยากลอง มีความสัมพันธ์กับเพศชาย ด้วยอยากรู้อยากลอง ดังข้อความ

...“หาเรื่องผมอีกแล้ว” ผมหัวเราะพลางยกเบียร์ขึ้นมาจิบ ถามว่าชอบหรือเปล่า ไม่รู้สิ ผมไม่เคยนอนกับผู้ชาย ไม่แม้กระทั่งอยากรู้อยากลองในวัยเด็ก แต่เพราะเป็น นิทานเลยเกิดความกระตือรือร้น แต่ถ้าถามว่าสนใจไหมก็สนใจ สนใจมากทีเดียว นางแบบหยิ่งผมก็เจอมาเยอะ แต่ไม่ถึงกับหยิ่ง ไม่ใช่ไม่หือไม่อือไปเสียทุกอย่าง แต่คล้ายพยายามสร้างเกราะกำบังตัวเองออกจากคนภายนอก จะว่าไปนอกจาก เมธัสแล้วก็ไม่เคยได้ยินมาก่อนว่านิทานจะสนิทสนมกับใครเป็นพิเศษ ไม่แปลกเลยที่จะ มีข่าวลือแปลก ๆ อย่างที่เมธัสว่า...

(-west-, 2559, หน้า 32)

และความท้าทายและความอยากลองตามวัยหนุ่มของแซคที่มีต่อนิทาน

...“เพิ่งรู้ว่านายเป็นเสือบ” “ผมก็อยากลองเป็นเสือบกับพี่นี้แหละ”...

(-west-, 2559, หน้า 34)

เป็นลักษณะของการเปลี่ยนของแรงปรารถนาทางเพศจากแรงกระตุ้นตาม สัญชาตญาณของเพศชายเมื่อรู้สึกโดนท้าทาย แต่เป็นแรงปรารถนาต่อเพศเดียวกันที่เกิดกับ บุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น ซึ่งก็คือเฉพาะกับ นิทาน โดยไม่ได้เกิดความรู้สึกต้องการหรือรู้สึก พิเศษกับเกย์หรือเพศชายคนอื่น และเมื่อ แซค ได้เข้าสู่สถานการณ์จำลองที่ผู้แต่งสร้างขึ้น ให้ใกล้ชิดจนพัฒนาจากความอยากรู้อยากลองเป็นความชอบและต้องการสร้างความผูกพัน ทางใจในระดับลึกให้เกิดความมั่นคงในความสัมพันธ์ ตัวละคร แซค ซึ่งเป็นเพศชายแท้ก็เกิด ความสับสนต่อเพศสถานะของตนเอง ดังข้อความ

...ผมถอนจูบออกมาแล้วเรียกอีกฝ่ายเสียงพรั่า ผมปลดเปลื้องพันธนาการ ด้านสุดท้ายออกและเหวี่ยงร่างเปลือยของนิทานลงบนโซฟา เขานอนนิ่ง หอบหายใจ คล้ายตื่นเต้น ผมตามมาคร่อมทับแทบจะในทันที ดวงตาสีเข้มของเขาสั่นสะท้าน หลุกหลิกด้วยความลังเล เราต่างเป็นผู้ชายและรู้ว่าจุดที่ไม่อาจหักห้ามใจอะไรได้อีก แม้ทำลงไปแล้วจะไม่มีโอกาสได้เห็นหลังกลับ มีเช็กซ์กับเพศเดียวกันเพียงหนึ่งครั้ง ชื่อที่ถูกเรียกเกี่ยวกับเพศสภาพก็เปลี่ยนไป แต่ใครจะแคร์ ในขณะที่สับสน แต่ลึก ๆ

ผมกลับแนวแน่นอนอย่างบอกไม่ถูก คือนี่ไม่มีทางปล่อยให้นิธานรอดมือไปได้ ต่อให้จะถูก
 โจรก็ค่อย้งอที่หลัง ไม่ใช่ความผิดของผมคนเดียว อีกฝ่ายต่างหากที่เปิดทางให้ก่อน...

(-west-, 2559, หน้า 130)

จากตัวอย่างเราจะเห็นการไม่ยึดติดต่อสารัตถะของเพศสถานะ “ใครจะแคร์”
 และการรื้อสร้างอุดมการณ์ปีตาธิปไตยต่อบรรทัดฐานรักต่างเพศที่สังคมกำหนดว่าการร่วมเพศ
 ในเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปรกติ ทำให้ความเป็นเพศสภาพเปลี่ยนไปเพียง “มีเซ็กส์กับเพศเดียวกัน
 เพียงหนึ่งครั้ง” ผ่านตัวละคร แซค แม้ว่าตัวละครจะยังคงมีความคิด มีพฤติกรรมและการดำเนิน
 ชีวิตหรือมีความปรารถนาต่อเพศหญิงเช่นเดิมหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันไปแล้ว
 ความเปลี่ยนแปลงในความปรารถนาและการมีเพศสัมพันธ์กับ นิธาน ซึ่งเป็นเพศเดียวกันกับ แซค
 ทำให้เห็นว่า เพศ เป็นสิ่งที่ไม่นิ่งและไม่ควรกำหนดเพศสถานะตามกรอบที่สังคมตั้งไว้

ตัวละคร **จ๊อบ** เรื่อง “เล่นเพื่อน” เป็นเพศชายแท้มีความพึงพอใจและคบหา
 สานสัมพันธ์กับเพศหญิงมาตลอด ทั้งยืนยันในความเป็นเพศชายของตนผ่านพฤติกรรม
 และคำพูด ...“กูเป็นผู้ชาย และกูไม่เคยชอบผู้ชาย” “กูไม่ได้เป็นเกย์ และคงไม่มีทางชอบ
 ผู้ชาย”... (karnsaii, 2560ก, หน้า 7) แม้ตัวละครจะแสดงความหนักแน่นทางเพศผ่านคำพูด
 ผู้เขียนได้สร้าง เคเวียร์ ด้วยหลักสารัตถะของเพศเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง ให้ปรากฏในตัวละคร จ๊อบ
 ยอมรับในความเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศไปชอบตัวละคร เต๋ย ซึ่งเป็นเพศเดียวกันด้วยปัจจัย
 ของความสนิทสนม ความผูกพันและความสบายใจที่ผู้เขียนสร้างขึ้น ตัวละคร จ๊อบ ยังสะท้อน
 ให้เห็น มายาคติ “ความเป็นเพศ” ที่สังคมใช้ควบคุมความปรารถนาทางเพศที่แตกต่างจาก
 บรรทัดฐานรักต่างเพศ โดยสร้างคำศัพท์ขึ้นมากำหนดให้รู้สึกแปลกแยกและผิดปรกติ ดังบทสนทนา
 ระหว่าง เต๋ย กับ จ๊อบ

...“มึงเป็นเกย์หรือจ๊อบ”

แล้วคำคำนั้นก็หลุดจากปากผม ผมรู้ว่ามันไม่ได้เป็นหรือก ต่างจากผมที่
 ค้นพบตัวเองเมื่อสี่ปีก่อน

“เต๋ย...” มันตบไฟเลี้ยวก่อนจะจอดรถชิดขอบถนนด้านซ้ายทันที เมื่อรถจอดสนิท
 มันก็หันหน้ามามองผมตรง ๆ “กูไม่รู้ว่ามึงไปรู้เรื่องอะไรมา...” มันพูดเสียงนุ่ม “แต่สิ่ง
 ที่มึงจะได้ยินจากปากกูต่อไปนี้เป็นความลัษณะจริง มึงไม่ต้องเชื่อกูก็ได้ แต่ขอโอกาส
 ให้กูได้อธิบายบ้าง”

“...”

“กูไม่รู้หรอกว่าการที่กูชอบมึงมันเรียกว่าอะไร จะเป็นเกย์ ชายรักชาย รักร่วมเพศ หรือคำไหนก็ตามที่เค้าจะบัญญัติกัน กูไม่รู้เหมือนกันว่ากูเป็นอะไรกันแน่”

“...”

“กูรู้แค่ว่ากูชอบมึง อยากอยู่ใกล้ ๆ กับมึง อยากดูแลมึง ถ้าความรู้สึกพิเศษที่ผู้ชายมีให้กัน มันเรียกรวมว่า ‘เกย์’ กูยอมเป็นเหมือนคำนิยามที่สังคมเค้าเรียกก็ได้ ถ้านั้นมันหมายถึงกูชอบมึง”...

(karnsaii, 2560ข, หน้า 231–232)

จากบทสนทนาดังกล่าว เป็นการโต้แย้งผ่านตัวละคร จ๊อบ ให้เห็นว่า ความปรารถนาที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบของสังคม ไม่ควรถูกกำหนดด้วยวาทกรรมและนำมา แบ่งแยกบุคคลที่อยู่นอกกฎระเบียบนั้นให้รู้สึกเป็นอื่น เพราะแท้จริงแล้วความรู้สึกหรือแรง ปรารถนาทางเพศ เป็นความซับซ้อนทางจิตที่เปลี่ยนแปลงได้ เป็นธรรมชาติและไม่สามารถ ควบคุมได้

ตัวละครที่มีเพศวิถีเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลไปตามแรงปรารถนาที่เกิดขึ้นต่อ บุคคลที่ตนพึงใจและมีความปรารถนาเฉพาะตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น โดยไม่ได้มีรสนิยมชอบ เพศเดียวกันเหมือนเกย์ทั่วไป ที่เกิดความปรารถนาต่อเพศเดียวกันโดยไม่จำกัดเฉพาะบุคคล ยังพบปรากฏในตัวละครหลัก **ภูพิงค์** และ **รวินท์** เรื่อง “ภูสอยเดือน” ตัวละครทั้งคู่เดิมเป็น ชายแท้และเคยคบหามีสัมพันธ์กับเพศหญิง แต่เมื่อทั้งคู่ได้ถูกสถานการณ์ในเรื่องเป็นเหตุให้ได้ ใกล้ชิด เรียนรู้พฤติกรรม ช่วยเหลือ และเติมเต็มในส่วนที่บกพร่องของกันและกัน ทำให้เกิด ความประทับใจ รวมถึงมีแรงกระตุ้นจากบริบททางสังคม ทั้งแรงสนับสนุนจากเพื่อน คนใกล้ชิด และเหตุการณ์ทำให้ตัวละครค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์จากเพื่อน ไปสู่ความชอบ และกลายเป็นแรงปรารถนาทางเพศต่อกันและกัน ในขณะที่ตัวละครทั้งสองเริ่มมีความรู้สึก และมีแรงปรารถนาต่อกัน แต่ตัวละคร รวินท์ ยังมีความรู้สึกหรือมีแรงปรารถนาต่อเพศหญิง และยังคงมีความคิดแบบบรรทัดฐานรักต่างเพศที่ผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ดังข้อความ

...รวินท์หันขวับ จากนั้นจึงลดสายตาลงมองเนินอกหน้าใจที่หญิงสาวจงใจใช้ เบียดกับแขนตน เวลานี้ถ้าหากเขาไม่รู้ว่าของขวัญที่เธอพูดถึงคืออะไรเขาคงต้องไป เอาดีทางเข้าวัดเข้าวาแล้วละ

ตัวเขาห่างเหินหญิงสาวมานานแล้ว แถมตอนนี้ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้อง ปฏิเสธ เขาไม่ต้องพิสูจน์ตัวเองเพื่อของขวัญขาว ไม่ได้คบกับใคร

และก็ใช่ เขาเป็นผู้ชาย ผู้ชายก็ต้องคู่กับผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา บางทีมันอาจจะถึงเวลาที่เขาควรจะมีแฟนคนใหม่สักที จะได้จบปัญหาที่ค้างคาอยู่ในใจตอนนี้ทั้งหมดไปซะ

กลิ่นน้ำหอมบางเบาของเธอถูกใจเขาไม่ใช่น้อย ใบหน้าก็ทั้งสวยและน่ารักแบบที่เขาชอบ ผิวขาวเนียน ถ้าได้สัมผัสคงจะนุ่มมือ น่าดู...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 371-372)

แต่ในขณะที่ รวินท์ กำลังจะมีสัมพันธ์กับเพศหญิงตัวละครกลับนึกถึง ภูพิงค์ ทำให้เกิดความสับสนในความรู้สึกจากบรรทัดฐานรักต่างเพศที่ควบคุมอยู่ ...“แต่พวกเขาไม่ได้คบกันอยู่นะ เขาไม่ได้ชอบผู้ชาย และพิงค์ก็ไม่ได้ชอบ...ผู้ชาย...โดยเฉพาะผู้ชายอย่างเขา สิ่งที่เขากำลังทำอยู่มันไม่ใช่เรื่องที่ดีอะไรไม่ใช่หรือ...” (huskyhund, 2561ก, หน้า 373)

ทำให้เห็นว่าตัวละครที่ถูกกำกับด้วยบรรทัดฐานรักต่างเพศจะเกิดความสับสนในพฤติกรรมและความรู้สึกที่เป็นแรงปรารถนาทางเพศที่ไม่สามารถจำกัดหรือนิยามเพศของตนได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นหลักการ เควีย์ร์ ที่ผู้แตงนำมาใช้ให้เกิดขึ้นกับตัวละคร เพื่อต้องการเน้นย้ำให้เกิดแนวคิด ความรักไร้เพศ ผ่าน ตัวละครไร้เพศ

ตัวละครที่ไม่ปรากฏว่าเคยสานสัมพันธ์กับเพศหญิงมาก่อน เช่นในตัวละคร **ว่าน** เรื่อง Candy ที่เป็นเพศชายสนใจในเพศหญิงและยืนยันว่าตนเองเป็นชาย จนปฏิเสธความสัมพันธ์กับ แคน เกย์รูก ที่เข้ามาสนใจ แต่เมื่อได้ใกล้ชิด ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดี จึงเริ่มรู้สึกว่าตนเป็นคนพิเศษและมีความรู้สึกเปลี่ยนแปลง ในท้ายที่สุดก็ยอมรับเพศวิถีที่แปรเปลี่ยนเริ่มสานสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน แต่ตัวละคร **ว่าน** ไม่ใช่ลักษณะเพศวิถีแบบเกย์และระบุเพศไม่ได้ เพราะมีความปรารถนาเพศเดียวกันเฉพาะกับตัวละคร **แคน** เท่านั้น

ตัวละครที่ถูกสร้างให้เกิดความขัดแย้งในบทบาท ลักษณะบุคลิกภาพกับบรรณนิยาม เพื่อไม่ให้ตัวละครถูกกำหนดกรอบความเป็นเพศ **เพลงพิน** ตัวละครในนวนิยายแบบหญิงรักหญิง เรื่อง “Warm eyes ดวงตาของเธอ” ถูกสร้างให้มีลักษณะทางกายภาพที่ดึงดูดเพศชายตามแบบฉบับตัวละครเอกฝ่ายหญิงของนิยายโรมานซ์ คือ สวย บุคลิกดี พุดจาไพเราะ นิสัยอ่อนหวาน “สีหน้านายผมอดดูแลตายมาก ๆ หี! มันแน่นนอนอยู่แล้ว นายจะหาคนสวย สูงยาวเข้าดี นิสัยอบอุ่น ชอบดูแลเทคแคร์คนอื่นแบบนี้ได้อีกที่ไหน” ตัวละครเคยคบหากับเพศชาย แต่สับสนในความรู้สึกตนเองที่เป็นผู้หญิงที่เกิดปรารถนาทางเพศทั้งต่อเพศชายและเพศหญิง แต่สัก ๆ แล้วมีความชอบในเพศหญิงมากกว่า เพราะรู้สึกว่าเข้าใจกันมากกว่า ความขัดแย้งของบุคลิกภาพตามแบบฉบับของนางเอกในนวนิยายโรมานซ์ที่ถูกสร้างเพื่อให้คู่กับเพศชายกับบรรณนิยามทางเพศ

ที่ชอบเพศหญิงมากกว่า เป็นลักษณะของตัวละครที่ไม่มีกรอบหรือไม่นิยามความเป็นเพศแต่ใช้ความรู้สึกความต้องการเคลื่อนไหวไปตามแรงปรารถนาต่อบุคคลที่เข้ามาสานสัมพันธ์โดยไม่จำกัดเพศ ความขัดแย้งอีกประการหนึ่งที่พบ คือ บทบาท ตัวละครเพลงพิน ที่มีลักษณะตามแบบฉบับนางเอกในนวนิยายทั้งยังถูกถ่ายทอดความงามผ่านมุมมองของตัวละครชาย แต่เมื่อครองคู่กับคู่สัมพันธ์กลับมีบทบาทเป็นผู้นำหรือผู้กระทำ ในขณะที่ตัวละคร นารา ถูกสร้างให้มีลักษณะนิสัยเป็นผู้หญิงที่ไม่อ่อนหวาน ไม่เรียบร้อย พุดจาโผงผางไม่สุภาพ แต่เมื่อครองคู่กับตัวละคร เพลงพิน กลับเป็นผู้ตาม แสดงให้เห็นว่าอยู่ใต้การควบคุมและยอมทำตาม ลักษณะดังกล่าวเป็นการโต้แย้งกรอบของเพศสถานะที่ถูกกำหนดจากสังคมรักต่างเพศที่กำหนดความเป็นชาย ความเป็นหญิงตามบรรทัดฐานสังคมที่ชายจะถูกสร้างให้มีลักษณะทางกายภาพที่แข็งแรง ไม่อ่อนหวาน เพราะต้องเป็นผู้ปกป้องดูแล และฝ่ายหญิงจะมีลักษณะทางกายภาพที่บอบบาง สวยงาม มีลักษณะบุคลิกที่อ่อนหวาน เพื่ออยู่ภายใต้การดูแลของชาย ลักษณะของตัวละคร เพลงพิน และ นารา ได้รื้อสร้างบรรทัดฐานเพศสถานะดังกล่าว เป็นการสร้างตัวละครที่ไม่สามารถกำหนดบทบาทตามการเปลี่ยนแปลงแบบเพศสถานะของรักต่างเพศได้จากลักษณะทางกายภาพและพฤติกรรมของตัวละคร

จากการวิเคราะห์ตัวละครไร้เพศ ตามแนวคิด เคเวียร์ เพื่อสนับสนุนแนวคิดในการสร้างคุณค่าให้กับ ความรักไร้เพศ สรุปได้ว่า การสร้างตัวละครเพศชายแท้หรือหญิงแท้ที่มีรสนิยมแบบรักต่างเพศ ถูกจำลองสถานการณ์ให้เกิดความใกล้ชิดหรือบริบทต่าง ๆ เป็นเหตุผลให้เกิดความแปรเปลี่ยนในรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน แต่เป็นความรู้สึกชอบหรือปรารถนาแบบมีเงื่อนไขตามลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ จะมีแรงปรารถนาเฉพาะบุคคลที่เป็นคู่สัมพันธ์หลักในเรื่องเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการเปลี่ยนรสนิยมหรือมีความพึงพอใจในเพศเดียวกัน จนเริ่มต้นสานสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักนั้น ความคิดหรือทัศนคติทางเพศของตัวละครยังคงเป็นเช่นเดิม กล่าวคือ ยังคงรู้สึกว่าเป็นเพศชายแท้ หรือหญิงแท้ที่เกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อบุคคลคู่สัมพันธ์เท่านั้น ลักษณะดังกล่าวทำให้เห็นว่าผู้แต่งและผู้อ่านไม่สามารถกำหนดให้ตัวละครอยู่ในกรอบ “ความเป็นเพศ” ผู้วิจัยจึงเรียกว่า “ตัวละครไร้เพศ” อันหมายถึง การไม่สามารถนำกรอบความเป็นเพศสถานะมาระบุตัวตนหรือกำหนดเพศวิถีได้ ทั้งยังเป็น การโต้แย้งความคิดในการพยายามกำหนดกรอบเรื่องเพศตามบรรทัดฐานของสังคมรักต่างเพศ ที่ให้ความหมายจากพฤติกรรมในการคบเพศเดียวกันหรือมีสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่แตกต่าง แต่แท้จริงแล้วแรงปรารถนาทางเพศทั้งแบบรักร่วมเพศเดียวกันหรือรักต่างเพศ ต่างก็เป็นกลไกทางจิตเป็นความรู้สึกภายในที่ไม่สามารถอธิบายหรือกำหนดกรอบได้ ดังนั้น ตัวละครไร้เพศ รวมถึงตัวละครหลากหลายเพศ ที่ปรากฏในนวนิยาย

หลากหลายความนิยมทางเพศรส ทำให้เห็นว่าความปรารถนาทางเพศเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ควรถูกกำหนด ควบคุม หรือทำให้เกิดความแตกต่าง หรือถูกมองว่าเป็นอื่นจากคนในสังคม ที่ยังไม่ยอมรับพฤติกรรมหรือความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานรักต่างเพศ

2. การกำหนดลักษณะและบทบาทของตัวละคร

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้สรุปการสร้างลักษณะของตัวละครหลักในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบว่า ได้มีกลวิธีการสร้างตามรูปแบบของนวนิยายโรมานซ์ทั่วไป คือ มีตัวละครเอกฝ่ายชาย “พระเอก” และตัวละครเอกฝ่ายหญิง “นางเอก” แต่ด้วยในนวนิยายดังกล่าว ที่มีจุดเน้นในการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นแบบชายรักชาย จึงมีการสร้างบทบาทให้ตัวละครตัวหนึ่งมีบทบาทเป็น seme (เซะเมะ) หรือในกลุ่มผู้อ่านเรียกว่า เมะ คือ ฝ่ายรุกหรือผู้กระทำ และ uke (อุเคะ) หรือในกลุ่มผู้อ่านเรียกว่า เคะ คือ ฝ่ายรับหรือผู้ถูกกระทำ (นัทธนัย ประสานนาม, 2560, หน้า 273) โดยตัวละครบทบาทผู้กระทำ จะเรียกว่า “พระเอก” ส่วนตัวละครบทบาทผู้ถูกกระทำเรียกว่า “นายเอก”

ตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทั้งฝ่าย “พระเอก” และ “นายเอก” แม้จะมีลักษณะตามแบบฉบับตัวเอกในนวนิยายโรมานซ์ทั่วไปหรือตัวเอกตามแบบฉบับ (Traditional Hero) (ไพโรจน์ บุญประกอบ (2539, หน้า 183) คือ รูปร่างดี หน้าตาดี หรือมีความน่าสนใจตามที่ได้วิเคราะห์เพศวิถีเกย์ในประเด็นข้างต้น แต่ด้วยตัวละครหลักคู่สัมพันธ์เป็นเพศเดียวกัน จึงมีกลวิธีการสร้างตัวละครหลักให้มีลักษณะบางการที่เป็นแบบเฉพาะในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครตัวใดเป็นฝ่ายกระทำ “พระเอก” และ ฝ่ายถูกกระทำ “นายเอก” ผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษานี้ในประเด็นดังกล่าวออกเป็น 2 ประเด็น คือ ลักษณะทางกายภาพ และลักษณะนิสัย ดังนี้

2.1 ลักษณะทางกายภาพ คือ ลักษณะภายนอกทั่วไปของตัวละคร รวมถึงการแสดงออกทางเพศ อันเป็นเอกลักษณ์ของตัวละคร เช่น รูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ เป็นต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้รวมถึงฐานะและรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่ประกอบกันแสดงผ่านลักษณะภายนอก จนกลายเป็นบุคลิกของตัวละคร จำแนกตามตัวละครหลัก ดังนี้

2.1.1 ลักษณะทางกายภาพของ “พระเอก”

ลักษณะทางกายภาพของ “พระเอก” ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จะมีลักษณะเหมือนกับ “พระเอก” ในนวนิยายโรมานซ์แบบรักต่างเพศ คือ หน้าตาดี บุคลิกภาพดี แสดงถึงความเป็นบุรุษเพศชัดเจนที่สามารถดึงดูดความสนใจได้ทั้งเพศชายและหญิง เพื่อสร้างความประทับใจให้กับตัวละครอื่นและผู้อ่าน การสร้างความน่าสนใจด้วยลักษณะทางกายภาพนี้ ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครดูโดดเด่นขึ้นมาจากตัวละครตัวอื่นในเรื่อง รวมถึงตัวละคร

พระเอก ถูกสร้างให้มีลักษณะโครงสร้างทางร่างกายให้มีขนาดใหญ่กว่า นายเอก เพื่อใช้เป็นตัวกำหนดบทบาทในการแสดงความเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ผ่านโครงสร้างทางร่างกายตามรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 เรื่อง พบว่าตัวละคร “พระเอก” มีลักษณะทางกายภาพ เป็นไปตามลักษณะดังกล่าวข้างต้น และส่วนใหญ่จะถูกบรรยายผ่านมุมมองของตัวละคร “นายเอก” เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะทางกายภาพเป็นสิ่งที่สร้างความสนใจให้เกิดความสัมพันธ์ เช่น การบอกถึงลักษณะของตัวละคร **จุลเกียรติ(เกียรติ)** เรื่อง “Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย” ...“สิ่งแรกที่ผมเห็นเมื่อตื่นขึ้นคือใบหน้าของพี่จุลเกียรติ ยามหลับ หล่อเหลา และคล้ายจะไร้พิษสง แผงขนตาเรียงเป็นแพน้าอิจฉา รูปร่างสมส่วนของคนที่ออกกำลังกายตลอดเผยให้เห็นในแสงอาทิตย์ยามเช้า”... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 23) หรือในเรื่อง “กลพยัคฆ์” ตัวละคร **ศิธา** มีลักษณะทางกายภาพที่สร้างความสนใจให้กับคนรอบข้างตั้งแต่แรกเห็น ดังข้อความ

...ผมละสายตาจากเด็คนั้น กระทั่งหยุดที่หน้าประตู ใครบางคนปรากฏตัวขึ้น เพื่อสะกดทุกสายตาให้หนึ่งจัน ตัวสูง ผมสีดำสนิท คิ้วหนาเข้ม ดวงตาคม หนวดเครา ถูกตัดแต่งเป็นระเบียบ สวมเสื้อโค้ตหนังพอดิตัว เน้นให้เห็นสัดส่วนของสะบักที่ใหญ่ ไหล่และหลังกว้าง ยึดตรง เบื้องล่างสวมกางเกงยีนราคาแพงระยับคู่กับรองเท้าหนังคนละสีกับเสื้อ สีหน้านิ่งเรียบขณะที่แหวกมานมมนุษย์ที่ออกกันเต็มพื้นที่

“มาใหม่” พี่ทิมพูดจากด้านหลัง ผมกลืนน้ำลายเมื่อสายตาคู่ นั้นหยุดที่ตัวเอง “จองห้องวีไอพี”

ผมพยักหน้า ยังคงจับจ้องชายผู้นั้นไม่วางตากระทั่งเขาถอนสายตาและเดินผ่านไป หัวใจผมวูบโหวง เต็มไม่เป็นจังหวะ

“ชอบเหรออ ท่าทางยากอยู่นะ หล่อ รวย หุ่นดี คู่แข่งเยอะแหวง”...

(-west-, 2560ก, หน้า 14)

ในเรื่อง “คิดมาก” ได้บรรยายให้เห็นถึงลักษณะทางกายภาพของตัวละคร **ปณณวิษญ์** ที่สร้างความรู้สึกให้ตัวละคร อชิระ เกิดความสนใจ ดังนี้

...เซ็กซี่...

ความรู้สึกแรกที่โพล่แวบขึ้นมาในใจตอนเห็นหมီးประมงมันเอาผ้ากันเปื้อนสีเหลืองอ่อนผืนใหม่เอี่ยมของเขาไปสวมทับเสื้อยืดแขนยาวเนื้อบางพรางทำสีหน้ายุ่ง ๆ เดินกลับไปกลับมาในห้อง ด้วยหุ่นที่สมส่วนทั้งความสูงและกล้ามเนื้อ แม่เอวจะไม่คอดแบบผู้หญิงแต่ด้วยเชือกรัดผ้ากันเปื้อนแบบผูกเอวนั้นก็เน้นให้เห็นชัดว่าเจ้าหมီးมันดูแลตัวเองได้ดีกว่าที่คิดไว้ขนาดไหนตอนมันปรายตามามองอย่างหัวเสียเขาก็ถึงกับหน้าร้อนผ่าวอย่างไม่รู้ตัว

อชิระสะบัดหน้าไปมา พยายามตั้งสติและไล่ความคิดบ้า ๆ ที่อยู่ ๆ ก็นึกอยากลองสัมผัสกล้ามเนื้อตรงหน้าท้องแน่นแบบราบนั้นด้วยมือตัวเองดูอีกสักหน่ามันจะให้ความรู้สึกแตกต่างจากหน้าท้องหยุ่น ๆ ของตัวเองขนาดไหนซึ่งอาการนั้นคงผิดสังเกตคนที่กำลังหงุดหงิดอยู่ไม่น้อย หมီးถึงได้หยุดเดินแล้วถามขึ้น...

(NIRIN, 2560, หน้า 62)

ลักษณะทางกายภาพของ ปิณณวิชญ์ เป็นการแสดงความความเป็นบุรุษเพศที่แข็งแกร่งสามารถปกป้องและเป็นผู้นำได้

การสร้างลักษณะทางกายภาพแบบบุรุษเพศของตัวละคร “พระเอก” จะสร้างความสนใจให้เกิดทั้งเพศชายและหญิง ตามที่ได้กล่าวแล้วว่าผู้อ่านนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จึงต้องสร้างให้ตัวละคร “พระเอก” มีลักษณะความเป็นชายตามความนิยมของสังคม ซึ่งหมายถึงสามารถสร้างความสนใจให้กับเพศหญิงรวมถึงเพศชายที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน ผู้วิจัยมองว่า การสร้างความเป็นบุรุษเพศนี้เป็นเหตุผลหนึ่งที่จะสร้างเสน่ห์ให้กับตัวละคร “พระเอก” เพื่อดึงดูดความสนใจทั้งเพศชายและหญิง เพราะต้องการให้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสยังมีลักษณะเป็นนวนิยายรักทั่วไปเพียงแต่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเอกเพศเดียวกัน ตัวละครจึงต้องแสดงความเป็นชายตามความนิยมของสังคมรักต่างเพศ และไม่ต้องการให้ถูกมองว่าเป็นนวนิยายสำหรับเกย์เลสเบียน หรือเฉพาะกลุ่มคนหลากหลายเพศ ดังนั้น การบรรยายถึงลักษณะทางกายภาพของตัวละคร “พระเอก” ทั้งตัวละครที่เป็นชายแท้และเกย์รัก มักจะบรรยายให้เห็นว่าเป็นที่สนใจทั้งเพศหญิงและเพศชาย เช่น ตัวละคร **กรรณ** เรื่อง “Cigarettes after Sex” แม้จะมีอายุมากแต่ก็ยังมีบุคลิกภาพที่ดีและลักษณะของความเป็นบุรุษเพศสูงจนสร้างความสนใจให้กับตัวละครอื่นดังข้อความ

...กรรณ ปรัชญาธาดาเป็นผู้ชายที่น่ามองในทุกอิริยาบถ ผู้ชายคนนี้ทำอะไรก็ดูเซ็กซี่ไปหมดทั้งที่อายุสี่สิบกว่า ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลาไม่ได้ลดทอนความดูดี ตรงกันข้าม

...ประสบการณ์ชีวิตหล่อหลอมคุณกรรณจนกลายเป็นนักธุรกิจหนุ่มที่น่าเกรงขาม ประสบความสำเร็จเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ และเป็นผู้ชายในฝันของสาว ๆ หลายคน... (Ailime13, 2561, หน้า 193)

...ดาราสาวเดินเข้ามาถามอย่างไม่แน่ใจ เจ้าของชื้อพยักหน้าและมองเธอด้วย สายตาคมปลาบเล่นเอาใจสั่นสะท้าน ไม่นึกว่านักธุรกิจวัยสี่สิบห้าปีที่พ่อส่งเธอมาเป็น ฐานะจะยังหนุ่มแน่นและหล่อเหลาขนาดนี้ ดูเหมือนเขาจะเป็นลูกครึ่งยุโรปเสียด้วย ตอนแรกนี่ก็จะเป็นพวกตาแก่ฟุงพลู้ยเสียอีกเธอจึงแกล้งมาสาย ถ้ารู้แต่แรกว่า **กรรณ ปรัชญ์ธนาตา** ทั้งหล่อทั้งรวยขนาดนี้เธอจะไม่ทำให้เขาต้องรอดด้วยซ้ำ...

(Ailime13, 2561, หน้า 48)

ตัวละคร **จ๊อบ** เรื่อง “เล่นเพื่อน” ถูกบรรยายผ่านตัวละคร เดย์ ว่ามีเสน่ห์ดึงดูดทั้งเพศชายและเพศหญิง ...“ผมแยกเขี้ยวใส่ไอ้จ๊อบที่รู้ทั้งรู้ยังถามอย่างกวนตีนก่อน จะมองไปรอบ ๆ ก็เห็นสองสาวยิ้มอาย ๆ เมื่อสบตากับไอ้จ๊อบ โดยที่ไอ้หล่อดูเหมือนจะไม่วัดเลย แฮ่ มีเสน่ห์กับเพศตรงข้ามเหลือเกินนะมึง อย่าว่าแต่เพศตรงข้ามเลย เพศเดียวกันอย่างผมยัง หลงมาได้ตั้งหลายปี หึ หนองอีกละ”... (karnsaii, 2560, หน้า 40) เช่นเดียวกับตัวละคร **คริส** เรื่อง “Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสตร์รักแท้” ที่มีบุคลิกภาพแสดงออกถึงความมีเสน่ห์ ดึงดูดความสนใจแก่คนรอบข้าง ดังข้อความ

...พูดจบคริสก็หัวเราะ ใช้ส้อมจิ้มลงบนไก่ทอด รอยยิ้มและเสียงหัวเราะทำให้ เขาคูมีเสน่ห์ ผมรู้ว่าเขาดีแค่นั้น เพราะผู้หญิงโตะข้างๆ เหลือบมาองเขา ใช้ คริส เป็นคนหน้าตาดี ตัวสูง ผมสกินเฮดตัดสั้นติดหนังหัวแบบนั้นทำให้เขาดูเท่ เขามีหน้าที่ การงานดี นิสัยดี แถมยังไม่เคยแต่งตัวเดิม ผมเองก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมเขาถึง จีบใครไม่เคยติด เคยลองถามจริง ๆ จัง ๆ คริสก็ตอบตลก ๆ กลับมาว่า ‘พื้มันดีเกินไป’...

(ร เรือใหม่หาสมุทร, 2562, หน้า 28)

หรือแม้แต่ในตัวละครเพศวิถิเกย์ แต่ก็ยังสร้างลักษณะให้ดึงดูดความสนใจ ให้กับบุคคลรอบข้างได้ ดังเช่นในตัวละคร **แคน** เรื่อง “Candy” เพศวิถิแบบเกย์รูก มีความโดดเด่น ทั้งเรื่องหน้าตา บุคลิกภาพ และความสามารถ จนสร้างความสนใจให้กับตัวละคร ว่าน และยัง

สร้างความสนใจให้กับเพศชายและเพศหญิงที่อยู่ในเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และซึมซับถึงความเป็นชายในตัวละครเพศวิถิเกย์ ดังบทสนทนาระหว่างตัวละคร เม่น กับตัวละคร ว่าน ในการบรรยายลักษณะของ แคน

...“มันจ๋องจะพันมึงซัวร์”

“ไม่หรอก” เกียงสุดใจ “ผมไม่ใช่เกย์นะพี่”

“แต่ไม่ได้หมายความว่าไอ้นั้นมันจะชายแท้หนี่หว่า ภูเห็นหนุ่ม ๆ หน้าตากะลิมกะเหลี่ยไปขอมันชนแก้วตั้งหลายคน ของแบบนี้ถ้าไม่รู้กันใครมันจะกล้ายุ่งวะ ไอ้หล่อนั้นก็หน้าอย่างกับยักษ์”

“ผีเห็นผีว่างั้น”

พี่เม่นพยักหน้าทั้งที่ยังตักน้ำแข็งใส่ถัง

“งั้นพี่ก็เป็น...”

“ลามปามแล้วไอ้เตี้ย เอ้า เอานี้ไปโตะเก้า”

ผมโคนยัดถังน้ำแข็งใส่มือพร้อมโซดาอีกสามขวด หัวเราะไปกับหน้ามูย ๆ ของพี่เม่น ท่าทางจะเป็นคนคิดมาก ผมเหลือบไปมองคนโดนนิทา มันยังนั่งเปล่าเปลี่ยวคนเดียวเหมือนเดิม เพิ่มเติมคือสาวสวยสุดเซ็กซี่ที่ถือแก้วเครื่องดื่มมาชนด้วย ไม่แปลกเลยครับ ดึงดูดชะขนาดนั้น แถมยังมาคนเดียวอีกต่างหาก ถ้าไม่ติดว่ามาเผ้าผม คินนี่คงมิได้มีเสียกันแหวง...

(-west-, 2559, หน้า 7)

ตัวละคร **เพลงพิน** เรื่อง “Warm eyes ดวงตาของเธอ” ซึ่งเป็นตัวละครในนวนิยายแบบหญิงรักหญิงก็ถูกสร้างให้ดึงดูดทั้งเพศชายและเพศหญิงตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว ในประเด็นตัวละครไร้เพศข้างต้น เพราะมีบทบาทเป็นผู้กระทำหรือผู้นำในเรื่อง

นอกจากนั้นยังพบว่า ตัวละคร “พระเอก” จะถูกสร้างให้มีสิทธิ์หรือโครงสร้างทางร่างกายที่สูงหรือโตกว่าฝ่าย “นายเอก” เพื่อแสดงให้เห็นว่าสามารถเป็นผู้นำหรือปกป้องอีกฝ่ายตามลักษณะของผู้กระทำได้ เช่น ตัวละคร **คิน** เรื่อง “ตุจกในกรงขัง” ที่รู้สึกว่ามันเองมีรูปร่างสูงใหญ่เมื่อมาอยู่กับตัวละครคู่สัมพันธ์ ...“มานี้” ผมกระตุกแขนน้ำเงินจนมันต้องมานั่งที่ตักของผม แม้มันจะไม่ใช้ผู้ชายตัวเล็ก แต่ก็ไม่ใช่ผู้ชายที่ตัวใหญ่มากมายอะไร น้ำหนักที่อยู่บนต้นขาของผมจึงไม่เท่าไร และที่สำคัญไปกว่านั้นสัดส่วนร่างกายของน้ำเงินก็ไม่ได้ทำให้ผมอึดอัดที่จะโอบรอบตัวอีกฝ่าย ผมเพิ่งรู้ว่าผมสูงมากก็วันนี้”... (Chiffon_cake,

2560, หน้า 93) หรือในตัวละคร **กรรม** เรื่อง “Cigarettes after Sex” ที่มีโครงสร้างร่างกายใหญ่กว่า พิซ ฝ่ายถูกระทำ ทำให้รู้สึกถึงการเป็นผู้ดูแลและควบคุม ดังข้อความ

...กรรมผ่อนลมหายใจออกมาเล็กน้อยก่อนแต่ะปลายนิ้วลงบนรอยกัด สัมผัสนุ่มนวลแผ่วเบาทำให้พิซรู้สึกผ่อนคลายและทิ้งตัวหาเขามากขึ้น น่าแปลกที่เจ้าจิ้งจอกตัวโตพอ ๆ กับผู้ชายทั่วไป แต่กรรมกลับรู้สึกว่าอีกฝ่ายแทบจมหายไปในอ้อมกอด เขากำข้อมือทั้งสองข้างของพิซได้ด้วยมือเดียวด้วยซ้ำ รวบเอวสอไว้ด้วยแขนข้างเดียวได้เหมือนกัน ลมหายใจร้อนผ่าวเป่ารดกอกหูของฝ่ายนั้น นัยน์ตาสีเข้มมองร่องรอยที่ผีกฝังแน่นอยู่บนผิวขาวจั๊ต เป็นความตั้งใจของเขาเองที่กัณฑ์เกิดเป็นรอยแผล รอวันตกสะเก็ดกลายเป็นพันธะผูกพัน บอกให้รู้ว่าจิ้งจอกตัวนี้เป็นของเขาคนเดียวเท่านั้น มันคือสัญลักษณ์บอกถึงความต้องการที่เห็นแก่ตัวของ กรรม ปรชัญชนธาดา...

(Ailime13, 2560, หน้า 161)

การสร้างลักษณะทางกายของ “พระเอก” ให้มีโครงสร้างร่างกายสูงใหญ่ตามรูปแบบของนวนิยายโรมานซ์รักต่างเพศ เพื่อแสดงถึงความเป็นเพศชาย ให้ความรู้สึกถึงความเป็นผู้หน้าที่สามารถปกป้อง ดูแลและให้ความอบอุ่นได้ ผู้วิจัยมองว่ายังเป็นการนำรูปแบบสังคมปิตาธิปไตยมาใช้ให้ “พระเอก” ที่เป็นตัวแทนเพศชาย มีอำนาจสามารถควบคุมอีกฝ่ายซึ่ง “นายเอก” แม้เป็นเพศเดียวกันแต่ให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่านว่า “นายเอก” ต้องการได้รับการปกป้อง ดูแล และถูกควบคุมให้อยู่ใต้อำนาจตามรูปแบบของ “นางเอก” ในนวนิยายโรมานซ์

จากตัวอย่างการสร้างลักษณะทางกายภาพของ “พระเอก” ผู้วิจัยพบว่า มักจะสร้างให้มีบุคลิกที่ดี มีเสน่ห์แบบบุรุษเพศตามความนิยมหรือมาตรฐานของสังคม และต้องสร้างความสนใจหรือดึงดูดทั้งเพศหญิงและเพศชาย ทั้งตัวละครชายแท้หรือตัวละครเกย์รัก เพราะผู้แต่งต้องสร้างความรับรู้ถึงลักษณะความเป็นชายที่สามารถเป็นผู้นำและปกป้องดูแลให้เกิดในผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชายที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกันรู้สึกมีอารมณ์ความรู้สึกชอบหรือหลงใหลในตัวละคร “พระเอก” หรือเกิดความรู้สึกชอบ หลงใหลและรักร่วมกับตัวละคร “นายเอก”

2.1.2 ลักษณะทางกายภาพของ “นายเอก”

การกำหนดลักษณะทางกายของตัวละคร นายเอก ถูกสร้างตามลักษณะตัวละครเด่นในนวนิยายโรมานซ์เช่นเดียวกัน แต่ตัวละครนายเอกจะถูกสร้างให้มีลักษณะ

ตามมาตรฐานชายไทยยุคใหม่ที่ดูแลตัวเอง ดูแลอนามัย แต่ยังคงดึงดูดความสนใจทั้งเพศชาย และหญิง รวมถึงมีลักษณะโครงสร้างทางร่างกายที่เล็กกว่าตัวละคร พระเอก หรือบอบบางกว่า เพื่อให้เป็นตัวกำหนดบทบาทในการเป็นผู้ตามหรือผู้ถูกกระทำเมื่ออยู่ในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

ตัวละคร “นายเอก” ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เปรียบเหมือนกับตัวละคร “นางเอก” ในนวนิยายโรมานซ์แบบรักต่างเพศที่มีสถานะเป็นผู้ถูกกระทำในการมีเพศสัมพันธ์ หรือมีบทบาทเป็นผู้ตาม ส่วนใหญ่แล้วจะถูกสร้างลักษณะทางกายภาพให้มีหน้าตาดีและมีรูปร่างบอบบางตามความนิยมของเกย์รัก ดังตัวละคร **เตี้ย** ในเรื่อง “เล่นเพื่อน” มีเพศวิถีแบบเกย์รับที่อยากมีลักษณะเป็นผู้ชายตัวเล็กตามความนิยมเหมือนตัวละคร **ว่าน**

...‘ว่าน’ คนที่กำลัง อยู่ในหัวข้อสนทนาของเรา ว่านเป็นผู้ชายหน้าหวาน ร้างเล็ก ตัวขาว ปากแดง รูปร่างจิ้มลิ้มราวกับเกิดมาผิดเพศ เพราะไม่มีส่วนใดคล้ายกับบุรุษเพศเลยสักนิด

เห็นแล้วอดอิจฉาไม่ได้ เพราะมันเป็นลักษณะที่ผมอยากเป็นเหลือเกินให้ตายเถอะ คิดแล้วอดสนใจใจแข็งๆ ก็มองสภาพตัวเอง ผมนี่เป็นประเภทตรงกันข้ามกับว่านที่ไอ้แก้มันยิ้มถูกใจแบบคนละขั้ว...

(karnsai, 2560ก, หน้า 9)

จากกลุ่มตัวอย่างตัวละคร “นายเอก” ส่วนใหญ่จึงมีลักษณะทางกายภาพเป็นผู้ชายตัวเล็กหรือตัวเล็กกว่า “พระเอก” รูปร่างบอบบาง หน้าตาดี ดูแลอนามัย ดังเช่นตัวละคร **พุดิ** เรื่อง “Return to Love” แม้จะมีอายุมากเกือบสี่สิบปี และมีอายุมากกว่า พระเอก แต่มีหน้าตาและบุคลิกเหมือนนักศึกษา และมักถูกตัวละครอื่นมองว่า “หน้าเด็ก” ตัวละคร **นายเอก** ยังพบว่า มีความน่ารักให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่านเสมือนเป็นเพศหญิง ดังเช่นตัวละคร **เจเรมี** เรื่อง “กल्पยัคฆ์” ...“เขาเหมือนลูกกวาดตัวน้อย ๆ หลงออกมาจากป่า” (-west-, 2560ก, หน้า 19) และไม่มีคามแข็งแรงแรงตามลักษณะของบุรุษเพศ ดังตัวละคร **สพาย** เรื่อง “MR.GRAY” มีลักษณะเหมือนคุณหนู ...“รูปลักษณ์ภายนอกของผมมีแต่คนบอกว่าเหมือนคุณหนู ผมเลยไม่แปลกใจถ้าพีทรามจะคิดว่าผมกินอาหารข้างทางไม่เป็น”... (Raccool, 2560, หน้า 24) ทั้งยังมีความน่ารักที่ให้ความรู้สึกเหมือนเพศหญิง ดังความคิดของตัวละคร **คราม**

...ที่จริง...ตอนนี้ที่เป็นอยู่ก็ไม่ว่าจะจับเขาอยู่รีเปลา่ สาบานด้วยสัตย์จริง ว่าตอนแรกคิดว่าปายน่ารักดีเฉยๆ มองหน้าเขาครั้งแรกก็นึกถึงสำลี...แมวดัวแรกที่ตายไป เมื่อหลายปีก่อน ปายมีใบหน้าหวาน แก้มตุ๋ม ปากแดง จมูกเซ็ด โหนจะตากลม ๆ นั้นอีก เครื่องหน้าน่ารักเสียจนไม่คิดว่าจะมีใครหน้าตาชัดกับบุคลิกได้ขนาดนี้... (Raccool, 2560, หน้า 35) เช่นเดียวกับตัวละคร **วิป** นายเอก เรื่อง “Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้” ที่ถูกบรรยายผ่านความคิดของตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) นายเอก เรื่อง Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย เมื่อมาพบตัวละคร วิป ที่เป็นแฟนเก่าของ จุลเกียรติ(เกียรติ) ว่าเป็นตัวละครที่มีความน่ารักและให้ความรู้สึกน่าทะนุถนอม ดังข้อความ

...ระหว่างที่ต่อแถวอยู่นั้นจู่ๆ พี่จุลเกียรติก็มีสีหน้าแปลก ๆ เขาชะเง้อมองไปทางคนข้างหน้าอย่างลึกลับลึกลนชอบกล ผมเลยเอ่ยถาม

“เป็นอะไรหรือครับ”

“คนรู้จัก” เขาตอบเสียงกระซิบ หน้าตาเหมือนกำลังตั้งใจว่าควรจะทำดีไหม ผมมองตามสายตาของเขาไป คนที่เขาจ้องอยู่เป็นผู้ชายร่างเล็ก ยืนถัดจากคนที่ต่อแถวข้างหน้าไปอีกคิวหนึ่ง เขามองร่างนั้นไม่วางตา ก่อนจะตัดสินใจเอื้อมมือข้ามไหล่คนที่อยู่ด้านหน้าเราไปแตะบ่าเล็ก ๆ นั้นเบา ๆ

ชายคนนั้นหันมา ผมจึงเห็นหน้าของเขาได้ชัดเจน ใบหน้าของเขาดูจิ้มลิ้มและอ่อนเยาว์ แต่เขาคงมีอายุพอ ๆ กับผมนั่นแหละ เมื่อเขาเห็นว่าใครเรียกเขาก็แสดงท่าทางประหลาดใจ ริมฝีปากที่ดูน่ารักนั้นเอ่ยทักก่อน...

(ร เรื่องในมหาสมุทร, 2560, หน้า 17)

ตัวละคร “นายเอก” จะถูกสร้างให้มีรูปร่างดีตามรูปแบบตัวละครหลักในนวนิยายโรมานซ์ ดังนั้นแม้ นายเอก จะให้ความรู้สึกเปรียบเสมือน นางเอก แต่ถูกสร้างให้มี “ความหล่อ” ตามมาตรฐานของสังคมไทย คือ มีรูปร่างสูงโปร่งและมีความสูงไม่ต่ำกว่ามาตรฐานของชายไทย แต่ต้องมีโครงสร้างทางกายภาพที่เล็กกว่า “พระเอก” เพื่อให้ความรู้สึกว่าเป็นฝ่ายที่ถูกปกป้องและต้องได้รับการดูแล จากกลุ่มตัวอย่างตัวละคร นายเอก ทั้ง 15 เรื่อง มีลักษณะทางกายภาพที่เล็กกว่า พระเอก เช่น ตัวละคร **ว่าน** เรื่อง “Candy” ตัวละครที่ได้รับเลือกเป็น “เดือน” ของคณะ มีลักษณะเหมือนเด็กผู้ชายทั่วไปที่ดึงดูดความสนใจทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่ยังคงให้ความรู้สึกว่าเป็นผู้ชายน่ารัก ทั้งยังมีความสูงน้อยกว่าตัวละคร แคน พระเอก ดังบทสนทนายระหว่าง ว่าน กับ แคน

...“ทำไมวะ” ผมเด็กผู้ชายนะโว้ย “ที่แคนนะชอบพูดเหมือนผมไม่ใช่ผู้ชาย
ถามจริงเหอะ ผมเหมือนผู้หญิงมากหรือไง”

“ใครบอกว่ามึงเหมือน”

ไม่ตอบ หรือตัวเองพานึกไปถึงเรื่องที่กำลังเป็นคู่จิ้นกับไอปาล์มก็ไม่รู้ พอถูก
พูดแบบนี้เลยย่ะขึ้นม่าง่าย ๆ

“ไม่เห็นเหมือน สันกรามแบบนี้ก็ผู้ชาย คิ้ว ตา จมูก ปาก ถึงจะสูงไม่เท่ากันแต่ก็
ไม่เตี้ย ผอมไปนิดแต่ก็ไม่อ้วนแฉ้นตรงไหน” ว่าพลางจับคางผมโยกไปมา “แต่มึงนิสัย
เหมือนเด็ก เด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ น่าเป็นห่วงจะตายไป”...

(-west-, 2560ข, หน้า 126)

เช่นเดียวกับตัวละคร **สปาย** เรื่อง “MR.GRAY” แม้จะถูกสร้างให้มีรูปร่าง
สูงโปร่งตรงตามมาตรฐานชายไทย แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคู่ตัวละคร คราม จึงกลายเป็น
คนที่มีโครงสร้างที่เล็กกว่า เพื่อให้รู้สึกว่าเป็นผู้ชายน่ารัก น่าทะนุถนอม ตามลักษณะของ
“นายเอก” ดังความคิดของ คราม

...ส่วนน้องพายดันเป็นคนตรงข้ามกับเราทุกอย่าง น้องตัวเล็กแต่ไม่ได้
เตี้ย ตัวเล็กแบบเป็นคนโครงเล็ก จริง ๆ ก็สูงโปร่งอยู่พอตัว แต่คงเป็นเพราะเราที่ตัวโตเกินไป
นั่นแหละทำให้เห็นน้องเขาตัวกะเปี้ยกเดียว น้องอุมสิเทาที่ก็โดนบังไปครึ่งตัวแล้ว ไม่รู้สิเทา
ตัวใหญ่ไปหรือพายผอมไป... (Raccool, 2560, หน้า 35)

นอกจากนั้นยังพบว่ามีการสร้างลักษณะทางกายภาพของ “นายเอก”
ให้มีลักษณะแบบ “ยูนิเซ็กซ์” (Unisex) โดยคำนี้มีนิยามไว้ว่า ไม่ใช่รสนิยมทางเพศหรือเพศทางเลือก
แต่เป็นของอย่างหนึ่งที่มีแนวคิดว่าเป็นแบบเดียวกันสามารถใช้ได้ทั้งหญิงและชาย โดยที่ไม่มี
ลักษณะการออกแบบที่ดูชัดเจนว่าเป็นเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ ที่เห็นได้ชัดก็คือ เครื่องแต่งกาย
เครื่องประดับ (LGBT COMMUNITY, 2558, สื่อออนไลน์) ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทาง
เพศรส นำมาใช้กับตัวละคร “นายเอก” ที่มีลักษณะทางกายภาพไม่ชัดเจนว่ามีความงามแบบ
ชายหรือหญิง หรือสามารถมีความงามตามมาตรฐานของสังคมได้ทั้งสองเพศ ดังนั้น
ยูนิเซ็กซ์ ที่เป็นลักษณะของตัวละครในนวนิยาย คือ การไม่ระบุเพศสถานะที่ชัดเจนว่าเป็นชาย
หรือหญิง พบในตัวละคร **พีช** เรื่อง “Cigarettes after Sex” เป็นผู้ชายที่ลักษณะทางกายภาพ
ตามมาตรฐาน ...“ถึงจะดูไม่เหมือนผู้หญิงแต่ก็สวยจนตึงตูดเพศเดียวกัน”... (Ailime13, 2561,
หน้า 41) และยังตึงตูดเพศตรงข้ามได้ ดังข้อความ

...จึงจอกน้อยเป็นผู้ชายที่มีบุคลิกหน้าตาแบบยูนิเซ็กซ์ สวย แต่ก็ไม่ได้ดูหวานจนถูกเข้าใจผิดว่าเป็นผู้หญิง ส่วนสูงหนึ่งร้อยแปดสิบเซนติเมตร เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อสมส่วน ไม่หนาและไม่บางจนเกินไป รอยยิ้มชวนมองทำให้หลายคนประทับใจ กิริยาท่าทางก็ดูดีจนใครต่อใครหลงเสน่ห์ได้ไม่ยาก... (Ailime13, 2561, หน้า 36)

ลักษณะดังกล่าวยังพบในตัวละคร **นิธาน** เรื่อง “สู่กลางใจ” ดังการบรรยายลักษณะทางกายภาพของ นิธาน ผ่านความคิดของตัวละคร แซด

...เขาเป็นนายแบบ unisex ไม่ใช่ว่าหน้าเจียดไปทางผู้หญิงมองปราดเดียวก็รู้ว่าหน่วยก้านเป็นผู้ชาย แต่ด้วยรูปร่างสูงโปร่ง ค่อนข้างผอม วิธีการขยับเดินหรือนั่งล้วนเป็นเอกลักษณ์ อธิบายไม่ถูก ดูเป็นคนนิ่ง ๆ เลยทำให้มองยังไงก็ไม่มีคามดิบเถื่อนของผู้ชายแพ้ออกมาแม้แต่หน่อย... (-west-, 2559, หน้า 11)

...เขาอยู่ในเสื้อเชิ้ตขาวล้วน กางเกงยีนขาตลุ่มตามสมัยนิยม พี่ไก่ถ่ายรูปส่งนิตยสารแฟชั่นที่ตีลังานกับที่นี่ คิมของวันนี้ถึงได้เพี้ยวเงาะจนมองกันตาค้าง ผู้ชายอายุสามสิบ ผมยาวสีด้าสนิทหวีเรียบเสยไปด้านหลัง ตาคมเฉียว ผิวขาวโดดเด่นกว่าคนอื่นสีหน้านิ่งสนิท แต่มองมุมไหนก็ดูดีไปเสียหมด... (-west-, 2559, หน้า 14)

ลักษณะแบบยูนิเซ็กซ์ของ พีช และ นิธาน แม้จะสังเกตเห็นได้ว่าเป็นเพศชายแต่ไม่สามารถระบุหรือเจาะจงได้ชัดว่าเป็นไปตามมาตรฐานความงามของเพศชายหรือเพศหญิง เพราะมีความโดดเด่นที่เป็นได้ทั้งสองเพศ ซึ่งลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ตัวละครเป็นที่สนใจต่อตัวละครอื่น ทั้งเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน รวมถึงคู่ตัวละครหลัก

แม้ตัวละคร “นายเอก” ส่วนใหญ่จะถูกสร้างให้มีลักษณะทางกายภาพที่โดดเด่น มีบุคลิกภาพที่ดี ตามรูปแบบของตัวละครเอกในนวนิยายโรมานซ์ แต่ยังพบว่าตัวละครบางตัว มีลักษณะทางกายภาพไม่เป็นไปตามรูปแบบดังกล่าว คือ มีรูปร่าง หน้าตาตามแบบบุคคลธรรมดาทั่วไป ที่ไม่มีความโดดเด่นในบุคลิกภาพ ด้วยเหตุเพราะตัวละครเพศชายแท้หรือโบเซ็กซ์ชวล “พระเอก” ที่เปลี่ยนมาชอบเพศเดียวกันบางตัวละคร เช่น จ๊อบ ในเรื่อง เล่นเพื่อนหรือ คิน เรื่อง คุณนกในกรุงชัง เป็นตัวละครที่มองข้ามความชอบด้วยเหตุผลของรูปร่าง หน้าตา แต่ชอบที่ตัวตนของบุคคลนั้น เพื่อสนับสนุนแนวคิดเรื่อง ความรักไร้เพศ คือ เลือกรังสรรค์สัมพันธ์กับบุคคลจากความเป็นตัวตนของบุคคลนั้น ๆ โดยมองข้ามเรื่องเพศและปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงด้านรูปลักษณ์ด้วย

จากตัวอย่างการสร้างลักษณะทางกายภาพของ “นายเอก” สรุปได้ว่า มักจะสร้างให้มีบุคลิกที่ดี หน้าตาดี มีความโดดเด่นตามรูปแบบตัวละครหลักในนวนิยายโรมานซ์ มีเสน่ห์ตามมาตรฐานชายไทยสมัยใหม่ที่ดูแลรักษาตนเอง แต่ยังมีบุคลิกภาพและรูปร่างสมส่วน

ที่สามารถดึงดูดได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยลักษณะสำคัญของ นายเอก คือต้องมีโครงสร้างที่เล็กกว่าตัวละคร พระเอก ให้ความรู้สึกว่ามีควมบอบบาง น่ารัก น่าทะนุถนอม เพื่อสื่อถึงบทบาทในนวนิยายที่เป็นฝ่ายถูกกระทำหรือต้องได้รับการดูแลปกป้อง

2.2 ลักษณะนิสัยของตัวละครพระเอกและนายเอก

ลักษณะนิสัย คือ ความคิดที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมและอารมณ์ทางจิตส่งออกมาเป็นบุคลิกภาพ ทำให้ผู้อ่านทราบว่าเป็นตัวละครฝ่ายกระทำ “พระเอก” และตัวละครฝ่ายถูกกระทำ “นายเอก” จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ตัวละคร พระเอก จะมีอายุมากกว่าตัวละคร นายเอก ยกเว้นเรื่อง Return to Love และภุสอยเดือน แต่ตัวละครพระเอกทุกตัวจะมีความเป็นผู้นำ สามารถดูแลและปกป้อง มีบุคลิกภาพที่สุขุม และส่วนใหญ่มักจะไม่แสดงความรู้สึก ซึ่งเป็นไปตามอุดมคติชายไทย ตามที่ อรรถัย เพ็ญยุระ (2561, หน้า 143-145) ได้สรุปอุดมคติความเป็นชายไว้ประเด็นหนึ่งว่า ผู้ชายตามความคาดหวังของสังคมมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ความรู้สึก คือ มีความสุขุม ไม่แสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริง ทั้งควบคุมอารมณ์ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ทั้งอารมณ์รัก อารมณ์โกรธ การดีใจหรือเสียใจ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลผ่านหลักการที่ไตร่ตรองอย่างดีแล้ว เพื่อแสดงถึงอำนาจและความน่าเชื่อถือในฐานะผู้นำ และลักษณะความเป็นผู้นำนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาทตัวละครว่า “พระเอก” ในนวนิยาย เช่นตัวละคร **กรรณ** เรื่อง “Cigarettes after Sex” **หมอพิชญ์** เรื่อง “Hide and Seex เล่น ซ่อน รัก” **แคน** เรื่อง “Candy” **ศิธา** เรื่อง “กลพยัคฆ์” เป็นต้น แต่สังเกตได้ว่าตัวละคร พระเอก จะชัดเจนในการแสดงออกถึงวิถีทางเพศและความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันต่อสังคม

ส่วน “นายเอก” จะถูกสร้างให้มีลักษณะการใช้ชีวิต รสนิยมบางประการที่ให้ความรู้สึกเหมือนเพศหญิงหรือมีพฤติกรรมที่แสดงให้ทราบว่ามิบทบาทเป็น นายเอก มีความนุ่มนวลและอ่อนโยนในการใช้ชีวิต หรือถูกทำให้มีการแสดงออกหรือมีอาการเลียนแบบเพศหญิง เช่น การมองค้อน การงอน ... “โหมยืมขำกดจูบที่ฝ่ามืออีกฝ่ายทันที พุดมิต้องปะหลับปะเหลือกชวนขำ โหมเลยตัวอีกฝ่ายมากอดรัดอย่างมันเขี้ยว”... (kamsaii, 2561, หน้า 353) ทั้งตัวละครเพศวิถีแบบเกย์รับและตัวละครที่เปลี่ยนรสนิยมจากชายไปชอบเพศเดียวกัน เช่น ในตัวละคร **วิป** เรื่อง “Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้” มีพฤติกรรมที่แสดงผ่านความคิดของ จุลเกียรติ(เกียรติ) ว่าน่ารัก น่าทะนุถนอม ให้ความรู้สึกเหมือนเพศหญิง ดังข้อความ

...“วิปอ่อนเก่งมาก ๆ เก่งกว่าทุกคนที่ที่เจอมา เขาน่ารักเหมือนเจ้าหญิงเลย เวลาเขาเอาแต่ใจองเงให้พี่ตามใจ น่าเอ็นดูอะ ถ้าพี่ได้ทำอะไรให้เขาแล้วเขาพอใจ

ว่าเรื่อง พี่จะรู้สึกดีใจ มีความสุข เวลาทำอะไรแล้วถูกใจเขา เขาไม่โกรธ เขาปลื้ม มันเหมือนตอบคำถามแจ็กพ็อตของเกมโชว์ถูก เหมือนฉลาดที่สุดในโลกเลยอะ พี่ชอบทำให้เขาพอใจ มันทำให้พี่มีความสำคัญในชีวิตของวิป”...

(ร เรือใหม่มหาสมุทร, 2560, หน้า 33)

แม้ในตัวละครที่แสดงออกว่าเป็นผู้ชาย แต่เมื่อมีบทบาทในเรื่องเป็น นายเอก จะถูกสร้างให้มีลักษณะให้ความรู้สึกที่น่ารัก เช่น ตัวละคร **ว่าน** เรื่อง “Candy” ภูมิหลังของ ตัวละครเป็นลูกชายคนเล็กของบ้าน ถูกตามใจและติดพี่ชาย จึงมักแสดงกิริยาแบบเด็กผู้ชาย ที่มีความน่ารักกับตัวละคร แคน พระเอก ดั่งข้อความ

...“พี่แคน”

ผมเรียก ไม่รู้เหมือนกันว่าตัวเองเรียกเขาทำไม แต่จู่ ๆ ก็อยากงอแงคือ ๆ คิดถึง พี่ไผ่ ออยากให้พี่ไผ่มาอยู่ด้วยตอนนี้จัง เวลาพี่ไผ่อยู่ด้วยจะทำตัวเป็นเด็กแค่ไหนก็ได้ บางทีแค่วัยวายพี่ไผ่ก็จะเรียกไปนั่งใกล้ ๆ แล้วลูบหัวจนกว่าจะสงบ ในขณะที่ ถ้าเป็นพี่แคนเขาจะทำแค่ครางรับในลำคอเท่านั้น...

(-west-, 2560ข, หน้า 137-138)

...พยักหน้าหงอย ๆ ซุกตัวอยู่ในแขนพี่แคนเหมือนที่ชอบทำกับพี่ไผ่ รู้สึกอุ่นใจ แต่บางอย่างไม่เหมือนกัน มีความรู้สึกตะขิดตะขวงบาง ๆ ที่บอกกับผมว่านี่ไม่ใช่พี่ชายแท้ ๆ เขาเป็นเพียงรุ่นพี่ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน

โอเค...ผมแอบคิด... (-west-, 2560ข, หน้า 140)

นอกจากนั้นยังพบว่า มีการสร้างให้ตัวละคร นายเอก ที่เป็นเพศชายมาก่อน มีรสนิยม ความชอบ และการใช้ชีวิตบางประการเพื่อให้ความรู้สึกว่าเป็นฝ่ายรับ มักถูกสร้างให้มี ลักษณะทางจิตให้รสนิยมเหมือนผู้หญิง ดูแลตนเองหรือที่เรียกว่า “ผู้ชายแบบเมโทรเซกซวล (Metrosexual)” คือ ผู้ชายที่รักสวยรักงาม เช่น มีเครื่องสำอางมาประทินโฉม หรือพิถีพิถันในเรื่อง การแต่งกายมากกว่าชายปกติทั่วไป (อรรถสิทธิ์ เมืองอินทร์, 2559, ออนไลน์) ดังตัวละคร **อชิระ** เรื่อง “คิดมาก” ที่มีเพศวิถีแบบชายแท้ มีความปรารถนาและเคยคบกับเพศหญิง แต่มีการสร้าง ให้ตัวละครมีลักษณะแบบเมโทรเซกซวล ดั่งข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมและรสนิยมของ อชิระ

...“รุ่นนี้มีกลิ่นเดียวหรือครับ”

“ใช้ค่ะ รุ่นนี้เป็นรุ่นลิมิเต็ดอีดิชัน ผลิตภัณฑ์เทอร์เซอร์กลิ่นเดียว ผสมมอยเจอร์ไรเซอร์ทำให้ริมฝีปากนุ่ม ไม่แห้งแตก ตัวลิปไม่เหนียวเหนอะ มีสารกันแดด และที่สำคัญไม่มีสี คุณผู้ชายสามารถใช้ได้ค่ะ” เธอเสริมด้วยโทนเสียงสดใส

ตอนนั้น...มีลมเย็นพัดเข้ามาวูบหนึ่งจากนอกร้านทำให้ออซิระเพลอมองออกไปตามสัญชาตญาณ

ประเทศไทยมีแค่ฤดูร้อน ร้อนมาก และร้อนน้อย แต่กลางเดือนธันวาคมแบบนี้ แม้อากาศในกรุงเทพฯ จะไม่ได้หนาวเย็นเมื่อเทียบกับภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย แต่มันก็แห้งและเย็นกว่าปกติ ทำให้คนผิวแห้งง่ายแบบเขาเดือร้อนไม่น้อย ดังนั้นไม่ใช่แค่ผิวหน้าหรือผิวตัวเท่านั้น ริมฝีปากเขาก็ต้องการการบำรุงเช่นกัน...

(NIRIN, 2560, หน้า 6)

...นิสัยติดกลิ่นหอมหวาน ๆ แบบนี้มันเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่เมื่อไหร่ก็จำไม่ได้ รู้เพียงว่าตั้งแต่ยังเด็ก เกือบทุกสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของเขาไปได้มักมีกลิ่นหอมของดอกไม้และขนมหวาน พอโตขึ้นมาอีกนิด เริ่มรู้จักอโรมา เด็กหนุ่มก็ถึงกับอดใจไม่ไหว ต้องซื้อน้ำมันมาเก็บไว้ที่ห้องและสรรหากลิ่นหอมใหม่ ๆ มาเติมความสดชื่นให้ตัวเองอยู่เสมอ

‘ซินเหมือนเด็กผู้หญิง’

เป็นประโยคที่เขาทำได้ยินจากญาติ ๆ และคนรอบข้างอยู่บ่อยครั้งตั้งแต่จำความได้ มีหลายคนบอกว่าผู้ชายไม่ติดกลิ่นหอมแบบนี้กัน และเรื่องยิ่งสื่อไปทางนั้นมากขึ้น เมื่อออซิระไม่ชอบเล่นฟุตบอลกับเพื่อนผู้ชายทั่วไป ไม่ชอบอะไรก็ตามที่ทำให้มีเหงื่อโชกกาย เลยทำให้คนอื่นยิ่งคิดไปเองว่าเขาอาจจะมึนขี้ขลาดไม่ป่าเดี่ยวกัน...

(NIRIN, 2560, หน้า 7)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า การสร้างลักษณะนิสัย พฤติกรรม รวมถึงรสนิยมในการใช้ชีวิตและการแสดงออกของตัวละครจากอุดมคติความเป็นชาย และการนำพฤติกรรมเพศหญิง รวมถึงทัศนคติของสังคมในการมองเพศชายที่ดูแลตนเองว่ามีรสนิยมแบบรักร่วมเพศนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาทในการเป็น พระเอก และนายเอกของคู่ตัวละครหลักที่เป็นเพศสถานะเดียวกันในการดำเนินความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

จากการวิเคราะห์การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ผู้วิจัยได้สรุป เพศวิถีของตัวละครจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 15 เรื่อง ตามรสนิยมทางเพศและลักษณะ บทบาท ตามตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงการแบ่งเพศวิถีและบทบาทตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

เรื่อง	เพศวิถี	
	พระเอก	นายเอก
1. ลู่กลางใจ	ชาย (เควีเยร์)	ชาย (เควีเยร์)
2. Candy	ไบเซ็กชวล	ชาย (เควีเยร์)
3. เล่นเพื่อน	ชาย (เควีเยร์)	เกย์ควีน
4. คิดมาก	ชาย (เควีเยร์)	ชาย (เควีเยร์)
5. Special Sound เก้าตะวัน	เกย์คิง	เกย์ควีน
6. ดุจนกในกรงขัง	ไบเซ็กชวล	เกย์ควีน
7. Hide and seek เล่น ซ่อน รัก	เกย์คิง	เกย์ควีน
8. Good Morning Mr. Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย	เกย์คิง	เกย์ควีน
9. กลพยัคฆ์	ไบเซ็กชวล	เกย์ควีน
10. Mr.gray	ชาย (เควีเยร์)	ชาย (เควีเยร์)
11. Cigarettes after sex	ไบเซ็กชวล	เกย์รับ
12. Warm Eye ดวงตาของเธอ	หญิง	หญิง
13. Return to love	เกย์คิง	ไบเซ็กชวล
14. ภูสอยเดือน	ชาย (เควีเยร์)	ชาย (เควีเยร์)
15. Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้	เกย์คิง	เกย์ควีน

สรุป การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบเพศวิถีแบบเกย์ แบ่งเป็น เกย์คิงหรือเกย์รุก เกย์ควีนหรือเกย์รับ เกย์คิง ไบเซ็กชวล และตัวละครชายแท้ หญิงแท้ที่ เปลี่ยนรสนิยมทางเพศหรือจากการวิเคราะห์เรียกว่า ตัวละครไร้เพศ โดยตัวละครจะมีลักษณะ ทางกายภาพ ลักษณะนิสัย และบทบาทในความสัมพันธ์ที่แสดงให้ผู้อ่านทราบอย่างชัดเจน แต่ลักษณะโดยทั่วไปเช่น ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต ลักษณะทางสังคม

ยังถูกนำเสนอไว้บนพื้นฐานของความเป็นปกติ เพียงแต่ตัวละครมีรสนิยมทางเพศหรือความพึงพอใจในความปรารถนาทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน การสร้างตัวละครจึงเป็นรูปแบบหนึ่งของนวนิยายที่นำเสนอเพื่อสร้างความเข้าใจว่า บุคคลที่มีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันเป็นบุคคลปกติ และไม่แตกต่างจากคนทั่วไปเพียงแต่มีรสนิยมพึงพอใจในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสเป็นนวนิยายรักมีเป้าประสงค์เพื่อนำเสนอความรักและความสัมพันธ์ของตัวละครที่ปรารถนาความสัมพันธ์ในเพศเดียวกัน หรือมีรสนิยมในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบประเภทความสัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละคร ได้ 5 ประเภท ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ประเภทความสัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละคร	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
เกย์-เกย์	4	26.66
ไบเซ็กชวล-เกย์	4	26.66
ชาย (เควีเยร์) -ชาย (เควีเยร์)	4	26.66
เกย์-ชาย	2	13.33
หญิง (เควีเยร์) -หญิง (เควีเยร์)	1	6.66
รวม	15	99.97

จากตารางเห็นว่า ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถี เกย์กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ ชายกับชาย มีจำนวนค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ที่ 26.66 ต่อมาคือตัวละครเพศวิถี เกย์กับชาย และหญิงกับหญิงตามลำดับ ซึ่งแต่ละประเภทความสัมพันธ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. เกย์กับเกย์

ตัวละครเพศวิถีเกย์ ได้แก่ เกย์คิงหรือเกย์ฝ่ายกระทำ เกย์ควีนหรือเกย์ฝ่ายถูกกระทำ คือ ตัวละครที่ทั้งสองฝ่าย พระเอก และนายเอก มีรสนิยมทางเพศหรือมีความปรารถนาต่อบุคคลที่มีเพศวิถีเดียวกับตน หมายถึง มีความสนใจหรือพึงพอใจในกับบุคคลรสนิยมทางเพศแบบรัก

ร่วมเพศเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์คิงกับเกย์ควีนจากกลุ่มตัวอย่าง 4 เรื่อง ได้แก่ **Hide and See เล่น ซ่อน รัก**, **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย**, **Special Sound เก้าาตะวัน** และ **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** โดยเกย์คิง มีบทบาทเป็น พระเอก และเกย์ควีน มีบทบาทเป็นนายเอก มีการเลียนแบบสถานะความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ คือ กำหนดให้เกย์คิงเป็นผู้นำ ควบคุมดูแล เกย์ควีนจะเป็นฝ่ายได้รับการดูแลและถูกควบคุม

2. ไบเซ็กชวลกับเกย์

ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถี ไบเซ็กชวล มีความสนใจหรือความปรารถนาทางเพศ สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับเพศเดียวกันและเพศหญิง โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นธรรมชาติของเพศชาย ที่สามารถมีสัมพันธ์กับบุคคลที่ตอบสนองความต้องการของตนได้ ส่วนเพศวิถีเกย์ในความสัมพันธ์ดังกล่าว คือ เพศวิถีเกย์คิง เกย์ควีน และเกย์คิง พบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิธิดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง 4 เรื่อง แบ่งเป็น ความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ควีน เรื่อง **ดูจนกในกรงขัง** และ **Cigarettes after Sex** ความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์คิง เรื่อง **กมลพยัคฆ์** และความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์คิงกับไบเซ็กชวล เรื่อง **Return to Love** โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวล มีบทบาทพระเอก หรือเป็นฝ่ายควบคุมและเป็นฝ่ายกระทำในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน และเกย์คิง ส่วนเรื่อง Return to Love ตัวละครเพศวิถีเกย์คิง มีบทบาท “พระเอก” และตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวล มีบทบาท “นายเอก”

3. ชาย (เคเวียร์) กับ ชาย (เคเวียร์)

ความสัมพันธ์เพศวิถีชายกับชาย เป็นลักษณะของตัวละครไร้เพศ เดิมมีเพศวิถีชายแท้ที่มีความปรารถนาต่อเพศหญิง แต่ด้วยสถานการณ์ความใกล้ชิดทำให้เกิดความเลื่อมใสเปลี่ยนแปลงรสนิยมชอบเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ที่คู่ตัวละครชายแท้จะมีความรู้สึกพึงพอใจหรือมีความปรารถนาทางเพศต่อปัจเจกบุคคล คือ มีความปรารถนาต่อตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น โดยจะไม่มีรู้สึกหรือมีความต้องการทางเพศกับเพศชายคนอื่น จากกลุ่มตัวอย่างพบ 4 เรื่อง ได้แก่ **สู่กลางใจ**, **คิดมาก**, **MR.GRAY** และ **ภูสอยเดือน** โดยความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายแท้จะถูกบทบาท พระเอก นายเอก จากลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต พฤติกรรมในการควบคุมดูแล และพฤติกรรมขณะมีเพศสัมพันธ์ ตัวละครฝ่ายกระทำในขณะที่มีเพศสัมพันธ์จะกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ ต้องการปกป้องดูแลตัวละครฝ่ายถูกกระทำเช่นเดียวกับบทบาทความสัมพันธ์ของชายหญิง

4. เกย์กับชาย (เคเวียร์)

ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิธินี้พบ 2 เรื่อง คือ

Candy เป็นความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิธินี้เกย์คิง บทบาทพระเอก กับเพศวิธินายชาย บทบาทนายเอก

เล่นเพื่อน ตัวละครเพศวิธินายชาย บทบาทพระเอก กับเพศวิธินายเกย์คิง บทบาทนายเอก ตัวละครเพศชาย ที่มีรสนิยมและความปรารถนาต่อเพศตรงข้าม แต่มีลักษณะเป็นตัวละครเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เมื่อได้ใกล้ชิดกับตัวละครเอกเพศเดียวกัน ตามลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ จะมีความรู้สึกหรือมีความปรารถนาต่อตัวละครเพศเดียวกันกับคู่สัมพันธ์เท่านั้น

5. หญิง(เคเวียร์) กับหญิง (เคเวียร์)

ความสัมพันธ์ประเภทนี้พบในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละครคู่สัมพันธ์เดิมเป็นหญิงแท้ มีความปรารถนาและมีสัมพันธ์กับเพศชายมาก่อน แต่เมื่อถูกกำหนดสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย และรู้สึกได้รับความสบายใจในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน ว่ามีความเข้าใจในความรู้สึกของเพศหญิงมากกว่าความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ ประกอบกับรู้สึกได้รับการเติมเต็มปมในใจจึงเปิดใจสานสัมพันธ์ในสถานะคนรัก แต่ยังคงเลียนแบบความสัมพันธ์ของรักต่างเพศ แม้ในนวนิยายมิได้ระบุพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ชัดเจนว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายควบคุมหรือฝ่ายกระทำในขณะมีเพศสัมพันธ์เหมือนตัวละครแบบชายรักชาย แต่กำหนดบทบาทให้ตัวละครหญิงตัวหนึ่งเปรียบเป็นฝ่ายชายในความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศของสังคม และใช้สรรพนามเรียก ผัว และให้ตัวละครหญิงอีกตัวมีบทบาทเป็นฝ่ายหญิง ใช้สรรพนามเรียก เมีย หรือเป็นฝ่ายควบคุมดูแลกับฝ่ายได้รับการดูแลจากความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อาชีพของตัวละคร โดยการสร้างให้ตัวละครตัวหนึ่งมีทุนทางสังคม มีฐานะและอาชีพที่มั่นคง ให้เป็นฝ่ายผู้นำในความสัมพันธ์

จากประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ที่พบทั้ง 5 ประเภท ได้มุ่งเน้นในการสร้างความสัมพันธ์แบบตัวละครชายรักชาย ทั้งเกย์กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ และชายกับชาย โดยมีค่าร้อยละเท่ากัน ส่วนนวนิยายแบบหญิงรักหญิง มีจำนวนน้อยที่สุด ผู้วิจัยมองว่า สาเหตุสำคัญมาจากหลักการตลาดที่ผู้เสพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง หรือที่เรียกว่าสาววาย ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพศของผู้่านนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส หรือนิยายวายจากการสร้างแบบสำรวจออนไลน์ในระบบบทวิตเตอร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด จำนวน 150 คน พบจำนวนผู้อ่านนิยายวายเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 76 รองลงมาคือ เพศทางเลือก ร้อยละ 17 และเพศชาย ร้อยละ 7 ผลการสำรวจเห็นชัดว่า ผู้อ่านเพศหญิง

เป็นกลุ่มที่เสพนวนิยายวายมากที่สุด จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายที่สร้างเพศวิถีตัวละครแบบชายรักชาย โดยไม่มีนัยยะความแตกต่างของประเภทความสัมพันธ์ของเพศวิถีเกย์ ไบเซ็กชวล หรือเพศชายเปลี่ยนรสนิยม เพราะนักอ่านส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่อ่านนวนิยายรักเพื่อสนองความบันเทิงทางอารมณ์ ทั้งยังต้องการ ชื่นชอบ และมีความปรารถนาในเพศชาย ต้องการเสพนวนิยายรักที่ตัวละครเอกฝ่ายพระเอกมีลักษณะของความเป็นบุรุษเพศ และตัวละครนายเอก มีความน่ารักแบบผู้ชายสมัยใหม่ ซึ่งเชื่อมโยงกับการสร้างตัวละครทั้งลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต ยังต้องคงไว้ซึ่งความเป็นปกติ คือ ตัวละครยังคงเป็นเพศชายที่ดึงดูดตัวละครทั้งชายและหญิง บทบาทของตัวละครฝ่ายพระเอก ต้องมีภาวะความเป็นผู้นำ และทุกตัวมีบุคลิกหน้าตาดีตามลักษณะของพระเอกในนวนิยายรักต่างเพศ ส่วนตัวละครบทบาท นายเอก ยังคงมีลักษณะทางกายภาพเป็นชาย แต่เป็นชายยุคใหม่ที่ดูแลตัวเอง และมีลักษณะบางประการที่เลียนแบบฝ่ายหญิง เช่น ลักษณะนิสัยบางประการตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ในประเด็นการสร้างตัวละคร อรรวรรณ วิชญวรกุล (2559, หน้า 84) ทำการศึกษาการสร้างนวนิยายชายรักชาย แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า การสร้างตัวละครนายเอก ให้มีความเป็นหญิง เพราะนักอ่านส่วนใหญ่เพศหญิงมีความต้องการในการลดอำนาจเพศชายลง ผ่านการสร้างตัวละครนายเอกให้มีความน่ารัก ให้ความรู้สึกต้องการได้รับความดูแลจากพระเอกและจากผู้อ่าน เสมือนเป็นการลดอำนาจเพศชายให้มีความทัดเทียมกับเพศหญิงผ่านตัวละครในนวนิยาย ลักษณะดังกล่าวยังสอดคล้องกับปรากฏการณ์สังคมที่วัยรุ่นชายจะมีลักษณะที่เรียกว่า cute boy หรือผู้ชายที่มีความน่ารัก ซึ่งมักได้รับความนิยมในปัจจุบัน

ดังนั้น ประเภทการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศจึงเน้นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีแบบชายรักชาย ซึ่งไม่มีความแตกต่างในความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นเพศวิถีเกย์ ไบเซ็กชวล และชายแท้เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน เพื่อตอบสนองความนิยมของผู้อ่านกลุ่มที่มีความชอบในความสัมพันธ์ของรักเพศเดียวกันผ่านนวนิยายรัก แต่ตัวละครต้องคงไว้ซึ่งลักษณะความเป็นปกติแบบตัวละครพระเอกในนวนิยายรักต่างเพศ และไม่สร้างความแตกต่างกับเพศชายแท้ตามบรรทัดฐานสังคม

กลวิธีประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะและกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จากกลุ่มตัวอย่างมีเนื้อหาเล่าถึงความสัมพันธ์และการครองคู่ของตัวละคร จำนวน 15 เรื่อง ศึกษาตามประเภทความสัมพันธ์ตัวละครหลากหลายเพศรสทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถี

ไบเช็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย โดยแบ่งประเด็นในการศึกษา 3 ประเด็น คือ โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส และแนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

1. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีเกย์ ได้แก่ เกย์คิงหรือเกย์ ฝ่ายกระทำกับเกย์คีนหรือเกย์ ฝ่ายถูกกระทำ พบจากกลุ่มตัวอย่าง 4 เรื่อง ได้แก่ **Hide and See เล่น ซ่อน รัก, Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย, Special Sound เก้าอี้ตัววัน และ Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** มีกลวิธีการประกอบสร้างตามประเด็น ดังนี้

1.1 โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสเน้นเล่าเรื่องราวชีวิตของตัวละครด้านความรัก ความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับนวนิยายโรมานซ์รักต่างเพศที่มุ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของอารมณ์ ความรู้สึก เพียงแต่ตัวละครหลักหรือตัวละครที่เป็นคู่ความสัมพันธ์มีเพศทางกายภาพเดียวกัน ดังนั้น แม้โครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง การวางพล็อตหรือการเล่าเรื่อง โดยทั่วไปจะแบ่งเป็นตอนต้นเรื่อง ตอนกลาง และตอนจบ (ฟิลิปดา, 2558, หน้า62) จะมีลักษณะเหมือนนวนิยายรักต่างเพศทั่วไป แต่การดำเนินเรื่องราวอันเป็นเส้นเรื่องความสัมพันธ์ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ก็มีลักษณะบางประการที่เป็นแบบเฉพาะแตกต่างออกไป เหตุเพราะตัวละครเป็นกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน หรือตัวละครชายแท้ หญิงแท้ ที่เปลี่ยนไปชอบเพศเดียวกัน ย่อมมีเหตุผลบางประการอันเป็นปมปัญหาของนวนิยายปรากฏประกอบเป็นโครงเรื่องร้อยเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เป็นเหตุผลอันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายหรือแนวคิดสำคัญของเรื่อง จะทำให้เห็นสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

จากกลุ่มตัวอย่างโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ทั้ง 4 เรื่อง พบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์ของการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเริ่มเรื่อง วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ อุปสรรคเร้าเรื่อง จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา และการปิดเรื่อง ตามรายละเอียด ดังนี้

1.1.1 การเริ่มเรื่อง

การเริ่มเรื่อง เป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องซึ่งจะดึงความสนใจของผู้อ่านให้จดจ่อกับเรื่องี่อ่าน การเริ่มเรื่องของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ การพบปะระหว่าง

ผู้อ่านกับตัวละครหลัก จะมีวิธีการเปิดเรื่องโดยแนะนำตัวละครทั้งเล่าถึงภูมิหลัง ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางสังคม และการดำเนินชีวิตเพื่อให้เห็นพฤติกรรมและความคิดของตัวละคร หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครหลักมาพบเจอกัน เป็นการเล่าถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ อันจะนำไปสู่ปัญหาหรือแนวคิดหลักของเรื่อง

การเริ่มเรื่องในนวนิยายของของตัวละครคู่ตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ พบว่า มีการใช้วิธีแนะนำตัวละครเพื่อนำสู่ปัญหาของเรื่อง ด้วยการเล่าถึงภูมิหลังตัวละครให้ทราบถึงเรื่องราว เหตุการณ์ก่อนหน้าที่ทำให้ตัวละครพบเจอกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะการดำเนินชีวิต ทักษะคิด และพฤติกรรม เป็นเหตุผลในการนำสู่ปัญหาของเรื่องทั้งปัญหาทั่วไปและปัญหาเฉพาะในนวนิยาย พบในนวนิยายเรื่อง **Hide and seek เล่น ซ่อน รัก** เป็นนวนิยายแนวฆาตกรรมสืบสวนสอบสวน มีการนำเข้าสู่เรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลักทั้งสองตัว คือ ชวินทร์ นายตำรวจหนุ่มเจ้าของคดีฆาตกรรมเพศวิถิเกย์ควีน และหมอปิซมู แพทย์ชันสูตรศพเพศวิถิเกย์คิง เพื่อนำเข้าสู่เหตุการณ์สำคัญอันเป็นปมปริศนาของเรื่อง นั่นคือ การฆาตกรรมต่อเนื่อง นอกจากนั้นเรื่อง Hide and seek เล่น ซ่อน รัก ผู้แต่งยังแสดงให้เห็นพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ของตัวละคร ว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่คลุมเครือและไม่ผูกมัด ตั้งแต่การเริ่มเรื่อง เพื่อนำไปสู่ปมปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน ดังข้อความ

...ชวินทร์ขยับตัวหลังจากได้ยินประโยคนั้น เขาเปลือยแสดงสีหน้าไม่สบายอารมณ์แม้จะไม่แน่ใจว่ามีสิทธิ์โกรธเคืองบ้างหรือเปล่า เพราะอันที่จริงเขาก็ไม่ได้เป็นอะไรกันเลยด้วยซ้ำ ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับหมอปิซมูกำลังอยู่ระหว่างคั่นอกกับคนรู้จัก เราไม่ได้รักกัน และอาจจะมีแค่เขาด้วยซ้ำที่รู้สึกชอบพออยู่ฝ่ายเดียว... (Allime13, 2560, หน้า 10)

การแนะนำตัวละครในการเริ่มเรื่องด้วยบอกถึงลักษณะทางจิต เป็นกลวิธีนำเข้าสู่เรื่องเพื่อโยงไปสู่ปัญหา ด้วยสร้างให้ตัวละครมีอารมณ์ความรู้สึก ความคิดที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมค่านิยม ทักษะคิด พบในเรื่อง **Special Sound เกล้าตะวัน** เป็นเรื่องราวภาคต่อของเรื่อง Special Sound ที่ตัวละครใช้ชีวิตร่วมกันในฐานะคนรักมาแล้ว 8 ปี เริ่มเรื่องด้วยการบอกถึงลักษณะทางจิตของตัวละครบทบาทพระเอก โอบอุ่น ที่เป็นคนจิตใจดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แต่ละเลยการบอกเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนให้คู่สัมพันธ์รับรู้ เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ และไม่ต้องการให้คู่สัมพันธ์รับรู้ปัญหาพร้อมกับตนจนกลายเป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระยะยาวของคู่ตัวละคร

นอกจากนั้นยังพบว่า มีการแนะนำตัวละครเพื่อนำไปสู่แนวคิดหลักของเรื่อง การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำให้เห็นถึงพื้นฐานด้านลักษณะทางกายภาพ การดำเนินชีวิต และลักษณะทางจิตเพื่อนำสู่แนวคิดหลัก หรือแก่นเรื่อง เป็นแนวคิดสำคัญของเรื่อง ที่ผู้แต่ง

มุ่งให้ผู้อ่านรับทราบ ในนวนิยายเรื่อง **Good Night My Last Mistake** ราตรีสวัสดิ์รักแท้ มีการเริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงภูมิหลังของตัวละคร วิป เป็นตัวละครเพศวิถีเกย์ควีน ได้รับการเลี้ยงดูมาแบบผิด ๆ จากครอบครัว ส่งผลให้ตัดสินใจในการใช้ชีวิตผิดพลาดอยู่เสมอ โดยเฉพาะด้านความรัก มักโดนคนรักเก่าทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนเป็นปมทางจิตที่คิดว่าไม่มีใครรักและหวังดีกับตนเอง แต่ก็ไม่เคยเกิดการเรียนรู้จากความผิดพลาด กลับนำตัวเองเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์เดิมซ้ำ ๆ ดังข้อความ

...ไม่รู้ว่าพวกคุณเคยถูกใครเอาส้อมกินข้าวแทงกันบ้างไหม ถ้าไม่ ผมจะบอกคุณว่ามันเป็นอาวุธที่ร้ายกาจน่าดูเลย

แค่หนึ่งจึก คุณก็จะมีแผลลึก ๆ ตั้งสิ่ว ถ้าโดนสองที่ก็แปดรู และถ้าโดนสามที่ คุณก็เป็นคนโง่ เพราะคุณควรระวังหนีตั้งแต่สองจึกแรกแล้ว

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ผมโดนอุปกรณ์กินข้าวทำร้ายเอา ผมเคยโดนแฟนเอาส้อมจิ้มอยู่บ่อย ๆ อย่างว่าแหละนะ ส้อมมันเป็นอุปกรณ์ที่หาง่าย ใกล้เคียงผู้ชายที่อยากกระเปิดอารมณ์ และมันก็ดูไม่ร้ายแรงเหมือนมีดหรือไขควง ผู้ชายที่อยากทำร้ายเราแต่ไม่ได้ถึงขั้นอยากฆ่าเรามักจะเลือกส้อม ผมนะโดนส้อมเข้าประจำแหละ เพราะแฟนแต่ละคนของผม...ร้าย ๆ ทั้งนั้น

ผลสรุปก็คือผมมีรอยแผลเป็นรูปกลม ๆ สิ่วเรียงกันอยู่ตามแขนขาเต็มเลยแหละ รอยแผลเป็นน่าสมเพชที่เป็นเครื่องยืนยันว่าผมช่วยเรื่องผู้ชายขนาดไหน

นี่อาจไม่ใช่ครั้งแรกที่ผมเจอเข้ากับส้อม

แต่นี่เป็นครั้งแรกที่ผมโดนแฟนคนนี้ทำร้าย

และนี่เป็นครั้งแรกที่ผมบอกเลิกกับผู้ชายทันทีที่เขาทำร้ายผม

จากสถิติเดิม ทุกครั้งที่ถูกแฟนเก่าคนใดก็ตามลงไม้ลงมือ ผมมักจะบอกตัวเองว่าผมโหว กระทบกับตัวเองให้หนักหน่อย แล้วก็ปล่อยให้เขาทำร้ายผมอีกหลายต่อหลายครั้ง ผมมักบอกเลิกกับผู้ชายตอนที่ถูกลงมือหนัก ๆ ในครั้งที่ห้าหรือหก...

(ร เรือใหม่หาสมุทร, 2562, หน้า 6)

ผู้แต่งยังแนะนำตัวละครพระเอกเพศวิถีเกย์คิง คริส เล่าถึงความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนที่ดีหวังดี คอยแนะนำตักเตือนเมื่ออีกคนทำผิด อันจะนำไปสู่แนวคิดหลักว่าคนรักหรือความรักที่ดีต้องคอยดูแลซึ่งกันและกันและ พร้อมเรียนรู้ข้อผิดพลาดและพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น

...คริส...เพื่อนคนเดียวของผม (อันที่จริงเขาคือที่สอง รองจากคุณข้างขึ้นให้เธ
เอาเป็นว่าเพื่อนคนเดียวที่เป็นมนุษย์ อย่างเงี้ยละกันนะ) ตั้งแต่เรารู้จักกันมาผมเล่า
ทุกอย่างให้คริสฟังเสมอ รวมทั้งเรื่องแฟน ผมทะเลาะกับแฟนคนไหน ยังไง พวกเขา
ซอมนผมแบบไหน ขอคืนดีแบบไหน ผมกลับไปหาเขาก็ครั้ง คริสให้คำแนะนำซ้ำแล้ว
ซ้ำเล่า เพื่อให้ผมกลับไปโดนผู้ชายซอมนอีกหน อีกหนแล้วก็อีกหน

สุดท้ายหลังจากเขาฟังทุกอย่างมาพักใหญ่ คริสก็สรุปออกมาคร่าว ๆ ว่า
‘วิปเป็นคนที่ดีสินใจอะไรได้แย่มาก เลือกแต่หนทางที่หายนะที่สุดเสมอ
และทุกอย่างที่วิปคิดอะ ไม่ดี ไม่ดีทั้งหมดเลย’...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 7)

การเริ่มเรื่องด้วยวิธีเล่าถึงเหตุการณ์พบกันครั้งแรก เป็นอีกวิธีการหนึ่ง
ที่ผู้แต่งได้สร้างเหตุการณ์หรือสถานการณ์เพื่อให้ตัวละครหลักเพศวิธีก่กับเกย์มาเจอกัน
เป็นการเรื่องในนวนิยายที่ตัวละครไม่เคยพบกันมาก่อน เพื่อเล่าถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบ
รักเพศเดียวกัน และเข้าสู่เนื้อหาเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์หรือเข้าสู่ปัญหาของเรื่องต่อไป
นวนิยายเรื่อง **Good Morning Mr. Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** เริ่มเรื่องด้วยชื่อตอนว่า
“INTOXICATE บรรยากาศย้อมพิษ” ได้สร้างเหตุการณ์ให้ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) กับ
จุลเกียรติ(จุล) พบเจอกัน ในสถานบันเทิง ดังข้อความ

...ทำทุ่มห้าสิบสามนาทึ ผมเลื่อนหน้ากอกอนามัยลงจากหน้า พอให้ริมฝีปาก
โผล่พ้นผืนผ้าสีขาวย ปลายคางยังอยู่ในหน้ากอกค้างแบบนั้น มือก็ยกแก้วขึ้นดื่ม
ผู้ชายที่นั่งโต๊ะใกล้ ๆ หันมายิ้มให้ ผมยิ้มตอบ นับว่าเขาไม่ตรีจิตคนที่นั่งคนเดียว
ใส่หน้ากอกอนามัยในสถานเริงราตรีเช่นนี้ไม่น่าทักทายหรอก

เขาหันไปคุยกับเพื่อนที่มาด้วยกัน เพื่อนของเขาเป็นคู่รักชายหญิง เขากล่าว
อะไรกับเพื่อนอยู่สองสามคำ ขยับปลายนิ้วที่ตีบบุหรี่ขึ้นมาทางผม คงจะบอกเพื่อนว่า
อยากมาคุยกับผม ผมแอบกลืนน้ำลาย ไม่ค่อยชินกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น

ผมชอบออกอกมาเที่ยวคนเดียว ดื่มและฟังเพลง มองดูคนไปเรื่อย น้อยครั้งนัก
ที่จะมีคนเข้ามาพูดคุยด้วย ยิ่งผู้ชายคนนั้นดูหน้าตาดีโดดเด่นผมยิ่งรู้สึกไม่คุ้นชิน

เขาเดินยิ้มเข้ามาใกล้ “ขอนั่งด้วยได้ไหม”

“ครับ” ผมพยักหน้า หน้ากอกอนามัยยังอยู่รอบคาง...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 1)

เหตุการณ์ในการพบกันครั้งแรกสร้างความประทับใจให้ตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) ตัวละครที่มีปมเรื่องหน้าตา เพราะมีบาดแผลบนใบหน้า กลายเป็นปมด้อย และรู้สึกไม่มั่นใจที่จะเริ่มทำความรู้จักกับคนทั่วไป ผู้เขียนได้ใช้สถานการณ์การพบเจอกันครั้งแรกของทั้งสองตัวละครลดปมด้อยในใจของ จุลเกียรติ(จุล) เพราะจุลเกียรติ(เกียรติ) ไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจกับปมด้อยนั้น ทำให้ทั้งสองตัวละครเริ่มทำความรู้จักและเปิดใจสานสัมพันธ์ในฐานะ คู่นอน ดั่งข้อความ

...เขาหันมามอง ดวงนง ผมจึงค่อย ๆ ปลดผ้าปิดปากออกจากคาง...เผยให้เห็น รอยแผลเป็นสีขาว วาดยาวเป็นเส้นโค้งจากกึ่งกลางแก้ม อ้อมใต้ริมฝีปากไปที่คาง แล้วโค้งขึ้นไปแก้มอีกข้างหนึ่ง เป็นรอยแผลเก่า ลักษณะเหมือนโดนของมีคมบาด

รถกระตุกไปครู่หนึ่ง เขาเบิกตากว้าง

“ผมขอโทษครับ จอดข้างทางตอนนี้ก็ได้นะ” ผมบอกหงอย ๆ “ผมไม่ได้ตั้งใจ หลอกพี่ ผมแค่...ไปนั่งฟังเพลง ซิลกับตัวเองอะไรอย่างนี้...พี่เข้ามาหาผมเอง พี่คุยสนุก ผมเลยเพลินไปหน่อย ผมขอโทษที่ขึ้นรถมาด้วยรถพี่สวยมาก

จริง ๆ ผมอยากนั่ง”

พูดจบผมก็ยิ้มอย่างเสียใจ เขาเอารถเข้าจอดข้างฟุตบอล ผมเลยเตรียมจะลง แต่มือขวาของเจ้าของรถเอื้อมเข้ามาตัวผมมาจับประตู่ไว้ เขาจ้องตาผม ออกเสียงสั่ง “เดี๋ยว”

จากท่าทางตอนนี้ เขาแทบจะคร่อมอยู่บนตัวผม ในอกผมสั่นไหวไม่รู้ว่าเขากำลังจะทำอะไร จะจูบผม? หรือว่าจะตอยผมเพราะผมหลอกเขา? ผมไม่แน่ใจเลย รู้สึกกลัว...

เขายกมืออีกข้างขึ้นมาลูบผลของผม จากปลายด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่งลูบคลึงสำรวจไปตามรอยนูน สัมผัสแผ่วเบาทำให้หัวใจผมเต้นถี่ ไม่เคยมีใครจับแผลของผมแบบนี้ นอกจากตัวผมเอง

“หล่อดีนี่” เขาหัวเราะเบา ๆ “อย่างกับตัวร้ายเรื่องแบทแมน ไปได้แผลมาจากไหนฮี้”...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 9)

การใช้เหตุการณ์ในการเริ่มเรื่อง สะท้อนให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถึเกย์กับเกย์ ใช้วิธีการสังเกตบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศตรงกับเพศวิถึของตน และเริ่มความสัมพันธ์แบบรวดเร็วเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของตน

กลวิธีเริ่มเรื่องด้วยการบอกความสัมพันธ์ของตัวละคร พบว่า มีการใช้คู่กับการเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครในประเด็นที่กล่าวแล้วข้างต้น นวนิยายที่เริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเกย์กับเกย์นี้ มักเป็นเรื่องที่ตัวละครรู้จักและสานสัมพันธ์กันในระยะหนึ่งแล้ว แต่เกิดปัญหาในความสัมพันธ์อันจะนำไปสู่ปมปัญหาของเรื่อง นวนิยายเรื่อง **Hide and seek เล่น ซ่อน รัก** ผู้แต่งเริ่มเรื่องด้วยฉากในห้องนอนที่ตัวละครอยู่ด้วยกัน แต่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ชัดเจนคลุมเครือและไม่ต้องการผูกมัดตั้งแต่การเริ่มเรื่อง เพราะจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์เกิดจาก “sex” ที่ทั้งคู่มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศเหมือนกัน สามารถตอบสนองทางเพศได้ ทั้งตัวละคร หมอพิชญ์ เป็นตัวละครที่ไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึกจึงทำให้ ชวินทร์ เกิดความรู้สึกไม่ชัดเจนในสถานะและความสัมพันธ์ ส่งผลให้กลายเป็นปมปัญหาในของเรื่อง

จากตัวอย่างได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันที่ไม่มีความจริงจังหรือไม่ต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคงระยะยาวและมีรูปแบบความสัมพันธ์เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ ลักษณะดังกล่าวเป็นการหยิบเอาภาพมองของรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศที่คนในสังคมคิดหรือเห็นว่าเป็นไปในรูปแบบดังกล่าว มาสะท้อนผ่านนวนิยาย

1.1.2 วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร

การสานสัมพันธ์ คือ ขั้นตอนการเริ่มเรียนรู้ลักษณะนิสัย วิถีชีวิต และทัศนคติระหว่างตัวละคร เป็นการทำความรู้จัก เพื่อพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ในระดับที่มีความผูกพันกันมากขึ้น โดยการสานสัมพันธ์เป็นขั้นตอนต่อจากการเริ่มเรื่องหลังจากการแนะนำภูมิหลังและลักษณะพื้นฐานของตัวละคร บอกจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงปัญหา ทั้งปัญหาทางจิตและปัญหาในความสัมพันธ์ของตัวละครในกรณีที่ตัวละครสานสัมพันธ์กันมาระยะหนึ่งแล้ว ขั้นตอนการสานสัมพันธ์ยังเป็นเหตุให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ขั้นเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน การศึกษา พบว่า ผู้แต่งสร้างวิธีการให้ตัวละครประเภทความสัมพันธ์เพศวิถึเกย์กับเกย์มีปฏิสัมพันธ์เพื่อเรียนรู้กันและกัน ด้วยการจำลองสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความใกล้ชิดและความสัมพันธ์ (นุชณภรณ์ สมญาดี, 2561, สื่อบอนไลน์) เป็นวิธีที่พบมากที่สุด เพราะความใกล้ชิด การอยู่ร่วมกัน การปะทะสัมพันธ์กันของตัวละครทำให้เกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความชอบประทับใจหรือชดเชยปมบางอย่างได้

วิธีการที่ผู้แต่งให้ตัวละครสานสัมพันธ์ด้วยความใกล้ชิด พบว่า มีการสร้างเรื่องเพื่อให้ตัวละครได้ช่วยเหลือ เมื่อตัวละครอีกตัวประสบปัญหาในการใช้ชีวิต ในเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละคร คริส คอยดูแลช่วยเหลือ วิป ตัวละครที่มีปัญหาในการใช้ชีวิตและตัดสินใจผิดพลาดอยู่เสมอ สร้างตัวละครให้ใกล้ชิด ผูกพันจนส่งผลให้เกิดความประทับใจและรับรู้ถึงความหวังดี จนเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ ในสถานคนรัก นอกจากนี้ยังพบว่า มีการเรียนรู้ลักษณะนิสัยของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ เพศวิถีเกี่ยวกับเพศ ด้วยการให้ตัวละครอยู่ร่วมกัน ในเรื่อง **Hide and seek เล่น ซ่อน รัก** แม้ความสัมพันธ์จะเป็นแบบไม่ผูกมัดเป็นเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของกันและกัน แต่เมื่อได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ความใกล้ชิดทำให้ได้เรียนรู้นิสัย รู้ข้อดีของอีกฝ่ายและก่อให้เกิด ความผูกพันระหว่างตัวละครนำไปสู่เหตุการณ์ต่อไปของเรื่อง ดังข้อความ

...ชายหนุ่มหัวเราะเสียงต่ำ มองคนที่นั่งอยู่ข้างกันด้วยแววตาอ่อนโยน

ชวินทร์เหมือนเด็กคนนั้น ไม่ใช่รูปร่างหน้าตา แต่หมายถึงในแง่ของลักษณะนิสัย ความอยากรู้อยากเห็น ช่างซักถาม มีเป้าหมายเป็นของตัวเอง และแววตาที่เต็มไปด้วย ความมุ่งมั่นอยู่เสมอทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจได้ไม่ยาก

แต่ถึงอย่างนั้น... ชวินทร์กับปรกรณ์ก็เป็นคนละคนกัน

เด็กคนนั้นตายไปแล้ว ไม่อยู่เป็นรอยยิ้มให้เขาอีกต่อไปแล้ว การได้เจอกับ ชวินทร์ ทำให้เขานึกถึงปรกรณ์ก็จริงอยู่ แต่พิชัญไม่เคยต้องการให้ใครแทนที่ใคร ถึงแม้ จุดเริ่มต้นระหว่างเราสองคนจะมาจากความสัมพันธ์อันฉาบฉวย แต่ความต้องการ ที่เขามีต่อชวินทร์กลับมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ใช่แค่เรื่องของเซ็กซ์เท่านั้น มันเป็นเรื่องของการ ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน อยากรครอบครองเป็นเจ้าของเพียงคนเดียว ความรู้สึกเหล่านั้น ทำให้ชายหนุ่มชัดเจนกับตัวเองแล้วว่าคนที่เขาต้องการจะปกป้องคือคนที่อยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่อดีตอย่างปรกรณ์...

(Ailime13, 2560, หน้า 185)

ความใกล้ชิดจากการอยู่ร่วมกัน นอกจากจะทำให้ตัวละครเรียนรู้นิสัย ของกัน ยังเป็นการชดเชยปมในใจส่งผลให้ตัวละครพัฒนาความสัมพันธ์ ดังปรากฏในเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) กับ จุลเกียรติ (จุล) พบกันครั้งแรกในสถานบันเทิงและมาอยู่ร่วมกันทันที ...“เราคบกันต่อไปอย่างเรื่อยเรื่อย นัดไปทานอาหารด้วยกันในเวลาว่าง ใช้เวลาร่วมกันในคอนโดฯ ของเขา ส่วนมากผมจะนั่ง

พิมพ์ธิดาส ส่วนเขาก็เปิดดูหนังสือใกล้ ๆ เราหลับนอนกันน้อยกว่าที่คิด และผมก็เริ่มชินกับการมีเขาในชีวิต”... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 32) จากการใช้ชีวิตร่วมกันตัวละครได้เห็นทัศนคติ นิสัยและรูปแบบชีวิตของกันและกัน ทั้งยังชดเชยปมทางจิตและเติมเต็มความรู้สึกจนเกิดเป็น ความประทับใจ ดังข้อความ

...ผมไม่เคยคิดเลยว่าพืจูลเกียรติจะทำให้ผมเปลี่ยนแปลงตัวเองในทางที่ดีขึ้น แบบนี้ พอได้มาอยู่กับเขา ฟังเขาชมผมบ่อย ๆ ยอมเปิดหน้าเดินกับเขา บ่อย ๆ ผมก็ เริ่มรู้สึกดีกับแผลตนเองและหน้าตาของตนเองมากขึ้นจริง ๆ ความรู้สึกที่ว่าทุกคนมองมา ด้วยสายตาจับผิดเวลาเดินเปิดหน้าก็ค่อย ๆ น้อยลง เริ่มรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นแค่คน ธรรมดาคนหนึ่ง และก็เริ่มเข้าใจว่าคนอื่น ๆ เขาไม่ได้สนใจรอยแผลของผมสักหน่อย พอคิดได้แบบนี้ชีวิตก็เบาขึ้นมาก...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 80)

การจำลองสถานการณ์ให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดและการอยู่ร่วมกัน ของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์เป็นกลวิธีของการสานสัมพันธ์เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจหรือชดเชยปมในใจจนเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ จากการตอบสนองความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัดนำไปสู่ความสัมพันธ์ในระดับลึกมากขึ้น ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องในขั้นต่อไป

1.1.3 การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์

การพบเจอปัญหาเป็นขั้นตอนต่อจากตัวละครสานสัมพันธ์เพื่อทำความรู้ จักลักษณะนิสัย ทัศนคติและรูปแบบการใช้ชีวิตของกันและกันจนเกิดความรู้สึกประทับใจ หรือเป็นการชดเชยปมทางจิต และพร้อมหรือต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ การดำเนินเนื้อเรื่อง ในขั้นต่อไปพบว่ามี การสร้างปมปัญหาหรือความขัดแย้งให้เกิดขึ้นกับประเภทความสัมพันธ์ของ ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์เพื่อเป็นอุปสรรคก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์หรือเปิดใจยอมรับ ความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก ปัญหาที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างจะถูกสร้างจากแรงจูงใจ หรือพื้นฐานที่ผู้แต่งสร้างไว้เป็นลักษณะพื้นฐานของตัวละคร พบว่า มีปัญหาที่เกิดจากปมทางจิต ของตัวละคร และปัญหาที่เกิดจากคู่สัมพันธ์

ปมปัญหาทางจิตของตัวละครประเภทความสัมพันธ์เกี่ยวกับเกย์ ที่สร้าง อุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่ขั้นเปิดใจหรือยอมรับความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก มักเกิดจากปมปัญหาในอดีตของตัวละครที่ผู้แต่งสร้างขึ้นเป็นภูมิหลังจนส่งผลต่อลักษณะทางจิต

ในการแสดงพฤติกรรม ความคิด หรือทัศนคติในเรื่องความสัมพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างพบการสร้างปมปัญหาเรื่องการผิดหวังด้านความรักและยังยึดติดกับความรักครั้งเก่าปรากฏในตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) ที่ยังคงยึดติดกับคนรักเก่า จนส่งผลต่อความสัมพันธ์ในปัจจุบัน ทำให้ จุลเกียรติ (จุล) ไม่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ในระยะยาว ...“เห็นได้ชัดว่าผมกำลังเป็นตัวแทนใครสักคน ใครมันจะไปตกลงยอมรับความสัมพันธ์แบบนี้”... (ร เรื่องในมหาสมุทร, 2560 หน้า 20) เพราะอีกฝ่ายยังลืมคนรักเก่าไม่ได้

ปัญหาที่เกิดจากปมทางจิตอีกลักษณะหนึ่งที่มาจากภูมิหลังของตัวละคร คือ ความกลัวการสูญเสียเพื่อน ปรากฏในตัวละคร วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละครวิปถูกสร้างลักษณะทางสังคมให้มีผลต่อปมทางจิต คือ ถูกเลี้ยงดูแบบผิด ๆ ทำให้มีปัญหาในการเข้าสังคมและการคบเพื่อน กลายเป็นคนมีปมในใจใช้ชีวิตแบบขาดเพื่อน รู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว และเมื่อ คริส เป็นเพื่อนเพียงคนเดียวที่หวังดีกับตนจึงอยากรักษาความสัมพันธ์แบบเพื่อนเอาไว้ ...“เพราะถ้าเราเป็นเพื่อนกัน เราอยู่กันไปอีกนาน แต่ถ้าเราเป็นแฟนกัน สุดท้ายเราจะต้องเลิกกันแน่ๆ ผมไม่อยากเสียคริสไป”... (ร เรื่องในมหาสมุทร, 2562, หน้า 108) ความกลัวที่จะสูญเสียเพื่อนที่ดีไป ทำให้ วิป ไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์ด้วยปมทางจิตที่ผู้แต่งสร้างขึ้นอันเป็นเหตุมาจากการผิดหวังด้านความรักเป็นแรงจูงใจให้ตัวละครไม่พัฒนาความสัมพันธ์หรือเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบคนรักในระยะยาว

นอกจากนั้นยังพบการสร้างปมปัญหาในเรื่องจากคู่สัมพันธ์เป็นอีกวิธีการหนึ่ง ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นเป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ ทำให้ความสัมพันธ์เกิดความคลุมเครือ ไม่ชัดเจนเพราะอีกฝ่ายซึ่งเป็นคู่ความสัมพันธ์ไม่แสดงความรู้สึกหรือพยายามทำให้รูปแบบความสัมพันธ์มีความชัดเจน ความสัมพันธ์จึงไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้ ดังตัวละคร หมอพิชญ์ ในเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** มีลักษณะทางจิตและพฤติกรรมที่ไม่ชอบแสดงความรู้สึก ทำให้ความสัมพันธ์คลุมเครือส่งผลอีกฝ่ายไม่แน่ใจในสถานะและไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์ เป็นลักษณะหนึ่งของความสัมพันธ์แบบชายรักชายเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัด ดังข้อความของ ชวินทร์ ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับ หมอพิชญ์

...มันเป็นอย่างนี้ทุกครั้ง...

แม้จะไม่ได้อยู่ในฐานะคนรัก แต่ชวินทร์ก็มักจะเอาใจใส่หมอพิชญ์ในเรื่องเล็กน้อยเสมอ

มันเป็นสิ่งที่เขาอยากทำและเต็มใจที่จะทำ แม้รูปแบบความสัมพันธ์จะยังหา คำอธิบายไม่ได้ แต่ชวินทร์ก็ไม่อยากให้ตัวเองรู้สึกไร้ค่าด้วยการตื่นขึ้นมาแล้วจากไป อย่างเงียบ ๆ ในเมื่อหมอพิชญ์ให้สิทธิ์ในบ้านหลังนี้กับเขาอย่างเต็มที่ นั่นก็หมายความว่า ชวินทร์ มีตัวตนในสายตาคนตรงหน้ามากกว่าคุณนอนทั่วไป

เขามีบุญแก่บ้าน เรามีเซ็กซ์กัน ชวินทร์ซังกาแพ่และทำอาหารเช้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ทาน พวกเขาใช้ชีวิตเหมือนเป็นคู่รัก เพียงแต่ไม่ได้รักกัน...ก็เท่านั้น ...

(Ailime13, 2560, หน้า 87)

จากการพบเจอปัญหาที่ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ ผู้แต่งได้สร้างปมทางจิต ให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบอยู่ร่วมกันตามประเภทความสัมพันธ์ ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ แต่ตัวละครไม่พัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรักเพราะตัวละคร ตัวหนึ่งถูกสร้างปมทางจิตจนกระทบต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และคู่ความสัมพันธ์พึงพอใจ ในความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด รวมถึงปมปัญหาจากจากคู่สัมพันธ์ด้วยตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ มีการสานสัมพันธ์โดยใช้การตอบสนองของรสนิยมทางเพศเป็นจุดยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์และนิยม อยู่ร่วมกันแบบไม่ผูกมัด เมื่อตัวละครหนึ่งถูกสร้างลักษณะทางจิตที่ไม่แสดงสถานะความสัมพันธ์ ให้ชัดเจน จึงส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่มั่นคง

1.1.4 การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องในขั้นการเปิดใจยอมรับประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีเกย์กับเกย์ จะเป็นการเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เป็นผลมาจากขั้นตอน “วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร” ที่ตัวละครได้ใกล้ชิด เรียนรู้ลักษณะนิสัย จนเกิดเป็น ความประทับใจและสามารถขุดเขยปมในใจหรือเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไปของกันและกันได้ นำมาเป็นเหตุผลในการหักล้างและแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขั้นตอน “การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์” ดังที่ได้วิเคราะห์แล้วในประเด็นข้างต้น ส่งผลให้ตัวละครเพศวิถีเกย์ กับเกย์เปิดใจ และพัฒนาความสัมพันธ์จากคุณนอนมาเป็นสถานะคนรักหรือมุ่งหวังความสัมพันธ์ ในระยะยาว

1.1.5 อุปสรรคเร้าเรื่อง

การดำเนินเรื่องในขั้นอุปสรรคเร้าเรื่อง เกิดจากหลังจากตัวละครเปิดใจ ยอมรับและพัฒนาความสัมพันธ์สถานะคนรัก ผู้แต่งจะสร้างการกระทำหรือเหตุการณ์บางอย่าง ให้เกิดความเครียดกับเนื้อเรื่องที่เหลือ เรียกว่า Dramatic Conflict (กานต์ ลิมสถาพร, 2560, หน้า 74) ให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดที่เข้มข้นเป็นอุปสรรคเพื่อให้ตัวละครเกิดการกระทำหรือตัดสินใจ

เพื่อไปสู่เป้าหมาย ผลการศึกษาประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ พบว่ามีการสร้างอุปสรรคแบบต่อเนื่อง คือ การสร้างอุปสรรคเร้าเรื่องแบบต่อเนื่องจากปัญหาเดิมที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง ชั้นที่การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ แต่กลับมาปรากฏอีกครั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจบางประการเป็นสิ่งที่กระตุ้น ในเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** เมื่อตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) กับ จุลเกียรติ(จุล) เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ใกล้อยู่ร่วมกันในสถานะคนรักและคิดถึงความสัมพันธ์ในระยะยาว ผู้แต่งได้นำปัญหาเดิมเรื่อง คนรักเก่า มาเป็นอุปสรรคส่งผลให้ จุลเกียรติ(จุล) คิดว่าอีกฝ่ายยังไม่มีความสัมพันธ์กับคนรักจึงยุติความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...“พี่สัญญาว่าจะไม่รีเทิร์น แค่ว่าเขามาอยู่ที่นี้คืนนี้ ไม่มีปัญหาอะไรจริง ๆ”

เขาพยายามแก้ตัว

“พี่ไม่มีปัญหา แต่ผมคงมี”

เขาโยกตัวขยับเข้ามาใกล้ ๆ ผม จับแขนผมไว้ทั้งสองข้าง “พี่สัญญาว่าทุกอย่างจะโอเค นะครับ พี่จะไปรับเขา จุลรอเขาที่นี่”

ผมไม่เชื่อ ไม่เชื่อแม้แต่นิดเดียว แต่ผมก็พูดอะไรไม่ออก ความโกรธมันกดอยู่ในอก เสียจนผมปิดปากแน่นสนิท เขาถือเอาความนิ่งเงียบของผมเป็นคำตอบ คนรักจูบแก้มซ้ายของผมเร็ว ๆ ทีหนึ่ง “คนดี” เขาชมแล้วคว้าโทรศัพท์กับกระเป๋าเงินและกุญแจรถออกจากคอนโดฯ ไปอย่างเงียบเชียบ

ผมลุกขึ้นยืนเชื่องช้า...

...ผมเดินไปรอบห้อง ตัวลอย ๆ เหมือนไม่รู้สึกละไร ครึ่งก่อนผมยอมให้แต่ครั้งนี้คงไม่แล้ว ผมมองไปที่ข้าวของของพี่จุลเกียรติ อยากทำลายของรักของเขา อยากกระโดดเตะทีวีให้หักกลาง ลากกล่องทีวีดีดีลงมากะเทาะให้แตกทั้งชั้น แต่ผมก็ไม่กล้าพอที่จะทำของมีราคาสูงเกินไป

เอาเถอะ คราวนี้ผมจะเลิก ผมตัดสินใจแน่วแน่ เดินไปทั่วห้อง เก็บของทุกชิ้นลงกระเป๋า เดินไปหน้าประตูเพื่อสวมรองเท้า...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 148)

การใช้ปัญหาเดิมเป็นอุปสรรคเร้าเรื่องแบบต่อเนื่องตลอดทั้งเรื่องเป็นการหน่วงเรื่องแบบซ้ำ ๆ เพื่อสร้างแรงกดดันให้ตัวละครประสบกับปัญหาเดิม ๆ แต่หาทางออกหรือไม่สามารถละทิ้งจากปัญหานั้น ๆ ไม่ได้ พบปรากฏในเรื่องที่ตัวละครมีความสัมพันธ์แบบ

คลุมเครือ ไม่ชัดเจนในสถานะ เป็นผลมาจากตัวละครตัวหนึ่งในคู่ความสัมพันธ์ไม่แสดงความรู้สึก และไม่ระบุสถานะในการคบหา ความสัมพันธ์เป็นไปเพื่อตอบสนองทางเพศและไม่คิดถึง ความสัมพันธ์ในระยะยาว จนเกิดเหตุการณ์บางประการอันเป็นจุดพลิกผันของเรื่องที่จะทำให้ ตัวละครแสดงความรู้สึกหรือระบุสถานะความสัมพันธ์ที่ชัดเจนขึ้น ดังเช่นเรื่อง **Cigarettes after Sex** และ **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ที่ได้วิเคราะห์แล้ว

1.1.6 จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา

จุดพลิกผันเป็นเหตุการณ์ที่ผู้แต่งสร้างขึ้น เมื่อเรื่องดำเนินความขัดแย้ง ไปสู่จุดวิกฤติ (วนิดา บำรุงไทย, 2543, หน้า 114) จนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ จุดพลิกผันนี้ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ตัวละครเกิดการกระทำ เป็นแรงจูงใจให้ตัวละครตัดสินใจ ได้รับรู้ข้อมูล ความจริงหรือตัวละครแก้ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากชั้นอุปสรรคเร้าเรื่อง โดยจุดพลิกผันจะเป็น เหตุการณ์ส่งผลให้เรื่องราวดำเนินไปสู่เป้าหมายของนวนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร อันเป็นจุดคลี่คลายของปัญหา พบว่า มีวิธีการสร้างจุดพลิกผันในประเภทความสัมพันธ์ของ ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ด้วยวิธีการสร้างเหตุการณ์เป็นพล็อตตรงเพื่อให้ตัวละครรู้ความรู้สึก ที่แท้จริง หรือต้องการมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงในระยะยาว

การสร้างเหตุการณ์เพื่อให้ตัวละครเกิดการเลิกร้ายุดิความสัมพันธ์ ถูกใช้ เป็นจุดพลิกผันให้ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์รู้สึกถึงการจากลา การสูญเสีย กระตุ้นให้รู้ความรู้สึกของตนเองและเห็นคุณค่าความสำคัญของอีกฝ่าย ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love** เมื่อเรื่องดำเนินมาถึงชั้นอุปสรรคเร้าเรื่อง จนสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกระทบความสัมพันธ์กับคู่ตัวละครตั้งที่วิเคราะห์แล้ว ทำให้ตัวละคร อีกฝ่ายต้องการเลิกและยุติความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เหตุการณ์การเลิกร้างทำให้ตัวละคร รู้สึกถึงการสูญเสียคนรัก เจ็บปวด และรู้ถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนที่กระทบต่อความสัมพันธ์ ส่งผลให้รู้ใจตนเองและพยายามรักษาความสัมพันธ์ไว้ ด้วยการกลับมาพูดคุยเพื่อปรับความเข้าใจ และร่วมกันแก้ไขปัญหากำทำให้ความสัมพันธ์กลับมาคงเดิม และพัฒนาเป็นความสัมพันธ์แบบมั่นคง ในระยะยาว

นอกจากนี้ยังพบว่า มีการใช้เหตุการณ์เป็นจุดพลิกผันเพื่อเปิดเผย ความจริงที่ตัวละครปกปิดไว้ จนกระทบต่อความสัมพันธ์ ในเรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่สานสัมพันธ์ในฐานะคู่ครองเป็นเวลานานแต่เกิดปัญหา เพราะตัวละคร รักคุณ คิดว่า โอบอุ้ม ไม่ซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ กำลังปิดบังความลับบางอย่าง และมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปทำให้กระทบต่อความสัมพันธ์ ผู้แต่งจึงสร้างเหตุการณ์เปิดเผยความจริง ให้รู้ความจริงและมีความสัมพันธ์แบบมั่นคงตามเดิม นอกจากนั้นการใช้เหตุการณ์เปิดเผย

ความจริง ยังเป็นการคลายปมปัญหาในความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนจากการไม่แสดงความรู้สึก และสถานะความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน ดังปรากฏในเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ปมปัญหาของเรื่องเกิดจากตัวละคร หมอพิชญ์ เป็นตัวละครที่เก็บความรู้สึก ไม่แสดงออก ทำให้ความสัมพันธ์คลุมเครือ และส่งผลให้อีกฝ่ายคิดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ต้องการ ความผูกมัด ไม่หวังผลในระยะยาว เป็นเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศเท่านั้น ผู้แต่ง จึงใช้เหตุการณ์เพื่อเปิดเผยความจริงในการคลายปมปัญหาดังกล่าว โดยในเรื่อง Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก ตัวละคร ชรินทร์ ถูกทำร้ายและเป็นเหยื่อของฆาตกร จึงได้ทราบความรู้สึกของ หมอพิชญ์ ที่ต้องการดูแลและใช้ชีวิตกับตนในฐานะคนรัก เหตุการณ์อันเป็นจุดพลิกผันของเรื่อง เป็นสิ่งกระตุ้นให้ตัวละครการเปิดเผยความรู้สึกและคลายปมปัญหาที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ ระหว่างตัวละคร

จากวิธีการใช้เหตุการณ์เป็นจุดพลิกผัน เป็นแรงกระตุ้นให้ตัวละครมีสติ รู้เท่าทันความคิดและความรู้สึกของตนเอง จนส่งผลให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อรักษา ความสัมพันธ์ หรือต้องการมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบผูกมัดและหวังผลในระยะยาว ทั้งยังเป็น การแสดงให้เห็นว่า กลุ่มคนรักเพศเดียวกันมีความมั่นคงในความสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการยอมรับจากสังคมทั่วไป

1.1.7 การปิดเรื่อง

การปิดเรื่องในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็นนวนิยายแนวโรมานซ์หรือนิยายรัก จึงมี การปิดเรื่องด้วยความสุขความสมหวังของตัวละคร หลังจากที่ตัวละครได้ฝ่าฟันอุปสรรค แก้ไข หรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องอันเป็นสิ่งที่กระทบต่อความสัมพันธ์ของตัวละครหลักแล้ว ประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าวตัวละครคบกันในฐานะคนรักอย่างเปิดเผย เป็นความสัมพันธ์ แบบผูกมัดและคาดหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว

สรุปโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ โครงเรื่อง เน้นการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครตามรูปแบบชายรักชายตามทัศนคติสังคม ที่มุ่งสัมพันธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ และมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดจนกลายเป็น ปมปัญหาในความสัมพันธ์

1.2 ปมปัญหาในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์

ปมปัญหาหรือความขัดแย้งคือองค์ประกอบสำคัญในนวนิยาย เป็นตัวนำไปสู่ สถานการณ์ที่ซับซ้อนจนกลายเป็นจุดวิกฤตของเรื่อง ด้วยว่าเมื่อความขัดแย้งแสดงผลจะทำให้ ตัวละครแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินเรื่อง และอุปสรรคนั้น ๆ จะส่งผล

กระทบต่อความสัมพันธ์อันเป็นเป้าหมายให้เกิดกับคู่ตัวละคร ซึ่งปมปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้ ตัวละครต้องแก้ไขหรือมีเหตุการณ์บางประการเกิดขึ้นจนตัวละครเปลี่ยนแนวคิด คลายปมปัญหาเพื่อดำเนินเรื่องไปสู่เป้าหมายอันเป็นความพึงพอใจหรือความปรารถนาที่ตั้งไว้ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครเกี่ยวกับเกย์พบว่า มีการสร้างปมปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความรัก ความสัมพันธ์ อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของนวนิยาย ได้แก่ ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร ปมปัญหาจากสังคม และปมปัญหาจากตัวละครอื่น ดังนี้

1.2.1 ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร

การสร้างปมปัญหาทางจิต เป็นปมปัญหาที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร ตัวใดตัวหนึ่ง หรือทั้งสองตัวหลัก เรียกว่า เป็นความขัดแย้งกับตนเอง (วนิดา บำรุงไทย, 2543, หน้า 112-113) โดยไม่รู้ตัวและถือเป็นจุดอ่อนของตัวละคร อาจก่อตัวขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ และฝังอยู่ในจิตใจจนกลายเป็นลักษณะทางจิตของตัวละคร และเมื่อมีเหตุการณ์บางประการเกิดขึ้นกระทบต่อความขัดแย้งดังกล่าว จะทำให้ตัวละครเกิดความหวาดหวั่นจนกลายเป็นอุปสรรคของเรื่อง จากการศึกษา พบว่า ประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ได้สร้างปมปัญหาทางจิตจากครอบครัว และปมทางจิตจากเหตุการณ์

ตัวละครที่มีปมทางจิตจากครอบครัว มักเป็นตัวละครที่ประสบปัญหาในวัยเด็ก ด้วยแรงจูงใจต่าง ๆ ที่เกิดจากบุคคลในครอบครัวหรือได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ถูกต้อง อัลเฟรด แอดเลอร์ (วิไลวรรณ ชนะสงคราม และคณะ, 2549, หน้า 204) นักจิตวิทยาวิเคราะห์รายบุคคล อธิบายลักษณะดังกล่าวว่า ประสบการณ์วัยเด็กนี้จะเป็นอิทธิพลที่ส่งผลต่อลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ปมเด่น ปมด้อย ความสนใจทางสังคม และวิถีชีวิต เด็ก 3 ประเภท ที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นบุคคลที่มีปัญหา คือ เด็กที่มีปมด้อย เด็กที่ถูกตามใจจนเสียเด็ก และเด็กที่ถูกทอดทิ้ง ประสบการณ์วัยเด็กจากการเลี้ยงดูนี้ได้ถูกนำมาสร้างให้เกิดเป็นปมทางจิตสร้างจุดอ่อนให้ตัวละคร จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้แต่งสร้างปมปัญหาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบผิดวิธี สร้างลักษณะทางจิต ให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตจนกลายเป็นปมทางจิตและเป็นความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง ในเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละครนายเอก วิป มีปมปัญหาในเช้าสังคม การคบเพื่อน รวมถึงการใช้ชีวิต จนกลายเป็นปมทางจิตจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ดังข้อความ

...ผมมาจากครอบครัวร่ำรวย พ่อแม่ตามใจ ผมมักจะมีของใช้ราคาแพงมาอวด หรือชอบพูดอะไรที่เอาแต่ใจขึ้นมาโดยไม่สนกาลเทศะ ชอบพยายามโน้มน้ำหนักทุกคน

ในกลุ่มให้ทำตามใจตัวเอง ทั้งหมดนั้นทำให้ผู้คนรำคาญผมและหาทางขับผมออกไป จากวงสังคมเพื่อจะได้ไม่ต้องมาทรมานรับนิสัยแย่ ๆ ของผมอีก กลุ่มเพื่อนพยายามหา ความผิดมามอบให้ผม อะไรก็ได้สักอย่างหนึ่งที่จะหนักแน่นพอจะขับเปหิผมออกไปได้ และเมื่อนั้นพวกเขาจะได้สบายใจไม่ต้องมารำคาญกับมือถือเครื่องใหม่ที่ผมจะอวด หรือร้านชาเขียวปั่นที่ผมยืนยันว่าคนทั้งกลุ่มต้องไป ทั้งที่คนอยากกินมีแค่ ‘อีวิป’ คนเดียว

เออ เอางั้นก็ได้ ใช้ ผมมันแย่ ผมมันผิด เชิญตำผมลับหลังซะให้พอเชิญ เอาเลย เต็มที่ ทุกคนต้องมีฝูงอยู่แล้วนี่ ตำผมแล้วสบายใจก็เอาเลย เชิญว่าเรื่งกันในฝูงของ พวกคุณเถอะ ผมคิดในใจอย่างคั่งแค้นแล้วก็ส่งแมสเสจคุยกับผู้ชายทุกคนในโทรศัพท์ ไอโฟนที่ตอนต้นเพิ่งออกรุ่นแรก ๆ

พอถึงระดับชั้นมหาวิทยาลัย ผมก็เรียนรู้มากพอที่จะ...

ไม่เป็นเพื่อนกับใครอีกแล้ว...

(ร เรือโนมหาสมุทร, 2562, หน้า 22-23)

การเลี้ยงดูแบบตามใจของครอบครัว ส่งผลให้วิปมีพฤติกรรมที่สังคม ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับ การเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ทำให้ วิป มีปมทางจิต ...“ด้วยความรู้สึกเหงาและ โดดเดี่ยว ผมเริ่มเที่ยวกลางคืน เที่ยวคนเดียว ตีคนคนเดียว เต็นคนเดียว ฟังเพลงคนเดียว ทำทุก กิจกรรม ‘คนเดียว’ อย่างที่ผมคุ้นชินมาตลอดชีวิต”... (ร เรือโนมหาสมุทร, 2562, หน้า 23) เกิดความอ้างว้าง จนหาวิธีชดเชยปมในใจเรื่องเพื่อนด้วยการมีแฟนตลอดเวลา แต่ด้วยการถูก เลี้ยงดูที่ตามใจทำให้มีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความคิดรอบคอบและมักตัดสินใจในชีวิต ผิดพลาดอยู่เสมอ รวมถึงการเลือกคนรัก ดังข้อความ

...ผมมีแฟนมาตลอด ผมมีแฟนเพื่อชดเชยเรื่องเพื่อน เพื่อบรรเทาความเหงา เพื่อจะได้รู้สึกว่าคุณยังไม่มีใครสักคน ผมกลายเป็นคนที่ไม่สามารถใช้ชีวิตโดยปราศจาก แฟนได้ ทันที่ที่เลิกกับคนหนึ่ง ผมก็จะเริ่มมองหาคนใหม่ต่อภายในเวลาไม่นาน

และดูเหมือนสิ่งจะหลงไหลในรสหวานของเกสร ผมเริ่มมองหาผู้ชายแบบเดิมเสมอ ทุกคนที่ผมคบด้วยมีนิสัยเข้าขั้นเลวร้าย ไม่หมัดหนักชอบต่อ่อยปากผม ก็เป็นผีพนัน หรือไม่ก็คบผมพร้อมกับผู้หญิงอีกคน ใช้เงินของผมตลอดเวลา ที่ร้ายสุดก็ติดยา มีแฟนคนหนึ่งที่ใช้ยามากจนผมต้องเลิกกับเขาเพราะเขาประสาทหลอนและเริ่มต่อ่อยตีผม โดยไร้เหตุผล

ด้วยรสนิยมและความคะนองอย่างไร้สาระ ผมแสวงหาแต่ผู้ชายเฉย ๆ แล้วก็ต้องเจ็บเนื้อเจ็บตัวจนเลิกกันมาตลอด ช่วงหลัง ๆ นี้ผมเริ่มมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเพราะคริสคอยด่าเตือนสติทั้งเช้าและเย็นนะเนี่ย เห็นมั้ยว่าการมีเพื่อนมันเป็นเรื่องที่ดีอย่างนี้ นี่เอง...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 24)

ปมทางจิตในการไม่มีเพื่อนของตัวละครนายเอกส่งผลไปยังความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง เมื่อตัวละครพระเอกเป็นเพื่อนคนเดียวของที่คอยเตือน ให้คำแนะนำ เป็นห่วงและเข้าใจ ทั้งเป็นคนจริงใจกล้าพูดความจริงในพฤติกรรมที่ไม่ดีของตน ทำให้นายเอก ชอบนิสัยและอยู่ด้วยแล้วสบายใจ จึงยึดเหนี่ยวไว้เป็นที่พึ่งทางใจเมื่อเกิดปัญหา เหตุนี้ วิป จึงไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่รูปแบบคนรัก เพราะปมทางจิตด้วยกลัวสูญเสียเพื่อนคนเดียวที่มีลักษณะดังกล่าว เป็นการสร้างปมทางจิตให้ตัวละครด้วยพื้นฐานการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบผิด ๆ ส่งผลให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่มีปัญหาในการเข้าสังคม ผู้แต่งยังใช้ปมทางจิตนี้ต่อเนื่องไปยังความขัดแย้งของเรื่อง เป็นอุปสรรคที่มีผลในการพัฒนาความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร เพื่อให้ตัวละครแก้ไขปมปัญหาต่อไป

นอกจากนั้นยังพบการสร้างปมทางจิตจากเหตุการณ์เป็นความขัดแย้งภายใน สาเหตุหนึ่งมักเกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครในทางลบ หรือเป็นความทรงจำที่เลวร้าย ผลกระทบจากเหตุการณ์จะกลายเป็นปัญหาฝังใจมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตและทัศนคติ ผู้แต่งจะนำปมทางจิตจากเหตุการณ์ที่ตนสร้างขึ้นให้กับตัวละคร มาเป็นปมขัดแย้งหรือสร้างปมปัญหาในการดำเนินเรื่องส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ให้กับตัวละคร ดังในตัวละคร จุลเกียรติ (จุล) เป็นตัวละครที่มีปมทางจิตในเรื่องหน้าตา เพราะเคยได้รับอุบัติเหตุทำให้ใบหน้ามีรอยแผลเป็น ตัวละครรู้สึกเป็นปมด้อยและไม่มั่นใจในตัวเอง จึงปิดกั้นตัวเองจากสังคมและไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรักกับใคร เมื่อมาพบกับตัวละคร จุลเกียรติ (เกียรติ) ที่ยอมรับและไม่รังเกียจแผลเป็นอันเป็นปมด้อยของตนได้ก็เปิดใจเริ่มต้นความสัมพันธ์ เหมือนเป็นการลดความวิตกกังวลและรู้สึกได้รับการยอมรับถือเป็นการคลายปมทางจิตของตัวละคร ดังข้อความ

...เขาจูบผมอีกครั้ง ไม่ใช่ที่ปาก แต่เป็นบนรอยแผลเป็น ผมรู้สึกเสียรวบในท้อง เผลอข้มปากางเกงอย่างลึมตัว และเจ้าของบ้านก็เห็นสัญญาณนั้น...
...ผมเป็นอย่างที่ตัวเองพูดนั่นแหละ ใครก็ได้ ขอแค่ออเค้กับแผล ผมยอมทั้งนั้น... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 21)

การสร้างปมทางจิตจากเหตุการณ์ในตัวละครจูลเกียรติ ให้มีแผลเป็นบนใบหน้า สร้างปมปัญหาให้ตัวละครรู้สึกแปลกแยก ต้องใส่หน้ากากอนามัยเพื่อปิดบังใบหน้าตลอดเวลาเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ เหมือนเป็นการสื่อสารสัญญะของ “ความไม่ปกติ” แยกแยกจากสังคมของกลุ่มคนที่มีรสนิยมรักร่วมเพศที่ยังคงต้องปิดบังซ่อนเร้นตัวตน สะท้อนให้เห็นว่าสังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับความแตกต่างทางเพศ และหากใครเปิดใจยอมรับในสิ่งที่สังคมมองว่าเป็นความผิดปกตินั้นก็พร้อมเปิดใจยอมรับเริ่มต้นสานสัมพันธ์ เป็นการสื่อให้เห็นความรู้สึกและมุมมองของตัวละครรักเพศเดียวกัน ว่าไม่ได้ต้องการการยอมรับจากสังคมแค่เพียงต้องการคนที่ยอมรับและเข้าใจตัวตนเท่านั้น

1.2.2 ปมปัญหาจากสังคม

ปมปัญหาจากสังคมเป็นความขัดแย้งภายนอกที่ตัวละครต้องต่อสู้กับสิ่งที่สังคมเชื่อหรือยึดถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง กล่าวคือ สังคมมีการรับรู้การมีอยู่ของกลุ่มคนหลากหลายเพศ ที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกันหรือรักสองเพศ แต่ยังไม่ยอมรับหากกลุ่มคนนั้นเข้ามาสัมผัสหรือใกล้ชิดกับตน โดยเฉพาะเป็นบุคคลในครอบครัว ปัญหาจากสังคมที่สะท้อนจากครอบครัว แม้จะไม่ใช่ปัญหาที่เป็นประเด็นหลัก แต่ครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต ความสุข การยอมรับตัวตนของตัวละครที่มีรสนิยมพึงพอใจในเพศเดียวกัน ดังเช่น ตัวละครจูลเกียรติ(เกียรติ) เป็นตัวละครที่เปิดเผยและยอมรับในเพศวิถีตนเอง แต่ครอบครัวไม่ยอมรับและตัดขาดความสัมพันธ์ ดังบทสนทนาระหว่างจูลเกียรติ(เกียรติ) กับ จูลเกียรติ(จูล)

...“โอ๊ย ป้ามาขอแค่มี่พี่ชายพี่ก็พอแล้ว” เขาเอาน้ำปลาแตงวาซาบิ

“พี่มีพี่ชายด้วยหรอ”

“ตัวเฮีย” พุดไปก็เคี้ยวไป

“บ้านจีนหรอครับ”

“ใช่ ๆ” เขาพยักหน้า “มีน้องสาวอีกคน จะแต่งงานปีหน้า”

อึม ลูกสาวคนเดียวและคนสุดท้ายของบ้านจีนที่รวยลาก “คงเป็นงานแต่งงานที่หรูหรามาก ผมรอดูรูปถ่ายเลย”

“เขาจะให้พี่ไปเรือ” คนหล่อลากเสียงยาว

“อ้าว ทำไม่ล่ะครับ”

“ตัวช่วยไม่ควรไปงานมงคล” เขาคงตะเกียบ “ป้าบอกพี่ว่าไม่ต้องกลับมาบ้านอีก จะโอนเงินให้เรื่อย ๆ ขอเท่าไรก็ได้ แต่อย่ากลับมาอยู่กับที่บ้าน”

ผมหยุดกินมองหน้าเขา แต่สีหน้าไม่ได้เศร้าอะไร

“สามปีก่อนเขาจะให้พี่แต่งงาน พี่สารภาพว่าเป็นเกย์ เกียวกันบ้านแตกสุดท้าย เขาเลยไล่พี่ออกจากบ้าน ม้ากับเสียดงสารเลยคอยให้เงินพี่ ป้ารู้แต่ก็ยอม トラบโคที่พี่ ไม่กลับบ้าน”...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 58-59)

จากบทสนทนาจะเห็นว่า ครอบครัวคนจีนจะมีความเชื่อและยึดมั่น เพศสภาพความเป็นชาย เมื่อบุคคลในครอบครัวที่มีวิถีทางเพศไม่ตรงกับเพศสภาพจะถือว่าเป็น สิ่งผิดปกติ “ตัวชวย” และไม่ควรถูกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมในครอบครัว ปมปัญหาจากสังคมนี้เกิดกับตัวละครเพศวิถีเกย์ ที่มีรสนิยมต่อเพศเดียวกันและแสดงออกถึง รสนิยมนั้นแบบชัดเจน อุปสรรคนำมาจากปัญหาของสังคมจากทัศนคติ “ความไม่ปกติ” ของรัก ร่วมเพศ โดยส่งผ่านคนในครอบครัวนี้มักถูกใช้เพื่อพิสูจน์ความมั่นคงในความสัมพันธ์ของ คู่ตัวละคร ว่าความรักความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งปกติและสามารถดำเนินไปได้ เฉกเช่นเดียวกับรักต่างเพศ การนำปมปัญหาจากสังคมดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นว่า การที่ ครอบครัวยังไม่ยอมรับลูกที่มีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกัน จะทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องปิดบัง คิดว่าตนเองผิดปกติ ไร้ค่า และแปลกแยกจากสังคม

1.2.3 ปมปัญหาจากตัวละครอื่น

ปัญหาจากตัวละครเป็นความขัดแย้งภายนอกเรียกว่า ข้อขัดแย้งระหว่าง คนกับคน เกิดขึ้นระหว่างตัวละครเอกที่เป็นคู่ความสัมพันธ์ และตัวละครกับตัวละครอื่น เป็นปมปัญหาที่เกิดจากการกระทำ ลักษณะนิสัยของตัวละครตัวใดตัวหนึ่งที่จะเป็นอุปสรรคต่อ ความสัมพันธ์อันเป็นเป้าหมายของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบว่า ความขัดแย้งในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ใน โศร่งเรื่องความสัมพันธ์มักเกิดจากลักษณะนิสัยของตัวละครที่ไม่เปิดเผยความรู้สึก ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนต่อความสัมพันธ์ ด้วยรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์ กับเกย์ มักเป็นไปแบบตอบสนองความต้องการทางเพศและไม่ผูกมัด จนทำให้ตัวละคร คู่ความสัมพันธ์รู้สึกไม่มั่นคง ไม่แน่ใจ และไม่กล้าที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ ดังปรากฏในเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** และเรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** เล่าถึงความสัมพันธ์ ของตัวละครที่ครองคู่แบบครอบครัวมานานถึง 8 ปี แต่ด้วยลักษณะนิสัยของ โอบอุ่น ที่ชอบ ช่วยเหลือผู้อื่น ใจเย็น และคิดว่าไม่จำเป็นต้องบอกเรื่องราวในชีวิตของตนให้อีกฝ่ายทราบ ทำให้ตัวละครคู่สัมพันธ์เกิดความหวาดระแวง ไม่เชื่อใจ และเกิดความสงสัยในพฤติกรรม จากปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ กลายเป็นปัญหาสะสมจนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์

อีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ การสร้างตัวละครอื่น เข้ามามีบทบาทซึ่งกระทบต่อความสัมพันธ์ และมักจะเป็นข้อขัดแย้งที่เป็นพล็อตเรื่องย่อยที่เชื่อมโยงไปสู่ข้อขัดแย้งหลักของเรื่อง ดังเช่นเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ผู้แต่งได้สร้างข้อขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักนายเอก จุลเกียรติ(จุล) กับ แฟนเก่าของพระเอก โดยให้คนรักเก่ากลับเข้ามาเพื่อเป็นอุปสรรคทำให้ จุลเกียรติ(จุล) รู้สึกหวาดหวั่นและไม่แน่ใจในความสัมพันธ์ และเมื่อคู่สัมพันธ์กลับไปให้ความสนใจกับคนรักเก่าซึ่งเป็นข้อขัดแย้งหลักในการดำเนินเรื่องทำให้ จุลเกียรติ(จุล) ตัดสินใจยุติความสัมพันธ์

สรุปการสร้างปมปัญหาในประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถึเกย์กับเกย์พบการใช้ปมทางจิตจากครอบครัวและจากเหตุการณ์เป็นสาเหตุในการไม่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์แบบผูกมัด รวมถึงการสร้างปมปัญหาจากตัวละครอื่นที่สะท้อนถึงรูปแบบความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน หรือไม่มีความมั่นคงในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของรูปแบบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถึเกย์กับเกย์ ทั้งใช้ปมปัญหาจากสังคมสะท้อนถึงการไม่ยอมรับเพศวิถึเกย์จากคนในครอบครัว ตัวละครเพศวิถึเกย์จึงคิดว่าตนไร้ค่าและแปลกแยกจากสังคม

1.3 แนวคิดสำคัญของประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถึเกย์กับเกย์

แนวคิดของนวนิยาย เดิม หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2522 อ้างอิงในวนิดา บำรุงไทย, 2543, หน้า 106-107) กล่าวว่า แนวคิด หมายถึง แนวเรื่อง หมายถึงประเด็นหลักของเรื่อง หากพิจารณาความดังกล่าว นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศเป็นนิยายโรมานซ์ ซึ่งมีแนวเรื่องนำเสนอความรักของคนเพศเดียวกัน ต่อมา แนวคิด มักใช้ในความหมายว่า “แก่นของสาร” คือ แนวคิดจากสาระสำคัญของเรื่อง ดังนั้นแนวคิดจึงเป็นการสรุปรวมสาระสำคัญหรือแนวคิดสำคัญของเรื่องที่ผู้แต่งมุ่งจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ โดยแนวคิดสำคัญจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ที่เป็นเหตุและผลของเหตุการณ์ หรือพฤติกรรมของตัวละครสำคัญ และมักจะปรากฏเชื่อมโยงกันตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ด้วยนวนิยายเป็นงานวรรณกรรมที่มีขนาดยาว จึงมีจุดที่ผู้แต่งจะแทรกแนวคิดให้ผู้อ่านได้หลายจุด ฉะนั้นแนวคิดในนวนิยาย จึงแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ความคิดของเรื่องทั้งเรื่อง เรียกว่า แนวคิดเอก (Major theme) และความคิดเฉพาะบางตอนของเรื่อง เรียกว่า แนวคิดรอง (Minor theme) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทั้งแนวคิดเอกและแนวคิดรองที่ปรากฏในนวนิยายจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีการนำเสนอแนวคิดที่เป็นลักษณะเฉพาะปรากฏในเรื่องราวของประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถึเกย์กับเกย์ ดังนี้

1.3.1 แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง และไม่มีอยู่จริง ด้วยว่าพฤติกรรมของกลุ่มคนรักร่วมเพศในฐานะคู่สัมพันธ์มักเป็นแบบเริ่มง่ายและจบง่าย ไม่ยั่งยืนเหมือนคู่สัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง (นภาพรณี หะวานนท์ และคณะ, 2555, หน้า 111) ผู้วิจัยมองว่า การเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่ง่ายของกลุ่มรักร่วมเพศ โดยเฉพาะชายรักชาย สืบเนื่องมาจากแนวคิดแบบปิตาธิปไตยในการให้อำนาจชายเป็นใหญ่ในเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายไม่ถูกปิดกั้นและมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่เสียหาย อำนาจดังกล่าวคงยังสืบทอดและปรากฏในการใช้ชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่มีทัศนคติว่า การมีความสัมพันธ์หรือเพศสัมพันธ์ของเพศชายเป็นเรื่องปกติ ดังปรากฏผ่านความคิดของตัวละครในนวนิยาย ...“พวกเราก็เป็นแบบนี้ บางคนเห็นมันเป็นเรื่องสนุก ทำเท่าไรก็ไม่ท้อง แต่เป็นคนที่จะขาดแล้วก็ไวใจได้ อะไร ๆ มันก็ง่ายไปหมด”... (-west-, 2560ข, หน้า 150) ด้วยความง่ายของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงการเปลี่ยนคู่สัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ หรือนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ทำให้สังคมทั่วไปรวมถึงกลุ่มคนรักร่วมเพศคิดว่าความรักในกลุ่มรักร่วมเพศมักเป็นแบบไม่จริงจัง ไม่มั่นคง และไม่มีอยู่จริง ดังนั้น แนวคิดสำคัญหนึ่งที่ปรากฏในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ ใช้ความซื่อสัตย์ให้เกิดเป็นพฤติกรรมของตัวละครเพื่อเป็นหลักยึดเหนี่ยว สร้างความมั่นคงต่อความสัมพันธ์ในความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน ตามที่ได้วิเคราะห์ในประเด็นโครงเรื่องความสัมพันธ์และปมปัญหาจากคู่สัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ จะเห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวละครจะเป็นแบบไม่ผูกมัด และตอบสนองรสนิยมทางเพศเป็นหลัก ดังนั้นแนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ จึงถูกสร้างให้คู่ความสัมพันธ์แบบเกย์กับเกย์ ดังความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ชวินทร์ หมอพิษขุญ ในเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ที่ใช้ความซื่อสัตย์ในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกระทบต่อความสัมพันธ์ แม้คู่ตัวละครจะมีความสถานะไม่ชัดเจน แต่ ชวินทร์ ก็คิดว่าควรจะซื่อสัตย์ต่อความสัมพันธ์ครั้งนี้ จึงปฏิเสธบุคคลอื่น ที่พยายามจะเข้ามาสานสัมพันธ์กับตน เพราะเขายังหวังในความสัมพันธ์ระยะยาวที่มั่นคง ดังนั้น แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์จึงเป็นสิ่งสำคัญของการรักษาความสัมพันธ์แบบหวังผลระยะยาว และสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

ความซื่อสัตย์ยังปรากฏในรูปแบบของความจริงใจ การไม่ปิดบังเรื่องราวในชีวิตของตนให้อีกฝ่ายได้ร่วมรับรู้ เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นที่จะส่งผลเป็นอุปสรรคปัญหาในความสัมพันธ์ ดังเช่นเรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** ที่ตัวละครปิดบังเรื่องราว

ที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน ไม่บอกเล่าให้อีกฝ่ายรับรู้ โดยตัวละครพระเอก โอบอุ้ม ในเรื่อง Special Sound เก้าตะวัน คิดว่าสิ่งที่ตนทำไม่จำเป็นต้องถ่ายทอดให้อีกฝ่ายได้ร่วมรับรู้เรื่องราว จนคู่สัมพันธ์รู้สึกหวาดระแวง และคิดว่าความสัมพันธ์เริ่มเสื่อมคลาย กลายเป็นปัญหากระทบต่อความสัมพันธ์ หากความรักของคู่รักต่างเพศใช้กฎหมาย ทะเบียนสมรส พิธีการแต่งงาน เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวสถานะความสัมพันธ์ หรือสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์และความจริงใจต่อคู่สัมพันธ์ก็เปรียบเสมือนหลักสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงให้กับกลุ่มคนรักร่วมเพศและกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

1.3.2 แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ของความรักแบบรักเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความสบายใจในการสร้างสัมพันธ์ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็นแนวคิดที่ไม่ยึดกับเพศสภาพในการเลือกคู่สัมพันธ์แต่เน้นที่ความสบายใจและความเข้าใจในการสร้างความสัมพันธ์ ในเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** แสดงให้เห็นการโต้แย้งแนวคิดเรื่องความเหมาะสมตามบรรทัดฐานการครองคู่ของเพศชายและหญิงว่าความเหมาะสมไม่สามารถสร้างความพึงใจได้ ปรากฏถึงสองตัวละคร เจริญกรง ตัวละครรองในเรื่อง แม้จะแต่งงานมีครอบครัวแต่ก็ยังหาความสุขกับเพศเดียวกัน เพราะเพศหญิงไม่สามารถตอบสนองรสนิยมทางเพศของตนได้ และคริส พระเอกในเรื่องอยากลองเปลี่ยนรสนิยม ประกอบกับสังคมในที่ทำงานส่งเสริมเพราะเห็นว่าเหมาะสม คริส จึงลองคบและสานสัมพันธ์น้ำ ผู้หญิงที่มีความเหมาะสมและเพียบพร้อมตามอุดมคติของสังคมไทย ดังข้อความ

...‘พีคบกับผู้หญิงดีปะวะ’

‘อารมณ์ไหนเนี่ยพี’

คริสเป็นเกย์มาตั้งแต่ ม.ต้น เขาบอกผมแบบนั้น และไม่ว่าจะมองจากมุมไหน คนที่เป็นเกย์มาตั้งแต่ ม.ต้น ก็ไม่ควรจะอยากคบผู้หญิงกันแบบปัจจุบันทันด่วน ผมพิมพ์ไลน์ด้วยการรงเป็นไก่อตาแตก แล้วคริสก็พิมพ์ตอบกลับมาว่า

‘พีไม่รู้วะ จีบผู้ชายคนไหนก็แห้วตลอด แล้วก็ผู้หญิงมาชอบพีเยอะก็เลยแบบหรือพีจะคบกับผู้หญิงไปเลยดี’

‘แปลก ก็มีผู้หญิงมาจีบตลอดอยู่แล้ว ทำไมอยู่ดี ๆ มาพูดเรื่องนี้’

‘มีน้องพนักงานใหม่เข้ามาเดือนก่อน ทุกคนลือกันว่าเหมือนเขาจะชอบพีและก็แบบ...เขาก็ดู โอเค เข้าใจปะ เรียบร้อย แต่งตัวน่ารัก นิสัยดี ทำงานดี พีเลยแบบเอาใจดีวะวิป’...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 6)

แต่สุดท้าย คริส ก็พบว่า การคบผู้หญิงไม่สามารถสร้างความสุขให้กับตนเอง ทั้งยังเป็นการฝืนความรู้สึกในรสนิยมทางเพศ พฤติกรรมของทั้ง เจริญกรุง ที่แต่งงานกับผู้หญิง เพราะครอบครัวบังคับ และคริส คบเพราะอยากลองเปลี่ยนรสนิยม ประเด็นดังกล่าวในนวนิยาย สะท้อนให้เห็นว่า เพศและความเหมาะสม ไม่ใช่สิ่งสำคัญในความสัมพันธ์และการครองคู่ สุดท้ายแล้วเลือกคู่สัมพันธ์เป็นตามความพึงพอใจ ความสุขตามและความสบายใจที่ได้รับจาก คู่สัมพันธ์

1.3.3 การเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรัก เพศเดียวกัน

จากปมปัญหาทางจิตจากเหตุการณ์ที่ได้วิเคราะห์ไว้เห็นว่า ผู้แต่งสร้าง ปมปัญหาให้ตัวละครเพศวิถิเกย์เพื่อให้มีผลกระทบในการสร้างสัมพันธ์ หรือการพัฒนา ความสัมพันธ์แบบมั่นคงในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน เพื่อโยงมาสู่แนวคิดการเติมเต็ม ส่วนบกพร่องทางจิต การที่คู่สัมพันธ์ช่วยลดความวิตกกังวลและคลายปมทางจิตปรากฏใน ตัวละคร จุลเกียรติ (จุล) เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ตัวละครมีปม ทางจิต เรื่องแผลเป็นบนหน้าตา เมื่อมาพบ จุลเกียรติ (เกียรติ) ที่ยอมรับและไม่รังเกียจแผลเป็นนั้น ทั้งยังเป็นคนที่ทำให้เขาใช้ชีวิตโดยไม่ต้องปิดบังใบหน้าเหมือนคนทั่วไป จึงเกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย และสบายใจเมื่ออยู่กับ จุลเกียรติ (เกียรติ) จึงเปิดใจและยึดความสัมพันธ์นั้นไว้ ดังข้อความ

...ผมไม่เคยคิดเลยว่าพี่จุลเกียรติจะทำให้ผมเปลี่ยนแปลงตัวเองในทางที่ดีขึ้น แบบนี้ พอได้มาอยู่กับเขา ฟังเขาชมผมบ่อย ๆ ยอมเปิดหน้าเดินกับเขาบ่อย ๆ ผมก็ เริ่มรู้สึกดีกับแผลตนเองและหน้าตาของตนเองมากขึ้น จริง ๆ ความรู้สึกที่ทุกคนมอง มาด้วยสายตาจับผิดเวลาเดินเปิดหน้าก็ค่อย ๆ น้อยลง เริ่มรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นแค่ คนธรรมดาคนหนึ่ง และก็เริ่มเข้าใจว่าคนอื่น ๆ เขาไม่ได้สนใจรอยแผลของผมสักหน่อย พอคิดได้แบบนี้ชีวิตก็เบาขึ้นมาก...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 80)

การสร้างปมทางจิตจากแผลเป็นบนใบหน้าส่งผลให้ตัวละครใส่แมส เพื่อปิดบังรอยแผลของตน และคิดว่าตนเป็นคนแปลกประหลาด แยกจากสังคม ปมดังกล่าวเป็นการสะท้อนทัศนคติต่อตนเองของตัวละครเพศวิถิเกย์ ที่คิดว่ารสนิยมทางเพศ แบบรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปกติและต้องปกปิด ดังนั้นเมื่อพบคู่ครองที่เป็นเพศวิถิเดียวกัน

เดียวกัน พร้อมดำเนินความสัมพันธ์กับคนที่สามารถเติมเต็มความรู้สึกขาดหรือลบบมทางใจให้ตนได้ ส่งผลให้ตัวละครมีความสุขและรู้สึกมีคุณค่าในการใช้ชีวิตในสังคมเช่นคนปกติทั่วไป

1.3.4 แนวคิดเรื่องความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด

ความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นความรักที่ไม่มีอยู่จริง เป็นการรักสนุกในเรื่องเพศสัมพันธ์ ไปจนกระทั่งเป็นความวิปริต ไม่เหมาะสมตามหลักศีลธรรมที่สังคมกำหนดว่าถูกต้องดีงาม นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนจึงสร้างแนวคิดผ่านการดำเนินเรื่องและพฤติกรรมของตัวละคร ให้ตัวละครรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน มีการเติบโตทางด้านความคิด และมีวิถีชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง หรือมีการพัฒนาในชีวิตในด้านต่าง ๆ ด้วยการได้รับความรักจากคู่สัมพันธ์ เป็นการชี้ให้เห็นว่า ความรักแบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันก็ สามารถเป็นความรักที่ดีและมีคุณค่า ไม่ใช่เป็นความเปียงเบน เลวร้ายหรือวิปริต ตามที่สังคมได้สร้างมายาคติให้กับกลุ่มคนรักร่วมเพศ

หากอธิบายตามความหมายของ “ความรัก” ที่ต่อเนื่องมาจากความสัมพันธ์ ตัวละครเมื่อพัฒนาความสัมพันธ์จนกลายเป็นความรักจะมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในการดูแลและแลกเปลี่ยนความคิด ทักษะคติในการใช้ชีวิตของกันและกัน เป็นการหวังดีด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อให้อีกฝ่ายมีความสุขในการใช้ชีวิตทั้งในเรื่องของการยอมรับตนเอง การเป็นคนสำคัญในคู่สัมพันธ์ รวมถึงการยอมรับและการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นการส่งเสริมทั้งตนเองและคู่สัมพันธ์ให้เกิดการพัฒนาภาวะทางจิตมีการเติบโตด้านอารมณ์และความคิด จนสามารถพัฒนาตนเองและดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม แนวคิดสำคัญดังกล่าวจะถูกสร้างผ่านตัวละครหลักตัวใดตัวหนึ่งให้มีลักษณะนิสัยหรือมีการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องส่งผลเกิดเป็นปัญหาในการใช้ชีวิต จนกระทั่งได้พบตัวละครที่เป็นคู่สัมพันธ์ที่เข้ามาปรับเปลี่ยนทัศนคติ เกิดการพัฒนาภาวะทางจิตที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ดังปรากฏเป็นแนวคิดหลักในเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละคร วิป เป็นตัวละครที่มีความคิดและใช้ชีวิตในทางที่ไม่ถูกต้อง ทั้งเรื่องความรักในการเลือกแฟนพฤติกรรมเลวร้ายทำร้ายตน อยู่เสมอ มีนิสัยรักสบายไม่ทำงานและไม่สามารถเข้าสังคมได้เพราะการเลี้ยงดูแบบผิด ๆ จากครอบครัว จนมาพบกับ คริส แม้ในระยะแรกจะดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะเพื่อน แต่ คริส ก็คอยตักเตือน ให้คำแนะนำ เป็นห่วงและเข้าใจในพฤติกรรมของ วิป ด้วย คริส เป็นคนจริงใจ กล่าวพูดความจริงให้อีกฝ่ายเห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนเอง ทั้งยังคอยช่วยแก้ไขปัญหาคือเป็น ที่ปรึกษาในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้ ส่งผลให้ วิป มีการเติบโตทางความคิด เรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการใช้ชีวิต ทั้งเรื่องการเข้าสังคม การทำงาน จนเขารู้สึกได้ว่า

ตนเองมีพัฒนาการในที่ดีขึ้นในทุกด้าน และเมื่อได้รับการดูแลช่วยเหลือด้วยความจริงใจ จึงเกิดเป็นความประทับใจและพัฒนาความสัมพันธ์เปลี่ยนสถานะเป็นคนรัก ดังข้อความ

...ตลอดเวลาที่เรารู้จักกันมา ตั้งแต่ยังเป็นเพื่อนกัน 'ไม่ตีหรือกัดเล็กน้อย'

ทำให้ผมรู้สึกเหมือนตัวเองมีค่ามากกว่าเดิม...อย่างน้อยก็นิดหน่อย

คริสรู้ใหม่ว่าเขาทำให้ผมดีขึ้นแบบนี้... (ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 155)

ผู้วิจัยมองว่า แนวคิดดังกล่าวพยายามจะนำเสนอและเรียกร้อง ความเป็นธรรมจากสังคม ที่มองว่าความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศ รักเพศเดียวกันหรือรักสองเพศ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ดีงามตามบรรทัดฐานทางศีลธรรมของสังคมไทย ด้วยการแสดงให้เห็นว่า แท้จริงแล้วรูปแบบความรักของคนกลุ่มดังกล่าวไม่ได้เลวร้ายตามมายาคติที่ถูกสร้างขึ้น ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นสิ่งที่ดีงามและมีคุณค่าจนสามารถยกระดับความคิดและพฤติกรรม ของบุคคลที่มีความรักแบบรักร่วมเพศที่ถูกสังคมกำหนดภาพลักษณ์อย่างไม่เป็นธรรม ให้กลายเป็นคนที่มีพัฒนาการทางความคิด และสามารถดำเนินชีวิตเป็นสมาชิกในสังคม ได้อย่างเหมาะสม

1.3.5 แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์ แบบรักร่วมเพศเดียวกัน

แนวคิดดังกล่าวพบในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ เรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์แบบตอบสนองของรสนิยมทางเพศ และมีความสัมพันธ์แบบไม่ชัดเจนในสถานะ ดังนั้น นวนิยายจึงสร้างแนวคิดดังกล่าวให้กับ ความสัมพันธ์แบบเกย์กับเกย์ ด้วยความรักหรือการครองคู่ของกลุ่มคนเพศเดียวกัน ไม่มีพิธีการ ทางกฎหมายหรือโครงสร้างตามสิทธิขั้นพื้นฐานในการสมรสที่จะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นสังคมรับรู้ถึง ความสัมพันธ์นั้น ทำให้สถานะในการครองคู่ของกลุ่มคนเพศเดียวกันขาดความมั่นคงตามวิถี ความรักต่างเพศที่จะมีความชัดเจนผ่านกฎหมายการจดทะเบียนสมรส การผ่านพิธีการแต่งงาน หรือการมีบุตร ดังนั้น ความชัดเจนด้วยการแสดงออกทั้งคำพูดและการกระทำเป็นสิ่งสร้าง ความมั่นคง ความเชื่อมั่นระหว่างคู่สัมพันธ์ จึงกลายเป็นแนวคิดสำคัญหนึ่งในนวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส

สรุปกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์ กับเกย์ โดรงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครโดยเน้นให้เห็นรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร รักเพศเดียวกันที่มุ่งสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศและมีรูปแบบความสัมพันธ์ แบบไม่ผูกมัดจนกลายเป็นปมปัญหาในความสัมพันธ์ ทั้งความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนหรือไม่มี ความมั่นคงในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของรูปแบบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถี

เก๋กับเก๋ และความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ส่งผลถึงปมปัญหาจากสังคมสะท้อนถึงการไม่ยอมรับเพศวิถีเกย์จากคนในครอบครัว เพราะมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ตัวละครเพศวิถีเกย์จึงคิดว่าตนไร้ค่า และแปลกแยกจากสังคม และได้เชื่อมโยงไปถึงแนวคิดของเรื่องที่เราสร้างให้ตัวละครสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงด้วยความซื่อสัตย์ และแสดงความจริงใจในความสัมพันธ์ รวมถึงการสร้างคุณค่าและความเป็นปกติให้ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเก๋

2. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเก๋

ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวล คือ ตัวละครที่มีรสนิยมทางเพศหรือความปรารถนาทางเพศกับทั้งเพศชายและหญิงรวมถึงเกย์ และตัวละครเกย์ คือ ตัวละครที่รสนิยมทางเพศ หรือมีความปรารถนาทั้งเพศเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่าง พบ 4 เรื่อง ได้แก่ **Cigarettes after Sex** เพศวิถีไบเซ็กชวล บทบาทพระเอก กับ เพศวิถีเกย์ควีน บทบาทนายเอก **กल्पย์คฆ์** เพศวิถีไบเซ็กชวล บทบาทพระเอก กับ เพศวิถีเกย์คิง บทบาทนายเอก **ดูจนกในกรงขัง** เพศวิถีไบเซ็กชวล บทบาทพระเอก กับ เพศวิถีเกย์ควีน บทบาทนายเอก และ **Return to Love** เพศวิถีเกย์คิง บทบาทพระเอก กับ เพศวิถีไบเซ็กชวล บทบาทนายเอก มีกลวิธีการประกอบสร้างตามประเด็น ดังนี้

2.1 โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเก๋

จากกลุ่มตัวอย่างโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครทั้ง 4 เรื่อง พบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์ของการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเริ่มเรื่อง วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ อุปสรรคเร้าเรื่อง จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา และการปิดเรื่อง ตามรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การเริ่มเรื่อง

การเริ่มเรื่องในนวนิยายของของตัวละครคู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเก๋ พบว่า มีการใช้วิธีแนะนำตัวละครเพื่อนำสู่ปัญหาของเรื่อง เหตุการณ์พบกันครั้งแรกของตัวละคร และบอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร ด้วยการเล่าถึงภูมิหลังตัวละคร ลักษณะการดำเนินชีวิตทัศนคติ และพฤติกรรม เป็นเหตุผลในการนำสู่ปัญหา แนวคิดอันและความสัมพันธ์เป็นจุดมุ่งหมายของนวนิยาย ดังนี้

การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครไปสู่ปัญหาของเรื่อง พบในเรื่อง **กल्पย์คฆ์** ตัวละครเกย์คิง เจเรมี เปิดเรื่องด้วยการเล่าถึงลักษณะทางจิตอันเป็นปมปัญหา เจเรมี เติบโตมาในครอบครัวที่ไม่ได้รับความรักทำให้รู้สึกโดดเดี่ยว ประกอบกับตัวละครมีเพศวิถี

แบบรักร่วมเพศ ทำให้ผิดหวังในความรักซ้ำ ๆ เพราะมีทัศนคติว่า การรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ ดังข้อความ

...ผมเป็นลูกชายคนเล็กของบ้านคาร์ล มีพี่ชายคนโตและพี่สาวคนรองที่มีแม่ คนเดียวกัน ความทรงจำของผมที่มีต่อแม่เลือนรางเต็มทน ผมถูกพ่อที่เป็นชาวอเมริกัน และพี่ ๆ ที่อายุห่างกันเป็นรอบ เลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก จบการศึกษาในไทยพร้อมกับที่รู้จัก ตัวเอง และแทบจะในวินาทีนั้นที่ต้องยอมรับว่ามันเป็นรักที่เป็นไปไม่ได้

พี่แซคเป็นรุ่นน้องพี่จิ๋ว เป็นลูกน้องพี่จ๊อบ และเป็นผู้ชาย ผมหมายถึงเขาเป็น ผู้ชายที่ชอบผู้หญิง ต่างจากผมที่เพศรักรักแรกด้วยการสนใจเพศเดียวกันอย่างชัดเจน...

(-west-, 2560ก, หน้า 7)

ปมทางจิตทำให้ตัวละคร เจเรมี ไม่ศรัทธาในความรัก มีพฤติกรรมและ ความสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าแบบไม่ผูกมัดไปเรื่อย ๆ นำไปสู่ปัญหาของเรื่องเมื่อมาพบกับ ตัวละคร ศิธา ที่ครั้งหนึ่งเคยสานสัมพันธ์กันในฐานะคนรัก แต่ได้เลิกรากันไปและเมื่อจะกลับมา สานสัมพันธ์กันอีกครั้ง ตัวละคร เจเรมี จึงสร้างกำแพงในใจ ไม่เปิดรับการเริ่มต้นความสัมพันธ์ แบบยั่งยืน เพราะไม่เชื่อมั่นในความรักแบบรักเพศเดียวกัน เช่นเดียวกับเรื่อง **Return to Love** เริ่มเรื่องด้วยการแนะนำลักษณะการดำเนินชีวิตและภูมิหลังของตัวละคร พุฒิ ทำให้ทราบถึง เพศวิถีและทัศนคติเรื่องเพศที่ผูกโยงกับโครงสร้างสังคมเรื่องความเป็นปกติของรักต่างเพศ และมองว่า ความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศเป็นสิ่งที่ไม่เป็นปกติ เริ่มเรื่องด้วยการเล่าให้เห็น ลักษณะการดำเนินชีวิต และเล่าย้อนเหตุการณ์การแต่งงานกับผู้หญิงให้ทราบลักษณะทางจิต ซึ่งนำไปสู่ปัญหาของเรื่อง ผู้แต่งได้กำหนดให้ตัวละคร พุฒิ มีเพศวิถีแบบไบเซ็กชวล ที่มีความ พึงพอใจในเพศชาย และมีบทบาทเป็นฝ่ายรับ แต่ด้วยลักษณะทางจิตที่เป็นคนจิตใจอ่อนไหว ไม่หนักแน่น ทำให้ไม่กล้าใช้ชีวิตตามที่ตนพึงใจเรื่องเพศวิถี กลัวการมองจากสังคมภายนอก เรื่องการเป็นชายรักชาย ทำให้ยุติความสัมพันธ์กับ ตัวละคร โฟม ซึ่งเป็นเพศเดียวกัน และสามารถแต่งงานและสร้างครอบครัวกับผู้หญิงได้ บนพื้นฐานความคิดที่ว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง

การเริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์พบกันครั้งแรกของประเภทความสัมพันธ์

ไบเซ็กชวลกับเกย์ เป็นการบอกถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์และลักษณะพฤติกรรมของตัวละคร

รักเพศเดียวกัน ในเรื่อง เรื่อง **ดูจนกในกรงขัง** ผู้แต่งได้เริ่มเรื่องโดยการเล่าย้อนเหตุการณ์

...“นั่นแหละครับคือที่มาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนบ่าย”...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 17) ให้ตัวละครไบเซ็กชวล คีน และตัวละครเพศวิถีเกย์ควิน น้ำเงิน

พบกันครั้งแรกหน้างานคอนเสิร์ต ด้วยตัวละครน้ำเงิน เป็นตัวละครที่มีปมทางจิตเรื่องของ การขาดความอบอุ่นและรู้สึกต่ำต้อยไร้ค่าเพราะมีฐานะยากจน และปู่เป็นคนสวนของคนที่คุณ แอบรัก เมื่อน้ำเงิน รู้ว่าผู้ชายที่คุณรักไม่สนใจ ผู้แต่งจึงเปิดเรื่องโดยการสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละคร น้ำเงิน ประสบชีวิตโดยใช้ คิน ตัวละครที่พบกันครั้งแรกเป็นเครื่องมือชดเชยทดแทนรู้สึกที่เป็น ปมในใจ ดังข้อความ

...ผมชื่อน้ำเงิน ผมแอบรักเจ้านายตัวเองที่ชื่อดล

เขาโทรตามผมกลับบ้าน แต่ ณ ขณะนี้ผมยังไม่พร้อมที่จะเจอหน้าเขาไม่ใช่ เพราะผมเพิ่งเสียตัวให้กับชายแปลกหน้าที่พบเจอหน้าคอนเสิร์ต edm เมื่อคืน ไม่ใช่ เพราะผมคิดว่าตัวเองต่ำต้อยด้อยค่าลงไปแทนที่จะหวังตัวให้กับคนที่ตัวเองมีใจให้ มันไม่ใช่แบบนี้เลย

ผมอยากตัดใจจากคุณดล...มันก็เท่านั้นเอง

แต่แล้ว...ฝันของผมก็สลายหายไปในวันพรุ่งนี้เมื่อคุณดลโทรสั่งให้ผมไปรอรับที่ หน้าคอนเสิร์ต edm ภาพที่ผมเห็นก็คือคุณดลอยู่กับหญิงสาวสุดเปรี้ยว อีกทั้งยังใช้คอ เจ้าหล่อนเหมือนโลกนี้มีกันแค่สองคน

ใจผมหล่นไปอยู่ตามดุม

ยอมรับว่าผมคิดไปเองว่าคุณดลอาจจะมีใจให้ผมไม่มากก็น้อย เมื่อได้เห็นภาพ บาดตาบาดใจหน้าซึ้งตอกย้ำเรื่องที่ผมมีความรักซึ่งเป็นไปไม่ได้ ผมจึงได้จัดการ ชดเหล้าอยู่นอกงาน (ร้านหน้าคอนเสิร์ตไม่ตรวจบัตรอยู่แล้ว) และก็เปลวไปสบตากับ หนุ่มหล่อแปลก ๆ ซึ่งกำลังมองผมอยู่

ทำไมถึงเป็นหนุ่มหล่อแปลก ๆ นะเธอ ก็เพราะคนคนนี้มีหน้าตาหล่อในแบบที่มี เอกลักษณ์โคตร ๆ เป็นคนที่หากคุณมองหน้าเขาครั้งเดียวคุณก็จำเขาได้เลยอะไร ทำนองนั้น ผมเปลวสังเกตเขาอยู่นานจนกระทั่งเขาคนนั้นส่งยิ้มมาให้

ผมจึงส่งยิ้มตอบกลับไป...

พอจะรู้ว่ามันต้องมีอะไรเกิดขึ้นต่อ แม้ว่าจะไม่เคยมีแฟนหรือความสัมพันธ์ ทางกายสุดฉาบฉวย แต่การที่ผมทำงานหาเงินเองตั้งแต่เด็กทำให้ผมไม่ได้เป็นคนใส ๆ ผมรู้ว่าอีกฝ่ายต้องการอะไร และผมก็รู้ด้วยว่าตัวเองต้องการอะไร

ประสบชีวิต...และก็ทำทุกทางเพื่อให้ตัวเองลืมคุณดล

เป็นของคนอื่นไปเลยตอนนี้ น่าจะดีที่สุด...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 17)

จากการพบกันครั้งแรกของตัวละครไบเช็กชวลและเกย์ควินนี่เป็นการสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของตัวละครที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกันในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยการตอบสนองความต้องการทางเพศ เมื่อพบเจอบุคคลที่แสดงออกถึงรสนิยมเดียวกัน ก็สามารถเริ่มความสัมพันธ์ทางเพศได้ทันที

การเริ่มเรื่องเพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเรื่อง **Cigarettes after sex** ผู้แต่งเริ่มเรื่องด้วยฉากในห้องนอนหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร พีร์ช กับ กรรณ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์แบบลึกซึ้ง แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน คลุมเครือ และไม่สามารถพัฒนาความสถานะไปมากกว่าคุณนอนได้ เพราะปมปัญหาที่เกิดกับตัวละครทั้งสองด้วย กรรณ เป็นคนรักเก่าของมารดาทำให้ พีร์ช คิดว่า กรรณ เห็นเขาเป็นเพียงตัวแทนของมารดา ...“ริมฝีปากร้อนจัดประทับลงบนหน้าผาก สัมผัสนั้นนุ่มนวลชวนฝัน แต่พีร์ชรู้ว่าคุณกรรณแค่เอ็นดูเขาในฐานะลูกชายของแฟนเก่าเท่านั้น”... (Ailime13, 2561, หน้า 8) ส่วน กรรณ เป็นตัวละครที่ไม่เคยแสดงความรู้สึกส่งผลให้ความสัมพันธ์ไม่ชัดเจน โดยผู้แต่งใช้คิ้วบุนุหรือแทนสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...ชายหนุ่มจมอยู่กับความคิดของตนเองจนกระทั่งเสียงเปิดและปิดประตูห้อง
ดังขึ้น

คุณกรรณกลับไปแล้ว หนึ่งปีที่ผ่านไปไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เรื่องของเราจบลง
บนเตียง ไม่มีอะไรมากกว่านั้น

ความสุขในช่วงเวลาสั้น ๆ เตือนพีร์ชว่าอย่าคาดหวังกับความสัมพันธ์ในระยะ
ยาวเพราะทุกอย่างจบลงนับตั้งแต่หีบบุหรีขึ้นมาใส่ปากแล้วจุดไฟ”...

(Ailime13, 2561, หน้า 8)

จากตัวอย่างได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน ที่ไม่มีความจริงจังหรือไม่ต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคงระยะยาว และมีรูปแบบความสัมพันธ์เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ ลักษณะดังกล่าวเป็นการหีบเอาภาพมองของรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักร่วมเพศ ที่คนในสังคมคิดหรือเห็นว่าเป็นไปในรูปแบบดังกล่าว มาสะท้อนผ่านนวนิยาย

2.1.2 วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร

วิธีการเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ไบเช็กชวลกับเกย์ จากการเริ่มเรื่องตัวละครเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยการตอบสนองรสนิยมทางเพศ

ในชั้นเรียนรู้สานสัมพันธ์นี้ใช้วิธีการให้ตัวละครเรียนรู้ลักษณะนิสัยผ่านการอยู่ร่วมกัน การใช้ชีวิตร่วมกันตัวละครได้เห็นทัศนคติ นิสัย และรูปแบบชีวิตของกันและกัน ทั้งยังขัดเขยปมทางจิต และเติมเต็มความรู้สึกจนเกิดเป็นความประทับใจ ปรากฏในเรื่อง **คุณกในกรงขัง** ตัวละคร คิน กับ น้ำเงิน มีสัมพันธ์ทางเพศและมาอยู่ร่วมกันตั้งแต่คืนแรกที่พบกัน แต่ด้วยความใกล้ชิด ทำให้ คิน ได้เรียนรู้นิสัยของอีกฝ่าย กลายเป็นความประทับใจและต้องการพัฒนาเป็นความสัมพันธ์ในระยะยาว ส่วน น้ำเงิน เมื่อได้ใช้ชีวิตร่วมกัน รู้สึกเหมือนได้เติมเต็มปมในใจที่โหยหาความอบอุ่น และเกิดเป็นความผูกพันระหว่างตัวละคร

...ผมคงหนีตัวเองไม่ได้อีกต่อไปว่าผมไม่ได้ชอบผู้ชายคนนี้ เรื่องที่ผมลืมคุณดลไปอย่างรวดเร็วนั้นสาเหตุก็อาจจะเป็นเพราะความใกล้ชิด ‘เกินไป’ ของผมกับพีคิน ผมเสพติดความอบอุ่นจากร่างกายของเขา เสียงนุ่มทุ้มสุภาพของเขาในระหว่างที่เราทั้งคู่กำลังทำกิจกรรมอย่างว่า การดูแลเอาใจใส่ และการแสดงออกว่าเขายังไม่สามารถขาดผมได้ มันกลายเป็นความแปลกใหม่ราวกับไอศกรีมที่ผมได้ชิมหนึ่งคำ แล้วนี่ก็อยากจะได้มันมาไว้ครอบครองทั้งกล่อง

พีคินไม่ต้องทำอะไรมาก ก็ทำให้ผมหลงเขาแล้ว...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 137-138)

ยังพบว่า มีวิธีการใช้ความผูกพันของตัวละครในคู่ที่อยู่ร่วมกันมาแล้ว ระยะเวลาหนึ่ง ตัวละคร พุฒิ กับ โฟม เรื่อง **Return to Love** ได้ใช้ความผูกพันที่เคยคบหากันในสมัยเป็นวัยรุ่น เมื่อกลับมาพบกันอีกครั้งหลังจากเลิกรากันไปตัวละครยังมีความรู้สึกผูกพันกับความสัมพันธ์ในอดีต ต่างโหยหา คิดถึงกัน และกลับมาใกล้ชิด ให้อภัยและเริ่มต้นเรียนรู้ศึกษานิสัยเพื่อสานสัมพันธ์อีกครั้ง ดังข้อความ

...เมื่ออยู่กันตามลำพังสองคนแล้วพอลูกหนึ่งก็รู้สึกมือไม้เกะกะยังงังก็ไม่รู้พานให้นึกถึงเหตุการณ์เมื่อวานที่ร้าน พุฒิ ยอมรับว่าตัวเองยังฝังใจกับเรื่องราวในอดีต เขาไม่ปฏิเสธว่าส่วนลึกไม่เคยลืมคนตรงหน้า ถึงแม้เวลาจะเปลี่ยนไปความรับผิดชอบหลายอย่างเกิดขึ้นและทำให้เขาอาจลืมเลือนมันไปบ้าง แต่เมื่อได้กลับมาสู่ความรู้สึกเดิม ๆ มันก็อดทวนนึกถึงเรื่องวันวานไม่ได้ นั่นแหละจึงเป็นปมเกิดของอาการประหลาดที่เขาเป็นอยู่ขณะนี้ พุฒิยอมรับว่าตัวเองแปลกไปตั้งแต่อดีตคนรักกลายเป็นเพื่อนบ้านคนใหม่...

(karnsaii, 2561, หน้า109)

เรื่อง **Cigarettes after Sex** ตัวละคร พีรช ยึดโยงความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดกับ กรรณ เขาไว้ด้วยความผูกพันและยึดกรรณเป็นที่พึ่งทดแทนปมทางจิตเมื่อสูญเสียมารดา ด้วยกรรณเป็นคนรักเก่าของมารดาจึงมีความผูกพันและใช้ตนเป็นตัวแทนของมารดาเพื่ออยากให้ กรรณ มีความสุขเหมือนที่เคยมีกับมารดาของตน ดังข้อความ

...ชายหนุ่มหัวเราะ เขาไม่ตอบโต้เพราะรู้ตัวว่าเป็นคนขี้เหงา เมื่อก่อนก็ตัวติดกับแม่ตลอด ถ้าไปมหา'ลัยก็จะอยู่กับอิทธิ จนกระทั่งวันทีนลินไม่อยู่นั้นแหละพีรชถึงเริ่มเก็บตัว กลางวันอยู่บ้าน กลางคืนไปร้าน ค่อยกับลูกค้าแก้เหงาบ้าง แต่ถ้าไม่ใช่คุณกรรณเขาก็ไม่คิดจะผูกพันกับใคร

พีรชกลัวการถูกทิ้ง เพราะแม่ทิ้งเขาไปแล้ว เขาจึงพยายามรั้งคุณกรรณไว้ผู้ชายคนนั้นเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเพียงหนึ่งเดียวที่เขาได้อยู่...

(Ailime13, 2561, หน้า 50)

...พีรชก้มมองมือของตัวเองพลางคิดว่าเขาเองนี่แหละที่ยังไม่ยอมปล่อยให้มือจากเธอ

เขาทิ้งห้องของนลินไว้เหมือนกับตอนที่เธอยังมีชีวิตอยู่ เขาดูแลแคคตัสของเธอจนออกดอกบานสะพรั่ง เขาสร้างทำเป็นเข็มแข็งและเริ่มต้นชีวิตใหม่เพียงลำพัง เขาโทษว่าเป็นความผิดของนลินทุกอย่างเพื่อบ่งรอยแผลร้าวในใจของตนเอง

พีรชหลับตาลงขณะที่ฝนลงเม็ดหนักขึ้น เขาคิดว่าคงจะไม่รู้สึกอะไรนอกจากความเจ็บปวด แต่แล้วไออุ่นของใครบางคนก็ทำให้หัวใจแห้งผากกลับมามีชีวิตได้อีกครั้ง ออกกว้างของคุณกรรณแนบชิดอยู่กับแผ่นหลังแทนคำปลอบโยน...

(Ailime13, 2561, หน้า 80)

กล่าวได้ว่าการจำลองสถานการณ์ให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกัน รวมถึงการใช้ความผูกพันเพื่อยึดโยงตัวละครไว้ เป็นกลวิธีของการสานสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจหรือชดเชยปมในใจจนนำไปสู่ความสัมพันธ์ในระดับลึกมากขึ้น ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องในขั้นต่อไป

2.1.3 การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์

การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครโบเช็กชวลกับเกย์ ด้วยตัวละครสานสัมพันธ์ด้วยต่างฝ่ายต่างตอบสนองอรสนิยมทางเพศ

และมีทัศนคติว่า ความรักแบบเพศเดียวกันไม่สามารถยั่งยืนหรือมั่นคงได้ ปัญหาในความสัมพันธ์ดังกล่าว ถูกสร้างผ่านปมทางจิตของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งกระทบต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ตัวละคร นำเงิน เรื่อง **คุณนกในกรุงขัง** มีปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัวถูกสร้างลักษณะทางสังคมให้มีฐานะยากจน จนส่งผลต่อลักษณะทางจิตกลายเป็นคนเจียมตัว ไม่เรียกร้องความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เพราะคิดว่าตนไม่เหมาะสมกับ คิน ซึ่งมีฐานะร่ำรวยมาก ความสัมพันธ์จึงไม่ชัดเจน คบกันเพียงแค่ตอบสนองความต้องการทางใจและความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัด

นอกจากปมทางจิตที่เกิดจากภูมิหลังเรื่องครอบครัวแล้ว ปมทางจิตจากการผิดหวังด้านความรัก ก็ถูกนำมาเป็นเหตุให้ตัวละครไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์หรือเปิดใจยอมรับความรักครั้งใหม่ เพราะกลัวความผิดหวังซ้ำเติม ตัวละคร เจเรมี ในเรื่อง **กลพยัคฆ์** เป็นตัวละครที่มีปมทางจิตในเรื่องความรัก จากการผิดหวังในความรักครั้งแรก เมื่อเพราะอีกฝ่ายเป็นเพศชายแท้ เมื่อเปิดใจมีความรักอีกครั้งก็ถูกทิ้งทำให้กลายเป็นคนไม่เชื่อมั่นในความรักนิยมความสัมพันธ์แบบฉาบฉวย ไม่ผูกมัดและไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ในระยะยาว เมื่อกลับมาเจอกับ คิชา ซึ่งเคยสานสัมพันธ์แบบคนรักก็ไม่เปิดใจเพราะกลัวผิดหวัง ดังบทสนทนาระหว่าง เจเรมี กับ คิชา

...“คงไม่หวังว่าเราจะกลับไปคบกันหรอกนะ”

“แล้วทำไมถึงจะคบไม่ได้”

“ผมเลิกผูกสัมพันธ์กับคนในลักษณะนี้ไปนานแล้ว” น้ำเสียงนั้นกำลังระหว่างความผิดหวังและเจ็บปวด เขาเป็นแบบนี้ตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน ลูกกวางที่ขลาดเขลาต่อความรัก กระนั้นในเวลานั้นก็เปี่ยมไปด้วยความกระตือรือร้นที่จะลิ้มลองรสชาติใหม่ ๆ

ครั้งแรกที่เขาไปอยู่ในตัวเขาทั้งฮึดฮัดและน่าขัน

เจเรมีในเวลานั้นยกหมอนมาปิดหน้าตัวเองแน่วจนหวังใจว่าจะหายใจไม่ออก บอกรักเสียงอู้อี้ ไม่เต็มปากเต็มคำ

“ผูกสัมพันธ์ในลักษณะนี้...หมายถึงจะไม่ยอมคบใครเป็นแฟนจริง ๆ จัง ๆ อีกแล้วนะเธอ”

“โดยเฉพาะกับคนเลย ไม่มีทาง ผมไม่มีทางยอมถูกบอกเลิกเป็นครั้งที่สอง”...

(-west-, 2560ก, หน้า 25)

และแม้ เจเรมี จะกลับไปมีความสัมพันธ์กับ คีธา อีกครั้งแต่ก็เป็นแค่การตอบสนองความต้องการทางเพศ มีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ต้องการอิสระในการใช้ชีวิต ด้วยปมทางจิตที่ผิดหวังเรื่องความรักซ้ำ ๆ จึงไม่คิดเปิดใจที่จะมีความสัมพันธ์ในระยะยาว เช่นเดียวกับ ตัวละคร พีรัช ในเรื่อง **Cigarettes after Sex** มีรูปแบบความสัมพันธ์เพียงแค่อตอบสนองความต้องการทางเพศและไม่คิดถึงความสัมพันธ์ในฐานะคนรักกับ กรรณ ด้วยอีกฝ่ายเป็นคนรักเก่าของมารดา ทำให้คิดว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศร่วมกันเพราะยังลืมคนรักไม่ได้ และใช้ตนเป็นตัวแทนของมารดาเท่านั้น ทั้งตัวละคร กรรณ ไม่แสดงความรู้สึกหรือพยายามทำให้รูปแบบความสัมพันธ์มีความชัดเจน ความสัมพันธ์จึงไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้

2.1.4 การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องในชั้นการเปิดใจยอมรับประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์จะเป็นการเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคง เป็นผลมาจากขั้นตอน “วิธีเรียนรู้สถานะสัมพันธ์ของตัวละคร” ที่ตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย สามารถชดเชยปมในใจหรือเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไปของกันและกันได้ นำมาเป็นเหตุผลในการหักล้างและแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นใน ส่งผลให้ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ เปิดใจและพัฒนาความสัมพันธ์จากคู่นอนมาเป็นสถานคนรักหรือมุ่งหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว

2.1.5 อุปสรรคเร้าเรื่อง

ผลการศึกษาประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ พบว่า มีการสร้างอุปสรรคแบบต่อเนื่อง คือ การสร้างอุปสรรคเร้าเรื่องแบบต่อเนื่องจากปัญหาเดิมที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่องขึ้นที่การพบเจอปัญหาที่ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ แต่กลับมาปรากฏอีกครั้งเพราะเกิดแรงจูงใจบางประการเป็นลึกลับกระตุ้น ในเรื่อง **กลพยัคฆ์** ตัวละคร เจเรมี ยังมีปมทางจิตฝังใจในทัศนคติเรื่องความรักแบบรักเพศเดียวกันที่คิดว่าไม่สามารถมั่นคงได้ และยังคงกลัวความผิดหวังจากความรัก เช่นเดียวกับเรื่อง **Return to Love** ผู้แต่งได้นำปัญหาเดิมมาเป็นอุปสรรคต่อเนื่อง โดยสร้างปมปัญหาที่เกิดจากทัศนคติในการครองคู่เพศชายต้องคู่กับเพศหญิง หรือการสร้างครอบครัวแบบรักต่างเพศมาเป็นเหตุผลให้ตัวละคร นายเอก พุฒิ บอกเลิกคู่สัมพันธ์เพราะคิดว่าการสร้างครอบครัวแบบรักต่างเพศเป็นสิ่งปกติของสังคมและการมีความรักแบบเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่เมื่อทั้งคู่ได้กลับมาใกล้ชิดสถานสัมพันธ์ เปิดใจเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบคนรักใหม่อีกครั้ง ผู้แต่งได้นำอุปสรรคเค้าเรื่องเดิมโดยนำปัญหาเรื่องสังคมไม่ยอมรับคู่รักเพศเดียวกัน มาสร้างผ่านภาวะทางจิตของ พุฒิ ถูกสร้างลักษณะทางจิตให้มีความหวั่นไหว ไม่หนักแน่นในความรู้สึกและความต้องการของตน

กลัวการมองจากสังคมมากเกินไป จนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพราะตัวละครพระเอก โฟม ต้องการแสดงออกชัดเจนว่าคบกันในสถานะคนรักทำให้ทั้งคู่ยุติความสัมพันธ์อีกครั้ง ดังข้อความ

...พุดิเล็กกับโฟมเมื่อเกือบยี่สิบปีก่อนเพราะกำลังหวาดกลัวอนาคตเขาแค่อยากมีชีวิตที่สมบูรณ์ อยากแต่งงานมีครอบครัว แต่สุดท้ายก็ไม่เคยลบเลือน โฟม ออกไปจากใจได้

รักครั้งนั้นว่าเจ็บแล้ว...แต่ครั้งนี้สาหัสเจียนตาย

วันนี้กับเมื่อเกือบยี่สิบปีก่อนเหมือนกันที่เขายังฉลาดเขลาและหวาดกลัว เช่นเดิม แต่ที่ต่างคือวันนี้เขารักโฟมอย่างหมดหัวใจ ในอดีตนั้นเขายังมองเห็นชีวิตที่จะก้าวต่อไป แต่วันนี้แค่คิดว่าจะไม่มีโฟมอยู่เคียงข้างหัวใจก็เหมือนจะถูกบีบแล้ว

เจ็บเหมือนไม่อยากจะจมมันเป็นแบบนี้เอง...

(karnsaii, 2561, หน้า 293)

รวมถึงปัญหาความไม่ชัดเจนของคู่สัมพันธ์ที่เป็นอุปสรรคต่อเรื่องใน ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันที่ไม่มีหลักประกันหรือผ่านการแต่งงานแบบรักต่างเพศ เพราะตัวละครตัวหนึ่งในคู่ความสัมพันธ์ไม่แสดงความรู้สึกและไม่ระบุสถานะในการคบหา ความสัมพันธ์เป็นไปเพื่อตอบสนองทางเพศและไม่คิดถึงความสัมพันธ์ในระยะยาว จนเกิด เหตุการณ์บางประการอันเป็นจุดพลิกผันของเรื่องที่จะทำให้ตัวละครแสดงความรู้สึกหรือระบุ สถานะความสัมพันธ์ที่ชัดเจนขึ้น ปรากฏในเรื่อง **Cigarettes after Sex**

นอกจากนั้น พบว่า มีการสร้างอุปสรรคใหม่จากปมทางจิตของคู่ ความสัมพันธ์ คือ เดิมปัญหาเกิดจากปมทางจิตของตัวละครตัวหนึ่ง เมื่อผู้แต่งดำเนินเรื่องแก้ไข ปัญหาไปสู่การเปิดใจ แต่ได้สร้างอุปสรรคใหม่จากปมทางจิตของตัวละครอีกตัวเพื่อให้เกิด ความสับสนและส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ พบในเรื่อง **ดูจนกในกรงขัง** ปมปัญหาของ เรื่องดังกล่าวเกิดจากความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ความคลุมเครือในความสัมพันธ์ ขึ้นพบเจอ ปัญหา ผู้แต่งได้สร้างปัญหาจากปมทางจิตของตัวละคร น้ำเงิน จากลักษณะทางสังคมที่ยากจน ส่งผลให้น้ำเงินเป็นคนเจียมตัว และไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์ในฐานะคนรักเพราะคิดว่า ไม่คู่ควร ทำให้มีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด เมื่อตัวละครเกิดความใกล้ชิด เรียนรู้นิสัยและเติมเต็ม ความบกพร่องในชีวิตของกันและกัน ทั้งคู่จึงต้องการพัฒนาและคาดหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว ผู้แต่งจึงต้องสร้างอุปสรรคใหม่โดยนำปมทางจิตของตัวละคร คิน มาเป็นปัญหาในความสัมพันธ์

ด้วย คิน มีปมทางจิตเรื่องการสูญเสียมารดาและไม่ได้ได้รับความรักจากบิดาจึงไม่ยอมให้มีสถานะผูกมัดกับใครเพราะไม่ต้องการสูญเสียคนรัก เกิดเป็นความซับซ้อนทางอารมณ์อีกครั้ง เป็นการห่วงเรื่องเร้าความรู้สึกผู้อ่านให้อยากทราบผลของความสัมพันธ์นั้น ๆ ว่าจะดำเนินต่อไปอย่างไร

2.1.6 จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา

วิธีการสร้างเหตุการณ์ใหม่เป็นพล็อตรองเพื่อให้ตัวละครรู้ความรู้สึกที่แท้จริงหรือต้องการมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงในระยะยาว พบว่ามีการสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งให้ประสบอุบัติเหตุ เป็นแรงกระตุ้นให้รู้สึกถึงการสูญเสียและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันจนเปิดใจยอมรับและต้องการความสัมพันธ์ในระยะยาว ปรากฏในเรื่อง **จุดจบในกรุงซัง** ผู้แต่งสร้างสถานการณ์เพื่อคลายปมทางจิตของ คิน ที่ไม่ต้องการมีสัมพันธ์แบบผูกมัด เพราะกลัวการสูญเสียและเรื่องการไม่ยอมรับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศของครอบครัว การทำให้ คิน ประสบอุบัติเหตุจึงเป็นจุดพลิกผันให้ คิน รู้ถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน ทั้งอุบัติเหตุยังถูกใช้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าทั้งคู่มีความมั่นคงต่อกัน จนทำให้ครอบครัวยอมรับในความสัมพันธ์นั้น ๆ รวมถึงการสร้างเหตุการณ์เพื่อให้ตัวละครเกิดการเลิกรายุติความสัมพันธ์ ถูกใช้เป็นจุดพลิกผันให้ตัวละครรู้สึกถึงการจากลา การสูญเสีย กระตุ้นให้รู้ความรู้สึกของตนเอง และเห็นคุณค่าความสำคัญของอีกฝ่าย ดังตัวละคร พุฒิ เรื่อง **Return to Love**

การใช้เหตุการณ์เปิดเผยความจริงยังเป็นการคลายปมปัญหาในความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนจากการไม่แสดงความรู้สึก และสถานะความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน ดังปรากฏในเรื่อง **Cigarettes after Sex** ผู้แต่งให้ตัวละครนายเอก พีช เข้าใจผิดจากเหตุการณ์ซื้ออสังหาริมทรัพย์ว่า ภรรยา จะทำลายธุรกิจของตน ภรรยา จึงเปิดเผยความจริง รวมถึงความรู้สึกที่มีต่อ พีช และเป็นการคลายปมทางจิตเรื่องที่คิดว่าตนเป็นตัวแทนของมารดา และแสดงสถานะชัดเจนในการเปิดเผยว่า เป็นคนรักต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคง

นอกจากนั้นยังพบการใช้ความต่อเนื่องในความสัมพันธ์ วิธีการดังกล่าวไม่มีจุดพลิกผันที่ชัดเจน แต่ใช้ความต่อเนื่องของเหตุการณ์ตลอดทั้งเรื่องที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมของตัวละครตัวหนึ่ง ส่งผลให้ตัวละครอีกตัวรู้สึกได้รับการเติมเต็มปมทางจิตหรือเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายของกันและกัน เพื่อให้ตัวละครค่อย ๆ ซึมซับความรู้สึกจนเกิดเป็นความเข้าใจ สร้างความผูกพันและต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาว พบในเรื่อง **กลพยัคฆ์** ตัวละครนายเอก เจริ มีปมทางจิตในการผิดหวังกับความรักแบบซี้ ๆ ทำให้ไม่มีศรัทธาในความรัก และไม่ต้องการความสัมพันธ์แบบผูกมัดในระยะยาว ผู้แต่งได้สร้างเหตุการณ์ย่อยแทรกอยู่ในการดำเนินเรื่องตลอดทั้งเรื่อง ให้ตัวละครได้รับการเติมเต็มปมทางจิตได้รับรู้ถึง

พฤติกรรม ความรัก และความหวังดีจากอีกฝ่าย พร้อมทั้งมีการให้ตัวละครเปิดใจพูดคุยเพื่อรับรู้ปัญหา ซึ่ให้เห็นถึงปัญหาและพร้อมแก้ไขข้อบกพร่องของกันและกัน จนตัวละครแก้ไขปมทางจิตอย่างค่อยเป็นค่อยไปและคลายปมได้ในตอนท้ายของเรื่องและส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร

จากวิธีการใช้เหตุการณ์เป็นจุดพลิกผัน เป็นแรงกระตุ้นให้ตัวละครมีสติรู้เท่าทันความคิดและความรู้สึกของตนเอง จนส่งผลให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างเพื่อรักษาความสัมพันธ์ หรือต้องการมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบผูกมัดและหวังผลในระยะยาว

2.1.7 การปิดเรื่อง

การปิดเรื่องในนวนิยายประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์จะมีวิธีการเดียวกับคู่ความสัมพันธ์เกย์กับเกย์ ด้วยเป็นตัวละครคู่สัมพันธ์เพศวิถีที่มีความพึงพอใจในระสนิยมแบบรักร่วมเพศเช่นเดียวกัน คือ ปิดเรื่องด้วยความสุขความสมหวังของตัวละคร หลังจากที่ตัวละครได้ฝ่าฟันอุปสรรค แก้ไขหรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องอันเป็นสิ่งที่กระทบต่อความสัมพันธ์ของตัวละครหลักแล้ว ประเภทความสัมพันธ์จะสร้างความสัมพันธ์แบบผูกมัด และคาดหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว

สรุปโครงเรื่องประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์เน้นเรื่องราวที่ทำให้เห็นลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครรักเพศเดียวกันที่ยังมีปมปัญหาเกิดจากทัศนคติเรื่องความผิดปกติของกลุ่มรักร่วมเพศและความไม่มั่นคงในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ผู้แต่งจึงต้องสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครได้แก้ไขและพิสูจน์ว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน สามารถมั่นคงและหวังผลในระยะยาวได้

2.2 ปมปัญหาในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์

ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์ พบว่ามีการสร้างปมปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความรัก ความสัมพันธ์อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของนวนิยาย ได้แก่ ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร ปมปัญหาจากสังคมและปมปัญหาจากตัวละครอื่น ดังนี้

2.2.1 ปมทางจิตของตัวละคร

ลักษณะปมทางจิตจากครอบครัวที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์ พบในเรื่อง **ดุนกในกรงขัง** ตัวละครพระเอก คิน และตัวละครนายเอก น้ำเงิน ทั้งสองคู่เป็นตัวละครที่มีปมทางจิตจากครอบครัว ในตัวละคร น้ำเงิน ถูกสร้างลักษณะทางสังคมให้มีฐานะยากจน เป็นหลานคนสวน ไม่มีครอบครัวคอยดูแลต้องต่อสู้ดูแลตนเองตั้งแต่ยังเด็ก เป็นตัวละครที่ขาดความอบอุ่น และคิดว่าตนเองไม่มีตัวตน ด้วยตัวละครมีปมฝังใจ

เรื่องความยาก จนกลายเป็นปมด้อย รู้สึกว่าตนเองต่ำต้อยไม่คู่ควรกับพระเอกจึงวางความสัมพันธ์ไว้แบบไม่ผูกมัด มีความสุขในปัจจุบันตอบสนองความต้องการทางเพศเท่านั้น ส่วนตัวละคร คิน เป็นตัวละครที่ไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัวเพราะครอบครัวประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ทำให้ขาดความผูกพันในครอบครัวและขาดความอบอุ่นจากบิดา กอปรกับมารดาเสียชีวิตจึงทำให้รู้สึกสูญเสีย อ่างว่าง กลายเป็นปมทางจิตที่เป็นอุปสรรคในความสัมพันธ์ แม้จะโหยหาความรัก แต่ก็ไม่ต้องผูกมัดกับใคร เพราะปมทางจิตที่ไม่ต้องการสูญเสียคนรัก ไม่ต้องการคบกับใคร ในสถานะคนรัก เพราะกลัวการสูญเสียและการเลิกรา

ปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยก ความไม่สมบูรณ์ของครอบครัว ถูกนำมาใช้ให้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและเป็นเหตุผลในการสานสัมพันธ์กับตัวละคร ด้วยว่าตัวละครต้องการความอบอุ่นหรือบุคคลที่สามารถชดเชยความรักจากครอบครัวได้ พบในตัวละคร พระเอก โฟม เรื่อง **Return to Love** เป็นตัวละครที่มีปมทางครอบครัว ด้วยไม่พอใจบิดาที่มีพฤติกรรมเจ้าชู้จนทำให้มารดาตรอมใจ ทำให้ไม่มีความผูกพันกับครอบครัว เมื่อมาเจอตัวละคร นายเอก พุฒิ ตัวละครรุ่นพี่ จึงใช้ พุฒิ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจชดเชยความรักที่ไม่ได้รับจากครอบครัว ดังข้อความ

...ก่อนหน้านี้โฟมไม่เคยคิดจะกลับมาหลงรักป้าฐานที่นี้หรอก เขาชินชะแล้วกับการใช้ชีวิตไป ๆ มา ๆ ระหว่างบ้านเกิดกับต่างประเทศ และที่เขาไม่มีความคิดว่าจะกลับมาปักหลักที่นี่ ก็เพราะมีบาดแผลในใจ เนื่องจากไม่ลงรอยกับพ่อตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น ในช่วงชีวิตหัวเลี้ยวหัวต่อตอนปีหนึ่งเป็นช่วงที่มีทั้งทุกข์และสุขใจ ทุกข์ที่ว่าคือ บิดาจอมเจ้าชู้ลักลอบมีสัมพันธ์กับเลขาฯ ตัวเอง จนมารดาเขาจับได้ มารดาเขาเสียใจจนช็อกแล้วก็เสียชีวิต โฟมในตอนนั้นเสียใจมากจึงทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับบิดา จนในเวลาต่อมาเขาถูกจับโยนให้ไปเรียนต่างประเทศ ส่วนความสุขหนึ่งเดียวในตอนนั้นของโฟม คือ ได้รู้จักใครคนหนึ่งเข้ามาในชีวิตและทำให้ชีวิตที่ล่องลอยได้พบกับความสุข ถึงแม้จะเป็นความสุขเพียงหกเดือนที่เปรียบเสมือนน้ำหวานล่อให้ผีเสื้อมาติดกับ กว่าจจะรู้ว่าความหวานนั้นกลายเป็นยาขมก็เมื่อกลิ่นกินมันจนอึดท้องแล้ว...

(karnsaii, 2561, หน้า 67)

การใช้ พุฒิ เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจากปมปัญหาที่เกิดจากครอบครัวนี้ ยังส่งผลสืบเนื่องไปสู่ความขัดแย้งของเรื่องต่อไป เมื่อ พุฒิ ยุติความสัมพันธ์ โฟม จึงฝังใจกับการเลิกราครั้งนั้นเพราะรู้สึกถูกทิ้ง ในขณะที่ พุฒิ เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและเป็นความสุขเดียว

ในขณะนั้น การใช้ปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยกให้เป็นความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง ในการตัดสินใจกลับมาสานสัมพันธ์ในฐานะคนรักอีกครั้ง

ตัวละครที่มีปมทางจิตเป็นความขัดแย้งภายใน สาเหตุหนึ่งมักเกิดจาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครในทางลบหรือเป็นความทรงจำที่เลวร้าย ผลกระทบจากเหตุการณ์ จะกลายเป็นปัญหาฝังใจมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต ทักษะคิดและตัวละครมักแสดงพฤติกรรม เพื่อปิดบัง ซ่อนเร้น กลบเกลื่อนปมปัญหานั้น ๆ ผู้แต่งจะนำปมทางจิตจากเหตุการณ์ที่ตนสร้างขึ้น ให้กับตัวละคร มาเป็นปมขัดแย้งหรือสร้างปมปัญหาในการดำเนินเรื่องส่งผลกระทบต่อ ความสัมพันธ์ให้กับตัวละคร ในเรื่อง **กल्पยัคฆ์** ตัวละครเพศวิถีเกย์คิง เจเรมี ประสบกับ เหตุการณ์ผิดหวังจากความรักซ้ำ ๆ ทั้งความผิดหวังจากการแอบรักเพศชายแท้ซึ่งเป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ เพราะรสนิยมทางเพศไม่ตรงกัน และการถูกคนรักทอดทิ้งโดยไม่ทราบเหตุผล กลายเป็นปมทางจิตฝังใจ ดังข้อความ

...หยดน้ำตาร่วงพรูลงมาอย่างคนอ่อนแอ ตั้งแต่เจอหน้าคิธาอีกครั้งก็รู้สึกว่ กลับกลายเป็นคนอ่อนไหวขึ้นมาง่าย ๆ นานมากแล้วที่ไม่ได้ร้องไห้จนแทบขาดใจ ครั้งสุดท้ายอาจเป็นตอนที่สารภาพรักกับพีแซค แต่อีกฝ่ายปฏิเสธหรือย้อนกับไป นานกว่านั้น ก็เป็นวันที่ถูกไล่ออกจากเพนต์เฮาส์ในลอนดอนคืนวันที่หิมะตกหนัก เหมือนจะเป็นสิ่งย้ำเตือนทุกครั้งว่าแท้ที่จริงแล้วผมไม่เคยเป็นคนสำคัญของใครเลยสักคน...

(-west-, 2560ก, หน้า 33)

ปมดังกล่าวส่งผลให้ตัวละคร เจเรมี มีทัศนคติไม่ศรัทธาต่อความรัก และรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า กลายเป็นคนที่มีพฤติกรรมต้องการความสัมพันธ์แบบไม่จริงจัง ใช้เพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเพื่อคลายความเหงา ดังข้อความ

...ผมชอบการเจอผู้คนแบบไม่จำกัด แ่ตรงที่เกินเลยมากไปไม่ได้ ผมไม่อยากมี พันธะ ไม่ใช่คนรักสนุกเหมือนพีแซคที่เปิดโอกาสตัวเองได้เรื่อย ๆ แม้พฤติกรรมจะ เป็นไปในทำนองเดียวกัน แต่ลึกลงไปแล้วผมรู้ว่าแตกต่างโดยสิ้นเชิง อย่างพีแซค ก่อนเจอแฟนคนนี้นั้นก็แค่เสาะหาคนถูกใจไปเรื่อย ๆ ส่วนผมที่ทำอยู่เพียงเพื่อไม่ให้ ชีวิตเสียบเหงาจนเกินไปเท่านั้น

ผมถึงบอกว่าแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงระหว่างคนมารัก กับคนไม่คิดจะรักใคร...

(-west-, 2560ก, หน้า 12)

ลักษณะทางจิตดังกล่าว เป็นความขัดแย้งในจิตใจที่โหยหาความรัก แต่ไม่เชื่อมั่นในความรัก จึงนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด เพื่อชดเชยปมในใจที่ตนเองรู้สึก ไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความสำคัญไร้ตัวตนในฐานะคนรัก และเกิดจากการผิดหวังในรักครั้งแรก ในการชอบเพศชาย ทำให้ยังมีทัศนคติที่ว่า ความรักแบบชายรักชายหรือรักร่วมเพศไม่ยั่งยืน และไม่มีอยู่จริง ปมทางจิตจากเหตุการณ์ได้นำไปสู่ความขัดแย้งในเรื่อง โดยตัวละคร เจเรมี ไม่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์แบบมั่นคงกับตัวละคร ดิชา เพราะยังฝังใจที่ตนเองเคยถูกทอดทิ้ง และยังไม่ศรัทธาในความสัมพันธ์แบบผูกมัดและหวังผลในระยะยาว เช่นเดียวกับตัวละคร ฟิช ในเรื่อง **Cigarettes after Sex** ที่มีปมทางจิตจากเหตุการณ์สูญเสียมารดา คิดว่าการที่มารดาเสียชีวิตเป็นการทิ้งตนเอง เพราะตนเองคือความทุกข์ของมารดา ตัวละคร ฟิช จึงรู้สึกไม่มีคุณค่า ขาดความอบอุ่นและโหยหาความรัก และใช้ การรณ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ เพราะ การรณ คือคนรักเก่าของมารดา เป็นการทดแทนความอบอุ่นชดเชยปมในใจ ผู้แต่งได้ใช้ ปมทางใจนี้สืบไปเป็นปมขัดแย้งของเรื่อง เมื่อ ฟิรัช คิดว่าความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนและไม่สามารถพัฒนาไปได้ในสถานะคนรัก เพราะตนเป็นเพียงตัวแทนของมารดาเท่านั้น จึงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร

2.2.2 ปมปัญหาจากสังคม

ปมปัญหาจากสังคมเป็นความขัดแย้งภายนอกที่ตัวละครต้องต่อสู้กับ สิ่งที่สังคมเชื่อหรือยึดถือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งในนวนิยายหลากหลายความนิมทางเพศรส มักจะเป็นปัญหาต่อเนื่องจากปัญหาเรื่องรสนิยมทางเพศ ซึ่งปัญหาสังคมนี้เริ่มจากสังคมระดับย่อย ซึ่งคือ ครอบครัว ที่ไม่ยอมรับในเพศวิถีแบบรักร่วมเพศของคนในครอบครัว ในที่นี้คือตัวละครเอกของเรื่อง เช่นเรื่อง **ตุ๊กตากับกรงขัง** บิดาของ ดิน ไม่ยอมรับที่บุตรชายมีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ รวมถึงตัวละคร ดิชา เรื่อง **กมลพัสตร์** ที่ครอบครัวบังคับให้แต่งงานกับผู้หญิง เพราะรับไม่ได้กับพฤติกรรมแบบไบเซ็กชวลของตัวละคร

ในตัวละครที่มีรสนิยมชอบหรือมีความปรารถนาเพศเดียวกันก็มี ทัศนคติว่า เพศชายต้องคู่กับเพศหญิง อย่างพุดิ ในเรื่อง **Return to Love** ได้ยุติความสัมพันธ์กับ โฟ้ม เพราะคิดว่าการแต่งงานสร้างครอบครัวแบบรักต่างเพศเป็นสิ่งปกติของสังคม และการมีความรักกับเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปกติ ด้วยสังคมยังไม่ยอมรับคู่รักร่วมเพศ

สรุปปมปัญหาในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวล กับเกย์ มีใช้ปมทางจิตเป็นเหตุผลในพฤติกรรมในการดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด การสร้างปมทางจิตจากครอบครัว ผู้แต่งได้สร้างประสบการณ์ในวัยเด็กให้ตัวละครรู้สึกมีปมต่ออย จนกลายเป็นปมทางจิต มีทัศนคติไม่ศรัทธาต่อความรัก ความรักแบบชายรักชายหรือรักร่วมเพศ

ไม่ยั่งยืนและไม่มีอยู่จริง ตัวละครจะแสดงพฤติกรรมอันเป็นอุปสรรคปัญหาส่งผลเป็นปมขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง รวมถึงปมปัญหาจากสังคมระดับครอบครัวที่ไม่ยอมรับรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันของตัวละคร

2.3 แนวคิดสำคัญของประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์

จากกลุ่มตัวอย่างประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ พบแนวคิดสำคัญ ดังนี้

2.3.1 แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน

จากโครงเรื่องความสัมพันธ์และปมปัญหาจากคู่สัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ จะเห็นว่าตัวละครมีทัศนคติต่อความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งไม่มีอยู่จริง จึงนิยมความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองรสนิยมทางเพศแบบไม่ผูกมัด ด้วยความง่ายของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงการเปลี่ยนคู่สัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ หรือนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ที่ได้วิเคราะห์ไว้ ดังนั้น จึงปรากฏแนวคิดให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมแสดงความซื่อสัตย์เพื่อเป็นหลักยึดเหนี่ยว สร้างความมั่นคงต่อความสัมพันธ์ในความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน ดังตัวละคร โฟม เรื่อง **Return to Love** ที่ต้องการแค่ความซื่อสัตย์จากคนรักเท่านั้น ...“ผมแค่อยากให้พี่เข้าใจ ไม่ต้องพยายามทำอะไรก็ได้ แค่อยู่ใกล้ ๆ ผม ซื่อสัตย์กับผม ไม่ปล่อยตัวปล่อยใจให้ใครก็พอ”... (karnsaii, 2561, หน้า 290) ในเรื่อง **กลพยัคฆ์** ตัวละคร เจริ มีปมทางจิตในเรื่องการผิดหวังกับความรักทำให้ไม่ศรัทธาในความรักจึงมีพฤติกรรมทางเพศแบบไม่จริงจัง ทั้งเปลี่ยนคู่นอนและไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับคู่สัมพันธ์ แต่เมื่อผ่านจุดพลิกผัน ทำให้เปลี่ยนทัศนคติ โดยคิดสร้างความสัมพันธ์ที่จริงจังกับคู่สัมพันธ์ มีความซื่อสัตย์ต่อคนรัก เพราะคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ความสัมพันธ์แบบหวังผลระยะยาว ดำเนินไปในทางที่ถูกต้อง และสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ ดังบทสนทนาระหว่าง เจริ กับ แซค ที่สะท้อนทัศนคติของ เจริ อันเป็นแนวคิดหนึ่งของเรื่อง

...“ใครๆ ก็อยากเป็นคนที่ถูกนึกถึงทั้งนั้นแหละ” หยิบแก้วเบียร์เทเบียร์ในขวดใส่แก้วให้คู่สนทนา ไม่ยอมสบตาเพื่อซ่อนเร้นความซื่อสัตย์เหมือนลูกแมวที่ถูกให้อาหารเป็นประจำจนชินเอาไว้ “ผมแค่นึกถึงเขาคงไม่ชอบใจถ้ารู้ว่าคนของตัวเอง ขับรถไปส่งผู้ชายคนอื่นถึงบ้าน แถมยังเป็นผู้ชายที่เคยถูกใช้เป็นเครื่องมือช่วยยู่ให้หึงหวงแล้วด้วยยังไม่น่าพอใจเข้าไปใหญ่”

“ไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นเจเรมีคนเดียวกับที่จูจื่อเมื่อเดือนที่แล้ว”

“ผมที่พี่รู้จักเปลี่ยนไปตลอดเวลานั่นล่ะ ที่คุยกับพี่เมื่อกี้ก็เป็นแค่ผมในอดีต ไม่มีอะไรเหมือนเดิมทั้งนั้น เป็นคนแก่หรือโง่ถึงชอบรำลึกถึงความหลังซ้ำ ๆ ซาก ๆ”...

(-west-, 2560ก, หน้า 125)

2.3.2 แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธภาพของความรักแบบรักเพศเดียวกัน

จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แนวคิดดังกล่าวได้สะท้อนจากพฤติกรรมของประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ตัวละครเพศวิถีดังกล่าวรู้และยอมรับบรรณนิยมของตนเอง แสดงทัศนคติเรื่องความต้องการในการสานสัมพันธ์ที่ยืดเอาความสบายใจ ถูกใจ ความเข้ากันได้ โดยมองข้ามเรื่องเพศ ดังเช่น โฟม เรื่อง **Return to Love** ที่ยืนยันกับบิดาว่า ต้องการครองคู่และสร้างครอบครัวกับ พุฒิ โดยให้เหตุผลว่า ...“ผมไม่ได้รักเขาเพราะเขาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ผมรักเขาที่ตัวตนของเขา”... (karnsaii, 2561, หน้า 351)

นอกจากนั้นแนวคิดเรื่อง “ความรักไร้เพศ” ของคนรักเพศเดียวกัน หรือรักสองเพศ ยังได้โต้แย้งความคิดของสังคมส่วนใหญ่ที่ยึดบรรทัดฐานรักต่างเพศว่าการครองคู่ของเพศชายกับเพศหญิงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและเป็นปกติ เพราะการมีความสัมพันธ์ที่นอกเหนือเพศชายกับหญิงก็สามารถสร้างความสุข ความพึงพอใจ ได้เช่นเดียวกัน แนวคิดดังกล่าวในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสโต้แย้งทัศนคติ “ความไม่ปกติ” และ “ความเป็นปกติ” ในการครองคู่จากตัวละครที่มีรสนิยมรักสองเพศ หรือไบเซ็กชวล ให้มีความสัมพันธ์กับเพศหญิง ตามบรรทัดฐานความเหมาะสมในการครองคู่แบบรักต่างเพศ แต่ตัวละครกลับพบว่า การมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงไม่มีความสุข ขาดความเข้าใจ และเป็นปัญหาในชีวิต ดังในตัวละคร ดิชา เรื่อง **กल्पยัคฆ์** ที่แต่งงานกับเพศหญิงเพราะเหตุผลทางครอบครัว แต่สุดท้ายก็หย่าร้างเพราะเพศหญิงไม่สามารถให้ความสุขได้ ...“ฉันมีสัมพันธ์กับผู้หญิงได้แต่ฉันไม่อิมเมทาร์สของเพศเดียวกัน”... (-west-, 2560ก, หน้า 35) เช่นเดียวกับตัวละคร คิน เรื่อง **คุณนงในกรงขัง** ที่เคยคบทั้งกับเพศหญิงและชาย แต่ก็มีแนวคิดในการเลือกคู่สัมพันธ์โดยยึดความสบายใจ และขอแค่คนเข้าใจ ดังข้อความ

...ผมต้องการคนที่จะอยู่เคียงข้างผม ไม่ใช่คนสวย คนรวย หรือคนทำงานเก่ง สิ่งเหล่านั้นมันคือสิ่งที่ตัวผมมีอยู่แล้ว ผมทั้งมีเงินและผมก็ขยันทำงานชนิดที่ว่าหนักมากกว่าคนในรุ่นเดียวกันหลายๆ เท่า สิ่งที่ผมขาดก็เห็นจะเป็นคนที่คอยดูแลอยู่เคียงข้างและก้กำลังใจนี้แหละ... (chiffon_cake, 2560, หน้า 351)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นการโต้แย้งแนวคิดเรื่องความเหมาะสมตามบรรทัดฐานการครองคู่ของเพศชายและหญิงว่าความเหมาะสมไม่สามารถสร้างความพึงใจได้ ดังนั้น การเลือกคู่สัมพันธ์ของประเภทตัวละครโบเช็กชวลกับเกย์จึงยึดเอาความสบายใจในความสัมพันธ์เป็นหลักสำคัญในการครองคู่

2.3.3 การเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน

แนวคิดสำคัญเรื่องการเติมเต็มจุดบกพร่องหรือส่วนที่ขาดหายไประหว่างคู่สัมพันธ์ เป็นเหตุผลสำคัญในการครองคู่ เพราะจุดประสงค์หนึ่งในการครองคู่ คือ การทำให้ชีวิตมีความสุข และรู้สึกมีคุณค่าในการดำเนินชีวิต ดังที่ได้วิเคราะห์ประเด็นเรื่องปมปัญหาในนวนิยาย พบว่า ปมต่าง ๆ เหล่านั้นได้ส่งผลให้ตัวละครรักร่วมเพศ รักเพศเดียวกันหรือรักสองเพศ เกิดอุปสรรคในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะปมทางจิตที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจจนแสดงออกเป็นพฤติกรรมหรือความคิดที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ ตัวละครเมื่อมีปมในชีวิตจะรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อยและไร้ค่า หรือมีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งในชีวิต ดังนั้น เมื่อมีตัวละครอื่นที่สามารถเติมเต็มปมปัญหาที่รู้สึกว่าตนขาดหรือช่วยแก้ไขปัญหานั้นเป็นอุปสรรคในชีวิตได้ เขาจะยึดความสัมพันธ์นั้นไว้ ตามที่ นพมาศ อึ้งพระ (ธีรเวคิน) (2555, หน้า 123) สรุปแนวคิดของ รอย บอไมสเตอร์ และมาร์ค เลียร์ นักจิตวิทยาสังคมไว้ว่า มนุษย์จะคิดและรู้สึกอยากมีคนยอมรับและมีคุณค่า รวมถึงสาเหตุหนึ่งของความสัมพันธ์ คือ ต้องการลดความวิตกกังวลหรือความกลัว หากบุคคลใดที่มีปมทางใจหรือมีความกังวลในการใช้ชีวิตการมีคู่สัมพันธ์ที่ได้อยู่ใกล้ ๆ จะทำให้ลดความวิตกกังวล รู้สึกสบายใจ และจะเป็นการดียิ่งขึ้นถ้าคู่สัมพันธ์สามารถปกป้องช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหานั้นที่เป็นปมทางจิตได้ ตัวละครจึงเลือกคู่สัมพันธ์จากคนที่สามารถยอมรับและเติมเต็มชีวิตให้รู้สึกมีคุณค่าได้ เหตุผลดังกล่าวจึงปรากฏเป็นแนวคิดสำคัญในนวนิยายประเภทคู่ความสัมพันธ์ ตัวละครจะยึดความสัมพันธ์ที่สามารถเติมเต็มชีวิตในส่วนที่ตนขาดหายไปได้ ตัวละคร พีรัช เรื่อง *Cigarettes after Sex* เป็นตัวละครที่มีปมทางจิตจากครอบครัวด้วยสูญเสียมารดาญาติเพียงคนเดียวในชีวิตทำให้รู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง ทั้งยังขาดความอบอุ่นจากบิดา เมื่อ วรรณ คนรักเก่าของมารดาและเป็นคนที่ตนรู้สึกคุ้นเคยเข้ามาดูแล เอาใจใส่ จึงรู้สึกว่าตนได้รับความอบอุ่นและถูกเติมเต็มความอ้างว้างในจิตใจ พีรัช จึงยึดความสัมพันธ์นั้นไว้ แม้ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนในตอนแรกแต่ก็สามารถดำเนินต่อไปได้ เช่นเดียวกับตัวละคร ดิน เรื่อง *ตุ๊กตากับกรงขัง* ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเพราะบิดาเป็นนักธุรกิจจึงไม่มีเวลาให้ จนกระทั่งมารดาเสียชีวิตเขาจึงรู้สึกว่าขาดความรักและความอบอุ่นที่เคยได้รับจากมารดา ประกอบกับคนที่เข้ามาในชีวิตทั้งเพื่อนและคู่นอนมักจะสานสัมพันธ์เพื่อหวัง

ผลประโยชน์ เมื่อ คิน ได้พบกับ น้ำเงิน ผู้ที่เข้ามาสานสัมพันธ์โดยไม่หวังผลประโยชน์ ทั้งยังดูแลและเติมเต็มความรู้สึกการขาดความรักด้วยความจริงใจ ทำให้ คิน เปิดใจยอมรับและสานสัมพันธ์กับ น้ำเงิน และตัวละคร โฟม เรื่อง **Return to Love** ที่ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว บิดามีพฤติกรรมเจ้าชู้จนทำให้มารดาตรอมใจและเสียชีวิต เมื่อ พุฒิ เข้ามาในชีวิตและร่วมสร้างครอบครัวกับเขา จึงรู้สึกว่าได้รับการเติมเต็มปมทางใจเรื่องครอบครัว และใช้เป็นเหตุผลหลักในการดำเนินความสัมพันธ์ ดังข้อความ ...โฟมได้บทเรียนจากบิดาที่สร้างครอบครัวไม่แข็งแรง วันหนึ่งเมื่อเขาพร้อมที่จะสร้างครอบครัว เขาจึงอยากสร้างมันให้แข็งแรงด้วยตัวเอง โดยมี 'พุฒิ' กับ 'พิกเลต' เป็นคนที่มาเติมเต็มครอบครัวเขาให้สมบูรณ์ โฟมยิ้มมุมปากนึกถึงเรื่องราวระหว่างเขากับคนรัก... (kamsai, 2561, หน้า 354)

การได้รับการเติมเต็มชีวิตที่ขาดความรักความอบอุ่นด้วยการดูแลเอาใจใส่ ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีตัวตนและเป็นคนสำคัญ เป็นการคลายปมปัญหาในความรู้สึกว่าตนไร้ค่า เมื่อรู้สึกว่ามีความสำคัญสำหรับใคร ตัวละครจะยึดบุคคลนั้นเป็นคู่สัมพันธ์ เช่นในเรื่อง **คุณกในกรงขัง** ตัวละคร น้ำเงิน มีปมปัญหาทางจิตที่รู้สึกว่าตนเองต่ำต้อยและไร้ค่า เพราะลักษณะทางสังคมเป็นคนยากจน มีสถานะเป็นเพียงหลายคนสวน ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ต้องดิ้นรนในการใช้ชีวิตเพื่อให้อยู่รอด เมื่อเกิดความรู้สึกชอบลูกเจ้านาย แต่ไม่ได้รับการเหลียวแล ปมทางจิตเรื่องความต่ำต้อยในชีวิตและไร้ค่าจึงแสดงผลออกมาเป็นสาเหตุให้ตัวละครมาพบกับ คิน ทั้งคู่เริ่มต้นความสัมพันธ์แบบฉาบฉวยไม่ผูกมัด แต่เมื่อเหตุการณ์ทำให้คู่ตัวละครได้ใกล้ชิดกัน น้ำเงิน ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างสุภาพทีในชีวิตไม่เคยได้รับมาก่อน ...“เฮ้ยยยยย...ผมเพิ่งรู้ว่านี่คือสิ่งที่ผมหาคำตอบมานาน เหมือนได้แก้ปมปัญหาภายในจิตใจที่กำลังสับสนในตอนนี่”... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 52) รู้สึกว่าได้รับการเติมเต็มปมทางจิตและมีตัวตนสำหรับ คิน ทำให้ดำเนินความสัมพันธ์ต่อจนพัฒนาเป็นความสัมพันธ์ระยะยาว ดังข้อความแสดงความรู้สึกของ น้ำเงิน

...เจ็บมัย...พอก่อนมัย...ไม่ไหวบอกนะ...อะไรเทือก ๆ นั้น

จะไม่ให้ผมติดผู้ชายคนนี้ได้อย่างไร ใครจะหาว่าผมแรดหรืออะไรก็ตามแต่ใจท่านเถอะ ตั้งแต่เลิกจนโตผมไม่เคยได้รับความอบอุ่นผ่านทางวาจาหรือไออุ่นจากการโอบกอด ใช้เวลาเพียงแค่วันที่คืนก็สามารถมอบสิ่งเหล่านั้นให้กับผมได้มากกว่าที่ผมควรได้รับมาทั้งชีวิต

ปู่ไม่เคยให้อะไรแบบนี้กับผม ส่วนคุณดล...ก็คงต้องละไว้ในฐานที่ทุกท่านเข้าใจ...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 53)

...แม้จะมีบางครั้งที่ผมนี่ก็อยากตีกอกชกหัวตัวเองเรื่องที่เปลี่ยนใจจากคุณดลมาเป็นพีคิน่างายเกินไปอย่างกับคนใจง่าย แต่ถ้าไม่ใช่เพราะเรื่องคุณดลผมคงไม่ได้ค้นพบว่าตัวเองนั่นกำลังค้นหาใครและต้องการสิ่งใด ไม่ใช่เจ้านายที่ให้ความสนิทสนมเพียงชั่วประเดี๋ยวประด๋าว แต่เป็นความอบอุ่นและการมองตากี่เข้าใจกันระหว่างผมกับพีคิน... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 240-241)

เช่นเดียวกับตัวละคร เจเรมี เรื่อง **กลพยัคฆ์** เกิดปมทางจิตจากการผิดหวังในความรักซ้ำ ๆ ทำให้คิดว่าตนเองไร้ค่า ไม่เป็นที่ต้องการ ส่งผลให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยและไม่ผูกมัด เพียงเพราะไม่ศรัทธาในความรักและเป็นการแก้ปัญหาจากการโหยหาความรัก ความอ้างว้างโดดเดี่ยวในชีวิต แต่เมื่อ เจเรมี ได้รับการดูแลเอาใจใส่ เต็มเต็มความรู้สึกด้วยความรัก รับรู้ถึงความรู้สึกสำคัญและปลอดภัย

...“ผมไม่ชอบตัวเองที่หวั่นไหวง่ายแบบนี้ กระนั้นก็มีทีสิมามากพอที่จะไม่ไปร้องขอให้อีกฝ่ายใส่ใจเหมือนตอนคบกันใหม่ ๆ สุดท้ายก็ได้แต่เซ็งซึมตามอัตรภาพที่ร้านภายใต้สายตาสอดส่องของไอ้เป็กที่จับอารมณ์ผมได้ตลอดเวลา ยอมรับว่าไม่ได้อยากจะกลับไปคบกับศิลาอีก แต่ช่วงที่เขาแสดงออกว่าผมมีค่ามันก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึก... ก็ในเมื่อแซคไม่เคยแสดงออกว่าต้องการผมอย่างที่ศิลาทำเลยสักครั้ง...

(-west-, 2560ก, หน้า 52)

การได้รับการสนใจจากอีกฝ่ายจึงเป็นเหมือนการปลอบประโลมในใจที่ตนรู้สึกไร้ค่าและไม่มีตัวตน ตัวละครจึงเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องความรักและพร้อมสานต่อความสัมพันธ์ในระยะยาว ด้วยการสร้างครอบครัวร่วมกัน

แนวคิดเรื่องการเติมเต็มปมทางจิตของคู่สัมพันธ์อีกลักษณะหนึ่ง คือการช่วยแก้ไขปัญหาระยะยาวหรือลดความวิตกกังวลอันเป็นปมทางจิตที่ส่งผลในการใช้ชีวิตและการยอมรับตัวตนของตัวละครรักร่วมเพศและรักเพศเดียวกัน พบในตัวละคร พุฒิ เรื่อง **Return to Love** ได้รับอิทธิพลจากทัศนคติ “ความปกติ” ของรักต่างเพศตามบรรทัดฐานของสังคม คิดว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง กลายเป็นลักษณะทางจิตที่กลัวการมองจากสังคมภายนอก ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันระหว่างตนกับคู่สัมพันธ์และขาดความสุขในการใช้ชีวิต เมื่อเกิดความไม่หนักแน่นในจิตใจด้วยการกลัวภาพมองจากสังคมทำให้ พุฒิ บอกเลิกความสัมพันธ์กับ โฟม แต่ด้วยการผูกพันและความรักที่มีให้กันทำให้ช่วยกันแก้ปมทางใจของพุฒิ

เมื่อเขาารู้สึกว่าอีกฝ่ายมั่นคงและเติมเต็มความรักให้กับตน ทำให้ลบปมในใจและลดความวิตกกังวล ส่งผลให้ยอมรับและพร้อมเปิดเผยความสัมพันธ์แบบคนรักต่อสังคม

ด้วยการสร้างปมทางจิตทั้งปมเรื่องครอบครัว ปมเรื่องเพศ หรือทัศนคติ ที่ส่งผลให้รู้สึก “เป็นอื่น” จากสังคม เกิดเป็นข้อบกพร่องในชีวิตของตัวละครในนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรส ส่งผลให้ตัวละครรู้สึกขาดความรัก ความเข้าใจหรือรู้สึกว่า ตนไร้ค่า มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์เหมือนคนทั่วไป ลักษณะดังกล่าวจึงกลายเป็นแนวคิดสำคัญของ นวนิยายที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ของคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน ที่พร้อมดำเนินความสัมพันธ์ กับคนที่สามารถเติมเต็มความรู้สึกขาดหรือลบปมทางใจให้ตนได้

สรุปกลวิธีการประกอบสร้างสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละคร เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ โคร่งเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครได้ชี้ให้เห็นรูปแบบความสัมพันธ์ ผ่านลักษณะการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของตัวละครรักร่วมเพศ เลือกคู่สัมพันธ์กับบุคคล ที่มีรสนิยมทางเพศตรงกันและดำเนินความสัมพันธ์ไม่ผูกมัดจนกลายเป็นปมปัญหาใน ความสัมพันธ์ ทั้งความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนหรือไม่มีความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยการสร้าง ทางจิตปมของตัวละครมีทัศนคติต่อความรักแบบเพศเดียวกันว่าเป็นรูปแบบความรักที่ไม่มั่นคง ปมปัญหาดังกล่าวได้โยงมาสู่แนวคิดในเรื่องของการสร้างความซื่อสัตย์และความชัดเจน ในการครองคู่ของตัวละครเพื่อสร้างแนวคิดว่าความสัมพันธ์ของไบเซ็กชวลกับเกย์สามารถ มั่นคงได้บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ต่อกัน ทั้งยังให้เหตุผลในแนวคิดเรื่องการเลือกคู่ครอง ไม่ได้นำความเป็นเพศมาเป็นหลักสำคัญแต่คู่ตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์จะเลือกคู่ครอง ที่สามารถเติมเต็มชีวิตหรือบุคคลที่สามารถสร้างความพึงพอใจหรือสร้างความสบายใจ ในความสัมพันธ์

3. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย

ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีชายกับชายและเพศวิถีหญิงกับหญิง คือ เติมตัวละครเป็นเพศชายแท้ หญิงแท้ทั้งคู่แต่เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกันโดยที่ไม่ สามารถจัดเข้าเป็นเพศวิถีเกย์หรือไบเซ็กชวลได้ ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของนวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส ที่มักจะสร้างตัวละครเพศชายแท้ที่เดิมมีความปรารถนาหรือมีความพึงพอใจ ต่อเพศตรงข้าม แต่เมื่อมาพบและเรียนรู้ลักษณะตัวละครคู่สัมพันธ์ซึ่งเป็นเพศเดียวกันจึงเกิด ความรู้สึกชอบ ประทับใจหรือเกิดความปรารถนาต่อตัวละครเพศเดียวกันซึ่งเป็นตัวละครคู่สัมพันธ์ เพียงตัวเดียว จากกลุ่มตัวอย่างพบ 4 เรื่อง ได้แก่ **MR.GRAY** ตัวละครคราม บทบาทพระเอก ตัวละครสพาย บทบาทนายเอก **ภูสอยเดือน** ตัวละครภูพิงค์ บทบาทพระเอก ตัวละครรินทร์ บทบาทนายเอก **สู่งกลางใจ** ตัวละครแซค บทบาทพระเอก ตัวละครนิธาน บทบาทนายเอก

และ **คิดมาก** ตัวละครปัญญาชน บทบาทพระเอก ตัวละครอชิระ บทบาทนายเอก ผู้วิจัย นำประเภทความสัมพันธ์หญิงกับหญิงมาสรุปกลวิธีประกอบสร้างร่วมกับความสัมพันธ์ ในประเด็นนี้ เนื่องจากตัวอย่างในงานวิจัยมีลักษณะการสร้างตัวละครแบบเคียวรี่ที่มีการเปลี่ยน รสนิยมทางเพศลักษณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่พบ 1 เรื่อง คือ **Warm eyes ดวงตาของเธอ** มีกลวิธีการประกอบสร้างตามประเด็น ดังนี้

3.1 โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย

จากกลุ่มตัวอย่างโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย ทั้ง 4 เรื่อง และหญิงกับหญิง 1 เรื่อง พบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์ของการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเริ่มเรื่อง วิธีเรียนรู้สถานสัมพันธ์ของตัวละคร การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ อุปสรรคเรื่อง จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา และการปิดเรื่อง ตามรายละเอียดดังนี้

3.1.1 การเริ่มเรื่อง

การเริ่มเรื่องในนวนิยายของตัวละครเพศชายแท้และหญิงแท้เปลี่ยนรสนิยม มารักเพศเดียวกัน พบว่า มีการใช้วิธีแนะนำตัวละครเพื่อนำสู่แนวคิดของเรื่อง เหตุการณ์พบกัน ครั้งแรกของตัวละคร และบอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร ด้วยการเล่าถึงภูมิหลัง ตัวละคร ลักษณะการดำเนินชีวิต ทศนคติ และพฤติกรรม ดังนี้

การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำให้เห็นถึงพื้นฐานด้านลักษณะทางกายภาพ การดำเนินชีวิต และลักษณะทางจิตเพื่อนำสู่แนวคิดหลัก หรือ แก่นเรื่องอันเป็นแนวคิดสำคัญ ที่ผู้แต่งมุ่งให้ผู้อ่านรับทราบ พบในเรื่อง **ภูสอยเดือน** นำเข้าสู่เรื่องด้วยการเล่าถึงความทุกข์ยาก ของตัวละคร รวิรินทร์ ที่มาใช้ชีวิตเป็นแพทย์ฝึกหัดในโรงพยาบาลต่างจังหวัดเพราะต้องการ พิสูจน์ตนเองให้คนรักเห็นว่าสามารถใช้ชีวิตและพึ่งพาตนเองได้ จากนั้นเล่าย้อนถึงภูมิหลังของ ตัวละครมาจากครอบครัวร่ำรวยและเป็นลูกคนสุดท้อง ทำให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่มาจนเกินไป ทั้งมีรูปร่างหน้าตาดี ส่งผลให้มีลักษณะนิสัยและการดำเนินชีวิตที่ไม่จริงจังทั้งด้าน ความรักและใช้ชีวิตสุขสบายจนเคยตัว ประกอบกันเป็นข้อเสียของตัวละคร

...ชายหนุ่มจัดอยู่ในกลุ่มพวกมีมันสมองดี แต่รักสบายล้าหน้าทุกสิ่งส่วนความ ซื่อสัตย์ไม่ต้องพูดถึง บางครั้งเขาก็ยังงงตัวเองอยู่เหมือนกันว่าจะเลือกเรียนทันตแพทย์ ตามที่บ้านให้มันเหนื่อยทำไม แต่ในเมื่อเลือกแล้วก็ต้องเรียนให้ดีและเรียนให้จบ ความ ตั้งใจของเขามีแค่เฉพาะเวลาเรียนขึ้นคลินิก และตอนใกล้สอบเท่านั้น ส่วนเวลา นอกเหนือจากนั้นเขาทุ่มเทให้กับการนอนเป็นอันดับแรก...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 7-8)

ผู้แต่งเริ่มเรื่องโดยการแสดงให้เห็นข้อเสียของ รวินทร์ ที่ไม่จริงจังกับชีวิต และต้องพึ่งพาคนอื่นในการดำเนินชีวิตในทุกเรื่อง จนมาพบกับตัวละคร ภูพิงค์ ที่เข้ามาช่วยแนะนำ และเตือนสติ รวินทร์ ทำให้เกิดการเรียนรู้และพร้อมแก้ไขลักษณะนิสัยที่เป็นข้อผิดพลาดในชีวิต การสร้างพื้นฐานตัวละครดังกล่าวเป็นการนำเข้าสู่เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิด ความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร จนนำไปสู่แนวคิดหลักของเรื่องด้านความรักความสัมพันธ์ที่ผู้แต่ง นำเสนอว่า ความรักไม่ได้อยู่ที่เพศแต่อยู่ที่การช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันและใช้ความรัก พัฒนาชีวิตดีให้ขึ้น

การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครเพื่อนำไปสู่ความสัมพันธ์ บอกให้เห็นถึงพื้นฐานด้านลักษณะทางสังคมและลักษณะการดำเนินชีวิตของตัวละคร เป็นการสร้าง พื้นฐานตัวละครให้ผู้อ่านทราบถึง อาชีพ ความสนใจ ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นเหตุผลว่าตัวละครเริ่มต้นความสัมพันธ์หรือมาเกี่ยวข้องกันด้วยสาเหตุใด และนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันได้อย่างไร พบในนวนิยายเรื่อง **สู่กลางใจ** ผู้แต่ง เริ่มเรื่องด้วยบทสนทนาเพื่อให้อ่านทราบถึงอาชีพ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและพฤติกรรม ของตัวละคร แซค ชายหนุ่มโสดที่รักอิสระ ...“งานการเป็นหลักแหล่ง หน้าตาก็ดี ยังไม่มีแฟน ดูเป็นคนสบาย ๆ ยังไงก็ได้แท้ ๆ ทำไม่ถึงยังโสด”... (-west-, 2559, หน้า 5) ชีวิตวนเวียนกับการทำงาน อยู่กับเพื่อนร่วมงาน เย็นไปสังสรรค์และกลับบ้าน ทำงานประจำให้สตูดิโอชั้นนำ ของประเทศ ตำแหน่งช่างภาพ สัมภาษณ์นักธุรกิจที่เปิดร้านอาหารหรือโรงแรม ด้วยอาชีพของ ตัวละคร แซค เป็นเหตุให้พบกับตัวละคร นิธาน นายแบบหนุ่มชื่อดังลักษณะยูนิเซ็กซ์ มีลักษณะ นิสัยไม่สนใจคนรอบข้าง ทำให้ แซค สนใจและรู้สึกทำทายเป็นเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ แบบรักเพศเดียวกัน ดังข้อความ

...งานใหญ่จริงๆ ด้วย

ไม่ใช่ใหญ่ธรรมดา แต่มั่นโครตใหญ่ ใหญ่มากเลยต่างหาก งานเปิดตัว ร้านกาแฟลูกชายคนเดียวของอดีตนายกรัฐมนตรี พี่จิบไปเอาเส้นสายจากไหนถึงรับ งานแบบนี้มาได้ จริงอยู่ว่าสตูดิโอที่ผมรับงานประจำตอนนี้เป็นเครือข่ายของบริษัท รับผิดชอบเอ็นดับเบิลยูหน้าของประเทศ กระนั้นงานถ่ายแบบโปรโมตร้านโดยมีนายแบบชื่อดัง อย่างธาน นิธานร่วมงานด้วยก็ทำเอาผมมีอสังหาริมทรัพย์...

(-west-, 2559, หน้า 8)

อีกวิธีการหนึ่งที่พบ คือ การเริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์พบกันครั้งแรกของตัวละคร วิธีดังกล่าวผู้แต่งได้สร้างเหตุการณ์หรือสถานการณ์เพื่อให้ตัวละครหลักมาเจอกัน เป็นกลวิธีเริ่มเรื่องในนวนิยายที่ตัวละครไม่เคยพบกันมาก่อน เพื่อเล่าถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน นวนิยายเรื่อง **MR.GRAY** เริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์สำคัญ ผู้แต่งใช้ “แมว” เป็นสาเหตุและตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร โดยสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละคร ปาย พบแมวจรจัดตัวหนึ่ง จึงคอยเอาอาหารไปให้ วันหนึ่งแมวโดนทำร้าย ปาย ช่วยเหลือโดยนำไปรักษา เป็นเหตุให้พบกับ คราม ตัวละครที่มีอาชีพเป็นสัตวแพทย์และเป็นเจ้าของแมวตัวนั้น คราม เกิดรู้สึกประทับใจและชอบบุคลิกของ ปาย และกลายเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...แมว...?

ผมจ้องหน้ากับสิ่งมีชีวิตหน้าขนอ่อนฟูดูยุ่งเหยิงและสกปรกหน่อย ๆ ถึงแม้ขนมันจะยุ่งและพันกันเป็นสังกะตังแต่ผมก็ยังพอมองออกว่าสิ่งมีชีวิตตรงหน้าคือแมว...

ผมยื่นมองมัน มันนั่งจ้องผม เหมือนเรากำลังทดสอบความอดทนว่าใครจะขยับก่อน อันที่จริงผมคงไม่สนใจแมวจรตัวนี้นักหรอกถ้าหากว่า...

เหลือบไปมองเสาไฟฟ้าข้าง ๆ

‘ประกาศแมวหาย!

ใครพบเห็นโปรดแจ้ง 081-xxx-xxx’...

(Raccool, 2560, หน้า 5)

จากตัวอย่างกลวิธีการเริ่มเรื่องด้วยการสร้างเหตุการณ์เพื่อใช้เป็นเหตุให้ตัวละครพบกันครั้งแรก เป็นการเล่าถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละครที่เกิดจากความสนใจหรือพัฒนาความสัมพันธ์กับตัวละครเพศเดียวกันจากการพบกันครั้งแรก ใช้เหตุการณ์เพื่อสร้างความประทับใจแรกพบเป็นเหตุให้ตัวละครเริ่มความสัมพันธ์และพร้อมพัฒนาความสัมพันธ์ในขั้นต่อไป

การเริ่มเรื่องเพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร พบว่ามีการใช้คู่กับการเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครในประเด็นที่กล่าวแล้วข้างต้น นวนิยายที่เริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครนี้มักเป็นเรื่องที่ตัวละครรู้จักและสานสัมพันธ์กันในระยะหนึ่งแล้ว แต่เกิดปัญหาในความสัมพันธ์อันจะนำไปสู่ปมปัญหาของเรื่อง ในนวนิยายเรื่อง **คิดมาก** ผู้แต่งใช้กลวิธีการเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละคร อชิระ แม้จะเริ่มแรกสร้างตัวละครให้เป็นเพศชาย แต่ก็สร้างลักษณะบางประการให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาทนายเอกผ่านพฤติกรรม

การเลือกของใช้และกล่าวถึงลักษณะการดำเนินชีวิตโดยบอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของคู่
ตัวละคร อชิระ กับ ปัทมฉวี ในฐานะเพื่อนสนิท

...ก็ปีแล้วนะที่เขารู้จักเด็กประมงคนนั้น...สอง? หรือว่าสาม? อ่า...มันสักพัก
หนึ่งแล้วเหมือนกัน อาจจะไม่นานมากนัก หากสำหรับความรู้สึกของเจ้าของห้องที่
อุตุส่าห์เช่าหอขนาดกลางสำหรับนอนคนเดียวและมีพื้นที่สำหรับหย่อนใจอีกนิดหน่อย
ตรงระเบียง แต่กลับต้องยอมแบ่งพื้นที่ให้คนหน้าทหน้าเข้ามารุกล้ำพื้นที่ส่วนตัว ยึดมุม
หนึ่งของห้องเอาไว้ราวกับเป็นห้องตัวเองนั่น

แค่สองสามปีก็ยาวนานเหมือนรู้จักกันมาทั้งชีวิต...

(NIRIN, 2560, หน้า 10-11)

ความสัมพันธ์แบบเพื่อนสนิทนี้ ผู้แต่งได้นำมาเป็นปมปัญหาของ
ความสัมพันธ์ให้กับตัวละคร อชิระ ที่คิดว่าเป็นแค่เพื่อนกันและคงไม่พัฒนาไปเป็นสถานอื่นได้
แม้ ปัทมฉวี จะแสดงพฤติกรรมแบบซู้สาวเกินคำว่า “เพื่อน” แต่ก็มักจะตอกย้ำเสมอว่า

...“เพื่อนกันอะ มึงอย่าคิดมากดิ”... (NIRIN, 2560, หน้า 15)

การเริ่มเรื่องด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงนำไปสู่ปัญหาซึ่งเป็นปมของเรื่อง
ในการพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไป

กลวิธีการเริ่มเรื่องของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิชายกับ
ชาย ที่เปลี่ยนรสนิยมชอบเพศเดียวกัน จะเห็นว่าผู้แต่งใช้การแนะนำตัวละครโดยเฉพาะลักษณะ
ทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต และลักษณะทางจิต เพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงภูมิหลังของ
ตัวละครเพื่อจะนำสู่แนวคิดของเรื่อง รวมถึงมีการใช้เหตุการณ์เพื่อบอกสาเหตุจุดเริ่มต้น
ความสัมพันธ์ เพื่อนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันต่อไป

3.1.2 วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร

ขั้นตอนการสานสัมพันธ์เป็นเหตุและเป็นขั้นตอนสำคัญที่ทำให้ตัวละคร
เพศวิชายแท้หรือหญิงแท้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ขั้นเปิดใจยอมรับ
ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน เพราะความใกล้ชิด การอยู่ร่วมกัน การปะทะสัมพันธ์กัน
ของตัวละคร ทำให้เกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความชอบประทับใจหรือชดเชยปมบางอย่างได้

วิธีการที่ผู้แต่งให้ตัวละครสานสัมพันธ์ด้วยความใกล้ชิด พบว่า
มีการสร้างเรื่องเพื่อให้ตัวละครได้ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในเรื่อง **ภูสอยเดือน** ผู้แต่ง
ดำเนินเรื่องด้วยให้ตัวละครเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบต่างฝ่ายต่างต้องการพึ่งพาเพื่อหวังประโยชน์

ซึ่งกันและกัน โดย รวิรินทร์ ต้องการให้ ภูพิงค์ ช่วยแนะนำในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ที่ตนเอง ต้องมาใช้ชีวิตในต่างจังหวัด ส่วน ภูพิงค์ ต้องการให้ รวิรินทร์ ช่วยเหลือกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ผู้แต่งได้การสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ตัวละครมีกิจกรรมร่วมกัน เป็นเหตุให้ตัวละคร ทำความรู้จัก เรียนรู้นิสัยของกันและกันจนเกิดเป็นความประทับใจ

ความใกล้ชิดผ่านการทำงาน เป็นวิธีที่ผู้แต่งใช้เพื่อให้ตัวละครได้เรียนรู้ ลักษณะนิสัย พบในเรื่อง **ศูนย์กลางใจ** ด้วยอาชีพของตัวละคร แซค เป็นช่างภาพทำให้ต้องมาร่วมงานกับ นิธาน ซึ่งเป็นนายแบบ ผู้แต่งให้ตัวละครพบกันผ่านการทำงานและต่อยอดไปสู่ กิจกรรมอื่น ๆ เช่นเดียวกับเรื่อง **Warm eyes ดวงตาเธอ** ผู้แต่งดำเนินเรื่องราวทั้งสองช่วง โดยให้ตัวละครมาพบกันผ่านการทำงาน ความใกล้ชิดการได้รับการดูแลเอาใจใส่ของทั้งสอง ตัวละครที่มีต่อกันระหว่าง ณาธา และ เพลงพิน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกชอบเพราะเป็นการชดเชย ปมในใจของทั้งคู่ที่ขาดความรักจากครอบครัวและพัฒนาเป็นความรักเพื่อเข้าสู่ความสัมพันธ์ ในขั้นต่อไป ดังข้อความ

...หัวใจเต้นแรงมาก แรงจนจับจังหวะไม่ได้แล้ว

แบบนี้มันเรียกว่าความรู้สึกอะไรกันแน่

แต่ฉันเคยอ่านในหนังสือพวกนิยายโรแมนติคอะไรพวกนั้นนะ นิยายพวกนั้น ชอบบรรยายว่าการได้อยู่ใกล้ชิดใครสักคนที่เราหลงรักจะทำให้หัวใจเราเต้นรัวและแรงมาก เราจะมีอาการประหม่าและแสดงพิรุณแปลก ๆ มากมายอย่างควบคุมตัวเองไม่ได้เลย

มันคือแบบนี้หรือเปล่า แบบที่ฉันเป็นกับนารายณ์ตอนนี่...

(Pillow_Mark, 2561, หน้า 410)

วิธีการหนึ่งที่ผู้แต่งใช้เป็นเหตุให้ตัวละครได้ใกล้ชิดกันและเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของเพศชาย คือ การอยู่ร่วมกัน ด้วยตัวละครเป็นเพศชาย การมาอยู่ร่วมกันแม้ยังไม่สนิทหรือรู้จักกันดีพอถือว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสังคมไทยเพราะเพศชายไม่จำเป็นต้องรักนวลสงวนตัวและคิดว่าไม่ใช่สิ่งเสียหาย ด้วยสังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่ถูกกำหนดสร้างขึ้นด้วยเพศชาย หรือที่เรียกว่า “ระบบสังคมแบบปิตาธิปไตย” คือ สังคมที่เพศชายเป็นใหญ่ เป็นผู้มีอำนาจ กำหนดกรอบให้เพศหญิงเป็นเพศที่ไร้อำนาจการต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต สิทธิแห่งความเป็นมนุษย์จะถูกควบคุมหรือถูกวางแนวทางเอาไว้จากบุคคลอื่นที่มีอำนาจเหนือกว่า กลายเป็น “การควบคุมเรื่องเพศ” หรือ “การกดขี่ทางเพศ” (อุตมศักดิ์ สิทธิพงศ์,

2555, หน้า 24-25) ดังนั้น เพศชายจึงไม่จำเป็นต้อง “ควบคุมเรื่องเพศ” นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนิยมยังคงยึดโยงกับระบบดังกล่าว และนำมาใช้เป็นเหตุสร้างความใกล้ชิดให้กับตัวละคร ในเรื่อง **MR.GRAY** ตัวละคร ปาย กับ คราม พบกันโดยบังเอิญโดยใช้ แมวเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์จน คราม ชักชวน ปาย ให้มาอยู่ร่วมกันแม้จะรู้จักไม่นาน ด้วยความใกล้ชิดจากการใช้ชีวิตร่วมกัน ทำให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของกันและกัน กลายเป็นความชอบผูกพันและรู้สึกว่าการอยู่ร่วมกันนี้สร้างความสบายใจ

การจำลองสถานการณ์ให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกันเป็นกลวิธีของการสานสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ของชายและหญิง ตัวละครจะเกิดการเรียนรู้ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจหรือชดเชยปมในใจ เป็นวิธีการที่ผู้แต่งใช้เพื่อให้ตัวละครเปลี่ยนทัศนคติจนมีผลต่อพฤติกรรม รสนิยมในด้านความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ด้วยว่าความใกล้ชิดทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจในตัวบุคคลไม่ใช่เพศ เป็นการให้ความสำคัญในระดับปัจเจกบุคคล เน้นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลโดยมองข้ามกรอบเรื่องเพศและรักต่างเพศตามที่สังคมส่วนใหญ่กำหนดว่าถูกต้อง เป็นการท้าทายความหมายของสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลว่ารักต่างเพศเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่เหมาะสม แต่แท้จริงแล้วสัมพันธ์ภาพที่เหมาะสมคือความพึงพอใจในปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3.1.3 การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์

อุปสรรคปัญหาที่พบมากที่สุดและเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายหรือหญิงกับหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน คือ ปัญหาเรื่องความสับสนทางเพศของตัวละคร ความสับสนทางเพศเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้แต่งมักใช้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์แบบคนรักที่ปรากฏในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ด้วยลักษณะหนึ่งของนวนิยายดังกล่าวมุ่งเน้นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศชายแท้หรือหญิงแท้ ที่ทั้งคู่ไม่ใช่กะเทย เกย์ โบเช็กชวล เป็นเพศที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เพราะความเข้าใจ ความใกล้ชิด และความสบายใจที่มีต่อตัวบุคคล โดยมองข้ามกรอบเรื่องเพศ ดังนั้น ก่อนที่ตัวละครจะยอมรับในวิถีทางเพศที่เปลี่ยนไปจากรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกัน ผู้แต่งจึงนำมาเป็นปัญหาและอุปสรรคให้ตัวละครเกิดความสับสน ก่อนที่จะเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ ในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละคร เพลงพิน ก็รู้สึกสับสนว่า การมีความรู้สึกกับเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ ทั้งยังมีทัศนคติว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ดังบทสนทนา

...“ตอนแรกเราก็คิดอยู่ตั้งนานว่าที่ตัวเองมาหลงรักผู้หญิงด้วยกันมันถูกต้องจริง ๆ เหยอ เราเป็นคนดั่งแถมเป็นนักธุรกิจซะด้วย”

“...”

“มีผู้ชายมาจีบเราตั้งเยอะแยะเราก็ไม่ยอมรับพวกเขา แต่เราดันมาตกหลุมรักผู้หญิงที่เมาและทะเลาะแล้วก็ขโมยจูบเราไป คิดดี ๆ น่าสมเพศตัวเองใช้อย่างไร แถมโดนเขาหลอกปิดความลับเป็นอีโง่อยู่ตั้งนาน”...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 237)

เช่นเดียวกับตัวละคร สบาย ในเรื่อง **MR.GRAY** ที่คิดว่าตนเองเป็นเพศชายแท้ เมื่อ คราม แสดงพฤติกรรมในเชิงชู้สาวจึงรู้สึกแปลกใจและพยายามถอยออกจากความสัมพันธ์นั้น เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ ดังข้อความ

...ก็ถ้าอย่างนั้นจะมานอนกอดกันทำไม ถ้าอย่างนั้นทำไมต้องทำตัวให้ผิดปกติดังตอนแรก ๆ อาจจะไปเอง แต่หลังจากเมื่อคืนเลยกระจ่างแล้วว่าพี่ครามแม่งกำลังเนียน คิดอะน่าจะไปคิด แต่ติดตรงที่พี่มันไม่แสดงออกให้ผมรู้หลังจากจับผิดได้ก็เลยหงุดหงิด

หรือว่าผมจะไปเองจริง ๆ ควรจะคิดว่าผู้ชายเขาก็มานอนกอดกันเป็นปกติอย่างนี้เหอ มั่นใช่เหอ...

(Racool, 2560, หน้า 68)

ตัวละครที่เป็นชายแท้ทั้งคู่พบในตัวละคร ภูพิงค์ กับ รวิรินทร์ เรื่อง ภูสอยเดือน เมื่อผู้แต่งดำเนินเรื่องราวจำลองสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด เรียนรู้สานสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนที่คอยช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดความรู้สึกของทั้งคู่เริ่มเปลี่ยนแปลงค่อยเป็นค่อยไป มีความสบายใจในการคบหา คิดถึงและมีความสุขเมื่ออยู่ด้วยกันแต่ก็ไม่กล้าพัฒนาความสัมพันธ์และลับสนเพราะเป็นชายแท้ ในตัวละคร รวิรินทร์ รับรู้ถึงความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงในรสนิยมของตนเองก่อน แต่ก็ไม่กล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกนั้น เพราะคิดว่า ภูพิงค์ เป็นเพศชายแท้และเป็นไปไม่ได้ที่เปลี่ยนรสนิยมเป็นชายรักชาย ดังข้อความ

...ฟิงค์ชอบผู้หญิงเซ็กซี่ หน้าอกใหญ่ ๆ ดูท่าจะจริง
 เขากับภู่ฟิงค์เป็นแค่เพื่อนกันเท่านั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้อยู่แล้วเขาควรจะต้องไว้
 ให้ขึ้นใจ อย่างเพลินไปกับการจิ้นของคนอื่น ๆ และคิดเป็นจริงเป็นจังอีก
 ทันทแพทย์หนุ่มหลุบลุบสายตามองต่ำ ความรู้สึกหน่วง ๆ ในอกเช่นน้ำมันเป็น
 เพราะอะไรเขาก็รู้ตัวดี...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 344-345)

...รวินท์เม้มปากแน่น คำพูดของเด็กหนุ่มทำให้รู้สึกเจ็บจี๊ดในหัวใจแต่อย่างน้อย
 เขาก็ได้สารภาพความจริงกับภู่ฟิงค์แล้ว และอีกฝ่ายก็ไม่ได้ใจร้ายกับเขา อย่างน้อย
 ก็ยังยอมให้คนอย่างเขา...เป็นเพื่อนได้
 ทันทแพทย์หนุ่มพลิกตัวหันหลังให้คนที่นอนอยู่ข้างกัน ก่อนจะขมตาหลับลง
 เขาควรจะได้ใจที่อย่างน้อยก็ได้กลับมาเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง ส่วนเรื่องของหัวใจนะ
 ไม่ว่าจะอย่างไรเขาก็คงไม่มีโอกาสมาตั้งแต่แรกแล้ว เพราะภู่ฟิงค์...คงไม่ได้ชอบ
 ผู้ชาย โดยเฉพาะผู้ชายอย่างเขา...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 422)

ดังนั้น การสร้างปัญหาให้ตัวละครเกิดความสับสนทางเพศ ในการเปลี่ยน
 เพศวิถีจากชายแท้มาเป็นรักเพศเดียวกัน เป็นการนำทัศนคติของสังคมที่กำหนดระบบความคิด
 เรื่อง “ความเป็นปกติ” มาใช้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ เพราะสังคมไทยส่วนใหญ่
 ยังมองว่าเพศชาย เพศหญิง และรักต่างเพศเป็นความปกติ รสนิยมหรือวิถีทางเพศที่ผิดไปจาก
 ระบบความคิดดังกล่าวเป็นเรื่องของความผิดปกติ วิถีการหรือความเสื่อมทางศีลธรรมของสังคม
 (ชลิตาภรณ์ สงสัมพันธ์, 2553, หน้า 234) ดังนั้น ตัวละครจึงเกิดความสับสนและมีทัศนคติว่าการ
 ให้ชายแท้ หญิงแท้ เปลี่ยนมารักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและสังคมยังไม่ยอมรับ
 จึงต้องปกปิด ยุติหรือไม่เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในรูปแบบรักเพศเดียวกัน

ขั้นการพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ของประเภทตัวละครเพศ
 วิถีชายหรือหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมาชอบเพศเดียวกัน ยังปรากฏว่ามีการใช้ปมปัญหา
 ทางจิตของตัวละครอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่ขั้นเปิดใจหรือยอมรับความสัมพันธ์
 ในสถานะคนรัก มักเกิดจากปมปัญหาในอดีตของตัวละครที่ผู้แต่งสร้างขึ้นเป็นภูมิหลังจนส่งผลต่อ
 ลักษณะทางจิตในการแสดงพฤติกรรม ความคิด หรือทัศนคติในเรื่องความสัมพันธ์ ทำให้ตัวละคร
 ไม่กล้าที่จะพัฒนาความสัมพันธ์หรือเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก ในตัวละคร นิธาน

จากเรื่อง **ศูนย์กลางใจ** เป็นตัวละครที่ปิดกั้นตัวเองจากสังคมและกลัวความผูกพัน เพราะตัวละครเป็นลูกนอกสมรส เกิดในครอบครัวที่ล้มเหลวในความสัมพันธ์ ทั้งบิดาไม่สามารถเปิดเผยได้ว่าเป็นบุตร ส่งผลให้ตัวละครขาดความอบอุ่นและกลัวความสัมพันธ์ นิทาน จึงกลายเป็นคนที่มีปมทางจิต ที่ต้องการความรักแต่กลัวความผูกพัน แม้จะได้เรียนรู้นิสัย แซค ในระยะสานสัมพันธ์ แต่กลับไม่เปิดใจและไม่ต้องการความสัมพันธ์แบบผูกมัดซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์หนึ่งของตัวละครแบบรักร่วมเพศที่ปรากฏในนวนิยาย

3.1.4 การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์

การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีชายแท้หรือหญิงแท้เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกันจะเป็นการเปิดใจยอมรับรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตนและเริ่มสานความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เป็นผลมาจากขั้นตอน “วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร” ที่ตัวละครได้ใกล้ชิด เรียนรู้ลักษณะนิสัย จนเกิดเป็นความประทับใจ และสามารถชดเชยปมในใจหรือเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไปของกันและกันได้ นำมาเป็นเหตุผลในการหักล้างและแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขั้นตอน “การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์” ดังที่ได้วิเคราะห์แล้วในประเด็นข้างต้น

3.1.5 อุปสรรคเร้าเรื่อง

การดำเนินเรื่องในขั้นอุปสรรคเร้าเรื่อง เกิดจากหลังจากตัวละครเปิดใจยอมรับเพศวิถีที่เปลี่ยนมารักเพศเดียวกันและพัฒนาความสัมพันธ์สถานะคนรักจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้อุปสรรคเรื่องรสนิยมทางเพศกลับมาปรากฏอีกครั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจบางประการ เป็นสิ่งกระตุ้น ปรากฏในเรื่อง **กุสอวยเดือน** ตัวละครเป็นเพศชายแท้ทั้งคู่แต่เมื่อเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เปิดใจและสานสัมพันธ์กันในสถานะคนรัก ได้มีอุปสรรคสืบเนื่อง คือ สับสนในบทบาททางเพศ ว่าใครจะเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ และไม่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน จนทำให้เกิดปัญหาขึ้นในความสัมพันธ์ เพราะทั้งคู่ไม่ยอมเปิดใจว่าใครจะมีบทบาทใดในคู่ความสัมพันธ์นั้น ดังข้อความ

...รวิงก์กับภูพิงค์นั่งข้างกัน ทว่าแทบจะไม่ได้คุยกันเลย

นับตั้งแต่คืนวันที่เขาบอกกับภูพิงค์เรื่องความต้องการของเขาไปตรง ๆ ระหว่างพวกเขาก็ดูเหมือนมีมานบาง ๆ กางกัน ทำให้พูดคุยกันได้ไม่สนิทใจเหมือนเดิม และที่สำคัญ ภูพิงค์ไม่มาค้างหรือชวนเขาไปค้างด้วยอีกเลย แม้เด็กหนุ่มจะพยายามทำตัวให้เป็นปกติก็ตามที่... (huskyhund, 2561ข, หน้า 195)

อุปสรรคเดิมอีกประการ คือ ความไม่ชัดเจนในสถานะความสัมพันธ์ และนำมาเป็นอุปสรรคเร้าเรื่องอีกวิธีการหนึ่งคือ การยึดติดความสัมพันธ์แบบเพื่อนของ

ตัวละคร อชิระ แม้ทั้งคู่ความสัมพันธ์จะแสดงพฤติกรรมและรับรู้สถานะว่าเป็นในรูปแบบคนรัก แต่เมื่อ ปณณวิชญ์ ไม่พูดถึงสถานะที่ชัดเจนทำให้ อชิระ ยังคงยึดติดกับคำว่า “เราเพื่อนกันอะ มึงอย่าคิดมากดิวะ” เป็นวิธีการหน่วงเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านติดตามและต้องการทราบว่าตัวละคร จะแก้ปัญหาหรือหลุดจากอุปสรรคนั้นอย่างไร

นอกจากนั้นยังพบวิธีการสร้างอุปสรรคใหม่ในการเล่าเรื่องของประเภท ความสัมพันธ์แบบชายแท้หรือหญิงแท้เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน ผู้แต่งจะสร้างเหตุการณ์ ชับซ้อนเป็นพล็อตเรื่องย่อย มีประเด็นใหม่เกิดขึ้นให้ตัวละครได้ขบคิดถึงปัญหาใหม่และแก้ไข ปัญหานั้น ๆ ในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** เมื่อตัวละครได้ใกล้ชิดเปิดใจยอมรับความรู้สึก และยอมรับในเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกัน ผู้แต่งได้สร้างเหตุการณ์ให้เกิดเป็นอุปสรรคเล่าเรื่องใหม่ โดยให้ตัวละคร เพลงพิน รู้ความจริงว่าแท้จริงแล้ว เลอมาน คือ นารา คนที่เคยมีสัมพันธ์ ในฐานะคู่ครองเมื่อครั้งยังตาบอด แต่อีกฝ่ายไม่เปิดเผยความจริงและรู้สึกโกรธเมื่อ เลอมาน มีปัญหาจึงไม่ช่วยเหลือทำให้เลิกรักกันเป็นครั้งที่ 2 ในเรื่อง **ศูนย์กลางใจ** เมื่อตัวละครได้ผ่าน อุปสรรคอันเป็นปมทางจิตของ นิธาน และสานสัมพันธ์กันในฐานะคนรัก ผู้แต่งได้สร้างอุปสรรค ใหม่เป็นพล็อตเรื่องย่อย คือ อุปสรรคจากครอบครัวที่บิดาของ นิธาน ไม่ยอมรับความสัมพันธ์ แบบเพศเดียวกันและคิดว่า นิธาน ไม่ใช่เกย์ ทั้งสร้างเหตุการณ์ให้เกิดอุบัติเหตุกับ นิธาน ทำให้ มีแผลเป็นตามใบหน้าและลำตัว ทำให้นิธานอยากยุติความสัมพันธ์เพราะคิดว่าตนเอง ไม่สามารถรั้ง แซค ไว้ได้ ด้วยว่าสาเหตุการสานสัมพันธ์ คือ แซค สนใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง การสร้างเหตุการณ์ด้วยอุบัติเหตุนี้ยังเชื่อมโยงไปสู่จุดพลิกผันของเรื่องที่จะแก้ไขอุปสรรค ที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจะกล่าวในประเด็นถัดไป

อุปสรรคเล่าเรื่องที่เกิดจากปมทางจิตของคู่ความสัมพันธ์ดังเช่นเรื่อง **MR. GRAY** ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนเปิดใจรับความสัมพันธ์ คือ ความลับสนทางเพศของตัวละคร สบาย เมื่อตัวละครเปิดใจรับเพศวิถีแบบชายรักชาย ผู้แต่งได้สร้างปัญหาใหม่อันเป็นปมทางจิต ของตัวละครที่กลัวความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เพราะลักษณะทางสังคมของตัวละคร สบาย เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง กลายเป็นปมทางจิตคิดว่าสถานะคนรักวันหนึ่งอาจเลิกได้ จึงไม่ต้องการระบุความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ไม่ต้องการความชัดเจนในความสัมพันธ์ เพียงแค่ต้องการความสบายเมื่ออยู่ด้วยกันไปเรื่อย ๆ ดังบทสนทนา

...“สรุปคือ...ปายไม่อยากเป็นแฟนพี่ เพราะไม่อยากถูกบอกเลิกใช้มัย”

“อืม”

“แล้วงัถ้ามีคนมาจีบหรือพี่ไปคุยกับใครก็ได้เธอ”

“ไม่ได้ดี”

“อ้าว”

“พีศรามอย่าจำกัดสถานะสิ เอาความรู้สึกเป็นตัวตั้งไม่ดีกว่าหรือ”

“ถึงอย่างนั้น ปายเองก็จำกัดสถานะไม่ใช่หรือไง ไม่ได้คบกัน ไม่ได้เป็นแฟน แต่ให้ทำทุกอย่างเหมือนคบกันอะ”

“ก็ไม่เชิง...แต่บอกเลิกไม่ได้นะ เพราะไม่ได้คบ”

เออ เขากับเขาสี

“ปายไม่รู้...ปายแค่...กลัวว่าถ้าวันหนึ่งปายยังรักพีศรามอยู่ แต่พีศรามไม่ยอมอยู่กับปายแล้วจะทำยังไง พีศรามจะบอกเลิกปาย ทิ้งปายให้อยู่คนเดียว ห้ามให้ปายมาหาอีกมัย...”

แต่ถ้าเป็นสถานะอื่น ถ้าพีศรามเบื่อปายแล้วปายก็ยังรักพีศรามได้อยู่ดีปายยังมาหาพีศรามในสถานะอื่นก็ได้ ไม่ใช่คนรักเก่าหรือแฟน ปาย...อยากให้เป็นความสัมพันธ์แบบนั้นแหละ”...

(Raccool, 2560, หน้า 168)

ขั้นตอนการสร้างอุปสรรคเร็วเรื่องด้วยการใช้อุปสรรคเดิมคือเรื่องเปลี่ยนรสนิยมทางเพศและการสร้างอุปสรรคใหม่ด้วยการสร้างเหตุการณ์ซับซ้อนเป็นพล็อตเรื่องย่อย ทั้งการสร้างปมทางจิตในการกลัวความไม่มั่นคงของความรักแบบเพศเดียวกัน การไม่ยอมรับของครอบครัว เป็นการสร้างภาวะกดดันให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดพลิกผันหรือจุดหักเห เพื่อมุ่งไปสู่การคลายปัญหาและนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่มั่นคงของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน

3.1.6 จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา

การสร้างจุดพลิกผันเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากอุปสรรคที่ปรากฏเพื่อให้ตัวละครได้แก้ไขปัญหา รับรู้และเห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ ทั้งเป็นการพิสูจน์ว่าความรักแบบเพศเดียวกันสามารถดำเนินไปได้เช่นรักต่างเพศ พบว่า มีการสร้างเหตุการณ์เป็นจุดพลิกผันสำหรับประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชาย หรือหญิงกับหญิงเปลี่ยนรสนิยมแบบรักเพศเดียวกัน ดังนี้

วิธีการสร้างเหตุการณ์ใหม่เป็นพล็อตรองเพื่อให้ตัวละครรู้ความรู้สึกที่แท้จริงหรือต้องการมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงในระยะยาว พบว่ามีการสร้างอุปสรรคเป็นจุดพลิกผันเรื่อง **ศูนย์กลางใจ** ผู้แต่งได้สร้างอุปสรรคให้เกิดขึ้นกับ นิธาน ทำให้บิดาของ นิธาน รับรู้ถึงความมั่นคงในความรักของคนรักร่วมเพศ และยอมรับในความสัมพันธ์นั้น ทั้งยังเป็นเหตุการณ์

คล้ายปมทางจิต ของนิทาน ด้วยจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ แซค สนใจในรูปร่างหน้าตา ทำให้ นิทาน คิดว่าที่ตนสามารถยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ได้เพราะหน้าตาเท่านั้น เหตุการณ์อุบัติเหตุ จึงเป็นเครื่องมือคล้ายปมปัญหาดังกล่าว เพราะเมื่อ นิทาน ประสบอุบัติเหตุสร้างรอยแผลเป็น บนใบหน้า แซค ยังต้องการดูแลและยังยึดมั่นความสัมพันธ์ในสถานะคนรักเอาไว้ ดังนั้น การสร้างเหตุการณ์อุบัติเหตุให้เป็นจุดพลิกผันจึงเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับความสัมพันธ์ ของตัวละครทั้งปัญหาภายในที่เป็นปมทางจิต และปัญหาที่เกิดจากสิ่งเร้าภายนอก

อีกวิธีการหนึ่งที่พบคือการสร้างเหตุการณ์เพื่อให้ตัวละครเกิดการเลิกรา ยุติความสัมพันธ์ ถูกใช้เป็นจุดพลิกผันให้ตัวละครรู้สึกถึงการจากลา การสูญเสีย กระตุ้นให้รู้ ความรู้สึกของตนเองและเห็นคุณค่าความสำคัญของอีกฝ่าย ดังเรื่อง **ภูสอยเดือน** การไม่ พุดคุยปัญหาเรื่องการสับสนและบทบาททางเพศ และเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละคร เพลงพิน ไม่พอใจที่อีกฝ่ายไม่พูดความจริง เมื่อเรื่องดำเนินมาถึงขั้นอุปสรรคเร้าเรื่อง จนสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกระทบความสัมพันธ์กับคู่ตัวละคร เหตุการณ์การเลิกราก็ทำให้ ตัวละคร รู้สึกถึงการสูญเสียคนรัก เจ็บปวด และรู้ถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนที่กระทบต่อ ความสัมพันธ์ เหตุการณ์เลิกราก็ทำให้ตัวละครกลับมาพูดคุยเพื่อปรับความเข้าใจและร่วมกัน แก้ไขปัญหาทำให้ความสัมพันธ์กลับมาคงเดิม และพัฒนาเป็นความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาว

จุดพลิกผันอีกประการหนึ่งคือ การสร้างตัวละครอื่นหรือตัวละครใหม่ เข้ามาแทรกในความสัมพันธ์ เป็นวิธีการแก้ปมปัญหาในคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครที่ไม่ต้องการ ความชัดเจนในการระบุสถานะ การสร้างตัวละครอื่นเข้ามาเพื่อให้มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ จึงเป็นสิ่งกระตุ้นให้คู่ความสัมพันธ์แสดงสถานะในความสัมพันธ์ให้ชัดเจน ดังเช่นเรื่อง **MR.GRAY** ตัวละคร สพาย มีปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยกจึงไม่ต้องการระบุความสัมพันธ์ ในสถานะคนรักและไม่ต้องการความชัดเจนในความสัมพันธ์ ผู้แต่งจึงสร้างตัวละครอื่นเข้ามาสนใจ สพาย ในเชิงชู้สาวเป็นจุดพลิกผัน กระตุ้นให้ตัวละคร คราม อยากระบุความสัมพันธ์ให้ชัดเจน ว่าคบกันในสถานะใด ทั้งยังเป็นการคลายปมทางจิตให้ สพาย อยากชัดเจนในความสัมพันธ์ เพราะกลัวกระทบต่อความสัมพันธ์จนสูญเสียคนรักไป ลักษณะดังกล่าวยังปรากฏในเรื่อง **คิดมาก** ที่ตัวละคร อชิระ ยังไม่แน่ใจในสถานะความสัมพันธ์เพราะยึดติดกับสถานะเพื่อน ผู้แต่งจึงสร้าง จุดพลิกผันโดยสร้างตัวละครอื่นเข้ามาเพื่อให้ทั้งคู่เกิดความหึงหวง และเปิดเผยความรู้สึกต่อกัน ทำให้ความสัมพันธ์ในสถานะคนรักชัดเจน ดังข้อความ

...“ว่าไงละ หรือถูกกลับมาซ้ำไป มึงสนิทกันมากจนขาดเขาไม่ได้แล้วใช่ไหม”

หมิประมงถามย่ำด้วยน้ำเสียงที่ลั่นขึ้นมาจนคนฟังใจหาย ลูกเจี๊ยะขนฟูตระหนกได้ในนาที่นั่นเอง...ไม่ใช่แค่เขาหรือคนที่หวาดกลัวที่จะต้องถามออกไปว่าตอนนี้พวกเขาเป็นอะไรกัน แต่คนตรงหน้าก็ตกอยู่ในความขลาดนั้น ความสัมพันธ์ที่ดำเนินไปอย่างไรชื่อเรียกมันมันคงหากก็สั้นไหวเช่นกัน

พวกเขาสองคนยังเป็นเพื่อน เป็นคนพิเศษที่อยู่ด้วยกันในทุก ๆ วัน แต่ไม่มีอะไรรับประกันเลยว่าจะไม่มีใครอีกคนเข้ามาแทรกกลางระหว่างเรา แต่กระนั้นก็ยังไม่มี ความกล้ามากพอที่จะถามออกไป เพียงเพราะกลัวว่าอีกฝ่ายจะไม่ได้คิดตรงกันไปถึงขั้นนั้น...

(NIRIN, 2560, หน้า 196-198)

การใช้ตัวละครอื่นเข้ามาเป็นจุดพลิกผันกระตุ้นให้ตัวละครเกิดความหึงหวงและรู้สึกไม่มั่นคงในความสัมพันธ์ จึงต้องการระบุสถานะความสัมพันธ์ให้ชัดเจนเพื่อความชัดเจนในสถานะและสร้างมั่นคงในความสัมพันธ์นั้น

3.1.7 การปิดเรื่อง

การปิดเรื่องเป็นไปตามลักษณะของนวนิยายโรมานซ์ คือ จบด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร ผู้แต่งจะสร้างความประทับใจให้ผู้อ่านด้วยเล่าถึงความสัมพันธ์หรือชีวิตของตัวละครที่สมหวังในความรักและสามารถครองคู่กันได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงกรอบ “ความเป็นปกติ” เรื่องเพศ เป็นการสร้างโลกอุดมคติผ่านนวนิยายเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถียกย่อง ไบแซกซวล จากการศึกษาพบว่ามีการปิดเรื่องที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถียกย่องกับชายหรือหญิงกับหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน ดังนี้

ตัวละครคบกันในฐานะคนรักอย่างเปิดเผย เป็นความสัมพันธ์แบบผูกมัดและคาดหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว พบในเรื่อง **ภูสอยเดือน, MR.GRAY** ในเรื่อง **สู่กลางใจ** แม้ในเรื่องจะเล่าถึงความสัมพันธ์ที่ นิธาน ย้ายมาอยู่บ้าน แซค แต่ผู้แต่งได้เล่าเรื่องราวให้ทราบถึงตัวละครในการวางแผนซื้อบ้านร่วมกัน เป็นสิ่งหนึ่งในการแสดงความมั่นคงในความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับเรื่อง **คิดมาก** ตัวละครคู่สัมพันธ์ตกลงร่วมกันในการสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ในการซื้อบ้านของฝ่ายพระเอก เพื่อเป็นหลักประกันในความสัมพันธ์ ส่วนในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** เป็นเรื่องเดียวที่ตอนจบของเรื่องให้ตัวละคร เพลงพิน และนารา/เลอมา น จดทะเบียนและเข้าพิธีแต่งงานในต่างประเทศ ดังข้อความ

...ไม่อยากจะเชื่อเลยว่าทุกอย่างเกิดขึ้นจริง ๆ ฉันได้แต่งงานกับคุณเพลง แอมบินมาแต่งงานไกลถึงอเมริกา ถิ่นฐานดั้งเดิมและเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เราสองคน พบกัน งานแต่งงานของเราจัดที่โบสถ์เล็ก ๆ ใกล้กับบ้านหลังเดิมของคุณเพลง และเป็นหลังเดียวกันกับที่ฉันเคยได้เข้าไปอาศัยและดูแลคุณเพลงเมื่อหลายปีก่อน แยกเหวก็ไม่มีใครมากมายเพราะเราสองคนไม่อยากจะให้งานเอ็กเกริก ทุกคนที่มาร่วมงานล้วนแต่เป็นบุคคลสำคัญและเคยผ่านร้อนผ่านหนาวกับความรักของเราสองคนมาก่อน...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 378)

การสร้างฉากการแต่งงานเป็นการสร้างความสมบูรณ์ตามแบบอุดมคติ รักต่างเพศใช้พิธีกรรมในการประกาศการเป็นคู่ชีวิต แต่ผู้แต่งยังคงเลือกให้เกิดเหตุการณ์ในต่างประเทศ เพราะประเทศไทยยังไม่ยอมรับและไม่มีกฎหมายคู่สมรสแม้ว่าความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันจะมีรูปแบบการใช้ชีวิตคู่ของบุคคลเพศเดียวกันเกิดขึ้น การไม่มีกฎหมายการสมรสระหว่างกลุ่มคนรักร่วมเพศในไทยสะท้อนให้เห็นว่าคุณค่าและความสำคัญของความสัมพันธ์ในกลุ่มรักร่วมเพศยังถูกมองข้ามและไม่เท่าเทียมกับรักต่างเพศ

3.2 ปมปัญหาในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย

ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชาย และหญิงกับหญิง ที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน พบว่า มีการสร้างปมปัญหาในการดำเนินเรื่องที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของนวนิยาย ได้แก่ ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร และปมปัญหาเรื่องเพศ ดังนี้

3.2.1 ปมทางจิตของตัวละคร

ปมทางจิตจากครอบครัวที่เกิดขึ้นในประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว พบว่า ปมปัญหาจากการสร้างปมทางจิตของตัวละครที่เกิดจากครอบครัวจนส่งผลต่อความสัมพันธ์มักเป็นตัวละครที่ประสบปัญหาในวัยเด็ก ตัวละครที่ไม่ได้รับการดูแลในวัยเด็กหรือถูกละเลย จะเกิดความอ้างว้างและต้องการการดูแลเอาใจใส่แต่กลับปฏิเสธความสัมพันธ์เพราะกลัวการถูกทอดทิ้ง พบในตัวละคร นิธาน เรื่อง **ศูนย์กลางใจ** เป็นตัวละครที่มีปมปัญหาจากครอบครัวด้วยเป็นบุตรนอกสมรส และไม่สามารถเปิดเผยต่อสังคมได้ว่าเป็นบุตรของบิดา เพราะมารดาเป็นภรรยาน้อย จึงกลายเป็นปมในใจส่งผลให้มีลักษณะนิสัยเป็นคนเก็บกด ไม่เปิดเผยความรู้สึก เก็บตัวและปิดกั้นตนเองจากสังคม ปมทางจิตของตัวละคร นิธาน ได้กลายเป็นปมขัดแย้งของเรื่องเมื่อตัวละคร แซค พยายามสานสัมพันธ์ แม้นิธานจะโยยหาความรักและความเอาใจใส่จากคนรัก แต่ด้วยความที่ปิดกั้นตนเอง ไม่แสดงออกถึงความรู้สึกจึงสานสัมพันธ์ แต่เพียงการตอบสนอง

ทางเพศ แต่ไม่พัฒนาความสัมพันธ์เป็นความรักเพราะกลัวความผูกพัน ปมดังกล่าวจึงเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

ปมทางจิตจากครอบครัวของตัวละคร ยังได้ถูกนำมาเป็นเหตุผลให้ตัวละครสานสัมพันธ์กัน พบในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละคร นารา ถูกสร้างให้มีปมปัญหาจากการเลี้ยงดูของบิดาที่ไม่เคยได้รับความรัก การดูแลและไม่เป็นที่ต้องการของบิดา ทำให้ตัวละครรู้สึกไม่ปลอดภัย ...“พ่อพูดประโยคนี่ใ้ฉันเป็นครั้งที่ร้อยได้แล้วในตลอดสามวันหลังจากไปสัมภาษณ์ คิดแล้วก็เสียใจไม่ใช่น้อย ฉันเป็นลูกแท้ๆ แต่พ่อกลับไม่ต้องการฉันเลยแม้แต่นิดเดียว”... (Pillow_mark, 2561, หน้า 14) กลายเป็นปมทางจิตที่ต้องการความรักความเอาใจใส่ เมื่อมาพบกับตัวละคร เพลงพิน เป็นตัวละครที่ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเช่นเดียวกัน เพราะบิดามารดาเสียชีวิตทำให้เติบโตจากการดูแลของคนรับใช้ในบ้าน จึงรู้สึกอ้างว้าง ด้วยว่าขาดความอบอุ่น และไม่ได้รับรู้ถึงความรักจากคนในครอบครัว เมื่อตัวละครมาพบเพลงพินได้เอาใจใส่ ให้ความสนใจและดูแลกันและกัน เป็นการทดแทนและเติมเต็มปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัว

ปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยก ความไม่สมบูรณ์ของครอบครัว ถูกนำมาเชื่อมโยงเป็นความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง ยังพบในตัวละคร สบาย เรื่อง **MR.GRAY** ที่ตัวละครไม่ต้องการระบุสถานะในความสัมพันธ์ เพราะมีปมฝังใจเรื่องครอบครัวแตกแยก บิดามารดาเลิกรากัน ...“พ่อแม่หย่ากันเพราะหมดรัก ถึงเขาจะไม่ได้เกลียดปาย ติดต่อกันอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้กลับไปหากันอีกเลย ไม่เคยมาเจอกันอีก ปายไม่อยาก...ให้พี่ครามกับปายเป็นแบบนี้”... (Raccool, 2560, หน้า 168) ส่งผลให้ตัวละครมีปมกลัวสูญเสียความรัก ด้วยคิดว่า...“ถ้าพี่ครามเบื่อปายแล้วปายก็ยังรักพี่ครามได้อยู่ดี ปายยังมาหาพี่ครามในสถานะอื่นก็ได้ ไม่ใช่คนรักเก่าหรือแฟน ปาย... อยากให้เป็นความสัมพันธ์แบบนี้แหละ”... (Raccool, 2560, หน้า 168) ทั้งตัวละครสบายยังคิดว่า ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันไม่มีความมั่นคง เพราะพ่อแม่ตนเองที่เป็นรักต่างเพศ แต่งงานและสร้างครอบครัวยังเลิกรากัน ดังนั้น ความรักแบบรักเพศเดียวกันที่ไม่มีหลักประกันในความสัมพันธ์สามารถเลิกรากันได้ง่ายกว่าความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ปมทางจิตจากครอบครัวเป็นปมปัญหาทางจิตของตัวละครที่ได้รับผลกระทบจากความแตกแยกของครอบครัวส่งผลให้ตัวละครปิดกั้นความสัมพันธ์และไม่ต้องการสานสัมพันธ์รูปแบบคนรัก เพราะกลัวการสูญเสียและเลิกรา และต้องการมีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดหรือไม่ระบุสถานะที่ชัดเจน เป็นการสานสัมพันธ์เพียงเพื่อชดเชยความอ้างว้างอันเป็นปมทางจิตเท่านั้น

3.2.2 ปมปัญหาเรื่องเพศ

ความหลากหลายทางเพศถูกนำมาเป็นปัญหาสำคัญที่กลายเป็นความขัดแย้งของเรื่องในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เพราะสังคมไทยส่วนใหญ่ยังมองว่า เพศนอกกรอบ ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือมีสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศสภาพเดียวกัน ไบเซ็กชวล หรือบุคคลที่มีรสนิยมหรือวิถีทางเพศที่ผิดไปจากระบบความคิดของ “ความเป็นปกติ” มักจะเป็นคนผิดปกติ แปลกประหลาด วิดถาวร และสร้างความเสื่อมทางศีลธรรมกับสังคม ดังนั้นผู้แต่งจึงหยิบทัศนคติดังกล่าวมาสร้างเป็นปมปัญหาในการดำเนินเรื่องให้ตัวละครยึดอยู่กับทัศนคติเรื่องความเป็นปกติทางเพศ จนเกิดความสับสน หวาดหวั่น และไม่ยอมรับความรู้สึก ความพึงพอใจในรสนิยมทางเพศที่ผิดไปจากวิถีรักต่างเพศ ปมเรื่องเพศที่เป็นอุปสรรคหรือความขัดแย้งในการดำเนินเรื่องที่พบมากที่สุด คือ ตัวละครไม่ยอมรับวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกันและมองว่ารสนิยมดังกล่าวเป็นสิ่งผิดปกติ ดังปรากฏในตัวละครสพาย เรื่อง **MR.GRAY** ที่ยืนยันว่าตนเองเป็นเพศชายแท้และคิดว่าความรักแบบชายรักชายเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทั้งยังเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง ดังข้อความ ...“อาจจะมีเงาข้างขวลเกินเหตุแต่ดีใจเอามาก ๆ เมื่อพี่ครามเองก็ยอมรับความคิดผมได้ กับพ่อแม่ผมที่เคยเป็นคนรักชายหญิงคบหาดูใจจนแต่งงานมีลูกเป็นสิบปียังหมดรักกันได้ แล้วพี่ครามกับผมที่เป็นผู้ชายด้วยกันทั้งคู่มีอะไรมายืนยันได้ว่าเราจะครองรักกันตลอดไป”... (Raccool, 2560, หน้า 180) เช่นเดียวกับตัวละคร เพลงพิน เรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้หญิงและรู้สึกแปลกใจและสับสนเมื่อต้องมีความรักความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

ปัญหาเรื่องเพศอีกลักษณะหนึ่งที่พบคือ ตัวละครเป็นเพศชายแท้ทั้งคู่ จึงเกิดความรู้สึกสับสนหากจะเปลี่ยนรสนิยมแบบรักเพศเดียวกัน หรือตัวละครตัวหนึ่งเกิดความไม่มั่นใจในคู่ความสัมพันธ์ว่าจะเปลี่ยนรสนิยมหรือยอมรับในความรู้สึกหรือยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปเหมือนตนหรือไม่ ดังปรากฏในตัวละคร อชิระ และ ปณณวิชญ์ เรื่อง **คิดมาก** และตัวละคร ภูพิงค์ และ รวิรินทร์ เรื่อง **ภูสอยเดือน**

ปัญหาเรื่องเพศยังส่งผลต่อปัญหาทางสังคมที่ครอบครัวไม่ยอมรับ หากคนในครอบครัวเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เพราะมองว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปกติ ดังเช่นเรื่อง **สู่งกลางใจ** ที่บิดาของตัวละคร นิธาน ไม่ยอมรับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศของลูกชาย “...เขาไม่ใช่เกย์ และกูจะไม่ยอมให้ลูกชายของกูเป็นเกย์ด้วย” ต้องการให้ยุติความสัมพันธ์ที่เห็นว่าผิดปกตินั้น

ปมปัญหาเรื่องเพศจึงถูกนำมาสร้างเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ที่เนื้อหาหลักต้องการนำเสนอเรื่องราว

ความรักความสัมพันธ์ของเพศชายหรือเพศหญิงที่มีรสนิยมแบบรักต่างเพศ แต่เปลี่ยนเป็นมีความพึงพอใจหรือปรารถนาในเพศเดียวกัน แต่ก็เกิดความสับสนในรสนิยมของตนที่เปลี่ยนไป เพราะยังมีทัศนคติจากสังคมที่มองว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ตัวละครได้แสดงพฤติกรรมและพิสูจน์ว่าความรักในความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้และเป็นปกติ

3.3 แนวคิดสำคัญของประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย

แนวคิดสำคัญที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และหญิงกับหญิง เดิมมีความปรารถนาต่อบุคคลต่างเพศแต่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่างพบแนวคิดสำคัญที่นวนิยายต้องการนำเสนอ ดังนี้

3.3.1) แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นแนวคิดที่ใช้เพื่อพิสูจน์พฤติกรรมของตัวละครเมื่อตกลงสถานะคนรักและครองคู่ความสัมพันธ์แบบหวังผลในระยะยาว แต่เรื่องราวได้กำหนดให้ตัวละครห่างไกลกัน ผู้เขียนจึงให้ตัวละครยึดมั่นในความซื่อสัตย์เพื่อทำให้ความสัมพันธ์มั่นคง ดังเช่นตัวละคร ปณิตวิชญ์ กับ อชิระ ในเรื่อง *คิดมาก* มีระยะห่างจากการทำงาน ด้วยงานของ อชิระ ทำงานเป็นเซฟในโรงแรมทำให้กลับบ้านไม่เป็นเวลา ส่วน ปณิตวิชญ์ ต้องไปทำงานต่างจังหวัด แต่ทั้งคู่ตัวละครต่างแสดงความซื่อสัตย์ต่อกัน เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินต่อไปได้อย่างมั่นคง ดังข้อความสะท้อนความคิดของ อชิระ

...ลูกเจี๊ยบขนฟูถอนหายใจหนักๆ เขารู้... สิ่งที่มีประมวงแสดงออก ไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังคือความซื่อสัตย์ เพื่อนมักพูดเสมอว่าตัวเองมีเจ้าของแล้วและปฏิเสธทุกคนที่ต้องการสานสัมพันธ์มากกว่าเพื่อน ปณิตวิชญ์ไม่เคยกลับห้องดึกโดยไม่บอกกลับเป็นเขาเสียเองที่กลับห้องไม่เป็นเวลาเพราะงานที่ทำอยู่ ถึงจะมีอาการปากเบะเหมือนกำลังจะร้องไห้บ้าง แต่หมึกก็ไม่เคยไม่เอาใจใส่

เขารู้ดี...แต่ยังอดไม่ได้ที่จะอยากยินคำคำนั้นมาเติมเต็มความมั่นใจให้ตัวเอง...

(NIRIN, 2560, หน้า 190)

และบทสนทนาของ ปณณวิชญ์

...หมีประมงหัวเราะแหย่ง ๆ ยกมือขึ้นเกาแก้มแล้วบอก “ไม่ได้ทรอกรักทางไกล ยิ่งไม่ได้เจอกันทุกวันก็ยิ่งต้องซื้อสตั๊ดลี”... (NIRIN, 2560, หน้า 215)

ความซื่อสัตย์ยังปรากฏในรูปแบบของความจริงใจ การไม่ปิดบังเรื่องราวในชีวิตของตนให้อีกฝ่ายได้ร่วมรับรู้ เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นที่จะส่งผลเป็นอุปสรรคปัญหาในความสัมพันธ์ ดังเช่นเรื่อง **สู่งกลางใจ** ตัวละคร นิธาน ปิดบังเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน ไม่บอกเล่าให้อีกฝ่ายรับรู้และไม่จริงใจในความสัมพันธ์เพราะใช้ แชค เป็นเครื่องมือในการเรียกร้องความสนใจจากบิดา เมื่อ แชค รู้ความจริงว่าอีกฝ่ายไม่มีความจริงใจและหลอกใช้ตน จึงเสียความรู้สึกและไม่ต้องการสานสัมพันธ์ต่อไป

แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์และความจริงใจต่อคู่สัมพันธ์ที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์ชายกับชาย แตกต่างจากแนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ของประเภทความสัมพันธ์เกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ ที่เน้นความซื่อสัตย์ต่อคนรักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่คู่ครอง แต่ความซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ของชายกับชายเปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกันเป็นความจริงใจ การไม่มีความลับต่อกันเพื่อลดปัญหาในความสัมพันธ์และสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์

3.3.2 แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ของความรักแบบรักเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความสบายใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน พบมากที่สุด ในประเภทความสัมพันธ์คู่ชายหรือหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน ตัวละครเริ่มต้นและสานสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยยึดความสบายใจ ความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในความสัมพันธ์ โดยมองข้ามเรื่องเพศชิวะ เพศสภาพหรือเพศสถานะตามบรรทัดฐานการครองคู่แบบรักต่างเพศ ผู้เขียนนวนิยายจะสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด เพื่อเรียนรู้ตัวตนของฝ่ายตรงข้าม พร้อมทั้งตัวตนของตนเอง จนเกิดความสบายใจประทับใจ เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับอีกฝ่ายกลายเป็นความชอบในระดับปัจเจกบุคคล โดยมองข้ามเรื่องเพศ และตระหนักถึงความต้องการแท้จริงภายในใจที่จะสร้างสัมพันธ์ มีความรักแบบ “ไม่มีเพศ” ยึดเอาความสุข ความสบายใจ ความเข้าใจซึ่งกันและกันที่เกิดขึ้นเป็นพื้นฐานในการครองคู่ ตัวละครจะอยู่กันด้วยความเข้าใจแม้ไม่มีสถานะ เพียงแค่ต้องการดูแลซึ่งกันและกัน เช่นตัวละคร อชิระ และปณณวิชญ์ ในเรื่อง **คิดมาก** และตัวละคร แชค กับ นิธาน ในเรื่อง **สู่งกลางใจ** ดังข้อความที่ นิธาน แสดงความคิดเรื่องความรักบนพื้นฐานของความสบายใจ

...“พีรจักรเขานานไม่ได้แปลว่ารู้จักดี ความรักของผมคือการได้อยู่กับคนที่ทำให้เรามองเราสงบ ทำให้ใจเราว่างเปล่า มันไม่ต้องหิวหิว ไม่ต้องเพียบพร้อมอะไรทั้งนั้น และผมก็ชอบตัวเองเวลาที่อยู่กับแซคแบบนี้ แต่ช่างเถอะ พุดไปพินิดก็ไม่ใช่ใจ”... (-west-, 2559, หน้า 192)

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวละครที่เคยสานสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามรู้สึกถึงความสัมพันธ์นั้นได้สร้างปัญหาให้กับชีวิต เพราะเพศตรงข้ามขาดความเข้าใจตนเอง ทำให้ไม่มีความสุขในความสัมพันธ์ ตัวละครจึงพึงพอใจในความรักแบบเพศเดียวกัน ดังเช่นตัวละครหญิงรักหญิง เพลงพิน กับ นารา เรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ที่เข้าใจในสรีระของเพศหญิงไม่ร้องขอการมีเพศสัมพันธ์เมื่ออีกฝ่ายมีประจำเดือน ทำให้ตัวละครรู้สึกสบายใจเมื่อคบเพศเดียวกัน หรือเรื่อง **MR.GRAY** ตัวละคร คราม เมื่อได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยของ สบาย จึงเกิดความพึงพอใจในความรักแบบชายรักชาย เพราะเกิดความสบายใจและชอบนิสัยที่ไม่เรื่องมาก เข้ากันง่าย ไม่ซับซ้อนในความรู้สึกเหมือนคบเพศหญิง เมื่อตอนคบกับเพศหญิงเขารู้สึกไร้ค่าและไม่เข้าใจอารมณ์หรือนิสัยของผู้หญิง เหตุดังกล่าว คราม จึงเลือกคบคนที่ทำให้รู้สึกสบายใจและเข้าใจกันและกันเป็นเหตุผลสำคัญ ดังข้อความ

...แจนคืออดีตแฟนเก่าที่คบได้ไม่นานก็เลิกเพราะไม่ได้รัก เธอเป็นคนเข้ามาขอคบก่อน ในตอนแรกก็เปิดใจอมคุยแต่ก็ไปไม่รอด แจนเป็นผู้หญิงที่มีความเง่ามากไปสักหน่อย เจ้าหล่อนต้องให้รายงานตลอดเวลาที่ไหนกับใคร ทำอะไรที่ไหนบ่อยเข้าก็ไร้ค่าจนเบื่อ พอเราเบื่อเจ้าหล่อนก็หาว่าเพราะเอาแต่เลี้ยงแมวไม่สนใจเธอ กลายเป็นอิจฉาแมวซะงั้น พอบอกเลิกไปก็คิดว่าแล้วต่อกันแล้ว ถึงจะมาตามตื้อแต่ก็ไม่คิดว่าคุณเธอจะบุกห้องและแอบเอาสี่เทาออกไป...

(Raccool, 2560, หน้า 37)

แนวคิดสำคัญที่สะท้อนผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร แสดงให้เห็นความรักแบบไร้เพศ เน้นย้ำเหตุผลในการสานสัมพันธ์ของรูปแบบความรักของคนชอบเพศเดียวกัน ที่เลือกคู่สัมพันธ์จากระสนิยมที่สร้างความสบายใจและความเข้าใจ ถึงแม้ว่าสังคมยังคงนำเรื่องเพศมาเป็นประเด็นหลักในการเลือกคู่สัมพันธ์และการครองคู่ ด้วยยังยึดหลักเพศชีวะ ให้เหตุผลในการครองคู่ คือ การสืบทอดทายาทตามระบบธรรมชาติ แต่นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสได้ส่งผ่านแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า “ความสบาย” เป็นแก่นหลักของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการใกล้ชิด การเรียนรู้ตัวตน จนกลายเป็นความชอบในระดับ

ปัจเจกบุคคล และตัดสิ้นใจครองคู่โดยยึดเอาความพึงพอใจ ความสุขภายในใจที่เกิดขึ้นมากกว่าทัศนคติ “ความเป็นปกติ” “ความเหมาะสม” ตามบรรทัดฐานที่สังคมส่วนใหญ่กำหนด

3.3.3 การเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่

แนวคิดเรื่องการเติมเต็มส่วนบกพร่องหรือแก้ไขปมปัญหาในคู่สัมพันธ์ พบปรากฏในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีปมทางจิต โดยตัวละครอีกตัวหนึ่งสามารถชดเชยหรือแก้ไขปมทางจิตนั้นได้ ทำให้ชีวิตมีความสุขและรู้สึกมีคุณค่าในการดำเนินชีวิต จากกลุ่มตัวอย่างพบปัญหาจากการขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นประเด็นหนึ่งที่ตัวละครรู้สึกขาดและต้องการได้รับการเติมเต็ม พบในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละคร เพลงพิณ และนารา ต่างมีปมปัญหาเรื่องการขาดความอบอุ่นและโหยหาความรักจากครอบครัว เมื่อต่างฝ่ายมาพบกันจึงเข้าใจความรู้สึกในการขาดความอบอุ่นจากครอบครัว คู่ตัวละครจึงดูแลซึ่งกันและกัน และสามารถเติมเต็มความรู้สึกขาดให้สมบูรณ์ได้และยึดความสัมพันธ์นั้นเอาไว้จนตัดสิ้นใจครองคู่

นอกจากนั้น การยอมรับข้อบกพร่องของกันและกัน พร้อมร่วมแก้ไข และเติมเต็มในส่วนสำคัญที่ขาดหายของคู่สัมพันธ์ให้ชีวิตมีความสุขสมบูรณ์ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์นั้นดำเนินไปได้ ดังในคู่สัมพันธ์ระหว่าง แซค กับ นิธาน เรื่อง **สูทกลางใจ** ทั้งคู่มีปมทางใจแต่พร้อมจะยอมรับข้อบกพร่องของกันและกันร่วมกันดูแล ช่วยกันแก้ไขปัญหาและเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายของอีกฝ่าย ดังบทสนทนา

...“บางอย่าง คนเราก็ทำเพื่อคนอื่น แต่ลืมทำเพื่อตัวเอง” ผมพูดเสียงแผ่วกระซิบให้ได้ยินเพียงเราสองคน “พี่ถาม ผมไม่ได้ต้องการคนที่สมบูรณ์แบบหรอก ผมเองก็ไม่สมบูรณ์ไปทุกอย่าง แต่ผมต้องการใครสักคนที่ยอมรับความไม่สมบูรณ์ของผมได้ พี่รับผมได้ไหม”

“เด็กโง่”

“ถ้าถามผม ผมรับพี่ได้ ไม่ว่าจะมันเป็นยังไงก็ตาม ถ้าอยากให้ผมปรับอะไร พี่บอกผมได้เลย ทุกอย่าง ไม่มีอะไรยากไปกว่าการทำให้ยอมรับว่าต้องขึ้นมาโดยไม่มีพี่อีกแล้ว”...

(-west-, 2559, หน้า 260)

ด้วยการสร้างปมทางจิตเกิดเป็นข้อบกพร่องในชีวิตของตัวละครส่งผลให้ตัวละครรู้สึกขาดความรักและมีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์เหมือนคนทั่วไป ลักษณะดังกล่าวจึงกลายเป็น

แนวคิดสำคัญของนวนิยายที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน ที่พร้อมดำเนินความสัมพันธ์กับคนที่สามารถเติมเต็มความรู้สึกขาดหรือลบบททางใจให้ตนได้

3.3.4 แนวคิดเรื่องความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด

แนวคิดดังกล่าวพบในเรื่อง **ภูสอยเดือน** นำเสนอประเด็นความรักทำให้คู่สัมพันธ์มีความปรารถนาในการช่วยเหลือกันและกัน เพื่อให้เรียนรู้และปรับตัวในการใช้ชีวิต โดยแนวคิดดังกล่าวถ่ายทอดผ่านลักษณะนิสัยของ รวิรินทร์ ตัวละครที่มีพฤติกรรมไม่จริงจัง ทั้งเรื่องความรัก การใช้ชีวิตและหน้าที่การงาน ทำให้คนรักเก่าซึ่งเป็นเพศหญิงเลิกกันไป เขาจึงต้องการปรับปรุงตัวและพิสูจน์ให้คนรักเห็นพัฒนาที่ดีขึ้นของตนเอง จนมาพบกับ ภูพิงค์ ตัวละครที่เข้ามาเพื่อคอยช่วยเหลือ แนะนำเรื่องความเป็นอยู่ส่วนตัว ด้วย รวิรินทร์ เป็นบุตรคนเล็กของครอบครัว ที่ได้รับการดูแลอย่างดีและโดนตามใจ ทำให้ไม่มีทักษะในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ ภูพิงค์ จึงเข้าไปช่วยเหลือ แนะนำในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดและพฤติกรรมไม่ดีของ รวิรินทร์ ทำให้เขาได้เรียนรู้และพร้อมปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง ดังข้อความ

...คนอ่อนวัยกว่าเล็กคิ้วขึ้น ตกใจเล็กน้อยที่อีกฝ่ายรับฟังความคิดเห็นของเขา แล้วอออกปากว่าจะทำตามงาย ๆ “เฮ้ย คิดเองไม่เป็นหรือเงาะพี ที่จริงพีจะคิดทำอะไร มันก็ไม่เกี่ยวกับผมมัย”

“แต่ผมอยากให้คุณช่วยเดือน ผมอยากฟังความคิดเห็นของคุณ เพราะผมเองก็อยากปรับปรุงตัวเองเหมือนกัน รอบตัวผม...ไม่เคยมีใครพูดตรง ๆ กับผมแบบนี้”

...แม้แต่ขวัญข้าว...เธอเลิกกับเขาไปโดยไม่พูดอะไรให้ชัดเจนเลยสักอย่าง เขาอยากจะทำปรับปรุงตัวเอง แต่ก็ไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไร จะเริ่มยังไงยังไม่รู้เลย “ถือซะว่าช่วยผมหน่อยละกัน”

“ผมพูดสิ่งที่ผมคิดได้ แต่พีต้องเป็นคนตัดสินใจเองว่าอะไรดีหรือไม่ดี พีไม่จำเป็นต้องทำตามที่ผมพูดไปทุกอย่าง เพราะผมเองก็ไม่ได้รู้ดีไปหมด บางอย่างที่ผมว่าดี ในสายตาคนอื่นมันอาจจะแย่มากก็ได้”

“อืม ผมแค่อยากมองให้กว้างขึ้นเท่านั้น เวลาโดนคุณตำหนิ ๆ เหมือนจะทำให้คิดอะไรได้มากขึ้น” ...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 201)

การที่ รวินท์ ได้เรียนรู้ข้อเสียของตนและปรับตัวจากการแนะนำ ช่วยเหลือดูแลและสนับสนุน จาก ภูพิงค์ ส่งผลให้ความรู้สึกของทั้งคู่เริ่มเปลี่ยนแปลงค่อยเป็นค่อยไป เกิดความสบายใจในการคบหา คิดถึงและเริ่มมีความสุขเมื่อได้มาอยู่ด้วยกัน จนในที่สุดยอมรับรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปและพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานคนรักแบบรักเพศเดียวกัน

3.3.5 แนวคิดเรื่องความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความชัดเจนในประเภทความสัมพันธ์นี้เป็นความชัดเจนในการระบุสถานะเพื่อให้ความสัมพันธ์นั้นดำเนินไปอย่างมั่นคง เช่นเรื่อง **MR.GRAY** ตัวละครต้องการสร้างความชัดเจนในความสัมพันธ์ด้วยการแสดงความรู้สึกและการกระทำ แม้จะไม่มีคำเรียกสถานะแต่ก็คิดว่าความชัดเจนในความรู้สึกจะทำให้ความสัมพันธ์มั่นคงได้ดังข้อความ

...เราหัวเราะซ้ำ รวบตัวสลายไว้ในอ้อมกอดอีกครั้ง ไม่คบก็ไม่คบ ไม่ได้จริงจังกับชื่อเรียกความสัมพันธ์เหมือนกัน คิดว่าถ้าเป็นความสัมพันธ์แบบมีชื่อเรียกจะทำให้อุ่นใจมากกว่า แต่เพราะปายสารภาพเช่นนั้นทำให้เรารู้ว่าบางอย่างใช้ความรู้สึกคงดีกว่าหาคำมาจำกัดความ ยิ่งไงก็ไม่ได้ไม่พอใจกับความสัมพันธ์ตอนนี้ อยู่ด้วยกันไปเรื่อย ๆ ก็ดีเหมือนกัน ขอแค่น้องไม่ได้เกลียดเราก็พอ

ความสัมพันธ์ที่ไม่มีชื่อเรียก เป็นเรื่องยากในการระดับประคองรักให้ถึงฝั่ง มักจะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจกับความสัมพันธ์เช่นนี้อยู่เสมอ แต่กับความรู้สึกของเราที่ปายแล้ว เราไม่คิดว่าจะมีคนที่รู้สึกไม่พอใจเช่นนั้น ปายเลือกที่จะให้เป็นแบบนี้เราเองก็ไม่ขัดแย้ง อย่างไรก็ตามเสียก็ตอบหัวใจตัวเองได้ตลอดเวลาว่าความรู้สึกที่มีให้ปายมันเรียกว่าอะไร

แม้จะกลายมาเป็นความสัมพันธ์ไม่มีชื่อเรียกเหมือนเดิม แต่เราก็มีคำตอบให้กับสถานะของปายหากมีใครสงสัย...

(Raccool, 2560, หน้า 170)

แต่เมื่อมีตัวละครอื่นเข้ามาสนใจ ปาย ในเชิงชู้สาว จึงเป็นจุดพลิกผันให้ตัวละคร ปาย ก็ต้องการความชัดเจนในสถานะความสัมพันธ์เพราะกลัวสูญเสียคนรักไปด้วยคิดว่าหากสร้างความชัดเจนด้วยการระบุสถานะและการกระทำจะทำให้ความสัมพันธ์นั้น

มั่นคง ในเรื่อง **คิดมาก** แม้ตัวละคร อชิระ และ ปณณวิชญ์ จะมีพฤติกรรมที่ชัดเจนในความสัมพันธ์แบบซู้สาว แต่ด้วยปมปัญหาของเรื่อง ที่ทั้งคู่ไม่ได้ระบุสถานะแบบคนรักในความสัมพันธ์ เพราะ “เพื่อนกันนี่ต้องคิดมากด้วยหรือวะ” ทำให้ความสัมพันธ์คลุมเครือว่าแท้จริงแล้วคบหากันแบบเพื่อนสนิทหรือคนรัก ปณณวิชญ์ จึงสร้างความชัดเจนในความสัมพันธ์ด้วยคำพูดยืนยันว่าคบหากันเป็นคู่ชีวิตซึ่งเป็นการคลายปมอันนำไปสู่แนวคิดสำคัญของเรื่องดังบทสนทนา

...“มึงอยากรู้ใช่ไหมว่าเราเป็นอะไรกัน

“อืม” เขาส่งเสียงตอบ ก่อนความหวานที่สะท้อนมาในดวงตาคู่คมเข้มจะมีมากเสียจนอดใจไว้ไม่ไหว ริมฝีปากสีพีชหวานจึงจูบเข้าไปตามแนวริมฝีปาก คางและสันกรามได้รูปนั้นพลางขมมันเบา ๆ

“คนอื่นจะเรียกอะไรกูไม่รู้... แต่สำหรับกู ตอนนี้เราเป็นหัวใจของกันและกัน เป็นคนคนเดียวกัน เป็นทุกอย่างของอีกฝ่าย... เพราะอย่างนั้นกูถึงได้หึงถึงได้หวง ไม่อยากให้อีกครึ่งหนึ่งของกูเห็นใครสำคัญกว่ากู... เข้าใจไหม”

ลูกเจี๊ยบอมยิ้มในหน้า เขาพยักหน้าซำๆ แล้วจูบให้รางวัลหมีตัวโตอีกครั้ง...

(NIRIN, 2560, หน้า 198)

แนวคิดเรื่องความชัดเจนในสถานะของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชายที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน เป็นการระบุหรือแสดงถึงความสัมพันธ์ด้วยการประกาศ การบอก การตกลง และการแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างความมั่นใจระหว่างคู่สัมพันธ์และเป็นสิ่งแสดงถึงความมั่นคงการครองคู่ความสัมพันธ์

3.3.6 แนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันคือคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ความรัก และการดำเนินชีวิตในสังคมของกลุ่มบุคคลหลากหลายเพศในบทที่ 2 ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มบุคคลดังกล่าว มีความต้องการใช้ชีวิตในสังคมเสมือนคนธรรมดาทั่วไป ทั้งยังต้องการความเข้าใจ และการยอมรับความเป็นตัวตน รสนิยมและวิถีทางเพศจากครอบครัว เพื่อน และสังคมแวดล้อม ประเด็นดังกล่าวนี้ได้ถูกนำมาถ่ายทอดเป็นแนวคิดของเรื่องผ่านความคิด ทัศนคติและพฤติกรรม ทั้งของตัวละครหลักและตัวละครอื่น ในเรื่อง ภูสอยเดือน ได้สะท้อนความทุกข์จากการดำเนินชีวิตในสังคมที่ยังไม่ยอมรับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแบบกะเทย ตัวละคร แสนดี

ถูกกลั่นแกล้งจากเพื่อนในวัยเด็ก และครอบครัวไม่ยอมรับเพศวิถีแบบกะเทยทำให้เขาต้องคิดว่าตนเองผิดปกติและน่ารังเกียจ ส่งผลให้ปิดบังรสนิยมและปิดกั้นตนเองจากครอบครัวและสังคมดังข้อความ

...เสียงเครื่องขริมของแซนดี้ทำให้สี่หนุ่มต้องรอฟังอย่างลุ้นระทึก “งานอะไรวะ”

“คือว่า...พ่อแม่จะมาที่นี่ทุกวันเสาร์อาทิตย์ต้นเดือน มาดั่งที่ห้องกูเนี่ย แล้วที่สำคัญมากคือกูจะต้องแมน! พวกมึงจะต้องเล่นบพเพื่อนโหด โหด เกือบของกู กลบเกลื่อนความตุ๊ดของกูไม่ให้เหลือซากด้วย! วันธรรมดาเป็นดอกโป๊ต้นแต่วันนั้นของเดือนกูต้องเป็นมังกร พวกมึงเข้าใจมั๊ย มังกรร~”...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 35)

ความทุกข์ ความลำบากในการใช้ชีวิตจากการถูกแบ่งแยกและไม่ยอมรับของเพศวิถีแบบกะเทยที่สะท้อนผ่านตัวละครอื่น

...“เพื่อนในห้องผมก็เป็นตุ๊ดพี แต่...มันไม่ใช่คดีเหมือนพีแซนดี้หรอก”

ตั้งพูดเสียงเศร้า “พ่อแม่มันรับไม่ได้ ตอนนี่มันต้องออกจากบ้านมาอยู่คนเดียว ดีหน่อยที่ยายมันคอยแอบช่วยส่งเงินให้บ้าง มันพยายามจะเรียนให้จบมอหกแล้วก็จะหางานทำ นี่ทุกเย็นมันก็ไปทำงานเซเว่นนะพี แต่แค่จ่ายค่าหอก็ลำบากแล้ว มันน่าสงสารมาก เพื่อนในห้องก็พยายามช่วยเท่าที่ช่วยไหว ผมเองก็เป็นที่ปรึกษาให้มันบ่อย ๆ”...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 175-176)

ผู้แต่งได้สะท้อนปัญหาการแบ่งแยกและความไร้ค่าทางเพศ เพื่อถ่ายทอดเป็นแนวคิดให้เกิดการยอมรับความหลากหลายทางเพศ ผ่านพฤติกรรมและความคิดของตัวละคร ทั้งตัวละครที่เป็นเพศวิถีกะเทยเพื่อให้เห็นการถูกแบ่งแยกเป็นอื่น และต้องการการยอมรับจากสังคม และตัวละครหลักที่เดิมเป็นชายแท้แต่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกันเสมือนเป็นตัวแทนของผู้แต่งที่พยายามสร้างความเข้าใจ ให้การเกิดการยอมรับความหลากหลายทางเพศ และชี้ให้เห็นว่าเพศวิถีต่าง ๆ เป็นความปกติและสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เหมือนคนทั่วไปดังข้อความ

...“นั่นก็งใจปะวะ มันเป็นความสุขของกูไว้ย” แชนตี้ม้วนผ้าในมือแล้วพาดลงไปที่ตุตคนยืนข้างกัน “แต่ที่กูว่าพีทมอเขาดิ ก็เพราะพีเขา...ไม่รังเกียจกู เขาปฏิบัติกับกูเหมือนคนคนหนึ่ง เหมือนพวกมึงใจ” (เน้นโดยผู้วิจัย)

กูฟิงค์ส่ายหน้าไปมา “ทำไมมึงชอบพูดเรื่องรังเกียจไม่รังเกียจจังวะ มึงให้ค่าตัวเองน้อยไปปะวะ”

“ไอ้ฟิงค์ สมัยอยู่โรงเรียนกูโดนมาเยอะ ทั้งแก๊งทั้งด่าแรง ๆ สารพัด มีพวกมึงนี่แหละ เป็นกลุ่มแรกที่ดีกับกู พีทมอ น้องตึง ฟีนิงก็เหมือนกัน”

“เพราะงี้มึงถึงไม่สนิทกับใครในคณะสินะ มึงปิดใจตัวเองมากไปรีเปล่า คิดอยู่แต่ว่าคนอื่นมองมึงแปลกแยกออกไป ลองเปิดใจให้เพื่อนในคณะมึงให้คนรอบตัวมึงบ้าง มึงอาจได้เจอคนดี ๆ ที่เขาจริงใจกับมึงอีกหลาย ๆ คน”

แชนตี้มบาง “เออเนอะ กูฟังขึ้นปีสาม มันคงยังไม่หายไป”

“ไม่มีอะไรหายไปหรอกเว้ย” กูฟิงค์เอื้อมมือไปขยี้ศีรษะอีกฝ่าย ก่อนจะหันหลังเตรียมเดินกลับบ้าน...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 184)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า การถูกแบ่งแยกด้วยเพศทางเลือก ได้สร้างปมทางจิตให้ตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศรู้สึกว่าการเลือกปฏิบัติของตนเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ แยกแยก ส่งผลให้ตัวละครรู้สึกไร้ค่าและพยายามปกปิดตนเองพร้อมทั้งปิดกั้นตนเองจากสังคม ภาพสะท้อนดังกล่าวผู้แต่งได้นำมาถ่ายทอดเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความทุกข์ในการใช้ชีวิตในสังคมของบุคคลหลากหลายเพศ แม้จะไม่ได้เรียกร้องให้เกิดการยอมรับหรือนำมาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแต่ก็ได้สร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านตระหนักและปฏิบัติตนกับบุคคลหลากหลายเพศแบบเป็นปกติ เพราะบุคคลกลุ่มดังกล่าวเป็นสมาชิกในสังคมเช่นเดียวกับคนที่มีความรักต่างเพศทั่วไป

สรุปแนวคิดที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายหรือหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกันที่พบมากที่สุด คือ การใช้ความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ ความชอบเมื่อได้ใกล้ชิดกับอีกฝ่ายกลายเป็นความชอบในระดับปัจเจกบุคคล โดยมองข้ามเรื่องเพศและนำเสนอความต้องการที่แท้จริงว่า พื้นฐานการครองคู่คือความสบายใจ พร้อมทั้งยังเสนอแนวคิดเรื่องความเป็นปกติในความรักแบบเพศเดียวกันว่ามีคุณค่าและคนรักเพศเดียวกันสามารถครองคู่ได้อย่างมีความสุข

สรุปกลวิธีการประกอบสร้างประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศชายหรือหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เน้นให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ การสร้างตัวละครเพศชายแท้ที่เปลี่ยนมารักเพศชายเหมือนกัน โดยจะเกิดความรักแบบเพศเดียวกันเฉพาะตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น ผู้แต่งจะสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัยจนก่อให้เกิดความประทับใจ แก้ไขปัญหาหรือชดเชยปมในใจได้ โดยประเด็นปัญหาที่สำคัญหนึ่งคือ ความสับสนทางเพศในการเปลี่ยนรสนิยม และบรรทัดฐานสังคมรักต่างเพศก่อนยอมรับรสนิยมที่เปลี่ยนไปของตัวละครเพื่อเชื่อมโยงไปสู่แนวคิดของความรักไร้เพศที่ยึดเอาความสบายใจในความสัมพันธ์มาเป็นแกนหลักหรือเหตุผลในการสร้างสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

4. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย

ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย คือ ตัวละครเพศวิถีเกย์ที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน ทั้งเกย์คิงและเกย์ควีน กับตัวละครเดิมเป็นเพศชายแต่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน แต่จะเกิดความรู้สึกชอบหรือสานสัมพันธ์กับเพศเดียวกันที่เป็นคู่ตัวละครหลักเท่านั้น จากกลุ่มตัวอย่างพบ 2 เรื่อง คือ **Candy** ตัวละครแคน เพศวิถีเกย์คิง บทบาทพระเอกกับตัวละครว่าน เพศวิถีชาย บทบาทนายเอก และเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครจ๊อบ เพศวิถีชาย บทบาทพระเอก กับตัวละครเต้ย เพศวิถีเกย์ควีน มีกลวิธีการประกอบสร้างตามประเด็น ดังนี้

4.1 โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย

จากกลุ่มตัวอย่างโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย ทั้ง 2 เรื่อง พบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์ของการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเริ่มเรื่อง วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ อุปสรรครื้อเรื่อง จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา และการปิดเรื่อง ตามรายละเอียดดังนี้

4.1.1 การเริ่มเรื่อง

การเริ่มเรื่องในนวนิยายของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย พบว่า มีการใช้วิธีแนะนำตัวละครเพื่อนำไปสู่ปัญหาของเรื่องในเรื่องปัญหาในการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศและการแนะนำตัวละครเพื่อนำไปสู่ความสัมพันธ์อันเป็นการบอกเหตุผลในตัวละครชายเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน ดังนี้

กลวิธีการเริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงภูมิหลังตัวละครให้ทราบถึงเรื่องราวเหตุการณ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงทัศนคติและพฤติกรรม เป็นเหตุผลในการนำสู่ปัญหาของเรื่อง พบในตัวละคร เต้ย เรื่อง **เล่นเพื่อน** ผู้เขียนเริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงความผิดหวังจากปมปัญหา

ด้านเพศวิถี ที่ตัวละครเตี้ยเกิดความรู้สึกชอบเพื่อนสนิท แต่ถูกปฏิเสธอีกฝ่ายเป็นชายแท้ ดังบทสนทนาที่ผู้แต่งให้ตัวละครเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ดังกล่าว

...‘กูไม่รู้มาก่อน...’ มันถอนใจ ‘...ไม่รู้จริงๆ ว่าว่ามีรู้สึกแบบนี้ แต่กูเป็นผู้ชาย และกูไม่เคยชอบผู้ชาย’ ประโยคหลังมันพยายามพูดเสียงเบาราวกับไม่อยากให้กระทบใจผม แต่ไม่ทันละ บังเอิญว่ามันพูดจบปุ๊บ ผมก็เจ็บปึ๊บ ‘ขอบคุณนะไว้มันที่รู้สึกดี ๆ กับกู’ มันลูบเบาผมเบาๆ ‘...แต่กูไม่ได้เป็นเกย์ และคงไม่มีทางชอบผู้ชาย’... (karnsaii, 2560ก, หน้า 7-8)

เหตุการณ์ดังกล่าวสร้างปมทางจิตที่ฝังใจว่าเพื่อนชายแท้ไม่สามารถเปลี่ยนมาเป็นคู่รักได้ และเกิดความคิดว่า

...“เออวะ อย่างน้อยก็เป็นเพื่อนรัก...

...เป็นคนรักสักวันก็ ‘ต้องเลิก’ เป็นเพื่อนนี่แหละ ต่อให้ทะเลาะกันจะตาย ยังไงก็ ‘ไม่เลิกกัน’...” (karnsaii, 2560ก, หน้า 13)

จากความผิดหวังก่อให้เกิดการไม่เชื่อมั่นในความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อเพื่อนชายคนดังกล่าวเปลี่ยนรสนิยมและต้องการสานสัมพันธ์ แต่ด้วยลักษณะอันเป็นปมทางจิตที่เคยได้รับการปฏิเสธ ตัวละครจึงต้องการพยายามรักษาความสัมพันธ์แบบเพื่อนไว้ เพราะไม่มั่นใจว่าชายแท้จะเปลี่ยนรสนิยมได้ ประเด็นดังกล่าวจึงกลายเป็นปมขัดแย้งในความสัมพันธ์ของตัวละคร

การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้บอกเหตุผลว่าตัวละครเริ่มต้นความสัมพันธ์หรือมาเกี่ยวข้องกันด้วยสาเหตุใด และนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันได้อย่างไร นวนิยายเรื่อง **Candy** ได้ใช้วิธีแนะนำตัวละครหลักโดยการเริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์การพบกันครั้งแรกของคู่ตัวละคร และเล่าให้ผู้อ่านทราบถึงภูมิหลังและพฤติกรรมของตัวละคร ว่าน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในรั้วมหาวิทยาลัย เป็นตัวละครที่ไม่จริงจังทั้งการเรียนและการใช้ชีวิต เพราะเป็นลูกชายคนเล็กของบ้านที่มีฐานะค่อนข้างดี ด้วยเป็นลูกคนเล็กจึงส่งผลกระทบต่อลักษณะนิสัย เป็นเหมือนเด็กที่ไม่มีความรับผิดชอบ ต้องได้รับการดูแลตลอดเวลา จึงเป็นสาเหตุหนึ่งในการเริ่มความสัมพันธ์กับตัวละครแคน ผู้แต่งสร้างตัวละคร แคน เป็นคนเก่ง มีภาวะผู้นำ สามารถดูแลปกป้องคนอื่นได้ ทำให้ตัวละคร ว่าน ประทับใจและพยายามเข้าไปทำความรู้จักและเริ่มต้นความสัมพันธ์

...“ไอ้แคน!” อ้อ ไซ่ พี่แคน ‘แคนตัล’ ภาคคอมพิวเตอร์ปีสี่ หน้าตาดีระดับเทพ ตัวสูงใหญ่แบบนักกีฬา เรียนไม่ต้องพูดถึง คะแนนวิชาคอมฯ ของเขาสูงตั้งแต่สอบเข้าแล้ว พอเข้ามาก็เหยียบภาคอื่นให้เป็นฐานหมด เพิ่งได้เจอตัวเป็น ๆ ใกล้เคียง ๆ ก็วันนี้แหละ

หน้าตาดีสมคำร่ำลือครับ จมูกนี่คมเหมือนเหล็กก่อนออกจากบ้านทุกวัน สวมเสื้อซ้อปเหมือนกัน ข้างในใส่เสื้อคอวีเรียบ ๆ สีเข้ม นมแน่นมาก แน่นพอ ๆ กับ ไข่ป่าลมเลยก็ว่าได้...

(-west-, 2560ข, หน้า 9)

...ภาพแม่งติดตามมาก ขนาดอาจารย์สมเกียรติกำลังสอนแมทหรือคณิตศาสตร์ เพื่อวิศวกรรม 2 อยู่หน้ากระดาน แต่ตอนนี้ผมกลับเบลอมากเลยนั่งจิ้มโทรศัพท์คุยกับตัวเองบนโปรแกรมนกแลร์รีสีฟ้าแล้วถอนหายใจ มีข้อมูลเกี่ยวกับผมหนึ่งอย่างที่เป็นความลับคือผมแอบมองพี่แคนมานานแล้วครับ ตั้งแต่วันรับน้อง มันไม่ได้ทำอะไรเลย เดินผ่านซุ่มเฉย ๆ พวก รุ่นพี่ก็ประกาศใส่โทรโข่งแซว พี่แคนมันยกมือโบกยิ้มให้เฟรชชีหนึ่งทีแล้วเดินหล່ฮายไปเฉยๆ ทั้งกลุ่มมีเสียงฮือฮาขึ้นมาทันที ผมยึดค้อมองไปจนสุดสายตานั้นแหละ อดคิดไม่ได้ว่าคนเหี้ยอะไรทำไมหล่อได้หล่อดี

ถูกรับผมมองคนจากภายนอก ใครๆ มันก็มองคนจากภายนอกทั้งนั้นแหละวะ ในเมื่อสายตามันสแกนไปไม่ถึงตับไตไส้พุง ไม่งั้นคงเลือกคู่ที่สด ๆ สุขภาพดีไม่มีมะเร็งกันไปแล้ว แต่ผมไม่ได้หมายถึงอยากได้พี่แคนมาเป็นผัวหรือเมียอะไรแบบนั้นนะ เขาแค่เป็นคนที่เราเห็นแล้วสามารถรื้อร่องออกมาได้สุดเสียงจริง ๆ...

(-west-, 2560ข, หน้า 12)

จากตัวอย่างเป็นการแนะนำลักษณะนิสัยและการดำเนินชีวิตของตัวละครหนึ่ง เพื่อเป็นเหตุให้ตัวละครอีกตัวรู้สึกสนใจ ต้องการทำความรู้จักและสานสัมพันธ์กัน เพื่อดำเนินเรื่องไปสู่ขั้นตอนต่อไปในนวนิยาย

4.1.2 วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร

ขั้นตอนการเรียนรู้ลักษณะนิสัยเพื่อเริ่มต้นการสานสัมพันธ์เป็นเหตุให้ตัวละครเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ขั้นเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่างประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชายพบวิธีการที่ผู้แต่งให้ตัวละครสานสัมพันธ์ด้วยความใกล้ชิด พบว่า มีการสร้างเรื่องเพื่อให้ตัวละครได้ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในเรื่อง **Candy** ผู้แต่งได้สร้างลักษณะทางจิตและการดำเนินชีวิตให้ตัวละครว่าน เป็นตัวละครที่ไม่มีความสามารถทั้งเรื่องการเรียนและการใช้ชีวิต เป็นเหตุให้ตัวละคร แคน เข้ามาช่วยเหลือเรื่องการเรียน ทำให้ตัวละครได้มีกิจกรรมในชีวิตร่วมกันและมาอยู่ร่วมกัน ตัวละคร ว่าน ที่ได้อยู่ใกล้ชิด ได้รับการดูแลอย่างดีรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนพิเศษ ส่งผลให้

ความรู้สึกเปลี่ยนไปจากเดิม ตนเป็นชายแท้และชอบ แคน เป็นต้นแบบเปลี่ยนเป็นชอบเชิงชู้สาว
ตั้งข้อความ

...เมื่อได้ใกล้ชิดกับพีแคน ได้รับการดูแล จึงรู้สึกคุ้นเคยและรู้ว่าแคนเป็นคนดี
“เมื่อก็ผมพูดเล่น ที่จริงพีแคนนิสัยดีนะ”

เพราะถ้าเขาใจร้ายกว่านี้ หรือเป็นคนไม่น่าคบหาอย่างที่เจ้าตัวพยายามบอก
ผมคงไม่ไว้ใจเขาขนาดนี้ และคงไม่สนิทสนมด้วยในระยะเวลาอันรวดเร็วนี้ อยู่กับเขา
แล้วสบายใจ รู้สึกอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก...

(-west-, 2560ช, หน้า 127)

ความใกล้ชิดและการช่วยเหลือได้รับการดูแลเอาใจใส่ของอีกฝ่าย
ถูกนำมาใช้เป็นเหตุให้ตัวละครเปลี่ยนรสนิยมจากเพื่อนแบบชายแท้มารักเพศเดียวกัน

นอกจากการสานสัมพันธ์โดยสร้างความใกล้ชิดให้ตัวละครแล้ว
ยังปรากฏวิธีการใช้ ความผูกพัน ระหว่างตัวละครมาเป็นเหตุให้ตัวละครเริ่มสานสัมพันธ์อีกครั้ง
หรือยังยึดกับความสัมพันธ์นั้นไว้ ในนวนิยายเรื่อง **เล่นเพื่อน** ผู้แต่งใช้ความผูกพันระหว่างเพื่อน
เป็นตัวยึดตัวละคร เต๋ย กับ จ๊อบ ด้วยความใกล้ชิดเพราะเป็นเพื่อนสนิทและการได้รับการเอาใจใส่
ดูแลจาก จ๊อบ ทำให้ เต๋ย เกิดความรู้สึกดีกลายเป็นชอบและแอบรักเมื่อตัวละครเปิดเผยความรู้สึก
ในเชิงชู้สาวแต่โดนอีกฝ่ายปฏิเสธ จึงพยายามตัดใจและกลับมาเป็นเพื่อนกัน เช่นเดียวกับ จ๊อบ
แม้ไม่ได้ชอบอีกฝ่ายในเชิงชู้สาว แต่ก็ไม่ได้ตัดความสัมพันธ์ยังคงรักษาและมีปฏิสัมพันธ์กัน
ในแบบเพื่อน เพราะผูกพันและเป็นเพื่อนสนิทกันมานาน

กล่าวได้ว่า การสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกัน รวมถึง
การใช้ความผูกพันเพื่อยึดโยงตัวละครไว้ เป็นกลวิธีของการสานสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้
ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจจนนำไปสู่ความสัมพันธ์ในการดำเนินเรื่องขั้นต่อไป
นอกจากนั้น ยังเป็นวิธีการที่ผู้แต่งใช้เพื่อให้ตัวละครเพศชายเปลี่ยนทัศนคติจนมีผลต่อเพศวิ
รสนิยมในด้านความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

4.1.3 การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์

อุปสรรคปัญหาที่และเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายประเภท
ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิชายที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน คือ ปัญหา
เรื่องความสับสนทางเพศของตัวละคร ที่ผู้แต่งใช้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์
แบบคนรัก ก่อนที่ตัวละครจะยอมรับในวิถีทางเพศที่เปลี่ยนไปจากรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกัน

ตัวละครจะเกิดความสับสนถึงรสนิยมที่เปลี่ยนไปของตน ก่อนที่จะเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในตัวละคร ว่าน เรื่อง **Candy** เมื่อตัวละคร แคน เปิดเผยตนเองว่าเป็นเกย์และแสดงออกอย่างชัดเจนว่าสนใจ ว่าน ต้องการคบหาหัวใจแบบคนรักแต่ ว่าน ปฏิเสธและยืนยันว่าตนเป็นชายแท้ แต่ก็เกิดความสับสนเพราะความใกล้ชิด การได้รับการดูแลเอาใจใส่และประทับใจเมื่อได้เรียนรู้นิสัยของอีกฝ่าย ความสับสนในความรู้สึกและความเป็น “เพศชาย” จึงเป็นปัญหาในการเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

ปัญหาเรื่องเพศยังส่งผลก่อให้เกิดปมทางจิตในตัวละครคู่สัมพันธ์ ดังปรากฏในตัวละคร เต๋ย เรื่อง **เล่นเพื่อน** ที่ผิดหวังจากความรักและฝังใจจากการถูกปฏิเสธจากเพื่อนสนิทที่ไม่ได้มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย ทำให้เป็นปมฝังใจคิดว่าความรักของตนเองที่มีต่อ จี๊อบ ไม่สามารถพัฒนาได้เพราะอีกฝ่ายเป็นเพศชายแท้ ดังข้อความ

...ถ้ามันเหนื่อย ผมอยากให้มันปล่อยมือจากผมตอนนี้ แต่ผมไม่ได้ถามออกไป ไม่มีทางยอมรับมันได้ในเร็ววันเช่นกัน จะบอกว่าผมเซ็ดชขาดหรือฝังใจกับสิ่งที่ผมเคยเป็นเมื่อก่อนก็ได้ แต่ผมคงกลับไปเป็นเหมือนเดิมไม่ได้อีกแล้ว ผมเจ็บมามากแล้วพอแล้ว ผมไม่อยากกลับไปจุดจุดเดิมที่ได้แต่เฝ้ารอดด้วยความไม่รู้อะไรเลย ไม่รู้เลยว่า จะทนทรมานไปได้นานแค่ไหน...

(karnsaii, 2560ก, หน้า 149)

ดังนั้น การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ในคู่ตัวละครหนึ่งที่เป็นเพศชาย มักนำปัญหาเรื่องเพศทั้งความสับสนในรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปและปัญหาจากทัศนคติที่เพศชายที่ไม่สามารถเปลี่ยนรสนิยมได้ จึงถูกนำมาเป็นเป็นปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันในนวนิยาย

4.1.4 การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์

การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีเกย์กับชาย มีลักษณะเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์ของชายหรือหญิงเปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน จะเป็นการเปิดใจยอมรับรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตัวละครชาย และเริ่มสานความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก

4.1.5 อุปสรรคเร้าเรื่อง

การดำเนินเรื่องในขั้นนี้เป็นการสร้างอุปสรรคให้เกิดกับการดำเนินเรื่อง เพื่อให้เรื่องกลับมาเข้มข้นและเพื่อพิสูจน์ความมั่นคงของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันว่า

สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ได้ หลังจากตัวละครเปิดใจยอมรับเพศวิถีที่เปลี่ยนมารักเพศเดียวกัน และพัฒนาความสัมพันธ์สถานะคนรัก จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการใช้อุปสรรคต่อเนื่องเรื่องรสนิยมทางเพศกลับมาปรากฏอีกครั้ง ปรากฏในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครเพศวิถีเกย์ควีน เต๋ย ที่ผิดหวังจากความรักและฝังใจจากการถูกปฏิเสธจากเพื่อนสนิทที่ไม่ได้มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย และคิดว่าไม่มีทางเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกันได้ เมื่อการดำเนินเรื่องให้ทั้งคู่เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบชายรักชายได้ระยะหนึ่ง เต๋ย คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพราะตนเองทำให้ จ๊อบ กลายเป็นเกย์และมีวิถีการครองคู่เปลี่ยนไปหรือแปลกไปจากภาวะปกติแบบรักต่างเพศ ทั้งยังนำเอาทัศนคติบรรทัดฐานรักต่างเพศมาเป็นกรอบในความสัมพันธ์โดยคิดว่าตัวละคร จ๊อบ เหมาะสมที่ครองคู่กับผู้หญิงมากกว่าตน อุปสรรคเรื่องเพศดังกล่าวจึงกลายเป็นปัญหาในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันอีกครั้ง

ในเรื่อง **Candy** มีการสร้างอุปสรรคใหม่ด้วยเหตุการณ์ให้ตัวละคร แคน ไปศึกษาต่อต่างประเทศเป็นระยะเวลา 2 ปี การสร้างเหตุการณ์ให้คู่ตัวละครแยกจากกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง เป็นวิธีการใช้พิสูจน์ความมั่นคงและความซื่อสัตย์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ซึ่งจะนำไปสู่แนวคิดของนวนิยายว่าความรักแบบเพศเดียวกันสามารถมีความมั่นคงได้ เป็นวิธีหนึ่งในการสร้างภาพใหม่ให้ตัวละครรักเพศเดียวกันเพื่อสร้างแนวคิดหักล้างพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศ ที่ถูกมองว่ามีความง่ายในการมีเพศสัมพันธ์และเปลี่ยนคู่นอน เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศเท่านั้นผ่านโลกอุดมคติในนวนิยาย

4.1.6 จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหา

วิธีการที่พบในการใช้เพื่อคลายปัญหาในชั้นอุปสรรคเรื่องคือสร้างเหตุการณ์ใหม่ เป็นพล็อตตรงเพื่อให้ตัวละครรู้สึกรู้สึกที่แท้จริงหรือต้องการมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงในระยะยาว พบว่า มีการสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งให้ประสบอุบัติเหตุเป็นแรงกระตุ้นให้รู้สึกถึงการสูญเสียและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันจนเปิดใจยอมรับและต้องการความสัมพันธ์ในระยะยาว ในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ในขณะที่เรื่องดำเนินไปสู่ความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก แต่ตัวละครทั้งคู่ก็ยังมีปัญหาเรื่องเพศที่กระทบต่อความสัมพันธ์ ผู้แต่งสร้างจุดพลิกผันของเรื่องให้ตัวละคร จ๊อบ ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ร้ายแรงและอาจเสียชีวิตทำให้ตัวละคร เต๋ย กลัวการสูญเสียคนรักและทำให้รู้ถึงคุณค่าของการได้อยู่ร่วมกัน ดังข้อความ

...“ขอบคุณอุบัติเหตุครั้งนี้ที่ทำให้เราได้เรียนรู้อะไรมากมาย ทำให้รู้ว่าชีวิตมีคุณค่าและต้องใช้ทุกเวลาให้คุ้มค่ากับช่วงเวลาที่เหลืออยู่ เพราะเรื่องไม่คาดฝันเกิดขึ้นได้ทุกเวลา เราต้องใช้สติและความกล้าหาญในการเผชิญกับปัญหา อย่ารีรอให้

เวลาผ่านไปโดยไม่ได้ทำในสิ่งที่อยากทำ อย่างการบอกความรู้สึกที่มีอยู่ให้คนที่เรารักได้รับรู้ไม่ว่าการกระทำหรือคำพูดทุกอย่างมันบอกว่าแต่ยคือหัวใจของจ๊อบ”...

(kamsaii, 2560ข, หน้า 131)

หากพิจารณาข้อความดังกล่าวจะเห็นว่า การใช้อุปนิสัยทำให้ตัวละครเห็นความสำคัญของการใช้ชีวิตร่วมกัน ยังทำให้ผู้อ่านตระหนักถึงการยอมรับและเข้าใจเพศวิถีของตัวละคร “อย่ารีรอให้เวลาผ่านไปโดยไม่ได้ทำในสิ่งที่อยากทำ” ที่สร้างความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความพึงพอใจนอกกรอบจำกัดของ “ความเป็นปกติ” ซึ่งให้เห็นว่าคุณค่าของชีวิตคือการดำเนินชีวิตตามความปรารถนาที่ตนพึงใจ

4.1.7 การปิดเรื่อง

ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชายเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ มารักเพศเดียวกัน มีการปิดเรื่องเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์อื่นตามแบบนวนิยายรัก เป็นการสร้างภาพความสุขสมหวังในความรักให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่าน ตัวละครเริ่มต้นชีวิตคู่แบบครอบครัว เป็นตอนจบที่ผู้แต่งให้ตัวละครเริ่มต้นชีวิตมีการกระทำจำลองรูปแบบสามีภรรยาของรักต่างเพศ อยู่ร่วมกันแบบถาวรและผูกมัด ปรากฏในเรื่อง Candy ดังบทสนทนาระหว่าง แคน กับ วาน ในเรื่อง Candy

...“ฟังอยู่หรือเปล่า”

“อืม” ถ้าไม่ตอบก็จะทำปากคว่ำอีก ไม่น่ารักเท่าเวลาอืม “อะไรแปลก”

“ก็มาอยู่บ้านพี่แคนแบบนี้อะดิ”

“เหมือนเป็นลูกสะใภ้แต่งเข้าบ้านฟาซี”

“เปล่า ไม่ได้แต่ง แต่เข้าบ้านผัวเลย”...

(-west-, 2560ข, หน้า 400)

การปิดเรื่องอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ การสร้างภาพครอบครัวที่มั่นคงเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครในระยะยาว เพื่อลบภาพความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยที่ยังคงเชื่อว่าคนกลุ่มนี้มักมีความสัมพันธ์ที่ไม่จริงจัง ไม่ผูกมัด ล้าล่อนทางเพศ และไม่มีวันมีรักแท้ การสร้างตอนจบโดยการเล่าถึงความสัมพันธ์ในระยะยาวของคู่ตัวละครจึงเป็นการสร้างภาพจำลองแบบสังคมอุดมคติ แสดงให้เห็นความมั่นคงในความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศ ลักษณะดังกล่าวพบในเรื่อง **เล่นเพื่อน** โดยตอนจบกล่าวถึงเมื่อคู่ตัวละครได้ใช้ชีวิต

ร่วมกันแบบครอบครัวมาช่วงระยะหนึ่ง และร่วมกันสร้างมั่นคงในชีวิต ด้วยมีหน้าที่การงานมั่นคง ร่วมกันสร้างบ้านหรือมีธุรกิจร่วมกัน

สรุปโครงเรื่องความสัมพันธ์ของประเภทตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชาย มีการนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละคร ด้วยการสร้างให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเรียนรู้ลักษณะนิสัย และใช้ความผูกพันทางอารมณ์ รวมถึงการได้รับการดูแลเป็นเหตุให้ตัวละครชายเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน แต่จะมีความสัมพันธ์เฉพาะเพศชายที่เป็นตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น ปมปัญหาที่พบในความสัมพันธ์จึงเป็นปัญหาความสัมพันธ์ในรสนิยมที่เปลี่ยนไปจากชายที่มีความปรารถนาต่อเพศตรงข้าม มารู้สึกชอบเพศเดียวกัน ประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าวได้คลายปมปัญหาด้วยสร้างสถานการณ์ได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสุขในการอยู่ร่วมกัน โดยไม่มีกรอบเรื่องเพศ ใช้ชีวิตตามความปรารถนาหรือความพึงพอใจ

4.2 ปมปัญหาในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชาย

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครเกี่ยวกับชาย พบว่า มีการสร้างปมปัญหาในการดำเนินเรื่องที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ ได้แก่ ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร และปมปัญหาเรื่องเพศ ดังนี้

4.2.1 ปมทางจิตของตัวละคร

ปัญหาครอบครัวแตกแยกเป็นอีกประเด็นหนึ่ง ที่ถูกนำมาเป็นเหตุผลให้ตัวละครมีปมทางจิต ในเรื่อง **Candy** ตัวละคร แคน เด็บโตมาจากครอบครัวที่แตกแยก บิดามารดาเลิกรากันตั้งแต่เกิด ตัวละครไม่ได้รับการดูแลจากมารดา ทั้งบิดายังไม่แสดงออกถึงความรัก ส่งผลให้ตัวละครพยายามพัฒนาตัวเองให้เป็นคนเก่งเพื่อให้บิดาสนใจ ปัญหาครอบครัวแตกแยก ส่งผลให้ตัวละครเกิดปมทางจิตแม้จะเป็นคนเก่งแต่ก็ต้องการความรักที่ทำให้ตัวเองสบายใจและรู้สึกเป็นคนสำคัญ ปมดังกล่าวได้กลายเป็นเหตุผลในความสัมพันธ์กับตัวละครว่าน ที่ต่างฝ่ายต่างชดเชยและเติมเต็มซึ่งกันและกัน ดังข้อความ

...ความจริงแล้วพีแคนไม่ได้ขาดอะไรอย่างที่เจ้าตัวคิด แต่ผมเข้าใจคนเรามากมีความต้องการบางอย่างที่ทำให้รู้สึกว่าตัวเองไม่พอและโหยหามันเรื่อย ๆ จุดเว้าแหว่งบางคนก็มองว่ามันทำให้ชีวิตขาด ที่จริงแล้วก็นับเป็นแรงผลักดันที่ดี พีแคนอยากให้อาพรตรรกมากกว่านี้ อยากได้รับคำชมเชยจากพี่ที่พี่เลยทำตัวดีมาตลอด ถ้าเทียบกันกับผมแล้วผู้ซึ่งไม่คิดว่าตัวเองจำเป็นต้องขวนขวายอะไรก็ใช้ชีวิตเหมือนใบไม้ลอยตามน้ำ เบาสบายแต่ไม่มีความหมาย ผมเพิ่งกระเสือกกระสนจะเรียนรู้ใช้ชีวิตให้ดีกว่าหลังจากรู้จักพีแคน ส่วนพีแคนเพิ่งรู้จักที่จะสงบนิ่ง หยุดไขว่คว้า และพักเหนื่อย

เมื่อเจอผม เราแตกต่างกันมากจนรู้สึกว่าการที่สนิทกันมันดึงดูดสิ่งที่ขาดหายไป
ของกันและกันเข้ามาในชีวิต...

(-west-. 2560ช. หน้า 264)

ปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยก ความไม่สมบูรณ์ของครอบครัว
ถูกนำมาใช้ให้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและเป็นเหตุผลในการสานสัมพันธ์กับตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย

4.2.2 ปมปัญหาเรื่องเพศ

ความหลากหลายทางเพศถูกนำมาเป็นปัญหาสำคัญในประเภท
ความสัมพันธ์ที่มีเพศชายเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน กลายเป็นความขัดแย้งของเรื่อง
ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ตัวละครเพศชายยังมีทัศนคติเรื่องความเป็นปกติ
ของบรรทัดฐานรักต่างเพศ จนเกิดความสับสน ไม่ยอมรับความรู้สึกพึงพอใจในรสนิยมทางเพศ
ที่ผิดไปจากวิถีรักต่างเพศ ส่งผลให้ตัวละครไม่ยอมรับวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกันและมองว่า
รสนิยมดังกล่าวเป็นสิ่งผิดปกติ ดังปรากฏในตัวละคร ว่าน เรื่อง **Candy** ยืนยันว่าตนเองเป็น
เพศชายแท้ และคิดว่าความรักแบบชายรักชายเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทั้งยังเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่
มั่นคง จนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

ปัญหาเรื่องเพศอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ ตัวละครเพศวิถีเกย์เกิดความ
ไม่มั่นใจในคู่ความสัมพันธ์ที่เดิมเป็นเพศชายว่าจะเปลี่ยนรสนิยมหรือยอมรับในความรู้สึก
หรือยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปได้หรือไม่ พบในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครเกย์ควิน เต้ย มีเพศวิถี
แบบชายรักชาย และถูก จ๊อบ เพศชายแท้ปฏิเสธ กลายเป็นปมปัญหาฝังใจ เมื่อเรื่องดำเนินไปให้
ตัวละคร จ๊อบ เกิดความรู้สึกชอบจนเปลี่ยนรสนิยมทางเพศจากความผูกพันทางอารมณ์กับ
ตัวละคร เต้ย แต่ด้วยปมที่ฝังใจและทัศนคติที่ยังมองว่าความรักแบบรักต่างเพศเป็นเรื่องปกติ

...“ผมยิ้มบาง ๆ มองตามแผ่นหลังของคนทั้งคู่ไป

...ก็เหมาะกันสินะ...ยังงั้นผู้ชายก็ต้องคู่กับผู้หญิง มันเป็นเรื่องจริง
เป็นเรื่องที่เป็นไปตามธรรมชาติ อย่าไปฝืนธรรมชาติและทำให้คนที่เรารักต้องแปลกไปจากเดิมเลย
ผมปลอบใจตัวเอง”... (karnsaii, 2560ก หน้า 41)

...“ผมอดคิดไม่ได้ว่าแผ่นหลังของคนทั้งคู่ช่างดูเหมาะสมเวลาเดินเคียง
ข้างกัน บางทีมันก็เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติที่ว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ผมยิ้ม แต่รู้สึก
โหวงในใจ เพราะปฏิเสธไม่ได้ว่าพวกเขาช่างเหมาะสมกันจริงๆ”... (karnsaii, 2560ก, หน้า 251)

ปมฝังใจที่เคยได้รับการถูกเพศชายปฏิเสธและทัศนคติเรื่องความเป็น
ปกติของรักต่างเพศ ทำให้ เต้ย ไม่มั่นใจว่า จ๊อบ จะสามารถเปลี่ยนรสนิยมได้ เพราะเป็นการฝืน

ธรรมชาติ และเมื่อตัวละครเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักปมดังกล่าวยังทำให้ เตี่ย เกิดความหวาดระแวงว่าอีกฝ่ายที่มีรสนิยมแบบรักต่างเพศมาก่อนจะเปลี่ยนใจกลับไปชอบ เพศหญิง ดังข้อความ

...ผมรู้ดีว่าความรู้สึกที่อัดอั้นมาตลอดกำลังได้รับการระบาย มันไม่ใช่แค่เรื่องของพี่ที่เท่านั้น ผมร้องไห้เพราะผมกำลังน้อยใจมันอยู่ด้วย แต่นึกถึงภาพที่มันยอมให้ผู้หญิงนั่งตักและโอบกอดกันแบบสนิทชิดเชื้อขนาดนั้น มันเป็นความรู้สึกที่ตกตะกอนอยู่ในใจผมมาตลอด ผมยอมรับว่ากำลังระแวง ผมรู้สึกว่าคุณมีข้อเปรียบเทียบระหว่างตัวเองกับผู้หญิงเหล่านั้น

มันชอบผู้หญิงมาตลอด

มันมีแฟนเป็นผู้หญิงมาตลอด

มันเคยประกาศว่าไม่ชอบผู้ชาย

ทั้ง ๆ ที่มันบอกเสมอว่ากำลังรู้สึกพิเศษกับผม ทั้ง ๆ ที่มันทำเหมือนพยายามจิบผมอยู่ ทั้ง ๆ ที่มันพูดเสมอว่าผมคือคนสำคัญ แต่ทุกครั้งที่ผมมีเรื่องราวมากระทบจิตใจทำไมผมถึงได้หัวนโหนกแบบนี้...

(karnsaii, 2559ข, หน้า 26)

ปมปัญหาเรื่องความลับสนในการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศจึงถูกนำมาสร้างเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสที่มีตัวละครชายอยู่ในความสัมพันธ์

4.3 แนวคิดสำคัญของประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย

แนวคิดสำคัญที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และหญิงกับหญิง จากกลุ่มตัวอย่างพบแนวคิดสำคัญที่นวนิยายต้องการนำเสนอ ดังนี้

4.3.1 แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ใช้เพื่อพิสูจน์พฤติกรรมของตัวละครเมื่อตกลงสถานะคนรักและครองคู่ความสัมพันธ์แบบหวังผลในระยะยาว ดังที่ได้วิเคราะห์ไว้ถึงทัศนคติของสังคมที่มักมองภาพการใช้ชีวิตของกลุ่มชายรักชายว่าการมีความสัมพันธ์หรือเพศสัมพันธ์ของเพศชายเป็นเรื่องปกติ ดังปรากฏผ่านความคิดของตัวละครในนวนิยาย

...“พวกเราที่เป็นแบบนี้ บางคนเห็นมันเป็นเรื่องสนุก ทำเท่าไรก็ไม่ท้อ แต่เป็นคนที่จะฮึดแล้วก็ได้ใจได้ อะไร ๆ มันก็ง่ายไปหมด”... (-west-, 2560ข, หน้า 150)

ด้วยความง่ายของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงการเปลี่ยนคู่สัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ และทำให้ความสัมพันธ์แบบชายรักชายดูไม่มั่นคงและมีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ดังนั้น แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ในคู่สัมพันธ์จึงถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ตัวละครได้แสดงพฤติกรรมใช้สร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคง โดยพบว่า มีการสร้างสถานการณ์เป็นอุปสรรคซ้ำเรื่องให้ตัวละครเพศวิถีเกย์ และชายที่เปิดรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันต้องแยกจากกันเพื่อพิสูจน์ความซื่อสัตย์ต่อคู่สัมพันธ์ ปรากฏในเรื่อง **Candy** ตัวละคร แคน ได้ทุนการศึกษาเรียนต่อระดับปริญญาโทในต่างประเทศ ทำให้ต้องห่างจากคู่สัมพันธ์ ในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ เขาเกือบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนต่างชาติแต่ถูกคิดได้ว่า ความซื่อสัตย์ต่อคนรักจะเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวความรัก และทำให้ความสัมพันธ์มั่นคง แม้อยู่ห่างไกลกันแต่หากมีความซื่อสัตย์ต่อกันก็จะกลับมาครองคู่กันได้ ด้วยว่า แคน เคยมีประสบการณ์การจากการถูกนอกใจ การไม่ซื่อสัตย์ต่อความรักจากคนรักเก่า แม้จะมีความสัมพันธ์ที่ยาวนานและคิดจริงจังกับความรักครั้งนั้น แต่ด้วยความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นได้ง่าย

...“ต่อให้คิดว่าจริงจังมากแค่ไหน หากอีกฝ่ายทำเป็นแค่เรื่องสนุกไปวัน ๆ สุดท้ายก็ล้มพังไม่เป็นท่าอยู่ดี”... (-west-, 2560ข, หน้า 348) แคน จึงได้บทเรียนในการรักษาความสัมพันธ์ที่สะท้อนเป็นแนวคิดให้ผู้อ่านว่า หากคิดจริงจังในความรักก็ควรซื่อสัตย์ต่อกัน แต่ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยังไม่จริงจังก็มีความสัมพันธ์ทางเพศและเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ ความสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์ที่คิดจริงจังต่อกันต้องสิ้นสุดลง

4.3.2 แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ของความรักแบบรักเพศเดียวกัน

แนวคิดเรื่องความสบายใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ถูกสร้างให้เกิดในประเภทความสัมพันธ์ที่มีเพศชายอยู่ในความสัมพันธ์นั้น ตัวละครเริ่มต้นและสานสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันโดยยึดความสบายใจ ความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในความสัมพันธ์ โดยผู้เขียนนวนิยายจะสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด เพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัยของฝ่ายตรงข้ามที่สร้างความประทับใจหรือความสบายใจ เป็นเหตุให้ตัวละครเกิดความรู้สึกพึงพอใจ จนเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกันแต่เป็นความรู้สึกที่เกิดกับตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น

แนวคิดดังกล่าวปรากฏผ่านความคิดของตัวละคร แคน เรื่อง **Candy** มีเพศวิถีแบบเกย์ แสดงความคิดว่าการเลือกคู่ความสัมพันธ์ไม่ได้ยึดเอาเพศเป็นตัวกำหนด แต่อยู่ที่ความชอบ ความถูกต้องในตัวตนของคน ๆ นั้นเป็นหลัก ดังข้อความ

...“คิดมากทำไมวะว่าน เวลาใครจะชอบก็ให้เขาชอบมึงที่ใจ จะสนใจไปทำไมว่าตัวเองเป็นแบบไหน เหมือนผู้หญิงหรือเหมือนผู้ชาย มึงเป็นคนน่ารักกะกุหมายถึงนิสัย” พี่แคนพูดพลางยกมือขึ้นยี้หัวผม แววดตาที่ทอดมองมาอ่อนโยนจนรู้สึกผิด... (-west-, 2560ช, หน้า 126)

“ลึก ๆ แล้วผู้ชายก็เหมือนเด็ก อยากรู้อยากลองแล้วบังเอิญชอบ หรือบางทีอาจเกิดจากโครโมโซมสภาพแวดล้อม หรือบางคนก็มองแค่ว่าเขารู้สึกชอบคนคนนี้ ไม่ว่าจะคนนั้นจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ซึ่งถ้าบังเอิญเป็นเพศเดียวกันก็กลายเป็นเกย์โดยอัตโนมัติ ไม่รู้ว่าจะ กูก็ไม่เคยสงสัยเหมือนกันว่าทำไมตัวเองเป็นเกย์ ชอบก็คือชอบ แค่นั้น”...

(-west-, 2560ช, หน้า 161)

...คนเราเป็นเกย์เพราะอะไรกัน

หากเพียงเพราะปล่อยให้ความรักเกิดขึ้นโดยไม่สนว่าเขาเป็นใคร เป็นเพศไหน แต่รักในตัวคนที่เขาเป็น แบบนั้นจะทำให้เป็นเกย์ได้หรือเปล่า... (-west-, 2560ช, หน้า 154)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า เพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศเป็นเรื่องปกติ ทุกคนสามารถเลือกคู่สัมพันธ์จากความพึงพอใจ มีความสบายใจและมีความสุขเมื่อได้ใช้ชีวิตร่วมกัน โดยมองข้ามเรื่องเพศ

4.3.3 แนวคิดเรื่องความรักที่ดี คือ การได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย มีการสร้างแนวคิดผ่านการดำเนินเรื่อง และพฤติกรรมของตัวละครให้ตัวละครมีการเติบโตทางด้านความคิดและการพัฒนาในชีวิตในด้านต่าง ๆ ด้วยการได้รับการส่งเสริมจากคู่สัมพันธ์ เป็นการชี้ให้เห็นว่า ความรักเพศเดียวกันก็สามารถเป็นความรักที่ดี และมีคุณค่า พบว่า มีการสร้างลักษณะนิสัยที่ไม่จริงจังในการใช้ชีวิตยังให้ตัวละครหนึ่งและสร้างตัวละครคู่สัมพันธ์เข้ามาแนะนำหรือส่งเสริมเพื่อให้มีทัศนคติในการใช้ชีวิตไปในทางที่ดีขึ้น

ปรากฏในตัวละคร ว่าน เรื่อง **Candy** ตัวละครถูกสร้างลักษณะทางสังคมเป็นลูกคนเล็กของครอบครัว มีฐานะดี จึงถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ ทำให้มีลักษณะนิสัยที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่จริงจังกับการใช้ชีวิต เรียนไม่เก่งและไม่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ จนมาพบกับตัวละคร แคน เป็นตัวละครที่มีลักษณะเป็นคู่ตรงข้าม แคน มีความเพียบพร้อมทั้งหน้าตา ฐานะ มีความสามารถและเก่งในด้านการศึกษา เมื่อตัวละครเริ่มสานสัมพันธ์ ว่าน จึงอยากปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เหมือนกับคู่สัมพันธ์ โดยมีแคนคอยช่วยเหลือ แนะนำ และส่งเสริมให้มีการเติบโตด้านความคิดและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น ว่าน เปลี่ยนแปลงความคิดของตนเอง ...“ครั้งหนึ่งผมเป็นว่านที่ขี้เกียจ กระจอก ไม่เอาไหน เป็นว่านที่เฉื่อยชา ไม่ทูกซ์ร้อน ไม่นึกถึงอนาคต แต่มันเริ่มเปลี่ยนไปเมื่อรู้จักคนที่ชื่อแคนดัล...” (-west-, 2560ข, หน้า 305) ต้องการที่จะพัฒนาชีวิตให้ประสบความสำเร็จเพื่อให้อีกฝ่ายชื่นชม ดังข้อความ

...ผมนั่งจมอยู่กับความคิดของตัวเอง ไม่ใช่แค่เรียน แต่มีเรื่องพีแคนปนอยู่ด้วย เขียนสรุปได้สามบรรทัดก็นั่งคิดเรื่องพีแคนใหม่ มันค่อนข้างชัดเจนว่าผมคงชอบเขาแล้ว ประมาณว่าอยากให้อีกฝ่ายชื่นชม ไม่ว่าจะป็นด้วยสายตาหรือวาจา อะไรก็ตามที่ทำให้ภาพพจน์ของผมในสายตาพีแคนดูดีขึ้นตลอดไปจนถึงการใช้เวลาร่วมกันหรือการสัมผัส... (-west-, 2560ข, หน้า 182) และทำให้ตนเหมาะสมคู่ควรกับคู่สัมพันธ์

...มีเหตุผลอะไรที่เราจะไม่ทำตัวเองให้ดีเทียบเคียงเขา

มีเหตุผลอะไรที่เราจะไม่ปิ่นทองฟ้าไปหาดาว

ทำไมเราต้องดึงดาวลงมาที่ดิน

ผมนี้ช่างเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวเสียเหลือเกิน... (-west-, 2560ข, หน้า 274)

จากตัวอย่างทำให้เห็นแนวคิดสำคัญของความรักที่ดี คือ ความรักที่คู่สัมพันธ์ส่งเสริมให้เกิดการเติบโตทางด้านความคิด มีทัศนคติที่ส่งผลให้พฤติกรรมถูกปรับเปลี่ยนไปสู่การพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น ด้วยการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร ว่ากลุ่มคนดังกล่าวสามารถช่วยเหลือสนับสนุนคู่ชีวิตให้มีลักษณะการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตัวเอง

4.3.4 แนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันคือคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน มีความต้องการใช้ชีวิตในสังคมเสมือนคนธรรมดาทั่วไป นวนิยายได้นำเสนอแนวคิดที่ รสนิยมทางเพศแบบหลากหลายเป็นสิ่งปกติ เป็นความพึงพอใจหรือความปรารถนาในตัวบุคคลซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์แต่ถูกสังคมตีกรอบด้วยบรรทัดฐานรักต่างเพศให้กลายเป็นเรื่องผิดปกติ

กระบวนการทำให้เรื่องเพศกลายเป็นเรื่องที่มีเหตุผล บุคคลจะต้องเข้าใจ และควบคุมความปรารถนาทางเพศของตัวเองให้อยู่ในกฎระเบียบของสถาบันทางสังคม ผลที่ตามมาก็คือ ความปรารถนาทางเพศที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบจะถูกปกปิดซ่อนเร้น เพื่อมิให้ถูกลงโทษและถูกประณาม (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2560, หน้า 197) ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ในเพศเดียวกัน เป็นหนึ่งในความปรารถนาที่อยู่นอกกฎระเบียบ แม้ว่าคนรักเพศเดียวกันจะเป็นสมาชิกในสังคมไม่แตกต่างจากรักต่างเพศ แต่โดนวาทกรรม “ความเป็นปกติ” ของรักต่างเพศ และการสร้างภาพจำจากการนอกกฎระเบียบความถูกต้องของสังคมกลายเป็นมายาคติที่ผูกติดกับความไม่ถูกต้อง ถูกแบ่งแยกให้แตกต่าง แปลกประหลาดและไม่ปรกติ ในนวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส จึงสร้างแนวคิดผ่านความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อเรียกร้องหรืออธิบายว่า ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันก็เป็นธรรมชาติ และเป็นปกติไม่แตกต่างจากรักต่างเพศ แต่ถูก “ปฏิบัติการทางวรรณกรรม” เข้ามามีอิทธิพล กำหนดกรอบความคิดของสังคมเพื่อให้สังคมเห็นพ้องไปในทางเดียวกัน (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2559, หน้า 110) ดังปรากฏผ่านความคิดของตัวละคร แคน ที่แสดงทัศนคติเรื่องความเป็นธรรมชาติทางเพศ แต่ถูกมนุษย์ให้ความหมายและกำหนดกรอบสร้างเป็นมายาคติ “ความไม่ปกติ” ทั้งที่ความจริงแล้ว รสนิยมทางเพศ มันคือธรรมชาติหนึ่งของมนุษย์ ดังบทสนทนาระหว่าง แคน กับ วาน

...“แปลกตรงไหน ใคร ๆ ก็ต้องมีเรื่องเซ็กซ์อยู่ในหัว มันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ เรื่องธรรมชาติ”

“แต่ผมรับไม่ได้นี่หว่า” คนบ้าอะไรจะพูดถึงจุดอื่นหน้าเรี้น ไม่ใช่ผมคนหนึ่งละ

“มึงรู้ใหม่ว่าน ในอดีตธรรมชาติของคนมีแค่สองอย่าง กินกับสืบพันธุ์ก็ใครชอบ เคยอ่านนิยายเรื่องหนึ่ง ตัวเอกกำลังกิน พออยากก็ลุกขึ้นมาทำแล้วก็กินต่อ ชีวิตมันก็แค่นี้ วิวัฒนาการต่างหากที่กำหนดกฎเกณฑ์ว่าอะไรควรทำไม่ควรทำ เซ็กซ์ในยุคโบราณไม่ได้กำหนดด้วยซ้ำว่าจะเป็นเพศไหน น่าตลกที่จู้ ๆ เรื่องธรรมชาติก็กลายเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ”

“ผมไม่ได้มองว่าผิดธรรมชาติ แค่มันไม่ควรพูด”

“แต่ถ้าตัดเรื่องเพศออกไปต่างอะไรกับที่มึงพูดถึงนมผู้หญิง”

เขามองผม เป็นสีหน้าที่ไม่ได้ตั้งคำถาม คล้ายจะเยาะเย้ยมากกว่าผมหาคำตอบไม่ได้แน่ ถูกต้องครับ ผมไม่เห็นความแตกต่างของมัน และเข้าใจได้ดีว่าทำไมที่แคนถึงไม่คิดจะปกปิดรสนิยมตัวเอง เพราะมันเป็นธรรมชาติมันคือตัวตนที่แท้จริง...

(-west-, 2560ข, หน้า 179)

การสร้างวาทกรรม “ความเป็นปกติทางเพศ” กลายเป็นมายาคติให้คนในสังคมดำเนินวิถีตามเพศสภาพที่สังคมกำหนด ธีธัญญา สังขพันธ์ (2559, หน้า 295-296) อธิบายว่า เพศสภาพหรือเพศภาวะ (gender) หรือบางครั้งเรียกว่า “ความเป็นเพศ” เป็นมโนทัศน์ทางวัฒนธรรมเป็นการประกอบสร้างทางสังคม เพื่ออธิบายเกี่ยวกับความเป็นหญิงและความเป็นชาย ว่าควรจะเป็นอย่างไร หรือเป็นอะไร ควรมีความสัมพันธ์อย่างไร ซึ่งรวมไปถึงความคาดหวัง การยินยอมและค่านิยมในความเป็นหญิงและความเป็นชาย เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางสังคมและเกิดจากการขัดเกลาทางสังคม ส่งผ่านเป็นวาทกรรมที่แฝงด้วยอำนาจในการควบคุมความประพฤติให้ยึดถือปฏิบัติ รสนิยมทางเพศก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ถูกควบคุมให้บุคคลมีความปรารถนาหรือแสดงอัตลักษณ์ให้สอดคล้องกับเพศสภาพของตน จึงเกิดเป็นความสัมพันธ์ตามบรรทัดฐานรักต่างเพศ รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์จนสืบทอดทายาทอันเป็นการหน้าที่ของความ เป็นเพศชายและเพศหญิง หากบุคคลใดมีรสนิยมที่อยู่นอกกรอบบรรทัดฐานและไม่สามารถทำหน้าที่ตามความเป็นเพศได้ จะถูกสังคมกำหนดว่า “ผิดปกติ” และ “เป็นอื่น” แต่แท้จริงแล้วรสนิยมไม่สามารถกำหนดด้วยเพศสรีระ เพศสภาพหรือเพศภาวะ เพราะ “รสนิยมทางเพศ” เป็นมิติหนึ่งของ “เพศวิถี” คือ ความพึงพอใจของบุคคลที่ไม่ได้ยึดติดกับ “เพศ” หรือ “เพศสภาพ” เป็นความต้องการภายใน ที่ตอบสนองของอารมณ์ ความรู้สึก และมีพฤติกรรม ความรัก การแสดงออกทางเพศ อันได้แก่ ความใคร่ ความผูกพัน และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นตามความพึงพอใจของตน เพศวิถี จึงยึดเอาความปรารถนาของจิตใจเป็นสำคัญ ดังนั้น บุคคลที่มีความปรารถนาหรือความพึงพอใจกับบุคคลซึ่งมีเพศสภาพเดียวกันกับตนจึงมิใช่ “คนผิดปกติ” แต่อย่างใด ทศนคติดังกล่าวได้กลายมาเป็นแนวคิดสำคัญของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ผู้แต่งได้สะท้อนผ่านความคิดของตัวละครเพื่อสร้างความเข้าใจในความหมายของเพศวิถี และเป็นการโต้แย้ง เพศสถานะ ตามที่สังคมกำหนด ดังปรากฏในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละคร จ๊อบ เดิมเป็นเพศชายแท้ แต่เมื่อเกิดความพึงพอใจหรือมีความปรารถนาทางเพศกับ เต้ย เพื่อนชายที่ยังคงสงสัยและไม่เชื่อมั่นในรสนิยมที่เปลี่ยนไปของตน จึงอธิบายถึงความรู้สึกภายในของตนที่มีความพึงพอใจจากตัวบุคคลโดยมองข้ามเรื่องเพศ เป็นการสร้างความเข้าใจและหักล้างความคิดเชิงอุดมคติว่า ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ ตามบทสนทนา ระหว่าง เต้ย กับ จ๊อบ

...“มึงเป็นเกย์หรือจ๊อบ”

แล้วคำคำนั้นก็หลุดจากปากผม ผมรู้ดีว่ามันไม่ได้เป็นหรรอก ต่างจากผมที่ค้นพบตัวเองเมื่อสี่ปีก่อน

“เดี่ย...” มันตบไฟเลี้ยวก่อนจะจอดรถชิดขอบถนนด้านซ้ายทันที เมื่อรถจอดสนิท มันก็หันหน้ามามองผมตรง ๆ “กูไม่รู้ว่ามีงไปรู้เรื่องอะไรมา...” มันพูดเสียงนุ่ม “แต่สิ่งที่มีงจะได้ยินจากปากกูต่อไปนี้เป็นความสัตย์จริง มีงไม่ต้องเชื่อกูก็ได้ แต่ขอโอกาสให้กูได้อธิบายบ้าง”

“...”

“กูไม่รู้หรอกว่าการที่กูชอบมีงมันเรียกว่าอะไร จะเป็นเกย์ ชายรักชาย รักร่วมเพศ หรือคำไหนก็ตามที่เค้าจะบัญญัติกัน กูไม่รู้เหมือนกันว่ากูเป็นอะไรกันแน่”

“...”

“กูรู้แค่ว่ากูชอบมีง อยากอยู่ใกล้ ๆ กับมีง อยากดูแลมีง ถ้าความรู้สึกพิเศษที่ผู้ชายมีให้กันมันเรียกรวมว่า ‘เกย์’ กูยอมเป็นเหมือนคำนิยามที่สังคมเค้าเรียกก็ได้ ถ้ามันหมายถึงกูชอบมีง”...

(karnsaii, 2560ก, หน้า 231-232)

และยังแสดงทัศนคติผ่านตัวละคร เดี่ย ที่แฝงความหมายแท้จริงของเพศวิถีและความเลื่อนไหลทางเพศในสังคมไว้ว่า

...ถึงแม้เราสองคนจะไม่ได้เปิดเผยอะไรมากมายนัก แต่ก็ไม่คิดปิดบังว่าเราเป็นอะไรกัน

อย่างไรว่าแหละความรักมีหลายรูปแบบ หลายสถานะ และหลายความสัมพันธ์... (karnsaii, 2560ข, หน้า 137)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า นวนิยายพยายามสร้างความเข้าใจเรื่องเพศวิถี และความเลื่อนไหลทางเพศ ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติอันเป็นลักษณะอารมณห์หนึ่งของมนุษย์ที่สามารถมีความปรารถนาหรือมีความพึงพอใจต่อบุคคลได้อย่างเป็นอิสระและไม่ควรถูกกำหนดหรือตีกรอบความสัมพันธ์ด้วยเพศสภาพของบุคคล

สรุปแนวคิดของนวนิยายประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชายเมื่อตัวละครชายยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปของตน จะดำเนินความสัมพันธ์โดยยึดเอาความสบายใจ และความสุขเป็นเหตุผลหลักในการครองคู่ และสร้างความมั่นคงในการครองคู่ด้วยความซื่อสัตย์ต่อกัน ทั้งยังมีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบรรณนิมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันผ่านทัศนคติของตัวละคร ว่าความสัมพันธ์ของบุคคลไม่ควรถูกตีกรอบด้วยเพศสภาพเพราะความปรารถนาหรือความพึงพอใจตามเพศวิถีแห่งตนเป็นภาวะทางอารมณห์ของมนุษย์

ที่เป็นสิ่งปกติ รวมถึงความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันก็เป็นปกติและมีคุณค่าดังความรักต่างเพศเช่นกัน

กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย ได้นำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครที่ยอมรับในเพศวิถีของตนเองกับตัวละครชายเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ ปัญหาที่เกิดขึ้นในประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว จึงมุ่งเน้นไปที่ปัญหาทางเพศให้ตัวละครชายเกิดความสับสนในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปของตน แต่จากความใกล้ชิดและความผูกพันทางอารมณ์ต่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นจากสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัยจนเกิดเป็นความประทับใจและเกิดความผูกพันทางอารมณ์ เป็นผลให้ตัวละครเปลี่ยนรสนิยม เพราะยึดเอาความสบายใจและความสุขเป็นหลักในความสัมพันธ์ และใช้ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสร้างความมั่นคงในการครองคู่ ผู้วิจัยมองว่า การนำตัวละครชายมาอยู่ในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเพื่อเป็นสัญลักษณ์หรือตัวแทนของเพศชายและหญิงซึ่งสังคมมองว่าปกติ แสดงให้เห็นว่า บุคคลสามารถเปลี่ยนรสนิยมทางเพศได้เมื่อได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจทางจิต และเมื่อมีรสนิยมเปลี่ยนไปแต่ลักษณะการดำเนินชีวิตก็ยังคงมีวิถีปฏิบัติเช่นเดิม ทั้งยังสร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านว่า ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเป็นความปกติ เป็นธรรมชาติที่ เกิดจากภาวะทางอารมณ์ของมนุษย์ ไม่ควรถูกตีกรอบด้วยเพศสภาพหรือบรรทัดฐานรักต่างเพศหรือถูกทำให้มองว่าเป็นสิ่งผิดศีลธรรมของสังคม

โดยสรุปกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย มีกลวิธีการประกอบสร้างเพื่อเล่าความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน สรุปตามประเด็นดังนี้

1. โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

กลวิธีการประกอบสร้างด้านโครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครทั้ง 5 ประเภทความสัมพันธ์ มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินเรื่องตามลักษณะของนวนิยายรักต่างเพศ แต่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครคู่หลักเพศเดียวกัน จึงมีการร้อยเรียงเรื่องราวที่แสดงลักษณะเฉพาะบางประการอันเป็นแบบเฉพาะเพื่อเป็นเหตุผลอันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายหรือแนวคิดสำคัญของเรื่อง จะทำให้เห็นสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส แต่ละประเภทความสัมพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์ของการดำเนินเรื่อง

การเริ่มเรื่องในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทความสัมพันธ์ทั้ง 4 ประเภท ผู้แต่งให้ความสำคัญกับการแนะนำตัวละครโดยเฉพาะลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต และลักษณะทางจิต เพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงความคิด ทักษะคิด และรูปแบบวิถีชีวิตของตัวละครเพศวิถีต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในเชื่อมโยงไปสู่ปัญหา แนวคิด และความสัมพันธ์ของตัวละคร ที่จะนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยประเภท ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ จะมีการเริ่มเรื่องด้วยการบอกให้ผู้อ่านทราบถึงความสัมพันธ์หรือลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครที่ดำเนินมาแล้ว ระยะเวลาหนึ่งก่อนการเริ่มเรื่อง โดยใช้ทัศนคติของคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มองว่าความสัมพันธ์แบบ รักร่วมเพศเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง ไม่ผูกมัดและเป็นเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ มาสร้างเป็นลักษณะความสัมพันธ์ของประเภทดังกล่าวเพื่อนำสู่ปัญหาของเรื่อง รวมถึง จะใช้วิธีการเริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงเหตุการณ์พบกันครั้งแรกของตัวละครเพศวิถีเกย์ ไบเซ็กชวล ที่สะท้อนถึงพฤติกรรมของกลุ่มคนรักร่วมเพศมาเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ในนวนิยาย ส่วนในประเภทความสัมพันธ์ที่มีตัวละครชายหรือหญิงเปลี่ยนความสัมพันธ์มารักเพศเดียวกัน ใช้การเริ่มเรื่องด้วยการแนะนำตัวละคร ภูมิหลัง และลักษณะการดำเนินชีวิต เพื่อนำสู่แนวคิด และเหตุผลในการเปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน

วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ในขั้นตอนการดำเนินเรื่องของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ทั้ง 4 ประเภท ใช้วิธีการรูปแบบเดียวกัน คือ สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด และอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจหรือชดเชยปมในใจ โดยการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้ชิดหรือการอยู่ร่วมกัน มีจุดประสงค์แตกต่างกันของประเภท ความสัมพันธ์ ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ การเรียนรู้สานสัมพันธ์เป็นไปเพื่อตัวละครได้เห็นทัศนคติ นิสัย และรูปแบบชีวิตของกันและกัน จนเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์จากการตอบสนองความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัด นำไปสู่ ความสัมพันธ์ในระดับลึกมากขึ้น ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง และเกย์กับชาย สร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดและอยู่ร่วมกัน ตัวละคร จะเกิดการเรียนรู้ลักษณะนิสัย สร้างความประทับใจ เป็นเหตุให้ตัวละครเปลี่ยนทัศนคติ จนมีผลต่อเพศวิถี ด้วยความใกล้ชิดทำให้เกิดความสบายใจและรู้สึกประทับใจในตัวบุคคล เน้นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคล โดยมองข้ามกรอบเรื่องเพศและรักต่างเพศตามที่สังคมส่วนใหญ่ กำหนดว่าถูกต้อง

การพบเจอปัญหาก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ เป็นการสร้างปมปัญหาหรือความขัดแย้ง ให้เกิดขึ้นกับตัวละครเพื่อเป็นอุปสรรคก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักหรือเปิดใจ

ยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน พบว่า ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์ กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ และชายกับชาย รวมถึงหญิงกับหญิง ที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน มีการสร้างปมทางจิตให้เกิดขึ้นในตัวละครตัวหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ รวมถึงความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์แบบเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ มีการสานสัมพันธ์โดยใช้การตอบสนองของรสนิยมทางเพศเป็นจุดยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์และนิยม อยู่ร่วมกันแบบไม่ผูกมัด เมื่อตัวละครหนึ่งถูกสร้างลักษณะทางจิตที่ไม่แสดงสถานะความสัมพันธ์ ให้ชัดเจน จึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่มั่นคง ปมปัญหาอีกประการหนึ่ง อันเป็นลักษณะเฉพาะที่พบในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสในประเภทความสัมพันธ์ ของตัวละครชายกับชาย และหญิงกับหญิง และตัวละครเกย์กับชาย เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ ที่มีตัวละครเพศชายเดิมมีรสนิยมทางเพศ หรือมีความพึงพอใจในเพศตรงข้ามแต่เปลี่ยนรสนิยม มารักเพศเดียวกัน นวนิยายได้สร้างปมปัญหาเรื่องเพศ ด้านความลับสนทางเพศในการเปลี่ยน รสนิยม มาเป็นอุปสรรค ก่อนที่ตัวละครจะยอมรับในวิถีทางเพศที่เปลี่ยนไป จากรักต่างเพศ เป็นรักเพศเดียวกัน

การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ เป็นขั้นตอนต่อจากการแก้ไขปมปัญหาก่อนเปิดรับ ความสัมพันธ์โดยใช้เหตุผลในขั้นตอนการเรียนรู้สานสัมพันธ์ที่ตัวละครได้ใกล้ชิด เรียนรู้ ลักษณะนิสัย จนเกิดเป็นความประทับใจ สบายใจในความสัมพันธ์และสามารถขุดเซขมในใจ มาประกอบเพื่อให้ตัวละครตัดสินใจหักล้าง และแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขั้นตอน “การพบเจอ ปัญหา” เป็นผลให้ตัวละครยอมรับความสัมพันธ์ พบว่า การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบ่งเป็น การเปิดใจและพัฒนาความสัมพันธ์ในฐานะคนรักหรือมุ่งหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว พบใน ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ จะเป็นการเปิดใจ ยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคง จากการเริ่มเรื่อง และปัญหาอุปสรรคในความสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ ดังกล่าว เป็นการตอบสนองของรสนิยมทางเพศ มีพฤติกรรมในความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ดังนั้น การเปิดใจยอมรับของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีเกย์ และไบเซ็กชวล คือ การเปิดใจ ยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักและหวังผลความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาว ส่วนประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และเกย์กับชาย เป็นการเปิดใจยอมรับ รสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตน และเริ่มสานความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก

อุปสรรครื้อเรื่องเป็นขั้นตอนหลังจากตัวละครเปิดใจยอมรับและพัฒนาความสัมพันธ์ สถานะคนรัก นวนิยายจะปรากฏการกระทำหรือเหตุการณ์บางอย่างให้เกิดกับเนื้อเรื่องที่เหลือ เพื่อเป็นวิถีการทวนเรื่องกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์และตัวละคร

สร้างภาวะกดดันให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดพลิกผัน เพื่อมุ่งไปสู่การคลายปัญหาและนำไปสู่ความสัมพันธ์ของตัวละครแบบหลากหลายความนิยมทางเพศสองอย่างเป็นเหตุเป็นผล พบว่ามีการนำอุปสรรคเดิมในชั้นพบเจอปัญหามาปรากฏซ้ำ เรียกอุปสรรคต่อเนื่องเพราะเกิดแรงจูงใจบางประการเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์อีกครั้ง พบปัญหาความไม่ชัดเจนในสถานะความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ และชายกับชาย ด้วยความสัมพันธ์ของรักร่วมเพศไม่มีกฎหมายรองรับในสิทธิการสมรสจึงไม่มีหลักความมั่นคงในความสัมพันธ์ ดังนั้น เมื่อความสัมพันธ์ไม่มีความชัดเจนในสถานะความสัมพันธ์ จึงส่งผลต่อความมั่นคงและความเชื่อมั่นในการครองคู่ ยังพบว่า ปัญหาเรื่องการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ ของชายเปลี่ยนมารักเพศเดียวกันยังกลับมาเป็นอุปสรรคอีกครั้งในคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชาย และเกย์กับชาย นอกจากนั้นยังมีการสร้างอุปสรรคใหม่เป็นพล็อตเรื่องย่อยให้ตัวละครได้ขบคิดถึงปัญหาใหม่ และแก้ไขปัญหานั้น ๆ ทั้งการสร้างปมทางจิตในการกลัวความไม่มั่นคงของความรักแบบเพศเดียวกัน ในประเภทความสัมพันธ์ไบเซ็กชวลกับเกย์ ชายกับชาย และเกย์กับชาย เป็นการนำปัญหาความไม่มั่นคงในความสัมพันธ์ของรักร่วมเพศ มาสร้างอุปสรรคให้กับตัวละครเพศชาย เมื่อยอมรับรสนิยมมารักเพศเดียวกันและเริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงปัญหาไม่ยอมรับของครอบครัวในคู่ความสัมพันธ์แบบชายกับชาย และเกย์กับชาย เมื่อบุคคลในครอบครัวเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ เป็นการสร้างภาวะกดดันให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดพลิกผันหรือจุดหักเห เพื่อมุ่งไปสู่การคลายปัญหาและนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่มั่นคงของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน

จุดพลิกผันเพื่อคลายปัญหาเป็นการสร้างเหตุการณ์เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ตัวละครมีสติ รู้เท่าทันความคิด และความรู้สึกของตนเอง จนส่งผลให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อรักษาความสัมพันธ์หรือต้องการมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบผูกมัดและหวังผลในระยะยาว อันเป็นการแก้ไขปัญหาในชั้นพบเจออุปสรรค และเป็นการคลายปมของเรื่องเพื่อนำไปสู่จุดจบ โดยทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ มีการสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครยุติความสัมพันธ์และการใช้อุปัตติเหตุเพื่อเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน การเปิดเผยความจริงหรือความชัดเจนในความสัมพันธ์ นอกจากนั้น พบมีการสร้างตัวละครอื่นเพศหญิงมาพิสูจน์ความมั่นคงและยืนยันรสนิยมที่เปลี่ยนมารักเพศเดียวกันของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครชายกับชาย โดยจุดพลิกผันเป็นเหตุกระตุ้นให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมเพื่อแสดงความมั่นคงและความชัดเจนในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ทั้งต่อตัวละครเองและต่อสังคม ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้และดำเนินไปได้เช่นเดียวกับรักต่างเพศ

การปิดเรื่องของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็นนวนิยายแนวโรมานซ์ หรือนวนิยายรักทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ จึงมีการปิดเรื่องด้วยความสุขความสมหวังของ ตัวละคร หลังจากที่ตัวละครได้ฝ่าฟันอุปสรรคแก้ไขหรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องอันเป็นสิ่งที่ กระทบต่อความสัมพันธ์ของตัวละครหลักแล้ว นวนิยายได้สร้างความประทับใจให้ผู้อ่านด้วย เล่าถึงความสัมพันธ์หรือชีวิตของตัวละครที่สมหวังในความรัก และสามารถครองคู่กันได้ผ่านภาพ การสร้างครอบครัวในรูปแบบครอบครัวที่มั่นคง สร้างรูปแบบชีวิตของตัวละครให้มีความสมบูรณ์ ด้านความรักที่ไม่จำกัดเพศและอยู่นอกกรอบบรรทัดฐานของสังคมไทยผ่านโลกอุดมคติ ในนวนิยาย

สรุปจากการศึกษาโครงเรื่องความสัมพันธ์ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทาง เพศรส ทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ เล่าถึงเรื่องราวชีวิตของตัวละครในด้านความรัก ความสัมพันธ์ ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน แม้จะมีองค์ประกอบด้านการวางโครงเรื่องคล้ายกับนวนิยายรัก ต่างเพศ แต่กลวิธีการดำเนินเรื่องตามเส้นเรื่องความสัมพันธ์จะมีรูปแบบเฉพาะบางประการ โดยเฉพาะปมปัญหาเรื่องเพศที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของกลุ่มคนที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน หรือตัวละครชายแท้ หญิงแท้ ที่เปลี่ยนไปชอบเพศเดียว สะท้อนให้เห็นมุมมองความรัก และอุปสรรค อันเกิดจากทัศนคติของสังคมที่มองกลุ่มคนดังกล่าว รวมถึงนวนิยายยังเป็นตัวแทน ของกลุ่มคนรักร่วมเพศในการสร้างความเข้าใจรูปแบบชีวิตและมุมมองด้านความรักความสัมพันธ์ ต่อสังคม

2. ปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ปมปัญหาหรือความขัดแย้ง คือ องค์ประกอบสำคัญในนวนิยายหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส พบว่า มีการสร้างปมปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความรัก ความสัมพันธ์ ในประเภทความสัมพันธ์ ทั้ง 4 ประเภท อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของนวนิยาย 4 ลักษณะ ได้แก่ ปมปัญหาทางจิตของตัวละคร ปมปัญหาเรื่องเพศ ปมปัญหาจากสังคม และปมปัญหาจาก ตัวละคร สรุปผลตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ปมปัญหา	ประเภทความสัมพันธ์			
	เกย์กับเกย์	ไบเซ็กชวล กับเกย์	ชาย(เควีเยร์) กับชาย (เควีเยร์) และ หญิง(เควีเยร์) กับหญิง (เควีเยร์)	เกย์กับชาย
ปมปัญหาทางจิต				
ปมทางจิตจากครอบครัว	✓	✓	✓	✓
ปมทางจิตจากเหตุการณ์	✓	✓		
ปมปัญหาจากสังคม	✓	✓		
ปมปัญหาทางเรื่องเพศ				
ความสับสนเรื่องรสนิยม				
ทางเพศ			✓	✓
ความไม่มั่นใจ		✓	✓	
ในการเปลี่ยนรสนิยม				
ทางเพศ				
ปมปัญหาจากตัวละครอื่น				
ปัญหาจากตัวละคร	✓			
คู่สัมพันธ์				
ปัญหาจากตัวละครอื่น	✓			

จากตารางผลการศึกษาปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสสรุปประเด็นตามลำดับดังนี้

2.1 ปมทางจิต เป็นปมปัญหาที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร เรียกว่าเป็นความขัดแย้งกับตนเองที่ฝังอยู่ในจิตใจจนกลายเป็นลักษณะทางจิตส่งผลต่อการใช้ชีวิตของตัวละคร เมื่อมีเหตุการณ์บางประการเกิดขึ้นที่กระทบปมดังกล่าวตัวละครจะเกิดความหวาดหวั่นและกลายเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ จากผลการศึกษาพบปมทางจิตจากครอบครัว และปมทางจิตจากเหตุการณ์

2.1.1 ปมทางจิตจากครอบครัวจากตัวละครหนึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร เป็นปมปัญหาที่พบในทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ แต่มีเหตุผลในการสร้างปมทางจิตต่างกันในแต่ละประเภทความสัมพันธ์ โดยประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ ปมทางจิตที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันเป็นอุปสรรคในการดำเนินเรื่องถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของตัวละครที่ร่วมเพศด้วยปมปัญหาทางจิตจากครอบครัว เกิดจากการเลี้ยงดูที่ผิดวิธี ทั้งการเลี้ยงดูแบบตามใจของครอบครัว ส่งผลให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่สังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับ การไม่ได้รับการเอาใจใส่จากครอบครัว ขาดความอบอุ่นและคิดว่าตนเองไม่มีตัวตน ตัวละครที่ร่วมเพศจึงโยยหาความรัก แต่ไม่ต้องการผูกมัดเพราะกลัวการสูญเสีย ส่งผลให้แสดงออกทางพฤติกรรมในการหาความสัมพันธ์เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ รวมถึงมีทัศนคติไม่ศรัทธาต่อความรักใช้เพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเพื่อคลายความเหงา ลักษณะทางจิตดังกล่าวเป็นความขัดแย้งในจิตใจที่โยยหาความรัก แต่ไม่เชื่อมั่นในความรัก จึงนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด เพื่อชดเชยปมในใจที่ตนเองรู้สึกไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความสำคัญ อันเป็นปมทางจิตที่เกิดจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก ส่วนในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชาย แม้จะสร้างปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัว แต่ไม่ได้นำมาเป็นเหตุของพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศแบบตัวละครที่ร่วมเพศ ปมดังกล่าวส่งผลต่อความสัมพันธ์เพราะการรู้สึกขาดความอบอุ่นจากครอบครัวในวัยเด็ก ตัวละครจะเกิดความอ้างว้างและต้องการการดูแลเอาใจใส่แต่กลับปฏิเสธความสัมพันธ์ เพราะกลัวการถูกทอดทิ้ง จึงพอใจในความสัมพันธ์เพียงการตอบสนองทางเพศ แต่ไม่พัฒนาความสัมพันธ์เป็นคนรัก เพราะกลัวความผูกพัน อีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยก ความไม่สมบูรณ์ของครอบครัวถูกนำมาเชื่อมโยงเป็นความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง ตัวละครจะปิดกั้นความสัมพันธ์และไม่ต้องการสานสัมพันธ์รูปแบบคนรักเพราะกลัวการสูญเสียและเลิกรา และต้องการมีความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดหรือไม่ระบุสถานะที่ชัดเจน ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชายมีการสร้างปมทางจิตจากครอบครัวแตกแยก แต่ใช้เป็นเหตุผลในการสานสัมพันธ์เพื่อชดเชยปมทางจิตในการสูญเสียความรักในวัยเด็ก

2.1.2 ปมทางจิตจากเหตุการณ์พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ เป็นเหตุการณ์ทางลบหรือเป็นความทรงจำเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ผลกระทบจากเหตุการณ์จะกลายเป็นปัญหาฝังใจมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตและทัศนคติและกลายมาเป็นปมขัดแย้งหรือสร้างปมปัญหาในการดำเนินเรื่องส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ให้กับตัวละคร

2.2 ปมปัญหาจากสังคม เป็นปมปัญหาหรืออุปสรรคภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต และกระทบต่อความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันของตัวละคร ซึ่งปัญหาจากสังคมนี้ ในนวนิยาย คือ ปัญหาที่เกิดจากครอบครัวไม่ยอมรับบรรณนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศของตัวละคร ทั้งตัวละครเพศวิถิเกย์และไบเซ็กชวล จึงเป็นปมปัญหาที่พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถิเกย์กับเกย์และไบเซ็กชวลกับเกย์ เมื่อตัวละครหลักมีบรรณนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ คนในครอบครัว ซึ่งในนวนิยายส่วนใหญ่มักเป็นบิดาจะไม่ยอมรับหากบุตรชายมีวิถีทางเพศไม่ตรงกับเพศสภาพ จะถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ปมปัญหาจากสังคมดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นว่าการที่ครอบครัวยังไม่ยอมรับลูกที่มีบรรณนิยมแบบรักเพศเดียวกัน ทำให้ตัวละครต้องปิดบัง คิดว่าตนเองผิดปกติ ไร้ค่า และแปลกแยกจากสังคม นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวละครนำทัศนคติจากสังคมมาเป็นอุปสรรคในการดำเนินเรื่อง โดยคิดว่าเพศชายต้องคู่กับเพศหญิง การแต่งงานสร้างครอบครัวแบบรักต่างเพศเป็นสิ่งปกติของสังคม และการมีความรักกับเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดปกติ ด้วยสังคมยังไม่ยอมรับคู่รักร่วมเพศ ทัศนคติดังกล่าวจึงเป็นอุปสรรคในการสร้างสัมพันธ์ของตัวละครรักเพศเดียวกัน

2.3 ปมปัญหาเรื่องเพศ ความหลากหลายทางเพศถูกนำมาเป็นปัญหาสำคัญ ที่กลายเป็นความขัดแย้งของเรื่องในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ประเด็นปัญหาดังกล่าว พบในประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเดิมเพศชายมีความพึงพอใจในเพศตรงข้ามแล้วเปลี่ยนมามีบรรณนิยมแบบเพศเดียวกันกับเฉพาะคู่สัมพันธ์ซึ่งเป็นตัวหลักในเรื่องเท่านั้น โดยจะไม่มี ความปรารถนาทางเพศในเพศเดียวกันกับตัวละครอื่น ในประเภทความสัมพันธ์แบบชายกับชายหรือหญิงกับหญิง และเกย์กับชาย ปมปัญหาเรื่องเพศจะปรากฏในตัวละครชายหรือหญิง ที่ยังมีทัศนคติเรื่องความเป็นปกติทางเพศ จนเกิดความสับสน หวาดหวั่น และไม่ยอมรับความรู้สึก ความพึงพอใจในบรรณนิยมทางเพศที่ผิดไปจากวิถีรักต่างเพศ ปมเรื่องเพศที่เป็นอุปสรรคหรือความขัดแย้งในการดำเนินเรื่องที่พบมาก รวมถึงประเภทความสัมพันธ์ในตัวละครชายกับชาย เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในคู่ความสัมพันธ์ว่าจะเปลี่ยนบรรณนิยมหรือยอมรับในความรู้สึกหรือยอมรับในเพศวิถิที่เปลี่ยนไปเหมือนตนเองหรือไม่ และตัวละครเกย์ในคู่ความสัมพันธ์แบบเกย์กับชายไม่มั่นใจในบรรณนิยมที่เปลี่ยนไปและยังคิดว่า เพศชายต้องคู่กับเพศหญิงตามบรรทัดฐานของสังคมไทย ลักษณะดังกล่าวเป็นการนำทัศนคติจากสังคมที่มองว่าความรักแบบเพศเดียวกัน เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อให้ตัวละครได้แสดงพฤติกรรมและพิสูจน์ว่าความรักในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันสามารถเกิดขึ้นได้และเป็นปกติ

2.4 ปมปัญหาจากตัวละครอื่น เป็นความขัดแย้งภายนอก เรียกว่า ข้อขัดแย้งระหว่างคนกับคน เกิดขึ้นระหว่างตัวละครเอกที่เป็นคู่ความสัมพันธ์และตัวละครเอกกับ

ตัวละครอื่น โดยลักษณะนิสัยของตัวละครตัวใดตัวหนึ่งที่จะเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์อันเป็นเป้าหมายของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ ด้วยรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ในระยะเริ่มต้นเรื่อง เป็นในรูปแบบตอบสนองความต้องการทางเพศและไม่ผูกมัด เมื่อตัวละครหนึ่งในคู่สัมพันธ์ มีลักษณะนิสัยไม่เปิดเผยความรู้สึก ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนต่อความสัมพันธ์ ส่งผลให้ตัวละครคู่ความสัมพันธ์รู้สึกไม่มั่นคง ไม่แน่ใจและไม่กล้าที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ อีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ ตัวละครอื่นเข้ามามีบทบาทซึ่งกระทบต่อความสัมพันธ์และมักจะเป็นข้อขัดแย้งที่เป็นพล็อตเรื่องย่อยที่เชื่อมโยงไปสู่แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันต่อไปเพื่อ

สรุปปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ปมปัญหาทางจิตในวัยเด็กจากครอบครัวส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในทุกประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร ปมปัญหาทางจิตจากเหตุการณ์ ปมปัญหาจากสังคม และปมปัญหาจากตัวละครอื่น จะพบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ ส่วนปมปัญหาทางเพศจะพบในความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชายหรือหญิงกับหญิง และเกย์กับชาย ซึ่งเป็นปมปัญหาที่พบเฉพาะในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศเท่านั้น

จากผลการศึกษาจะเห็นว่า ปมปัญหาที่พบในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ยังนำความเป็นจริงของสังคมมาใช้เป็นวัตถุดิบในนวนิยาย แม้ว่านวนิยายจะนำเสนอเรื่องราวความรักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน สร้างพื้นที่แสดงรูปแบบชีวิต ความรัก ความสัมพันธ์อย่างอิสระจากอำนาจการควบคุมเรื่องเพศตามบรรทัดฐานความเป็นปกติของสังคม แต่เนื้อหาบางประการ ก็ยังคงไว้ด้วยความสมจริงโดยหยิบปัญหา ทั้งปัญหาครอบครัว ปัญหาเรื่องเพศ ภาพมองของสังคมที่มีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือรักสองเพศมาสร้างเป็นปมให้ตัวละครต้องฝ่าฝืนต่อสู้เพื่อสร้างความเข้าใจและมีวิถีชีวิตแบบปกติในสังคม ปมปัญหาที่พบในนวนิยายทั้งปมทางจิตและปมเรื่องเพศนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้แต่งยังคงสะท้อนการไม่ยอมรับและสื่อให้เห็นความไม่ปกติของกลุ่มคนรักร่วมเพศและรักสองเพศว่าเป็นบุคคลที่มีปมด้อย ไร้ค่า มีปัญหาและถูกแบ่งแยกจากการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แม้ในนวนิยายตัวละครได้ต่อสู้และคลี่คลายปัญหาอุปสรรคจนได้รับการยอมรับในความสัมพันธ์และใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุข แต่ในโลกความเป็นจริง กลุ่มคนรักร่วมเพศและรักสองเพศยังคงไม่ได้รับการยอมรับอย่างแท้จริงตามที่ผู้แต่งนำเสนอการณณ์และความเป็นไปในสังคมมาสะท้อนบนโลกของนวนิยาย

3. แนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

การศึกษาแนวคิดทั้งแนวคิดเอกและแนวคิดรองที่ปรากฏในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสของประเภทความสัมพันธ์ ทั้ง 4 ประเภท พบทั้งหมด 6 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดความซื่อสัตย์และความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ แนวคิดความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ แนวคิดการเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน แนวคิดความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์ และแนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันคือคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ สามารถแสดงด้วยตารางได้ดังนี้

ตาราง 6 แสดงแนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

แนวคิดสำคัญ	ประเภทความสัมพันธ์			
	เกย์กับเกย์	ไบเซ็กชวลกับเกย์	ชายกับชายและหญิงกับหญิง (เครียร์)	เกย์กับชาย
แนวคิดความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์	✓	✓	✓	✓
แนวคิดความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์	✓	✓	✓	✓
แนวคิดการเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน	✓	✓	✓	
แนวคิดความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด	✓		✓	✓
แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน	✓		✓	
แนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันคือคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ			✓	✓

จากตารางสรุปแนวคิดสำคัญของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสสรุปประเด็นตามลำดับดังนี้

3.1 แนวคิดความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน พบปรากฏทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง เกิดขึ้นง่ายไม่ยั่งยืนเหมือนคู่สัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ด้วยในประเทศไทยการไม่มีกฎหมายรองรับการสมรสในเพศเดียวกัน ทั้งกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ไม่สามารถสร้างครอบครัวด้วยการมีบุตรที่ใช้เป็นหลักในการยึดหรือทำให้เกิดความมั่นคงในระยะยาวในการครองคู่ ดังนั้น ในนวนิยายจึงสร้างแนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ให้เกิดเป็นพฤติกรรมของตัวละครปรากฏในรูปแบบของความซื่อสัตย์ต่อคู่สัมพันธ์ ความจริงใจ รวมถึงการไม่ปิดบังเรื่องราวในชีวิตของตนให้อีกฝ่ายได้รับรู้ เพื่อพิสูจน์พฤติกรรมของตัวละครเมื่อตกลงสถานะคนรักและครองคู่ความสัมพันธ์แบบหวังผลในระยะยาว แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์และความจริงใจต่อคู่สัมพันธ์จึงเปรียบเสมือนหลักสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงให้กับกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

3.2 แนวคิดความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ของความรักแบบรักเพศเดียวกัน พบในประเภทความสัมพันธ์ทั้ง 4 ประเภท เป็นแนวคิดที่ไม่ยึดกับเพศสภาพในการเลือกคู่สัมพันธ์แต่เน้นที่ความสบายใจและความเข้าใจในการสร้างความสัมพันธ์ แนวคิดดังกล่าวใช้เป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกคู่สัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน พบมากที่สุด ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครชายกับชายหรือหญิงกับหญิงที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน โดยแนวคิดดังกล่าวถูกนำมาใช้เป็นเหตุให้ตัวละครเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ โดยสร้างให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเพื่อเรียนรู้ตัวตนของฝ่ายตรงข้าม พร้อมทั้งตัวตนของตนเอง จนเกิดความสบายใจ ประทับใจกลายเป็นความชอบในตัวตนของบุคคลโดยมองข้ามเรื่องเพศและตระหนักถึงความต้องการแท้จริงภายในใจที่ต้องการเริ่มต้นและสานสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจนี้ยังถูกใช้นำมาโต้แย้งความคิดของสังคมส่วนใหญ่ ที่ยึดบรรทัดฐานรักต่างเพศว่าการครองคู่ของเพศชายกับเพศหญิงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและเป็นปกติ ผ่านประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ด้วยการให้ตัวละครไบเซ็กชวลได้สร้างความสัมพันธ์หรือสร้างครอบครัวกับเพศหญิง แต่สุดท้ายต้องเลิก เพราะการมีความสัมพันธ์ที่นอกเหนือเพศชายกับหญิงก็สามารถสร้างความสุข ความพึงพอใจได้ ประเด็นดังกล่าวในนวนิยายสะท้อนให้เห็นว่าเพศและความเหมาะสมตามบรรทัดฐานรักต่างเพศของสังคม ไม่ใช่สิ่งสำคัญในความสัมพันธ์และการครองคู่ สุดท้ายแล้วเลือกคู่สัมพันธ์ยึดตามความพึงพอใจ ความสุขและความสบายใจที่ได้รับจากคู่สัมพันธ์

3.3 แนวคิดการเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน พบใน 3 ประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ และชายกับชาย แนวคิดนี้เชื่อมโยงมาจากปมปัญหาทางจิตของตัวละคร โดยเฉพาะในตัวละครเพศวิถีเกย์ และไบเซ็กชวล เพื่อให้มีผลกระทบในการสร้างสัมพันธ์หรือการพัฒนาความสัมพันธ์แบบมั่นคงในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน ปมทางจิตที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจทำให้ตัวละครรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อยและไร้ค่าหรือมีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งในชีวิต เมื่อมีตัวละครอื่นสามารถเติมเต็มปมปัญหาที่รู้สึกที่ตนเองขาดหรือช่วยแก้ไขปัญหานั้นเป็นอุปสรรคในชีวิตได้ ตัวละครจึงยึดเหนี่ยวและเลือกคู่สัมพันธ์จากคนที่สามารถยอมรับและเติมเต็มชีวิตในส่วนที่ตนขาดหายไปได้ เหตุผลดังกล่าวจึงนำมาเป็นแนวคิดสำคัญของนวนิยายที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ของคนรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันที่พร้อมดำเนินความสัมพันธ์กับคนที่สามารถเติมเต็มในส่วนที่บกพร่องหรือลบปมทางใจได้

3.4 แนวคิดความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด พบใน 3 ประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ชายกับชาย และเกย์กับชาย ซึ่งไม่มีลักษณะเฉพาะหรือข้อแตกต่างในแต่ละประเภทความสัมพันธ์ เป็นการนำเสนอแนวคิดเพื่อสร้างความหมายให้กับความรักแบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันสามารถเป็นความรักที่ดีและมีคุณค่า ด้วยความรักของกลุ่มคนรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นความรักที่ไม่มีอยู่จริง เป็นการรักสนุกในเรื่องเพศสัมพันธ์ ไปจนกระทั่งเป็นความวิปริต ไม่เหมาะสมตามหลักศีลธรรมที่สังคมกำหนดว่าถูกต้องดีงาม นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จึงสร้างแนวคิดผ่านการดำเนินเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครหลักตัวใดตัวหนึ่ง ให้มีลักษณะนิสัยหรือมีการดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องส่งผลเกิดเป็นปัญหาในการใช้ชีวิต จนกระทั่งพบตัวละครคู่สัมพันธ์ที่เข้ามาปรับเปลี่ยนทัศนคติ เกิดการพัฒนาภาวะทางจิตที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจนสามารถพัฒนาตนเองและดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม แนวคิดดังกล่าวจึงเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างคุณค่าให้กับความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันผ่านวรรณกรรม

3.5 แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน พบในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ตามรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเริ่มแรกของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ มักเริ่มต้นด้วยการตอบสนองของรสนิยมทางเพศและมีความสัมพันธ์แบบไม่ชัดเจนในสถานะ จนส่งผลต่อความสัมพันธ์ ทั้งสถานะในการครองคู่ของกลุ่มคนเพศเดียวกัน ขาดความมั่นคงตามวิถีความรักต่างเพศที่จะมีความชัดเจนผ่านกฎหมายการจดทะเบียนสมรส การผ่านพิธีการแต่งงานหรือการมีบุตร ดังนั้น ความชัดเจนด้วยการแสดงออกทั้งคำพูดและการกระทำเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงและความเชื่อมั่นระหว่าง

คู่สัมพันธ์ นอกจากนั้นยังพบแนวคิดเรื่องความชัดเจนในสถานะในความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีชายกับชายที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน เป็นการระบุสถานะหรือแสดงถึงความสัมพันธ์แบบคนรักผ่านการแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างความมั่นใจระหว่างคู่สัมพันธ์ และเป็นสิ่งแสดงถึงความมั่นคงการครองคู่ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

3.6 แนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันคือคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชายและเกย์กับชาย ด้วยแนวคิดดังกล่าว ต้องการนำเสนอตัวตน เพศวิถีและรสนิยมทางเพศของกลุ่มคนหลากหลายเพศให้ผู้อ่านเข้าใจ และยอมรับว่าเป็นสิ่งปกติ โดยสะท้อนความทุกข์จากการดำเนินชีวิตผ่านตัวละครรองเพศวิถี กะเทยเพื่อให้เห็นการถูกแบ่งแยก เป็นอื่น และต้องการใช้ชีวิตในสังคมเสมือนคนธรรมดาทั่วไป โดยการสร้างความเข้าใจและเรียกร้องการยอมรับผ่านตัวละครชายเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ นวนิยายได้ใช้ตัวละครชายเป็นตัวแทนของคนทั่วไป ที่แม้จะมีรสนิยมทางเพศเปลี่ยนไปแต่ก็ยังมีลักษณะการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และมีพฤติกรรมต่าง ๆ เช่นเดิม มาสร้างความเข้าใจให้ผู้อ่าน ตระหนักและปฏิบัติกับบุคคลหลากหลายเพศแบบเป็นปกติ เพราะบุคคลกลุ่มดังกล่าวเป็น สมาชิกในสังคมเช่นเดียวกับคนที่มรสนิยมรักต่างเพศทั่วไป นอกจากนั้นยังได้นำเสนอแนวคิด เรื่องรสนิยมทางเพศแบบหลากหลายเป็นสิ่งปกติ เป็นความพึงพอใจหรือความปรารถนาในตัว บุคคล ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์แต่ถูกสังคมตีกรอบด้วยบรรทัดฐานรักต่างเพศให้กลายเป็น เรื่องผิดปกติผ่านตัวละครเพศวิถีเกย์ เพื่อให้คู่สัมพันธ์ที่เป็นชายยอมรับรสนิยมที่เปลี่ยนมารัก เพศเดียวกัน ว่าเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ นวนิยายได้สะท้อนผ่านความคิดของตัวละครเพื่อสร้างความเข้าใจในความหมายของเพศวิถีและความเลือนไหลทางเพศว่าเป็นเรื่องธรรมชาติอันเป็น ลักษณะอารมณ์หนึ่งของมนุษย์ที่สามารถมีความปรารถนาหรือมีความพึงพอใจต่อบุคคล เพศใดได้อย่างเป็นอิสระและไม่ควรถูกกำหนดหรือตีกรอบความสัมพันธ์ด้วยเพศสภาพของบุคคล

สรุปแนวคิดในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนิยมเน้นในการให้เหตุผล ในความสัมพันธ์หรือการครองคู่ของความรักแบบเพศเดียวกันในทุกประเภทความสัมพันธ์ แนวคิดได้นำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจในวิถีทางเพศ โดยเฉพาะด้านความรัก ความสัมพันธ์ และความพึงพอใจในความปรารถนาทางเพศต่อดังปัจเจกบุคคล ทั้งเป็นการสร้างภาพใหม่ เพื่อโต้แย้งมายาคติเดิม ที่มองว่าวิถีทางเพศแบบรักร่วมเพศเป็นความวิปริต รักสนุกในเพศสัมพันธ์ ไม่ดั่งตามบรรทัดฐานทางศีลธรรมของสังคมไทย ด้วยการแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วรูปแบบ ความรักของคนกลุ่มรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ดีงามและมีคุณค่า มีความมั่นคง ทั้งกลุ่มคนดังกล่าวก็สามารถมีความสุข ความสบายใจ ใช้ชีวิตได้ตามที่ตนพึงใจเช่นเดียวกับ คนปกติในสังคม โดยมองข้าม “ความเป็นเพศ” ผ่านการจำลองพฤติกรรมของตัวละครให้ตัวละคร

ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและรู้สึกมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับจากคนใกล้ชิดและสังคมทั่วไป ประเด็นดังกล่าว จึงกลายเป็นแนวคิดในนวนิยายเพื่อสร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านยอมรับและปฏิบัติกับคนที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างเท่าเทียมและเป็นปกติเพื่ออยู่ร่วมกันได้โดยสันติ

จากการวิเคราะห์กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบว่า แม้นวนิยายจะมีองค์ประกอบเหมือนนวนิยายรักต่างเพศ แต่มีลักษณะเฉพาะบางประการที่เป็นลักษณะสำคัญของเรื่อง จากการวิเคราะห์กลวิธีประกอบสร้างจากความสัมพันธ์ของตัวละครทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ เป้าประสงค์ของนวนิยายได้เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครรักเพศเดียวกัน ทั้งตัวละครรักร่วมเพศและตัวละครที่เปลี่ยนรสนิยมไปการรักเพศเดียวกัน การร้อยเรียงองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นเหตุและผลเพื่อนำสู่แนวคิดหลักสำคัญในการนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครรักเพศเดียวกันให้เป็นเรื่องปกติผ่านโลกอุดมคติของนวนิยาย แต่ในขณะเดียวกันนวนิยายได้หยิบเอาวัตถุดิบที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับทัศนคติของสังคมที่กำหนดมายาคติในการสร้างความเป็นปกติให้รักต่างเพศ ทำให้รักร่วมเพศเป็นความผิดปกติ เป็นสิ่งฉาบฉวยและไม่ยั่งยืน สิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นปมปัญหาในนวนิยายทั้งปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มรักร่วมเพศ ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาครอบครัวรวมถึงผลกระทบทางสังคมที่สร้างปมทางจิตกับตัวละคร เพื่อให้ตัวละครได้ต่อสู้และเรียกร้องการใช้ชีวิตในฐานะสมาชิกในสังคมในขณะเดียวกันก็สร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านผ่านความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า รักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกันเป็นความปกติ และเป็นรสนิยมหนึ่งของมนุษย์โดยไม่ยึดเพศสรีระเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยแกนหลักสำคัญในความสัมพันธ์ของบุคคลอยู่ที่ความสบายใจและความเข้าใจในความสัมพันธ์

บทที่ 5

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ในบทนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวคิดการครองคู่ของตัวละครที่เน้นความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส 4 ประเภทความสัมพันธ์ ตามการแบ่งประเภทคู่สัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละครที่ได้วิเคราะห์ไว้ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายและหญิงกับหญิง และประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย โดยศึกษาแนวคิดที่ใช้ในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ แนวคิดระหว่างการค้าเนินความสัมพันธ์ และแนวคิดในตอนจบของเรื่องในความสัมพันธ์แต่ละประเภท เพื่อให้ทราบถึงปฏิสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรสอันเป็นประเด็นสำคัญในงานวิจัยและเป็นการเปิดมุมมองการสร้างนวนิยายที่เน้นความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศ

ปฏิสัมพันธ์ของตัวละครที่ปรากฏเป็นแนวคิดในครองคู่ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสพบว่าการแบ่งเป็น 3 ระยะตามโครงเรื่องความสัมพันธ์ที่ปรากฏในการดำเนินเรื่อง คือ ระยะเริ่มต้นหรือการพบปะและเรียนรู้เพื่อสร้างความประทับใจ ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ และระยะผ่านจุดวิกฤติหรือตอนจบของเรื่องราว พบว่าการสร้างแนวคิดในปฏิสัมพันธ์การครองคู่ของตัวละครตามประเภทความสัมพันธ์ ดังนี้

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์

การสร้างความสัมพันธ์ให้กับตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์เป็นความสัมพันธ์ของตัวละครที่ยอมรับรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศและแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือความต้องการในความปรารถนาตามรสนิยมของตนอย่างชัดเจน ในนวนิยายมีวิธีการเล่าถึงลำดับความสัมพันธ์หรือแนวคิดในการครองคู่ของประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าวแบ่งตามระยะความสัมพันธ์ ดังนี้

1. การครองคู่ระยะเริ่มต้น

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ในระยะเริ่มต้นเป็นบอกถึงเหตุของคู่ตัวละครในความสัมพันธ์นั้น ผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษาที่พบเป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุความสัมพันธ์ และ รูปแบบความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นแนวคิดการครองคู่ในระยะเริ่มต้น ดังนี้

1.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นเป็นการสร้างเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้พบและเริ่มสานสัมพันธ์ตามความต้องการของตนเอง จากกลุ่มตัวอย่าง 4 เรื่อง ได้แก่ **Special Sound** เกล้าตะวัน, **Hide and Seek** เล่น ซ่อน รัก, **Good Morning Mr.Bad Love** อรุณสวัสดิ์รักร้าย และ **Good Night My Last Mistake** ราตรีสวัสดิ์รักแท้ พบวิธีที่ผู้แต่งใช้ในการเริ่มความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเกย์กับเกย์ ตามรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ฟังพอใจรูปลักษณ์ภายนอก

บุคลิกภาพและหน้าตาของตัวละครเป็นวิธีการที่ผู้แต่งใช้เป็นสาเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างลักษณะทางกายภาพของตัวละครเอกทั้ง “พระเอก” และ “นายเอก” ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศที่ยังคงสืบวิธีการสร้างลักษณะตัวละครเอกตามนวนิยายโรมานซ์แบบรักต่างเพศเพื่อสร้างความประทับใจให้กับตัวละครอื่นและผู้อ่าน การสร้างความน่าสนใจด้วยลักษณะทางกายภาพนี้ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครโดดเด่นขึ้นมาจากตัวละครตัวอื่นในเรื่อง จนใช้เป็นสิ่งที่สร้างความสนใจให้เกิดความสัมพันธ์และเป็นเหตุให้ตัวละครใช้เพื่อเริ่มต้นความสัมพันธ์ ตัวละครหมอพิชญ์ และ ชรินทร์ เรื่อง **Hide and Seek** เล่น ซ่อน รัก ต่างถูกใจในรูปร่างหน้าตา รวมถึงบุคลิกภาพ จึงเป็นเหตุผลที่ใช้เริ่มต้นในความสัมพันธ์ ชรินทร์ สนใจ หมอพิชญ์ เพราะรู้สึกว่ามีเสน่ห์ดึงดูดใจและประทับใจในบุคลิก เช่นเดียวกับ หมอพิชญ์ ที่รู้สึกว่าอีกฝ่ายมีลักษณะกายวิภาคที่สมส่วนตามบุรุษเพศ รวมถึงมีหน้าตาที่ดีทำให้เขารู้สึกสนใจตั้งแต่แรกพบ ดังข้อความ

...ชรินทร์ทำให้เขารู้สึกสนใจตั้งแต่แรกเห็น

ภาพของตำรวจหนุ่มที่เดินกลั้นหายใจเข้ามาในห้องเก็บศพอยู่ในความทรงจำเขาอย่างชัดเจน นอกจากรูปร่างสูงสมส่วนและใบหน้าหล่อเหลานั้นแล้ว แววตาของชรินทร์ก็ยังคงมุ่งมั่น อยากรู้ อยากเห็น เต็มไปด้วยคำถามให้ความรู้สึกเหมือนกำลังจ้องมองดวงหนุ่มสง่างาม ถึงแม้ตอนสบตากันแววตาคู่นั้นจะดูสิ้นสะท้าน แต่เมื่อถูกเขาเชิญชวนเจ้าตัวกลับไม่คิดจะหลบหนี...

(Ailime13, 2560, หน้า 257)

ตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) นายเอก เรื่อง **Mr.Bad Love** อรุณสวัสดิ์รักร้าย เมื่อได้พบกับตัวละครคู่สัมพันธ์ครั้งแรกในสถานบันเทิงเกิดความสนใจในรูปร่างหน้าตา

และบุคลิกภาพของอีกฝ่ายกลายเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ตัวละครใช้เริ่มต้นความสัมพันธ์ รวมถึงการสร้างลักษณะแบบเกย์ควีนที่สร้างความดึงดูดใจต่อเกย์คิงและไบเซ็กชวลปรากฏในตัวละคร วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ที่ใช้ลักษณะแบบเกย์ควีนตามความนิยมของ เกย์คิงและไบเซ็กชวล คือ ตัวเล็ก ผิวขาว น่ารัก มาสร้างเป็นความสนใจและดึงดูดใจให้คุณความสัมพันธ์ตั้งแต่แรกพบ

ในสาเหตุการถูกใจในรูปร่างหน้าตาของความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ พบว่า นำมาใช้เป็นเหตุผลในการสร้างความสนใจจนนำไปสู่การเริ่มต้นสานสัมพันธ์ โดยให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ถูกใจทั้งลักษณะตัวละครแบบเกย์ควีน แบบบุรุษเพศตามรสนิยมทางเพศของคู่ตัวละคร

1.1.2 ฟังพอใจลักษณะนิสัย

การชอบลักษณะนิสัยของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์เป็นวิธีการที่ผู้แต่งใช้เป็นเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ระยะแรกรองจากบุคลิกภาพและหน้าตา ด้วยการเริ่มเรื่องของประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เริ่มต้นความสัมพันธ์แบบตอบสนองความต้องการทางเพศ และดำเนินความสัมพันธ์ด้วยความสุขในเพศสัมพันธ์ แต่ตัวละครจะเลือกสานสัมพันธ์ต่อกับคนที่รู้สึกทำให้ความสบายใจในขณะอยู่ร่วมกัน มีความฟังพอใจหรือตอบสนองความต้องการได้ หรือมีลักษณะนิสัยที่สามารถทดแทนความต้องการบางประการของตนได้ ตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** แม้จะเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยประทับใจในรูปร่างหน้าตา แต่เมื่อลองพูดคุยจึงสัมผัสได้ว่า คู่สัมพันธ์เป็นคนดี คอยเอาใจใส่ดูแลและรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ด้วยทำให้สานสัมพันธ์ต่อแม้จะเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ไม่จริงจังและไม่ผูกมัด

ตัวละคร วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** เป็นตัวละครที่มีลักษณะการใช้ชีวิตผิดพลาด ล้มเหลวทั้งเรื่องการใช้ชีวิตและความรัก เมื่อมาเจอกับ คริส รับรู้ได้ว่าอีกฝ่ายเป็นคนดี เพราะพยายามเตือนและแนะนำเรื่องการใช้ชีวิต ทั้งเป็นห่วงและเข้าใจ จริงใจกล้าพูดความจริงในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตน วิป จึงสานสัมพันธ์เพราะคิดว่าความดีของ คริส เป็นประโยชน์กับตน แต่ได้วางความสัมพันธ์อยู่ในรูปแบบของความเป็นเพื่อน ดังข้อความ

...คริส...เพื่อนคนเดียวของผม (อันที่จริงเขาคือที่สอง รองจากคุณข้างข้างี่เห่เอา เป็นว่าเพื่อนคนเดียวที่เป็นมนุษย์ อย่างนี้จะกันนะ) ตั้งแต่เรารู้จักกันมาผมเล่าทุกอย่างมาให้คริสฟังเสมอ รวมทั้งเรื่องแฟน ผมทะเลาะกับแฟนคนไหน ยังไง พวกเขาซ่อมผม

แบบไหน ขอคืนดีแบบไหน ผมกลับไปหาเขาก็ครั้ง คริสให้คำแนะนำซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพื่อให้ผมกลับไปโดนผู้ชายซ้อมอีกหน อีกหนแล้วก็อีกหน

สุดท้ายหลังจากเขาฟังทุกอย่างมาพักใหญ่ คริสก็สรุปออกมาคร่าว ๆ ว่า

‘วิปเป็นคนที่ตัดสินใจอะไรได้แย่มาก เลือกแต่หนทางที่หายนะที่สุดเสมอ และทุกอย่างที่วิปคิดอะ ไม่ดี ไม่ดีทั้งหมดเลย’...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 7)

...จริง ๆ แล้วตอนแรกที่เราเริ่มพูดคุยกัน คริสเหมือนจะจับผม ส่วนผมก็ลังเลว่าจะคบกับเขาดีไหม แต่ไม่นานนักผมก็กากบาทชื่อเขาออกจากช้อยส์ เพราะเขาไม่ใช่ผู้ชายแบบที่ผมชอบ คริสดูเป็นผู้ชายสไตล์พระรองซีรีส์เกาหลี ซึ่งเป็นห่วงอะนะ ไม่ใช่สเปกผมสักนิด... (ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 9)

ความชอบในลักษณะนิสัยเฉพาะของคู่สัมพันธ์ยังปรากฏในเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ตัวละคร หมอพิชญ์ นอกจากจะชอบรูปร่างหน้าตาของ ชวินท์ ยังประทับใจในนิสัยของอีกฝ่ายที่มีความมุ่งมั่น มีความพยายามทั้งเรื่องการใช้ชีวิตและการทำงาน ทำให้เกิดเป็นความประทับใจและรู้สึกสนใจอยากสร้างความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...ชวินท์ทำให้เขารู้สึกสนใจตั้งแต่แรกเห็น

ภาพของตำรวจหนุ่มที่เดินกลั้นหายใจเข้ามาในห้องเก็บศพอยู่ในความทรงจำเขาอย่างชัดเจน นอกจากรูปร่างสูงสมส่วนและใบหน้าหล่อเหลานั้นแล้ว แววตาของชวินท์ก็ยิ่งดูมุ่งมั่น อยากรู้ อยากเห็น เต็มไปด้วยคำถามให้ความรู้สึกเหมือนกำลังจ้องมอง กวางหนุ่มสว่างาม ถึงแม้ตอนสบตากันแวตาคู่นั้นจะดูสั้นสะท้าน แต่เมื่อถูกเขาเชิญชวน เจ้าตัวกลับไม่คิดจะหลบหนี...

(Ailime13, 2560, หน้า 257)

จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า การใช้ลักษณะนิสัยของตัวละครหนึ่งเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ มักจะถูกใช้เพื่อให้ตัวละครอีกฝ่ายเกิดความรู้สึกประทับใจ เกิดความสนใจ หรือเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยที่ดีจนตัวละครคู่สัมพันธ์คิดว่า เป็นประโยชน์บางประการต่อตนเอง หรือลักษณะนิสัยนั้น ๆ ตรงกับบรรณนิยมหรือความต้องการของตน

1.1.3 ฟังพาอาศัยได้

ความสัมพันธ์ในระยะแรกๆที่เริ่มด้วยต้องการฟังพาหรือต้องการได้รับความช่วยเหลือเกิดจากการสร้างตัวละครให้มีปมปัญหา เมื่อตัวละครเจอบุคคลที่คิดว่าสามารถช่วยแก้ไขปัญหาก็สามารถใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเพื่อคลายปมนั้นได้ จึงเริ่มต้นความสัมพันธ์ พบในตัวละคร วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake รัตริสวัสดีรักแท้** ด้วย วิป เป็นตัวละครที่มีปมปัญหาในการคบเพื่อนและการเข้าสังคมที่เกิดจากการเลี้ยงดูของครอบครัวในวัยเด็ก เมื่อมาเจอ คริส ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้ทำความรู้จักและรู้ว่าอีกฝ่ายเป็นคนนิสัยดี จึงยึด คริส เป็นที่ปรึกษาและเป็นที่ยึดทางใจเมื่อเวลาตนมีปัญหาก็ถือว่าอีกฝ่ายคือเพื่อนคนเดียวของตนที่จริงใจ เป็นห่วงและคอยแนะนำเมื่อตนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการใช้ชีวิต ดังข้อความ

...คริส...เพื่อนคนเดียวของผม (อันที่จริงเขาคือที่สอง รองจากคุณข้างขึ้นให้เธวเอาเป็นว่าเพื่อนคนเดียวที่เป็นมนุษย์ อย่างจริงจังกันนะ) ตั้งแต่เรารู้จักกันมาผมเล่าทุกอย่างให้คริสฟังเสมอ รวมทั้งเรื่องแฟน ผมทะเลาะกับแฟนคนไหน ยังไง พวกเขาซ่อมผมแบบไหน ขอคืนดีแบบไหน ผมกลับไปหาเขาก็ครั้ง คริสให้คำแนะนำซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อให้ผมกลับไปโดนผู้ชายซ่อมอีกคน อีกคนแล้วก็อีกคน

สุดท้ายหลังจากเขาฟังทุกอย่างมาพักใหญ่ คริสก็สรุปออกมาคร่าว ๆ ว่า

‘วิปเป็นคนที่ดีสนใจอะไรได้แย่มาก เลือกแต่หนทางที่หายนะที่ที่สุดเสมอ และทุกอย่างที่วิปคิดอะ ไม่ดี ไม่ดีทั้งหมดเลย’...

(ร เรื่องในมหาสมุทร, 2562, หน้า 7)

1.1.4 ให้ความรู้สึกอบอุ่นทางจิตใจได้

ปมทางจิต คือ สภาวะทางจิตที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลังจากได้รับรู้ ประสบสูญเสีย หรือเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์หนึ่ง จนกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อจิตใจ อารมณ์ และเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร ปมทางจิตนั้นได้ส่งผลกระทบต่อในการดำเนินชีวิตของตัวละครให้ตัวละครขาดความมั่นใจ และไม่สามารถใช้ชีวิตได้เป็นปกติ สาเหตุดังกล่าวได้ถูกนำมาเป็นเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ ในเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ตัวละครคู่สัมพันธ์ต่างเริ่มความสัมพันธ์ด้วยเหตุผลที่เกิดจากปมทางจิต ตัวละคร จุลเกียรติ (เกียรติ) พระเอก เริ่มต้นสัมพันธ์เพราะปมทางจิตที่เกิดจากการผิดหวังในความรักครั้งเก่า

เขาจึงเลือกคู่สัมพันธ์ที่มีหน้าตาหรือบุคลิกคล้ายกับคนรักเก่าเพื่อเป็นการทดแทนและเยียวยาความรู้สึกทางใจ ดังบทสนทนา

...“จุลเหมือนวิปมากเลย”

ตาผมเปลี่ยนไปมองหน้าเขา “ยังไง” ผมนะเป็นพวกมีดหม่นเก็บตัวแต่คนที่เจอวันนี้จะดูมีความมั่นใจสูง เข้าสังคมเก่ง หน้าตาก็ดี

“หน้าตาสไตล์เดียวกัน”

“ผมมีแผล” ผมเอ่ย จิตตกกับแผลของตัวเอง เอานิ้วลูบผ้าหุ้มโซฟาเล่น

“สไตล์รวม ๆ คล้าย ๆ กันนะ” เขาเลื่อนมือมาจับนิ้วผม สัมผัสอุ่นจากมือเขา ทำให้ผมหน้าแดง “พีจีบแต่คนหน้าตาแบบนี้”...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 20)

และความรู้สึกของ จุลเกียรติ(จุล) ที่สะท้อนความคิดในเหตุผลของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของ จุลเกียรติ(เกียรติ)

...เขาเพียงแต่ต้องการใครสักคนที่เหมือนและไม่เหมือนคนรักเก่า คนที่เหมือนคนเดิมมากพอที่เขาจะหลงรักได้ แต่ก็แตกต่างมากพอที่จะไม่ทำให้เขาเจ็บปวดอีกจนใครก็ได้ อาจไม่ใช่ผม ขอแค่ตรงกับเงื่อนไขนี้ เป็นการรับสมัครงานของนายจ้างใจร้าย... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 21)

ส่วนเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) นายเอกของเรื่อง เกิดจากปมทางจิตจากเหตุการณ์ ด้วยตัวละครได้รับอุบัติเหตุเมื่อครั้งเป็นนักเรียน ทำให้เกิดแผลเป็นขนาดใหญ่บริเวณใบหน้า แผลเป็นจากเหตุการณ์กลายเป็นปมทางจิต เขารู้สึกแปลกแยก ไม่มั่นใจจนกลายเป็นคนปิดกั้นตัวเองจากสังคม และหากใครยอมรับและไม่แสดงความรังเกียจแผลเป็นบนใบหน้าของตนก็ยินดีที่จะเริ่มต้นความสัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อมาพบ จุลเกียรติ(เกียรติ) ที่ไม่รังเกียจในแผลเป็นของตนจึงเปิดใจและเริ่มความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...เขาจูบผมอีกครั้ง ไม่ใช่ที่ปาก แต่เป็นบนรอยแผลเป็น ผมรู้สึกเสียววาบในท้อง เผลอข้มขากางเกงอย่างลึมตัว และเจ้าของบ้านก็เห็นสัญญาณนั้น...

ผมเป็นอย่างที่ผมเองพูดนั้นแหละ ใครก็ได้ ขอแค่ออเค้กับแผล ผมยอมทั้งนั้น... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 21)

จากตัวอย่างความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากปมทางจิตของตัวละครกลายเป็นเหตุผลใช้ในการเริ่มต้นความสัมพันธ์เมื่อตัวละครนั้น ๆ พบเจอบุคคลที่สามารถชดเชยปมทางจิต

เหยี่ยวยาความรู้สึกทางใจหรือยึดเหนี่ยวบุคคลนั้น ๆ ให้เป็นที่พึงทางใจโดยเริ่มต้นสานสัมพันธ์ให้อีกฝ่ายเข้ามามีบทบาทเพื่อชดเชยปมทางจิตของตน

1.1.5 ตอบสนองความต้องการทางเพศได้

การตอบสนองความต้องการทางเพศคือการพบบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศตรงกับความปรารถนาของตนแบ่งเป็นสองนัยยะ ได้แก่ ฝ่ายหนึ่งสามารถตอบสนองความต้องการตามแรงปรารถนาได้ และต่างฝ่ายต่างตอบสนองซึ่งกันและกัน โดยรสนิยมทางเพศนั้นเป็นหนึ่งในเพศวิถีด้านการแสดงความรู้สึก ความพึงพอใจ พฤติกรรม และแรงปรารถนาทางเพศประเด็นสำคัญ ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ การใช้ตัวละครให้มีวิถีทางเพศหรือความรักใคร่ ความสนใจในบุคคลซึ่งมีเพศเดียวกัน เป็นบุคคลที่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของตนได้ ในขณะที่กรอบบรรทัดฐานรักต่างเพศยังกำหนดว่า คนที่มีแรงปรารถนาต่อเพศเดียวกันเป็นความผิดปกติและต้องปกปิด ดังนั้นตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์ที่มีความชัดเจนในการแสดงถึงรสนิยมของตน จึงเริ่มต้นความสัมพันธ์ในระยะแรกทันทีหากได้พบกับบุคคลที่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศตามรสนิยมของตนได้ ตัวละคร หมอพิชญ์ วิถีทางเพศแบบเกย์รุก และ ชรินทร์ วิถีทางเพศแบบเกย์รับ จากเรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** เมื่อพบกันครั้งแรกต่างรับรู้ถึงรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศของกันและกันและเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ทันทีเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศตามรสนิยมของกันและกันได้ เช่นเดียวกับตัวละคร เจริญกรู้ง ตัวละครเสริมเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** เป็นตัวละครที่หาคู่นอนเพศเดียวกันเพื่อตอบสนองรสนิยมทางเพศของตน ด้วย เจริญกรู้ง เป็นบุตรชายคนโตของครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย จึงต้องแต่งงานสร้างครอบครัวและมีบุตรเพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูลตามกรอบบรรทัดฐานรักต่างเพศ แม้เขาจะแต่งงานกับผู้หญิงและสร้างครอบครัวตามที่ครอบครัวกำหนด แต่ก็หาความสุขทางเพศของตนโดยหาคู่นอนเพศเดียวกันเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศแบบรักร่วมเพศ ดังนั้นเมื่อมาพบกับ วิป นายเอกของเรื่อง ที่มีวิถีทางเพศแบบเกย์รับ เมื่อรสนิยมทางเพศตรงกันและสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ จึงเป็นเหตุผลให้ทั้งสองเริ่มต้นความสัมพันธ์

สรุปสาเหตุความสัมพันธ์ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์ในระยะเริ่มต้น พบว่า ตัวละครคู่สัมพันธ์จะใช้เหตุผลเรื่องรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพเป็นสาเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์มากที่สุด และมักตัดสินใจเริ่มต้นความสัมพันธ์หากคู่สัมพันธ์มีลักษณะนิสัยหรือลักษณะบางประการที่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือเป็นที่พึ่งสำหรับตนได้

รวมถึงการพบบุคคลที่ตอบสนองรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศหรือมีรสนิยมพึงพอใจในเพศเดียวกันเช่นเดียวกับตน

1.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะนี้เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่ดำเนินอยู่ในขั้นของการพบปะในเรื่องที่ตัวละครพบกันครั้งแรกและก่อนเข้าขั้นพบเจอปัญหาในเรื่องที่ตัวละครดำเนินความสัมพันธ์มาแล้วก่อนเริ่มเรื่อง พบว่า มีรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ ดังนี้

1.2.1 พึงพอใจ

ความรู้สึกถูกใจหรือความรู้สึกชอบในตัวละครคู่ตรงข้ามเป็นลักษณะถูกใจกันด้วยลักษณะภายนอก มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเริ่มความสัมพันธ์ด้านรูปร่างหน้าตา พบในเรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละคร คริส พระเอก และตัวละคร วิป นายเอก พบกันครั้งแรกในเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ทั้งคู่ต่างถูกใจในรูปร่างหน้าตากันและเกิดเป็นความชอบ โดยเฉพาะ คริส ที่เกิดความรู้สึกชอบและต้องการพัฒนาความสัมพันธ์แต่ด้วยปมทางจิตของ วิป ที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในประเด็นปมปัญหา ทำให้ไม่เปิดใจพัฒนาความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักทั้งคู่จึงรักษาความสัมพันธ์ไว้ในฐานะเพื่อน

1.2.2 ความสัมพันธ์ทางเพศ

รูปแบบความสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวของคู่ตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ในระยะเริ่มต้นมักเป็นความปรารถนาทางเพศและต้องการความสัมพันธ์ในระดับลึกอย่างรวดเร็ว ในความสัมพันธ์รูปแบบนี้มักเกิดในความสัมพันธ์ที่มุ่งสนองความต้องการทางเพศแต่ไม่ต้องการมีสถานะแบบคนรัก ไม่แสดงความเป็นเจ้าของหรือแสดงว่าเป็นคู่ครองอย่างชัดเจน และนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด

ความสัมพันธ์แบบเล่นหาที่เกิดจากรูปร่างหน้าตาสร้างแรงดึงดูดระหว่างกัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ต้องการสถานะพบในคู่ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) กับ จุลเกียรติ(จุล) เริ่มความสัมพันธ์จากความชอบในรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของกันและกัน และเริ่มสัมพันธ์เพื่อตอบสนองแรงปรารถนาทางเพศแบบไม่หวังผลในระยะยาวและพอใจในความสัมพันธ์แบบไม่มีสถานะ ดังข้อความ

...ผมกับพี่จุลเกียรติเริ่มต้นเป็นแฟนกันตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา

การคบหาของเราไม่ได้มีอะไรหรือหว่า เราไปเที่ยวด้วยกันในช่วงวันหยุด บางวันผมก็ไปนอนคอนโคย พี่เขา เราเท็กซ์คุยกันวันละสองสามครั้ง ผมยอมรับว่ารู้สึก

เปลียดเพลินและไม่เหงา แต่ก็ไม่ได้มีความรู้สึกรักใคร่อะไรกับผู้ชายคนนี้ แต่ผมก็ไม่ได้นำมาคิดเป็นประเด็น เพราะตอนนี้ผมรู้สึกสนุกแค่นั้นผมก็พอใจแล้ว”...

(ร เรือใหม่หาสมุท, 2560, หน้า 30)

...เราคบกันต่อไปอย่างเรื่อยเรื่อย นัดไปทานอาหารด้วยกันในเวลาว่าง ใช้เวลาร่วมกันในคอนโดฯ ของเขา ส่วนมากผมจะนั่งพิมพ์อีเมล์ ส่วนเขาก็เปิดดูหนังอยู่ใกล้ ๆ เราหลับนอนกันน้อยกว่าที่คิด และผมก็เริ่มชินกับการมีเขาในชีวิต... (ร เรือใหม่หาสมุท, 2560, หน้า 32)

รูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดเกิดในคู่ตัวละครที่มีรสนิยมพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงบ่อย มีลักษณะชีวิตที่เป็นอิสระ ไม่ต้องการผูกมัดเพราะยังต้องการอิสระในการใช้ชีวิต และใช้ความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศหรือใช้เป็นสิ่งบันเทิงในชีวิตเท่านั้น

ความสัมพันธ์จากแรงปรารถนาทางเพศกลายเป็นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ที่ไม่สามารถระบุสถานะได้ยังพบในตัวละครคู่สัมพันธ์ เรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ตัวละคร หมอพิชญ์ และ ชวินทร์ เริ่มต้นความสัมพันธ์จากถูกใจในรูปร่างหน้าตาและมีรสนิยมทางเพศ แบบรักร่วมเพศตรงกัน สร้างสัมพันธ์โดยคบหากันแบบ Sexfriend คือ ใช้เพศสัมพันธ์เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์แต่ไม่มีความผูกพันกันทางจิตใจ และไม่มีสถานะในความสัมพันธ์นั้น ๆ ดังข้อความ

...ชวินทร์ขยับตัวหลังจากได้ยินประโยคนั้น เขาเปลือยแสดงสีหน้าไม่สอ อารมณ์แม้จะไม่แน่ใจว่ามีสิทธิ์โกรธเคืองบ้างหรือเปล่า เพราะอันที่จริงเราก็ไม่ได้เป็นอะไรกัน เลยด้วยซ้ำ ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับหมอพิชญ์กำลังอยู่ระหว่างคู่นอนกับคนรู้จัก เราไม่ได้รักกัน และอาจจะม่แค่เขาด้วยซ้ำที่รู้สึกชอบพออยู่ฝ่ายเดียว... (Allime13, 2560, หน้า 10)

...“จะไปทำงานแล้วหรือครับ?” ชวินทร์ถามเสียงนุ่ม เขาลุกจากโซฟาก่อนจะเดินเข้าไปหาคนที่กำลังง่วนอยู่กับการติดกระดาษคลุมปลายแขนเสื้อ หมอพิชญ์พยักหน้าก่อนจะปล่อยให้เขาจัดการกับเนกไทที่ยังไม่เรียบร้อยตามปกติส่วนสูงของชวินทร์อยู่ในระดับปลายจมูกของคนตรงหน้า แน่นนอนว่าเขาเห็นแววตาคมกริบจึงองกลับมาอย่างพึงพอใจ

มันเป็นอย่างนี้ทุกครั้ง...

แม้จะไม่ได้อยู่ในฐานะคนรัก แต่ชวินทร์ก็มักจะเอาใจใส่หมอพิชญ์ในเรื่องเล็กน้อยเสมอ

มันเป็นสิ่งที่เขาอยากทำและเต็มใจที่จะทำ แม้รูปแบบความสัมพันธ์จะยังหา คำอธิบายไม่ได้ แต่ชวินทร์ก็ไม่อยากให้ตัวเองรู้สึกไร้ค่าด้วยการตื่นขึ้นมาแล้วจากไป อย่างเงียบ ๆ ในเมื่อหมอปิชญ์ให้สิทธิ์ในบ้านหลังนี้กับเขาอย่างเต็มที่ นั่นก็หมายความว่า ชวินทร์มีตัวตนในสายตาคนตรงหน้ามากกว่าคุณนอนทั่วไป

เขามีกุญแจบ้าน เรามีเซ็กซ์กัน ชวินทร์ซังกาแพ่และทำอาหารเข้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ทาน พวกเขาใช้ชีวิตเหมือนเป็นคู่รัก เพียงแต่ไม่ได้รักกัน...ก็เท่านั้น...

(Ailome13, 2560, หน้า 87)

ความสัมพันธ์ของ หมอปิชญ์ และชวินทร์ เป็นการแสดงความชัดเจน ในพฤติกรรมเรื่องการแสดงออกในรสนิยมทางเพศ มีความสัมพันธ์แบบไม่ปกปิดแต่ไม่มีสถานะ แบบคนรักเป็นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดที่ไม่สามารถเรียกร้องแสดงความเป็นเจ้าของ หรือหวังผลในระยะยาว โดยใช้ความปรารถนาทางเพศหรือความเสนาหาค่อรสนิยมทางเพศที่มีต่อกัน เป็นหลักยึดในความสัมพันธ์ โดยในตัวละคร ชวินทร์ ยังถือว่าดำเนินความสัมพันธ์แบบ ลุ่มหลงที่เกิดความเสนาหาและหลงใหลในคู่สัมพันธ์หรือปรารถนาความรักจากอีกฝ่ายจนทำให้ ตนเองรู้สึกไร้ค่า ยอมตกเป็นผู้ตามหรือยินยอมเมื่ออีกฝ่ายทำร้ายจิตใจและรับรู้ถึงความสัมพันธ์ เป็นเพียงการตอบสนองทางเพศของอีกฝ่ายเท่านั้น ด้วยตัวละครหมอปิชญ์ไม่ชัดเจนใน ความสัมพันธ์ แต่ชวินทร์ยินยอมที่จะดำเนินความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้ต่อไป แม้พฤติกรรมจะมี สถานะเป็นแค่คุณนอนดังกล่าวนั้น ทำร้ายจิตใจก็ยอมรับได้จนกลายเป็นปัญหาในความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...“วันนี้ผมอยู่เวรถึงเที่ยงคืน...”

ชวินทร์หลับตาลงหลังจากได้ยินประโยคนั้น ทั้งที่คิดว่าเขาเอาตัวเองออกห่าง จากความสัมพันธ์ที่ไม่ต่างอะไรกับคุณนอนชั่วคราว แต่หมอปิชญ์ก็กระตุ้นเร้าให้เขากลับไปจนได้...

รู้ทั้งรู้ว่าความสัมพันธ์แบบนี้สุดท้ายคนที่รู้สึกมากกว่าอย่างเขาอาจเจ็บเจียนตาย รู้ทั้งรู้ว่ามันอันตราย แต่หัวใจก็เลือกที่จะกลับไปอีกครั้ง...

(Ailime13, 2560, หน้า 20)

...ชวินทร์ขับรถมาจอดหน้าบ้านหมอปิชญ์ตรงเวลา แต่แทนที่จะรีบลงจากรถแล้วเปิดประตูเข้าไปในบ้าน ชายหนุ่มกลับนั่งแช่อยู่หลังพวงมาลัยพลางก่นด่าตัวเองที่ยอมเชื่อฟังคำสั่งของฝ่ายนั้นไปซะทุกครั้ง ซ้ำยังทำตัวเป็นแมลงเม่าบินเข้ากองไฟอย่างไม่รู้จัก

เซ็ดหลาบ น่ากลัวว่าถูกความเร่าร้อนเผาไหม้จนขาดใจตายเข้าสักวัน... (Ailime13, 2560, หน้า 75-76)

สรุปรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีเกย์กับเกย์ ดำเนินความสัมพันธ์จากถูกใจในรูปร่างหน้าตา มีแรงปรารถนาหรือมีเสน่หาทางเพศเพื่อต้องการตอบสนองความต้องการในรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศที่ตรงกันโดยไม่นิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด และใช้เพศสัมพันธ์เป็นหลักยึดในความสัมพันธ์นั้น

2. การครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในระยะเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีเกย์กับเกย์เป็นการเปิดรับหรือเปลี่ยนความสัมพันธ์แบบคู่ขนานเปลี่ยนเป็นสถานะคนรักหวังผลความสัมพันธ์ในระยะยาวหรือหวังความมั่นคงในความสัมพันธ์ แบ่งผลการศึกษาเป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุการดำเนินความสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเปิดใจยอมรับและดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เมื่อตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์หรือทราบความต้องการของตนในการครองคู่ ตัวละครจึงตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่หวังผลในระยะยาวหรือต้องการความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยเหตุผลต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างพบ ดังนี้

2.1.1 มีลักษณะนิสัยสอดคล้องกัน

สาเหตุในการครองคู่สัมพันธ์จากการได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยของฝ่ายตรงข้าม ผู้แต่งได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้มีปฏิสัมพันธ์ มีกิจกรรมและอยู่ร่วมกันมาแล้วระยะหนึ่ง ตัวละครจะทราบถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริงของอีกฝ่ายซึ่งตรงกับความต้องการหรือมีความพึงพอใจในพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นเหตุให้เปิดใจยอมรับและสานสัมพันธ์ในระยะยาว โดยประเด็นหลักที่พบ คือ ความสบายใจในปฏิสัมพันธ์เป็นเหตุผลให้ตัวละครต้องการดำเนินความสัมพันธ์ในระยะยาว ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) และจุลเกียรติ(จุล) เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ความสัมพันธ์ระยะแรกของคู่ตัวละครเป็นแบบไม่ผูกมัดและไม่จริงจังในความสัมพันธ์ เมื่อตัวละครทั้งคู่ได้ดำเนินความสัมพันธ์ตามการดำเนินเรื่องอยู่ร่วมกันเพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัย โดย จุลเกียรติ(เกียรติ) มีพฤติกรรมที่คอยดูแลเอาใจใส่คู่สัมพันธ์เป็นปกติ ทำให้อีกฝ่ายประทับใจ ในทางกลับกันก็ได้รับความหวังดี ความจริงใจเป็นความสบายใจของกันและกันในการครองคู่สัมพันธ์ ...“พี่ชอบเวลาเราอยู่ด้วยกันชอบมากพอที่จะบอกตัวเองว่าอยากให้เราคบกันนาน ๆ วะ”... (ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 116) จึงเปิดใจยอมรับและดำเนินความสัมพันธ์ในระยะยาว

นอกจากลักษณะนิสัยที่ตรงตามความต้องการหรือสร้างความสบายใจต่อกันในการครองคู่ ความดีหรือการเลือกคนดีพบเป็นสาเหตุในการดำเนินความสัมพันธ์หรือเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ ตัวละคร วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในประเด็นปัญหา พบว่า ตัวละครมีปมปัญหาในการเข้าสังคมและการคบเพื่อน เมื่อได้พบและเรียนรู้ลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์ว่าแท้จริงแล้วเป็นคนที่มีลักษณะนิสัยดี มีความจริงใจและแนะนำการใช้ชีวิตได้จึงเริ่มเปลี่ยนความสัมพันธ์จากเพื่อนเป็นสถานะคนรัก ดังนั้นลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์จึงเป็นสาเหตุหนึ่งให้ตัวละครจะเลือกคู่สัมพันธ์ที่ตรงตามความพึงพอใจของตนหรือมีความพึงพอใจตรงกัน โดยหลักสำคัญ คือ คู่สัมพันธ์ต้องสร้างความสบายใจในการใช้ชีวิตร่วมกัน

2.1.2 ให้การปกป้องและการพึ่งพาได้

ความต้องการดูแลในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 หรือระยะเปิดรับความสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่ตัวละครต้องการให้ความพึ่งพาที่พบในตัวละครฝ่ายกระทำหรือ “พระเอก” จะมีพฤติกรรมในการเอาใจใส่ ปกป้องดูแลหรือให้ความช่วยเหลืออีกฝ่ายซึ่งเป็นการแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละคร เพราะเมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ที่เป็นเพศชายทั้งคู่ดำเนินความสัมพันธ์หรือเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักผู้แตงนวนิยายจึงต้องสร้างบทบาทให้ตัวละครฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดูแลและกำหนดให้อีกฝ่ายเป็นผู้ถูกดูแล การใช้วิธีการต้องการดูแลของตัวละครจึงเป็นการแสดงภาวะผู้นำ เพื่อเป็นการบอกสถานะและคุณสมบัติของตัวละคร “พระเอก” ตามหลักนิยายโรมานซ์ และยังคงทำตามขนบนวนิยายรักต่างเพศ โดยพระเอกจะมีลักษณะเข้มแข็ง มีอำนาจ เป็นผู้ดูแล ปกป้องและต้องแสดงให้เห็นถึงการปกป้อง (ฟิลิปดา, 2558, หน้า 109) ลักษณะดังกล่าวเป็นการสร้าง พระเอก ตามอุดมคติความเป็นชายแก่ตัวละครหลักฝ่ายกระทำลักษณะหนึ่ง คือ ต้องเป็นชายที่มีความแข็งแกร่งทั้งกายและใจ มีสติปัญญาในการแก้ปัญหาเพื่อที่จะเป็นที่พึ่งทางใจสำหรับครอบครัวในยามที่เผชิญปัญหาและสามารถปกป้องฝ่ายหญิง (Connell, 2000 อ้างอิงใน อรทัย เพ็ญยุระ, 2561, หน้า 146) หรือฝ่ายที่อ่อนแอกว่าได้ การสร้างตัวละครพระเอกหรือฝ่ายกระทำตามลักษณะดังกล่าว เป็นการสร้างคุณสมบัติที่ผู้หญิงในสังคมคาดหวัง แม้ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสคู่ความสัมพันธ์หลักจะเป็นเพศเดียวกันแต่ผู้แตงและผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่ยังต้องการเสพนวนิยายรักโดยยังต้องการตัวละครลักษณะชายแท้ ทั้งรูปร่าง พฤติกรรม และการแสดงออก ให้ปรากฏในตัวละครฝ่ายกระทำในประเด็นนี้ คือ เพศวิถีแบบเกย์รูก ดังนั้นการที่ตัวละครฝ่าย พระเอกหรือฝ่ายกระทำ มีความต้องการเป็นที่พึ่งหรือต้องการดูแลในการดำเนินความสัมพันธ์จึงถูกใช้เป็นเหตุผลของตัวละครในการดำเนินความสัมพันธ์ระยะที่ 2 พบ ดังนี้

ตัวละครที่ต้องการดูแลตามบทบาทของ พระเอก ที่ต้องเป็นผู้นำ คอยปกป้องดูแลตามลักษณะความเป็นชายในนวนิยายโรมานซ์ พบในตัวละคร หมอพิชญ์ เรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** ตัวละครถูกสร้างให้มีอายุที่มากกว่าตัวละครคู่สัมพันธ์ แม้จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์เกิดจากความพึงพอใจในบุคคลที่สามารถตอบสนองของรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน แต่เมื่อได้ดำเนินความสัมพันธ์มาถึงระยะที่สองระยะเปิดรับความสัมพันธ์ สถานะคนรักมีความต้องการใช้ชีวิตร่วมกันและหวังผลในความสัมพันธ์ระยะยาว โดยจะวางสถานะตนเป็นผู้ปกป้องดูแลตามลักษณะของหัวหน้าครอบครัวและเป็นผู้นำในการครองคู่ ในกรณีของ หมอพิชญ์ แม้อีกฝ่ายจะมีลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางสังคมเป็นเพศชายที่มีความแข็งแกร่งทั้งทางกายและทางใจเช่นเดียวกัน แต่ตัวละคร หมอพิชญ์ ได้แสดงเจตนารมณ์ และกำหนดบทบาทตนไว้เป็นผู้นำในความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...ถึงแม้จุดเริ่มต้นระหว่างเราสองคนจะมาจากความสัมพันธ์อันฉาบฉวย แต่ความต้องการที่เขามีต่อชีวิตรักกลับมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ใช่แค่เรื่องของเซ็กซ์เท่านั้น มันเป็นเรื่องของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน อยากครอบครองเป็นเจ้าของเพียงคนเดียว ความรู้สึกเหล่านั้นทำให้ชายหนุ่มชัดเจนกับตัวเองแล้วว่าคนที่เขาต้องการจะปกป้อง คือคนที่อยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่อดีตอย่างปรกรณ์...

(Allime13, 2560, หน้า 185)

วิธีหนึ่งที่ผู้แต่งใช้เพื่อให้ตัวละคร พระเอก ต้องการดำเนินความสัมพันธ์ ด้วยเหตุผลต้องการเป็นฝ่ายปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ในการครองคู่ คือ การสร้างลักษณะนิสัยของตัวละครพระเอก ให้มีพฤติกรรมชอบดูแล เอาใจใส่ และปกป้องให้เป็นพื้นฐานนิสัยของตัวละคร เมื่อตัวละครตัดสินใจเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือเปิดรับความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ จึงใช้ลักษณะนิสัยดังกล่าวกำหนดให้ตัวละครต้องการปกป้องดูแลเมื่อครองคู่สัมพันธ์ตามลักษณะผู้นำ พบในตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) เรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** เมื่อความสัมพันธ์ดำเนินมาถึงการยอมรับสถานะคนรักและหวังผลในความสัมพันธ์ที่มั่นคง ตัวละครลักษณะนิสัยที่ต้องการเป็นฝ่ายปกป้องดูแลคนรักให้รู้สึกปลอดภัยและกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ รวมถึงการมีเพศวิถีแบบเกย์รักที่จะเป็นฝ่ายกระทำ ควบคุม และมีอำนาจ จึงต้องการเป็นผู้ปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ที่คิดว่าต้องได้รับการดูแลจากตน ในกรณีของตัวละคร คริส เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** เป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือและหวังดีกับผู้อื่นเสมอ เมื่อมาพบกับตัวละครคู่สัมพันธ์จึงต้องการดูแลตั้งแต่คบกันในฐานะเพื่อนจนพัฒนาความสัมพันธ์เป็นคนรัก มีพฤติกรรมและบทบาท

ที่ต้องการดูแลฝ่ายตรงข้ามโดยเป็นที่ปรึกษา แนะนำและตักเตือนเรื่องการใช้ชีวิต เพราะตัวละคร คู่สัมพันธ์มีปมทางจิตที่เกิดจากการเลี้ยงดูทำให้มีปัญหาในดำเนินชีวิต ทั้งการการเข้าสังคม การคบเพื่อนและการทำงาน คริส ยังเป็นที่พึ่งทางใจเพื่อให้อีกฝ่ายเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิต และรู้สึกปลอดภัยเมื่อใช้ชีวิตร่วมกันทั้งยังเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาตนเองเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

จะเห็นว่าความต้องการหรือพฤติกรรมของตัวละครฝ่ายพระเอกที่ทำ ตามบทบาทของผู้นำตามลักษณะของชายในอุดมคติของสังคมรักต่างเพศ มักจะกำหนดสถานะ ตนเองเป็นผู้ควบคุมในความสัมพันธ์ รวมถึง “นายเอก” มักจะถูกสร้างให้มีความอ่อนแอ ด้วยลักษณะทางจิต มีปมปัญหาหรือปมทางจิตที่ต้องได้รับการช่วยเหลือหรือต้องการพึ่งพา จากพระเอก เป็นวิธีการหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาท พระเอก และ นายเอก ในนวนิยาย ที่ตัวละครหลักคู่สัมพันธ์มีเพศเดียวกัน

2.2 รูปแบบระยะเปิดรับความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ ที่ตัวละครจากระยะเริ่มต้นที่สานสัมพันธ์โดยใช้ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นหลักยึดความสัมพันธ์ แบบไม่มีสถานะ เปลี่ยนเป็นการเปิดใจยอมรับสถานะแบบคนรัก ตัวละครพัฒนาความสัมพันธ์ แบบมุ่งหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว พบว่า มีรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะดังกล่าว ตามรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง

ลักษณะความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะ คนรัก ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิเกย์กับเกย์ เป็นความปรารถนาที่จะใกล้ชิด และเรียกร้องความรักตามสิทธิ์ในสถานะคนรัก โดยต้องการให้คู่ความสัมพันธ์ดูแลใส่ใจ และแสดงความรักต่อกันตามความพึงพอใจของตน ความสัมพันธ์รูปแบบนี้ตัวละครจะมีการแสดง พฤติกรรม เพื่อให้ทราบถึงแรงปรารถนาดังกล่าว พบ 2 ประเด็น คือ การแสดงความเป็นเจ้าของ และการไฝ่หาความรักด้วยการพึ่งพิงคู่สัมพันธ์ ดังนี้

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงด้วยการแสดงความเป็นเจ้าของ พบในตัวละคร พระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำ เพื่อแสดงถึงบทบาทการเป็นผู้นำ มีอำนาจและเป็นเจ้าของ อีกฝ่าย คิดว่าตัวละครคู่สัมพันธ์เป็นสมบัติของตน เมื่อกำหนดสถานะในความสัมพันธ์จากไม่ ผูกมัด เป็นแบบคนรักตัวละครละครแสดงพฤติกรรมควบคุมให้คู่สัมพันธ์อยู่ในความดูแล ไม่ให้มี ปฏิสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับตัวละครอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ตัวละคร หมอพิชญ์ เรื่อง Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก เมื่อพัฒนาความสัมพันธ์จากคู่นอนแบบไม่ผูกมัดมาเป็นสถานะคนรัก เมื่อมี

ตัวละครอื่นเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์ จึงเกิดความหึงหวงและไม่พอใจ พร้อมแสดงอำนาจในการเป็นเจ้าของคู่สัมพันธ์ ดังข้อความ

...ชวินทร์อยู่กับหมอวิชฌุในร้านกาแฟ

ภาพความสนิทสนมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้เขาขมความรู้สึกไม่พอใจไว้เบื้องหลังนัยน์ตาวาวโรจน์ ทั้งที่เคยเตือนแล้วว่าอย่าข้องเกี่ยวกับผู้ชายคนนั้น แต่เด็กก็อกลับไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งกันเลยสักนิด

ให้ตายเถอะ...

พิชญ์อ่อนลมหายใจออกมายาวเหยียด มือสกปรกของหมอวิชฌุกำลังแตะต้องของสำคัญของเขา นั่นทำให้ชายหนุ่มไม่สามารถมองผ่านเรื่องนี้ได้ ช่วงขยาดก้าวเข้าไปในร้านกาแฟ ซุกซ่อนความโกรธเอาไว้ภายใต้รอยยิ้มที่ยากจะเดาความหมาย บรรยากาศในตอนนั้น ชวนให้รู้สึกกระอักกระอ่วนใจอย่างเห็นได้ชัด...

(Ailime13, 2560, หน้า 117-118)

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในการแสดงความเป็นเจ้าของ ตัวละครได้ถือเอาความต้องการของตนเองเป็นสำคัญในการครองคู่ ทำให้มองข้ามสิทธิ์หรือความรู้สึกของคู่สัมพันธ์ จนกลายเป็นปัญหาในการครองคู่รูปแบบหนึ่งที่สร้างความหึงหวงและความเข้าใจผิด

การแสดงความเป็นเจ้าของและไม่พอใจเมื่อมีตัวละครอื่นเข้ามาสนใจคู่สัมพันธ์ ยังพบในฝ่ายนายเอก ปรากฏในตัวละคร นายเอก เรื่อง **Good Night My Last Mistake รัตริสวัสดิ์รักแท้** วิป จะแสดงพฤติกรรมในการเป็นเจ้าของและไม่พอใจต่อตัวละครอื่นที่พยายามเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์เพื่อให้อีกฝ่ายทราบถึงสถานะของตนอย่างชัดเจน ดังข้อความ

...“หวัดดีคะ พีคริส” เธอตอบกลับมาแล้วยิ้มให้ มือเสียบบัตรอะไรสักอย่างลงในกระเป๋าตังค์

“กินกาแฟเหรอ พระอาทิตย์จะตกดินแล้วเนี่ยนะ”

“เปล่าคะ น้ำส้มปั่น ดินะที่เขาเก็บไว้ให้” เธอยิ้มให้ผม ส่วนผมจ้องมองเธอด้วยสายตาไม่เป็นมิตร

ผมไม่คิดจะยิ้มให้ใครที่เคยเอาคริสไปจากผมหรอก นางเอกเท่านั้นแหละที่จะยิ้มเอออๆ ให้ศัตรู แต่ผมไม่เคยเป็นนางเอก ผมเป็นตัวร้ายจากเล่มที่แล้วและในเล่มนี้ผมก็จะเป็นตัวร้ายต่อไป ผมมองเธออย่างระแวง ส่วนหญิงสาวก็ยิ้มเจื่อนลงเมื่อเห็นว่าผมไม่เล่นด้วย

“เออ ดี จักรวรรดิที่ไปก่อนนะ พรุ่งนี้มาสู้กันใหม่ แก่แล้วคุณอีกรอบฟีกินต้องให้ผ่านแหละ” คริสต์คบทเมื่อเห็นว่าแมวของเขากำลังจะพุ่งเข้าไปชนหน้าคนอื่น “ไปเถอะวิป เตี้ยวรตติต”

“ครับ” ผมทำเป็นจับข้อศอกคริส พาเดินออกไปอย่างหวงของ...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 119)

สังเกตได้ว่าตัวละครฝ่าย นายเอก จะมีพฤติกรรมแสดงความเป็นเจ้าของต่อตัวละครอื่น โดยไม่ได้แสดงอำนาจหรือควบคุมฝ่าย พระเอก แต่เป็นไปเพื่อแสดงสถานะของตนต่อตัวละครที่จะเข้ามาปฏิสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์เท่านั้น

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ การเฝ้าวัดความรัก โดยการพืงพืงคู่สัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการยินยอม เป็นผู้ตามหรือยอมตกอยู่ใต้อำนาจซึ่งพบในตัวละครเอกฝ่ายถูกกระทำหรือนายเอกเท่านั้น และพบในตัวละครที่มีปมทางจิตตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ในประเด็นความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในความสัมพันธ์ระยะแรก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความเสนาหาในคู่สัมพันธ์เกิดการยึดติด พืงพืง เรียกร้องหรือปรารถนาความรักจากอีกฝ่าย จนทำให้ตนเองรู้สึกไร้ค่า ยอมตกเป็นผู้ตามหรือยินยอมด้วยต้องการความรักจากอีกฝ่ายพบในตัวละคร ชวินทร์ เรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** เป็นพฤติกรรมต่อเนื่องจากความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในความสัมพันธ์ระยะแรก ที่แม้จะรู้ว่าคู่สัมพันธ์ใช้ตนตอบสนองความต้องการทางเพศเป็นหลักในความสัมพันธ์แต่ก็ยินยอมเพราะความลุ่มหลง ...“ยอมรับว่าเขาหลงใหลคนตรงหน้า”... (2560, หน้า 128) และ ...“ชวินทร์แค้นหัวเราะ มองรอยถลอกบนข้อมืออย่างนึกสมเพช แนนอนว่าสมเพชตัวเองนั่นแหละ เจ็บมาก็ครั้งก็ไม่รู้จักจำ เขาปล่อยให้ผู้ชายคนนี้มีอิทธิพลมากเกินไป มากจนอยากจะถูกขึ้นมาทำทนายให้มันรู้แล้วรู้รอด”... (Ailime13, 2560, หน้า 139)

ลักษณะความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงทั้งการแสดงอำนาจในการควบคุมคู่สัมพันธ์ และการพืงพืงเป็นการแสดงพฤติกรรมของตัวละครเป็นวิธีการหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาท เพราะนวนิยายเล่าถึงตัวละครมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแต่ยังคงทำตามชนบของนวนิยายรักต่างเพศ จึงต้องให้ตัวละครแสดงสถานะในการเป็นผู้นำหรือฝ่ายควบคุมกับผู้ตามหรือฝ่ายถูกกระทำอย่างชัดเจน โดยการให้ตัวละครหนึ่งแสดงความเป็นเจ้าของผ่านพฤติกรรมฝ่ายพระเอก เพื่อแสดงถึงอำนาจ ควบคุม ปกป้องและดูแลส่วนอีกตัวละครหนึ่งฝ่ายนายเอกจะเป็นผู้ตาม ยอมตกอยู่ใต้อำนาจ

2.2.2 ความสัมพันธ์แบบเพชรเสนาหา

ความสัมพันธ์แบบเพชรเสนาหาในระยะเปิดรับความสัมพันธ์เป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ในสถานะคนรักของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ คือ ระยะที่ตัวละครได้ครองคู่และต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบต้องการผูกมัด ตัวละครจะมีพฤติกรรมบ่งบอกถึงความหลงใหล มีแรงปรารถนาถึงคู่ซึ่งกันและกัน เรียกร้องและแสดงความใกล้ชิดเพื่อดูแลเอาใจใส่คู่สัมพันธ์ในสถานะคนรัก รวมถึงความเสนหาทางเพศที่พบในคู่ตัวละครที่ตกลงสถานะแบบคนรัก และยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ เมื่อตกลงสถานะในความสัมพันธ์จึงเกิดแรงปรารถนาทางเพศต่อกันทันที พบในตัวละคร คริส และ วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** คู่ตัวละครเกิดแรงเสนหาต่อกันทันทีเมื่อพัฒนาความสัมพันธ์จากเพื่อน มาเป็นสถานะคนรัก ก็ต่างหลงใหลในแรงปรารถนาทางเพศซึ่งกันและกัน ดังข้อความ

...ผมเลื่อนมือลงมาตามกระดูกสันหลังของเขา กดขยับบนเอวคอด และคืบคลานไปยังบั้นท้าย บีบก้อนเนื้อสองก้อนนั้นในมือ วิปหายใจทางปากเป่าลมหายใจผ่านจูบลงในคอผม ผมรู้ว่าเขารู้สึกพอใจ

ตรงนี้ ระหว่างร่างกายสองร่างที่กอดกันอยู่ มีความจริงเล็ก ๆ บรรจุอยู่ในนั้น ความจริงที่ว่าผมและเขาไม่ได้เป็นแค่เพื่อนกันอีกต่อไป แต่วิปดูจะพอใจที่ได้ทำเป็นมองไม่เห็นความจริงข้อนี้ ส่วนผมก็จะทำเป็นโง่เขลา เพื่อไม่ให้ความสัมพันธ์ที่กำลังอยู่ในระยะเปราะบาง

ต้องพังทลาย...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 109)

สรุปรูปแบบความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ มีการเปลี่ยนจากความสัมพันธ์ในระยะแรก คือ การไม่มีสถานะในความสัมพันธ์และดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด มาเป็นต้องการความผูกพันและหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว เมื่อตัวละครกำหนดสถานะในความสัมพันธ์ และตกลงรูปแบบความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ตัวละครจะกำหนดบทบาทในความสัมพันธ์ โดยการแสดงบทบาทควบคุม หึงหวง แสดงความเป็นเจ้าของให้ปรากฏในตัวละครฝ่ายกระทำหรือพระเอกและความต้องการพึ่งพิงในตัวละครฝ่ายถูกกระทำหรือพระนางเอก นอกจากนี้ในคู่ความสัมพันธ์ที่ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ จะเกิดแรงปรารถนาทางเพศต่อกันและดำเนินความสัมพันธ์แบบคู่ครองทันที

3. การครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะปิดเรื่องเป็นการดำเนินเรื่องหลังจากผ่านจุดวิกฤติเข้าสู่ตอนจบของเรื่องราว ตัวละครตัดสินใจครองคู่หรือใช้ชีวิตร่วมกันหลังจากผ่านปัญหาหรืออุปสรรคเพื่อไปสู่เป้าหมายในการเล่าถึงความสัมพันธ์ในนวนิยาย ตัวละครจะเกิดความรักขึ้นในความสัมพันธ์ ด้วยนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศสปีดเรื่องด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร ผู้แต่งได้สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านให้ตัวละครที่มีรูปแบบความรักแบบเพศเดียวกันสามารถครองคู่กันได้ โดยมีแนวคิดในการครองคู่ผ่านสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ดังนี้

3.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะสรุปความสัมพันธ์

ผู้แต่งได้สร้างเหตุผลแก่ตัวละครเพื่อดำเนินปฏิสัมพันธ์ในระยะยาวหรือเกิดความมั่นคงในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ จากกลุ่มตัวอย่างพบ 3 วิธี ได้แก่ ต้องการดูแล เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ และชอบลักษณะนิสัย ตามรายละเอียด

3.1.1 ให้การปกป้องและการพึ่งพาได้

สาเหตุการครองคู่ของตัวละครในตอบจบหรือตอนปิดเรื่องของนวนิยายที่พบมากที่สุด คือ ต้องการดูแล เป็นสาเหตุสืบเนื่องจากความสัมพันธ์ระยะที่ 2 หรือระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ให้ตัวละครเอกฝ่ายกระทำ หรือพระเอก แสดงพฤติกรรมตามลักษณะของพระเอกนวนิยายรัก ในการเป็นผู้นำของความสัมพันธ์เพื่อปกป้องดูแล และให้ความพึ่งพาแก่ตัวละครคู่สัมพันธ์ แต่ความต้องการดูแลในตอนจบของนวนิยายเป็นลักษณะของการช่วยเหลือหรือต้องการเติมเต็มส่วนที่บกพร่องของตัวละครคู่สัมพันธ์

3.1.2 เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์

การตัดสินใจในการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศ สาเหตุหนึ่ง คือ ตัวละครพบตัวละครคู่สัมพันธ์ที่สามารถเสริมสร้างความต้องการหรือเติมในสิ่งที่ขาดในชีวิตให้สมบูรณ์ การยึดมั่นในความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นการที่ผู้แต่งเชื่อมโยงปัญหาของตัวละครกับสาเหตุความสัมพันธ์แบบมั่นคง ให้ตัวละครหนึ่งหรือคู่ตัวละครหลักที่มีปัญหาได้รับการแก้ไขปมนั้นจากคู่สัมพันธ์ จนรู้สึกว่าชีวิตได้รับการเติมเต็มในส่วนที่ต้องการ พบในเรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** เป็นเรื่องที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของคู่รักเพศเดียวกัน ที่ครองคู่กันมาระยะเวลาาน โดยต้องการใช้ชีวิตคู่เพื่อคอยอยู่ดูแลช่วยเหลือใส่ใจความเป็นอยู่ สร้างความสุข และให้ความรู้สึกอีกฝ่ายเป็นครอบครัวเดียวกัน เช่นเดียวกับตัวละคร คริส และ วิป เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** คริสเป็นตัวละครที่มีมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่ต้องการดูแลคู่สัมพันธ์ คอยเป็นที่ปรึกษา

และแนะนำการใช้ชีวิตของตัวละคร วิป ซึ่งเป็นตัวละครที่มีการดำเนินชีวิตไม่เหมาะสม ความลงตัวของลักษณะนิสัยและการเติมเต็มปัญหาจึงเป็นสาเหตุหนึ่งในการของคู่ ทั้งตัวละคร คริสยังรู้สึกว่าการที่ได้ครองคู่กับ วิป เหมือนได้รับการเติมเต็มเพราะเป็นตัวละครที่มีปมในเรื่องการไม่สมหวังในความรัก และต้องการมีคู่ครองเพื่อต้องการสร้างครอบครัวที่มั่นคง ดังนั้นการครองคู่จึงเป็นการเติมเต็มในส่วนที่ตนรู้สึกว่างขาด และให้ความรู้สึกว่าได้เริ่มต้นการมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ในตอนจบของการดำเนินเรื่อง ดังข้อความ

...แม่เคยถามผมหลายหนว่าทำไมถึงไม่ตัดสินใจซื้อคอนโดฯ นึ้สักที ผมบอกแม่ว่าไม่พอใจห้องที่อยู่ตอนนี้เลยไม่อยากซื้อ จะอยู่แบบเช่าไปก่อน พอแม่ถามว่าผมไม่พอใจอะไร ผมก็ให้คำตอบแน่นอนออกมาไม่ได้

ตลอดเวลาที่ผ่านมาผมรู้สึกว่าห้องของผมมีบางอย่างขาดหายไป เหมือนมันมีบางอย่างไม่ครบ แต่ผมนึกไม่ออกว่าสิ่งนั้นคืออะไร เดี๋ยวก็มีแล้ว ระเบียบก็กว้าง ตากผ้าได้ ห้องน้ำก็กว้างขวาง เครื่องดูดควันตอนทำกับข้าวก็ใช้งานได้ดี ประตู ผนัง วอลล์เปเปอร์ ไม่มีรอยร้าวซึม ไม่มีอะไรเป็นปัญหา ไม่มีอะไรขาดตกบกพร่อง แต่ทำไมผมไม่ตัดสินใจซื้อคอนโดฯ นึ้สักที

และในวันนี้...ผมรู้แล้วว่าอะไรคือสิ่งที่หายไป

วิปมานั่งอยู่ตรงนี้ เล่นเกมเพลย์สเตชันแล้วร้องไวยวายนอนที่จะแพ้ ดีผมแล้วทำเสียงงอแงเอาแต่ใจ วันนี้ ตอนนี้ วินาทีนี้ บางอย่างหายไปในห้องชุดนี้ถูกเติมเต็มในที่สุด

สิ่งที่แหงนโหวไป สิ่งที่ผมตามหามาตลอด คือชีวิตและหัวใจที่อบอุ่นของใครสักคนที่จะมาอยู่ด้วยกันในห้องนี้ ผมต้องมีสิ่งนั้น ผมถึงจะพร้อมซื้อที่อยู่อาศัย พร้อมจะสร้างบ้านของตัวเอง

ผมจะเริ่มชีวิตแบบนั้นได้ก็ต่อเมื่อผมมีใครอีกคนมาเริ่มชีวิตด้วย

การมีวิปอยู่ในห้องนี้ คืออะไรที่ถูกต้องที่สุด...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2562, หน้า 82)

จากตัวอย่างเห็นว่า การที่ตัวละครครองคู่ในความสัมพันธ์เพศเดียวกันจะตัดสินใจใช้ชีวิตในความสัมพันธ์ระยะยาวหรือสร้างครอบครัวแบบสมบูรณ์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางวัตถุ แต่เกิดจากความรู้สึกว่าตนได้รับการเติมเต็มทางความรู้สึกในการใช้ชีวิต

เสมือนเป็นครอบครัวซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของการปิดเรื่องแบบสมหวังในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

3.1.3 ฟังพอใจลักษณะนิสัย

การเลือกคู่สัมพันธ์จากลักษณะนิสัยถูกนำมาเป็นสาเหตุความสัมพันธ์หนึ่งในการครองคู่ในตอนปิดเรื่อง คือ ตัวละครคู่สัมพันธ์พิจารณาแล้วว่าอีกฝ่ายมีลักษณะนิสัยที่ตนพึงพอใจหรือลดความขัดแย้งในความสัมพันธ์ระยะยาวได้ ดังเช่นตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) ที่ตัดสินใจครองคู่ความสัมพันธ์แบบมั่นคงเพราะพิจารณาแล้วว่า จุลเกียรติ(จุล) มีลักษณะนิสัยที่แตกต่างจากคู่สัมพันธ์ที่ผ่านมาจนสร้างปัญหาในความสัมพันธ์เพราะอีกฝ่ายใจเย็น มีเหตุผลพร้อมที่จะเข้าใจในพฤติกรรมและปรารถนาดีกับตนอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับตัวละคร วิป ที่ตัดสินใจเปิดรับความสัมพันธ์และครองคู่ความสัมพันธ์แบบครอบครัว เพราะพิจารณาแล้วว่าอีกฝ่ายมีลักษณะพื้นฐานนิสัยที่ดี ดูแลปกป้องและสามารถแนะนำชีวิตตนไปในทางที่ถูกต้องแตกต่างจากคู่สัมพันธ์ที่ผ่านมาที่ชักนำให้ดำเนินชีวิตในทางที่ผิดและมักจะทำร้ายตนเสมอ วิป จึงคิดว่าหากได้ครองคู่กันอีกฝ่ายจะเป็นความสบายใจและมีชีวิตคู่ที่ส่งเสริมให้ชีวิตของตนดีขึ้น

3.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะสรูปความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์ในตอบจบของเรื่อง ผู้แต่งได้ใช้แนวคิดการครองคู่ผ่านพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงให้เห็นรูปแบบความรักความสัมพันธ์แบบยั่งยืน ซึ่งในระยาะนี้มีความรักเกิดขึ้นเป็นพื้นฐานของการครองคู่ พบ 2 รูปแบบ ได้แก่ ความรักแบบเสียสละ ความรักแบบมิตรภาพ ตามรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ความรักแบบเสียสละ

รูปแบบความรักแบบเสียสละ เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความต้องการของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือทั้งสองตัวละครคู่สัมพันธ์ที่จะยึดความสุขของคู่สัมพันธ์เป็นสำคัญ โดยจะดูแลช่วยเหลือปมปัญหาและยอมเสียสละบางอย่างเพื่อให้เกิดความราบรื่นในความสัมพันธ์ หรือทำให้คู่สัมพันธ์ได้รับประโยชน์ในความสัมพันธ์นั้น โดยไม่หวังผลตอบแทนเพียงต้องการให้คู่สัมพันธ์รู้สึกสบายใจและมีความสุขในการใช้ชีวิต พบว่า นำเสนอผ่านการช่วยเหลือในการแก้ไขปมปัญหา โดยคู่สัมพันธ์มีความทุกข์หรือติดอยู่กับปมปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ตัวละครตัวหนึ่งจะเป็นผู้ดูแลและทำให้ความทุกข์นั้นคลายหรือแก้ไขปมปัญหานั้นได้ในสถานะคนรัก ดังเช่นเรื่อง **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย** ตัวละคร จุลเกียรติ(เกียรติ) มีปมปัญหาเรื่องความรักและครอบครัว เมื่อมีความรักคนรักที่ผ่านมาไม่มีใครเข้าใจและเข้ามาสานสัมพันธ์เพียงเพราะต้องการความสบายใจในการใช้ชีวิตจากเขาแต่เมื่อมีปัญหากลับทอดทิ้ง แต่เมื่อมาเจอ จุลเกียรติ(จุล) และได้ใช้ชีวิตร่วมกันในสถานะคนรัก รับทราบถึงปมปัญหา เข้าใจ และได้ช่วยเหลือ

ทั้งคู่ต่างเดือนสติ ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกสบายใจได้รับรู้ถึงการร่วมทุกข์ร่วมสุขของการครองคู่และมีการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น เสมือนเป็นการเติมเต็มคู่ครองให้รู้สึกมีความสุขปลอดภัยและเกิดความรู้สึกมั่นคงในความรัก ดังข้อความ

...“คือเป็นแฟนที่ไม่ต้องทำอะไรเลยอะ พี่ดูแลทุกอย่าง เทกแคร์แฟนทุกคน อย่างดี ถ้ามองแค่ตอนไปเที่ยว ไปกินข้าว ทุกคนจะบอกว่ามันเป็นความรักที่ดีมาก” หน้าเขาหยอหยงตอนที่พูดต่อ “แต่แฟนทุกคนที่มาหลังจากวิป เขาทนปัญหาของพี่ไม่ได้ ทุกคนสนุกถ้าอยู่ในโหมดโอเค แต่ไม่มีใครอยากอยู่กับพี่ในเวลาพี่ที่แยะ พี่ร้องไห้ พี่ไม่น่ารัก มันน่าเบื่อหน่ายมากในสายตาของพวกเขา ทุกคนอยากให้พี่โอเค ร่าเริง ยิ้มแย้ม เจอพี่ที่ไรก็ได้เล่นสนุก ๆ พี่คงเหมือนรถของเล่นเนี่ย อยู่เพื่อให้เขาหาความสุข... ไม่มีใครอยากให้โอกาสพี่เศร้าบางเลย”

ผมมองตาเขา ชยับเข้าไปกอดเอวเขาไว้

“พี่รู้” เขาซึ่งบอกก่อนที่ผมจะพูด “จุลอยู่กับพี่เวลาที่พี่ไม่น่ารัก จุลเป็นคนเดียวที่ทำอย่างนั้น และพี่ซาบซึ้งมาก” เขาลูบหัวผมเบา ๆ “ขอบคุณมากนะครับ”...

(ร เรื่องในมหาสมุทร, 2560, หน้า 134)

เช่นเดียวกับตัวละคร หมอพิชญ์ เรื่อง **Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก** เมื่อเรื่องราวผ่านจุดวิกฤติตัวละครคู่สัมพันธ์ ชวินทร์ ได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจจากเหตุการณ์ฆาตกรรม จนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต หมอพิชญ์ จึงเข้ามาดูแลด้วยการใช้ชีวิตร่วมกันแบบถาวร เพื่อหวังช่วยเหลือให้อีกฝ่ายคลายความทุกข์หรือปัญหานั้นผ่านการรับรู้ตัวตนเอง มีคู่ครองที่คอยดูแลอยู่ ดังข้อความที่สะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ของตัวละครชวินทร์

...ชวินทร์รู้สึกดีขึ้น ไม่มีอะไรดีไปกว่าการมีใครสักคนที่คอยอยู่เคียงข้างในช่วงเวลาที่เรอ่อนแอกมากที่สุด...

ความหวังเฝ้ามองของหมอพิชญ์ทำให้ชวินทร์กลับมาเข้มแข็งได้เร็วขึ้น ผู้ชายคนนี้คิดถูกว่าเขาควรพักสมองจากการทำงานและใช้เวลาอยู่กับครอบครัวบ้าง ความรักของคนที่บ้านจะช่วยเยียวยาได้เป็นอย่างดี...

(Ailime13, 2560, หน้า 278)

อีกทั้งความต้องการที่สำคัญในการครองคู่ของ หมอพิชญ์ ที่ต้องการเห็นคู่สัมพันธ์มีความสุขในการใช้ชีวิต ดังข้อความ

...“พิชญ์มองแผ่นหลังตั้งตรงของคนรัก... การได้เห็นรอยยิ้มของชรินทร์ คือ ความปรารถนาชั่ววินาที เพราะความสุขบนใบหน้าของฝ่ายนั้นคือความสุขที่เขาต้องการมาทั้งชีวิต”... (Ailime13, 2560, หน้า 291)

ดังนั้นความสัมพันธ์รูปแบบเสียสละที่พบในการครองคู่ในการปิดเรื่องของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์เป็นการช่วยเหลือดูแลเพื่อต้องการเห็นคู่สัมพันธ์มีความสุขอันเป็นเป้าหมายหลักในการครองคู่

3.2.2 ความรักแบบมิตรภาพ

รูปแบบความรักแบบมิตรภาพเป็นความสัมพันธ์ของตัวละครที่ถูกนำมาใช้ในระยะเวลาปิดเรื่อง เกิดในคู่ตัวละครที่คบหากันมาเป็นเวลานานและเกิดการเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยที่ตัวละครทั้งฝ่ายพระเอกและนางเอกจะมีรูปแบบความสัมพันธ์ที่ประสานเข้ากับกิจกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันในลักษณะการช่วยเหลือ ถือว่าเป็นการครองคู่ที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตคู่ พบว่า ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพเชื่อมโยงกับสาเหตุความสัมพันธ์ในการเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ โดยตัวละครต้องการช่วยเหลือให้คู่สัมพันธ์ที่มีปัญหาหรือบกพร่องในชีวิต ได้รับการเติมเต็มหรือช่วยแก้ปัญหาานั้น ๆ ผ่านการครองคู่หรือการใช้ชีวิตร่วมกัน เรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** เล่าถึงตัวละครหลักที่ครองคู่ผ่านมาแล้ว 8 ปี ดำเนินความสัมพันธ์ในรูปแบบมิตรภาพที่ความต้องการทางเพศสัมพันธ์หรือความเสน่หาต่อกันลดลง กล่าวคือ ความต้องการทางกายในเรื่องเพศไม่ใช่ประเด็นหลักในการครองคู่ แต่มีเพศสัมพันธ์เพื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในชีวิตคู่ แตกต่างจากความสัมพันธ์ในระยะแรก ที่ใช้ความสัมพันธ์ทางเพศหรือการตอบสนองความต้องการทางเพศเป็นปัจจัยหลักในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ เพราะจุดประสงค์หลัก คือ การใช้ชีวิตร่วมกันในรูปแบบครอบครัวหรือคู่ชีวิตที่มีความมั่นคง โดยคู่ตัวละครได้ผ่านการใช้ชีวิตร่วมกันมาระยะเวลา ผ่านการเรียนรู้ปัญหาและความต้องการของกันและกัน มีกิจกรรมในชีวิตประจำวันรวมทั้งกิจกรรมในครอบครัว และความรับผิดชอบบางประการร่วมกัน ในเรื่อง **Special Sound เก้าตะวัน** ผู้แต่งได้สร้างให้คู่ตัวละครหลักดูแลรับผิดชอบบุตรบุญธรรม การอยู่ร่วมดูแลกันจนกลายเป็นความผูกพันในความรักแบบมิตรภาพนี้จะทำให้เกิดความมั่นคงในการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกันที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา

รูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่มีความหวังดีเป็นพื้นฐานในการครองคู่ เพื่อต้องการช่วยเหลือดูแลและร่วมเติมเต็มปัญหาที่ยังพบในเรื่อง **Good Morning**

Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย ตัวละคร จุลเกียรติ(จุล) นายเอกตัดสินใจครองคู่ ด้วยรู้ว่าอีกฝ่ายสามารถเติมเต็มปัญหาของตนได้ ในขณะที่เดียวกันตนก็เป็นฝ่ายช่วยเหลือและต้องการเติมเต็มปัญหาทางจิตของคู่สัมพันธ์เช่นกัน เมื่อความสัมพันธ์ดำเนินไปในรูปแบบของมิตรภาพ มีความหวังดีเป็นพื้นฐาน เป็นเหตุให้ต่างฝ่ายต่างเห็นความดีของกันและกันส่งผลความสัมพันธ์นั้นเกิดความเข้าใจในการของคู่ ดังข้อความ

...“คือเป็นแฟนที่ไม่ต้องทำอะไรเลยอะ พี่ดูแลทุกอย่าง เทกแคร์แฟนทุกคนอย่างดี ถ้ามองแค่ตอนไปเที่ยว ไปกินข้าว ทุกคนจะบอกว่ามันเป็นความรักที่ดีมาก” หน้าเขาหยอหยลงตอนที่พูดต่อ “แต่แฟนทุกคนที่มาหลังจากวิป เขาทนปัญหาของพี่ไม่ได้ ทุกคนสนุกถ้าอยู่ในโหมดโอเค แต่ไม่มีใครอยากอยู่กับพี่ในเวลาพี่แะ พี่ร้องไห้ พี่ไม่น่ารัก มันน่าเบื่อหน่ายมากในสายตาของพวกเขา ทุกคนอยากให้พี่โอเค ร่าเริง ยิ้มแย้ม เจอพี่ที่ไรก็ได้เล่นสนุก ๆ พี่คงเหมือนรถของเล่นเนี่ย อยู่เพื่อให้เขาหาความสุข... ไม่มีใครอยากให้โอกาสพี่เศร้าบางเลย”

ผมมองตาเขา ชยับเข้าไปกอดเอวเขาไว้

“พี่รู้” เขาซึ่งบอกก่อนที่ผมจะพูด “จุลอยู่กับพี่เวลาที่พี่ไม่น่ารัก จุลเป็นคนเดียวที่ทำอย่างนั้น และพี่ซาบซึ่งมาก” เขาลูบหัวผมเบา ๆ “ขอบคุณมากนะครับ”...

(ร เรือในมหาสมุทร, 2560, หน้า 134)

เรื่อง **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้** ตัวละครคู่หลัก เริ่มต้นความสัมพันธ์รูปแบบมิตรภาพในสถานะเพื่อนที่มีความหวังดีต่อกัน แม้เรื่องราวดำเนินต่อมาให้ตัวละครพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรักและครองคู่กันแต่ยังคงรูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพตลอดจนระยะปิดเรื่อง ด้วยตัวละคร คริส พระเอกเข้ามาสานสัมพันธ์เพราะต้องการช่วยเหลือ แนะนำการใช้ชีวิตของตัวละคร วิป ที่มีการใช้ชีวิตที่ผิดพลาดเพราะปมปัญหาทางจิต ดังนั้น เมื่อในความสัมพันธ์เกิดความเส่นหาต่อกัน แต่ยังคงดำเนินความสัมพันธ์แบบเพื่อนที่หวังดีต่อกันเป็นพื้นฐาน ถือว่าเป็นการครองคู่ในสถานะคนรักที่คอยช่วยเหลือ ตักเตือนพร้อมดูแลเอาใจใส่การดำเนินชีวิตของอีกฝ่ายให้อยู่ในวิถีทางที่ถูกต้อง

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า ความมั่นคงของคู่รักเพศเดียวกันคือการช่วยเหลือ ดูแล สร้างความสุขและความสบายระหว่างคู่สัมพันธ์เพื่อลดปัญหาและสร้างความมั่นคงกับการครองคู่ของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยคู่ตัวละครยังคงมีเส่นหาทางกายต่อกันแต่ไม่ได้สำคัญหรือใช้เป็นหลักยึดความสัมพันธ์ สะท้อนให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ในการครองคู่ของตัวละคร

เพศวิถีเกี่ยวกับเกย์หรือตัวละครรักเพศเดียวกันในระยะปิดเรื่องได้สร้างความหมายหรือทัศนคติใหม่แก่ผู้อ่านในสังคม ว่าความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันต้องการความมั่นคงในชีวิตคู่ เช่นเดียวกันรักต่างเพศ ต่างครองคู่เพื่อต้องการดูแลช่วยเหลือคู่ชีวิตให้ครองคู่อย่างมีความสุข และชี้ให้เห็นว่า การตอบสนองความต้องการทางเพศหรือใช้เพศสัมพันธ์ตอบสนองของรสนิยมทางเพศไม่ใช่ประเด็นหลักในการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน เช่นในความสัมพันธ์ระยะแรกของนวนิยาย

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์

การสร้างความสัมพันธ์ให้กับตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์เป็นความสัมพันธ์ของตัวละครที่ยอมรับรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ และแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือความต้องการในความปรารถนาตามรสนิยมของตนอย่างชัดเจน โดยตัวละครไบเซ็กชวลมีความปรารถนาต่อทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่มีรสนิยมปรารถนาในเพศเดียวกันในกรณีนี้ คือ เกย์คิง และเกย์ควีน โดยตัวละครไบเซ็กชวลที่พบในนวนิยายกลุ่มตัวอย่างสามารถมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งหญิงและชาย บางตัวละครแต่งงานกับเพศหญิง แต่ยังมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเกย์ควีน เพราะเพศหญิงไม่สามารถตอบสนองรสนิยมทางเพศได้เพียงพอ ในบางตัวละครได้เลิกกับเพศหญิง เพราะพบว่า มีความพึงใจในเพศรสกับเพศเดียวกันมากกว่า จากกลุ่มตัวอย่างในความสัมพันธ์ประเภทดังกล่าว 4 เรื่อง ได้แก่ **Cigarettes after Sex**, **ตุ๊กตาทองในกรุงซัง**, **กลพยัคฆ์** และ **Return to Love** นวนิยายมีวิธีการเล่าถึงลำดับความสัมพันธ์หรือแนวคิดในการครองคู่ของประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว แบ่งตามระยะความสัมพันธ์

1. การครองคู่ระยะเริ่มต้น

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ในระยะเริ่มต้นเป็นบอกถึงสาเหตุในความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครนั้น ผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษาที่พบเป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นแนวคิดการครองคู่ในระยะเริ่มต้น ดังนี้

1.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นเป็นการสร้างเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้พบและเริ่มสานสัมพันธ์ตามความต้องการของตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างพบวิธีที่ผู้แต่งใช้ในการเริ่มความสัมพันธ์ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์ ตามรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ชดเชยปมทางจิต

สาเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์จากตัวละครหนึ่งใช้ตัวละครหนึ่งเพื่อชดเชยปมทางจิตหรือต้องการพึ่งพาเพื่อลดปมทางจิตนั้นเป็นสาเหตุที่พบมากที่สุดประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ จากที่ได้วิเคราะห์ไว้ในประเด็นปมปัญหาของนวนิยาย ตัวละครที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมักถูกสร้างให้มีปมทางจิตเพื่อใช้เป็นเหตุในการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อสื่อให้เห็นภาวะการหนึ่งของอารมณ์ในจิตใฝ่มนุษย์ว่าสามารถเกิดขึ้นได้ ตัวละครจะเลือกคู่สัมพันธ์จากบุคคลที่ตนคิดว่าสามารถพึ่งพาหรือชดเชยปมทางจิตนั้น พบในเรื่อง ดุจนกในกรงขัง ตัวละคร น้ำเงิน เพศวิถีเกย์ถูกสร้างให้เป็นตัวละครที่ขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเพราะฐานะยากจน กลายเป็นปมทางจิตทำให้ตัวละครรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่าและไม่มีตัวตน เมื่อน้ำเงินเกิดความรู้สึกชอบเจ้านาย แต่มาทราบว่าอีกฝ่ายไม่ได้สนใจตน จึงเกิดความน้อยใจและตอกย้ำความรู้สึกต่ำต้อยที่เป็นปมทางจิตด้วยเหตุการณ์นี้จึงกลายมาเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์กับตัวละคร คิน พระเอกเพศวิถีไบเซ็กชวล เพราะน้ำเงินต้องการใช้ คิน เป็นเครื่องมือเพื่อชดเชยหรือทดแทนความรู้สึกขาดความรักและประชดชีวิตที่ตนไม่เคยมีตัวตนในสายตาคนอื่น ดังข้อความ

...แต่แล้ว...ฝันของผมก็สลายหายไปในพริบตาเมื่อคุณดลโทรสั่งให้ผมไปรอรับที่หน้าคอนเสิร์ต edm ภาพที่ผมเห็นก็คือคุณดลอยู่กับหญิงสาวสุดเปรี้ยว อีกทั้งยังใช้คอเจ้าหล่ออ่อนเหมือนโลกนี้มีกันแค่สองคน

ใจผมหล่นไปอยู่ตาตุ่ม

ยอมรับว่าผมคิดไปเองว่าคุณดลอาจจะมีใจให้ผมไม่มากก็น้อย เมื่อได้เห็นภาพบาดตาบาดใจหน้าซำยังตอกย้ำเรื่องที่ผมมีความรักซึ่งเป็นไปไม่ได้ ผมจึงได้จัดการชดเหล้าอยู่นอกงาน (ร้านหน้าคอนเสิร์ตไม่ตรวจบัตรอยู่แล้ว) และก็เปลวไปสบตากับหนุ่มหล่อแปลก ๆ ซึ่งกำลังมองผมอยู่

ทำไมถึงเป็นหนุ่มหล่อแปลก ๆ นะเหรอก ก็เพราะคนคนนี้มีหน้าตาหล่อในแบบที่มีเอกลักษณ์โคตร ๆ เป็นคนที่หากคุณมองหน้าเขาครั้งเดียวคุณก็จำเขาได้เลยอะไรทำนองนั้น ผมเปลวสังเกตเขาอยู่นานจนกระทั่งเขาคนนั้นส่งยิ้มมาให้

ผมจึงส่งยิ้มตอบกลับไป...

พอจะรู้ว่ามันต้องมีอะไรเกิดขึ้นต่อ แม้ว่าจะไม่เคยมีแฟนหรือความสัมพันธ์ทางกายสุดฉาบฉวย แต่การที่ผมทำงานหาเงินเองตั้งแต่เด็กทำให้ผมไม่ได้เป็นคนใส ๆ ผมรู้ว่าอีกฝ่ายต้องการอะไร และผมก็รู้ด้วยว่าตัวเองต้องการอะไร

ประชดชีวิต...และก็ทำทุกทางเพื่อให้ตัวเองลืมคุณดล
เป็นของคนอื่นไปเลยตอนนี้น่าจะดีที่สุด...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 15)

เห็นได้ว่าพฤติกรรมของน้ำเงินเป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด หรือที่เรียกว่า ความสัมพันธ์แบบข้ามคืน one night stand เพื่อนำความสัมพันธ์นั้นมาชดเชย หรือกลบปัญหาในใจของตน โดยผู้แต่งนำปมปัญหาทางจิตมาเป็นเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการประพุดหรือการแสดงพฤติกรรมนั้น

สาเหตุความสัมพันธ์ยังพบว่า มีการใช้ปมทางจิตเป็นเหตุให้ตัวละคร ใช้ยี่ดเหนี่ยวอีกฝ่ายเป็นที่พึ่งทางใจเพื่อชดเชยปมทางจิตนั้น ดังคู่ตัวละครในตัวละคร ฟิช นายเอก เพศวิถีเกย์ และกรรณ พระเอกเพศวิถีไบเซ็กชวล เรื่อง **Cigarettes after Sex** ต่างฝ่ายต่างมีปมทางจิตจากการสูญเสียคนรัก ตัวละคร ฟิช เป็นตัวละครที่ผูกพันกับมารดาเพราะกำพร้าบิดา ในชีวิตจึงมีแค่มารดาคอยดูแลเอาใจใส่ แต่เมื่อมารดาเสียชีวิตทำให้เกิดปมทางจิตรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง และขาดความอบอุ่น จึงยี่ดเหนี่ยว กรรณ คนรักเก่าของมารดาเป็นที่พึ่งทางใจ และทดแทนความอบอุ่นที่เกิดจากการสูญเสียมารดาและทดแทนความรักที่ไม่เคยได้รับจากบิดา ดังข้อความ

...ชายหนุ่มหัวเราะ เขาไม่ตอบโต้เพราะรู้ว่าเป็นคนขี้อาย เมื่อก่อนก็ตัวติดกับแม่ตลอด ถ้าไปมหา'ลัยก็จะอยู่กับอิทธิ จนกระทั่งวันทีนลินไม่อยู่นั้นแหละฟิรัชถึงเริ่มเก็บตัว กลางวันอยู่บ้าน กลางคืนไปร้าน คอยกับลูกค้าแก้เหงาบ้าง แต่ถ้าไม่ใช่คุณกรรณเขาก็ไม่คิดจะผูกพันกับใคร

ฟิรัชกลัวการถูกทิ้ง เพราะแม่ทิ้งเขาไปแล้ว เขาจึงพยายามรั้งคุณกรรณไว้ผู้ชายคนนั้นเป็นที่ยี่ดเหนี่ยวจิตใจเพียงหนึ่งเดียวที่เขาได้อยู่...

(Ailime13, 2561, หน้า 50)

ปมทางจิตของ ฟิช ในการโหยหามารดาายังแสดงออกมาในรูปแบบของตัวแทน โดยเขาได้ใช้ตัวเองเป็นตัวแทนของมารดาที่เป็นคนรักเก่าของ กรรณ ด้วย ฟิช รู้สึกโกรธมารดาที่จากไป ทำให้เขาและกรรณต้องเผชิญกับความสูญเสีย รู้สึกอ้างว้าง ด้วยความน้อยใจมารดา ฟิช จึงใช้ตัวเองแทนมารดาในการทำให้ กรรณ มีความสุขมากกว่าที่มารดาเคยทำ

ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นชดเชยปมทางจิตในการโหยหา มารดา เพราะการที่เขาปฏิบัติตัวแทน มารดา ทำให้เกิดความรู้สึกว่ามารดาอยู่ใกล้ตน ดังข้อความ

...สี่ปีที่คบกับนลิน คุณกรรณดูแลแม่และดีกับเขาอยู่เสมอ
 ผู้ชายคนนั้นทำให้แม่มีความสุข และเพราะแม่มีความสุขเขาถึง ‘ชอบคุณกรรณ’
 แต่สุดท้ายผู้หญิงใจร้ายคนนั้นก็ทิ้งทั้งเขาและคุณกรรณได้ลงคอ
 ความปวดร้าวเกิดขึ้นในหัวใจทั้งสองดวงทำให้พีรัชมองผ่านสำนึกผิดชอบชั่วดี
 ที่เป็นสีเทาไม่ต่างกับควันบุหรี่ ในเมื่อแม่เลือกทางเดินของแม่ เขาก็จะเลือกทางเดิน
 ในแบบของเขาเหมือนกัน

พีรัช ‘ชอบ’ คุณกรรณ

เขาไม่สนหรอกว่าผู้ชายคนนี้เป็นแฟนเก่าของแม่

เขาสนแต่จะทำให้คุณกรรณมีความสุขได้มากกว่าผู้หญิงใจร้ายคนนั้น...

(Ailime13, 2561, หน้า 6)

ด้านตัวละคร กรรณ ใช้เหตุผลในการยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์นำปมทางจิต จากการสูญเสียคนรักเช่นเดียวกับ พีช ทำให้เขาใช้ พีช ลูกชายของคนรักเก่ามาเป็นตัวแทน เพื่อชดเชยปมทางใจ แม้ความจริงแล้ว กรรณ ไม่ได้มองว่าพีชเป็นตัวแทนของคนรัก แต่ปมทางจิต จากการสูญเสียคนรัก ทำให้รู้สึกสับสนและแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ ซึ่งจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครต่างเป็นการชดเชยปมทางจิตซึ่งกันและกัน ดังข้อความ

...แน่นอนว่าเขาโกรธ นลินไม่เคยบอกให้เขารู้ว่าเธอป่วย ซ้ำยังปล่อยให้เขา
 เข้าใจผิดว่าเธอเลือกเพื่อนชายคนสนิทอย่างเขมรัตน์ ความผิดหวังทำให้สัตว์ร้าย
 ในกายเขาคล้ำคลั่งจนพลังมือทำลายลูกชายของอดีตคนรัก กรรณไม่สงสัยด้วยซ้ำว่า
 ทำไมพีรัชถึงยอมตกอยู่ใต้อำนาจแล้วปล่อยให้เขากินกินซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะเจ้า
 ตัวแสบบอกว่าจะอยู่เคียงข้างเขา ความเสียใจหลอมรวมเราเป็นหนึ่งเดียวกัน...

(Ailime13, 2561, หน้า 82)

จากตัวอย่างความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากปมทางจิตของตัวละคร จะเห็นว่า ตัวละครมีปมทางจิตจากเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ ดังนั้นจึงกลายเป็นเหตุผลที่ใช้ ในการเริ่มต้นความสัมพันธ์เมื่อตัวละครนั้น ๆ พบเจอกับบุคคลที่สามารถชดเชยปมทางจิต

ทั้งทดแทนความอ้างว้างหรือความอบอุ่นที่ขาดหายในวัยเด็ก เยียวยาความรู้สึกทางใจ หรือยึดเหนี่ยวบุคคลนั้น ๆ ให้เป็นที่พึ่งทางใจโดยเริ่มต้นสานสัมพันธ์ให้เข้าอีกฝ่ายมาสัมผัสทางกาย เพื่อชดเชยปมทางจิตของตน

1.1.2 ตอบสนองความต้องการทางเพศได้

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นในประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละคร เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ เป็นตัวละครที่ยอมรับและเปิดเผยรสนิยมทางเพศของตน เมื่อพบเจอ บุคคลที่มีรสนิยมตรงกัน และสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศแก่กันและกันได้ จึงเป็นเหตุ เริ่มความสัมพันธ์ทันที เรื่อง **จุดนกในกรงขัง** ตัวละคร คีน วิถีทางเพศแบบไบเซ็กชวล มีความสัมพันธ์ทางเพศทั้งกับเพศชายและหญิงที่สามารถตอบสนองแรงปรารถนาทางเพศของตน และใช้เงินในการตอบแทน เมื่อ คีน มาพบกับ น้ำเงิน นายเอกวิถีทางเพศแบบเกย์รับ เกิดรู้สึก ถูกใจ และมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ผูกมัดทันทีที่พบกันครั้งแรก เพราะต่างตอบสนอง ความต้องการของกันและกัน ดังข้อความ

...เวลาซื้อที่ดิน ถ้าผมเจอที่ที่ถูกใจ ถึงแม้ว่ามันจะแพงหูฉี่แต่ผมก็จะซื้อมัน เอาไว้ไม่ว่าราคาจะเกินเหตุมากแค่ไหนก็ตาม ในกรณีน้ำเงินผมคิดว่าน่าจะใช้วิธีนั้น เช่นเดียวกัน

เมื่อถูกใจแล้ว...ก็ไม่ควรจะปล่อยไป หากที่ดินที่ซื้อไปแล้วสามารถทำให้เรามี กำไรที่ออกเงยได้ ก็ควรจะคว้าเอาไว้อย่าได้รอช้าแม้แต่วินาทีเดียว

ในสถานการณ์นี้ต้นทุนก็คือตัวน้ำเงิน

ส่วนกำไรก็คือความสุขของผมนั่นแหละ...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 39)

...น้ำเงินคนที่รูปร่างหน้าตาอาจไม่ได้ดึงดูดเพศผู้สักเท่าไร...แต่เรื่อง บนเตียงก็ถือว่าทำเอาเสียผู้ชำนาญการในสนามรบอย่างผมถึงกับยอมศิโรราบ ความเอียงอาย ความไร้เดียงสาแบบเป็นธรรมชาติ ทำเอาผมเป็นบ้าจวนเจียนจะคลั่ง... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 60)

ตัวละคร กรรณ เรื่อง **Cigarettes after Sex** เป็นตัวละครวิถีทางเพศ แบบไบเซ็กชวล เช่นเดียวกับ คีน การเริ่มต้นความสัมพันธ์ของ กรรณ กับ พีช นอกจากจะเป็น เหตุผลจากปมทางจิตตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ พีช สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของเขาได้ ด้วยลักษณะของตัวละครเป็นเพศชายที่มีลักษณะ

แบบบุรุษเพศ คือ มีความพร้อมทั้งรูปร่างหน้าตาและฐานะดึงดูดความสนใจและมีเสน่ห์ ทั้งยังใช้ชีวิตตามแบบเพศชายทั่วไปในเรื่องเพศ คือ ใช้อีกฝ่ายทั้งเพศชายรักร่วมเพศและหญิงที่ยิ้มยอมเป็นวัตถุทางเพศ เมื่อ กระรอน สูญเสียคนรักจึงใช้ลูกชายของเธอมาตอบสนองความต้องการทางเพศ เพื่อชดเชยปมทางจิตและวางสถานะไว้เป็นเพียง “เซ็กซ์เฟรนด์” เพื่อคลายความต้องการทางเพศ และใช้ “เซ็กซ์” ในการนำความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...แน่นอน...เขาเป็นผู้ชายที่ยังต้องการเซ็กซ์ แต่เซ็กซ์สำหรับเขาไม่ได้หมายความว่าจะเป็นใครก็ได้

ลูกชายของอดีตคนรักอาจไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีนัก แต่พีร์ซก็เข้ามาในจังหวะที่เขา กำลังผิดหวังและจมอยู่กับความเสียใจ แม้จุดเริ่มต้นจะเป็นการระบายความโกรธ แต่พอหลายครั้งสำนึกผิดชอบชั่วดีก็เป็นแค่ควันทูนาหรือที่ไม่นานก็จางหาย

กระรอนเก็บพีร์ซไว้ข้างกายด้วยเหตุผลเดียวคือเซ็กซ์

แต่ลึกลงไปนั้นยังมีเหตุผลอยู่อีกหนึ่งข้อ นั่นคือเขาต้องการดูแลเด็กคนนี้อย่างที่ นลินขอเอาไว้ ถ้าตัดความเป็นตัวแสบออกไปจึงจอกน้อยก็น่าเอ็นดูเกินกว่าจะทิ้งได้ลง...

(Ailime13, 2561, หน้า 20-21)

...เจ้าตัวแสบชอบหาเรื่องมาพูดประชด แต่ก็ต้องยอมรับว่าเขากลับมากิน ‘ลูกพีช’ ตรงหน้าอยู่บ่อย ๆ เพราะติดใจในความหอมหวานของริมฝีปากสีชมพูธรรมชาติ ผิวขาวเนียนนุ่ม กล้ามเนื้อสมส่วนชวนสัมผัส เอวสอรับกับสะโพกกลมมนและช่วงขาเรียวยาว ร่างกายของเด็กคนนี้อย่างไรก็เหมาะมือราวกับถูกสร้างมาเพื่อเขาโดยเฉพาะ... (Ailime13, 2561, หน้า 22-23)

รสนิยมทางเพศยังปรากฏผ่านการถูกใจในรูปร่างหน้าตาหรือบุคลิกแบบ เกย์ควีน ที่ตรงตามความชอบของตัวเอง พบในเรื่อง **กल्पยัคฆ์** เจเรมี และ คีตา เริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยต่างฝ่ายต่างถูกใจในรูปร่างหน้าตาและลักษณะภายนอกของกันและกัน โดย เจเรมี รู้สึกว่า คีตา มีบุคลิกที่สร้างความน่าสนใจและดึงดูดใจ ส่วน คีตา เมื่อพบเจออีกฝ่ายครั้งแรกในต่างประเทศ เกิดความสนใจเพราะถูกใจในรูปร่างหน้าตาแบบลูกครึ่งเอเชียอเมริกัน ทั้ง เจเรมี มีลักษณะแบบเกย์ควีนที่สร้างความดึงดูดใจต่อเกย์คิงและไบเซ็กชวล ดังข้อความ

...เพราะเจเรมีมีหน้าตาที่สวรรค์ปั้นให้ มีรูปร่างที่สวยงาม ไหนจะนิสัยตรงไปตรงมา ผมกับไอ้เอื้อก็มีรสนิยมชอบคนนิสัยคล้ายกันเสียด้วย ดังนั้นแม้ว่าเป็นเพื่อนรักกัน ตั้งแต่อยู่ที่ไทย ทันทีที่เจอเจเรมีเราก็พุ่งเข้าไปโดยไม่วิตกกวักใจ ผมเป็นต่อหลายอย่าง หนึ่งในนั้นคือไอ้เอื้อมันมีโอกาสได้เจอเจเรมีหลังผมไปหนึ่งวันเต็ม ๆ... (-west-, 2560ก, หน้า 85)

วิธีการเริ่มต้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการสร้างให้ตัวละครหลัก มีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพที่สวยงามตามรสนิยมทางเพศ เป็นเหตุผลในการดึงดูดความสนใจ ต่อตัวละครจนนำไปสู่การเริ่มต้นสานสัมพันธ์

การเริ่มความสัมพันธ์ในระยะที่ 1 ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายทางเพศของคู่สัมพันธ์เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ควีน เริ่มต้นสัมพันธ์เมื่อพบเจอบุคคลที่มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศเช่นตน และสามารถตอบสนองตามรสนิยมทางเพศได้ รวมถึงมีบุคลิกและรูปร่างหน้าตาตามรสนิยมในเพศวิถีแห่งตนจึงใช้เป็นเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดทันที

1.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะนี้เป็นลักษณะที่ตัวละครคู่สัมพันธ์เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ เคยดำเนินความสัมพันธ์หรือมีความสัมพันธ์มาแล้วระยะหนึ่งก่อนเปิดเรื่อง คู่ตัวละครคู่สัมพันธ์จะมีเสนาหาทางเพศต่อกัน พบว่า มีรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นของประเภทความสัมพันธ์ ดังนี้

1.2.1 ความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ผูกมัด

รูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดเกิดในคู่ตัวละครไบเซ็กชวลที่มีรสนิยมพฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอน มีลักษณะชีวิตที่เป็นอิสระและใช้คู่สัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ หรือใช้เป็นสิ่งบันเทิงในชีวิตเท่านั้น พบในเรื่อง ดุจนกในกรุงซัง ตัวละคร คีน เพศวิถีไบเซ็กชวล มีลักษณะการดำเนินชีวิตที่มีรสนิยมแบบ One night stand คือ การมีความสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัดและไม่ต้องการรู้จักหรือสานสัมพันธ์ต่อ เมื่อมาพบกับ น้ำเงิน ตัวละครเพศวิถีเกย์ควีนที่ต้องการมีความสัมพันธ์แบบ One night stand เช่นกัน เพราะต้องการประชดชีวิตที่รู้สึกว่าคุณไม่เคยได้รับความรัก ความใส่ใจจากคนที่มีใจให้ เมื่อตัวละครทั้งคู่มาพบกันในครั้งแรกจึงมีความสัมพันธ์ทางเพศทันที แต่เมื่อมีเหตุการณ์ทำให้ตัวละครต้องมีปฏิสัมพันธ์กันต่อ จึงตกลงมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด มีความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อความพึงพอใจของกันและกันเท่านั้น

นอกจากนั้นยังพบว่า ความสัมพันธ์จากแรงปรารถนาทางเพศกลายเป็นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด และไม่สามารถระบุสถานะหรือไม่ต้องการหวังผลความสัมพันธ์ในระยะยาว พบในตัวละครคู่สัมพันธ์เรื่อง **Cigarettes after Sex** ตัวละคร กรรณ และ พีช แสดงพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศชัดเจนต่อคนรอบข้าง แต่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนว่าเป็นคนรัก ต่างฝ่ายต่างสร้างสัมพันธ์เพื่อตอบสนองแรงปรารถนาทางเพศของตนเท่านั้น โดยทำให้

อีกฝ่ายรู้สึกว่าเป็นแค่ Sexfriend โดยไม่ผูกมัดความสัมพันธ์ แต่ กรรณ มีความหึงหวงและไม่พอใจเมื่อมีคนเข้ามาอยู่กับคู่สัมพันธ์

1.2.2 ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง

รูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงเป็นความสัมพันธ์ระดับลึกของตัวละคร หรือมีเพศสัมพันธ์มาในระยะหนึ่งแล้วก่อนเริ่มเรื่อง รูปแบบดังกล่าวได้เชื่อมโยงกับสาเหตุ ความสัมพันธ์ในการเลือกบุคคลเพื่อชดเชยปมทางจิตของตน ตัวละครที่ต้องการพึ่งพิงจะเกิด ความเสแสร้งและหลงใหลในคู่สัมพันธ์จนเกิดการยึดติด เรียกร้องหรือปรารถนาความรักจาก อีกฝ่าย จนยอมตกเป็นผู้ตามหรือยินยอมแม้คู่ความสัมพันธ์จะกำหนดสถานะเป็นเพียงผู้ตอบสนอง ทางเพศของอีกฝ่ายเท่านั้น พบในเรื่อง **Cigarettes after Sex** ตัวละคร พีช นายเอกเพศวิถี เกย์ควีน รู้สึกว่าตนเองเป็นแค่คนที่คู่สัมพันธ์ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ เพราะอีกฝ่าย ไม่ชัดเจนในความสัมพันธ์ และไม่ต้องการผูกมัดหรือหวังผลความสัมพันธ์ในระยะยาว แต่ด้วย พีช มีปมทางจิตในการสูญเสียมารดาจึงยึดเหนี่ยว กรรณ เป็นที่พึ่งทางใจจนยอมให้อีกฝ่ายควบคุม และมีอำนาจเหนือตน เพราะเกิดความลุ่มหลงในความสัมพันธ์นั้น เช่นเดียวกับตัวละคร เจเรมี นายเอกเพศวิถีเกย์ควีน เรื่อง **กลพยัคฆ์** ที่มีปมทางจิตเพราะผิดหวังจากความรักครั้งแรก จนกลายเป็นคนเฝ้าหาความรัก เมื่อมาพบกับ ดิชา จึงใช้อีกฝ่ายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิต ยอมตกอยู่ใต้อำนาจจนกลายเป็นความรักแบบลุ่มหลง เมื่อดิชาบอกเลิก ส่งผลให้ เจเรมี รู้สึกว่า ตนเองหมดคุณค่าและไม่เชื่อมั่นในความรัก ส่งผลให้มีพฤติกรรมใช้เพศสัมพันธ์แบบ One night stand เพื่อชดเชยความเหงาและความรู้สึกไร้ค่าของตน

สาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ของตัวละคร เพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ในระยะเริ่มต้นความสัมพันธ์ เริ่มจากตัวละครเจอบุคคลที่มีรสนิยม ทางเพศตรงตามความปรารถนา ทั้งเลือกบุคคลที่สามารถชดเชยหรือทดแทนปมทางจิตของตนได้ จึงเป็นเหตุให้เริ่มต้นความสัมพันธ์ และดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดหรือไม่ต้องการ ความสัมพันธ์แบบมั่นคง

2. การครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

แนวคิดการครองคู่ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวล กับเกย์ เป็นการเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือเปลี่ยนความสัมพันธ์แบบคู่นอน เป็นหวังผลความสัมพันธ์ในระยะยาว หรือหวังความมั่นคงในความสัมพันธ์ แบ่งผลการศึกษา เป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุการดำเนินความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเปิดใจยอมรับและดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยหรือทราบความต้องการของตนในการครองคู่ความสัมพันธ์ ตัวละครจึงตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่หวังผลในระยะยาวหรือต้องการความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยเหตุผลต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างพบ ดังนี้

2.1.1 ความใกล้ชิด

การดำเนินเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้สร้างให้ตัวละครมีสัมพันธ์หรือดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดหรือเคยมีความสัมพันธ์มาแล้ว และกลับมาพบกันอีกครั้ง ตัวละครคู่สัมพันธ์จึงมีความใกล้ชิดด้วยการอยู่ร่วมกัน การปะทะสัมพันธ์กันทำให้เกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความชอบประทับใจ เกิดความรู้สึกพิเศษ รวมถึงความใกล้ชิดทำให้ตัวละครตัวหนึ่งรู้สึกได้รับการชดเชยบางอย่าง เพราะได้รับการเติมเต็มปัญหาจากการที่ได้ใกล้ชิดกับอีกฝ่าย ด้วยตัวละครหนึ่งจะแสดงพฤติกรรม ซึ่งเป็นการตอบสนอง ชดเชย หรือแก้ไขปมทางจิตให้กับตัวละครอีกตัว พบในตัวละคร น้ำเงิน เรื่อง **ตุ๊กตาในกรงขัง** ในระยะแรก น้ำเงิน หวังเพียงความสัมพันธ์แบบ One night stand เพียงแค่ตอบสนองความต้องการทางเพศเพื่อชดเชยความรู้สึกไร้ค่าและการขาดความรักเท่านั้น แต่เมื่อได้มาอยู่ร่วมกับ คิน ได้รับการดูแลและความเอาใจใส่จากอีกฝ่ายทำให้เกิดความประทับใจ เพราะรู้สึกเป็นคนสำคัญและมีตัวตนจึงตัดสินใจดำเนินความสัมพันธ์ต่อไป ดังข้อความ

...ผมคงหนีตัวเองไม่ได้อีกต่อไปว่าผมไม่ได้ชอบผู้ชายคนนี้ เรื่องที่ผมลืมคุณตลอดไปอย่างรวดเร็วนั้นสาเหตุก็อาจจะเป็นเพราะความใกล้ชิด ‘เกินไป’ ของผมกับพี่คิน ผมเสียดิตความอบอุ่นจากร่างกายของเขา เสียงนุ่มทุ้มสุภาพของเขาในระหว่างที่เราทั้งคู่กำลังทำกิจกรรมอย่างว่า การดูแลเอาใจใส่ และการแสดงออกว่าเขายังไม่สามารถขาดผมได้ มันกลายเป็นความแปลกใหม่ราวกับไอศกรีมที่ผมได้ชิมหนึ่งคำแล้วนึกอยากจะได้มันมาไว้ครอบครองทั้งกล่อง

พี่คินไม่ต้องทำอะไรมาก ก็ทำให้ผมหลงเขาแล้ว...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 137-138)

ตัวละคร พุฒิ และ โฟม เรื่อง **Return to Love** เป็นคู่ตัวละครที่เคยมีความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เมื่อกลับมาพบกันและได้ใกล้ชิดกันเกิดเป็นความรู้สึกโหยหา

เพราะความผูกพันที่เคยมีต่อกันในอดีต ทำให้กลับมาเริ่มต้นความสัมพันธ์ในสถานะคนรักอีกครั้ง
ดังข้อความ

...เมื่ออยู่กันตามลำพังสองคนแล้วพอลูกหนึ่งก็รู้สึกมือไม้เกะกะยุ่งงาก็ไม่รู้พาน
ให้นึกถึงเหตุการณ์เมื่อวานที่ร้าน พุฒิ ยอมรับว่าตัวเองยังฝังใจกับเรื่องราวในอดีต
เขาไม่ปฏิเสธว่าส่วนลึกไม่เคยลืมคนตรงหน้า ถึงแม้เวลาจะเปลี่ยนไปความรับผิดชอบ
หลายอย่างเกิดขึ้นและทำให้เขาอาจลืมเลือนมันไปบ้าง แต่เมื่อได้กลับมาสู่ความรู้สึก
เดิม ๆ มันก็อดหวนนึกถึงเรื่องวันวานไม่ได้ นั่นแหละจึงเป็นบ่อเกิดของอาการประหลาด
ที่เขาเป็นอยู่ขณะนี้ พุฒียอมรับว่าตัวเองแปลกไปตั้งแต่อดีตคนรักกลายเป็น
เพื่อนบ้านคนใหม่...

(kamsaii, 2561, หน้า 109)

ความใกล้ชิดยังก่อให้เกิดความผูกพันในคู่ตัวละครที่เริ่มต้นความสัมพันธ์
แบบไม่ผูกมัดในระยะเริ่มต้น และดำเนินความสัมพันธ์จนกลายเป็นความผูกพัน พบในตัวละคร
กรรม เรื่อง **Cigarettes after Sex** ถึงแม้ในความสัมพันธ์ระยะนี้จะยังคงเป็นไปเพื่อตอบสนอง
ความต้องการทางเพศ แต่ด้วยเริ่มรู้สึกผูกพันเพราะใกล้ชิดกันมานาน ประกอบกับความรู้สึก
อยากดูแลอีกฝ่าย จึงเปลี่ยนความสัมพันธ์จากคู่ขนานพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะที่ชัดเจนขึ้น

สรุปได้ว่า ผู้แต่งได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครประเภทความสัมพันธ์
เพศวิถีโบแซ็กชวลกับเกย์ได้ใกล้ชิดในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 ให้ตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย
พฤติกรรมของกันและกัน ทั้งตัวละครที่ดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดได้รู้สึกผูกพัน
และทราบความต้องการอันเป็นความพึงพอใจที่แท้จริงของตน เพื่อเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ
พัฒนาความสัมพันธ์ เปลี่ยนแปลงรูปแบบสัมพันธ์จากรูปแบบไม่ผูกมัดเป็นต้องการความสัมพันธ์
แบบมั่นคง

2.1.2 มีนิสัยสอดคล้องกัน

ความชอบในลักษณะนิสัยเป็นความรู้สึกต่อเนื่องเกิดจากการได้ใกล้ชิดกัน
ในประเด็นข้างต้น ผู้แต่งสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้มีปฏิสัมพันธ์ มีกิจกรรมเป็นเหตุให้ได้
ใกล้ชิดและอยู่ร่วมกันมาแล้วระยะหนึ่ง ตัวละครจึงเรียนรู้และทราบถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริง
ของอีกฝ่าย ซึ่งตรงกับความต้องการหรือมีความพึงพอใจในพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นเหตุให้เปิดใจ
ยอมรับและสานสัมพันธ์ในระยะยาว

ลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์ที่สามารถชดเชยปมทางจิตก็ถูกนำมาเป็นเหตุผลในการดำเนินความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ตัวละคร น้ำเงิน ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว ในประเด็นความใกล้ชิดข้างต้นที่พบว่า ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของคู่สัมพันธ์ที่สามารถชดเชยปมทางจิตของตนทำให้รู้สึกมีคุณค่าและมีตัวตน จึงเกิดความประทับใจและเป็นเหตุให้ดำเนินความสัมพันธ์ต่อไป เช่นเดียวกับในตัวละคร ฟิช เรื่อง **Cigarettes after Sex** เมื่อเรื่องราวดำเนินความสัมพันธ์มาในระยะที่ 2 ตัวละครคู่สัมพันธ์มีความผูกพันมากกว่าคู่นอน ด้วยปมทางจิตของ ฟิช ที่สูญเสียมารดาทำให้ยังคงยึดติด และใช้ กรรม เป็นที่พึ่งทางใจ เพราะอีกฝ่ายมีความเป็นผู้ใหญ่ มีลักษณะนิสัยชอบเอาใจใส่ ดูแล และให้ความอบอุ่นทางใจได้ ฟิช จึงยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์นั้น จนกลายเป็นความผูกพันที่นอกเหนือจากการตอบสนองความต้องการทางเพศ และทำให้สถานะคนรักชัดเจนขึ้น ดังข้อความ

...คุณกรรมบอกให้เมสเซนเจอร์เอาขนมมาจากเตาอบนั้นหรือ ให้ตายเถอะ เขา
รู้ว่าคุณกรรมรู้สึกโศกจะอร่อยที่สุดก็ตอนออกมาจากเตาอบใหม่ ๆ และสโคนนี่ก็ยังอุ่น
อยู่เลย อุณหภูมิทำความรู้สึกของเขาอุ่นตามไปด้วย ไม่ใช่อุ่นเพราะได้กินของอร่อย แต่เป็น
เพราะความใส่ใจของผู้ชายคนนั้น

คุณกรรมไม่ลืมว่าทิ้งให้เขาอยู่คนเดียว...

คุณกรรมบอกคุณแก้วว่าเขาอยู่ที่นี้...

คุณกรรมให้คนเอาขนมมาส่งและสั่งแม่บ้านให้ดูแลเขาเป็นอย่างดี...

คุณกรรมทำให้ความรู้สึกสั่นจากใจเขามากขึ้นทุกที และตอนนี้เขาก็หยุดรัก

คุณกรรมไม่ได้แล้ว...

(Ailime13, 2561, หน้า 102)

ตัวละครที่มีปมทางจิตดังกล่าวจึงตัดสินใจเลือกบุคคลจากลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่สามารถชดเชยหรือแก้ไขปมทางจิตนั้น ๆ ได้และใช้เป็นเหตุในการดำเนินความสัมพันธ์หรือยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์นั้นไว้เพราะทำให้ตนรู้สึกปลอดภัยหรือเติมเต็มส่วนที่บกพร่องของตน ถือว่าเป็นพฤติกรรมแบบพึ่งพารูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการพึ่งพาเพื่อความสุข (โยธิน ศันสนยุทธ์ และจุมพล พูลภัทรชีวิน, 2559, หน้า 64) เกิดความรู้สึกได้รับการปกป้องและยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์นั้นไว้เพราะคิดว่าบุคคลนั้น ๆ มีความเข้าใจและสามารถให้ความอบอุ่นทางใจแก่ตนเองได้ ตัวละครจึงตัดสินใจเลือกพัฒนาความสัมพันธ์จากลักษณะนิสัยของตัวละครคู่สัมพันธ์ และเลือกคู่สัมพันธ์จากลักษณะนิสัยที่ตรงตามความพึงพอใจของตนหรือมีความพึงพอใจตรงกัน โดยหลักสำคัญคือคู่สัมพันธ์ต้องสร้างความสบายใจในการใช้ชีวิตร่วมกัน

2.1.3 ให้การปกป้องและพึงพาได้

สาเหตุจากความต้องการดูแลที่เกิดในความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่ตัวละครต้องการให้ความพึงพาที่พบในตัวละครฝ่ายกระทำ หรือ “พระเอก” เช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์ของเกย์กับเกย์ที่ได้วิเคราะห์ไว้ อันเป็นวิธีการหนึ่งในการบอกบทบาทผ่านการแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละครฝ่ายพระเอกหรือฝ่ายควบคุม

ตัวละครที่ต้องการดูแลตามบทบาทของ พระเอก ที่ต้องเป็นผู้นำคอยปกป้องดูแลตามลักษณะความเป็นชายในนวนิยายโรมานซ์ พบในตัวละคร คีน เรื่อง **ดูจนกในกรงขัง** และตัวละคร กรรณ เรื่อง **Cigarettes after Sex** ตัวละครถูกสร้างให้มีอายุที่มากกว่าตัวละครคู่สัมพันธ์ และมีเพศวิถีแบบไบเซ็กชวลที่มีความปรารถนาทั้งเพศชายและหญิง แต่เมื่อมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน จะมีบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละครเกิดจากความพึงพอใจในบุคคล ที่สามารถตอบสนองรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน แต่เมื่อได้ดำเนินความสัมพันธ์มาถึงระยะที่สอง ระยะเปิดรับความสัมพันธ์สถานะคนรักมีความต้องการใช้ชีวิตร่วมกัน และหวังผลในความสัมพันธ์ระยะยาว โดยตนจะเป็นผู้ปกป้องดูแล ตามลักษณะของหัวหน้าครอบครัว และเป็นผู้นำในการครองคู่

ในกรณีที่ตัวละครพระเอกมีอายุน้อยกว่ายังคงกำหนดตนเองเป็นฝ่ายผู้นำในความสัมพันธ์ และคิดว่าตนมีหน้าที่ต้องปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ตามลักษณะและวิถีปฏิบัติของเพศชาย ที่ต้องมีหน้าที่ดูแลคนรัก ดังตัวละคร โฟม เรื่อง **Return to Love** มีอายุน้อยกว่าแต่วางบทบาทตนเองเป็นผู้นำในการครองคู่ เพราะเป็นฝ่ายกระทำจึงคิดว่าควรทำหน้าที่ในการดูแลคู่สัมพันธ์ตามลักษณะอุดมคติความเป็นชายถึงแม้ว่าอีกฝ่ายจะผ่านการแต่งงานและสร้างครอบครัวแบบรักต่างเพศมาแล้ว ลักษณะดังกล่าวเป็นการแสดงนัยยะของความเป็นอำนาจเหนือร่างกาย ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ แม้จะเป็นเพศชายเหมือนกันแต่เมื่อขณะมีเพศสัมพันธ์ ตนเป็นฝ่ายควบคุม แสดงถึงการมีอำนาจเหนือกว่าจึงเชื่อมโยงอำนาจนั้นสู่การเป็นผู้นำในการครองคู่ กำหนดให้ตนเป็นผู้นำ มีความแข็งแกร่งและมีหน้าที่ปกป้องดูแลฝ่ายตรงข้าม ดังนั้นเมื่อดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรักจึงต้องการดูแล ปกป้องตามลักษณะของผู้ชายในอุดมคติของสังคมที่มีหน้าที่ดูแลปกป้องครอบครัว

2.1.4 ตอบสนองความต้องการทางเพศได้

การตอบสนองความต้องการทางเพศยังพบเป็นสาเหตุความสัมพันธ์ในระยะที่ 2 ของตัวละครเพศวิถีแบบเกย์และไบเซ็กชวลที่ยอมรับและเปิดเผยในรสนิยมทางเพศของตนต่อสังคม คือ เมื่อตัวละครได้พบคนที่มีความรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศเช่นเดียวกับตน

ตัวละครจะมีความปรารถนาและมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ผูกมัดทันทีในระยะแรก เพราะมีรสนิยมทางเพศตอบสนองตนเองได้ ดังพบในตัวละคร กรรณ เพศวิถีไบเซ็กชวล เรื่อง **Cigarettes after Sex** เมื่อดำเนินความสัมพันธ์ถึงในระยะที่ 2 ได้ใกล้ชิดและเรียนรู้ลักษณะนิสัยที่สามารถเข้ากันได้ จึงเริ่มรู้สึกผูกพันจนต้องการความสัมพันธ์ในระยะยาว เช่นเดียวกับ ตัวละคร ศิชา และ เจเรมี เรื่อง กลพยัคฆ์ สาเหตุหลักในการดำเนินความสัมพันธ์ระยะที่ 2 เป็นการตอบสนองทางเพศแต่ด้วยต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลอื่นสนับสนุนเพื่อให้ความสัมพันธ์ดำเนินต่อไป เจเรมีแม้จะกลับมาสานสัมพันธ์แบบไม่เต็มใจ เพราะยังผิดหวังที่เคยถูกศิชาทอดทิ้ง แต่ด้วยถูกใจรสนิยมในเรื่องเพศประกอบกับ ศิชา สามารถให้ความอบอุ่นหรือเติมเต็มความอ้างว้างอันเป็นปมทางจิตได้ ดังข้อความ

...“ผมยอมรับโดยคุณนี่ว่าเรื่องคาโลก็ยี่ที่ว่าผมเรียนรู้จากศิชาเกือบทุกวัน ตลอดหนึ่งปีที่คบหากัน ตอนนั้นเองที่ผมเข้าใจว่ารักเขา ใช้...ผมผูกพันกับศิชา กับเซ็กซ์ของเขา และรู้สึกอบอุ่นทุกครั้งที่มีมาพบที่ตัวเองอยู่ในอ้อมแขนของใครอีกคน”... (-west-, 2560ก, หน้า 94)

เช่นเดียวกับ ศิชา เรื่อง **กลพยัคฆ์** ที่กลับมาสานสัมพันธ์เพราะอีกฝ่ายตอบสนองรสนิยมทางเพศ ชอบในลักษณะนิสัยที่เข้ากับบุตรชายของตนเอง รวมถึง เจเรมีสามารถเติมเต็มปมทางจิตของตนเองได้ จึงเป็นเหตุผลในการดำเนินความสัมพันธ์และคิดถึง ความมั่นคงในการสร้างครอบครัว ดังข้อความ

...คืนวันที่มีเด็กหนุ่มช่างกายแตกต่างจากคืนวันที่ว่าเหวของผมรavnรกกับ สวรรค์ ผมตอบไม่ได้ว่ารักเจเรมีตรงไหน ตรงที่เขาไม่เรื่องมาก ไม่จุกจิก ไม่ขี้นปนพร้อมจะยื่นข้างผมเสมอ หรือเพราะโดยรวมแล้วเขาทำให้ผมรู้สึกอุ่นใจ

“ตกลงที่อะไรรู้ใหม่ อยู่ดี ๆ ฉันก็รู้สึกว่าการณ์นายช่างตัวมันอุ่นใจมากกว่าคนที่ผ่านมา นอกเหนือจากเรื่องเซ็กซ์ นายเข้ากับลูกฉันได้ ได้ดีเกินไปด้วยซ้ำ ส่วนเรื่องอื่น

...“เขาหรีตาลง พยายามหาเหตุผลมากมายมาอธิบายความรู้สึกของตัวเอง “มันเป็นฟิลลิ่ง บรรยายออกมาไม่ถูก รู้แต่ว่ามันคงดีถ้านายเต็มใจอยู่ด้วยกันแบบนี้ไปเรื่อย ๆ”...

(-west-, 2560ก, หน้า 95)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า การตอบสนองรสนิยมทางเพศยังเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกดำเนินความสัมพันธ์ในระยะที่ 2 หรือคาดหวังความสัมพันธ์ระยะยาวสำหรับตัวละครรสนิยม

ทางเพศแบบรักร่วมเพศ ที่เลือกคู่สัมพันธ์จากความพึงพอใจในแรงปรารถนาทางเพศเป็นสำคัญ และนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด แต่เมื่อได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยทั้งมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้อง จึงเป็นเหตุผลประกอบในการสร้างครอบครัวหรือดำเนินความสัมพันธ์แบบมั่นคง

2.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ที่ตัวละครเปิดใจยอมรับสถานะคนรักซึ่งเป็นผลมาจากตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยจากการใกล้ชิด ส่งผลให้ตัวละครพัฒนาความสัมพันธ์แบบมุ่งหวังความสัมพันธ์ในระยะยาว พบว่ามีรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ดังนี้

2.2.1 ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ เป็นความปรารถนาที่จะใกล้ชิดและเรียกร้องความรักตามลัทธิในสถานะคนรัก โดยต้องการให้คู่ความสัมพันธ์ดูแลใส่ใจและแสดงความรักต่อกันตามความพึงพอใจของตน ความสัมพันธ์รูปแบบนี้ตัวละครจะมีการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ทราบถึงแรงปรารถนาดังกล่าว พบ 2 ประเด็น คือ การแสดงความเป็นเจ้าของและการไฝหาความรักด้วยการพืงพืงคู่สัมพันธ์

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงด้วยการแสดงความเป็นเจ้าของ พบในตัวละคร พระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำเพื่อแสดงถึงบทบาทการเป็นผู้นำ มีอำนาจและเป็นเจ้าของอีกฝ่าย คิดว่าตัวละครคู่สัมพันธ์เป็นสมบัติของตน เช่นตัวละคร คิน เรื่อง **ดูจนกในกรุงซัง**

...“แต่อย่างน้อยเมื่อก็ผมก็ชนะ และก็ทำให้ทุกคนรู้ว่าคนคนนี่คือเด็กของผม ไม่มีใครสามารถเข้ามายุ่งยามได้”... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 125)

และตัวละคร กรรณ เรื่อง **Cigarettes after Sex** เริ่มความสัมพันธ์จากการตอบความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัด แต่เมื่อได้ใกล้ชิดทำให้ผูกพันและรู้สึกเป็นเจ้าของคู่สัมพันธ์

...เขาไล่ไปलयนิ้วไปตามโครงหน้าได้รูป จับปอยผมที่หลุดจากมวยทัดหูให้ รู้ดีว่านับวันยิ่งเอ็นดูเจ้าตัวแสบมากขึ้นทุกที มากเสียจนคิดว่าหากเวลานั้นมาถึงเมื่อไหร่ เขาจะสามารถปล่อยจิ้งจอกน้อยไปจากอ้อมกอดได้จริง ๆ นะหรือ...

ความคิดนั้นทำให้พันธนาการที่มองไม่เห็นบีบรัดหัวใจ กรรณพยายามอดกลั้นต่อความรู้สึกที่อยากขังจิ้งจอกเอาไว้ในกรงอย่างอยากลำบาก นัยน์ตาคมกริบกลับมา

ดูเย็นชาเมื่อความรู้สึกที่ขัดแย้งกับความต้องการกลืนกินกันและกันจนกลายเป็นสีเทา
เข้ม ชมุกชมัวเหมือนควันบุหรี่ บดบังทุกอย่างไปจากใจ...

(Ailime13, 2561, หน้า 105)

นอกจากการแสดงความไม่พอใจเมื่อมีตัวละครอื่นเข้ามามีปฏิสัมพันธ์
กับคนรักของตน ตัวละครพระเอกยังแสดงพฤติกรรมควบคุมให้คู่สัมพันธ์อยู่ในความดูแลไม่ให้
มีปฏิสัมพันธ์เชิงคู่สาวกับตัวละครอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังตัวละคร ดิชา เรื่อง **กल्पยัคฆ์**
ที่ต้องการควบคุมให้อีกฝ่ายอยู่ใต้อาณัติและเชื่อฟังตน ...จะเอาอะไรกับเจ้าเด็กอวดดีพรรคนั้น
กลับมาเจอกันอีกครั้งดูด้วยตาที่รู้ว่าผู้ใจเจ็บมากแค่ไหน “แต่ต่อให้เลี้ยงไม่เชื่องก็ต้องฝึก
จนกว่าจะเชื่องนั่นแหละ”... (-west-, 2560ก, หน้า 45)

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในการแสดงความเป็นเจ้าของ ตัวละคร
ได้ถือเอาความต้องการของตนเองเป็นสำคัญในการครองคู่ทำให้มองข้ามสิทธิ์หรือความรู้สึก
ของคู่สัมพันธ์ จนกลายเป็นปัญหาในการครองคู่รูปแบบหนึ่งที่สร้างความหึงหวงและความเข้าใจผิด
ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ในโครงสร้างการดำเนินเรื่องก่อนเข้าสู่จุดพลิกผัน ความลุ่มหลงที่พบใน
ตัวละครเอกฝ่ายกระทำหรือพระเอก เป็นการแสดงบทบาทอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านทราบสถานะ
ของตัวละครในการครองคู่แบบชายรักชาย เพราะพฤติกรรมในการแสดงความเป็นเจ้าของ
และมีอำนาจเหนืออีกฝ่ายเป็นการเลียนแบบชนบของพระเอกในนวนิยายโรมานซ์แบบรักต่างเพศ
ที่ยังคงใช้แนวคิดแบบชายเป็นใหญ่ ทำให้เห็นว่านวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส
แม้จะเล่าถึงความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันซึ่งถือว่าเป็นวิธีหนึ่งในการเรียกร้องความเสมอภาค
ทางเพศผ่านงานวรรณกรรม แต่ผู้แต่งก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงแนวคิดชายเป็นใหญ่ได้ ด้วยเติบโต
และซึมซับกับระบบชายเป็นใหญ่ในสังคมไทยที่ยังคงดำเนินอยู่ในสังคม ดังนั้นแนวคิดดังกล่าว
นอกจากจะเป็นการกำหนดบทบาทตัวละครให้ผู้อ่านทราบว่าตัวละครใดเป็นฝ่ายกระทำและ
ฝ่ายถูกกระทำแล้ว ยังสะท้อนความเลื่อมล้ำและการกดขี่ทางเพศผ่านพฤติกรรมของตัวละคร
ฝ่ายชายหรือพระเอก อันเป็นการแสดงอำนาจทางเพศและความเป็นผู้นำที่อยู่เหนือคู่สัมพันธ์
ทั้งเพศหญิงและเพศชายฝ่ายถูกกระทำ

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ การเฝ้ามองความรัก
โดยการฟังฟังคู่สัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการยินยอม เป็นผู้ตามหรือยอมตกอยู่ใต้
อำนาจ ซึ่งพบในตัวละครเอกฝ่ายถูกกระทำหรือนายเอกเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรม
การแสดงอำนาจของฝ่ายพระเอก โดยความยินยอมนี้เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความเสนาหาในคู่
สัมพันธ์เกิดการยึดติด ฟังฟัง เรียกร้องหรือปรารถนาความรักจากอีกฝ่ายจนทำให้ตนเองรู้สึก

ไร้ค่า ยอมตกเป็นผู้ตามหรือยินยอมด้วยต้องการความรักจากคู่สัมพันธ์ ตัวละคร พีช เรื่อง **Cigarettes after Sex** และตัวละครเจเรมี เรื่อง **กल्पยัคฆ์** มีพฤติกรรมต่อเนื่องจากความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในความสัมพันธ์ระยะแรก แม้จะรู้ว่าตนเป็นถูกดำเนินความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ แต่ยินยอมเพราะปมทางจิตในการโยยหาความรัก ต้องการเป็นคนสำคัญและยึดอีกฝ่ายเป็นที่พึ่งทางใจ ยอมทุกอย่างแม้จะถูกทำร้ายจากคู่สัมพันธ์ ดังข้อความ

...“ตอนที่ศิธาหึ่งก็ร้อนแรงคืออยู่หรงอก แต่ที่ผมกลัวคืออนอกจากหึ่งและลงโทษผมด้วยเช็ทซ์แล้ว สิ่งที่ศิธาจะทำต่อจากนั้นคือตัดผมออกไปจากชีวิตต่างหาก การเป็น nobody มันเจ็บปวดเกินที่ผมจะรับได้ในเวลานี้” ... (-west-, 2560ก, หน้า 75)

พฤติกรรมดังกล่าวยังพบในตัวละคร น้ำเงิน เรื่อง **ตุ๊กตากับกรงขัง** ความสัมพันธ์เริ่มแรกเกิดจากการหาคู่นอนแบบ One night stand หรือหาความสุขทางเพศกับคนแปลกหน้าแบบไม่จริงจังและไม่ผูกมัด แต่เมื่อใกล้ชิดและเรียนรู้นิสัย น้ำเงินรู้สึกว่าได้รับความเอาใจใส่ เป็นคนสำคัญซึ่งเป็นการชดเชยปมทางจิต ทำให้เกิดความหลงใหลในตัวคู่สัมพันธ์ และหวังความสัมพันธ์ในระยะยาวในขณะที่ยังไม่แน่ใจในสถานะของตน เพราะด้วยลักษณะทางจิตที่คิดว่าตนเองไม่คู่ควร ไม่เหมาะสมจึงไม่กล้าหวังเป็นคนรักและยอมเป็นแค่เครื่องตอบสนองทางเพศ เพียงปรารถนาความใกล้ชิดและความอบอุ่นทางใจจากอีกฝ่าย ดังข้อความ

...ไม่กล้าแม้แต่จะรู้สึกชอบไม่กล้าแม้แต่จะพูดคำว่าชอบ สถานะของผมกับพี่คืนไม่เคยมีความชัดเจนตั้งแต่แรก ถ้าหากมีใครคนใดคนหนึ่งชัดเจนขึ้นมา ผมกลัวว่าสิ่งที่เรากำลังเป็นอยู่มันจะเปลี่ยนแปลงไป

ไม่มีอะไรที่ทำให้ผมมั่นใจได้ว่าพี่คืนจะชอบผมกลับ เขาเป็นหนุ่มรูปหล่อพอรวยที่ไม่รู้มีเด็กอีกกี่ล้านคนในสต็อก หากชอบไปแล้ว คนคนนี้ก็คงจะทำให้ผมเจ็บปวดเหมือนที่ผมเคยรู้สึกกับคุณดล ถึงแม้ว่ามันจะเป็นความเจ็บปวดระยะสั้นก็ตามแต่ผมก็ไม่ชอบความรู้สึกนั้นเลย

อะไรบางอย่างได้บอกกับใจผมว่า...หากผมต้องเจ็บปวดเพราะคนคนนี้นั้นคงจะเป็นความเจ็บปวดที่สาหัสกว่าตอนเจ็บจากคุณดลมากมาย เพราะสำหรับคนคนนี้...ผมอาจจะรู้สึกชอบจริง ๆ ไม่ได้หวั่นไหวเพียงชั่วขณะเพราะแพ้ความดีและความใกล้ชิดสนิทสนม...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 134)

พฤติกรรมยินยอม ถูกกดขี่หรือเป็นฝ่ายถูกกระทำ เพราะกลัวถูกทอดทิ้ง หรือสูญเสียความรักจากอีกฝ่าย สาเหตุมาจากการไม่ระบุสถานะที่ชัดเจนด้วยคำพูดของคู่สัมพันธ์ แม้ว่าความสัมพันธ์จะพัฒนาแบบหวังผลในระยะยาว และมีพฤติกรรมในสถานะคนรัก ด้วยการแสดงความเป็นเจ้าของอย่างชัดเจนจากอีกฝ่าย แต่ด้วยปมทางจิตและการเริ่มความสัมพันธ์จากการตอบสนองความต้องการทางเพศแบบไม่ผูกมัด ทำให้ตัวละครเกิดความหวาดกลัวในการสูญเสียคนรักอันเป็นที่ยึดเหนี่ยวของตน จึงมีพฤติกรรมในการยอมตกอยู่ในอำนาจ และยินยอมหากอีกฝ่ายจะทำร้ายจิตใจ ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงของตัวละครฝ่ายนายเอกนี้ เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ต้องการพึ่งพิงจากคู่สัมพันธ์สูง ด้วยปมทางจิต จึงมีความนับถือในตนเองต่ำ ต้องการไฝหาความรักและต้องการคำมั่นสัญญา หากไม่ได้รับความรัก ความใกล้ชิด และใส่ใจจากอีกฝ่าย จะรู้สึกว่าชีวิตของตนไร้ค่า นักจิตวิทยาวิเคราะห์ อิริค ฟอรัมท์ (2558) ได้อธิบายพฤติกรรมดังกล่าวว่า เป็นรูปแบบความรักที่ไม่สมบูรณ์ และเรียกความสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวว่า “การรวมเป็นหนึ่งแบบพึ่งพา” (symbiotic union) ที่บุคคลหนึ่งจะอยู่ในภาวะ ถูกกระทำ (passive) คือ รูปแบบของการยอมจำนนหรือตกเป็นเบี้ยล่าง หรือหากศัพท์ทางการแพทย์เรียก มาโซคิสม์ (masochism) คนประเภทนี้จะหนีจากความรู้สึกโดดเดี่ยวและแปลกแยก โดยการทำให้ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งหรือสมบัติของอีกคน ในกรณีของนวนิยาย คือ ปัญหาที่เกิดจากปมทางจิตที่ผู้แต่งสร้าง จนเป็นสาเหตุให้ตัวละครยอมตกอยู่ใต้อำนาจ เพื่อแลกกับความสัมพันธ์ที่อีกฝ่ายมอบให้

สรุปรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในระยะที่ 2 หรือระยะเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ผู้วิจัยมองว่า เป็นการแสดงพฤติกรรมของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาทวิธีหนึ่ง เพราะนวนิยายเล่าถึงตัวละครมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแต่ยังคงทำตามชนบของนวนิยายรักต่างเพศ จึงต้องให้ตัวละครแสดงสถานะในการเป็นผู้นำหรือฝ่ายควบคุม กับผู้ตามหรือฝ่ายถูกกระทำอย่างชัดเจน โดยการให้ตัวละครหนึ่งแสดงความเป็นเจ้าของผ่านพฤติกรรมฝ่ายพระเอกเพื่อแสดงถึงอำนาจ ควบคุม ปกป้อง และดูแล ส่วนอีกตัวละครหนึ่งฝ่ายนายเอกจะเป็นผู้ตาม ยอมตกอยู่ใต้อำนาจ มีความอ่อนแอทางจิต จึงต้องการพึ่งพิงและกลัวสูญเสียคนรัก โดยใช้ความลุ่มหลงแสดงพฤติกรรมเพื่อกำหนดบทบาทในความสัมพันธ์

2.2.2 ความสัมพันธ์แบบเพศรสเสนาหา

รูปแบบความสัมพันธ์แบบเพศรสเสนาหาหรือมีความปรารถนาในคู่สัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ พบในตัวละคร กรรณ เรื่อง **Cigarettes after Sex** จากจุดเริ่มต้นด้วยใช้คู่สัมพันธ์ตอบสนองความต้องการทางเพศที่ปราศจากความสัมพันธ์

ทางอารมณ์ แต่เมื่อเริ่มผูกพันจึงเกิดความเส่นหาและหลงใหลเกิดพันธะทางอารมณ์ ทั้งแสดงออกให้อีกฝ่ายรับรู้ผ่านแรงปรารถนาทางเพศ ดังข้อความ

...เสียงตอบรับจากคนที่กำลังง่วนอยู่กับแก้มข้างซ้ายข้างขวาทำให้พีรชตรงแผ่ว นึกไม่ถึงว่าจะได้รับความอ่อนโยนมากมายขนาดนี้ ชายหนุ่มได้แต่ยืนนิ่งแล้วปล่อยให้ ฝ่ายนั้นพรหมจูบไปทั่วใบหน้า สัมผัสของคุณกรรณราวกับเอ็นดูหนักหนา ให้ความรู้สึก เหมือนเป็นของล้ำค่าที่ถูกเอาใจใส่

กรรณจูบหน้าผากมนอย่างทะนุถนอม
จูบปลายจมูกโด่งรื้นแทนความหลงใหล
และจูบย่ำที่ริมฝีปากบางแทนความรักใคร่
คราวนี้พีรชหลับตาลงกลายเป็นจิ้งจอกเชื่อง ๆ ว่านอนสอนง่าย
ชายหนุ่มยิ้มอย่างพอใจ ถือว่าจูบอรุณสวัสดิ์เป็นการเริ่มต้นวันใหม่ที่ดีกว่าเดิม...

(Ailime13, 2561, หน้า 195)

...คุณกรรณทำให้ใจเขาเต้นไม่เป็นสำ

จนถึงตอนนี้ก็ยิ่งรู้สึกหวีว ๆ เหมือนลอยละล่องอยู่ในความฝัน แต่ตัวตนของ ผู้ชายคนนั้นไม่ใช่หมอกควัน จูบละมุนละม่อมของคุณกรรณช่วยย้ำว่าเรื่องทั้งหมด ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความจริงจากใจ

พีรชจับต้องความรู้สึกนั้นได้

วูบหนึ่งเขาคิดว่าอีกฝ่ายกำลังป้อนความรักให้ด้วยซ้ำ

แต่เพราะคุณกรรณยังคงรักแม่ ชายหนุ่มจึงบอกตัวเองว่าเขาไม่ควรเพื่อฝัน เหตุการณ์เมื่อเช้าอาจเกิดขึ้นเพราะสัญชาตญาณดิบฏกระตุ้นเร้าให้เกิดความ ‘อยาก’

แน่อนอน...เขาอยากจูบคุณกรรณ

และหากผู้ชายคนนั้นอยากจูบเขาด้วยเหมือนกัน เท่านั้นก็น่าพอใจแล้ว ไม่ใช่หรือ...

(Ailime13, 2561, หน้า 197)

ลักษณะความเส่นหาด้วยผูกพันทางอารมณ์ยังพบในตัวละคร พุฒิ เรื่อง Return to Love หลังจากเปิดใจกลับมาสานสัมพันธ์ในสถานะคนรักเกิดแรงปรารถนา ต้องการผูกพันทางด้านอารมณ์และทางกายต่อกัน

2.2.3 ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพ

ความรักรูปแบบนี้เป็นความรักที่พัฒนามาจากมิตรภาพ เป็นความรู้สึกต่อเนื่องจากการคบหากันมานาน ด้วยความใกล้ชิด ผูกพัน จึงเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป และในความสัมพันธ์ระยะที่สองนี้ยังคงมีเสน่ห์ทางอารมณ์และต้องการพันธะทางกายต่อกันอยู่ รูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพนี้ตัวละครยังแสดงพฤติกรรมโดยมีกิจกรรมในชีวิตประจำวันร่วมกัน มองความรักเป็นสิ่งมั่นคงในระยะยาวและผนวกชีวิตของอีกฝ่ายเข้ากับการดำรงชีวิตประจำวันของตน พบในเรื่อง Return to Love ที่มีการดำเนินเรื่องตั้งแต่เปิดเรื่องถึงความสัมพันธ์ระยะที่ 2 ตัวละครกลับมาเจอกันอีกครั้งรวมถึง 20 ปี เมื่อตัวละคร โฟม และพุฒิกลับมาใช้ชีวิตร่วมกันในสถานะคนรัก ได้ใกล้ชิดจนเปิดใจเริ่มต้นความสัมพันธ์อีกครั้ง โดยมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพ ใช้เวลาเรียนรู้ ดูแล และมีการใช้ชีวิตร่วมกันในกิจกรรมของกันและกัน ทั้งยังเข้าไปมีส่วนร่วมในชีวิตครอบครัวของอีกฝ่าย แต่ยังคงมีเสน่ห์ต้องการพันธะทางอารมณ์และร่างกาย โดยเฉพาะโฟม พระเอกที่แสดงออกชัดเจนทั้งการกระทำและคำพูด ในการเปิดเผยความสัมพันธ์อย่างชัดเจนในสถานะคนรักให้สังคมรับรู้ ส่วน พุฒิ นายเอกเมื่อได้รับการดูแล อยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่มีส่วนร่วมในชีวิตของกันและกัน เกิดเป็นความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยในการครองคู่

ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพนี้จึงถูกใช้เป็นแนวคิดในการดำเนินความความสัมพันธ์ให้ตัวละครที่ดำเนินความสัมพันธ์มาในระยะเวลาเวลานาน เมื่อครองคู่สัมพันธ์จะมีพฤติกรรมในการช่วยเหลือดูแล และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมชีวิตของกันและกัน เพื่อให้ความรู้สึกมั่นคงในความสัมพันธ์นั้น ๆ ซึ่งส่งผลต่อความสัมพันธ์ในระยะที่ 3 เป็นความสัมพันธ์ระยะผ่านจุดวิกฤติหรือตอนจบของเรื่องราวต่อไป

สรุปสาเหตุและรูปแบบของระยะเปิดรับความสัมพันธ์ของเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ การดำเนินเรื่องเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครแบบไม่ผูกมัด จึงใช้ความใกล้ชิดเพื่อให้ตัวละครอยู่ร่วมหรือปะทะสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะนิสัยและพิจารณาว่าเหมาะสมในการดำเนินความสัมพันธ์ต่อไป โดยยังดำเนินควบคู่ไปกับการตอบสนองรสนิยมทางเพศ มีความสนใจต่อร่างกายและมีความผูกพันทางอารมณ์ เมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ต้องการเปลี่ยนสถานะความสัมพันธ์แบบมั่นคง ตัวละครพระเอกกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้นำ และควบคุมความสัมพันธ์นั้น ในขณะที่เดียวกันตัวละครนายเอกจะมีลักษณะพึ่งพาหรือยินยอมอยู่ใต้การควบคุมด้วยเหตุผลบางประการในแต่ละตัวละคร

3. การครองคู่ระยะสรูปความสัมพันธ์

การสร้างรูปแบบการครองคู่ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ในระยะสรูปความสัมพันธ์ เป็นเรื่องราวในการดำเนินเรื่องหลังจากที่ตัวละครผ่านจุดวิกฤตและตกลงครองคู่ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคง ผู้แต่งได้สร้างเหตุผลและรูปแบบความสัมพันธ์กับประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว ดังนี้

3.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะสรูปความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องเมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ยอมรับและดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก จนผ่านเหตุการณ์อันเป็นจุดวิกฤตของเรื่องเพื่อคลายปมหรือแก้ไขปัญหาคู่สัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน อันเป็นประเด็นหลักของนวนิยาย ตัวละครจึงตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่หวังผลในระยะยาว หรือต้องการความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยสาเหตุในการครองคู่แบบครอบครัว ดังนี้

3.1.1 ให้การปกป้องและพึ่งพาได้

ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ในสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ในระยะปิดเรื่องว่า ตัวละครฝ่ายพระเอกต้องการแสดงพฤติกรรมตามลักษณะของพระเอกนวนิยายรัก ในการเป็นผู้นำของความสัมพันธ์เพื่อปกป้องดูแลและให้ความพึ่งพาแก่ตัวละครคู่สัมพันธ์ ด้วยการช่วยเหลือหรือต้องการเติมเต็มส่วนที่บกพร่องของตัวละครคู่สัมพันธ์ รวมถึงดูแลการดำเนินชีวิตให้คู่สัมพันธ์รู้สึกสุขสบาย ดังนั้นสาเหตุหลักในการครองคู่ของตัวละครฝ่ายพระเอก จึงต้องการดูแลตัวละครฝ่ายนายเอกตามลักษณะผู้นำครอบครัว

3.1.2 เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์

การตัดสินใจในการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส สาเหตุหนึ่ง คือ ตัวละครฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะมีปมทางจิตส่งผลให้ตัวละครอีกฝ่ายต้องการดูแลหรือเสริมสร้างความต้องการ หรือเติมในสิ่งที่ขาดอันเป็นปมทางจิตนั้นในชีวิตให้สมบูรณ์ ผู้แต่งได้เชื่อมโยงปมปัญหาของตัวละครกับสาเหตุความสัมพันธ์แบบมั่นคงให้ตัวละครหนึ่งหรือคู่ตัวละครหลักที่มีปมปัญหาได้รับการแก้ไขปมนั้นจากคู่สัมพันธ์ จนรู้สึกว่าการใช้ชีวิตได้รับการเติมเต็มในส่วนที่ตนต้องการ

ปมปัญหาหนึ่งที่พบ คือ ปมปัญหาที่เกิดจากการขาดความอบอุ่นทางครอบครัว ดังเรื่อง **กลพยศม์** ในตัวละคร ดิชา และ เจเรมี และเรื่อง **ดุนกในกรุงขัง** ตัวละคร คิน และ น้ำเงิน ตัวละครคู่สัมพันธ์ต่างมีปมทางจิตที่เกิดจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ส่งผลให้ขาดความอบอุ่นและรู้สึกโดดเดี่ยว คิดว่าตนไม่มีความสำคัญและไร้ค่า เมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ได้ใช้ชีวิตร่วมกัน จึงรู้สึกว่าต่างฝ่ายต่างเติมเต็มหรือชดเชยปมทางจิตดังกล่าว ทำให้

เข้าใจซึ่งกันและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เป็นเหตุให้ตัดสินใจครองคู่ในตอนปิดเรื่อง
ดั่งความคิดของตัวละคร คิน

...ผมกตวางสายก่อนถอนหายใจ ตอนนี้อยู่ถึงเวลาพักผ่อนแล้วสินะ มือของผม
เลื่อนไปเปิดผ้าห่มที่คลุมทับตัวน้ำเงินเพื่อแทรกร่างกายของตัวเองเข้าไป สายตาหันไป
มองคนข้าง ๆ พลังคิดในใจว่านานเท่าไรแล้วที่ผมต้องมีคนนอนเป็นเพื่อน และจากนี้ไป
คนนอนข้าง ๆ ผมต้องเป็นคนนี้เพียงคนเดียวไปโดยตลอด

แทนที่จะเป็นการผูกมัด แต่ดู ๆ แล้วกลับรู้สึกมีความสุขซะงั้น

น้ำเงินส่งเสียงอือในลำคอก่อนจะวาดมือมากอดผม เด็กคนนี้ชอบนอนกอดผม
ทุกครั้งและก็ชอบเอาใบหน้าตัวเองมาถูไถกับแขนหรือไม้ก๊อกของผม ผมคิดไปเองว่า
การกระทำแบบนี้มันสื่อให้เห็นว่าเขานั้นทั้งเป็นคนขี้หวงและก็ขี้อ่อน และที่สำคัญ...
เขาเป็นคนขี้เหงาเหมือนกันกับผม

ฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่เราสามารถเติมเต็มกันและกันได้...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 285-286)

และบทสนทนาระหว่าง คิน กับ บิดา ที่สะท้อนถึงการได้รับการเติมเต็ม
ปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัวจากคู่สัมพันธ์

...“พ่อคิดถึงแค่ตอนนี้ได้มัยครับ อย่าไปคิดถึงตอนอื่นเลย มันคือความสุขของ
ลูกพ่อ ความสุขที่คนอย่างพ่อก็ยังไม่เคยแม้แต่ที่จะใส่ใจ”

พ่อผมอ้าปากจะเถียง แต่ผมพูดสวนขึ้นมาก่อน

“ผมเคยมาหมดแล้วเรื่องหาความอบอุ่นจากคนนั้นคนนี้ แต่มีเพียงน้ำเงินคนเดียว
ที่เข้ามาเติมเต็มส่วนที่ขาด น้องไม่เหมือนใคร น้องชอบผมที่เป็นผม น้องไม่เคยสนใจ
เงินของผมเลย”

“...”

“และน้องก็เข้าใจในสิ่งที่ผมเป็นด้วย การที่ผมนอนคนเดียวไม่ได้มันเป็นเรื่อง
ประหลาด แต่น้องเลือกที่จะช่วยผม ไม่รังเกียจผม เขาพยายามทำทุกอย่างเพื่อเติมเต็ม
จุดอ่อนของผม ไม่ใช่เพิกเฉยต่อมัน แค่นี้ก็ได้ใจผมไปมากแล้ว”...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 351-352)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวละครที่มีปมทางจิตที่เกิดจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ส่งผลให้มีลักษณะทางจิตรู้สึกว่าคุณค่าและไม่มีความสำคัญ เมื่อมาพบตัวละครที่สามารถเติมเต็มหรือชดเชยปมทางจิตได้ จึงเป็นการคลายปมปัญหาซึ่งกันและกัน จึงเกิดความสบายใจและรู้สึกปลอดภัยในความสัมพันธ์ จนเป็นเหตุให้ตัดสินใจครองคู่แบบมุ่งหวังความสัมพันธ์ที่มั่นคง

นอกจากเลือกคู่ครองจากการได้รับการเติมเต็มปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัวแล้ว ยังพบว่า สาเหตุหนึ่งในการการตัดสินใจครองคู่จากการเลือกคู่ครองที่ช่วยเสริมบุคลิกภาพในส่วนที่ตนยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์ขึ้น พบในเรื่อง **Return to Love** ตัวละคร พุฒิ มีลักษณะทางจิตอ่อนไหวง่าย ไม่หนักแน่น ด้วยลักษณะทางจิตนี้ส่งผลต่อบุคลิกภาพกลายเป็นคนที่ขาดความเชื่อมั่น และกลัวการมองจากสังคมในการเป็นชายรักชาย แต่ตัวละครคู่สัมพันธ์ โฟม ที่มีลักษณะทางจิตและบุคลิกภาพที่แตกต่างกับตน ด้วยเป็นคนมั่นใจในตนเอง ใช้ชีวิตอย่างอิสระกล้าเปิดเผยรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันต่อสังคม ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุหนึ่งในการครองคู่ของตัวละคร ที่เลือกบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ตนขาดหรือต้องการมีมาเสริมหรือชดเชยโครงสร้างทางจิตที่บกพร่องไป

3.1.3 ความผูกพัน

แนวคิดเรื่องการครองคู่ของกลุ่มตัวอย่างประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ในตอนปิดเรื่อง พบว่า มีการใช้ความผูกพันของตัวละครมาเป็นสาเหตุ โดยจะปรากฏในนวนิยายที่มีระยะเวลาในการดำเนินเป็นระยะเวลาช้านาน ตัวละครเกิดความผูกพันทางอารมณ์ในการใกล้ชิดและใช้ชีวิตร่วมกัน ทำให้เกิดความเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง มีความไว้วางใจต่อกันและพึ่งพากันในการใช้ชีวิตครอบครัว พบในเรื่อง **Return to Love** เป็นนวนิยายที่มีระยะเวลาในการดำเนินเรื่องเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครตั้งแต่เริ่มความสัมพันธ์ ถึงระยะปิดเรื่อง 40 ปี และใช้ความผูกพันของระยะเวลาและช่วงวัยเป็นสาเหตุหนึ่งในการครองคู่ ด้วยตัวละคร โฟม และ พุฒิ เคยมีความสัมพันธ์ในสถานะคนรักในช่วงวัยรุ่น แต่ได้เลิกรากันไปจนกลับมาพบกันใหม่ในวัยกลางคน ผู้แต่งใช้ความผูกพันที่เคยมีต่อกันสร้างภาวะทางอารมณ์ให้ตัวละครยังรู้สึกโหยหา เป็นสาเหตุให้กลับมาสานสัมพันธ์ในสถานะคนรักอีกครั้ง ทั้งยังใช้ความผูกพันในการอยู่ร่วมกันสร้างความรู้สึกให้ตัวละครเกิดความเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง พึ่งพาและแก้ปัญหาในการครองคู่ที่ได้รับผลกระทบจากสังคมในเรื่องความรักแบบชายรักชาย เป็นการใช้ความผูกพันสร้างความมั่นคงทางอารมณ์ให้ตัวละครเชื่อมั่นในการครองคู่แบบครอบครัวของชายรักชาย

สาเหตุครองคู่ในตอนปิดเรื่องหรือการให้ตัวละครตัดสินใจอยู่ร่วมกันในรูปแบบความสัมพันธ์ที่มั่นคง หรือการสร้างครอบครัวของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ตัวละครฝ่ายพระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำ เข้ามาอยู่ในความสัมพันธ์แบบมั่นคง โดยกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้ดูแลหรือเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ ตัวละครจะเติมเต็มเพื่อใช้ชีวิตที่ปกพร่องหรือเติมเต็มแก้ไขปมปัญหาให้แกกันและกัน เป็นการทำให้เห็นว่าการครองคู่เป็นสิ่งหนึ่ง ที่ส่งเสริมและทำให้การใช้ชีวิตสมบูรณ์เกิดขึ้นกับตัวละครในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

3.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะปิดความสัมพันธ์

แนวคิดการครองคู่ผ่านพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงให้เห็นรูปแบบความรัก ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ พบรูปแบบความสัมพันธ์ในระยะสรุปความสัมพันธ์ ดังนี้

3.2.1 ความรักแบบเสียสละ

รูปแบบความรักแบบเสียสละ เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความต้องการของตัวละครตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งสองตัวละครคู่สัมพันธ์ ที่จะยึดความสุขของคู่สัมพันธ์เป็นสำคัญ โดยจะดูแล ห่วงใย และยอมเสียสละบางอย่างเพื่อให้เกิดความราบรื่นในความสัมพันธ์หรือทำให้คู่สัมพันธ์ได้รับประโยชน์ในความสัมพันธ์นั้นโดยไม่หวังผลตอบแทน จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการสร้างความมั่นคงในการครองคู่ระยะยาว โดยการเสียสละความสุขในระยะสั้นที่อยู่ร่วมกัน เพื่อให้คู่สัมพันธ์ได้เติบโตและมีอนาคต ถือว่าเป็นการสร้างความมั่นคงในการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันอีกวิธีหนึ่ง ตัวละคร กรรณ เรื่อง **Cigarettes after Sex** ที่ตัดสินใจให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ พีรัช ได้เดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อให้ตัวละครได้เติบโตในการเรียนรู้การใช้ชีวิต และเป็นคนที่มีความสามารถ สามารถสร้างความมั่นคงในชีวิตได้ด้วยตนเอง ดังข้อความ

...คิดมาถึงตรงนี้ชายหนุ่มก็รู้สึกว่าเขาต้องโตขึ้นจริง ๆ แล้วนั่นแหละ... บางทีคุณกรรณอาจจะคิดถูกก็ได้ที่ส่งเขาไปเรียนต่อ เขาจะได้ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น เรียนรู้ที่จะฉลาดมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เอาแต่หลบอยู่ภายใต้เงาของความเศร้าเพราะคนที่เคยปกป้องเขาได้จากไปแล้วและไม่มีวันกลับมา... (Ailime13, 2561, หน้า 230) ทั้ง พีรัช ก็ยอมเสียสละความสุขที่ตนเป็นผู้ได้รับการดูแล ยอมห่างจาก กรรณ ที่ตนใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตจากปมปัญหาเรื่องครอบครัว เพราะคิดว่าตนต้องเรียนรู้ในการใช้ชีวิตด้วยตนเองและต้องพึ่งพาตนเองให้ได้ ดังข้อความ

...คำตอบของคนอายุมากกว่าทำให้เขาหัวเราะก่อนจะยกสองมือประคองแก้มสาก เชื้อเถอะว่าลึก ๆ ในใจแล้วเขาอยากให้คุณกรรณทำอย่างนั้น แต่เพราะว่าเราต้องเติบโตขึ้น และเขารู้เหตุผลที่ต้องปล่อยมือของคุณกรรณผู้ชายคนนี้ไม่ได้รักเขาเพียงแค่มปาก แต่ปรารถนาให้เขาทำตามความฝัน สำหรับพี่รัชแล้วไม่มีความรักใดยิ่งใหญ่ไปกว่าความรักของกรรณ ปรัชญ์ธนาดา...

(Ailime13, 2561, หน้า 270)

ดังนั้น การยอมเสียสละความสุขในการครองคู่ด้วยการแยกจากกันในระยะสั้น เพื่อให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้เติบโต พัฒนาศักยภาพในด้านอาชีพจึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ถูกเชื่อมโยงไปยังความมั่นคงในการสร้างครอบครัว หากตัวละครมีความสามารถจนนำมาสร้างอาชีพหรือได้ทำงานที่เป็นที่ยอมรับในสังคม สามารถสร้างฐานะในระดับหนึ่งแล้วจะส่งผลต่อการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันที่ใช้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นสิ่งแสดงสถานภาพทางสังคม สามารถดูแลและสร้างครอบครัวเป็นหลักในการครองคู่แบบระยะยาว

3.2.2 ความรักแบบมิตรภาพ

รูปแบบความรักแบบมิตรภาพเป็นความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลาย ความนิยมทางเพศรส ที่ถูกนำมาใช้ในระบะปีดเรื่อง เกิดในคู่ตัวละครที่คบหากันมาเป็นเวลานาน และเกิดการเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป ครองคู่แบบคู่ชีวิตเพื่อใช้ชีวิตแบบช่วยเหลือดูแลกันเป็นสำคัญ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **Return to Love** ตัวละครคู่สัมพันธ์ดำเนินความสัมพันธ์รูปแบบมิตรภาพที่ความต้องการทางเพศสัมพันธ์หรือความเสนหาต่อกันลดลง คือ ความต้องการทางกายในเรื่องเพศลดลง แต่มีเพศสัมพันธ์เพื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในชีวิตคู่ เพราะจุดประสงค์หลัก คือ การใช้ชีวิตร่วมกันในรูปแบบครอบครัวหรือคู่ชีวิตที่มีความมั่นคง โดยคู่ตัวละครได้ผ่านการใช้ชีวิตร่วมกันมาระยะเวลานาน ผ่านการเรียนรู้ปัญหาและความต้องการของกันและกัน มีกิจกรรมในชีวิตประจำวันร่วมกันทั้งการทำงาน กิจกรรมในครอบครัว และความรับผิดชอบบางประการร่วมกัน นวนิยายได้มีการสร้างให้คู่ตัวละครหลักดูแลรับผิดชอบบุตรร่วมกัน ซึ่งเป็นบุตรจากตัวละคร พุฒิ กับ ภรรยาที่เสียชีวิต

การอยู่ร่วมดูแลกันจนกลายเป็นความผูกพันในความรักแบบมิตรภาพนี้ จะทำให้เกิดความมั่นคงในการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกันที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา นอกจากความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่ปรากฏในเรื่องที่ตัวละครมีความผูกพันด้วยระยะเวลา ในการครองคู่ ยังพบว่า ความสัมพันธ์รูปแบบนี้ปรากฏผ่านพฤติกรรมและความต้องการของตัวละครที่ได้อยู่ร่วมกัน ได้ใกล้ชิดผูกพัน ด้วยเพราะต้องการช่วยเหลือเกื้อกูลในชีวิตของคู่สัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์ในลักษณะนี้ เป็นการครองคู่ที่เชื่อมโยงกับสาเหตุความสัมพันธ์ที่ต้องการเติมเต็มชีวิตหรือต้องการแก้ไขปมปัญหาของคู่สัมพันธ์ให้มีความสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างความมั่นคงในการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน จากกลุ่มตัวอย่างพบในเรื่อง **คุณกนกในกรงขัง** คู่ตัวละครหลักต่างมีปมปัญหาทางจิตด้านครอบครัวและรู้ความต้องการของตนในการแก้ไขหรือเติมเต็มปมปัญหานั้น ตัวละครครองคู่ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่ต่างฝ่ายต่างต้องการดูแลเกื้อกูล มีความหวังดีในชีวิตของคู่สัมพันธ์ ดังข้อความที่สะท้อนผ่านความคิดของ คิน ตัวละครฝ่ายพระเอก

...ผมต้องการคนที่จะอยู่เคียงข้างผม ไม่ใช่คนสวย คนรวย หรือคนทำงานเก่ง สิ่งเหล่านั้นมันคือสิ่งที่ตัวผมมีอยู่แล้ว ผมทั้งมีเงินและผมก็ขยันทำงานชนิดที่ว่าหนักมากกว่าคนในรุ่นเดียวกันหลาย ๆ เท่า สิ่งที่ผมขาดก็เห็นจะเป็นคนที่คอยดูแลอยู่เคียงข้างและที่กำลังใจนี้แหละ สิ่งเหล่านั้นมีแค่น้ำเงินที่ให้ผมได้คนเดียว... (Chiffon_cake, 2560, หน้า 351)

สรุปรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ในระบอบปิดเรื่องเป็นการครองคู่แบบเสียสละและอยู่ร่วมกันแบบมิตรภาพคือต่างฝ่ายต่างดูแลซึ่งกันและกันโดยฝ่ายพระเอกจะเป็นผู้นำครอบครัว สร้างความมั่นคงเพื่อให้คู่สัมพันธ์เกิดความสุขในความสัมพันธ์ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์

แนวคิดการครองคู่ของคู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย

การสร้างความสัมพันธ์ให้กับตัวละครเพศวิถีชายกับชาย รวมถึงหญิงกับหญิง เป็นความสัมพันธ์ของตัวละครที่เดิมเป็นเพศชายแท้หรือหญิงแท้ที่มีความปรารถนาต่อเพศตรงข้าม แต่เมื่อได้พบตัวละครคู่สัมพันธ์จึงมีการเปลี่ยนรสนิยมมาชอบหรือมีความปรารถนาต่อเพศเดียวกัน โดยจะมีความสนใจต่อตัวละครเพศเดียวกันที่เป็นคู่สัมพันธ์ในเรื่องเท่านั้น ในนวนิยายมีวิธีการเล่าถึงลำดับความสัมพันธ์ หรือแนวคิดในการครองคู่ของประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว แบ่งตามระยะความสัมพันธ์ ดังนี้

1. การครองคู่ระยะเริ่มต้น

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และหญิงกับหญิง เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน ในระยะเริ่มต้นได้บอกถึงเหตุการณ์เริ่มพบปะของคู่ตัวละครในความสัมพันธ์นั้น ผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษาที่พบเป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นแนวคิดการครองคู่ในระยะเริ่มต้น ดังนี้

1.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และหญิงกับหญิง เป็นการสร้างเหตุให้ตัวละครคู่ได้พบเพื่อทำความรู้จัก จากกลุ่มตัวอย่าง 5 เรื่อง แบ่งเป็นคู่ความสัมพันธ์ชายกับชาย 4 เรื่อง ได้แก่ **สู่กลางใจ**, **MR.GRAY**, **ภูสอยเดือน** และ **คิดมาก** คู่ความสัมพันธ์หญิงกับหญิง 1 เรื่อง ได้แก่ **Warm eyes ดวงตาของเธอ** โดยเรื่อง **สู่กลางใจ** ตัวละครนายเอก มีลักษณะยูนิเซ็ก และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าเป็นตัวละครไร้เพศ คือ ไม่ชัดเจนว่ามีความปรารถนาต่อเพศใดก่อนพบตัวละครคู่สัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงนำมาจัดอยู่ในตัวละครเพศชาย จากการศึกษาพบวิธีที่ผู้แต่งใช้ในการเริ่มความสัมพันธ์ของตัวละครตามรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ฟังพอใจรูปลักษณ์ภายนอก

สาเหตุความสัมพันธ์ที่พบมากที่สุดในระยะเริ่มต้นของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครชายกับชาย คือ ถูกใจในรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างลักษณะทางกายภาพของตัวละครเอก ทั้ง “พระเอก” และ “นายเอก” ในนวนิยายโรมานซ์แบบรักต่างเพศ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับตัวละครอื่นและผู้อ่าน เป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครโดดเด่นใช้เป็นเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์สนใจจนต้องการเริ่มต้นความสัมพันธ์ พบในเรื่อง **สู่กลางใจ** ตัวละคร แซค บบาทพระเอกเป็นเพศชายแท้ ต้องการเริ่มต้นความสัมพันธ์กับ นิธาน เพราะเกิดความรู้สึกอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ด้วย นิธาน มีรูปร่างหน้าตาลักษณะแบบยูนิเซ็กซ์ที่ดึงดูดความสนใจทั้งเพศชายและหญิง ทำให้ แซค เกิดความสนใจประกอบกับรู้สึกท้าทายในการเข้าไปมีความสัมพันธ์กับ นิธาน ดังบทสนทนาระหว่าง แซค กับ นิธาน

...“พี่รู้ไหม ทำไมผมถึงจีบพี่”

ผมเอ่ยถามคำถามที่เขาเคยตั้ง คราวนั้นคำตอบของผมจริงแต่ฉาบฉวย ลีกลงไปที้อยากมีสัมพันธ์สักซึ่งกับอีกฝ่ายล้วนแต่เป็นบุคลิกภายนอก เย่อหยิ่ง เย็นชา แต่งดงามราวกับปะติมากรรมจากพระเจ้า

“พี่หน้าตาดี” ผมสารภาพ ไม่มีประโยชน์ใด ๆ ที่จะสวมหน้ากากใส่กันอีก ผมเปลือยเปล่าทางความรู้สึก ก่อนถอดเสื้อแล้วโยนออกไปให้ห่างเพื่อเปลือยเปล่าร่างกาย ใช้ท่อนล่างกดทับอีกฝ่ายไว้ไม่ยอมให้ขยับตัว “หุ่่นดี ผิวดี นิสัยก็หยิ่งผยองจนอยากเอาชนะ”

นิธานรับฟังอย่างใจเย็น ไม่แปลกใจกับคำตอบสักเท่าไร แน่ใจว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนคาดเดาได้ มนุษย์เราล้วนตัดสินกันจากรูปลักษณ์ภายนอกเป็นปฐมภูมิทั้งนั้น...

(-west-, 2559, หน้า 249)

ความสนใจในรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของอีกฝ่ายกลายเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ตัวละครใช้เริ่มต้นความสัมพันธ์ เรื่อง **ภูสอยเดือน** ตัวละครพระเอก ภูพิงค์ ถูกใจในรูปร่างหน้าตาและบุคลิกของ รวิรินทร์ เพราะอีกฝ่ายมีลักษณะทางกายภาพรวมถึงบุคลิกภาพที่สามารถสร้างความสนใจให้กับคนทั่วไปได้ จนกลายเป็นเหตุผลที่สร้างความสนใจกับ ภูพิงค์ ที่ต้องการทำความรู้จักและเป็นจุดเริ่มต้นในการสนใจคนเพศเดียวกันในความสัมพันธ์ระยะต่อไป ดังข้อความ

...ดวงตาคมกริบยังคงจับจ้องใบหน้าหล่อเหลา ไม่น่าเชื่อว่าพวกเขาจะกลายมาเป็นเพื่อนกันได้แบบงง ๆ แต่พวกเขาก็เคยขึ้นดอยมาด้วยกันแล้วนี่นะก็ถือว่าเป็นทั้งเพื่อนทั้งพี่น้องกันนั่นล่ะ

...พี่วินแหม่ง...เขาก็ไม่อยากจะชมนักหรอกนะ แต่ยิ่งมองใกล้ ๆ แบบนี้ก็ยิ่งโคตรหน้าตาดี ผิวจะละเอียดไปไหน ขนตางี้ยาวเป็นแผงเชียว
หมั่นไส้โว้ย!

ภูพิงค์ปิดตาลง ก่อนที่ตัวเขาจะอดใจไม่ไหว ถีบเจ้าของเตียงกิ้งตงเตียงไปก่อนด้วยความหมั่นไส้...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 115)

ตัวละคร คราม เรื่อง **MR.GRAY** เกิดความสนใจคู่สัมพันธ์ เหตุผลหนึ่งเพราะอีกฝ่ายมีหน้าตา ลักษณะและบุคลิกภาพบางอย่างที่ถูกใจ ทำให้อยากทำความรู้จักและต้องการสานสัมพันธ์ ดังข้อความ

...ดวงตากลมนั้นจับจ้องเราทุกครั้งที่เอ่ยปากพูด แม้ว่ากำลังเล่นโทรศัพท์มือถืออยู่ แต่พอเราพูดก็เงยหน้ามามอง น่ารักเหมือนสำลีไม่มีผิด ปายพูดน้อยทำให้เวลาพูดแต่ละครั้งดูมีเสน่ห์ เสียงนุ่มทุ้มน่าฟังเสียจนเคลิ้ม

เป็นเอามาก...

จะว่างั้นก็ได้ ไม่คิดเหมือนกันว่าจู่ ๆ จะรู้สึกชอบคนที่เพิ่งเคยเจอได้ขนาดนี้จริง ๆ ...ไม่ถึงกับรักกับชอบหรอก แต่อยากทำความรู้จักกันไปเรื่อย ๆ และคิดว่าคนคนนี้จะสานต่อความสัมพันธ์ไปในทางที่ดีได้...

(Raccool, 2560, หน้า 38)

จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า การสร้างความสนใจหรือดึงดูดใจฝ่ายตรงข้าม ผู้แต่งจะใช้ลักษณะทางกายภาพ บุคลิกภาพ รูปร่างหน้าตาของตัวละครตามการสร้างลักษณะภายนอกของตัวละครในนวนิยายโรมานซ์ที่นิยมให้ตัวละครหลักมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพที่สวยงาม รวมถึงมีลักษณะบางประการตรงตามความชอบหรือรสนิยมของตนเป็นเหตุผลในการดึงดูดความสนใจต่อตัวละครอื่น จนนำไปสู่การเริ่มต้นความสัมพันธ์

1.1.2 ฟังพาอาศัยได้

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะแรกที่เริ่มด้วยต้องการฟังพาหรือต้องการได้รับความช่วยเหลือจากอีกฝ่าย ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศชายกับชายจะเป็นการฟังพาที่หวังผลประโยชน์ต่างตอบแทนกัน หรือเป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือ ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งทำให้คู่ตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยจนเกิดความชอบ พบในตัวละคร ภูพิงค์ และ รวิรินทร์ เรื่อง **ภูสอยเดือน** ตัวละครทั้งสองต่างต้องการฟังพาซึ่งกันและกัน โดยใช้ลักษณะนิสัยของตัวละครมาเป็นเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ ด้วย รวิรินทร์ เป็นตัวละครที่ไม่จริงจังในการใช้ชีวิต ทั้งมีครอบครัวคอยช่วยเหลือเรื่องความเป็นอยู่เสมอ เมื่อต้องไปเป็นแพทย์ฝึกหัดในโรงพยาบาลต่างจังหวัด ทำให้เขามีปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นเหตุในการเริ่มความสัมพันธ์ เพราะเมื่อพบกับตัวละครคู่สัมพันธ์จึงต้องการให้อีกฝ่ายช่วยแนะนำและช่วยเหลือเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ ส่วนตัวละคร ภูพิงค์ เริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยต้องการฟังพาเช่นกัน โดย ภูพิงค์ ต้องการให้ รวิรินทร์ ช่วยเหลือกิจกรรมของทางคณะที่ตนศึกษาอยู่ เพราะ รวิรินทร์ เป็นคนหน้าตาดีและมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมเมื่อครั้งเป็นนักศึกษา โดยการช่วยเหลือของ รวิรินทร์ ทำให้ ภูพิงค์ ต้องตอบแทนด้วยการช่วยเหลือด้านความเป็นอยู่ ซึ่งถือว่าเป็นผลประโยชน์ต่างตอบแทนของทั้งสองฝ่ายที่ต้องการฟังพาซึ่งกันและกัน และกลายเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์

ลักษณะความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากต่างฝ่ายต่างต้องการฟังพาซึ่งกันและกัน ยังพบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงกับหญิง เรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละคร นารา และ เพลงพิน ต่างเป็นตัวละครที่ประสบปัญหาในการใช้ชีวิต นารา เป็นตัวละครที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ไม่ได้รับการศึกษา และไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว จึงหาหนทางให้ตัวเองหลุดพ้นจากชีวิตที่ไม่เหมือนใคร ดั่งข้อความ

...ฉันเป็นผู้หญิงลุ่ม ๆ แต่ไม่คิดจะทำงานผิดกฎหมาย พ่อเลยมักจะออกอาการรำคาญที่ฉันไม่ช่วยสนับสนุนการทำงานของเขา ฉันเคยหนีออกไปจากบ้าน หวังจะไปขอให้สถานทูตช่วย แต่พ่อกับพรรคพวกก็มาตามจับฉันไว้ทัน เพราะกลัวว่าพวกตำรวจ

จะร่วมมือกับสถานทูตสาวมาถึงแก๊งใต้ดินที่พวกตนร่วมงานอยู่ สุดท้ายฉันก็ทำได้แค่หางานพิเศษทำบ้างเพื่อหารายได้ให้ตัวเอง และคอยดูแลบ้านให้เรียบร้อย บางทีก็คอยดูแลพวกลูกเล็ก ๆ ของเหล่าโจรใต้ดินพวกเดียวกับพ่อที่ไม่เคยคิดจะป้องกันหรือคุมกำเนิดแม้แต่ชนิด

จนกระทั่งวันหนึ่ง เราสองพ่อลูกได้เห็นข่าวคอลัมน์เล็ก ๆ บนหน้าหนังสือพิมพ์ ‘ประกาศหาแม่บ้าน เงินเดือนดี จ่ายเงินเดือนงวดแรกให้ทันทีก่อนทำงาน 80,000 ดอลลาร์สหรัฐ หากพูดภาษาไทยได้จะพิจารณาเป็นพิเศษ’ สำหรับพ่อมันอาจจะเป็นช่องทางในการหาเงินก้อนยักษ์ แต่สำหรับฉันมันคือ... โอกาส...ที่จะไปจากที่นี่...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 8)

เหตุนี้ทำให้ได้พบกับ เพลงพิน ตัวละครคู่สัมพันธ์ที่สูญเสียครอบครัวจากอุบัติเหตุและพิการทางสายตา นารา จึงสมัครเข้าทำงานดูแล เพลงพิน ในขณะที่เพลงพินต้องการหาคนมาดูแล และต้องการแต่งงานกับเพตหญิงเพื่อใช้เป็นเหตุผลในการป้องกันผู้ชายที่จะเข้ามาหาผลประโยชน์จากมรดกและธุรกิจของตัวเอง ดังข้อความ

...“คุณไม่ต้องการให้ผู้ชายคนไหนมาอวดแอวดกับคุณเพราะเรื่องทรัพย์สินและความเป็นส่วนตัว เพราะฉะนั้นคุณก็เลยต้องหาใครสักคนมาแต่งงานกำมะลอกับคุณ เพื่อกันคนพวกนั้นออกไปให้พ้นทาง ฉันเข้าใจถูกมั๊ยคะ”

“ใช่”

คุณเพลงพินตอบสั้น ๆ โดยไม่คิดจะอธิบายอะไรเพิ่มเติม ต่างกับฉันซึ่งต้องการคำอธิบายมากมาย...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 18)

ดังนั้นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์จึงเกิดจากที่แต่ละฝ่ายต้องการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อผลประโยชน์ของตน

จากตัวอย่างจะเห็นว่าจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ในระยะแรกโดยใช้เหตุผลต้องการพึ่งพากับตัวละครเป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่หวังประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งจากอีกฝ่าย โดยเป็นการหวังผลประโยชน์แบบต่างตอบแทน ไม่มีความปรารถนาทางเพศหรือเป็นไปในเชิงชู้สาว

1.1.3 ชดเชยปมทางจิต

สาเหตุการเริ่มต้นความสัมพันธ์กับบุคคลหนึ่งเพื่อชดเชยหรือทดแทนปมทางจิตของตน พบในตัวละคร นิธาน เรื่อง **ศูนย์กลางใจ** ถูกสร้างให้มีปมทางจิตด้านครอบครัวตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ในบทที่ 4 หัวข้อปมปัญหาทางจิตที่เกิดจากครอบครัว ทำให้ทราบภูมิหลังว่าเป็นตัวละครที่ขาดความอบอุ่นจากบิดา และการเลี้ยงดูที่ผิดจากมารดา ด้วยเป็นบุตรนอกสมรสและไม่สามารถเปิดเผยต่อสังคมได้เพราะมารดาเป็นภรรยาไม่ชอบ ทำให้กลายเป็นปมทางจิตเกิดความอ้างว้างและต้องการการดูแลเอาใจใส่ ดังนั้นจึงเป็นเหตุที่ผู้แต่งนำมาสร้างเป็นเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ เพราะการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของ นิธาน กับตัวละคร แซค ซึ่งเป็นเพศชาย เป็นเพราะปมทางจิตที่ต้องการเรียกร้องความสนใจจากบิดาจึงทำตัวให้เป็นปัญหาด้วยการสานสัมพันธ์กับเพศชาย ประกอบกับต้องการมีใครเข้ามาในชีวิตเพื่อทดแทนความอ้างว้างและความอบอุ่นที่ตนขาดในวัยเด็ก วิธีการดังกล่าวจึงเป็นการสร้างสัมพันธ์โดยใช้คู่สัมพันธ์ชดเชยหรือทดแทนปมทางจิตของตน

1.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นเป็นลักษณะที่ตัวละครแสดงพฤติกรรมอยู่ในขั้นของการพบปะเพื่อทำความรู้จัก พบรูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

1.2.1 ฟังพอใจ

ความรู้สึกถูกใจหรือความรู้สึกชอบในตัวละครคู่ตรงข้ามเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่พบมากที่สุดในระยะเริ่มต้นของนวนิยาย เพราะการดำเนินเรื่องในระยะเริ่มแรกเป็นการสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครมาพบปะเพื่อเรียนรู้กันและมักถูกใจกันด้วยลักษณะภายนอกจึงเกิดเป็นความประทับใจ ตัวละครเกิดความรู้สึกชอบหรือถูกใจในรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยตัวละครคู่สัมพันธ์จะเข้าไปเพื่อทำความรู้จักอีกฝ่ายเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไป พบในเรื่อง **ศูนย์กลางใจ** ตัวละคร นิธาน ถูกสร้างให้มีอาชีพเป็นนายแบบจึงมีลักษณะทางกายภาพ ที่ดึงดูดความสนใจรวมถึงเป็นตัวละครลักษณะแบบยูนิเซ็กซ์ทำให้เป็นที่ต้องการทั้งกับเพศหญิงและเพศชาย ลักษณะดังกล่าวทำให้ตัวละคร แซค สนใจและเกิดความชอบจนอยากลองมีความสัมพันธ์ ดังบทสนทนาระหว่าง แซค กับ ตัวละครอื่น

...“ปกติที่ไม่ยุ่งกับแบบ” มันหยิบยกอดีตมาอ้าง ไม่ว่าจะใครผมจะไม่ค่อยเข้าไปยุ่งยาม แนนอน พอเป็นนายแบบคนนี้ทุกคนเลยรู้สึกถึงความผิดปกติ “อีกอย่างที่ไม่ยอมคบผู้หญิงคนไหนเป็นแฟนจริง ๆ จัง ๆ ลักที่ ผมเห็นที่คุยเล่นๆ มาหลายคนแล้ว”

“ก็ยังไม่อยากผูกมัด”

“แล้วกับคนนี่ล่ะ”

“เป็นมึง ถ้าได้นะ มึงเอาไหม นิธานนะ”

“โห พี่ ผมผู้ชาย” ผมเปิดหน้าจอมือถือ ตั้งเป็นรูปอีกฝ่ายในมุมมองตอนนั้น ลมแรง พัดจนเสื้อคอกว้างให้ตกไปที่ไหล่ เผยให้เห็นไหปลาร้าข้างหนึ่ง ขาวเนียน ตัดกับสีผมดำสนิท “เซี่ย แต่ซี้ดจริง”

“เออ ก็ตามนั้น” ผมพูดบ้างแล้วหัวเราะในประโยคหลัง “ในกรณีถ้าได้นะ แต่มึงคิดว่าเขาจะเอากูหรือ...”

(-west-, 2559, หน้า 52-53)

ความชอบที่เกิดจากถูกใจในรูปร่างหน้าตาและลักษณะนิสัยพบในเรื่อง MR.GRAY ตัวละคร คราม และ สพาย ต่างถูกใจในลักษณะนิสัยและบุคลิกของกันและกัน ตามที่วิเคราะห์ไว้แล้วในสาเหตุความสัมพันธ์ข้างต้นจนเกิดความรู้สึกชอบแต่ด้วย สพาย ยังคิดว่า ตนเป็นผู้ชายที่ต้องคู่กับผู้หญิง และคิดว่าความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเป็นสิ่งผิดปกติก่อนจะเกิดขึ้น ทำให้ระยะนี้จึงมีรูปแบบความสัมพันธ์แค่ความชอบและไม่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ ในเชิงชู้สาว เช่นเดียวกับเรื่อง **ภูสอยเดือน** ตัวละคร ภูพิงค์ และ รวิวิท ต่างเป็นเพศชายแต่ทั้งคู่ เมื่อมาพบกันด้วยต่างต้องพึ่งพาและหวังประโยชน์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันแบบเพื่อนผู้ชาย ทำให้ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย ต่างฝ่ายต่างรู้สึกชอบพอนิสัยของกันและกันเพราะรู้สึกสบายใจ และเข้ากันได้ดี

ความชอบที่เกิดจากความใกล้ชิดเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่พบในนวนิยายที่มี เนื้อเรื่องเล่าถึงความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทที่ใกล้ชิดกันจนเกิดเป็นความรู้สึกชอบ เรื่อง คิดมาก เมื่อตัวละครได้ใกล้ชิดดูแลซึ่งกันและกันจึงรู้สึกผูกพันและกลายเป็นความชอบ ซึ่งรูปแบบ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนจะกล่าวถึงรายละเอียดในประเด็นต่อไป

รูปแบบความสัมพันธ์จากความถูกใจกลายเป็นความชอบจะต่อเนื่องจาก สาเหตุความสัมพันธ์ คือ ถูกใจในรูปร่างหน้าตาและลักษณะนิสัยจนกลายเป็นความชอบและใช้ ความชอบหรือถูกใจเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์เพื่อพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ในระยะต่อไป

1.2.2 ความสัมพันธ์ทางเพศ

รูปแบบความสัมพันธ์แบบเสนาหาของตัวละครเพศชายกับชายเป็นความ ประทับใจหรือเกิดความถูกใจตั้งแต่แรกพบ มีความดึงดูดใจ สนใจซึ่งกันและกัน เกิดแรงปรารถนา ทางเพศและต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ พบในเรื่อง **สู่กลางใจ** จากสาเหตุที่ตัวละครแซด ถูกใจในลักษณะทางกายภาพของ นิธาน แต่ไม่ได้มุ่งหวังความสัมพันธ์ระยะยาวเพียงแต่

อยากลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน โดยมองว่าเป็นความสนุกของชีวิตและรู้สึกว่าเป็นเรื่อง
ทำหาย ตามลักษณะพฤติกรรมของตัวละคร ดั่งบทสนทนาระหว่าง แซค กับตัวละครอื่น

...ไม่อยากจะเชื่อเลยว่าเราจะชอบผู้ชาย ทำไมวะ”

“ชอบก็คือชอบ ทำไมต้องหาเหตุผล ผมว่าเหตุผลไม่ไว้ตอนเราเลิกชอบอะไร
สักอย่างเท่านั้นแหละ”

“ก็ถูก...”

“เวลาซื้อเสื้อผ้า พี่เจอถูกใจอย่างหนึ่งก็ซื้อเลย เคยได้ตัดสินใจในลึบใจคอมัน
หรือไง”

ผมคิดตาม ความลับสนที่ เกิดเป็นควันขมุกขมัวในใจจางลง “จริง ๆ ก็ถามไปงั้น
ชอบไปแล้วนี่หว่า”

“ไม่ได้คิดจะตัดใจแล้วมากลุ่มเรื่องอะไรวะ”

“กลัวเขาไม่เล่นด้วย”

“พี่จริงจังกับเขาหรือยังล่ะ”

“จริงจังคืออะไร” ผมยกคิ้วข้างหนึ่งถาม หมายถึงหมยมันปั่นมือว่าจะครองรักกัน
ไปชั่วนิรันดร์อะไรแบบนี้ระะ การ์ตูนไปหน่อยไหม

“พี่แซค เมื่อไหร่จะนึกจริงจังกับใครสักทีวะ”

“มีinghamเหมือนเจ้เลย เจเรมี”

“ผมรู้ว่าพี่รักสนุก แต่จะใช้ชีวิตแบบนี้ไปตลอดเทร่อ”...

(-west-, 2559, หน้า 70)

1.2.3 ความสัมพันธ์แบบเพื่อน

การสร้างความสัมพันธ์แบบเพื่อนปรากฏในเรื่องที่มีแก่นหลักของ
การดำเนินเรื่อง ให้ตัวละครมีสถานะในความสัมพันธ์เริ่มต้นจากความเป็นเพื่อนแต่เมื่อได้ใกล้ชิด
ตัวละครจะเกิดความรู้สึกพิเศษต่อกัน หรือในเรื่องที่ตัวละครมีเพศวิถีแบบชายแท้มาก่อน
เมื่อมาทำความรู้จักกันจะเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยความเป็นเพื่อน ด้วยความใกล้ชิด
และสถานการณ์บางอย่าง ทำให้เกิดความรู้สึกชอบจนกลายเป็นแรงปรารถนา แต่ไม่สามารถ
พัฒนาความสัมพันธ์ได้ ในเรื่อง **คิดมาก** ตัวละคร ปณณวิชญ์ ใช้ความสัมพันธ์ในสถานะเพื่อน
เป็นเหตุผลในการใกล้ชิดตัวละคร อชิระ และวางสถานะความสัมพันธ์แบบเพื่อนสนิทแม้
ปณณวิชญ์ จะมีพฤติกรรมบางประการที่สื่อไปในเชิงชู้สาวแต่ใช้สถานะเพื่อนทำให้อีกฝ่าย
ยอมรับในพฤติกรรมนั้น ๆ ว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่เพื่อนสนิทแสดงต่อกัน ดังข้อความ

...เห็นที่จะไม่ได้การถ้อชริระยังอยู่ตรงนี้ต่อไปเขาอาจจะโดนชงกับหมีจนหัวหมุน
เลยก็ได้...ทำไมคนรอบข้างถึงได้เพียรพยายามเข้าใจผิดกันอยู่บ่อย ๆ ว่าหมีประมงกับ
เจ็บบกันคร้วมีซั่มถึงต่อกัน ทั้ง ๆ ที่ไอ้หมีมันก็พูดอยู่ทุกวี่ทุกวันว่า ‘เพื่อนกัน อย่าคิด
มาก’

อย่าง...เขาคิดมากกับ ‘เพื่อน’ ทำไม การทำดีด้วยของมีเป็นการปรารภนาดี
ในแบบเพื่อนตามพจนานุกรมของมันทำกัน แต่การกระทำไม่เหมือนคนอื่นก็ไม่ได้
แปลว่าหมีจะต้องรู้สึกหรือไม่รู้สึกอะไร トラบใดที่สถานะยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เขาไม่
จำเป็นต้องคิดมากอะไรเลย...

(NIRIN, 2560, หน้า 46)

ความสัมพันธ์ในระยะแรกที่ตัวละครมีสถานะรูปแบบเพื่อนเพื่อเรียนรู้
และพัฒนาความสัมพันธ์ในขั้นต่อไป พบในเรื่อง **ภูสอยเดือน** ด้วยการสร้างเรื่องที่ตัวละครเป็น
เพศชายแท้ทั้งคู่ ผู้แต่งเปิดเรื่องโดยสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครต้องพึ่งพาและหวังประโยชน์
จากอีกฝ่ายเป็นสาเหตุความสัมพันธ์ระยะแรก ทำให้ต้องใช้ความสัมพันธ์รูปแบบเพื่อนในระยะ
เริ่มต้น เพื่อให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากสถานการณ์จำลอง โดยใช้ความเป็นเพื่อน
เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไป

จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า รูปแบบความสัมพันธ์ในสถานะเพื่อนจะถูก
นำมาใช้เมื่อตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเกิดความรู้สึกพิเศษ แต่ไม่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ได้
และถูกใช้เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ในตัวละครที่เป็นเพศชายแท้ทั้งคู่ เพื่อเริ่มต้นความสัมพันธ์
และสร้างสถานการณ์จำลองให้ตัวละครได้มีปฏิสัมพันธ์ ใกล้ชิด เรียนรู้ลักษณะนิสัยเพื่อพัฒนา
ความสัมพันธ์ในขั้นต่อไป

สรุปสาเหตุและรูปแบบประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย
และหญิงกับหญิง ในระยะเริ่มต้นเกิดจากสาเหตุถูกใจในรูปร่างหน้าตาหรือบุคลิกภาพที่ถูกสร้าง
ตามลักษณะของนวนิยายโรมานซ์ ทำให้เกิดความชอบหรือถูกใจในลักษณะภายนอกจนต้องการ
ทำความรู้จักเพื่อสานสัมพันธ์ในฐานะเพื่อน หรือทำความรู้จักเพื่อพึ่งพาหรือหวังผลประโยชน์
ในการต่างตอบแทนกันบางประการ

2. การครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย
และหญิงกับหญิง เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ คือ ตัวละคร
เปิดใจยอมรับรสนิยมหรือความปรารถนาทางเพศที่เปลี่ยนไปของตนจากปรารถนาในเพศตรงข้าม

มาสนใจในเพศเดียวกัน และความสนใจเพศเดียวกันนั้นเกิดขึ้นเฉพาะกับตัวละครคู่สัมพันธ์ ผู้วิจัยพบสาเหตุความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นแนวคิดการครองคู่ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์นี้เป็นเหตุที่ตัวละครใช้ประกอบการตัดสินใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ทั้งชายกับชายและหญิงกับหญิง และเป็นการยอมรับสนิยมที่เปลี่ยนไปของตน จากกลุ่มตัวอย่าง พบดังนี้

2.1.1 ความใกล้ชิด

ความใกล้ชิดเป็นสถานการณ์จำลองที่ผู้แต่งใช้ให้ตัวละครมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัยเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การเปิดใจของตัวละครในการเริ่มต้นสานสัมพันธ์ การใช้ความใกล้ชิดเป็นวิธีที่พบมากที่สุด เพราะความใกล้ชิด การปะทะสัมพันธ์กันของตัวละคร หรือการทํากิจกรรรมร่วมกันทำให้เกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความชอบประทับใจ จนเกิดความรู้สึกพิเศษ จนเปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน พบในตัวละคร สบาย และ คราม เรื่อง **MR.GRAY** และตัวละคร ภูพิงค์ เรื่อง ภูสอยเดือน เมื่อได้มาอยู่และทำความรู้จักคู่สัมพันธ์มากขึ้น ใช้ชีวิตในการทำกิจกรรมร่วมกัน ความใกล้ชิดดังกล่าวทำให้ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย เกิดความประทับใจ เริ่มเกิดความรู้สึกชอบและยอมรับสนิยมจากชายแท้มาชอบเพศเดียวกัน ดังความคิดของ คราม ดังนี้

...คิดว่าได้เลี้ยงแมวอีกตัว ที่ไหนได้...ฉันคิดเกินแมว พยายามไม่คิดเกินเลยกับน้อง แต่ความรู้สึกไม่ใช่สิ่งที่จะควบคุมได้ รู้ตัวอีกทีก็สนใจน้องอาการสาหัสเข้าไปแล้ว พยายามหลอกตัวเองว่าเป็นเพราะความใกล้ชิดแถมตอนนี้ก็โสดเลยเหงา เจอพายเข้าไปเลยรู้สึก...

แต่พอคิดอย่างถี่ถ้วนแล้วก็รู้ว่าไม่ใช่

มีคนตั้งมากมายเข้าหา แต่ก็นั่นแหละ...ไม่ได้สนใจ

แล้วทำไมถึงสนใจพาย

เรียกได้ว่าเป็นโจทย์ที่ซับซ้อนยิ่งกว่าการแก้สมการใด ๆ ความประทับใจแรกก็แต่พายหน้าตาน่ารักเหมือนล่ำลือ แมวที่เคยเลี้ยงก็เท่านั้น พอได้เข้าใกล้ถึงได้รู้ว่าความน่ารักของน้องนั้นแหม่งเทียบไม่ได้กับหน้าตา...

(Raccool, 2560, หน้า 74)

และความคิดของ ภูพิงค์ ที่ความใกล้ชิดทำให้เกิดความประทับใจและเห็น
เสน่ห์ของ รวิรินทร์ จนมีความรู้สึกชอบแบบซู้สาว

...รอยยิ้มครั้งนี้ดูน่ารักเสียจนภูพิงค์เปลือยยิ้มตอบ รวิรินทร์ช่างมีเสน่ห์อย่างร้ายกาจ
แม้กระทั่งกับผู้ชายอย่างเขา แวบหนึ่งก็ยังคงอดคล้อยตามไม่ได้ มือของคนอ่อนวัยกว่า
เคลื่อนไปบีบหัวไหล่ทันตแพทย์หนุ่มเบา ๆ ก่อนเขาจะใช้ปลายนิ้วสัมผัสแก้มอีกฝ่าย
อย่างลึมดัว ใบหน้าของพวกเขายู่ห่างกันเพียงแค่คืบเท่านั้น

เสียงสตาร์ตรถจากคันที่อยู่ห่างไปเล็กน้อยดังขึ้น เด็กหนุ่มจึงรีบชักมือกลับ
เขาตกใจการกระทำของตัวเองมากกว่าเสียงรถนั้นเสียอีก “ใส่หมวกเหอะจะได้กลับกัน”

รถบึ่งไบก์วิ่งไปบนถนนที่เงียบสงัดในยามค่ำคืน ผ่านไปสักพักมือที่เกาะอยู่กับเอว
เด็กหนุ่มก็ค่อย ๆ เคลื่อนเข้ามาถอด แล้วคนที่นั่งอยู่ด้านหลังก็เอนศีรษะบนไหล่เขา

ภูพิงค์เบิกตาโพลง หากเมื่อมองกระจกหลังก็เห็นว่า...ไอ้พี่วินหลับ! จะสบายไป
แล้วโว้ย! ดินะเนี่ยที่ใส่หมวกกันน็อค ถ้าใครมาเห็นเข้าพวกเขาคงได้ไปแจ้งเกิดใน
มิวสิกวิดีโออีกหลายเพลงเลย!

เด็กหนุ่มทอดถอนใจยาว เขาคงต้องระวังตัวให้มากกว่านี้เวลาที่อยู่ใกล้ ๆ กับพี่วิน
ไม่อย่างนั้น...

“กูต้องแย่งแน่ ๆ” เขาสายหน้าไปมาอย่างอ่อนใจ...

(huskyhund, 2561ก, หน้า 202)

จากตัวอย่างจะเห็นว่าผู้แต่งใช้ความใกล้ชิดเพื่อให้ตัวละครได้มีปฏิสัมพันธ์
เรียนรู้ลักษณะนิสัยจนเกิดเป็นความประทับใจ จนเกิดเป็นความรู้สึกสนใจ ชอบและพร้อมยอมรับ
รสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตน วิธีการใช้ความใกล้ชิดนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพ์ชนก
ผลทวี (2562, หน้า 40) ที่ได้ทำการศึกษา ภาพแทนชายรักชายในนวนิยายเดือนเกี่ยวเดือน
ในประเด็นความรักที่เกิดจากความใกล้ชิดว่า ความรักเกิดจากความใกล้ชิดไม่ได้เกิดกับรักต่างเพศ
เท่านั้น หากแต่ความใกล้ชิดทำให้เกิดความรักได้ไม่จำกัดเพศ โดยชายรักชายเมื่อได้ใกล้ชิดกัน
ก็ทำให้มีความรักซึ่งกันและกัน ดังนั้นความใกล้ชิดจึงถูกใช้เป็นวิธีการให้ตัวละครตัดสินใจเลือก
คนรักหรือเปิดรับความสัมพันธ์ตามความรู้สึกของจิตใจ หรือความต้องการที่แท้จริงของตน
โดยมองข้ามเรื่องเพศ ซึ่งเป็นการสนับสนุนแนวคิด “ความรักไร้เพศ” ยึดเอาความสุข ความสบายใจ
ความพึงพอใจในตัวบุคคลเป็นพื้นฐานในการครองคู่

ความใกล้ชิดที่เปลี่ยนความรู้สึกของตัวละครให้มีความสนใจหรือเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ยังถูกใช้เป็นวิธีให้ตัวละครที่มีความสัมพันธ์รูปแบบเพื่อนเปลี่ยนมาเป็นความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือยอมรับในรสนิยมที่เปลี่ยนเป็นการชอบเพศเดียวกัน ตัวละคร ปณณวิชญ์ และ อชิระ เรื่อง **คิดมาก** ความสัมพันธ์ในระยะนี้เชื่อมโยงมาจากระยะเริ่มต้น ปณณวิชญ์ ใช้ความเป็นเพื่อนเพื่อให้ได้ใกล้ชิดกับ อชิระ และพัฒนาความสัมพันธ์ โดยใช้ความใกล้ชิดพยายามแสดงพฤติกรรมในเชิงชู้สาว เช่น จูบ กอด รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ และแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน ดังข้อความ

...สำหรับหมีประมงแล้ว ตรรกะเพื่อน ๆ ของเจ้านั้นบอกเขาอยู่ทุกเมื่อเชื่อกันว่าทุกสิ่งที่ทำลงไปล้วนอยู่ในฐานะของ ‘เพื่อน’ และมันอาจจะทำกับเขามากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ อยู่สักหน่อยเพราะความใกล้ชิด มันไม่คิดอะไรถึงได้กล้าทำทั้งนอนตักหอมแก้ม จูบหน้าผากเพื่อบอกรাত্রีสวัสดิ์ หรือแม้กระทั่ง...

‘มะ...มึง...พอก่อน’

เขาจำได้ว่าตัวเองออกปากห้ามไปแบบนั้นตอนปลายนี้วร้อนข้างหนึ่งไล่ไปมาซ่า ๆ ตามขอบยางยึดของกางเกงตัวที่สวมอยู่ หมีไม่แม้แต่จะหยุดฟัง มันเลิกเลื้อยเข่าขึ้นจนเห็นไปถึงไหนต่อไหนก่อนจะกวนเข้ามาหาราวกับงูร้ายต้อนเหยื่อและค่อย ๆ กลิ้นกินลงท้อง

สองมือเขาบีบปากกว้างนั้นแน่นเมื่ออาการเสียววูบในท้องน้อยเริ่มตื้นขึ้นขึ้นมาเมื่อปากร้อนจัดแนบลงกับยอดดอกที่เต่งตึงสู้แรงดึงดูตหนักๆ นั้น อชิระรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นเพียงเด็กตัวน้อย ๆ ที่ถูกหลอกล่อด้วยขนมหวาน ยั่วชวนให้หลงมกายนจนลืมนั่นไปว่าการปฏิเสธอย่างจริงจังนั้นต้องทำอะไร...

(NIRIN, 2560, หน้า 70)

ความใกล้ชิดและพฤติกรรมของ ปณณวิชญ์ ส่งผลให้ อชิระ รู้สึกสับสนเกิดความหวั่นไหวจากความเป็นเพื่อนกลายเป็นความรู้สึกเชิงชู้สาว ...“ถามว่าไม่มีใจเลยไหม มันก็ไม่ถึงกับตัดรอนขนาดนั้น แต่ยังไม่มั่นใจ แค่อยากได้เวลาทบทวนเพิ่มอีกหน่อยเท่านั้นเอง”... (NIRIN, 2560, หน้า 69) ถึงแม้ตัวละครทั้งคู่จะไม่ระบุสถานะที่ชัดเจน เพราะยังยึดติดกับคำว่าเพื่อน แต่ตัวละครทั้งสองได้เปิดใจยอมรับรูปแบบความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปและมีพฤติกรรมแบบในการปรารถนาเพศเดียวกันต่อกัน

ความใกล้ชิดยังถูกใช้เป็นเหตุให้ตัวละครรู้สึกได้รับการชดเชยปมทางจิต และได้รับการเติมเต็มปมปัญหาของตนจากการที่ได้ใกล้ชิดกับอีกฝ่าย ด้วยตัวละครหนึ่ง จะแสดงพฤติกรรมบางอย่างจากการได้ใกล้ชิด ซึ่งพฤติกรรมนั้นเป็นการตอบสนอง ชดเชย หรือแก้ไขปมทางจิตให้กับตัวละครอีกตัว ส่งผลให้ตัวละครนั้นเกิดความต้องการที่จะดำเนิน ความสัมพันธ์เพราะรู้ว่าสามารถชดเชยปมปัญหาของตัวเองได้ พบในตัวละคร เพลงพิน เรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** เป็นตัวละครที่มีปมทางจิต เพราะสูญเสียครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก ใช้ชีวิตเติบโตมาอย่างโดดเดี่ยวและรู้สึกอ้างว้าง เมื่อได้กลับมาพบกับตัวละคร นารา อีกครั้ง ในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 ได้ใกล้ชิดเพราะต้องร่วมงานกัน ทำให้เกิดความชอบและอยากมีความสัมพันธ์ในฐานะคนพิเศษ ด้วยเป็นเพศหญิงเหมือนกันจึงเกิดความลับสนและคิดว่าความรักแบบเพศเดียวกัน เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่เมื่อได้ใกล้ชิดกับ นารา ที่คอยเอาใจใส่ ห่วงใย ดูแล ทำให้รู้สึกว่าได้รับการชดเชยปมทางจิตของตนจึงเปิดใจยอมรับความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการชอบเพศเดียวกันของตนและพร้อมเรียนรู้พัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก

สรุปได้ว่า ผู้แต่งได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิด เรียนรู้ ลักษณะนิสัย พฤติกรรมของกันและกัน ตัวละครทราบความต้องการอันเป็นความพึงพอใจที่แท้จริงของตน เพื่อเป็นเหตุผลในการตัดสินใจพัฒนาความสัมพันธ์และยอมรับในรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตัวละคร

2.1.2 มีนิสัยสอดคล้องกัน

ชอบลักษณะนิสัยเป็นความรู้สึกต่อเนื่องที่เกิดจากการได้ใกล้ชิดกัน ในประเด็นข้างต้น ผู้แต่งสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้มีปฏิสัมพันธ์ มีกิจกรรมเป็นเหตุให้ได้ใกล้ชิดและอยู่ร่วมกันมาแล้วระยะหนึ่ง ตัวละครจึงเรียนรู้และทราบถึงลักษณะนิสัยที่แท้จริงของอีกฝ่าย ซึ่งตรงกับความต้องการหรือมีความพึงพอใจในพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นเหตุให้เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยยึดเอาความสบายใจจากลักษณะนิสัยและเลือกดำเนินความสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนพึงใจอยู่เหนือความสำคัญเรื่องเพศ ตัวละคร คราม เรื่อง **MR.GRAY** ที่พร้อมดำเนินและพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีลักษณะนิสัยที่ตนพึงใจ และสร้างความสบายใจในการคบหา ด้วยเคยคบหากับผู้หญิงแต่เกิดความอึดอัดในความสัมพันธ์ เพราะไม่เข้าใจอารมณ์และพฤติกรรมบางประการ แต่เมื่อมาพบกับตัวละคร สบาย กลับรู้สึกสบายใจกับพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เข้าใจง่าย ด้วยเป็นเพศชายเหมือนกันจึงไม่มีความซับซ้อนทางอารมณ์ เมื่อมาอยู่ร่วมกันจึงเกิดสบายใจและได้เรียนรู้นิสัยของอีกฝ่ายมากขึ้น จากความชอบจึงกลายเป็นปรารถนา ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรักโดยมองข้ามและไม่ยึดติดความเป็นเพศ ในตัวละคร สบาย แม้ในระยะแรกยังไม่เปิดรับความสัมพันธ์

เพราะคิดว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดปกติ แต่เมื่อได้มาอยู่ร่วมกับ คราม ได้เรียนรู้นิสัยและพบว่า ครามเป็นคนใจดี อยู่ด้วยแล้วไม่อึดอัด ตนจึงเปิดใจและยอมรับความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน

จากเหตุผลของตัวละคร คราม ทำให้เห็นว่า ความสบายใจจากลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญที่ตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสใช้เป็นสาเหตุในการตัดสินใจดำเนินหรือพัฒนาความสัมพันธ์ โดยมองข้ามเรื่องเพศสรีระ เพราะความสบายใจ คือ แก่นหลักในความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน ดังนั้นผู้แต่งจึงสร้างลักษณะนิสัยของตัวละครตัวหนึ่ง ให้ตรงตามความต้องการและสร้างความสบายใจให้กับตัวละครอีกตัวหนึ่ง หรือสร้างความสบายซึ่งกันและกัน ใช้เป็นสาเหตุให้ตัวละครตัดสินใจเลือกดำเนินความสัมพันธ์ในระยะที่ 2 หรือระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ดังเช่น ตัวละคร รวินท์ ในเรื่อง **ภูสอยเดือน** ตัวละครเมื่อได้ปฏิสัมพันธ์กับ ภูพิงค์ จึงรู้ว่าอีกฝ่ายมีลักษณะนิสัยที่ดีคอยช่วยเหลือ แนะนำ และบอกข้อเสียของเขาเพื่อให้ปรับตัวในการใช้ชีวิต เมื่อ รวินท์ มีปัญหาหรือทุกข์ใจก็มักจะนึกถึงและต้องการคำแนะนำหรือต้องการพบเจออีกฝ่าย เพราะคิดว่าการได้อยู่ร่วมกันในวันที่มีปัญหาทุกข์ใจ ภูพิงค์ สามารถสร้างความสบายใจให้กับตนได้ ดังข้อความ

...รวินท์หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมากดโทรไปหาเด็กหนุ่มทันที โดยไม่มีการหยุดคิดแม้แต่นิดเดียว เขาอยากพบอีกฝ่าย อยากเห็นหน้า อยากได้ยินเสียง อยากให้เด็กหนุ่มเรียกรอยยิ้มของเขากลับคืนมาพร้อมกันเสียงหัวเราะ... (huskyhund, 2561ก, หน้า 249)

...รวินท์หัวเราะ ทั้งที่เมื่อวานทั้งเครียดทั้งกังวลสารพัด แต่พอได้อยู่ใกล้ ๆ ภูพิงค์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ดูจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เขามีความสุขเวลาที่อยู่กับเด็กหนุ่มมากจริง ๆ สุขจนอยากจะหยุดเวลาไว้แค่นี้... (huskyhund, 2561ก, หน้า 449)

จากตัวอย่างข้างต้น รวินท์ ได้มีการใช้ลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของอีกฝ่ายมาปลอบประโลมและสร้างความสบายใจแก่ตนเอง ทั้งยังรู้สึกที่ “ผมรู้สึกสบายใจเมื่อเราอยู่ด้วยกัน” (2561, หน้า 385) มาเป็นเหตุผลในการเปิดรับความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน เพราะในระยะก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ตัวละคร รวินท์ และ ภูพิงค์ เป็นเพศชายแท้และมีรสนิยมแบบรักต่างเพศ รวินท์จึงคิดว่าความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกันระหว่างทั้งคู่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้และพยายามยุติแรงปรารถนาที่มีต่อกัน แต่ในท้ายที่สุดทั้งคู่ตัวละครต่างยอมรับแรงปรารถนาที่มีต่อกันเพราะลักษณะนิสัยที่เป็นไปตามความต้องการของตนและยึดเอาความสบายใจในการอยู่ร่วมกันมาเป็นเหตุผลหลักในการดำเนินความสัมพันธ์จึงเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน

ลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์ที่สามารถชดเชยปมทางจิตก็ถูกนำมาเป็นเหตุผลในการดำเนินความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ตัวละคร นารา เรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** โดยลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของคู่สัมพันธ์ที่คอยดูแลเอาใจใส่สามารถชดเชยปมทางจิตของตนทำให้รู้สึกมีคุณค่าและมีตัวตนจึงเกิดความรักประทับใจและเป็นเหตุให้ดำเนินความสัมพันธ์ต่อไป

2.1.3 ให้การปกป้องและพึ่งพาได้

สาเหตุในการเปิดรับความสัมพันธ์ในระยะดังกล่าว เป็นพฤติกรรมที่ตัวละครต้องการให้ความพึ่งพาพบในตัวละครฝ่ายกระทำหรือ “พระเอก” จะมีพฤติกรรมในการเอาใจใส่ ปกป้องดูแลหรือให้ความช่วยเหลืออีกฝ่ายซึ่งเป็นการแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละคร จากกลุ่มตัวอย่างแม้จะตัวละครพระเอกจะมีอายุน้อยกว่าแต่กำหนดตนเองเป็นผู้นำในความสัมพันธ์และคิดว่าตนมีหน้าที่ต้องปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ตามลักษณะและวิถีปฏิบัติของเพศชายที่ต้องมีหน้าที่ดูแลคนรัก พบในตัวละครเพศชายแท้ที่เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน ตัวละคร ภูพิงค์ เรื่อง **ภูสอยเดือน** เดิม ภูพิงค์ และ รวิรินทร์ เป็นเพศชายแท้ที่มีรสนิยมแบบรักต่างเพศ แต่เมื่อทั้งคู่เปิดใจยอมรับรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันและตกลงดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก โดยตกลงให้ ภูพิงค์ เป็นฝ่ายกระทำในการมีเพศสัมพันธ์ ตัวละครได้ใช้วิถีปฏิบัติขณะมีเพศสัมพันธ์ในการผู้กระทำหรือเป็นฝ่ายสอดใส่เชื่อมโยงมาสู่ตำแหน่งและบทบาทในการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ดูแลในการครองคู่ ตามลักษณะความสัมพันธ์แบบชายหญิง ถึงแม้จะมีอายุน้อยกว่าแต่คิดว่าเมื่อตนเป็นผู้กระทำจึงควรเป็นผู้นำและมีหน้าที่ในการปกป้องดูแลฝ่ายตรงข้าม กำหนดบทบาทจากวิถีปฏิบัติในการมีเพศสัมพันธ์และละทิ้งเพศสรีระที่เหมือนกัน ดังข้อความ ...“ภูพิงค์ลืบทันตแพทย์หนุ่มอย่างอ่อนโยน เส้นผมนุ่มนวลชวนให้สัมผัส เวลาที่พัวพันซึ้ง ๆ ทำตัวน่ารักแบบนี้ เขารู้สึกเอ็นดูอีกฝ่ายมากจริง ๆ อยากถนอม อยากปกป้อง อยากเอาใจ...” (huskyhund, 2561ข, หน้า 441)

ความต้องการดูแลคู่สัมพันธ์ของตัวละครพระเอกยังพบในลักษณะของการช่วยเหลือหรือต้องการช่วยแก้ไขปมทางจิตของตัวละครคู่สัมพันธ์ เมื่อตัวละครเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก และพบว่าอีกฝ่ายมีปัญหาหรือมีปมทางจิตจึงต้องการดูแลและแก้ไขปมทางจิตนั้น พบในตัวละคร แซค เรื่อง **สู่กลางใจ** เมื่อเปิดใจและยอมรับรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน พัฒนาการความสัมพันธ์และครองคู่กันในสถานะคนรัก แซค รับรู้ปัญหาเรื่องครอบครัวจนกลายเป็นปมทางจิตของนิธาน จึงต้องการดูแลทำให้อีกฝ่ายรู้สึกสบายใจในการใช้ชีวิตร่วมกัน เพราะคิดว่าการใช้ชีวิตร่วมกันในสถานะคนรักคือการช่วยเหลือและเป็นที่พักพิงเมื่ออีกฝ่ายมีปัญหา ดังบทสนทนา

...“พีร์ูใหม่ ผมคิดมาตลอดเลยนะว่าทำไมคนเราถึงอยากมีคู่ชีวิต”

“ได้คำตอบหรือยัง”

“ได้แล้ว เพิ่งได้ตอนเห็นพีร์ูไม่สบายใจนี้แหละ ผมอยากแบ่งเบาเรื่องที่มันหนัก ในใจของพีร์ูบ้าง ผมรู้ว่าพีร์ูเก่ง พีร์ูเก่งมาก ๆ ที่มายืนถึงตรงนี้ได้ แล้วผมก็เห็นมาเยอะ ด้วย พวกคนดัง ยิ่งสูงยิ่งหนาว ไร้ใจใครไม่ได้ แต่ผมไม่ใช่คนที่ จะเข้าหาใครเพราะ ผลประโยชน์ พีร์ูไร้ใจผมได้จริง ๆ นะเว้ย”...

(-west-, 2559, หน้า 96)

การต้องการเป็นที่พึ่งเพื่อให้อีกฝ่ายสบายใจหรือช่วยแก้ไขปมทางจิต ยังพบในตัวละคร คราม เรื่อง **MR.GRAY** เมื่อเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักใช้ชีวิต และเรียนรู้ลักษณะนิสัยของอีกฝ่ายทำให้เกิดเป็นความรักความผูกพันและเมื่อได้รับรู้เรื่องราว ชีวิตครอบครัวของคู่สัมพันธ์ที่กลายเป็นปมทางจิต จึงต้องการดูแลปกป้องตามบทบาทของคนรัก เพื่อช่วยแก้ไขหรือเติมเต็มปัญหานั้นด้วยต้องการให้คู่สัมพันธ์มีความสุข ดังข้อความ

...ครั้งนี้ได้รู้เรื่องครอบครัวน้องมากขึ้น ไม่คิดเหมือนกันว่าพ่อแม่ยายจะหย่ากัน แล้ว ตกใจแต่ก็พยายามไม่แสดงออก แต่ดูเหมือนน้องจะจับท่าทางเราได้

ก็เล่นจ้องกันทั้งวันขนาดนี้...ไม่รู้ก็คงแปลก

เห็นยายไม่ได้รู้สึกแยอะไรก็ทำให้โล่งใจ ถึงอย่างไรก็อยากให้น้องมีความสุขมากกว่านี้ อีกอย่างที่ตีใจก็คือยายยอมเล่าเรื่องของตัวเองให้ฟังบ้างแล้ว ที่ผ่านมาละ เลียบกริบ

น้องบอกไม่รู้สึอะไร แต่บางที่เป็นเราเองที่รู้สึกว่าน้องกำลังเหงาบางที่แผ่นหลัง บาง ๆ นั่นก็ปกคลุมไปด้วยความว่าเหว่และเด็ยวตาย ลึก ๆ แล้วยายอาจจะยังต้องการ ใครสักคนก็ได้...

(Raccool, 2560, หน้า 124)

ลักษณะดังกล่าวเป็นความต้องการหรือพฤติกรรมของตัวละครฝ่าย พระเอก ที่ทำตามบทบาทของผู้นำตามลักษณะของชายในอุดมคติของสังคมรักต่างเพศ ในนวนิยายรักได้สร้างลักษณะ พระเอก ให้เป็นฝ่ายที่มีความแข็งแกร่งทางกายและทางใจ เพื่อปกป้องดูแล นางเอก หรือในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสเรียกว่า “นายเอก”

ให้มีความสุขและรู้สึกได้รับการปกป้อง ทั้งพฤติกรรมดังกล่าวยังเป็นวิธีการบอกให้ผู้อ่านทราบถึงบทบาทหรือสถานะของนวนิยายที่เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักเพศเดียวกัน

2.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ที่ตัวละครเปิดใจยอมรับสถานะคนรักซึ่งเป็นผลมาจากตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยจากการใกล้ชิดพบว่ามีความสัมพันธ์ในระยะดังกล่าว ตามรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความสัมพันธ์แบบเพศรสเสนาหา

ความสัมพันธ์แบบเพศรสเสนาหาในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ตัวละครจะมีพฤติกรรมบ่งบอกถึงความหลงใหล มีแรงปรารถนาดึงดูดซึ่งกันและกัน เรียกร้องและแสดงความใกล้ชิดเพื่อดูแลเอาใจใส่คู่สัมพันธ์ในสถานะคนรัก มีความต้องการพัฒนาการทางอารมณ์และทางกายทันทีที่ยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไป เกิดความเสนาหาทางเพศ แสดงออกด้วยความหลงใหลทางกายของคู่สัมพันธ์เกิดเป็นแรงปรารถนาด้านอารมณ์ระหว่างกัน แม้ในบางคู่จะไม่ถึงระดับที่มีเพศสัมพันธ์ต่อกัน แต่พบว่ามี การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ชัดเจนในความต้องการนั้น พบในตัวละคร บัณฑิตวิเศษ เรื่อง **คิดมาก** ที่เกิดความปรารถนาต้องการใกล้ชิดแสดงออกทางพฤติกรรมเห็นถึงอารมณ์ความหลงใหลที่ต้องการความสัมพันธ์ทางกายจากคู่สัมพันธ์ ดังข้อความ

...สำหรับหมีประมงแล้ว ตรรกะเพี้ยน ๆ ของเจ้านั้นบอกเขาอยู่ทุกเมื่อเชื่อกันว่าทุกสิ่งที่ทำลงไปล้วนอยู่ในฐานะของ ‘เพื่อน’ และมันอาจจะทำกับเขามากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ อยู่สักหน่อยเพราะความใกล้ชิด มันไม่คิดอะไรถึงได้กล้าทำทั้งนอนดกหอมแก้ม จูบหน้าผากเพื่อบอกรাত্রีสวัสดิ์ หรือแม้กระทั่ง...

‘มะ...มึง...พอก่อน’

เขาจำได้ว่าตัวเองออกปากห้ามไปแบบนั้นตอนปลายนิ้วร้อนข้างหนึ่งไล่ไปมาซ้ำ ๆ ตามขอบยางยืดของกางเกงตัวที่สวมอยู่ หมีไม่แม้แต่จะหยุดฟัง มันเลิกเสียเขาขึ้นจนเห็นไปถึงไหนต่อไหนก่อนจกจูบเข้ามาหาราวกับงูร้ายตอนเหยื่อและค่อย ๆ กลืนกินลงท้อง

สองมือเขาบีบปากกว้างนั้นแน่นเมื่ออาการเสียววูบในท้องน้อยเริ่มตีตื้นขึ้นมาเมื่อปากร้อนจัดแนบลงกับยอดดอกที่เต่งตึงสู้แรงดึงดูดหนัก ๆ นั้น อชิระรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นเพียงเด็กตัวน้อย ๆ ที่ถูกลอกกล่อด้วยขนมหวาน ยั่วชวนให้หลงมกายนจนลืมนั้นไปว่าการปฏิเสธอย่างจริงจังนั้นต้องทำอะไร...

พฤติกรรมดังกล่าวที่แสดงถึงอารมณ์ความหลงใหลและต้องการมีพันธะทางกายยังพบในตัวละคร คราม เรื่อง **MR.GRAY** ที่เกิดความโหยหาต้องการใกล้ชิดทางร่างกายตามแรงปรารถนาทางเพศที่มีต่อคู่สัมพันธ์ ดังข้อความ

...ว่าแล้วก็เซ็งอีกครั้งที่วันนี้ไม่อยากมมานอนด้วย อุตส่าห์ว่าเป็นวันหยุดทั้งที่แต่บางทีก็อาจจะเป็นเรื่องดีเหมือนกัน เหนื่อยกับหัวใจตัวเองที่ต้องข่มอารมณ์ไม่ให้ทำมากกว่ากอดทุกครั้งเวลานอน

เหมือนโดนพายววงยาเสน่ห์

คลั่งน้องขึ้นทุกวัน...

(Raccool, 2560, หน้า 126)

นอกจากนี้ยังพบว่า ความสัมพันธ์แบบเส่นหาที่เกิดความผูกพันทางอารมณ์และตอบสนองความต้องการทางเพศทันทีที่ยอมรับความสัมพันธ์แบบคนรัก ปรากฏในตัวละคร ภูพิงค์ และ รวิรินทร์ เรื่อง **ภูสอยเดือน** เมื่อเปิดใจยอมรับเพศวิถีที่เปลี่ยนไปจากชายแท้เป็นรักเพศเดียวกันจะแสดงพฤติกรรมและมีความคิดบ่งบอกถึงความต้องการใกล้ชิดและเกิดแรงปรารถนาทางเพศต่อกัน ...“เด็กหนุ่มหายใจติด ๆ ชัด ๆ ตัวพีวีนก็โครตหอม เขาอยากกอดเขาอยากหอมแม่งให้ทั้งตัว ไหมไหวแล้วว้ย”... (หน้า 351) และ ...“คนอ่อนวัยกว่าลตสายตาลงมองริมฝีปากซึ่งยิ้มอยู่บ่อย ๆ พลังกลิ่นน้ำลายอีกใหญ่ลงคอ ถ้าให้บอกตามตรงก็อยากจะจูบแม่งไปแรง ๆ ลักที ไม่รู้ทำไมวันนี้ไอพีวีนทั้งน่ารัก น่าทะนุถนอมกว่าทุกครั้ง ถึงเขาจะรู้ตัวดีว่านี่แหละคือที่มาของสุนัขป่าในคราบลูกแกะก็ตามที”... (huskyhund, 2561ก, หน้า 438)

ความสัมพันธ์แบบเส่นหาอีกรูปแบบหนึ่งที่พบในตัวละครแบบรักเพศเดียวกันในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 หรือระยะเปิดรับความสัมพันธ์ คือ มีแรงปรารถนาดึงดูดซึ่งกันและกัน เรียกร้องและต้องการแสดงความใกล้ชิด ดังตัวละคร แซค เรื่อง **สู่งกลางใจ** ที่เสพติดการใกล้ชิดและหลงใหลในคู่สัมพันธ์ ...“นิทานเหมือนยาเสพติด ยิ่งพบเจอยิ่งหยุดไม่ได้ ใกล้ขึ้นอีกนิดก็อยากใกล้เข้าไปอีกไม่จบไม่สิ้น”... (-west-, 2559, หน้า 67) ทั้งยังต้องการใกล้ชิดเพื่อดูแลเอาใจใส่ให้คู่สัมพันธ์รู้สึกได้รับการเอาใจใส่ มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับของตน

ความสัมพันธ์แบบเพศรสเส่นหาระหว่างคู่ตัวละครเอกข้างต้นจะเห็นว่าผู้แต่งให้ตัวละครเกิดพันธะทางอารมณ์ และมีแรงปรารถนาในร่างกายระหว่างกันเมื่อเปิดใจรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ด้วยการแสดงออกอย่างชัดเจนทั้งการกระทำและคำพูดเพื่อแสดงความปรารถนาทางเพศต่อคู่สัมพันธ์ ความสัมพันธ์แบบเส่นหาจึงเป็นความหลงใหล แสดงออกถึง

แรงปรารถนาทางเพศ ต้องการใกล้ชิดและประสงค์ให้เกิดพันธะทางอารมณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ให้คู่สัมพันธ์รู้สึกถึงความเสนหาที่เกิดขึ้น และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์ของตนเอง

2.2.2 ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เป็นความปรารถนาที่จะใกล้ชิดและเรียกร้องความรักตามสิทธิในสถานะคนรักตามแรงปรารถนาข้างต้น โดยต้องการให้คู่ความสัมพันธ์ดูแลใส่ใจและแสดงความรักต่อกันตามความพึงพอใจของตน แต่ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงต้องการแสดงความเป็นเจ้าของและแสดงสิทธิในสถานะคนรัก พบในตัวละครพระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำเพื่อแสดงถึงบทบาทการเป็นผู้นำ มีอำนาจ และเป็นเจ้าของอีกฝ่าย คิดว่าตัวละครคู่สัมพันธ์เป็นสมบัติของตน ในตัวละคร แซค เรื่อง สู้กลางใจ เมื่อพัฒนาความสัมพันธ์มาสู่สถานะคนรัก เกิดความหลงใหลและมีการแสดงความรัก หึงหวง ต้องการเป็นเจ้าของอีกฝ่าย แต่เมื่ออีกฝ่ายไม่ยอมอยู่ใต้การบังคับก็เกิดความไม่พึงพอใจ จนกระทบต่อความสัมพันธ์ ดังข้อความ

...ผมค่อนข้างหงุดหงิดตลอดเวลา ซึ่งไม่ดีเลย ใจเดียวไม่กล้าสู้หน้า คนอื่น ๆ ก็เหมือนกัน ความฟุ้งซ่านไม่ได้หยุดที่ตัวเอง เคยคิดว่าถ้ามีสัมพันธ์ลึกซึ้งกับนิธานสักครั้ง ความกระเหี้ยนกระหือรือนี้จะมอดดับไป แต่ไม่ใช่ กลับตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ในขณะที่ผมคิดว่าตัวเองเป็นเจ้าของเขา แต่ชายหนุ่มอายุมากกว่ากลับไม่ยอมผู้ติดตัวเองไว้กับใคร

ความเป็นต่อของนิธานทำให้เชื่อเพลิงในใจผมถูกจุดและสุขในอกเรื่อย ๆ เมื่อตระหนักรู้ความจริงที่ว่าแท้จริงแล้วผมคือคนที่จะถูกเขี่ยทิ้งเมื่อไหร่ก็ได้ทั้งนั้น

“พี่หมอน ผมรบกวนหรือเปล่าครับ”

ใกล้เวลาเลิกงานผมหลบมุมออกมาโทรศัพท์ จุดบุหรี่ขึ้นสูบ ทอดสายตามองออกไป ปลายสายกระดือหรือร้อนเมื่อรู้ว่าใครโทรมา เขาถามสารทุกข์สุกดิบนิดหน่อย แชวเรื่องข่าวที่ออกไปบ้าง ก่อนจะวกกลับมาถึงความสัมพันธ์ของผมกับนิธานที่เดินกลับก็ไม่ได้ เดินต่อไปก็ไม่ถึง ยักแยะยักยันเอาแน่เอานอนไม่ได้สักอย่าง...

(-west-, 2559, หน้า 142)

ทั้งรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงนี้ตัวละครจะรู้สึกไม่พอใจเมื่อมีตัวละครอื่นเข้ามาสนใจคู่สัมพันธ์ ดังความคิดของ ภูพิงค์ เรื่อง ภูสอยเดือน ...“ผมก็รู้แหละว่า

พีเป็นคนดัง มีคนเข้าหาเยอะ ผมคงต้องทำใจ แต่ผมก็อดหวังพีไม่ได้ ผมอยากให้พีเป็นของผมคนเดียวนี่หว่า"... (huskyhund, 2561ข, หน้า 67) พฤติกรรมดังกล่าวยังพบใน ฉวรา หรือเลอमान ตัวละครเพศวิถีแบบหญิงรักหญิงในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ที่เกิดความหึงหวงและไม่พอใจเมื่อมีคนอื่นมาสนใจคู่สัมพันธ์ของตน ดังบทสนทนา

...พีพี: ช่วงนี้นักท่องเที่ยววิตาสิมาลงเยอะ หล่อ ๆ ทั้งนั้นเลยแหละ

LERMARN: ชอบละสิคุณเพลง ผู้ชายวิตาลีหล่อ ๆ ทั้งนั้นนี่

ข้อความฉันดูเหมือนจะตื่นเต้นตามไปด้วยใช้มั้ย แต่ความจริงเปล่าเลย

พีพี: มีคนหนึ่งเข้ามาขอเบอร์เราด้วยละ ชวนไปนั่งดื่มตอนกลางคืนแต่เราปฏิเสธไป

LERMARN: ระวังตัวด้วยนะคะ

ถึงจะพิมพ์ไปแบบนี้ แต่พอรู้ว่ามีคนมาเกาะเกาะคนตัวสูง ฉันก็กั๊กพันกรอดจนเปลอทูปโต๊ะทำงานดังลั่นห้อง...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 106)

ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในการแสดงความเป็นเจ้าของ ตัวละครได้ถือเอาความต้องการของตนเองเป็นสำคัญในการครองคู่ทำให้มองข้ามสิทธิ์หรือความรู้สึกของคู่สัมพันธ์ จนกลายเป็นปัญหาในการครองคู่รูปแบบหนึ่งที่สร้างความหึงหวงและความเข้าใจผิด จนมีผลต่อความสัมพันธ์ในระยะต่อไปในของการดำเนินเรื่อง

สรุปสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของประเภทตัวละครเพศวิถีชายกับชายและหญิงกับหญิงระยะเปิดรับความสัมพันธ์ นวนิยายได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัย ส่งผลให้เกิดความประทับใจและสบายใจในความสัมพันธ์จนยอมรับธรรมเนียมที่เปลี่ยนแปลงของตนเองและเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยฝ่ายพระเอก จะกำหนดสถานะในความสัมพันธ์ให้ตนเป็นผู้นำหรือผู้ดูแลจากพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ รูปแบบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครชายกับชายและหญิงกับหญิงเปลี่ยนธรรมเนียมมาชอบเพศเดียวกัน หรือมีความปรารถนาทางเพศเฉพาะในคู่สัมพันธ์เพศเดียวกัน คู่ตัวละครจะมีความเสนาหา และต้องการมีความผูกพันทางอารมณ์และทางกายต่อกันทันที ด้วยวิธีการแสดงพฤติกรรมให้ทราบถึงความต้องการทางเพศและแสดงสิทธิ์ในการเป็นคู่สัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวละคร

3. การครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย และหญิงกับหญิง เปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกันในระยะสรุปความสัมพันธ์ เมื่อตัวละครผ่านจุดวิกฤตของเรื่องอันเป็นบททดสอบความมั่นคงของการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ รวมถึงบริบททางสังคมที่ตัวละครต้องพิสูจน์ว่าความรักแบบเพศเดียวกันสามารถดำเนินไปได้ ตัวละครคู่สัมพันธ์จึงตัดสินใจครองคู่ในความสัมพันธ์แบบมั่นคงในสถานะคนรักโดยมีสาเหตุและรูปแบบในความสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะสรุปความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องเมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์ยอมรับรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนมารักเพศเดียวกัน และดำเนินความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ตัวละครจึงตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน หรือมีปฏิสัมพันธ์ที่หวังผลในระยะยาว หรือต้องการความมั่นคงในความสัมพันธ์ด้วยสาเหตุในการครองคู่ ดังนี้

3.1.1 ให้การปกป้องและพึ่งพาได้

สาเหตุในการครองคู่ของตัวละครในระยะสรุปความสัมพันธ์พบว่า ตัวละครฝ่ายพระเอกต้องการดูแลตัวละครนายเอก ตามบทบาทผู้นำในความสัมพันธ์ หรือเรียกว่า บทบาทตามสถานะทางเพศ เช่นเดียวกับความรักต่างเพศที่ชายเป็นผู้นำครอบครัว ในการดูแลฝ่ายหญิง ตัวละครพระเอกให้ความพึ่งพาแก่ตัวละครคู่สัมพันธ์ ด้วยการช่วยเหลือ หรือเติมเต็มส่วนที่บกพร่องของตัวละครคู่สัมพันธ์ รวมถึงดูแลการดำเนินชีวิตให้คู่สัมพันธ์รู้สึก สุขสบาย ดังนั้น สาเหตุหลักในการครองคู่ของตัวละครฝ่ายพระเอกจึงต้องการดูแลตัวละครฝ่ายนายเอก ตามลักษณะผู้นำครอบครัวเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์เกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ ที่วิเคราะห์ไว้ในประเภทความสัมพันธ์ต่าง ๆ ข้างต้น

3.1.2 เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์

การตัดสินใจในการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส สาเหตุหนึ่งคือ ตัวละครพบตัวละครคู่สัมพันธ์ที่สามารถเสริมสร้างความต้องการ หรือเติมในสิ่งที่ขาดในชีวิตให้สมบูรณ์ การยึดมั่นในความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการที่ผู้แต่งเชื่อมโยงปมปัญหาของตัวละครกับสาเหตุความสัมพันธ์แบบมั่นคง ให้ตัวละครหนึ่งหรือคู่ตัวละครหลักที่มีปมปัญหา ได้รับการแก้ไขปมนั้นจากคู่สัมพันธ์ จนรู้สึกว่าชีวิตได้รับการเติมเต็ม ในส่วนที่ตนต้องการ โดยตัวละครใช้ปมทางจิตเป็นสาเหตุหนึ่งในการตัดสินใจครองคู่ เลือกบุคคลที่สามารถเติมเต็มปมทางจิตนั้น ๆ ได้ จากกลุ่มตัวอย่างพบตัวละครที่มีปมทางจิตด้วยขาดความอบอุ่นจากครอบครัว จึงหาคู่ครองที่สามารถเติมเต็มปมทางจิต พบในตัวละคร นิทาน

เรื่อง **ศูนย์กลางใจ** จากที่ได้วิเคราะห์ไว้ในประเด็นปัญหาที่เกิดจากปมทางจิตของตัวละคร นิทาน เป็นตัวละครที่เกิดในครอบครัวไม่สมบูรณ์ ด้วยเป็นลูกนอกสมรสที่บิดาไม่สามารถเปิดเผย ความสัมพันธ์ได้ รวมถึงการไม่มีอิสระในการใช้ชีวิต เพราะเติบโตด้วยกรอบที่มารดากำหนดให้ เมื่อมารดาเสียชีวิตเขาจึงเกิดความโดดเดี่ยว และรู้สึกไม่มีตัวตนสำหรับบิดา แต่เมื่อได้สานสัมพันธ์ กับ แซค ในสถานะคนรัก มาถึงความสัมพันธ์ระยะที่ต้องการความมั่นคง นิทาน รู้สึกว่าตนได้รับการเติมเต็มในสิ่งที่ตนเองโหยหา คือ การดูแลเอาใจใส่ การมีตัวตน และเป็นคนสำคัญ ทั้งยัง รู้สึกว่า แซค มีวิถีชีวิตที่ตนเองต้องการนั่นคือ ความอิสระในการใช้ชีวิต เมื่อได้รับความรัก และพบเจอคู่สัมพันธ์ที่มีในสิ่งที่ตนขาด เสมือนเป็นการคลายปมทางจิตและตัดสิ้นใจครองคู่ ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคง ดังข้อความ

...“นายมีชีวิตแบบที่ฉันอยากมี” เขาพูดก่อนจะหลับตา ตักสุกี้ในหม้อลงชาม ตัวเองอีกครั้ง ควันลีขาวยังลอยนุ้ย ผมจ้องมองริมฝีปากนิทาน รวากับรู้้อยู่แล้วว่า เขาจะพูดอะไรสักอย่างต่อ

ดวงตาสีดำสบเข้ากับผมเมื่อคู่สนทนาเงยขึ้น เราจ้องตากันนิ่งและนานอาจเป็น ระยะเวลาชั่วกับชั่วกัลป์ของมดงานหรือหนึ่งวินาทีของเต่าทะเล แต่ผลจากการรอคอย ของผมก็งัดงาม

“เพราะแบบนี้ฉันเลยมาที่นี่”

“มาหาผม”

“มาดูชีวิตที่ฉันทำหายไป อย่างนั้นละมั้ง”

หัวใจผมพองโต ในท้องคล้ายมีผีเสื้อเป็นพันตัวโบยบินลอยละล่อง นิทาน เลิกพูดเรื่องนี้ เปลี่ยนเป็นข่าวการเมืองในโทรทัศน์ แต่หัวผมกลับจดจำและพรวดบอก ตัวเองซ้ำ ๆ ว่า ประโยคเมื่อครู่มีความหมายลึกซึ้งเพียงใด...

(-west-, 2559, หน้า 74-75)

การได้รับการเติมเต็มความโดดเดี่ยวจากปัญหาครอบครัวยังพบในตัวละคร สบาย เรื่อง **MR.GRAY** เป็นตัวละครที่ยอมรับสนิยมที่เปลี่ยนไปของตนว่าต้องการสานสัมพันธ์ กับคนเพศเดียวกัน เพราะอีกฝ่ายมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่สามารถเติมเต็มความรู้สึก โดดเดี่ยวและไม่เชื่อมั่นในความสัมพันธ์เพราะปัญหาครอบครัวแตกแยกที่ฝังเป็นปมทางจิตของตน ดังนั้น เมื่อตัวละคร สบาย มาพบเจอตัวละครคู่สัมพันธ์ คราม ที่ต้องการเป็นฝ่ายดูแลเอาใจใส่ ตามลักษณะของพระเอกในนวนิยาย ดังข้อความ

...ครั้งนี้ได้รู้เรื่องครอบครัวน้องมากขึ้น ไม่คิดเหมือนกันว่าพ่อแม่ยายจะหย่ากันแล้ว ตกใจแต่ก็พยายามไม่แสดงออก แต่ดูเหมือนน้องจะจับท่าทางเราได้

ก็เล่นจ้องกันทั้งวันขนาดนี้...ไม่รู้จักคงแปลก

เห็นยายไม่ได้รู้สึกแยอะไรก็ทำให้โล่งใจ ถึงอย่างไรก็อยากให้น้องมีความสุขมากกว่านี้ อีกอย่างที่ดีใจก็คือยายยอมเล่าเรื่องของตัวเองให้ฟังบ้างแล้ว ที่ผ่านมาละเอียดบกริบ

น้องบอกไม่รู้สึกระไร แต่บางที่เป็นเราเองที่รู้สึกว่าน้องกำลังเหงาบางที่แผ่นหลังบาง ๆ นั้นก็ปกคลุมไปด้วยความว่าเหวและเดี๋ยวตาย ลึก ๆ แล้วยายอาจจะยังต้องการใครสักคนก็ได้...

(Raccool, 2560, หน้า 124)

การดูแลเอาใจใส่ที่ได้รับ รวมถึงตัวละครคู่สัมพันธ์ยังให้ความเชื่อมั่นในเรื่องความสัมพันธ์ที่มั่นคง พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้ตัวละคร สบาย คลายปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัว และเป็นสาเหตุให้ตัดสินใจดำเนินความสัมพันธ์แบบมั่นคงในตอนปิดเรื่อง

นอกจากการตัดสินใจครองคู่จากการได้รับการเติมเต็มปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัวแล้ว ยังพบว่า มีการตัดสินใจครองคู่จากการเลือกคู่ครองที่ช่วยเสริมบุคลิกภาพในส่วนที่ตนยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์ขึ้นในตัวละคร สบาย เรื่อง MR.GRAY เป็นตัวละครที่ปิดตัวจากสังคม มีบุคลิกนิ่ง ๆ ไม่สูงส่งกับบุคคลอื่น ส่งผลให้เป็นคนที่ยากในสร้างสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า เมื่อมาพบกับตัวละครคราม ที่มีลักษณะนิสัยเข้ากับคนอื่นง่าย อัจฉริยะดีและมีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงข้ามกับตนเอง ทำให้เกิดเป็นความประทับใจ เปิดใจและสานสัมพันธ์ในสถานะคนรัก เพราะสามารถเข้าถึงปมปัญหาและชดเชยข้อเสียของตนได้ดังข้อความ

...ผมเข้าใจว่าการทำความรู้จักกันสมัยนี้มันต้องมีบ้างแหละที่ผ่านอินเทอร์เน็ต แต่ผมไม่ชอบสักเท่าไร เรียกว่ากลัวมากกว่า พอไม่ยอมคุยกับใคร ชีวิตจริงก็ไม่มีใครกล้าเข้าหาผมมากนัก ไลน์เคยบอกว่าคุณดูหิ่งหู่โลกของตัวเอง โลกที่ไม่ค่อยเปิดให้ใครเข้าใกล้...ผมยอมรับ

และพีครามเป็นคนแรกที่ผมเปิดให้เขาเข้ามา

ไม่รู้สิ ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองเปิดใจให้เขาตอนไหน ไม่รู้ว่ายอมรับให้พีครามเข้ามาในโลกของผมตอนไหน จากตอนแรกที่ยอมรับว่าชอบเฉย ๆ มาตอนนี้ผมถึงรู้ตัวว่า

ชอบเขา...มาก พี่ครามเข้ามาหาผมในเวลาและจังหวะที่พอดี จนผมไม่คิดอยากหาใครใหม่...

(Raccool, 2560, หน้า 143-144)

การเลือกคู่ครองที่สามารถเติมเต็มปัญหาหรือขาดเซบคุคลิกภาพในส่วนที่ตนเองขาดไปให้สมบูรณ์ มักถูกใช้เป็นเหตุผลของตัวละครนายเอกที่ถูกสร้างให้มีปัญหาทางจิต เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ตัวละครเพศชายมีความอ่อนแอตามลักษณะของนายเอกเพื่อให้ตัวละครพระเอกเข้ามาดูแลและแก้ไขปัญหานั้น ๆ จึงกลายเป็นสาเหตุในการครองคู่ที่คู่สัมพันธ์มีบุคลิก พฤติกรรมหรือลักษณะบางประการที่สามารถเติมเต็มในสิ่งที่ตนต้องการได้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตัวละครตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกันแบบมั่นคง

นอกจากนั้นยังพบว่า สาเหตุการครองคู่มาจากชอบลักษณะนิสัยในตัวละครคู่สัมพันธ์ ลักษณะนิสัยจึงถูกนำมาเป็นสาเหตุความสัมพันธ์หนึ่งในการครองคู่ในตอนปิดเรื่อง คือ ตัวละครคู่สัมพันธ์พิจารณาแล้วว่าอีกฝ่ายมีลักษณะนิสัยที่สามารถเติมหรือทดแทนข้อบกพร่องของตน ตามที่ได้วิเคราะห์ในประเด็นข้างต้น ทั้งยังพบว่า ลักษณะนิสัยที่สร้างความสบายใจในการครองคู่สัมพันธ์ เป็นแนวคิดหนึ่งถูกนำมาเป็นแก่นเรื่องของความสัมพันธ์ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ดังที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในประเด็นแนวคิดสำคัญบทที่ 4 ด้วยว่า ตัวละครมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน จึงใช้ความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในความสัมพันธ์ให้อยู่เหนือเหตุผลของความเป็นเพศ เช่นเรื่อง MR.GRAY ตัวละคร คราม เคยมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงแต่รู้สึกว่าความสัมพันธ์นั้นไม่สามารถเป็นความสบายใจแก่กัน จนเกิดปัญหาในการครองคู่ จึงตัดสินใจเลือกคู่ครองที่มีลักษณะนิสัยเป็นความสบายใจในความสัมพันธ์โดยมองข้ามเรื่องเพศ แต่คำนึงถึงการอยู่ร่วมกันที่จะลดปัญหาในการครองคู่ระยะยาวหรือความสัมพันธ์แบบมั่นคง

3.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะสรูปความสัมพันธ์

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะสรูปความสัมพันธ์ของตัวละครชายแท้หรือหญิงแท้ที่เปลี่ยนรสนิยมชอบเพศเดียวกัน จะถูกสร้างให้มีรูปแบบการครองคู่เพื่อแสดงให้เห็นความมั่นคงและคุณค่าของความรักของคนเพศเดียวกัน ดังนี้

3.2.1 ความรักแบบเสียดสี

รูปแบบความรักแบบเสียดสีของตัวละครเพศชายกับชายหรือหญิงกับหญิง ถูกเชื่อมโยงกับสาเหตุในการครองคู่ระยะปิดเรื่อง ด้วยตัวละครบาทพระเอกหรือผู้นำในความสัมพันธ์แสดงพฤติกรรมต้องการเป็นผู้นำ ผู้ดูแลและสร้างความสุขสบายให้คู่สัมพันธ์

ที่สืบบทบาทเป็นผู้ตามในความสัมพันธ์นั้น ความเสียสละในการดูแลความสัมพันธ์นี้เพื่อให้เกิดความราบรื่นในความสัมพันธ์ หรือทำให้คู่สัมพันธ์ได้รับประโยชน์ในความสัมพันธ์นั้น โดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งพฤติกรรมนี้จะแตกต่างจากความสัมพันธ์ในระยะแรกและระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ที่ยังต้องการประโยชน์จากคู่สัมพันธ์ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว

การกำหนดให้ฝ่ายพระเอกเป็นผู้ดูแลและสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ดังกล่าว พบในเรื่อง **คิดมาก** ตัวละคร ปณณวิชญ์ มีความชัดเจนในการแสดงตัวว่าต้องการเป็นฝ่ายดูแล และเป็นผู้นำครอบครัวทำงานสร้างความมั่นคงเพื่อให้คู่สัมพันธ์มีความสุขสบายในการครองคู่ ดังบทสนทนาที่ปณณวิชญ์พูดกับบิดามารดาของคู่สัมพันธ์

...“ถ้าผมจะขอดูแลชินนับบจากนี้ไป พ่อกับแม่จะอนุญาตไหมครับ”

เดี๋ยวก่อน!

ลูกเจี๊ยบชนพู่หน้าแดงกำ สะบัดดวงตากลั้มไปมองคนพูดเหมือนเห็นผีซึ่งนอกจากหมีประมงจะไม่สนใจแล้วมันยังพูดต่อราวกับรายงานดินฟ้าอากาศให้ฟังอีกต่างหาก “ผมคิดว่าผมพร้อมจะดูแลเขาแล้ว ผมซื้อบ้านไว้หลังหนึ่งที่ปราณบุรี อาชีพของผมมั่นคง มีเงินเก็บมากพอจะช่วยพ่อกับแม่ดูแลชินนับบแต่นี้ไป...ขอแค่พ่อกับแม่อนุญาต”...

(NIRIN, 2560, หน้า 231)

นอกจากนั้น ยังพบความสัมพันธ์ในรูปแบบการเสียสละความสุขของตนเองในการดูแลช่วยเหลือทางด้านจิตใจ เพียงเพราะอยากให้อีกฝ่ายมีชีวิตที่มีความสุขหรือแก้ไขปัญหามองในชีวิตรู้ได้ และเป็น การเสียสละความสุขส่วนตัวในการปกป้องให้คู่สัมพันธ์ได้รับความปลอดภัยในชีวิต เป็นรูปแบบหนึ่งในวิธีการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน เช่นเรื่อง **สู่กลางใจ** ตัวละครแซค พระเอกเป็นตัวละครที่ถูกสร้างให้มีลักษณะในการใช้ชีวิตแบบอิสระ ไม่ต้องการผูกมัด และไม่ต้องการความสัมพันธ์ที่มั่นคง แต่เมื่อมาสานสัมพันธ์กับตัวละคร นิธาน และดำเนินความสัมพันธ์มาถึงระยะปิดเรื่อง ตัวละคร แซค ได้ดำเนินความสัมพันธ์ในรูปแบบเสียสละ ด้วย นิธาน ได้รับอุบัติเหตุทำให้เสียโฉมและอาจพิการทางสายตา แซค จึงเข้ามาดูแลโดยละทิ้งรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนเอง แม้กระทั่งยอมปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นฝ่ายถูกกระทำในการมีเพศสัมพันธ์หาก นิธาน ต้องการ เพื่อให้ นิธาน รู้สึกสบายใจ แสดงให้เห็นถึงความเสียสละที่ต้องการเห็นความสุขของคนรักเป็นสำคัญ ดังข้อบทสนทนา

...“พีธาม ถ้าอยากเป็นคนทำ ผมก็ไม่ว่าอะไรหรอกนะ”

“ทำไมถึงคิดแบบนั้น”

“บางทีพี่อาจจะอยากรู้สึกเหนือกว่า...”

นิธานวางมือลงบนหน้าผมแล้วทอดสายตาดูผมลงมา เขามองที่ตาสลับกับริมฝีปาก “เราไม่ได้เล่นคัมภีร์กันนะแซด ไม่จำเป็นต้องมีใครเหนือกว่าหรือต่อยกว่าทั้งนั้น ฉันทัด...ชอบที่เห็นนายบ้าคลั่ง หลงใหลในตัวฉัน”...

(-west-, 2559, หน้า 249)

ลักษณะดังกล่าวยังพบในเรื่อง **ภุสอวยเดือน** ตัวละคร ภูพิงค์ ฝ่ายพระเอก ยอมสลับสถานะในการมีเพศสัมพันธ์เป็นฝ่ายรับ หากเป็นความต้องการของคุณสัมพันธ์ เพียงเพราะต้องการอยู่ร่วมกันและครองคู่กันในสถานะคนรัก ด้วยคำนึงถึงความสุขของคุณสัมพันธ์ เป็นสำคัญ ดังบทสนทนา

...“ผมอะอยากปล้ำพีใจจะขาดแล้ว รู้ตัวบ้างสิวะ พีแก้ผ้าหมดทั้งตัวผมก็เคยเห็นแล้ว ตอนทีพี่อาบน้ำในห้องน้ำวันสิ้นปีไง พีไม่รู้ตัวหอรอก แต่ผมแอบดูจนพี่อาบน้ำเสร็จนั่นแหละ”

“แต่คุณบอกว่ารับไม่ได้”

“ก็ใช่ เพราะตอนนั้นคิดได้แต่จะรุกไง”

“ฮะ?” รวินท์หันขวับไปทางคนอ่อนวัยกว่า

“ผมเป็นผู้ชาย พีก็เป็นผู้ชาย แถมพี่ยังเคยมีประสบการณ์ชกโชนมาแล้วด้วย ถ้าผมคิดแต่จะรุกพี มันก็ไม่แพ้กับพีดิ จริงมัย แต่ตอนนี้ผมคิดได้แล้ว ในเมื่อผมรักพี ผมก็ยอมได้หมดแหละ พีจะรุกผมหรือจะให้ผมรุก ผมก็ได้ทั้งนั้นขอแค่เราได้ใกล้ชิดกันก็พอ” ภูพิงค์จับมือทนต์แพทย์หนุ่มขึ้นมาจูบ “พีสำคัญที่สุดสำหรับผม ผมรักพีนะ ให้ผมบอกพีเป็นล้าน ๆ ครั้งก็ยังได้ ผมจะบอกพีจนกว่าพีจะมั่นใจเลย”

ทนต์แพทย์หนุ่มอ้าปากค้าง นิ่งอึ้งไปครู่ใหญ่ ภายในห้องน้ำมีเพียงเสียงสายน้ำ ร่วงหล่นกระทบพื้นกระเบื้องเท่านั้น...

(huskyhund, 2561ข, หน้า 242-243)

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์รูปแบบเสียสละที่พบในการครองคู่ในระยะสรูป ความพันธ์ของตัวละครชายกับชายเปลี่ยนรสนิยมรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบในการแสดง

พฤติกรรมหรือมีเจตนาเพื่อต้องการเห็นคู่สัมพันธ์มีความสุข โดยยึดเป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่ ทั้งการเสียสละในการเป็นผู้นำครอบครัว เสียสละความสุขส่วนตัวในการดูแลคู่สัมพันธ์ ถือเป็นวิธีสร้างความมั่นคงในการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกัน

3.2.2 ความรักแบบมิตรภาพ

รูปแบบความรักแบบมิตรภาพเป็นความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลาย ความนิยมทางเพศรสที่ถูกนำมาใช้ในระบอบปิดเรื่อง เกิดในคู่ตัวละครที่คบหากันมาเป็นเวลานาน และเกิดการเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป ปรากฏในเรื่องที่ตัวละครมีความสัมพันธ์ในรูปแบบเพื่อนมาก่อน ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยและใช้ชีวิตร่วมกันแบบคู่ชีวิตจนเกิดความผูกพัน ในนวนิยายเรื่อง **คิดมาก** ตัวละครพระเอก ปณณวิชญ์ และนายเอก อชิระ เลือกลงดำเนินความสัมพันธ์สถานะคนรักในรูปแบบมิตรภาพที่มีความหวังดีต่อกัน เพราะตัวละครไม่ได้อยู่ร่วมกันหรือใช้ชีวิตร่วมกันด้วยลักษณะของการทำงาน แต่ค่อยเป็นแรงผลักดัน และแลกเปลี่ยนเรื่องราวในชีวิตประจำวันให้อีกฝ่ายได้รับรู้ตลอดระยะเวลาเกือบสิบปีที่ครองคู่ ทั้งฝ่ายพระเอกยังเป็นผู้นำครอบครัวในการทำงานเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตการครองคู่ ดังข้อความ

...ชีวิตพ่อครัวแบบที่เขาเคยฝันสมัยเรียนกับความเป็นจริงอาจจะไม่ได้ใกล้เคียงกันมากนัก แต่มันก็ไม่ได้หนีห่างกันมากจนรับไม่ได้ อชิระค่อนข้างมีความสุขกับการเป็นเจ้าของกิจการ ได้ดูแลตัวเอง ดูแลครอบครัวด้วยน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง และมีหมียักษ์ คอยเป็นแรงใจก็เป็นสิ่งที่เขาพึงพอใจอย่างที่สุดแล้ว

แม้ว่าเส้นทางของพวกเขาสองคนจะเป็นเหมือนเส้นคดเคี้ยวสองเส้นที่วัดผ่านกันไปมา ต่างคนต่างก็มีความฝันและภาระหน้าที่ของตัวเอง ทำให้มีโอกาสได้เจอกันหรืออยู่ด้วยกันค่อนข้างน้อย แต่เขาก็รู้สึกถึงความสัมพันธ์แบบนี้แหละคือสิ่งที่หัวใจต้องการมากที่สุด

ปณณวิชญ์กับอชิระมีระยะทางให้ได้คิดถึงกัน มีช่วงเวลาเหงา ๆ ให้ได้คะนึงว่าอีกฝ่ายกำลังทำอะไรอยู่ ได้บอกเล่าเรื่องราวให้อีกคนฟังว่าวันนี้ประสบพบเจออะไรมาบ้าง ทำให้ตลอดเกือบสิบปีที่ผ่านมา เขายังไม่เคยมีคำว่าเบื่อให้กับตัวเองตอนเห็นว่ามีประมงโทรเข้ามาเลยสักครั้งเดียว...

(NIRIN, 2560, หน้า 239)

รูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่มีความหวังดีเป็นพื้นฐานในการครองคู่ เพื่อต้องการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่การดำเนินชีวิตของอีกฝ่ายให้อยู่ในวิถีทางที่ถูกต้อง พบในเรื่อง **Warm eyes ดวงตาของเธอ** ตัวละครคู่สัมพันธ์ต่างถูกสร้างให้มีปมปัญหาและรับรู้ปัญหาของกันและกัน เป็นเหตุให้เลือกคนที่เข้าใจและพร้อมดูแลจนท้ายที่สุดตัดสินใจครองคู่กับบุคคลที่เติมเต็มปัญหาของกันและกันได้ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพดังข้อความ

...เราใส่ใจและเข้าใจกันมากขึ้น แต่ก็มีพื้นที่ว่างให้แก่กัน วันไหนฉันงานยุ่งคุณเพลงก็จะไม่กวนใจ วันไหนคุณเพลงงานยุ่งฉันก็จะปล่อยให้อีกฝ่ายทำงานไปเรื่อย ๆ เมื่อไหร่เราต้องการกำลังใจ ก็แค่หันหน้าเข้ามาหาให้อีกฝ่ายได้ปลอบโยนและดูแล... (Pillow_mark, 2561, หน้า 365)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า ความมั่นคงของคู่รักเพศเดียวกันคือการช่วยเหลือดูแล ความสุข และความสบายระหว่างคู่สัมพันธ์ให้เกิดความราบรื่นในการครองคู่

สรุปแนวความคิดการครองคู่ของประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิธิตายกับชายและหญิงกับหญิงในระยะสรูปความสัมพันธ์ ตัวละครยอมรับสนิยมที่เปลี่ยนไปของตนและต้องการสานสัมพันธ์ในสถานะคนรัก โดยยึดเอาความสบายใจในความสัมพันธ์เป็นแกนหลักในการครองคู่ อยู่เหนือความเป็นเพศตามบรรทัดฐานรักต่างเพศ โดยตัวละครฝ่ายพระเอกหรือตัวละครผู้นำจะกำหนดบทบาทหน้าที่ตนเองให้เป็นผู้ดูแลความเป็นอยู่ให้คู่สัมพันธ์ได้รับความสุขสบาย ทั้งดูแลช่วยเหลือในเรื่องของปมปัญหาทางจิตให้ตัวละครคู่สัมพันธ์รู้สึกปลอดภัยในการดำเนินชีวิตคู่ ถือเป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างคุณค่าและแสดงถึงความมั่นคงในการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน

แนวความคิดการครองคู่ของประเภทตัวละครเพศวิธิตายกับชายและหญิงกับหญิงใช้การเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยลักษณะภายนอกในการสร้างความสนใจแต่เป็นการสร้างสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนด้วยหวังผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน เมื่อเรื่องราวดำเนินเข้าสู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ นวนิยายได้ใช้ความใกล้ชิดให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยและความต้องการแท้จริงของตน จึงเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันโดยจะเกิดแรงปรารถนาต่อตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ ใช้ความสบายเป็นเหตุผลในการเปิดรับสถานะคนรัก มีการกำหนดบทบาทในความสัมพันธ์จากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ โดยฝ่ายกระทำจะดำเนินบทบาทพระเอกเป็นผู้นำและแสดงสิทธิ์ในสถานะคนรักต่อคู่สัมพันธ์ทันที ในระยะสรูปความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์ตัวละครเพศวิธิตายกับชายและหญิงกับหญิงนี้ ถูกสร้างรูปแบบการครองคู่จาก

ความสบายใจในความสัมพันธ์ ตัวละครฝ่ายกระทำหรือพระเอกจะมีบทบาทเป็นผู้นำครอบครัวดูแลให้คู่สัมพันธ์มีความสุขสบาย สร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ผ่านความมั่นคงของฐานะ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างการยอมรับรูปแบบความสัมพันธ์ของครอบครัวเพศเดียวกันต่อสังคม

แนวคิดการครองคู่ของคู่ตัวละครเพศวิถิเกย์กับชาย

การสร้างความสัมพันธ์ให้กับตัวละครเพศวิถิเกย์กับชายแท้เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่ยอมรับรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ และแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือความต้องการในความปรารถนาตามรสนิยมของตนอย่างชัดเจนกับตัวละครชายแท้ที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศ จากกลุ่มตัวอย่างพบ 2 เรื่อง ได้แก่ **candy** และ **เล่นเพื่อน** ในนวนิยายมีวิธีการเล่าถึงลำดับความสัมพันธ์หรือแนวคิดในการครองคู่ของประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าว แบ่งตามระยะความสัมพันธ์ ดังนี้

1. การครองคู่ระยะเริ่มต้น

แนวคิดการครองคู่ตัวละครประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิเกย์กับชายในระยะเริ่มต้นเป็นบอกถึงเหตุของคู่ตัวละครในความสัมพันธ์นั้น ผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษาที่พบเป็น 2 ประเด็น คือ สาเหตุความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นแนวคิดการครองคู่ในระยะเริ่มต้น ดังนี้

1.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

สาเหตุความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นเป็นการสร้างเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ได้พบและเริ่มต้นความสัมพันธ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 2 เรื่อง ตามรายละเอียดได้แก่ เรื่อง **Candy** ตัวละครพระเอก ทราย เพศวิถิเกย์คิงกับตัวละครนายเอก ว่าน เพศวิถิชาย และเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครพระเอก จี๊อบ เพศวิถิชายกับตัวละคร เต๋ย เพศวิถิเกย์ควีน พบวิธีที่ผู้แต่งใช้ในการเริ่มความสัมพันธ์ของตัวละคร ดังนี้

1.1.1 ฟังพอใจรูปลักษณ์ภายนอก

บุคลิกภาพและหน้าตาของตัวละครเป็นวิธีการที่ผู้เขียนใช้เป็นสาเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถิเกย์กับชายเพื่อสร้างความประทับใจ เพราะลักษณะทางกายภาพนี้ ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครโดดเด่นขึ้นมาจากตัวละครตัวอื่นจนใช้เป็นสาเหตุให้เกิดความสัมพันธ์ ตัวละคร แคน และ ว่าน ในเรื่อง **Candy** เป็นคู่ตัวละครที่ต่างถูกใจในรูปร่างหน้าตาของกันและกัน โดยเฉพาะ ว่าน ตามลักษณะการดำเนินชีวิตและลักษณะทางสังคม ทำให้ว่าเป็นคนที่ไม่จริงจังกับการใช้ชีวิต เรียนไม่เก่งและไม่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เมื่อเจอ

‘แคน’ ตัวละครที่เพียบพร้อมทั้งหน้าตา ฐานะ และความสามารถในด้านการศึกษาจึงถูกใจ และต้องการอยากนำมาเป็นต้นแบบในการใช้ชีวิต ดังข้อความ

...พอเงยหน้าขึ้นมา จู๋ ๆ พี่แคนก็อมยิ้ม มันยิ้มกับมือถือ สงสัยคุยกับก๊ากแหง เออวะ ถึงมันจะใจร้ายกับผมแบบนี้แต่หน้าตาและโปรไฟล์ระดับนั้นยังงี้ก็ต้องมีแฟนเป็นธรรมดา พี่แคนแหม่งเป็นคนเทวดาจริง ๆ ถ้าผมอยู่กับพี่เขามาก ๆ ใช้ชีวิตเลียนแบบบ้างจะได้เป็นเทพว่านกับเขาหรือเปล่าวะ... (-west-, 2560ข, หน้า 31)

ส่วน แคน เมื่อรู้ว่าอีกฝ่ายสนใจตนจึงอยากลองคบเพราะเพิ่งเลิกากับคนรักเก่าทั้งถูกใจในรูปร่างหน้าตาเช่นกัน กลายเป็นเหตุผลในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ตัวละคร

1.1.2 ฟังพอใจลักษณะนิสัย

วิธีการให้ตัวละครหนึ่งชอบลักษณะนิสัยของตัวละครอื่นจนต้องการเริ่มต้นความสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความสบายใจหรือความเข้าใจในการครองคู่ โดยตัวละครจะเลือกคนที่รู้สึกให้ความสบายใจเมื่อพบปะหรืออยู่ร่วมกัน และหนึ่งในความสบายใจคือ ตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยที่คิดว่าเหมาะสมกับตน ตัวละคร แคน เรื่อง Candy เป็นตัวละครที่เลิกกับคนรักเก่า เมื่อมาเจอตัวละครคู่สัมพันธ์และรู้ว่าอีกฝ่ายประทับใจตนจึงอยากลองสานสัมพันธ์ เริ่มเปิดใจทำความรู้จักและชอบนิสัยของอีกฝ่ายที่เป็นเหมือนเด็ก น่ารัก และรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ด้วย ทำให้เป็นเหตุผลหนึ่งในการเริ่มสานสัมพันธ์

อีกลักษณะหนึ่ง คือ การเริ่มต้นความสัมพันธ์เพราะชอบในความเป็นคนดี และรู้สึกว่านิสัยที่ดีของอีกฝ่ายนั้นจะเป็นประโยชน์กับตน จนนำมาเป็นความต้องการในการเริ่มสานสัมพันธ์ พบในตัวละคร เต๋ย เรื่อง เล่นเพื่อน ที่เกิดความประทับใจตั้งแต่ครั้งแรก ด้วยนิสัยของ จ๊อบ เป็นตัวละครที่คอยปกป้องดูแลและใส่ใจผู้อื่นอยู่เสมอ เมื่อได้รับการปกป้องจึงรู้สึกประทับใจและเป็นจุดเริ่มต้นของความรู้สึกรักแบบซู้สาว ดังข้อความ

...นั่นเป็นครั้งแรกที่ผมกับมันรู้จักกัน เป็นครั้งแรกที่มันลุกขึ้นปกป้องผม เป็นครั้งแรกที่ผมรู้ว่าการมีเพื่อนรักมันเป็นแบบนี้ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของมิตรภาพ เป็นจุดเล็ก ๆ ที่สร้างความประทับใจลงในส่วนลึกของหัวใจ ผมไม่รู้ว่าจุดเล็ก ๆ นั้นจะสร้างความรู้สึกเป็นมวลก้อนใหญ่ให้ผมก้าวข้ามความรู้สึกจาก ‘เพื่อนรัก’ กลายเป็น ‘รักเพื่อน’ ในที่สุด... (kamsaii, 2560ก, หน้า 52)

นอกจากนั้นยังพบว่า ตัวละครตัวละครหนึ่งต้องการเริ่มความสัมพันธ์ ด้วยลักษณะนิสัยของตัวละครนั้น ๆ สามารถฟังพาได้หรือช่วยเหลือตนได้ ตัวละคร ว่าน เรื่อง Candy เป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่ผู้แต่งใช้เชื่อมโยงกับลักษณะนิสัยของตัวละคร

ด้วยลักษณะการดำเนินชีวิตและลักษณะทางสังคมของตัวละคร ว่าน เป็นคนไม่จริงจังกับการใช้ชีวิต ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จทั้งการเรียนรวมถึงด้านต่าง ๆ แต่เมื่อได้เจอตัวละคร แคน ทำให้ว่าน อยากนำมาเป็นต้นแบบจึงพยายามเข้าไปทำความรู้จักและใกล้ชิดเพราะต้องการให้อีกฝ่ายช่วยเหลือและแนะนำเรื่องการเรียน

ลักษณะนิสัยจึงเป็นสาเหตุสำคัญในการใช้เป็นเหตุในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ โดยตัวละครเกย์จะพิจารณาถึงลักษณะนิสัยที่ตรงกับความต้องการของตน ส่วนในตัวละครชาย ต้องการสานสัมพันธ์เพื่อหวังผลประโยชน์หรือต้องการพึ่งพาบางสิ่ง ที่พบในลักษณะนิสัยของตัวละครนั้น ๆ และใช้เชื่อมโยงสู่จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์

1.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้น

รูปแบบความสัมพันธ์ในระยะนี้เป็นลักษณะความสัมพันธ์และพฤติกรรมของตัวละคร ที่ดำเนินอยู่ในขั้นของการพบปะเรียนรู้ก่อนเข้าขั้นพบเจอปัญหาตามโครงเรื่องของนวนิยาย ระหว่างตัวละครเกย์กับชายเปลี่ยนรสนิยมมาชอบเพศเดียวกัน พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ เป็นการพึ่งพอใจหรือชอบในคู่สัมพันธ์ เพราะการดำเนินเรื่องในระยะเริ่มแรกเป็นการสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครมาพบปะเพื่อเรียนรู้กัน และมักถูกใจกันด้วยลักษณะภายนอก จึงเกิดเป็นความประทับใจ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวสัมพันธ์กับเหตุผลในการเริ่มความสัมพันธ์ด้านรูปร่างหน้าตาหรือชอบในลักษณะนิสัย หากตัวละครเกิดความรู้สึกชอบหรือถูกใจในรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยของตัวละคร คู่สัมพันธ์จะเข้าไปเพื่อทำความรู้จักอีกฝ่าย เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไป ในเรื่อง **Candy** ทั้งตัวละคร แคน พระเอก และตัวละคร ว่าน นายเอก ต่างเกิดความรู้สึกชอบเพราะถูกใจในรูปร่างหน้าตาของกันและกัน และใช้ความชอบเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์เพื่อพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ในระยะต่อไป

ส่วนในเรื่อง **เล่นเพื่อน** มีการดำเนินรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน รูปแบบดังกล่าว มักปรากฏในนวนิยายที่แก่นหลักของเรื่องตัวละครมีความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนด้วยความใกล้ชิดและสถานการณ์บางอย่างทำให้เกิดความรู้สึกชอบจนกลายเป็นแรงปรารถนา แต่ไม่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ได้ ตัวละคร เต๋ย วิธีทางเพศแบบเกย์รับเกิดความรู้สึกพิเศษกลายเป็นแรงปรารถนาต่อเพื่อนสนิท เพราะความใกล้ชิดและความเอาใจใส่ แต่ด้วยตัวละคร จ๊อบ มีวิถีทางเพศแบบชายแท้ จึงไม่สามารถตอบสนองต่อแรงปรารถนาของอีกฝ่ายได้ ทำให้ทั้งคู่จึงต้องคบกันในฐานะเพื่อนต่อไปเพื่อรักษาความสัมพันธ์ แม้ว่าความรู้สึกภายในของ เต๋ย จะเกิดรู้สึกพิเศษและชอบเกินสถานะเพื่อน กลายเป็นความสับสนทางจิตของตัวละครที่เกิดความทึ่งหวง ทั้งที่ตนไม่มีสิทธิ์ในการแสดงความเป็นเจ้าของ เพราะมีรูปแบบความสัมพันธ์ในสถานะเพื่อนอย่างชัดเจนทั้งสองฝ่าย ดังข้อความ

...ผมทำอะไรงงไป ทำไมผมถึงแสดงกิริยาแบบนั้นออกไป ผมจะยังมีหน้าไปพูดคุยกับไอ้จ๊อบได้อีกหรือ ในเมื่อสิ่งที่ผมทำวันนี้เรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง ผมรู้ตัวดีว่ากำลัง 'หึง' มันเป็นอาการที่คนเรามักแสดงออกเวลาที่รู้สึกอยากจะแสดงความเป็นเจ้าของต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง...แล้วผมมีสิทธิ์อะไรไปทำแบบนั้น...

มันเองก็คงรู้สึกประหลาดใจที่เห็นปฏิกริยาแปลก ๆ ของผม แต่คงไม่นึกเอะใจว่าผมกำลังทำเรื่องที่ไม่ควร ในเมื่อเราสองคนไม่ได้เป็นอะไรกัน ไม่เคยเป็น และอาจไม่มีวันเป็น ที่ไอ้จ๊อบไม่รักผมก็ไม่ผิดหรอก เพราะเรื่องของหัวใจบังคับกันไม่ได้ ไม่รู้สึกก็คือไม่รู้สึก จะโทษว่ามันไม่รักแต่ยังคงทำอะไรดี ๆ เพื่อให้ความหวังผมแบบนั้นคงเป็นความคิดที่เห็นแก่ตัว ในเมื่อมันยังรักผมแบบเพื่อนและยังพยายามรักษาน้ำใจผม ผมรู้ดีว่ามันพยายามแค่ไหนที่จะไม่พูดหรือทำอะไรให้ผมนึกกระดากอายเวลาอยู่ด้วยกันหลังจากที่ผมพูดเรื่องนั้นออกไป แล้วผมล่ะจะยังคิดว่าเป็นความผิดของมันอีกหรือ กับแค่เหตุผลที่ว่า 'มันไม่รักผม'...

(karnsaii, 2560ก, หน้า 31)

จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า รูปแบบความสัมพันธ์ในสถานะเพื่อนจะถูกนำมาใช้เมื่อตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเกิดความรู้สึกพิเศษ แต่ไม่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ได้ด้วยเหตุต่าง ๆ จึงใช้ความเป็นเพื่อนเพื่อรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้

สรุปสาเหตุและรูปแบบระยะเริ่มต้นตัวละครเพศวิถีเกย์กับชายจะเริ่มต้นสัมพันธ์ด้วยถูกใจลักษณะภายนอกและลักษณะนิสัย ที่พิจารณาแล้วว่าตรงกับความต้องการของตน คือ สามารถสร้างประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสร้างความสบายใจให้ตนได้ โดยดำเนินความสัมพันธ์ด้วยความถูกใจและสานสัมพันธ์ในสถานะเพื่อน

2. การครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชายในระยะเปิดรับความสัมพันธ์เป็นการดำเนินเรื่อง เมื่อตัวละครเพศชายยอมรับบรรทัดฐานที่เปลี่ยนไปชอบหรือปรารถนาในเพศเดียวกัน และเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน นวนิยายได้สร้างเหตุผลในการความสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

2.1.1 ความใกล้ชิด

ความใกล้ชิดเป็นสถานการณ์ที่ผู้แต่งมักสร้างขึ้นเพื่อให้ตัวละครต่างเรียนรู้กันและกัน เชื่อมโยงไปสู่การเปิดใจของตัวละครในการเริ่มต้นสานสัมพันธ์ในสถานะคนรัก

ตัวละครที่ได้อยู่ร่วมกันมีกิจกรรมหรือปฏิสัมพันธ์จากความใกล้ชิดจนเรียนรู้นิสัยและเกิดเป็นความประทับใจ ตัวละคร แคน เรื่อง **Candy** แม้จะถูกปฏิเสธความสัมพันธ์ในตอนแรก เพราะอีกฝ่ายยืนยันว่าเป็นเพศชาย และไม่มีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกัน แต่ด้วยลักษณะนิสัยของ วาน ที่มีลักษณะเป็นเด็กน่ารักและชอบให้คนเอาใจ เพราะเป็นลูกคนสุดท้าย ซึ่งตรงกับความสนใจของ แคน แม้ทั้งคู่จะตกลงสถานะเป็นพี่น้อง แต่ แคน ยังคงดูแลเอาใจใส่ ด้วยคิดว่าเมื่อตนเกิดความรู้สึกชอบแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนพฤติกรรม เพราะความรู้สึกชอบเกิดจากความพึงพอใจในตัวบุคคลนั้น ๆ ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังบทสนทนา

...“ถ้าผมเป็นเกย์ พี่จะติดกับผมมากกว่าพี่น้องไหม” ผมถามแล้วเงยหน้ามองพี่แคนเหลือบตากลับมาแค่นิดเดียว นิดเดียวจริง ๆ

“บอกข้อดีของมึงให้กูฟังสิแล้วจะพิจารณาอีกทีว่าควรชอบไหม”

เตรียมจะอ้าปากเถียงแต่ก็นึกไม่ออก ได้แต่อมลมทำแก้มป่อง “ถ้าพี่แคนชอบผมก็ต้องรู้ดีว่าผมมีอะไรดี จะมาถามย่อนทำไมเล่า”

“ชอบก็คือชอบ” เขาย้ำคำเดิม มุมปากยกยิ้มนิด ๆ สายตามองเหม่อออกไปเกินความสามารถที่ผมจะตีความได้ “ก็แค่นั้น”...

(-west-, 2560ก, หน้า 162)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า แคน เลือกดำเนินความสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนพึงพอใจตามเพศวิถีของตน ยึดเอาความชอบจากการเรียนรู้ที่ได้ใกล้ชิดพิจารณาลักษณะนิสัยโดยมองข้ามเรื่องเพศสรีระ เช่นเดียวกับตัวละคร วาน ในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 เมื่อผู้แต่งได้ดำเนินเรื่องราวให้ตัวละครมาอยู่ร่วมกับ แคน ทำให้ใกล้ชิดและเรียนรู้นิสัยที่แท้จริงว่าแท้จริงแล้วอีกฝ่ายเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ดี เมื่ออยู่ร่วมกันได้ซึมซับและสัมผัสความดีนั้น ทั้งยังได้รับการดูแลอย่างจากอีกฝ่าย จึงเกิดความรู้สึกพิเศษและเริ่มมีความรู้สึกจากชื่นชมในความสามารถเป็นชอบท้ายที่สุด วาน จากตัวละครเพศชายแท้จึงเริ่มเปลี่ยนความรู้สึกในแรงปรารถนาและยอมรับในรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปชอบเพศเดียวกันของตนเพราะความใกล้ชิด

ลักษณะหนึ่งที่พบ คือ ความใกล้ชิดจนเกิดเป็นความผูกพัน พบในเรื่องที่ตัวละครดำเนินความสัมพันธ์ รู้จักหรือมีความสัมพันธ์กันมานานแต่ยังไม่ได้เปิดใจเพราะอีกฝ่ายมีรสนิยมปรารถนาในเพศตรงข้ามแบบชายแท้ เมื่อการดำเนินเรื่องมาถึงระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ตัวละครจะรู้สึกผูกพันจากความที่ได้อยู่ใกล้ชิดเป็นระยะเวลาานาน ดังในตัวละคร จ๊อบ และ เต๋ย เรื่อง **เล่นเพื่อน** การดำเนินเรื่องระยะแรก จ๊อบ ได้ปฏิเสธความสัมพันธ์ไปเพราะตนเองเป็น

เพศชายจึงไม่สามารถตอบสนองความรู้สึกที่อีกฝ่ายมีให้ได้ ทำให้ตัวละครทั้งสองเริ่มถอยห่างจากความเป็นเพื่อน แต่ด้วยความใกล้ชิดและคบกันมานานจากการเป็นเพื่อนสนิทจนกลายเป็นความผูกพัน ความห่างทำให้ตัวละครรู้สึกโหยหาและต้องการกลับมาใกล้ชิดกันเหมือนเดิม ความห่างนั้นยังทำให้ จี๊อบ ได้รับรู้ความรู้สึกที่แท้จริงของตนว่าในส่วนลึกมีความผูกพันและชอบแต่เกินรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน จึงพยายามกลับมาสานสัมพันธ์ ดูแลเอาใจใส่แม้อีกฝ่ายรู้สึกสับสนและยังไม่กล้าเปิดรับรูปแบบความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปเพราะเคยโดนปฏิเสธด้วยเหตุผลเรื่องรสนิยมทางเพศมาก่อน แต่ด้วยความผูกพันที่มีต่อกันจึงลองเปิดใจสานสัมพันธ์ในรูปแบบคนรัก

สรุปว่า ผู้แต่งได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดในความสัมพันธ์ระยะที่ 2 ให้ตัวละครได้เรียนรู้ลักษณะนิสัย พฤติกรรมของกันและกัน ให้ตัวละครรู้สึกผูกพันเป็นเหตุผลในการตัดสินใจพัฒนาความสัมพันธ์ เปลี่ยนแปลงรูปแบบสัมพันธ์และยอมรับในรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปของตัวละคร

2.1.2 ให้การปกป้องและพึ่งพาได้

สาเหตุดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์แบบต่าง ๆ ข้างต้น ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วถึงตัวละคร พระเอก ต้องการดำเนินความสัมพันธ์ด้วยเหตุผลต้องการเป็นฝ่ายปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ในการครองคู่ คือ การสร้างลักษณะนิสัยของตัวละคร พระเอก ให้มีพฤติกรรมชอบดูแล เอาใจใส่และปกป้องให้เป็นพื้นฐานนิสัยของตัวละคร เมื่อตัวละครตัดสินใจเปิดรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรักหรือเปิดรับความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ จึงใช้ลักษณะนิสัยดังกล่าวกำหนดให้ตัวละครต้องการปกป้องดูแล เมื่อครองคู่สัมพันธ์ตามลักษณะผู้นำ พบในตัวละคร แคน เรื่อง **Candy** เมื่อความสัมพันธ์ดำเนินมาถึงการยอมรับสถานะคนรักและหวังผลในความสัมพันธ์ที่มั่นคง ตัวละครถูกกำหนดบทบาทต้องการเป็นฝ่ายปกป้องดูแลคนรักให้รู้สึกปลอดภัย และกำหนดตนเองเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ รวมถึงการมีเพศวิถีแบบเบียร์รุกที่จะเป็นฝ่ายกระทำ ควบคุม และมีอำนาจ จึงต้องการเป็นผู้ปกป้องดูแลคู่สัมพันธ์ที่คิดว่าต้องได้รับการดูแลจากตน

2.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะเปิดรับความสัมพันธ์

2.2.1 ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง

พบความรูปแบบสัมพันธ์แบบลุ่มหลงในระยะเปิดรับความสัมพันธ์สถานะคนรัก เป็นความปรารถนาที่จะใกล้ชิดและเรียกร้องความรักตามสิทธิ์ในสถานะคนรัก ความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง ด้วยการแสดงความเป็นเจ้าของของตัวละครพระเอกนั้นเกิดจาก

ความคิดว่า เมื่อมีสถานะเป็นคนรักสามารถมีสิทธิ์ในชีวิตของคู่สัมพันธ์และแสดงความหึงหวงได้
ดังปรากฏเป็นแนวคิดของตัวละคร จ๊อบ เรื่อง **เล่นเพื่อน**

...“ตอนนี้มีงเป็นแฟนกูแล้วนะ...” มันกุมมือผมไว้แล้วพูดน้ำเสียงนุ่ม “...มีงมี
สิทธิ์ทุกอย่างในตัวกู”

“...”

“สิทธิ์ที่จะหึง จะหวง หรือจะห้าม กูให้สิทธิ์ทุกอย่างในตัวกูกับมีง” ตอนนี
ใบหน้าเราห่างกันแค่คืบได้ ไม่รู้ตัวเลยว่าเดินมาอยู่แถวห้องน้ำคณะวิศวะซึ่งไม่ค่อยมีคน
เท่าไรร่นักตั้งแต่เมื่อไร “...แต่มีงคนเดียว...”

(karnsaii, 2560ข, หน้า 100)

“มันเป็นอารมณ์เห็นแก่ตัว ไม่อยากให้แฟนตัวเองใกล้ชิดกับใคร ทั้ง ๆ ที่กูรู้ว่า
มีงกับพี่รหัสมีงไม่มีอะไรกัน อย่าวว่าแต่พี่รหัสมีงเลย ต่อให้เป็นใครก็ตามมาทำตัว
ใกล้ชิดแบบนี้กับแฟนกู กูก็ไม่ชอบทั้งนั้นแหละ”

คำสารภาพจากปากมันตรง ๆ ทำเอาผมใจสั่นแปลก ๆ

“ที่กูหึง กูหวง เพราะมีงเป็นแฟนกู” มันโอบไหล่ผมแล้วเขย่าเบา ๆ “และที่สำคัญ
คือ กูรักมีง” พูดจบมันก็จูบที่ขมับผมที่นิ่งแรง ๆ...

(karnsaii, 2560ข, หน้า 108-109)

ความลุ่มหลงที่พบในตัวละครเอกฝ่ายกระทำหรือพระเอกเป็นการแสดง
บทบาทอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านทราบสถานะของตัวละครในการครองคู่แบบชายรักชาย

ยังพบว่า ในความสัมพันธ์ที่ตัวละครพระเอกเพศวิถิเกย์จะมีการแสดง
สถานะในการเป็นผู้นำหรือฝ่ายควบคุมอย่างชัดเจน โดยการให้ตัวละครแสดงความเป็นเจ้าของ
ผ่านพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงอำนาจ ควบคุม ปกป้อง และดูแล ส่วนอีกตัวละครหนึ่งฝ่ายนายเอก
จะเป็นผู้ตาม ยอมตกอยู่ใต้อำนาจ มีความอ่อนแอทางจิตจึงต้องการพึ่งพิงและกลัวสูญเสียคนรัก
โดยใช้ความลุ่มหลงแสดงพฤติกรรมเพื่อกำหนดบทบาทในความสัมพันธ์ ในเรื่อง **Candy** ตัวละคร
แคน เกิดอาการโกรธและแสดงอำนาจทันทีเมื่อคิดว่าตัวละครคู่สัมพันธ์นอกใจตน ดังข้อความ

...“พี่แคน”

“พอเถอะวะ! คิดว่ากูต้องทนเห็นอะไรเหี้ย ๆ แบบนี้ถึงเมื่อไหร่วะ!”

ไอโฟนหกพลัสถูกปาลงพื้น เครื่องไม่พังทันทีแต่หน้าจอแตกก่อนจะกระเด็นหนึ่ง
 ตลบแล้วพลิกหงาย น้องน้ำใจเล่นกุ๊กอีกแล้ว หน้าเพจคิวต์บอยมีรูปผมกำลังรุมหลังไอ้
 ปาล์มออกจากสนามบาสที่แปลงสภาพเป็นสนามแข่งแชร์บอลชั่วคราว เพราะมันอยู่ที่
 พื้นผมเลยไม่สามารถบรรยายได้ภาพได้ แต่คิดว่าคงชวนฝันพอควรพีแคนถึงได้เด็ด
 ขนาดนี้ สำหรับผมมันเป็นเรื่องตลกขำ ๆ เพราะระหว่างความสัมพันธ์กับไอ้ปาล์มมัน
 เป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว ถึงได้ปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามใจชอบ ไม่คิดว่า
 จะทำร้ายความรู้สึกของคนใกล้ตัวมาก่อน

“พี...”

“มีอะไรจะพูดอีกไหม นัดมันมาเจอที่สนาม หนีออกมาคุยกันสองคนคิดว่ากู
 เป็นควายหรือไง กูให้เวลายังคิด เตือนมึงแล้วว่ากูชี้หิ้งขนาดไหน แต่ซื่อสัตย์กับกู
 มันยากนักหรือไง!”

เขาปิดมือผมออกก่อนสอดตัวเองเข้าไปในรถแล้วกดล็อกทันที ผมพยายามเปิด
 ประตูรถแต่ทุกอย่างดูเข้าไป รู้สึกร้อนที่กระบอกตาขึ้นมาคือ ๆ ผมทุบกระจกหลายครั้ง
 โดยไม่สนใจว่าจะราคาแพงแค่ไหน แต่พีแคนก็ไม่ยอมเปิดให้ เขาไม่สนใจในแบบที่ไม่เคย
 ทำมาก่อน

ความรู้สึกผมว่าวุ่น ยุ่งเหยิง คิดออกแล้วว่าต้องคุยให้ได้ ดังนั้นเมื่อปีเอ็มเคเลื่อน
 ตัวออกไปเลยกระโดดเกาะท้ายรถไม่คิดชีวิต พีแคนเบรกเอี้ยดและผมก็ร่วงลงพื้น
 คอนกรีตทันที...

(-west-, 2560ข, หน้า 213)

จากตัวอย่างจะเห็นพฤติกรรมความลุ่มหลงที่แสดงถึงบทบาทและสถานะ
 ในความสัมพันธ์อย่างชัดเจน ตัวละครพระเอกจะแสดงอำนาจ ควบคุม ในขณะที่นายเอกจะมี
 บทบาทอยู่ใต้อำนาจ ยอม เพราะกลัวสูญเสียคนรัก ดังนั้นความลุ่มหลงที่ปรากฏในความสัมพันธ์
 เมื่อตัวละครเปิดใจยอมรับสถานะคนรัก จึงเป็นการแสดงบทบาทในการครองคู่ของตัวละคร
 เพศวิถีเกย์และชายเปลี่ยนรสนิยมวิธีหนึ่งในนวนิยาย

2.2.2 ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพ

ความรักรูปแบบนี้เป็นความรักที่พัฒนามาจากมิตรภาพ เป็นความรู้สึก
 ต่อเนื่องจากการคบหากันมานาน ด้วยความใกล้ชิด ผูกพันใช้ในเรื่องส่วนตัวตัวละครเอกมีความสัมพันธ์
 แบบเพื่อนต่อมาพัฒนาความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก พบเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ในเรื่อง
เล่นเพื่อน ตัวละคร จ๊อบ และ เต๋ย เริ่มความสัมพันธ์จากความเป็นเพื่อนและพัฒนาเป็นคนรัก

ด้วยความผูกพันและคุ้นชินจากความสัมพันธ์แบบเพื่อนมาเป็นเวลานานจึงดูแลเอาใจใส่เหมือนเพื่อนสนิท แต่มีความเสนาหาและเกิดความหึงหวงในตัวของอีกฝ่ายตามสถานะคนรัก รูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพนี้ตัวละครยังแสดงพฤติกรรมโดยมีกิจกรรมในชีวิตประจำวันร่วมกัน มองความรักเป็นสิ่งมั่นคงในระยะยาว และผนวกชีวิตของอีกฝ่ายเข้ากับการดำรงชีวิตประจำวันของตน

3. การครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องในระยะสรุปความสัมพันธ์ที่ตัวละครตัดสินใจครองคู่หรือใช้ชีวิตร่วมกัน หลังจากผ่านปัญหาหรืออุปสรรคเพื่อไปสู่เป้าหมายในการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครของนวนิยาย มีการปิดเรื่องด้วยความสุขความสมหวังของตัวละคร โดยมีแนวคิดในการครองคู่ผ่านสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชาย ดังนี้

3.1 สาเหตุความสัมพันธ์ระยะสรุปความสัมพันธ์

การดำเนินเรื่องในระยะนี้ตัวละครตัดสินใจครองคู่หรือใช้ชีวิตร่วมกันหลังจากผ่านปัญหาหรืออุปสรรคเพื่อไปสู่เป้าหมายในการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร โดยมีแนวคิดในการครองคู่ด้วยสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวละคร คือ ให้การปกป้อง ดูแล เป็นความต้องการดูแลของตัวละครเอกฝ่ายกระทำ หรือพระเอก แสดงพฤติกรรมตามลักษณะของพระเอก นวนิยายรัก ในการเป็นผู้นำของความสัมพันธ์เพื่อปกป้องดูแลและให้ความพึงพาแก่ตัวละครคู่สัมพันธ์ และยังเป็นความต้องการดูแลซึ่งกันและกัน ทั้งสองฝ่ายโดยเต็มเต็มส่วนที่ขาดหายหรือปมปัญหาในชีวิตของกันและกัน ตัวละครดำเนินความสัมพันธ์ในระยะยาวเลือกคู่ครองที่ช่วยเสริมบุคลิกภาพในส่วนที่ตนยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์ขึ้น เป็นลักษณะของสาเหตุหนึ่งในการครองคู่ของตัวละคร ที่เลือกบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ตนขาด เสริมหรือชดเชยโครงสร้างทางจิตที่บกพร่องไปพบในเรื่อง **Candy** ตัวละครคู่สัมพันธ์ แคน และ วาน ต่างตัดสินใจครองคู่ในความสัมพันธ์แบบครอบครัวเพราะรู้สึกว่ต่างฝ่ายต่างมีลักษณะนิสัยที่สามารถเติมเต็มในส่วนที่บกพร่องของตนได้

...ความจริงแล้วพีแคนไม่ได้ขาดอะไรอย่างที่เจ้าตัวคิด แต่ผมเข้าใจคนเรามากมีความต้องการบางอย่างที่ทำให้รู้สึกว่ตัวเองไม่พอและโหยหามันเรื่อย ๆ จุดแว้าแหวงบางคนก็มองว่มันทำให้ชีวิตขาด ที่จริงแล้วก็นับเป็นแรงผลักดันที่ดี พีแคนอยากให้อาพรตรรกมากกว่านี้ อยากได้รับคำชมเชยจากพีทพี่เลยทำตัวดีมาตลอด ถ้าเทียบกันกับผมแล้วผู้ซึ่งไม่คิดว่าตัวเองจำเป็นต้องชวนชวยอะไรก็ใช้ชีวิตเหมือนใบไม้ลอยตามน้ำ เปาสบายแต่ไม่มีความหมาย ผมเพิ่งกระเสือกกระสนจะเรียนรู้ใช้ชีวิตให้ดีกว่าหลังจากรู้จักพีแคน ส่วนพีแคนเพิ่งรู้จักที่จะสงบนิ่ง หยุดไขว่คว้า และพักเหนื่อย

เมื่อเจอผม เราแตกต่างกันมากจนรู้สึกว่าการที่สนิทกันมันดึงดูดสิ่งที่ขาดหายไป
 ของกันและกันเข้ามาในชีวิต...

(-west-, 2560ข, หน้า 264)

แนวคิดเรื่องในการครองคู่ของนิยายในตอนปิดเรื่องพบว่ามีการใช้ความผูกพัน
 ของตัวละครมาเป็นสาเหตุ ตัวละครเกิดความผูกพันทางอารมณ์ในการใกล้ชิดและใช้ชีวิตร่วมกัน
 ทำให้เกิดความเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง มีความไว้วางใจต่อกันและพึ่งพากันในการใช้ชีวิตครอบครัว
 ในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครหลักเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยความเป็นเพื่อนและพัฒนาเป็นคนรัก
 จนตัดสินใจครองคู่แบบครอบครัวในตอนปิดเรื่องเพราะความใกล้ชิดผูกพันกันมานานส่งผลให้เกิด
 ความเข้าใจและสบายใจเมื่อได้ใช้ชีวิตร่วมกัน

3.2 รูปแบบความสัมพันธ์ระยะสรูปความสัมพันธ์

ในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชายพบรูปแบบความรักแบบเสียดสี
 เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความต้องการของตัวละครตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งสองตัวละครคู่สัมพันธ์
 ที่จะยึดความสุขของคู่สัมพันธ์เป็นสำคัญ โดยจะดูแล ห่วงใยและยอมเสียดสีบางอย่างเพื่อให้เกิด
 ความราบรื่นในความสัมพันธ์หรือทำให้คู่สัมพันธ์ได้รับประโยชน์ในความสัมพันธ์นั้นโดยไม่หวัง
 ผลตอบแทน พฤติกรรมนี้จะแตกต่างจากความสัมพันธ์ในระยะแรกและระยะเปิดรับความสัมพันธ์
 ที่ยังต้องการประโยชน์จากคู่สัมพันธ์ โดยพฤติกรรมการเสียดสีของตัวละครจากตัวอย่างพบดังนี้

พฤติกรรมของตัวละครที่มีต่อตัวละครคู่สัมพันธ์ในการครองคู่แบบมั่นคง ผู้แต่ง
 จะใช้รูปแบบความรักที่เสียดสี เพื่อให้การครองคู่ราบรื่นและเกิดความมั่นคงในความสัมพันธ์
 ของตัวละครรักเพศเดียวกัน โดยการพฤติกรรมการเสียดสีนี้จะแสดงออกโดยการดูแลปกป้อง
 ซึ่งเชื่อมโยงกับสาเหตุการครองคู่คือต้องการดูแล เพื่อต้องการให้อีกฝ่ายเกิดความสุข
 และส่งผลต่อความราบรื่นในความสัมพันธ์แบบมั่นคง ดังปรากฏในตัวละคร จ๊อบ เรื่อง **เล่นเพื่อน**
 หลังจากที่ตัวละครตัดสินใจครองคู่และใช้ชีวิตร่วมกันแบบครอบครัวมาเป็นระยะเวลา 5 ปี
 ตัวละคร จ๊อบ ฝ่ายพระเอก จะกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองให้เป็นผู้นำครอบครัว
 คอยดูแลเรื่องสถานะทางการเงิน ความมั่นคงของครอบครัว เพื่อให้อีกฝ่ายรู้สึกสบายใจในการใช้
 ชีวิต ซึ่งเป็นบรรทัดฐานเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของรักต่างเพศที่เพศชายจะเป็นผู้นำคอยดูแล
 เลี้ยงดูเพศหญิง ดังบทสนทนาระหว่าง จ๊อบ กับ เต๋ย

...“เต๋ย” มันประคองใบหน้าผมตรง ๆ “...จ๊อบอยากให้เต๋ยรู้ว่าที่ทำทุกวันนี้

เพราะเต๋ยนะ”

“อืม”

“จ๊อบจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้สบาย มันเป็นความภูมิใจของลูกค้าชายที่จะทำให้คนรักมีความสุข”

... (karnsaii, 2560ข, หน้า 140)

การทำให้ชีวิตครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันมั่นคงและดำเนินไปอย่างราบรื่น วิธีหนึ่งคือ ตัวละครฝ่ายพระเอกจะสร้างความมั่นคงทางการเงินเป็นการรักษาความสัมพันธ์ของครอบครัวรักเพศเดียวกันรูปแบบหนึ่ง ดังข้อความ

...พูดถึงทำบุญเลี้ยงพระวันนี้ พวกเราและครอบครัวทั้งสองฝ่ายจัดให้มีการทำบุญเลี้ยงพระในวันเกิดมันและทำบุญรวบยอดไปถึงบริษัทที่เปิดใหม่ของมันด้วย บริษัทที่ว่านี่คือบริษัทที่มันกับไอ้เต๋ปร่วมหุ้นกันเปิดหลังจากที่เรียนจบมาทว่าสองปีแล้วไปทำงานหาประสบการณ์ในสายงานก่อนจะตัดสินใจร่วมหุ้นกันทำบริษัทเกี่ยวกับไอทีและก่อสร้าง

ผมรู้ว่าตลอดสองปีที่ผ่านมามันเป็นมนุษย์เงินเดือนมันพยายามแค่ไหนในการเรียนรู้ทุกอย่างให้ไว เพราะมันตั้งความหวังตั้งแต่พื้นฐานมาครั้งนั้นว่าจะไม่ทำให้ผมเสียใจอีก นั่นรวมถึงการทำให้ผมสุขสบายจากการดูแลของมันตลอดห้าปีที่เป็นแฟนกันมา มันไม่เคยทำให้ผมต้องเสียใจเลยสักครั้ง

ผมรู้ว่ามันพยายามทำทุกอย่างให้ออกมาดีที่สุดใน
และผมรู้ว่ามันพยายาม ‘เพื่อเรา’...

(karnsaii, 2560ข, หน้า 136)

นอกจากความรักแบบเสียสละที่ฝ่ายพระเอกเป็นผู้นำในการสร้างความมั่นคงของครอบครัว ต้องการเป็นผู้ดูแล ผู้ให้โดยปราศจากสิ่งตอบแทนเพราะต้องการให้คู่สัมพันธ์มีความสุขสบายในชีวิตคู่ ยังพบว่า มีการสร้างความมั่นคงในการครองคู่ระยะยาวโดยการเสียสละความสุขในระยะสั้นที่อยู่ร่วมกัน เพื่อให้คู่สัมพันธ์ได้เติบโตและมีอนาคต ถือว่าเป็นการสร้าง ความมั่นคงในการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันอีกวิธีหนึ่ง ดังพบในเรื่อง **Candy** เมื่อตัวละครตัดสินใจครองคู่กันแบบครอบครัว แคน ได้รับทุนศึกษาต่อต่างประเทศส่งผลให้ต้องแยกจากกันเป็นระยะเวลา 2 ปี ตัวละคร ว่าน จึงยอมเสียสละการใช้ชีวิตร่วมกันในระยะสั้นเพื่ออนาคตของอีกฝ่าย ดังข้อความ

...โง่กในถ้วยเย็นซีดหมดแล้ว ผมกลับไปนั่งกินในตำแหน่งเดิมต่อ พี่แค้นนั่งมองทางผม เข้มหน้าพิกาเดินอย่างเชื่องช้า หลังจากนั้นจนเข้านอนเราไม่ทำอะไรนอกจากจับมือกันไว้ กอดรัดกันด้วยความรักและความรู้สึกที่มีให้กัน ไม่มีใครในที่นี้อายากห่างกัน แต่ผมรู้ดี...หน้าที่ก็ยังเป็นเรื่องที่เราจะต้องทำ แม้จะไม่อยาก แต่ผมก็ต้องทำให้พี่แค้นเดินตามความฝันของตัวเอง...
(-west-, 2560ข, หน้า 287)

ยังพบรูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่เกิดในตัวละครคู่สัมพันธ์ที่ผ่านการใช้ชีวิตร่วมกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ปรากฏในเรื่องที่ตัวละครมีความสัมพันธ์ในรูปแบบเพื่อนมาก่อน ได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยและใช้ชีวิตร่วมกันแบบคู่ชีวิตจนเกิดความผูกพัน ในเรื่อง **เล่นเพื่อน** ตัวละครจ๊อบ พระเอกและตัวละคร เต๋ย นายเอก เริ่มต้นความสัมพันธ์ตั้งแต่ศึกษาในระดับมัธยมต้นในฐานะเพื่อน เปลี่ยนสถานะความสัมพันธ์รูปแบบคนรักขณะศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และใช้ชีวิตแบบครองคู่ครอบครัวดำเนินมาอีก 5 ปี จนถึงระยะปิดเรื่อง ในเรื่องนี้ผู้แต่งให้ตัวละครคู่สัมพันธ์ เริ่มต้นความสัมพันธ์จากมิตรภาพแบบเพื่อน ผ่านบมปัญหาและใช้ความผูกพันเชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้ตัวละครได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันแบบค่อยเป็นค่อยไป จนเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันในสถานะคนรัก และใช้รูปแบบความสัมพันธ์แบบมิตรภาพที่คอยดูแลกันในรูปแบบคู่ชีวิตที่ยังมีเสน่ห์ทางเพศต่อกันอยู่เป็นการปิดเรื่อง ซึ่งความสัมพันธ์แบบมิตรภาพในตอนปิดเรื่องของนวนิยายเรื่อง เล่นเพื่อน นี้ได้สร้างให้ตัวละครฝ่ายพระเอกเป็นผู้นำครอบครัวที่ต้องการดูแลโดยนำเอาการทำงานในชีวิตประจำวันมาผนวกเข้ากับชีวิตครอบครัว เพื่อต้องการให้คู่สัมพันธ์มีชีวิตที่สุขสบาย อันเป็นการสร้างความมั่นคงในการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันตามที่ไดวิเคราะห์แล้วในประเด็นข้างต้น

สรุปสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับชายในระยะสรุปความสัมพันธ์หรือการให้ตัวละครตัดสินใจอยู่ร่วมกันในรูปแบบความสัมพันธ์ที่มั่นคงหรือการสร้างครอบครัว สะท้อนให้เห็นว่า นวนิยายยังมีการใช้ชนบทปิดเรื่องเช่นเดียวกันนวนิยายรักต่างเพศคือ ตัวละครฝ่ายพระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำ เข้ามาอยู่ในความสัมพันธ์แบบมั่นคงโดยกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้ดูแลหรือเป็นผู้นำในความสัมพันธ์ ยังพบว่า การดูแลผ่านการเติมเต็มเพื่อให้ชีวิตที่บกพร่องหรือเติมเต็มแก้ไขปมปัญหาให้แก่กันและกัน เป็นการทำให้เห็นว่าการครองคู่ของตัวละครเพศรักเพศเดียวกัน เป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งเสริมและทำให้การใช้ชีวิตมีความสมบูรณ์

สรุปสาเหตุและรูปแบบเกย์กับชาย ตัวละครฝ่ายเกย์จะถูกใจในลักษณะภายนอกและลักษณะนิสัยที่สร้างความประทับใจหรือพิจารณาว่า เหมาะสม สร้างความสบายใจกับตน ส่วนตัวละครนายเอก ต้องการเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยต้องการประโยชน์หรือฟุ้งฟิงอีกฝ่ายโดยมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน เพราะตัวละครชายยังไม่เปิดใจรับความสัมพันธ์แบบรัก

เพศเดียวกัน เมื่อนวนิยายได้สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ใกล้ชิดทำให้เรียนรู้ลักษณะนิสัยที่ทำให้ความรู้สึกหรือเกิดแรงปรารถนาต่อเพศเดียวกัน รวมถึงความใกล้ชิดผูกพันที่มีต่อกันมาส่งผลให้ตัวละครชายเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ เมื่อเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก ตัวละครจะเกิดความเสน่ห์ทางกาย และแสดงสิทธิ์ความเป็นเจ้าของ ในตัวละครพระเอก เพศวิถิเกย์ จะมีการแสดงสถานะในการเป็นผู้นำหรือฝ่ายควบคุมอย่างชัดเจน ในตอนปิดเรื่อง หรือการให้ตัวละครตัดสินใจอยู่ร่วมกันในรูปแบบความสัมพันธ์ที่มั่นคง หรือการสร้างตัวละคร ฝ่ายพระเอกหรือตัวละครฝ่ายกระทำ กำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้ดูแลหรือเป็นผู้นำในความสัมพันธ์สร้างฐานะให้มั่นคง เพื่อแสดงถึงความสำเร็จและความมั่นคงในการครองคู่ของคนรัก เพศเดียวกัน

จากที่ได้ศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสในประเด็น แนวคิดการครองคู่ของตัวละครทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ นวนิยายได้สร้างสาเหตุและรูปแบบในความสัมพันธ์ ทั้ง 3 ระยะความสัมพันธ์ ตามโครงสร้างการดำเนินเรื่องให้มีวิธีการเป็นลักษณะเฉพาะในแต่ละประเภทความสัมพันธ์ แต่ยังคงมีลักษณะบางประการที่เชื่อมโยงหรือมีวิธีการเช่นเดียวกัน อันแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่นวนิยายต้องการสื่อสารออกมาเป็นแนวคิดการครองคู่ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส โดยประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครตามโครงสร้างการดำเนินเรื่อง 3 ระยะความสัมพันธ์ สรุปดังนี้

1. แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสระยะเริ่มต้น จากการศึกษา พบว่า เป็นการเล่าถึงการเริ่มต้นหรือสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวละคร เริ่มจากเล่าถึงการพบกันครั้งแรกของคู่ตัวละคร และการดำเนินความสัมพันธ์ของตัวละคร มาแล้วระยะหนึ่งก่อนการเริ่มเรื่อง โดยแนวคิดสำคัญที่นวนิยายใช้เป็นสาเหตุให้ตัวละครเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่พบในทุกประเภทความสัมพันธ์ คือ ถูกใจรูปร่างหน้าตาหรือบุคลิกภายนอก สาเหตุในความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการเชื่อมโยงกับการสร้างลักษณะทางกายภาพของตัวละครหลัก ในนวนิยายโรมานซ์ โดยตัวละครหลักทั้งฝ่ายพระเอกและนายเอกจะมีรูปร่างลักษณะทางกายภาพที่สามารถดึงดูดความสนใจต่อตัวละครคู่สัมพันธ์ ตัวละครอื่นและผู้อ่านได้นอกจากนั้นยังพบว่า ตัวละครยังใช้สาเหตุเรื่องการพึ่งพิงหรือหวังผลประโยชน์จากอีกฝ่ายมาเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ โดยประเภทความสัมพันธ์เกี่ยวกับเกย์และไบเซ็กชวลกับเกย์ จะเป็นการพึ่งพิงเพื่อชดเชยปมทางจิต ส่วนประเภทความสัมพันธ์แบบชายกับชายเป็นการหวังประโยชน์แบบช่วยเหลือหรือต่างตอบแทนกัน เพราะมีการเริ่มต้นความสัมพันธ์ในรูปแบบเพื่อน ไม่มีความรู้สึกเชิงชู้สาว ลักษณะหนึ่งที่พบในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของประเภทความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศหรือคู่ความสัมพันธ์เป็นตัวละครที่มีรสนิยมทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันและ

เปิดเผยรสนิยมทางเพศนั้น ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์แบบเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ จะใช้สาเหตุเรื่องการตอบสนองรสนิยมทางเพศ หากพบบุคคลที่สามารถตอบสนองหรือมีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศตรงกัน จะใช้เป็นเหตุในการเริ่มต้นสัมพันธ์และนิยมมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงและไม่ผูกมัดทันที ทั้งใช้เพศสัมพันธ์เป็นตัวยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ต่อกัน แม้ว่าพฤติกรรมของตัวละครที่มีความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง จะทำให้เห็นว่าตัวละครรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นตัวละครเอกในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มุ่งเน้นความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ อาจทำให้ผู้อ่านรู้สึกที่ตัวละครมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือลดคุณค่าของความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ใช้เรื่องเซ็กส์เป็นเหตุผลสำคัญ แต่ผู้แต่งได้ถ่ายทอดพฤติกรรมดังกล่าว ผ่านปมปัญหาหรือปมทางจิตให้เป็นเหตุผลเพื่อรองรับพฤติกรรมนั้น ๆ อธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจถึงพฤติกรรมของตัวละครอันเป็นมิติของอารมณ์แบบหนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นในมนุษย์ทั่วไป แม้พฤติกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่พบหรือถูกถ่ายทอดในคู่ตัวละครหลักของนวนิยายโรมานซ์รักต่างเพศ หรือนวนิยายรักแบบหญิงชาย เพราะถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ไม่ดีงาม ตามบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้นความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงอันปรากฏเป็นพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จึงเป็นการหยิบเอาภาวะอารมณ์ อันเป็นปกติของมนุษย์ที่สามารถเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของคนทุกเพศวิถีนำมาถ่ายทอดผ่านตัวละครอย่างเข้าใจ และมีเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

2. แนวคิดการของคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ในทุกประเภทความสัมพันธ์จะใช้ความใกล้ชิดเป็นสาเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก และเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเดียวกัน โดยประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์และไบเซ็กชวลกับเกย์ เริ่มความสัมพันธ์แบบตอบสนองรสนิยมทางเพศ และนิยมความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดแต่เมื่อตัวละครได้ใกล้ชิดจะเกิดความผูกพันทางอารมณ์และหวังผลในความสัมพันธ์ระยะยาว ส่วนประเภทความสัมพันธ์ชายกับชายหรือหญิงกับหญิง และเกย์กับชาย ความใกล้ชิดเป็นสาเหตุให้ตัวละครชายได้เรียนรู้ถึงลักษณะนิสัย จนสร้างความประทับใจ เกิดความสบายใจในความสัมพันธ์จนเป็นสาเหตุให้เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมาชอบเพศเดียวกัน แต่จะมีแรงปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันกับตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น เมื่อเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบคนรักและเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน ลักษณะสำคัญที่พบอีกประการหนึ่งถูกใช้เป็นสาเหตุของตัวละครฝ่ายพระเอก ในทุกประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ความต้องการดูแลในความสัมพันธ์ เมื่อเปลี่ยนรูปแบบจากไม่ผูกมัด มาเป็นสถานะคนรักและการเปิดรับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเดียวกัน เป็นพฤติกรรมที่ตัวละครต้องการให้ความพึงพอใจในตัวละครฝ่ายกระทำหรือ “พระเอก”

ด้วยการแสดงพฤติกรรมในการเอาใจใส่ ปกป้องดูแลหรือให้ความช่วยเหลืออีกฝ่าย ซึ่งเป็น การแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละคร ผู้แต่งนวนิยายได้สร้างบทบาทให้ตัวละครฝ่ายหนึ่งเป็น ผู้ดูแล และกำหนดให้อีกฝ่ายเป็นผู้ถูกดูแล ตามลักษณะของนวนิยายโรมานซ์ แต่พบว่า การดูแล ของตัวละครพระเอกในระยะนี้จะแฝงด้วยการควบคุม การแสดงอำนาจเหนืออีกฝ่าย ซึ่งเป็น ลักษณะหนึ่งในความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง ที่ฝ่ายหนึ่งควบคุมและอีกฝ่ายยอมถูกควบคุม โดยพบในความสัมพันธ์ของตัวละครฝ่ายพระเอกเพศวิถิเกย์หรือไบเซ็กชวล นอกจากนี้ ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถิชายกับชาย บทบาททางเพศหรือผู้ดูแลควบคุม ถูกกำหนดจากพฤติกรรมขณะมีเพศสัมพันธ์ ฝ่ายที่เป็นผู้กระทำจะกำหนดตนเองเป็นผู้ดูแลทันที

วิธีการกำหนดบทบาทผู้ดูแลและผู้ถูกดูแลในนวนิยายหลากหลายความสัมพันธ์ ทางเพศรส เป็นเสมือนการกำหนดหน้าที่ทางเพศตามแบบบรรทัดฐานรักต่างเพศ ให้ฝ่ายชาย ทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว และฝ่ายหญิงเป็นผู้ตาม นวนิยายได้มีการเลียนแบบลักษณะ ความสัมพันธ์แบบชายหญิงดังกล่าว โดยกำหนดบทบาท “ผัว” “เมีย” ให้ พระเอก มีสถานะเป็น “ผัว” และ นายเอก มีสถานะเป็น “เมีย” กับทุกประเภทความสัมพันธ์เพื่อแสดงหน้าที่ ในความสัมพันธ์นั้น ๆ ดังตัวอย่าง

...“ผมกลัวที่คืนเสียเปรียบ ที่อุตสาหกรรมจะไปทำเพื่อผม”

“มันเป็นหน้าที่สามีอยู่แล้ว การที่จะทำให้เมียฟินเนีย”... (chiffon_cake, 2560, หน้า 421)

และบทสนทนาระหว่าง แคน กับ ว่าน คู่ตัวละครเพศวิถิไบเซ็กชวลกับเกย์ ที่กำหนด สถานะ ผัว เมีย หลังจากมีสัมพันธ์ทางเพศ

...“มีผัวแล้วก็เลิกแรดเสียที เดี่ยวจะโดน”

“ว่าว่านอีกแล้วอะ” ผมสะบัดหน้าหนี ยังไม่ได้ทำอะไรเลยนะโว้ย เมื่อกี้ก็คุยกับพี่อาร์ม เรื่องของตัวเองแท้ ๆ “แล้วนั่นก็เพื่อนพี่นะ” “แต่มีงั้นเมียกู”... (-west-, 2560ข, หน้า 283-284)

แม้แต่ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงก็กำหนดเรียกฝ่ายที่เป็นผู้นำหรือผู้ดูแลว่า “ผัว” ดังตัวอย่าง

...คุณเพลงอยู่ในชุดเดรสเกาะอกสั้นแค่นี้ขอเช่าสิเงินเรียบ ๆ เดินเจิดฉายอยู่ใน งาน แม้แต่ฉันที่เห็นเธอแต่งตัวสวยอยู่บ่อย ๆ เป็นกิวต์รยงอดอ้าปากให้ความงาม ของคุณเพลงไม่ได้เลย ในทีวี่จะเห็นได้ชัดว่าพวกนักธุรกิจผู้ชายรวมถึงพวกช่างภาพ พวกกันมองตามตูดแฟนฉันกันเป็นแถบ

นั่นผัวฉันอะ อย่ามาสะหลอแ่งเชียว!...

(Pillow_mark, 2561, หน้า 324)

วิธีปฏิบัติและหน้าที่ในการครอบครัวยังมีการเลียนแบบโครงสร้างครอบครัวของรักต่างเพศ ที่ฝ่ายหญิงจะเป็นฝ่ายปรนนิบัติและดูแลความเรียบร้อยในครอบครัว ดังตัวอย่าง

...วันนี้เป็นวันที่สุดแสนจะธรรมดาของผมกับน้ำเงิน

ผมนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะ ส่วนน้องก็เอาแต่เดินไปเดินมาแล้วก็คอยอำนวยความสะดวกให้ผม ผมรักน้องก็จริงนี่ เขาชอบดูแลผมในมุมที่คนอื่นไม่ค่อยมาดูแลเท่าไร ผมคิดว่าคนคนนี้เป็นคนที่เข้ามาเติมเต็มในส่วนที่ขาดของผมจริง ๆ ไม่ว่าจะเรื่องรายละเอียดขบขันหรือเรื่องใหญ่เท่าสวรรค์ชั้นฟ้า หากเป็นเรื่องของผม น้ำเงินก็สามารถพลิกบทบาทจากนักศึกษาธรรมดากลายเป็นแม่บ้านประจำตัวผมได้

แม่บ้านที่ว่านี้ไม่ใช่เมดที่คอยทำงานบ้านนะครับ แต่ก็คือภรรยา ไม่ลืครีภรรยาตัวจริงเสียงจริง...

(Chiffon_cake, 2560, หน้า 414)

...พ่อลูกหนึ่งยิ้ม ๆ ก่อนจะรื้อผ้าปูถอดออกเป็นงานต่อไป

“โฟม หมอนนี่เอาไปตากแดดสักหน่อยนะ กลิ่นหอมของแดดมันจะทำให้เรานอนหลับสบายนะ”

โฟมตะโกนแหวมาจากห้องน้ำ “ตามสบายเลยครับคุณแม่บ้าน...อ๊อ!”

พุดิปาหมอนใส่หัวอีกฝ่ายทันที

“ทำร้ายร่างกายผมทำไมเนี่ย”

“พุดอะไรไม่เข้าท่า”

“พุดความจริงก็รับไม่ได้”

คราวนี้พ่อลูกหนึ่งได้แต่ทำหน้าที่ทั้งที่ในใจค้นยุบยับ ก็เรื่องที่โฟมพุดมานั้นมันไกลจากความเป็นจริงซะที่ไหนเล่า เพราะตั้งแต่คบกันเขาก็พยายามเข้ามาดูแลเรื่องความเป็นอยู่อีกฝ่ายมากขึ้น จริง ๆ ไม่อยากทำแบบนี้สักหรอก แต่คนอย่างโฟมมันดูแลตัวเองซะที่ไหน วัน ๆ ทำแต่งงาน ข้าวปลาก็หากินแต่แบบข้าวกล่องตามร้านสะดวกซื้อ แล้วแบบนี้จะไม่ให้หวังได้ยังไง...

(karnsaii, 2561, หน้า 251)

การกำหนดบทบาท “ผัว” “เมีย” ในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันหรือรักร่วมเพศ เป็นการนำวิธีปฏิบัติทางเพศมาเป็นตัวกำหนดบทบาทในการเป็นผู้นำและผู้ตามในครอบครัว

ให้ผู้ที่มิอำนาจเหนือกว่าขณะมีเพศสัมพันธ์หรือฝ่ายกระทำเป็นผู้ดูแลปกป้องตามลักษณะความสัมพันธ์ชายหญิง ผู้วิจัยมองว่าวิธีการดังกล่าวในนวนิยายยังเลียนแบบการครองคู่ความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ ตามโครงสร้างชายเป็นใหญ่ ปัจจัยหนึ่ง คือ ผู้แต่งที่เป็นเพศหญิงยังยึดติดกับวัฒนธรรมและบรรทัดฐานรักต่างเพศในสังคม ด้วยเติบโตและซึมซับกับระบบชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย ที่ปลูกฝังจนกลายเป็นมรดกทางสังคม จึงถ่ายทอดโครงสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวปรากฏในวิถีปฏิบัติของความสัมพันธ์ของรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน อีกประการหนึ่ง คือ การเลียนแบบหรือทำให้เหมือนวิธีของรักต่างเพศ เพื่อทำให้ความรักหรือความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันถูกทำให้เหมือนความปกติที่สังคมปฏิบัติผ่านโลกอุดมคติในนวนิยายโรมานซ์ โดยพยายามทำให้ผู้อ่านเห็นว่าความรักต่างเพศและความรักแบบเพศเดียวกันมีวิถีปฏิบัติในการครองคู่เฉกเช่นเดียวกัน และไม่แตกต่างที่ผู้ชายจะเป็นฝ่ายต้องการดูแลและปกป้องคนรักของตน

3. แนวคิดการครองคู่ในระยะสรุปความสัมพันธ์มีสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์เป็นแนวทางเดียวกันทุกประเภทความสัมพันธ์ คือ ต้องการรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาว ผ่านการดูแลซึ่งกันและกัน จุดประสงค์หลักคือต้องการสร้างความมั่นคงในการครองคู่หรือการใช้ชีวิตคู่แบบครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันให้เกิดขึ้นในนวนิยายอันเป็นโลกอุดมคติ ซึ่งการสร้าง ความมั่นคงในการครองคู่นี้ ผู้วิจัยพบว่า ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ในทุกประเภทความสัมพันธ์มีการสร้างวิธีการให้เป็นทางออกหรือเป็นแนวทางสร้างบทสรุปความสัมพันธ์ในตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน โดยการเริ่มต้นชีวิตคู่ให้ตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ด้วยการสร้างภาพครอบครัวที่มั่นคงผ่านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สร้างให้ตัวละครมีอาชีพการงานมั่นคง มีธุรกิจร่วมกันหรือร่วมสร้างหรือซื้อที่อยู่อาศัย เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ถาวร และจริงจังในความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันแทน เสมือนเป็นการสร้างคุณค่าในการใช้ชีวิตและสร้างการยอมรับในสังคมที่ตัวละครฝ่ายพระเอกสามารถดูแลตนเอง คนรัก และครอบครัว ตามรูปแบบของคนรักเพศเดียวกันได้ เพื่อแสดงให้เห็นว่ารูปแบบความรักของคนเพศเดียวกัน สามารถมีความสมบูรณ์ทางด้านครอบครัวที่สามารถดูแลคู่สัมพันธ์ทั้งมีความมั่นคงในระยะยาว ดังนั้น การอยู่ร่วมกันแบบครอบครัวของตัวละครในนวนิยาย คือการสร้าง ความมั่นคงในชีวิต และการใช้ชีวิตเพื่อดูแลกันและกัน แต่ยังคงพบว่ามี การนำความมั่นคงของการเริ่มต้นชีวิตคู่แบบบรรทัดฐานรักต่างเพศมาใช้เป็นแนวคิดในทางออกการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน คือ การสร้างความมั่นคงในชีวิตคู่ผ่านการพิธีสมรสและการมีบุตร ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงกับหญิงในเรื่อง Warm eyes ดวงตาของเธอ นวนิยายแบบหญิงรักหญิง เป็นเรื่องเดียวที่พบจากกลุ่มตัวอย่าง มีการสร้างความมั่นคงผ่านการจดทะเบียน

สมรส และมีพิธีแต่งงาน เพื่อประกาศการใช้ชีวิตร่วมกันแบบครอบครัวโดยสร้างเป็นเหตุการณ์ที่ใช้ฉากและบริบทของต่างประเทศ ด้วยสังคมไทยในปัจจุบันแม้เริ่มมีการยอมรับและเปิดกว้างในความสัมพันธ์ของกลุ่มคนเพศเดียวกันแต่ยังไม่มีความหมายรองรับการสมรสระหว่างคนเพศเดียวกัน ผู้แต่งจึงใช้ทางออกด้วยการเลือกใช้ฉากและบริบทต่างประเทศในการสร้างความมั่นคงผ่านการแต่งงานในระยะสรุปความสัมพันธ์ นอกจากการเริ่มต้นชีวิตคู่แบบบรรทัดฐานรักต่างเพศด้วยการแต่งงานแล้ว ยังพบว่า มีการใช้แนวคิดให้ตัวละครมีทายาทร่วมกันตามวิถีของรักต่างเพศ ตัวละครคู่สัมพันธ์ในนวนิยายจะดูแลบุตรร่วมกันโดยบุตรนั้นเป็นลูกที่เกิดจากตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง พบในประเภทความสัมพันธ์แบบไบเซ็กชวลกับเกย์ เรื่อง กลพยัคฆ์ และ Return to Love และการรับบุตรบุญธรรมมาอุปการะ พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์เรื่อง Special Sound เก้าตะวัน

แนวคิดและวิธีการในตอนปิดเรื่องของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนี้เป็นการจบเรื่องด้วยความสุขตามลักษณะของนวนิยายรักด้วยการสร้างภาพจำลองสังคมอุดมคติ แสดงให้เห็นความมั่นคงในความสัมพันธ์ผ่านการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันให้เป็นความปกติ ดังนั้น แม่นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสจะเป็นนวนิยายที่เน้นความเป็นอุดมคติ สร้างภาพสวยงามให้กับการครองคู่ของคนรักเพศเดียวกัน แต่คงขับเคลื่อนสังคมในการเป็นสิ่งหนึ่งที่สร้างความเข้าใจเรื่องเพศ รสนิยมทางเพศ และสร้างคุณค่าให้กับความรักของคนเพศเดียวกัน ว่าเป็นเรื่องปกติ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ในสังคมที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศวิถีใดมีสิทธิและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระตามรสนิยมและความปรารถนาทางเพศแห่งตนได้อย่างเป็นปกติ

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทั้ง 4 ประเภท ได้เสนอเรื่องราวและรูปแบบความรักของตัวละครรักเพศเดียวกัน ผ่าน 3 ระยะความสัมพันธ์ ตัวละครเริ่มความสัมพันธ์ด้วยพึงพอใจรูปลักษณ์ภายนอกเป็นเหตุผลหลักสาเหตุความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นการเชื่อมโยงกับการสร้างลักษณะทางกายภาพของตัวละครหลักในนวนิยายโรมานซ์ นอกจากนั้นยังพบการใช้สาเหตุเรื่องการพึงพิงหรือหวังผลประโยชน์ รวมถึงการตอบสนองรสนิยมทางเพศเป็นเหตุในการเริ่มต้นสัมพันธ์ เป็นการนำภาพความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศจากทัศนคติของสังคมมาเป็นพฤติกรรมให้ตัวละครใช้เริ่มต้นความสัมพันธ์ สร้างรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงและเน้นความสัมพันธ์ทางเพศ ในระยะเปิดรับความสัมพันธ์ พบการจำลองสถานการณ์ใช้ความใกล้ชิด เป็นสาเหตุให้ตัวละครเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก และเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรับเพศเดียวกัน โดยความใกล้ชิดเป็นสาเหตุให้ตัวละครชายได้เรียนรู้ถึงลักษณะนิสัยที่สอดคล้องกัน สร้างความประทับใจ เกิดความสบายใจ

ในความสัมพันธ์ เป็นเหตุให้ตัวเปลี่ยนรสนิยมทางเพศมาชอบเพศเดียวกัน แต่จะมีแรงปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันกับตัวละครหลักคู่สัมพันธ์เท่านั้น ในระยะนี้ตัวละครพระเอกจะแสดงพฤติกรรมให้การปกป้องและพึ่งพาได้ ซึ่งเป็นการแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละคร ในระยะสรุปความสัมพันธ์ยังคงใช้ตอนจบแบบนวนิยายรัก ตัวละครมีความสุขสมหวังตัดสินใจครองคู่หรือใช้ชีวิตร่วมกันแบบครอบครัว สร้างรูปแบบความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาวผ่านการดูแลซึ่งกันและกัน มีความรักแบบเสียสละและความรักแบบมิตรภาพ ยึดความสุขเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อความราบรื่นในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน

บทที่ 6

บทสรุป

วิทยานิพนธ์นี้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 บท ได้แก่ 1) บทนำ 2) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) วิธีดำเนินการวิจัย 4) กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส 5) แนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส และ 6) บทสรุปสำหรับการนำเสนอในบทนี้ ผู้วิจัยแบ่งประเด็นสำคัญออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา 1) กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส และ 2) แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส โดยใช้ข้อมูลในการศึกษาจากนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จำนวน 15 เรื่อง ได้แก่ 1) สู้กลางใจ 2) Candy 3) เล่นเพื่อน 4) คิดมาก 5) Special Sound เก้าอี้ตัวนี้ 6) ดุจนกในกรงขัง 7) Hide and seek เล่น ซ่อน รัก 8) Good Morning Mr. Bad Love อรุณสวัสดิ์ดีรักร้าย 9) กลพยัคฆ์ 10) MR.GRAY 11) Cigarettes after sex 12) Warm Eye ดวงตาของเธอ 13) Return to love 14) ภูสอยเดือน และ 15) Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์ดีรักร้าย โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์จำแนกตามวัตถุประสงค์ได้ 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครหลากหลายเพศรส และกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิด การวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครในเชิงจิตวิทยาของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2529, หน้า 20) การพิจารณาการสร้างตัวละครของฟิลิปดา (2549, หน้า 103-150) และวิธีการสร้างลักษณะของตัวละครของ อีราวดี ไตลังคะ (2543, หน้า 55-59) นำมาประมวลเป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างตัวละครและกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายตามประเภทความสัมพันธ์ของเพศวิถีตัวละคร เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ในข้อที่ 2

ประเด็นที่ 2 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส แบ่งประเภทความสัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละคร

เน้นการศึกษาถึงสาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครในแต่ละประเภทความสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิด ความสัมพันธ์ของ สุรพล พยอมแย้ม (2548, หน้า 23-24); โยธิน คັນสนยุทธ และจุมพล พูลภัทรชีวิน (2529, หน้า 64); นवलศิริ เปาโรหิตย์ (2527, หน้า 34-43) รูปแบบความรักและการครองคู่ ทฤษฎีลัทธิแห่งความรักของ John Alan Lee (1976) และทฤษฎี สามเหลี่ยมแห่งรัก Robert Sternberg (1986) นำมาประมวลเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ผลการวิจัยทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกลวิธีการประกอบสร้าง ของนวนิยายรักแบบตัวละครรักเพศเดียวกัน ทั้งในด้านองค์ประกอบของนวนิยายและแนวคิด วิธีการที่ผู้แต่งใช้ในการดำเนินเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ผลการวิจัย สามารถสรุปได้ 2 ประเด็น คือ 1) กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยาย และ 2) แนวคิดการครองคู่ ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

1. กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ผลการวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทาง เพศรส แบ่งสาระสำคัญได้ 3 ประเด็น คือ การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครหลากหลายเพศรส และกลวิธีการประกอบสร้างนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศ ตามลำดับดังนี้

1.1 การสร้างตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะจุดหลักของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนำเสนอความรัก ความสัมพันธ์ ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน พบกลวิธีการสร้างตัวละครแบ่งเป็นประเด็น ได้แก่ เพศวิถี ของตัวละคร และการสร้างลักษณะและบทบาทของตัวละคร ดังนี้

1.1.1 เพศวิถีของตัวละคร พบ 3 รูปแบบ คือ 1) คนรักเพศเดียวกัน แบ่งเป็น เกย์รัก เกย์รับ เกย์คิง 2) คนรักสองเพศ และ 3) เควีแยร์ ตัวละครไร้เพศ ซึ่งเพศวิถีที่พบถูกสร้างจาก บทบาทขณะมีเพศสัมพันธ์ แรงปรารถนาทางเพศ รสนิยมและความพึงพอใจ โดยตัวละคร ฝ่ายกระทำ จะมีบทบาทเป็น พระเอก และตัวละครฝ่ายถูกกระทำจะมีบทบาทเป็น นายเอก

1.1.2 การสร้างลักษณะและบทบาทของตัวละคร พบมีการสร้างลักษณะทาง กายภาพของฝ่ายกระทำ “พระเอก” และลักษณะทางกายภาพของฝ่ายถูกกระทำ “นายเอก” และลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ด้วยนวนิยาย เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักเพศเดียวกัน จึงมีกลวิธีที่เป็นลักษณะเฉพาะเพื่อทำให้ ผู้อ่านทราบถึงบทบาทของตัวละครพระเอกและนายเอก ผ่านทางลักษณะทางกายภาพ และลักษณะนิสัยบางประการ คือ ตัวละครพระเอกมีบุคลิกดีตามลักษณะตัวละครหลักของ

นิยายแนวโรมานซ์ มีเสน่ห์แบบบุรุษเพศแบบชายตามอุดมคติของสังคม สามารถสร้างความสนใจ ทั้งเพศชายและหญิง รวมถึงผู้อ่าน โดยตัวละครพระเอกถูกสร้างให้มีโครงสร้างทางร่างกายสูงใหญ่ หรือมีโครงสร้างที่ใหญ่กว่าตัวละครนายเอก เพื่อแสดงความเป็นชายให้รู้สึกถึงความเป็นผู้เป็นที่สามารถปกป้องหรือดูแลได้ ในขณะที่ตัวละครนายเอกมีลักษณะทางกายภาพหรือมีโครงสร้างตามรูปแบบเพศชายยุคใหม่ที่ดูแลรักษาตนเอง ในบางตัวละครจะมีลักษณะแบบยูนิเซ็กซ์ คือ ลักษณะทางกายภาพทั้งรูปร่างหน้าตา รวมถึงความงามไม่ชัดเจนว่าเป็นชายหรือหญิง วิธีการสร้างตัวละครนายเอกที่สำคัญ โครงสร้างร่างกายเล็กกว่าพระเอก ทั้งตัวอ่อนเยาว์กว่า เพื่อให้ความรู้สึกเป็นผู้ตาม และควรได้รับการปกป้องจากพระเอก ด้านการสร้างลักษณะนิสัยของตัวละคร พระเอกจะถูกสร้างให้สุขุม มีภาวะความเป็นผู้นำ ในขณะที่นายเอกแม้พฤติกรรมหรือการใช้ชีวิตจะเป็นแบบเพศชายปกติ แต่ถูกสร้างให้มีลักษณะการดำเนินชีวิต รสนิยมหรือพฤติกรรมบางประการ ให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความ เป็นเพศหญิงที่แฝงอยู่ในตัวละคร ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะนิสัยโดยทั่วไปของทั้งตัวละครพระเอกและนายเอก ยังถูกนำเสนอไว้บนพื้นฐานของความเป็นปกติ เพียงแต่ตัวละครมีรสนิยมทางเพศหรือความพึงพอใจในความปรารถนาทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน การสร้างตัวละครจึงเป็นรูปแบบหนึ่งของนวนิยายที่นำเสนอเพื่อสร้างความเข้าใจว่า บุคคลที่มีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันเป็นบุคคลปกติและไม่แตกต่างจากคนทั่วไป เพียงแต่มีรสนิยมพึงพอใจในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

1.2 ประเภทความสัมพันธ์ตัวละครหลากหลายเพศรส จากกลุ่มตัวอย่างได้แบ่งประเภทความสัมพันธ์จากเพศวิถีของตัวละครในการสร้างความสัมพันธ์ได้ 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครไบเซ็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชาย มีจำนวนอย่างละ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.66 ต่อมาคือ ประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.33 และประเภทความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครหญิงกับหญิง พบ 1 เรื่อง ตามลำดับ

1.3 กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เนื้อหาเล่าถึงความสัมพันธ์และการครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยสรุปการประกอบสร้างจากประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายเพศรส แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายรวมถึงหญิงกับหญิง และประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย โดยแบ่งประเด็นการศึกษา 3 ประเด็น คือ 1) โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส เรื่อง พบ 7 ขั้นตอนความสัมพันธ์

ของการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเริ่มเรื่อง วิธีเรียนรู้สานสัมพันธ์ของตัวละคร การพบเจอปัญหา ก่อนเปิดรับความสัมพันธ์ การเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ อุปสรรคเร้าเรื่อง จุดพลิกผัน เพื่อคลายปัญหา และการปิดเรื่อง 2) ปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส และ 3) แนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส สรุปได้ดังนี้

1.3.1 โครงเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ใน 4 ประเภทความสัมพันธ์ สรุปได้ดังนี้

1) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ เน้นการเล่าถึงความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครหลัก ตามรูปแบบชายรักชายตามทัศนคติสังคมที่มุ่งสัมพันธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ และมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดจนกลายเป็นปมปัญหาในความสัมพันธ์ ตัวละครดำเนินเรื่องเปลี่ยนทัศนคติจากการสร้างความสัมพันธ์ ด้วยการตอบสนองทางเพศ เป็นการดูแลช่วยเหลือและมีความสุขจากการใช้ชีวิตร่วมกัน จนต้องการสร้างความสัมพันธ์แบบมั่นคง

2) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ โครงเรื่องดำเนินเรื่องราวที่ทำให้เห็นลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครรสนิยมแบบรักสองเพศกับตัวละครรักเพศเดียวกัน ยังคงนำเสนอตามรูปแบบทัศนคติสังคมให้ตัวละครเริ่มความสัมพันธ์จากรสนิยม และการตอบสนองความต้องการทางเพศ ในโครงเรื่องความสัมพันธ์ประเภทนี้ ได้แสดงปมปัญหาที่เกิดจากทัศนคติเรื่องบรรทัดฐานรักต่างเพศ ความผิดปกติกของกลุ่มรักร่วมเพศ และความไม่มั่นคงในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ผู้แต่งจึงต้องสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครได้แก้ไขและพิสูจน์ว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันสามารถมั่นคงและหวังผลในระยะยาวได้

3) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายและหญิงกับหญิง ที่เดิมมีแรงปรารถนาต่อเพศตรงข้าม แต่ด้วยความใกล้ชิดจึงเกิดความสบายใจในความสัมพันธ์ และเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน โดยจะเกิดความรู้สึกหรือแรงปรารถนาทางเพศต่อตัวละครหลักที่เป็นคู่สัมพันธ์เท่านั้น ประเด็นปัญหาที่สำคัญหนึ่งคือ ความสับสนทางเพศในการเปลี่ยนรสนิยมและบรรทัดฐานสังคมรักต่างเพศก่อนยอมรับรสนิยมที่เปลี่ยนไปของตัวละคร ตัวละครจะต่อสู้และคลายปมปัญหาโดยยึดเอาความรู้สึกแท้จริงของแรงปรารถนาต่อคู่สัมพันธ์มาเป็นเหตุผลในการยอมรับและสร้างสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน พร้อมครองคู่หรือดำเนินความสัมพันธ์เพื่อดูแลและช่วยเหลือกันสร้างความสัมพันธ์แบบมั่นคงบนพื้นฐานของความสบายใจ

4) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับชาย เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลที่ยอมรับและเปิดเผยรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันกับตัวละครเดิมเป็นเพศชายแต่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน นำเสนอความสัมพันธ์

ของตัวละครด้วยการสร้างให้ตัวละครได้ใกล้ชิดเรียนรู้ลักษณะนิสัยและใช้ความผูกพันทางอารมณ์ รวมถึงการได้รับการดูแล เป็นเหตุให้ตัวละครชายเปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน แต่จะมีความสัมพันธ์เฉพาะเพศชายที่เป็นตัวละครคู่สัมพันธ์เท่านั้น ปมปัญหาที่พบในความสัมพันธ์ จึงเป็นปัญหาความลับสนในรสนิยมที่เปลี่ยนไปจากชายที่มีความปรารถนาต่อเพศตรงข้าม มารู้สึกชอบเพศเดียวกัน ประเภทความสัมพันธ์ดังกล่าวได้คลายปมปัญหาด้วยสร้างสถานการณ์ ได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสุขในการอยู่ร่วมกันโดยไม่มีกรอบเรื่องเพศ ใช้ชีวิตตามความปรารถนาหรือความพึงพอใจ

1.3.2 ปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบปมปัญหาทางจิตของตัวละคร แบ่งเป็นปมทางจิตที่เกิดจากครอบครัว ปมทางจิตที่เกิดจากเหตุการณ์ ปมปัญหาเรื่องเพศ ปมปัญหาจากสังคม และปมปัญหาจากตัวละครอื่น แบ่งตามประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส ดังนี้

1) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์พบการใช้ปมทางจิตจากครอบครัวและจากเหตุการณ์ เป็นสาเหตุในความสัมพันธ์ด้วยคู่สัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ ไม่ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์แบบผูกมัด รวมถึงการสร้างปมปัญหาจากตัวละครอื่นที่สะท้อนถึงรูปแบบความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจน หรือไม่มีความมั่นคงในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของรูปแบบความสัมพันธ์ของคู่ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับเกย์ และปมปัญหาจากสังคมสะท้อนถึงการไม่ยอมรับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ตัวละครเพศวิถีก็จึงคิดว่าตนไร้ค่า และแปลกแยกจากสังคม

2) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์พบการใช้ปมทางจิต เป็นเหตุผลในพฤติกรรมของตัวละครอธิบายการดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ปมทางจิตเกิดจากประสบการณ์ในวัยเด็ก ทำให้ตัวละครรู้สึกมีปมด้อย ส่งผลให้มีทัศนคติไม่ศรัทธาต่อความรักแบบชายรักชายหรือรักร่วมเพศ เพราะคิดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืน และไม่มีอยู่จริง ตัวละครจะแสดงพฤติกรรมอันเป็นอุปสรรคปัญหาส่งผลเป็นปมขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง รวมถึงปมปัญหาจากสังคมระดับครอบครัวที่ไม่ยอมรับรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันของตัวละคร

3) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายและหญิงกับหญิง เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน ปมปัญหาเรื่องเพศถูกนำมาสร้างเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของเพศชายหรือหญิงแท้ ก่อนเปลี่ยนรสนิยมทางเพศมาปรารถนาหรือพึงพอใจในบุคคลเพศเดียวกัน ทัศนคติสังคมในบรรทัดฐานรักต่างเพศส่งผลตัวละครมองว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือตัวละครเกิดความลับสนในความปรารถนาทางเพศ

ที่เปลี่ยนไปของตน นอกจากนั้น ยังพบปมปัญหาทางจิตของตัวละครที่ได้รับผลกระทบจากความแตกแยกของครอบครัว ส่งผลให้ตัวละครปิดกั้นความสัมพันธ์และไม่ต้องการสานสัมพันธ์รูปแบบคนรักเพราะกลัวการสูญเสียและเลิกรา

4) ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกี่ยวกับชาย พบปมปัญหาเรื่องเพศเช่นเดียวกับประเภทความสัมพันธ์แบบชายกับชาย ตัวละครเพศชายยังมีทัศนคติเรื่องความเป็นปกติของบรรทัดฐานรักต่างเพศ จนเกิดความสับสน ไม่ยอมรับความรู้สึกพึงพอใจในรสนิยมทางเพศที่ผิดไปจากวิถีรักต่างเพศ ส่งผลให้ตัวละครไม่ยอมรับวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน และมองว่ารสนิยมดังกล่าวเป็นสิ่งผิดปกติ ปัญหาเรื่องเพศอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ ตัวละครเพศวิถีเกิดความไม่มั่นใจในคู่ความสัมพันธ์ที่เดิมเป็นเพศชายว่าจะเปลี่ยนรสนิยมหรือยอมรับในความรู้สึกหรือยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันได้แท้จริงหรือไม่ จนกลายเป็นปมปัญหาในความสัมพันธ์ของนวนิยาย

1.3.3 แนวคิดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส นำเสนอความรักในรูปแบบของตัวละครที่รักเพศเดียวกัน พบทั้งหมด 6 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดความซื่อสัตย์เป็นหลักยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน แนวคิดเหตุผลของการสานสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน คือ ความสบายใจและความเข้าใจ แนวคิดการเติมเต็มส่วนบกพร่องคู่สัมพันธ์ให้สมบูรณ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่ แนวคิดความรักที่ดี คือ การได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความรักในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน และแนวคิดคนรักเพศเดียวกัน คือ คนปกติที่ต้องการการยอมรับ ความเข้าใจ และใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไป สรุปได้ดังนี้

1) แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ ความจริงใจคือสิ่งยึดเหนี่ยวในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน พบปรากฏทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ มักถูกมองว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง นวนิยายจึงสร้างแนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์ให้เกิดเป็นพฤติกรรมของตัวละครปรากฏในรูปแบบของความซื่อสัตย์ต่อคู่สัมพันธ์ เพื่อพิสูจน์พฤติกรรมของตัวละคร เมื่อตกลงสถานะคนรักและครองคู่ความสัมพันธ์แบบหวังผลในระยะยาว แนวคิดดังกล่าวจึงเปรียบเสมือนหลักสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงให้กับกลุ่มคนรักร่วมเพศ และกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

2) แนวคิดเรื่องความสบายใจและความเข้าใจเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสัมพันธ์ของความรักแบบรักเพศเดียวกัน พบในประเภทความสัมพันธ์ทั้ง 4 ประเภท เป็นแนวคิดที่ไม่ยึดกับเพศสภาพในการเลือกคู่สัมพันธ์ แต่เน้นที่ความสบายใจและความเข้าใจในการสร้างความสัมพันธ์ แนวคิดดังกล่าวใช้เป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกคู่สัมพันธ์ของกลุ่มคนรัก

เพศเดียวกัน ทั้งนวนิยายสะท้อนให้เห็นว่า เพศและความเหมาะสมตามบรรทัดฐานรักต่างเพศของสังคม ไม่ใช่สิ่งสำคัญในการครองคู่ สุดท้ายบุคคลเลือกครองคู่ตามความพึงพอใจ ความสุข ความสบายใจที่ได้รับจากคู่สัมพันธ์

3) แนวคิดการเติมเต็มส่วนบกพร่องในคู่สัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการครองคู่แบบรักเพศเดียวกัน พบใน 3 ประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ไบเซ็กชวลกับเกย์ และชายกับชาย แนวคิดนี้เชื่อมโยงมาจากปมปัญหาทางจิตของตัวละคร โดยเฉพาะในตัวละครเพศวิถีเกย์ และไบเซ็กชวล เพื่อให้มีผลกระทบในการสร้างสัมพันธ์ หรือการพัฒนาความสัมพันธ์แบบมั่นคงในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน ตัวละครคู่สัมพันธ์จะช่วยเหลือด้วยการเติมเต็มชีวิตให้มีความสมบูรณ์เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีให้กับความรักเพศเดียวกันกับผู้อ่าน

4) แนวคิดเรื่องความรักที่ดีคือการได้รับการส่งเสริมจากคนรักและเกิดการเติบโตทางด้านความคิด พบใน 3 ประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ชายกับชาย และเกย์กับชาย ซึ่งไม่มีลักษณะเฉพาะหรือข้อแตกต่างในแต่ละประเภทความสัมพันธ์ เป็นการนำเสนอแนวคิดเพื่อสร้างความหมายให้กับความรักแบบรักร่วมเพศหรือรักเพศเดียวกัน สามารถเป็นความรักที่ดีและมีคุณค่า ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างคุณค่าให้กับความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันผ่านวรรณกรรม

5) แนวคิดความชัดเจนในสถานะเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเดียวกัน พบในความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ที่มักเริ่มต้นความสัมพันธ์จากทัศนคติของสังคม ด้วยผู้แตงนำมาสร้างความสัมพันธ์ระยะเริ่มต้นให้ตัวละครรักร่วมเพศสานสัมพันธ์ด้วยการตอบสนองรสนิยมทางเพศ และมักมีความสัมพันธ์แบบไม่ชัดเจนในสถานะจนส่งผลต่อความสัมพันธ์ รวมถึงตัวละครเพศวิถีชายกับชายที่เปลี่ยนรสนิยมทางเพศมารักเพศเดียวกัน ที่ต่างฝ่ายยังไม่เชื่อมั่นเรื่องความรักแบบเพศเดียวกันว่าสามารถเกิดขึ้นหรือมีความมั่นคงได้ ดังนั้นจึงสร้างแนวคิดให้ตัวละครแสดงความชัดเจนด้วยการแสดงออกทั้งคำพูดและการกระทำเป็นสิ่งสร้างความมั่นคงและความเชื่อมั่นระหว่างคู่สัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเดียวกัน

6) แนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกัน คือ คนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นปกติ พบในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชายและเกย์กับชาย นวนิยายได้สร้างแนวคิดเพื่อนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจและยอมรับว่าเพศวิถีต่าง ๆ เป็นสิ่งปกติ โดยนำเสนอแนวคิดดังกล่าวผ่านตัวละครเพศวิถีชายเป็นตัวแทนของคนทั่วไป ที่แม้จะมีรสนิยมทางเพศเปลี่ยนไป แต่ก็ยังมีลักษณะการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และมีพฤติกรรมไม่เปลี่ยนแปลง มาสร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านตระหนักและปฏิบัติกับบุคคลหลากหลายเพศแบบเป็นปกติ นำเสนอแนวคิด

เรื่องรสนิยมทางเพศแบบหลากหลายเป็นสิ่งปกติ เป็นความพึงพอใจหรือความปรารถนาในตัวบุคคล ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์

2. แนวคิดการครองคู่ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

ผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการครองคู่ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส แบ่งสาระสำคัญตามขั้นตอนการดำเนินความสัมพันธ์ได้ 3 ชั้น คือ 1) แนวคิดการครองคู่ระยะเริ่มต้น 2) แนวคิดการครองคู่ระยะเปิดรับความสัมพันธ์ และ 3) แนวคิดการครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์ ในแต่ละขั้นตอนของแนวคิดในการครองคู่แบ่งประเด็นเป็น สาเหตุความสัมพันธ์ และรูปแบบความสัมพันธ์ในประเภทความสัมพันธ์ 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีไบเซ็กชวลกับเกย์ ประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีชายกับชายและหญิงกับหญิง และประเภทความสัมพันธ์คู่ตัวละครเพศวิถีเกย์กับชาย สรุปดังนี้

2.1 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ระยะเริ่มต้น เล่าถึงการเริ่มต้นหรือสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวละครโดยแนวคิดสำคัญที่นวนิยายใช้เป็นสาเหตุให้ตัวละครเริ่มความต้นสัมพันธ์ที่พบในทุกประเภทความสัมพันธ์ คือ พึงพอใจรูปลักษณ์ภายนอก สาเหตุในความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการเชื่อมโยงกับการสร้างลักษณะทางกายภาพของตัวละครหลักในนวนิยายโรมานซ์ ตัวละครหลักทั้งฝ่ายพระเอกและนางเอกจะมีรูปร่างลักษณะทางกายภาพที่สามารถดึงดูดความสนใจต่อตัวละครคู่สัมพันธ์ ตัวละครอื่นและผู้อ่านได้ ยังพบตัวละครใช้สาเหตุเรื่องการพึงพาอาศัยหรือหวังผลประโยชน์จากอีกฝ่ายมาเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ ในประเภทความสัมพันธ์เกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ เป็นการพึงพิงเพื่อชดเชยปมทางจิต ส่วนประเภทความสัมพันธ์แบบชายกับชาย เป็นการหวังประโยชน์แบบช่วยเหลือหรือต่างตอบแทนกัน แนวคิดสำคัญในการเริ่มต้นความสัมพันธ์อันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยาย คือ ประเภทความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศหรือคู่ความสัมพันธ์เปิดเผยรสนิยมทางเพศ ได้แก่ ประเภทความสัมพันธ์แบบเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ จะใช้สาเหตุเรื่องการตอบสนองรสนิยมทางเพศเป็นเหตุในการเริ่มต้นสัมพันธ์ และนิยมมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงและไม่ผูกมัด ใช้เพศสัมพันธ์เป็นตัวยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ แมนวนิยายจะนำภาพมองของสังคมเรื่องความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศมาเป็นพฤติกรรมให้ตัวละครในการตอบสนองรสนิยมทางเพศมาเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบลุ่มหลง ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านรู้สึกที่ตัวละครมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือลดคุณค่าของความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ แต่ผู้แต่งได้ถ่ายทอดพฤติกรรมดังกล่าวผ่านปมปัญหาหรือปมทางจิตให้เป็นเหตุผลเพื่อรองรับพฤติกรรมนั้น ๆ ผู้อ่านจะเข้าใจถึงพฤติกรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผลของตัวละครในการแสดงพฤติกรรม

ในการใช้เพศสัมพันธ์เป็นหลักในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ ด้วยเป็นมิติหนึ่งของอารมณ์ สามารถเกิดขึ้นในมนุษย์ทั่วไป

2.2 แนวคิดการของคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศสรีระยะเปิดรับความสัมพันธ์ ในทุกประเภทความสัมพันธ์จะใช้ความใกล้ชิดเป็นสาเหตุให้ตัวละครคู่สัมพันธ์เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ในสถานะคนรัก และเปิดใจยอมรับความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และไบเซ็กชวลกับเกย์ ความใกล้ชิดส่งผลให้เกิดความผูกพันทางอารมณ์และหวังผลในความสัมพันธ์ระยะยาว ส่วนประเภทความสัมพันธ์ชายกับชายหรือหญิงกับหญิงและเกย์กับชาย ความใกล้ชิดเป็นสาเหตุให้ตัวละครชายได้เรียนรู้ถึงลักษณะนิสัยที่สอดคล้องกัน จนสร้างความประทับใจ เกิดความสบายใจในความสัมพันธ์ เป็นสาเหตุให้ตัวละครชายและหญิงเปลี่ยนรสนิยมทางเพศมาชอบเพศเดียวกัน แต่จะมีแรงปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกันกับตัวละครหลักคู่สัมพันธ์เท่านั้น ลักษณะสำคัญที่พบอีกประการหนึ่งถูกใช้เป็นสาเหตุของตัวละครฝ่ายพระเอกในทุกประเภทความสัมพันธ์ ได้แก่ ให้การปกป้องหรือพึ่งพาได้ เมื่อตัวละครคู่สัมพันธ์เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์สถานะคนรักจะปรากฏเป็นพฤติกรรมที่ตัวละครต้องการให้ความพึ่งพา พบในตัวละครฝ่ายกระทำหรือ “พระเอก” ด้วยการแสดงพฤติกรรมในการเอาใจใส่ ปกป้องดูแลหรือให้ความช่วยเหลืออีกฝ่าย ซึ่งเป็นการแสดงถึงภาวะผู้นำของตัวละคร ถือว่าเป็นวิธีหนึ่งในการบอกบทบาทแก่ผู้อ่านให้ทราบถึงสถานะของตัวละครในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน แต่พบว่าการดูแลของตัวละครพระเอก ในระยะนี้จะแฝงด้วยการควบคุม การแสดงอำนาจเหนืออีกฝ่าย ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งในความสัมพันธ์แบบลุ่มหลงที่ฝ่ายหนึ่งควบคุม และอีกฝ่ายยอมถูกควบคุม เพราะมีปมทางจิตหรือต้องการพึ่งพา โดยพบในความสัมพันธ์ของตัวละครฝ่ายพระเอกเพศวิถีเกย์หรือไบเซ็กชวล นอกจากนั้น ในประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีชายกับชาย บทบาททางเพศหรือผู้ดูแลควบคุมถูกกำหนดจากพฤติกรรมขณะมีเพศสัมพันธ์ ฝ่ายที่เป็นผู้กระทำจะกำหนดตนเองเป็นผู้ดูแลทันที ทั้งยังคงเลียนแบบการครองคู่ในความสัมพันธ์แบบชายหญิง โดยใช้สรรพนาม “ผัว” “เมีย”

2.3 แนวคิดการครองคู่ระยะสรุปความสัมพันธ์ ตัวละครตัดสินใจครองคู่หรือใช้ชีวิตร่วมกันแบบครอบครัว สาเหตุและรูปแบบความสัมพันธ์เป็นแนวทางเดียวกันทุกประเภทความสัมพันธ์ คือ ต้องการความสัมพันธ์แบบมั่นคงในระยะยาวผ่านการดูแลซึ่งกันและกัน จุดประสงค์หลัก คือ ต้องการสร้างความมั่นคงในการครองคู่หรือการใช้ชีวิตคู่รูปแบบครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันให้เกิดขึ้นในนวนิยายอันเป็นโลกอุดมคติ นวนิยายได้สร้างความสัมพันธ์ผ่านความรักแบบเสียดสีและความรักแบบมิตรภาพ ด้วยนวนิยายหลากหลายความนิยม

ทางเพศรส เป็นนวนิยายรักจึงมีการปิดเรื่องด้วยความสุขความสมหวังของตัวละคร ให้ครองคู่ โดยยึดความสุขของคู่สัมพันธ์เป็นสำคัญ เพื่อความราบรื่นในการครองคู่ ตัวละครรักเพศเดียวกัน จะมีความสุข สร้างการยอมรับในสังคมที่ตัวละครฝ่ายพระเอกสามารถดูแลตนเอง คนรักและครอบครัว ตามรูปแบบของคนรักเพศเดียวกัน สร้างความมั่นคงในการครองคู่ผ่านความมั่นคงทางอาชีพ มีที่อยู่อาศัยร่วมกัน เพื่อแสดงสถานภาพทางสังคมให้เป็นที่ยอมรับว่าครอบครัวของ ตัวละครรักเพศเดียวกันสามารถเกิดความมั่นคงในความสัมพันธ์ได้ผ่านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังพบว่า การครองคู่ของตัวละครรักเพศเดียวกันมีวิธีสร้างความมั่นคงในความสัมพันธ์ ด้วยการแต่งงานในฉากและบริบทต่างประเทศและการเลี้ยงดูบุตรร่วมกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ประเด็น คือ กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรส มีความสัมพันธ์ของตัวละครหลายประเภทความสัมพันธ์และ มื้องค์ประกอบบางประการที่ปรากฏเป็นลักษณะเฉพาะ และแนวคิดการครองคู่ของตัวละคร ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ การดำเนิน ความสัมพันธ์ ปรากฏเป็นวิธีการที่หลากหลายและมีลักษณะเฉพาะของการดำเนินเรื่องที่ตัวละคร มีการครองคู่ในความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน

ผลการวิจัยที่ปรากฏนั้น พบว่า มีความสอดคล้องกับสมมติฐานทั้ง 2 ประเด็น คือ กลวิธีการประกอบสร้างนวนิยายปรากฏหลายประเภทความสัมพันธ์ตามเพศวิถีของตัวละคร ยังเป็นไปตามรูปแบบและมืงค์ประกอบของการสร้างตามนวนิยายรัก แต่มีรายละเอียด บางประการ ที่เป็นลักษณะเฉพาะ เช่น โครงเรื่อง แนวคิด ปมปัญหา และการสร้างตัวละคร เพื่อส่งผลในการเล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ในประเด็นแนวคิด การครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส ทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ มีการสร้างรูปแบบในความสัมพันธ์ และดำเนินความสัมพันธ์เป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยาย โดยแนวคิดการครองคู่จะสอดคล้องกับโครงสร้างการดำเนิน ที่แบ่งเป็น 3 ระยะในความสัมพันธ์ เน้นการเล่าถึงรูปแบบความสัมพันธ์และปัญหาของความรักในคนเพศเดียวกันในแต่ละประเภท ความสัมพันธ์ของตัวละคร และแม้ในตอนจบของนวนิยายจะยังเป็นไปตามรูปแบบของนวนิยายรัก

คือ จบด้วยความสมหวังในการครองคู่ แต่ในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสจะมีทางออกหรือรูปแบบในความสมหวังแตกต่างไปจากนวนิยายรักต่างเพศ

2. ข้อค้นพบใหม่

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวละครรักร่วมเพศในนวนิยาย ได้แก่ อริน พินิจวรารักษ์ (2527); นิตยา เข้มเพชร (2535); นัยน์ปพร จงสมจิตต์ (2550); วิทยา พุ่มยิ้ม (2550); วรณนะ หนูหมื่น (2551) มุ่งเน้นศึกษาทางจิตวิทยาวิเคราะห์ของสาเหตุการเกิดพฤติกรรม ลักษณะ และอัตลักษณ์ของตัวละครรักร่วมเพศ ส่วนประเด็นกลวิธีการประกอบสร้างพบมีผู้ศึกษา ได้แก่ อรรถวุฒ มุขมา (2546) เป็นการศึกษานวนิยายเรื่อง ซากดอกไม้ ที่เล่าถึงพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของคนรักร่วมเพศในสังคมที่ยังมองกลุ่มคนรักร่วมเพศว่าผิดปกติ ส่วนการศึกษานวนิยายวายหรือนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส พบว่า มีผู้ศึกษา ได้แก่ นัทธนัย ประสานนาม (2551); สิทธา อุปนิชิต (2553); ธงชัย แซ่เจี๋ย (2559) ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะของนวนิยายวายที่มุ่งเน้นไปในส่วนของพฤติกรรมตัวละคร ส่วน ทักษอร พุ่มศิริโรจน์ (2558) ได้ศึกษาความรักและบทบาททางเพศของชายรักชาย ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ยังไม่ปรากฏว่ามีงานวิจัยใดที่ศึกษากลวิธีการประกอบสร้าง อันเป็นภาพรวมทั้งหมดของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส รวมถึงแนวคิดการครองคู่ในนวนิยายที่เน้นให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน อันเป็นประเด็นสำคัญในการสร้างทางออกการครองคู่ให้ตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน และเชื่อมโยงไปยังการสร้างความเข้าใจและการยอมรับรูปแบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในสังคม

จากการศึกษากลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบใหม่ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะเฉพาะของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส

นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสถือเป็นนวนิยายโรมานซ์ สิทธิพร สนิทชน (2557, หน้า 43) ได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับนวนิยายโรมานซ์ทั้งของไทยและตะวันตกว่าลักษณะของนวนิยายโรมานซ์ คือ เป็นเรื่องความรักระหว่างหญิงและชายที่เน้นเรื่องความรักและการเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้สมหวังในความรัก และความรักนั้นต้องพัฒนาไปสู่การแต่งงานหรือใช้ชีวิตร่วมกันอย่างเป็นสุขในตอนจบ นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสตามประเภทความสัมพันธ์ แบ่งคู่สัมพันธ์ตามเพศวิถีตัวละครทั้ง 4 ประเภท ก็มีลักษณะตรงตามนิยามดังกล่าว แต่มีลักษณะบางประการที่เป็นลักษณะเฉพาะแตกต่างจากนวนิยายโรมานซ์แบบชายหญิง คือ เป็นเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน หมายถึง ตัวละคร

มีเพศสัมพันธ์เช่นเดียวกัน องค์ประกอบในการดำเนินเรื่องด้าน ปมปัญหา แนวคิด ตัวละคร จึงมีลักษณะเฉพาะที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ ดังนี้

2.1.1 อุปสรรคและปมปัญหา

นวนิยายเป็นการเน้นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน ซึ่งคนในสังคมส่วนใหญ่ยังคงมีอคติในเรื่องดังกล่าว ด้วยถูกกดทับและปลุกฝังจากบรรทัดฐานรักต่างเพศ ทำให้ความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันหรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า รักร่วมเพศ เป็นเรื่องผิดปกติและไม่ถูกต้อง นวนิยายจึงนำประเด็นนี้มาสร้างเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ตัวละครจะต้องต่อสู้ ผันฝ่าวและพิสูจน์ว่า รักร่วมเพศหรือความรักในเพศเดียวกันสามารถเกิดขึ้นได้ เป็นปกติ และไม่แตกต่าง ปัญหาและอุปสรรคที่เด่นชัดในนวนิยายและพบเป็นประเด็นในการศึกษา คือ ปัญหาเรื่องเพศ ทั้งความไม่เท่าเทียมทางเพศวิถี และความลับสนทางเพศของตัวละครที่ส่งผลหรือเชื่อมต่อไปยังปัญหาด้านสังคม โดยปัญหาเรื่องความลับสนทางเพศที่ปรากฏในประเภทความสัมพันธ์แบบชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง และประเภทความสัมพันธ์แบบเกย์กับชาย เป็นสิ่งหนึ่งที่เชื่อมโยงไปสู่ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของนวนิยาย คือ ตัวละครเพศชายแท้ ที่เปลี่ยนรสนิยมมารักเพศเดียวกัน จะมีความรักหรือความพึงใจต่อตัวละครคู่หลักเท่านั้น โดยจะไม่เกิดความรู้สึกรักหรือพึงใจกับตัวละครเพศเดียวกันกับตัวละครอื่น กล่าวคือ นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนิยมสร้างตัวละครเดิมให้เป็นเพศชายแท้ หรือหญิงแท้ เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ความเป็นปกติผ่านตัวละครในนวนิยาย ทำให้เห็นว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน เป็นความปกติผ่านบุคคลซึ่งเคยเป็นเพศปกติ เพียงแต่มีความพึงใจหรือสบายใจเมื่อสร้างสัมพันธ์กับเพศเดียวกันโดยมองข้ามกรอบความเป็นเพศ ดังนั้นก่อนที่ตัวละครจะยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปของตน ผู้แต่งจึงนำประเด็นดังกล่าวมาสร้างเป็นปัญหาและอุปสรรคให้เกิดในตัวละคร ปัญหาเรื่องเพศยังส่งผลต่อเนื่องไปยังปัญหาและอุปสรรคด้านสังคม เมื่อตัวละครแก้ไขปัญหาเรื่องความลับสนทางเพศและยอมรับในเพศวิถีที่เปลี่ยนไปของตน แต่กลับพบปัญหาด้านสังคม ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะที่พบในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ ตามที่ได้กล่าวแล้วว่า สังคมมีการรับรู้การมีอยู่ของคนรักร่วมเพศ แต่ยังไม่เข้าใจและยังไม่ยอมรับอย่างแท้จริง ทำให้ตัวละครเกิดความรู้สึกแปลกแยกและไม่รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติ รวมถึงสังคมหน่วยเล็ก คือ ครอบครัวที่ยังไม่ยอมรับหากคนในครอบครัวหรือบุตร มีพฤติกรรมแบบรักเพศเดียวกัน ซึ่งอุปสรรคและปัญหาดังกล่าวมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ การใช้ชีวิต รวมถึงความสุขของตัวละคร ตัวละครจึงต้องแก้ไขปมปัญหาดังกล่าวเพื่อพิสูจน์ว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันสามารถเกิดขึ้นได้และใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขตามรสนิยมและความพึงพอใจของตน

2.1.2 แนวคิด

แนวคิดหรือแก่นเรื่องที่เด่นชัดเป็นข้อค้นพบใหม่จากการศึกษา คือ การสร้างความเข้าใจเรื่องความเป็นปกติในความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน โดยแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยาย ทั้งความซื่อสัตย์ และความชัดเจน เป็นสิ่งสำคัญในความสัมพันธ์ของความรักแบบเพศเดียวกัน ความเข้าใจและความสบาย คือ แก่นหลักในความสัมพันธ์ การเติมเต็มส่วนบกพร่องของคู่สัมพันธ์ เป็นเหตุสำคัญในการครองคู่ และความรักความสัมพันธ์ที่ดี คือ การส่งเสริมให้คู่สัมพันธ์เติบโตทางความคิด แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายนี้พยายามทำให้เห็นว่า ความรักของกลุ่มคนที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ เพราะความรักความสัมพันธ์อยู่บนพื้นฐานของความพึงพอใจไม่ใช่เรื่องเพศ และความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันมีความดีงาม มีคุณค่า และมีความเป็นไป หรือมีหลักการในการดำเนินความสัมพันธ์เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของรักต่างเพศ เพราะนอกจากเรื่องเพศสรีระหรือเพศสภาพในความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกันแล้ว ปัจจัยอื่นได้อยู่ในลักษณะดีงามไม่แตกต่างจากบรรทัดฐานของรักต่างเพศ แนวคิดของนวนิยาย หลากหลายความนิยมทางเพศรสที่พบนี้ สอดคล้องกับงานศึกษาของ ทักษอร พุ่มศิริโรจน์ (2558) ที่พบว่า นวนิยายแนวรักแบบชายรักชายได้สร้างความหมายของความรักและบทบาททางเพศแบบชายรักชายเป็นความรักที่มั่นคงและจริงจัง ดังนั้น แนวคิดหรือแก่นหลักของนวนิยายดังกล่าว จึงพยายามเปิดทัศนคติเรื่องเพศแบบใหม่ สร้างความเข้าใจว่าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันเป็นปกติ ไม่แตกต่างจากรักต่างเพศ และสามารถสร้างความสัมพันธ์แบบยั่งยืนและมั่นคงได้เช่นกัน บนปัจจัยพื้นฐานของความเข้าใจ ความสบายใจ ความซื่อสัตย์ ความดีงาม และความชัดเจนในความสัมพันธ์ อาจกล่าวได้ว่า วิธีการสร้างแนวคิดนี้เป็นการสร้างโลกอุดมคติผ่านแนวคิดนวนิยายแนวโรมานซ์

2.1.3 ตัวละคร

ตัวละครเป็นข้อค้นพบสำคัญของงานวิจัยครั้งนี้ ด้วยหลักสำคัญของนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส คือ เล่าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศเดียวกัน ดังนั้น การกำหนดเพศ การแสดงบทบาทของตัวละครจึงเป็นข้อค้นพบใหม่สำหรับการศึกษา ด้านเพศวิถีของตัวละคร พบว่า ปรากฏเพศวิถีแบบ เกย์คิง เกย์ควีน เกย์ควิง ไบเซ็กชวล และควีแยร์ หรือตัวละครไร้เพศ แบ่งเป็นตัวละครฝ่ายกระทำ “พระเอก” หรือในกลุ่มนักอ่านนิยายเรียกว่า เซเมะ และตัวละครฝ่ายถูกกระทำ “นายเอก” หรือที่เรียกว่า อุเคะ โดยการสร้างตัวละครยังคงมีลักษณะทางกายภาพเช่นเดียวกับตัวละครชายแท้ หญิงแท้แบบนิยายรักทั่วไป คือ มีลักษณะทางกายภาพเป็นชาย เป็นหญิงปกติ มีความเพียบพร้อมรูปลักษณ์ที่มีความโดดเด่น แต่ด้วยตัวละครคู่หลักมีเพศสรีระและเพศสภาพเดียวกันจึงมีการกำหนดบทบาทของพระเอกและนายเอก

จากโครงสร้างทางกายภาพ พฤติกรรมการแสดงออกให้เห็นถึงบทบาทผู้ดูแล ผู้ถูกดูแล และพฤติกรรมขณะมีเพศสัมพันธ์ คือ ฝ่ายใดคือฝ่ายกระทำหรือฝ่ายรุกจะมีบทบาทเป็นผู้นำ ในขณะที่เดียวกันฝ่ายที่เป็นฝ่ายถูกระกระทำหรือฝ่ายรับจะมีบทบาทเป็นผู้ตาม โดยนวนิยายจะไม่มี การสลับบทบาทหรือเปลี่ยนสถานะในความสัมพันธ์ ดังนั้น การกำหนดบทบาททางเพศของพระเอก และนายเอก ยังคงเป็นไปตามขนบของนวนิยายรักต่างเพศ ตัวละครฝ่ายพระเอกต้องแสดง “หน้าที่ทางเพศ” เป็นผู้นำและผู้นำและรับผิดชอบในชีวิตของอีกฝ่ายที่ดำเนินความสัมพันธ์ ในสถานะคนรัก ทั้งยังแฝงการมีอำนาจเหนือกว่าฝ่ายชายตามขนบนวนิยายรักต่างเพศ ด้วยผู้แต่ง และผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่ยังต้องการเสพนวนิยายรัก ที่แม้ตัวละครเอกจะมีความสัมพันธ์ แบบคนรักเพศเดียวกัน แต่ผู้อ่านยังคงต้องการตัวละครที่คงลักษณะชายแท้ทั้งรูปร่าง พฤติกรรม และการแสดงออกให้ปรากฏในตัวละครฝ่ายกระทำ ทั้งเพศวิถีแบบเกย์รุก โบเช็กชวลและตัวละคร ไร้เพศ หรือชายเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ ในขณะที่เดียวกันก็ยิ่งปรากฏให้ตัวละครฝ่ายถูกระกระทำมี ลักษณะบอบบางเพื่อให้ความรู้สึกว่ายู่ใต้อำนาจและต้องการได้รับการปกป้อง แต่ยังคงลักษณะ ทางกายภาพเป็นเพศชายอยู่ แต่เป็นเพศชายในสังคมยุคใหม่ที่ดูแลรักษาตนเอง วิธีการสร้างตัว ละครนี้ ผู้วิจัยมองว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสนิยมสร้าง ความเป็นปกติผ่านตัวละคร ต้องการให้นวนิยายยังมีลักษณะเป็นนวนิยายรักทั่วไป เพียงแต่เล่าถึง ความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน เป็นนวนิยายปกติที่ทุกคนสามารถ อ่านได้ ไม่ใช่นวนิยายสำหรับเกย์ เลสเบี้ยนหรือเฉพาะกลุ่มคนหลากหลายเพศเพียงเท่านั้น

2.2 แนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยม ทางเพศรส

ผู้วิจัย พบว่า การสร้างแนวคิดการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ ถูกสร้างให้สัมพันธ์กับโครงเรื่องของนวนิยายทั้ง 7 ตอน และสอดคล้องกับขั้นตอนความรักจากทฤษฎีวงจรชีวิตรักของ ปรเมศวร์ กุมารบุญ (2560) ซึ่งแนวคิดการครองคู่ที่พบจะถูกแบ่งเป็น 3 ระยะเวลาความสัมพันธ์ คือ ระยะเวลาเริ่มต้น เป็นโครงเรื่อง ในขั้นพบปะเพื่อเรียนรู้สถานสัมพันธ์และก่อนพบเจอปัญหา ระยะเวลาเปิดรับความสัมพันธ์ เป็นโครง เรื่องในขั้นเปิดใจยอมรับ และระยะสรุปความสัมพันธ์ เป็นโครงเรื่องหลังขั้นอุปสรรครื้อเรื่อง และผ่านจุดวิกฤติมาถึงการปิดเรื่อง

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันในระยะเริ่มต้น โดยเฉพาะ ประเภทความสัมพันธ์ของตัวละครเพศวิถีเกย์กับเกย์ และโบเช็กชวลกับเกย์ หรือความสัมพันธ์ ของคู่ตัวละครรักร่วมเพศถูกนำเสนอตามภาพมองความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศตามวิถี ที่สังคมเชื่อหรือกำหนดว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีงามหรือผิดปกติ ตอกย้ำพฤติกรรมของกลุ่มรักร

ร่วมเพศ ที่ใช้ความต้องการทางเพศเป็นเป็นสิ่งเร้าเพื่อสร้างความสัมพันธ์ สอดคล้องตามการศึกษาของ นราภรณ์ หะวานนท์ (2554) ที่ได้สัมภาษณ์กลุ่มรักร่วมเพศสะท้อนให้เห็นทัศนคติในความสัมพันธ์ว่า การคบหากันระหว่างเกย์ในฐานะคู่สัมพันธ์ มักเป็นแบบเริ่มง่ายและจบง่าย ไม่ยั่งยืนเหมือนคู่สัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และยึดเอาความสุขระหว่างการคบหาเป็นสำคัญ นวนิยายยังสร้างความสัมพันธ์ในระยะเริ่มต้นของตัวละครทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ ให้เกิดจากความพึงพอใจรูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และรสนิยมทางเพศตามที่ตนพึงใจ ให้ตัวละครเกิดความสนใจและมีแรงปรารถนาทางเพศ ต้องการดำเนินความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด ไม่จริงจังในความสัมพันธ์ และไม่หวังผลความสัมพันธ์ในระยะยาว ผู้วิจัยมองว่า แนวคิดในความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันในระยะนี้ เป็นการนำภาพมองของสังคมมาต่อยอดพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศที่มุ่งเอาความต้องการทางเพศและความต้องการตามรสนิยมเป็นเป็นสิ่งเร้าเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของตัวละคร

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันในระยะเปิดรับความสัมพันธ์หลักสำคัญ คือ ใช้ความพึงพอใจตรงกันหรือสร้างความสบายใจในปฏิสัมพันธ์สัมพันธ์ รสนิยมและการตอบสนองทางเพศ ยังเป็นเหตุผลหลักที่ถูกใช้ในระยะดังกล่าว แต่ถูกทำให้ต้องดำเนินควบคู่ไปกับลักษณะนิสัยของคู่สัมพันธ์ ว่าตรงตามความต้องการของกันและกันหรือไม่ โดยแนวคิดการครองคู่ในระยะนี้ต้องการปฏิสัมพันธ์ในระยะยาวแบบมั่นคง และส่วนใหญ่เป็นความต้องการฝ่ายพระเอก แนวคิดในการครองคู่ที่ปรากฏชัดผ่านพฤติกรรม คือ การกำหนดบทบาทให้ฝ่ายพระเอกเป็นผู้นำ มีอำนาจ และนายเอกเป็นผู้ตาม ถือว่าเป็นการแสดงอำนาจผ่านความลุ่มหลงและแสดงความเป็นเจ้าของในชีวิตคู่สัมพันธ์ ผ่านรูปแบบ “ผิว” เมีย” ตามวิถีการครองคู่ของรักต่างเพศ เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในตัวละครแบบรักเพศเดียวกันที่เลียนแบบการครองคู่ของรักต่างเพศ ซ่อนความเป็นปิตาธิปไตย แต่ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยมองว่าเป็นการนำพฤติกรรมของรักต่างเพศมาเป็นแนวทาง หรือให้ตัวละครแบบรักเพศเดียวกันปฏิบัติ เพื่อให้เห็นว่า การครองคู่ของรักร่วมเพศมีวิถีเช่นเดียวกับรักต่างเพศ มีความปกติตามที่สังคมปฏิบัติ โดยแสดงผ่านโลกอุดมคติในนวนิยายโรมานซ์

แนวคิดการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ทั้ง 4 ประเภทความสัมพันธ์ในระยะสรุปความสัมพันธ์ ยังคงใช้วิธีการปิดเรื่องตามลักษณะของนิยายรัก คือ จบเรื่องด้วยความสุขสมหวัง แต่ด้วยเป็นตัวละครเพศเดียวกันการจบเรื่องด้วยการแต่งงาน การสร้างครอบครัวเพื่อสืบทอดทายาทจึงไม่สามารถทำได้ นวนิยายจึงสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหาการครองคู่ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันกำหนดนิยามครอบครัวในรูปแบบอื่น ด้วยให้ตัวละครอยู่ร่วมกันแบบมิตรภาพ บนพื้นฐานของความสบายใจ ฝ่ายพระเอกเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์แบบมั่นคง

โดยกำหนดบทบาทตนเองเป็นผู้ดูแล รับผิดชอบต่อผู้นำครอบครัว ทำงานสร้างความมั่นคง เพื่อให้คู่สมพันธ์มีความสุขสบายในการครองคู่ นวนิยายจึงสร้างครอบครัวของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน นิยามภาพครอบครัวที่มั่นคงผ่านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีอาชีพมั่นคงหรือสร้างธุรกิจร่วมกัน ประสบความสำเร็จในชีวิตผ่านหน้าที่การงานเพื่อสร้างการยอมรับในสังคม รวมถึงสร้างหรือซื้อที่อยู่อาศัยให้เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ถาวร และจริงจังในความสัมพันธ์ แต่ยังคงพบว่า มีการนำตอนจบของนวนิยายรักต่างเพศมาใช้ คือ สร้างความมั่นคงด้วยการแต่งงาน ในฉากและบริบทต่างประเทศ รวมถึงการมีบุตรร่วมกันโดยบุตรนั้นเป็นลูกที่เกิดจากตัวละครตัวใดตัวหนึ่งกับเพศหญิง และการรับบุตรบุญธรรมมาอุปการะ แนวคิดอันเป็นทางเลือกในการสร้างครอบครัวของตัวละครรักเพศเดียวกันนี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามให้เกิดความมั่นคงในความสัมพันธ์ไม่ได้ต่างไปจากรักต่างเพศ ที่เน้นความรัก ความมั่นคง ความซื่อสัตย์ ความสบายใจเช่นเดียวกัน เพียงแต่เป็นครอบครัวของตัวละครเพศสภาพเดียวกันเท่านั้น

แม้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสมิได้มุ่งสะท้อนหรือเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ของกลุ่ม LGBTQ แต่หาพิจารณาตามศาสตร์ด้านวรรณกรรม นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส มีองค์ประกอบของวรรณกรรมประเภทนวนิยายอย่างครบถ้วน และมีคุณค่าตามลักษณะของนวนิยาย คือ สร้างความบันเทิงแก่ผู้อ่านเป็นหลัก ทั้งได้แทรกคุณค่าด้านสังคมผ่านเนื้อหา ถ่ายทอดผ่านแนวคิดและการดำเนินเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจมุมมองทางสังคมวิถีใหม่ในประเด็นเพศวิถี ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนหรือเป็นภาวการณ์หนึ่งของสังคมที่กลุ่มคนรุ่นใหม่กำลังพยายามทำให้เกิดความเท่าเทียม แม้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จะเป็นนวนิยายที่เน้นความเป็นอุดมคติ แต่คงขับเคลื่อนสังคมในการเป็นสื่อหนึ่งที่สร้างความเข้าใจเรื่องเพศ รสนิยมทางเพศ และสร้างคุณค่าให้กับความรักของคนเพศเดียวกันว่าเป็นเรื่องปกติ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ในสังคม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องกลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส เป็นการศึกษานวนิยายรูปแบบเนื้อหาใหม่ที่เล้าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเพศสถานะเดียวกัน โดยเลือกนวนิยายที่เล้าถึงความสัมพันธ์ของตัวละครในลักษณะมีการอยู่ร่วมกัน หรือมีการดำเนินความสัมพันธ์รูปแบบครอบครัว เพื่อศึกษาการประกอบสร้างและแนวคิดการดำเนินความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกันหรือสังคมเรียกว่ารักร่วมเพศ จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการนำผลการวิจัยไปใช้ประยุกต์ใช้ ผู้วิจัยเสนอ 3 ด้านดังนี้ ด้านการเรียนการสอน ด้านการสร้างสรรคั้วรรณกรรม และด้านการสร้างนวัตกรรม ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

จากการศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทำให้ได้องค์ความรู้ทางศาสตร์วรรณกรรมบันเทิงคดีประเภทนวนิยาย ทั้งความหมาย ลักษณะสำคัญ องค์ประกอบด้านการสร้างโครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การสร้างปมปัญหา แนวคิดสำคัญในนวนิยาย แม้นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสจะเป็นนวนิยายรัก แต่การศึกษา พบว่า มีรูปแบบบางประการที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากนวนิยายรักต่างเพศ อันเป็นมุมมองใหม่ที่ควรศึกษาในศาสตร์ทางวรรณกรรม สามารถนำไปจัดระบบความรู้และใช้เป็นตัวอย่งในการจัดการเรียนการสอน วิชาทางวรรณกรรม เพื่อเผยแพร่ความรู้และศึกษาพัฒนาการของงานเขียนบันเทิงคดีประเภทนวนิยาย

1.2 ข้อเสนอแนะในด้านการสร้างสรรคั้วรรณกรรม

จากการศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสในประเด็นกลวิธีการประกอบสร้าง และแนวคิดการครองคู่ของตัวละครหลากหลายเพศ ทำให้เข้าถึงแก่นของการสร้างนวนิยาย พร้อมข้อมูลเชิงพฤติกรรมของตัวละครหลากหลายเพศอย่างปราศจากอคติและชัดเจนตามมุมมองของผู้แต่ง วิธีการสร้างสรรคั้วรรณกรรมประเภทนวนิยายดังกล่าวเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้แต่งพยายามสร้างความเป็นปกติผ่านตัวละคร และนำภาพมองของสังคมในเรื่องพฤติกรรมของกลุ่มคนรักร่วมเพศมาถ่ายทอดเป็นปัญหาให้ตัวละครได้แก้ไข สร้างความเข้าใจและถ่ายทอดแนวคิดเรื่องเพศวิถีแนวใหม่ ผ่านกลวิธีการดำเนินเรื่องที่เน้นถึงความสัมพันธ์ ความรักของตัวละครหลากหลายความนิยมทางเพศรส การศึกษากลวิธีการประกอบสร้างในงานวิจัยนี้ จึงทำให้ได้ทราบวิธีการหรือแนวทางในการสร้างงานวรรณกรรมที่เล่าถึงเพศหลากหลายในมุมมองของความเป็นปกติ และทำให้เป็นปกติ เพื่อให้เป็นนวนิยายที่ทุกคนสามารถอ่านได้ไม่ใช่นวนิยายสำหรับเกย์เลสเบียน หรือเฉพาะกลุ่มคนหลากหลายเพศเพียงเท่านั้น การศึกษานวนิยายความหลากหลายนิยมทางเพศรส จึงทำให้เห็นวิธีการสร้างสรรคั้วรรณกรรมที่เล่าถึงกลุ่มบุคคลเพศหลากหลายให้มีความเป็นปกติบนโลกอุดมคติผ่านวรรณกรรมประเภทนวนิยาย อันเป็นพัฒนาการและประโยชน์ในการสร้างสรรคั้วรรณกรรมในยุคต่อไป

1.3 ข้อเสนอแนะในการสร้างนวัตกรรม

จากการศึกษานวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ในกลวิธีการประกอบสร้าง อันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยาย ซึ่งนวนิยายวายแม้จะเป็น

นวนิยายรัก แต่มีรูปแบบบางประการที่แตกต่างออกไปจากนวนิยายรักต่างเพศ มีมุมมองและวิธีการใหม่ที่ควรศึกษาในศาสตร์ทางวรรณกรรม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการนำผลการศึกษาในประเด็นกลวิธีการประกอบสร้างมาจัดทำเป็นนวัตกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ศึกษาและการสร้างสรรค์งานประเภทนวนิยายวาย การจัดทำระบบข้อมูลด้วยการนำข้อมูลมาแยกหมวดหมู่ แบ่งเป็นประเด็นหัวข้อ ดังนี้ ความหมาย ลักษณะ องค์ประกอบ การดำเนินเรื่อง การสร้างและการวิเคราะห์ตัวละคร ผู้วิจัยเห็นว่าควรต่อยอดพัฒนาองค์ความรู้ที่ค้นพบจากการศึกษา จัดทำเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา สร้างสารานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ในศาสตร์วิชาวรรณกรรมบันเทิงคดี เรื่อง นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยาย Y) เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ที่สนใจ นำเสนอผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ จัดทำและเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ กาญจนา ใจกว้าง (2552, หน้า 21) ให้ความหมาย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (electronic material) หมายถึง ทรัพยากรสารสนเทศที่บันทึกและจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลบนสื่อที่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์อ่าน ได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วารสารอิเล็กทรอนิกส์ ทรัพยากรอ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากใช้คอมพิวเตอร์แล้วสามารถใช้งานบนสมาร์ตโฟนด้วย ปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับความนิยมและใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะการค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำได้สะดวก ค้นหาคำตอบได้รวดเร็วและง่าย (นฤมล กิจไพศาลรัตนา, 2557, หน้า 45) ส่งผลให้ในปัจจุบันผู้ใช้งานจำนวนมาก โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษานิยมค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตแทนสิ่งพิมพ์ ทั้งการจัดทำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ยังสะดวกต่อผู้สร้างและสร้างปรับปรุงข้อมูลได้ง่าย ด้วยเหตุนี้การสร้างสารานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ให้ข้อมูลด้านวรรณกรรมบันเทิงคดีประเภทนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส จะเป็นหนึ่งในทรัพยากรอ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและตอบสนองของการเรียนรู้ของคนในโลกยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรสหรือนิยายวาย ในปัจจุบันได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในกลุ่มนักอ่านสาววาย หนุ่มวาย เนื้อเรื่องในนวนิยายวายได้ต่อยอดมีความหลากหลายและได้รับการจัดเป็นประเภท เช่น นิยายวายแนว Mpreg คือ นิยายที่นายเอกตั้งครรภ์ นิยายวายแนว SM คือ นิยายวายที่มีความรุนแรง เป็นต้น ดังนั้นการศึกษากลวิธีการประกอบสร้าง และลักษณะเฉพาะของนวนิยายวายประเภทต่าง ๆ จะเป็นองค์ความรู้ใหม่ในศาสตร์ทางวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการประกอบสร้างและภาพสะท้อนทางสังคมของนิยายวายไทย นิยายวายจีน นิยายวายญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศที่นิยายวายได้รับความนิยม

ในกลุ่มนักอ่าน ว่ามีองค์ประกอบในการสร้างงานและการดำเนินเรื่องตามบริบทของสังคม ในแต่ละประเภทเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการประกอบสร้างและลักษณะเฉพาะ ของนวนิยายรักทั่วไป หรือที่เรียกว่า นิยายรักต่างเพศ รวมถึงนวนิยายที่เล่าถึงเกย์ เลสเบียน หรือกลุ่มคนหลากหลายเพศกับนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส (นิยายวาย) เพื่อดู กลวิธีการถ่ายทอดพฤติกรรมของตัวละคร การดำเนินเรื่อง รวมถึงภาพสะท้อนของสังคมที่มีต่อ ตัวละครหลากหลายเพศผ่านงานวรรณกรรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ธรารวรรณ. (2555). การต่อสู้ภาคประชาสังคมเพื่อยุติการคุกคามทางเพศ
ในที่ทำงาน: กรณีศึกษาสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจบริษัท การบินไทย จำกัด
(มหาชน). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กนกวรรณ ธรารวรรณ, กิตติกร สันคนิประภา, นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ, จเร สิงห์โกวินท์, โธมัส
กวาดามูช และปรีนทร์ นาคสิงห์. (2560). เมื่อร่างกลายเป็นเพศ: อำนาจเสรีนิยม
ใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. **วารสารประชากร
และสังคม**, 43-66
- กรมศิลปากร. (2558). **นิทานคำกลอนสุนทรภู่ เรื่อง สิงห์ไกรภพ**. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม
2560, จาก <http://vajirayana.org/สิงห์ไกรภพ>.
- กานต์ ลิ้มสถาพร. (2560). **ศาสตร์แห่งนวนิยายและเรื่องสั้น = The Art of Novels and
Story**. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลส.
- กุลธีร์ บรรจงแก้ว. (2559). การสร้างภาพตัวแทนของร่างกายในฐานะทุนทางกายภาพ: นักแสดง
เป็ยโนคลาสสิก ชูจา แวง. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 4(2), 102-109.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2550). **เพศศึกษา...เรื่อง(ไม่)ลับสำหรับวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: เพื่อนอักษร.
- กุลภา วจนสาร และกฤตยา อาชวนิจกุล. (2555) **ประชากรและสังคม 2555: ประชากร
ชายขอบและความเป็นไปในสังคม**. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล
- กุลลาบ มัลลิกะมาส. (2521). **วรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทร์จิรา บุญประเสริฐ. (2554). **ชีวิตที่ถูกละเมิดเรื่องเล่ากะเทย ทอม ดี หญิงรักหญิง ชาย
รักชาย และกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ**. ม.ป.พ..
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2548). **เพศศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- เจตนา นาควัชร. (2542). **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดีไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 2 (ปรับปรุงถ้อยคำ)).
กรุงเทพฯ: ศยาม.
- ไฉยยิต ทิพย์เทียมพงษ์. (2560). **เชื่อว่าคนญี่ปุ่นมี 2 เพศ แต่คนไทยมี 18 เพศ !?**.
สืบค้นเมื่อ 31 ตุลาคม 2560, จาก
<https://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=96000000056850>.

- ชลิตาภรณ์ ส่องสัมพันธ์. (2553). **เอส-อี-เอ็กซ์**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความสำเร็จ
เรื่องสุขภาพผู้หญิง.
- ชานันท์ ยอดหงษ์. (2556). **“นายใน” สมัยรัชกาลที่ 6**. กรุงเทพฯ: มติชน
- ชุตินา หลีพันธ์. (2560). **ความผิดหวังในความรักกับจุดเปลี่ยนทิศทางชีวิต: กรณีสาว
ไซด์ไลน์**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ไชย ณ พล. (2554). **มรรยาทแห่งรัก**. ม.ป.พ..
- ณนุช คำทอง. (2546). **การสมรสของรักร่วมเพศ**. วิทยานิพนธ์ น.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- ทักษอร พุ่มศิริโรจน์. (2558). **การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจและการเรียนรู้บทบาททาง
เพศจากนวนิยายแนวรักกามารมณ์ของผู้อ่านในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ. (2557). **ความตระหนักรู้เรื่องเพศ : ความรู้เรื่องเพศและแนวทาง
ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2545). **วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. 2528-2542**.
วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธงชัย แซ่เจี่ย. (2559). **ผมก็แค่จับที่ท่าเมียครับ!: จินตนาการเรื่องการทำแท้งอำนาจ
กับการ(ไม่)ทำแท้งอำนาจภายใต้จินตนาการในนิยายวาย เรื่อง “Sotus: พี่ว้าก
ตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง**. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2563, จาก
<https://research.kpru.ac.th/sac/fileconference/11242018-03-26.pdf>.
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). **แนวทางการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นพมาศ อึ้งพระ (ธีรเวคิน). (2555). **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภาพรณี ทะวานนท์. (2554). **การสร้างความสำเร็จเรื่องเพศในวัฒนธรรมบริโภค**.
กรุงเทพฯ: เอเอ็นทีออฟฟิศเอ็กเพรส.
- นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ. (2556). **เพศหลากหลายเจดีย์: พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย**.
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2527). **จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น** (ฉบับพิมพ์เพิ่ม). กรุงเทพฯ: สามลดา.

- นันทนัย ประสานนาม. (2551). ภาพฝันของเทพบุตรตะวันออก: นิยายทงบังซิงกิ โดยนักเขียน YAOL ชาวไทย ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 3 (หน้า 131-139). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นันทนัย ประสานนาม. (2560). **จูบ, เปลือย, ความรัก ในละครแนวหนุ่มน้อยรักกัน**. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นัยน์ปพร จงสมจิตต์. (2550). **ตัวละครกร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นิตยา เข้มเพชร. (2535). **วิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมกร่วมเพศชายของตัวละครเอก ในนวนิยายตามหลักจิตวิทยา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2536). **แลลดอวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- บุปผา บุญทิพย์. (2552). **ความรักในนวนิยายเรื่องลูกทาส ของ รพีพร. วารสารรามคำแหง**, 28, 188-198.
- ปกครอง บุญ-หลง. (2554). **อัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายใน อัดชีวิตประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย**. วิทยานิพนธ์ อ.ต., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปรเมศวร์ กุมารบุญ. (2559). **ทฤษฎีความรัก (Theory of Love) กับ Poramez's love life cycle Model**. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2561, จาก <https://gotoknow.org/posts/618576>.
- ปาจริย์ ณ นคร. (2550). **ความรักในทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต**. วิทยานิพนธ์ อ.ม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2554). **คนข้ามเพศ: ตัวตน วัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคม**. **ตำราวิชาการ**, 10(1), 98-125.
- เปต เอ็ม สก็อต. (2539). **ความรักในทัศนะใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: ปรีชญา.
- เปลื้อง ณ นคร. (2535). **ศิลปะแห่งการประพันธ์**. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- เปลื้อง ณ นคร. (2541). **การประพันธ์และหนังสือพิมพ์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. พระนครศรีอยุธยา: ไทยวัฒนาพานิช.
- พนิดา จงราชนทร์. (2560). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับมิติของความรัก**. **วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 25, 199-220.

- พรชัย ปานอ่อน. (2558). **การกำหนดนโยบายการจดทะเบียนคู่ชีวิตในประเทศไทย.**
 วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- พิมาน แจ่มจรัส. (2550). **เขียน.** กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ฟิลิปดา [นามแฝง]. (2549). **100 คำถามสร้างนักเขียน: นิยาย คุณเขียนได้ด้วยตัวเอง**
 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชบาพับลิชชิง เวิร์กส.
- มาโนช ดินลานสกุล. (2547). **การอ่านและการเขียนบันเทิงคดี.** สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง. (2552). **จิตวิทยาการสร้างสรรค์สัมพันธ์แห่งความรัก
 และการคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น.** กรุงเทพฯ: ต้นธรรม.
- โยธิน ศันสนยุทธ์ และจุมพล พูลภัทรชีวิน. (2529). **จิตวิทยาสังคม** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ร เรือในมหาสมุทร [นามแฝง]. (2560). **Good Morning Mr.Bad Love อรุณสวัสดิ์รักร้าย.**
 กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- ร เรือในมหาสมุทร [นามแฝง]. (2562). **Good Night My Last Mistake ราตรีสวัสดิ์รักแท้.**
 กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- รชยา บุญภิบาล. (2552). **การสื่อสารความหลากหลายทางเพศวิถี: วาทกรรมชายรักชาย
 ในละครเวทีไทยร่วมสมัย.** วิทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- รตชา [นามแฝง]. (2547). **เขียนนิยาย ศาสตร์และศิลป์สู่เส้นทางนักประพันธ์.** กรุงเทพฯ:
 แอล ที เพรส
- รัชนี นพเกต. (2542). **มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ.** กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- รัชนี ศรีสมาน. (2557). **ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์:
 ความสัมพันธ์กับเรื่องเพศในสังคมไทย.** วิทยานิพนธ์ อ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร,
 นครปฐม.
- รีนฤทัย สัจจพันธุ์. (2523). **วรรณกรรมปัจจุบัน.** ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รีนฤทัย สัจจพันธุ์. (2547). **วรรณกรรมปัจจุบัน** (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รีนฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). **การอ่านวรรณกรรม Gen 2.** กรุงเทพฯ: แสงดาว.

- ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์. (2550). **พฤติกรรมกาารเปิดรับหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักรชาย และความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง (15-28 ปี) ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ อ.ด., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ลินจง จันทรวราทิติย์. (2548). **วรรณกรรมวิจารณ์**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วนิดา บำรุงไทย. (2543). **ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณนะ หนูหมื่น. (2551). **นิยายรักร่วมเพศ: ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์**. **วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 4(2), 35-75.
- วรรณนา บัวเกิด. (2538). **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทย 7 วรรณคดีวิจารณ์ สำหรับครู**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วาริน เทพายน. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์กับรูปแบบความรักของคู่รัก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุชัญญา รัตนสัญญา, โรจน์วี พจน์พัฒน์พล และพีรพล เทพประสิทธิ์. (2549). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- วิทยา พุ่มยิ้ม. (2550). **ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2554-2548**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วิภา กงกะนันทน์. (2540). **กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วิรัชชัย ศรีสมาน. (2557). **ตัวละครสมทบบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์: ความสัมพันธ์กับเรื่องเพศในสังคมไทย**. วิทยานิพนธ์ อ.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2529). **อ่านคน-อ่านวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2548). **การเขียนสร้างสรรค์ไม่ยากอะไรเลย**. กรุงเทพฯ: นวสาส์น.
- สมเกียรติ รัชม์ณี. (2558). **การแตงนิยาย**. นนทบุรี: สัมปชัญญะ
- สมพร มั่นตะสูตร. (2525). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. (2537). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. (2539). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พรีนติ้ง แมสโปรดักส์.

- สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน. (2552). **สถานทางเพศ**. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2560,
จาก www.royin.go.th/?knowledges=สถานทางเพศ.
- ลิขรินทร์ สนิทชน. (2557). **นวนิยายแนว Romantic suspense ของไทย**. วิทยานิพนธ์ อ.ม.,
มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ลิขิตา อุปนิชิต. (2554). **พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ต
และทัศนคติของผู้อ่าน**. วิทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิริภรณ์ ระวีงาน. (2553). **ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ
ต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก โดยมีองค์ประกอบความรักทั้งสาม
เป็นตัวแปรส่งผ่าน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุชัยญา วงศ์เวสซ์. (2558). **สิทธิสตรีไทยในเชิงก้าวหน้า**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2559). **ทฤษฎีวรรณคดีวิจารณ์ตะวันตกในคริสต์ศตวรรษที่ 20**.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล พยอหม่. (2548). **จิตวิทยาสัมพันธ์ภาพ**. กาญจนบุรี: สหภาพพัฒนา.
- สพิน หนูแก้ว. (2546). **อยู่ก่อนแต่ง**. กรุงเทพฯ: อนิเมทกรุ๊ป.
- หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2522). **แฉกวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้ง.
- อรทัย เพ็ญยุระ. (2561). **วรรณกรรมกับเพศภาวะ**. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรรณวุฒิ มุขมา. (2546). **นวนิยายรักร่วมเพศชาย เรื่อง "ซากดอกไม้" ของวีรวัฒน์
กนกนุเคราะห์: การศึกษาเชิงวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณวุฒิ เมืองอินทร์. (2559). **ผู้ชายแบบเมโทรเซกซวล (Metrosexual): อัตลักษณ์
ทางเพศที่เลื่อนไหล**. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2563,
จาก <https://blogazine.pub/blogs/atthasit-muangin/post/5754>.
- อรวรรณ ฤทธิศรีทอง. (2561). **หิมพานต์เสนาหา: ความเป็นอื่น ชนบท และความเป็นหญิง
ในนวนิยายเรื่อง มาแต่หิมพานต์**. *วิจิตรวรรณสาร*, 2(3), 36.
- อรสูติ ชัยทองศรี. (2560). **บทวิจารณ์หนังสือ Boy Love Manga and Beyond: History, Culture
and Community in Japan**. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 24(2), 334–359.
- อริน พิณจวรารักษ์. (2527). **การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516–
พ.ศ. 2525**. วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- อัจฉิมา อินทรีย์. (2540). “ความรัก” ในนวนิยายของ วิมล ศิริไพบูลย์: การศึกษาเชิงจิตวิทยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2562). คิดอย่างมิเชล ฟูโกต์ คิดอย่างวิพากษ์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สยามปริทัศน์.
- อิงอร สุพันธุ์วิช. (2547). วรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ: อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิงอร สุพันธุ์วิช. (2554). วรรณกรรมกับสังคม ภาพสะท้อนจากนวนิยายปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อิรวดี ไตลังคะ. (2543). ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Ailime13 [นามแฝง]. (2560). Hide and Seek เล่น ซ่อน รัก. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Ailime13 [นามแฝง]. (2561). Cigarettes after Sex. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Bourdieu, P. (1989). Distinction: A social critique of the judgement of taste. London: Routledge.
- Chiffon_cake [นามแฝง]. (2560). ดุจนกในกรงขัง. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- huskyhund [นามแฝง]. (2561ก). ภูสอยเดือน 1. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- huskyhund [นามแฝง]. (2561ข). ภูสอยเดือน 2. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Karnsaii [นามแฝง]. (2559). เล่นเพื่อน 1 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Karnsaii [นามแฝง]. (2561). Return to Love. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Lee, J. A. (1973). The Colors of love. California: Prentice-Hall.
- LGBT COMMUNITY. (2558). Unisex กับ Intersex แตกต่างกันอย่างไรร? Retrieved December 26, 2019, from <https://www.thailgbt.com/2015/08/20/difference-between-unisex-vs-intersex/>.
- Murphy, B. M. (2017). Key Concepts in Contemporary Popular Fiction. Retrieved December 26, 2019, <https://edinburghuniversitypress.com/book-key-concepts-in-contemporary-popular-fiction.html>.
- NIRIN [นามแฝง]. (2560). คิดมาก. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.
- Pillow_Mark [นามแฝง]. (2561). Warm eyes ดวงตาของเธอ. กรุงเทพฯ: เอเวอร์ไว.

Racool [นามแฝง]. (2560). **MR.GRAY**. กรุงเทพฯ: เอเวอรัวาย.

Sternber, R. J. (1986). A triangular theory of love. **Psychological Review**, 93(2), 119–135.

-west- [นามแฝง]. (2559). **สู่กลางใจ**. กรุงเทพฯ: เอเวอรัวาย.

-west- [นามแฝง]. (2560ก). **กตพยัคฆ์**. กรุงเทพฯ: เอเวอรัวาย.

-west- [นามแฝง]. (2560ข). **Candy** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอเวอรัวาย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้นของตัวละคร

เครื่องมือเก็บข้อมูลเบื้องต้นของตัวละครหลากหลายเพศที่ปรากฏในนวนิยาย

1. ชื่อตัวละคร..... 2. เรื่อง.....
 3. ผู้แต่ง..... 4. ปีที่พิมพ์.....

ลักษณะตัวละคร	รายละเอียดข้อมูล		
	ลักษณะที่ปรากฏ	เลขหน้า	ข้อความ
ลักษณะภายนอก			
1. ชื่อตัวละคร			
2. ลักษณะทางกายภาพ			
3. ลักษณะการดำเนินชีวิต			
4. ลักษณะทางสังคม			
ลักษณะภายในจิตใจ/ พฤติกรรม			
1. ลักษณะทางจิต			
2. วิธีแสดงเอกลักษณ์			
3. ความสามารถ/ทักษะพิเศษ			

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข แบบบันทึกการวิเคราะห์วิถีการครองคู่ของตัวละครด้านสาเหตุ
ความสัมพันธ์

เครื่องมือการวิเคราะห์วิถีการครองคู่ของตัวละครด้านสาเหตุความสัมพันธ์

1. เรื่อง.....
2. ชื่อตัวละคร ..... เพศวิถี.....
3. ชื่อตัวละคร ..... เพศวิถี.....

ตัวละคร	สาเหตุความสัมพันธ์									เหตุผล/ข้อมูล
	ต้องการพึ่งพา	ต้องการดูแล	ต้องการคู่คิด	ลดความวิตกกังวล	เติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์	มีความคิดคล้ายกัน	รูปร่างหน้าตาถูกใจ	ชอบความฉลาด	ชอบนิสัยที่ดี	
พระเอก										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 1										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 2										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 3										
นายเอก										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 1										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 2										
ความสัมพันธ์ระยะที่ 3										

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค แบบบันทึกการวิเคราะห์ความเป็นไปในรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร
หลากหลายความนิยมทางเพศรส

เครื่องมือเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ความเป็นไปในรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร
หลากหลายความนิยมทางเพศรส

1. ชื่อเรื่อง.....
2. การครองคู่ของตัวละคร.....กับ.....

สาเหตุในการครองคู่		รูปแบบ ความสัมพันธ์	ข้อมูลเพิ่มเติม/ เหตุผล	ผลการครองคู่
ชื่อ.....	ชื่อ.....			
(สาเหตุ) ระยะที่เริ่มต้น	(สาเหตุ) ระยะที่เริ่มต้น			
ระยะเปิดรับ ความสัมพันธ์	ระยะเปิดรับ ความสัมพันธ์			
ระยะปิดเรื่อง	ระยะปิดเรื่อง			

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สุชัญญา วงศ์เวสซ์
วัน เดือน ปี เกิด	30 มกราคม 2526
สถานที่เกิด	เชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2552 ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่ พ.ศ. 2547 ศศ.บ. (ภาษาไทย), มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	278/106 หมู่ 6 ตำบลหนองจ่อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50210
ผลงานตีพิมพ์	ที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ สุชัญญา วงศ์เวสซ์, วรวรรธน์ ศรียาภัย, บุญยงค์ เกศเทศ และศานติ ภักดีคำ, (2563). เพศวิถีของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยม ทางเพศรส. วชิรวรรณสาร, 4(2), 27-58. สุชัญญา วงศ์เวสซ์, วรวรรธน์ ศรียาภัย, บุญยงค์ เกศเทศ และศานติ ภักดีคำ, (2564). ปมปัญหาในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศ รส. วารสารพิษเนศวรรสาร, 17(1), 51-67.
รางวัลที่ได้รับ	-